

Зигат Султанов
Йыһат Солтанов

СОЧИНЕНИЯ
В ПЯТНАДЦАТИ ТОМАХ

ӘСӘРЗӘР
УН БИШ ТОМДА

ТОМ
XIV

КОРНИ
ТАМЫРЗАР

ЗЕРКАЛО ДЛЯ БАШКИРСКОГО НАРОДА
БАШКОРТ ХАЛКЫНА КӨЗГӨ

Часть III
III кичәк

*ДРЕВНЕЕ И ПОСТДРЕВНЕЕ ВРЕМЯ
БОРОНҒО ҺӘМ ЯҢЫРАККЫ ЗАМАН*

Боронғоларҙан бойорок: тамырыңды тапатма!

Һабрау-сәсэн.

Солтанов Й.Ә.

Әсәрҙәр ун биш томда, том XIV. **Тамырҙар**. Башҡорт халқына көзгө. *Боронғо һәм яңыраҡкы заман*. -- Өфө: Башҡортостан “Китап” нәшриәте, 2006. -- 386 бит, 22 табак.

Был китапка кешелек донъяһының башланышы тураһындағы мифтарға байкау, төрлө урындарҙа һәм матдәләрҙә һаҡланып ҡалған һәм автор тарафынан тикшерелеп уҡылған боронғо башҡорт язмаларынан, кая таштарҙағы географик карталарҙан үрнәктәр керетелгән. Уҡыусыларыбыз уларға карата тулыраҡ мәғлүмәттә авторҙың “Заманалар” тигән ике томлыҡ хезмәтендә (“Әсәрҙәр”енең XII, XIII томдары) таба алып. Бындағы һуңғы бүлектә яҡыныраҡ заман -- Бөйөк Ватан һуғышы шаңдауы – Башҡорт дивизияһына бәйле мәғлүмәттәр ҙә тупланған.

Башҡорт һәм урыс телдәренең бер дәрәжә дәүләт теле статусына эйә булыуҙарын, урыс телен күпселегебез яҡшы белеүен иҫәпкә алып һәм документаллекте нығыраҡ һаҡлар өсөн, урысһа яҙылған текстар шул көйөнсә ҡалдырылды.

Часть материалов излагается на русском языке.

КОРНИ

Все мы братья по крови (проблема наследия).

Однажды я задал вопрос трем своим коллегам-писателям — убежденным интернационалистам и прекрасным товарищам. По национальности один был русский, другой — башкир, третий — мордвин. Значит, по этническим данным — славянин, тюрк, угрофин, — представляют индоевропейский, алтайский и уральский языки. Вопрос мой был такой: «Друг, как понимаете вы выражение «все мы братья по крови»? Признаете ли, что когда-то, в глубокой древности предки современных славян, тюрков и угрофиннов составляли единое племя (или союз племен) и говорили на едином языке?» Хотя вопрос мой был задан каждому в отдельности и в разное время, реакция каждый раз была, к моему удивлению, почти одинаковой: «Что вы, такое разве возможно? Говорить на едином языке... Такие разные народы...»

Подобного убеждения в вопросе о происхождении народов и языков, вопреки новым достижениям науки, к глубокому сожалению, продолжают придерживаться не только обыватели, но и некоторые ученые — историки, лингвисты... Сложившийся издавна стереотип мышления мешает им по-новому взглянуть на проблемы. Ведь здесь речь идет об очень важном и принципиальном открытии века — об единых корнях происхождения современных народов, образования много-численных языков — из единого языка. К тому тесно приплетается вопрос о судьбе многовекового, чрезвычайно богатого материального и духовного наследия далеких предков — шумеров, скифов, сарматов, саков, сардов, хеттов, мидян и других. Кому оно принадлежит? Можем ли мы бесценное это наследство приписать отдельно кому-либо из современных народов, или оно одновременно принадлежит нам всем? В следующей главе речь пойдет как раз о таких бесценных культурных богатствах, значение которых можно измерить лишь в общечеловеческих масштабах. Я говорю о древнейших источниках информации, дошедших до нас, но до сих пор не введенных в научный оборот — об уникальных географических и демографических картах Евразии и всего мира, составленных на горных скалах человеком каменного века, которые отражают состояние планеты в 25000 лет тому назад. Кем был этот великий человек? Подсознательно беспокоит и другое: кто его современный потомок?.. Поэтому, дорогой читатель, давайте вместе попытаемся проникнуть в суть вопроса, благо для этого история предоставила нам богатейший материал.

Уже в ранее опубликованных отрывках своего эссе я касался данного вопроса и ответил конкретно: славяне, турки, угрофинны как в языковом, так и расовом отношении вышли из одного корня. Надо заметить, что к такому выводу я пришел лишь после двадцатилетних упорных поисков, преодолев на пути тысячи сомнений и переворошив горы литературы. Уже после того, как мой вывод о праиндоевропейском языке был, наконец, частично опубликован, я обнаружил, что

про этой же проблеме работали и некоторые ученые. В 1969 году на межвузовской конференции, состоявшейся в Томске, мои предположения фактически подтвердились. Выяснилось, что несмотря на обстановку непонимания, царившую тогда вокруг моей теории, я уже с самого начала стоял на верном пути — мною была применена правильная методология исследования (метод реконструкции праностратического языка). О важности такого метода при исследовании проблемы отдаленного родства урало-алтайских языков с индоевропейскими говорят специалисты. «Доказать это предположение, — пишет профессор А.П. Дульзон, — представляет собой очень сложную и весьма трудоемкую задачу, которая может быть разрешена только коллективно, усилиями многих исследователей, особенно потому, что для урало-алтайских языков *предварительно необходимо еще реконструировать праязыковое состояние* (подчеркнуто мною. — И.С.), подобно тому, как оно реконструировано для индоевропейских языков».

И по другому важному вопросу автор данного эссе стоял на твердой позиции: в подтверждение своей гипотезы о праностратическом языке мною был широко привлечен свод мировой мифологии в сопоставлении его с башкирской мифологией, что до сих пор, к сожалению, продолжает вызывать спор. Однако «этногенетическое и языковое родство индоевропейско-алтайских народов, — замечает глубоко исследовавший этот вопрос К.И. Петров, — объясняет наличие у них общей или сходной обрядово-культовой терминологии и ряда сакрально-мифологических представлений, уходящих корнями в первобытное мышление... Мы... ставим проблему *генетического родства* (подчеркнуто мною. — И.С.) всех причисленных к «алтайским» языкам с индоевропейскими языками». Здесь надо заметить исключительно важную мысль ученого о *генетическом родстве* представителей урало-алтайских языковых семей с индоевропейскими — как оно точно совпадает со всем нам знакомой народной мудростью о братстве народов не только по духу, но и по крови! Ученый этот свой вывод построил на прочной основе: для этого им был произведен тщательный сравнительно-исторический анализ корней основного словарного состава не отдельных языковых семей, как обычно делают другие, а в целом алтайско-индоевропейской общности и за ее пределами. По словам самого Петрова, в процессе исследования им в полном объеме (анализ всего корневого состава) из урало-алтайских языков привлекался: 1) финский и венгерский, 2) чувашский, турецкий, узбекский, киргизский, письменный орхон-енисейский и якутский, представляющие основные группы тюркских языков; 3) монгольский; 4) эвенкийский. Из индоевропейских в таком же объеме привлекались древнелатинский, древнегреческий и крито-микенский, хеттский. Кроме них, широко привлекались из древних и современных языков: санскрит, хинди, иранские, славянские и западноевропейские языки. Таким образом, были систематизированы более 150 тысяч корней и производных форм этих языков, при этом, как заверяет ученый, «заимствование этих корней-терминов исключается». Глубокий смысл имеет здесь последняя фраза. Некоторые специалисты (лингвисты, историки, этнографы) в своих публикациях применяют такой излюбленный «метод»: выявляют некоторые характерные общие особенности в культурах народов региона и начинают выяснять кто из них от кого перенял, например, ту или иную пуговицу или бляшку. Или начинают

спорить: то ли тюрки позаимствовали от иранцев какое-либо коренное слово, или же иранцы от тюрков. Пишут о заимствовании, а не о генетическом родстве самих этих народов, а, значит, и их культур. Для неосведомленного читателя надо пояснить: генетические родственные языки в науке называются ностратическими, а породивший их единый праязык — праностратическим языком. Праностратическое языковое древо с мощными ност-ратическими языками-стволами наглядно представлено в книге «Пути народов» историка Р. Подольского (рис. 1).

Как известно, выдвинутая впервые в 1730 году Ф.И. Таббер-Страленбергом так называемая урало-алтайская теория языков дала хорошие всходы, а в трудах Х. Педерсена, А.А. Хермана, Б. Коллиндера, К. Менгеса, В.М. Иллич-Свитыча, А.Б. Долго-польского наметилось новое направление лингвистики о ностратических языках, близкородственных, в макросемью которых входят “ряд языковых семей, и языков Евразии и Африки (индоевропейские, картвельские, семито-хамитские, уральские, тюркские, монгольские, тунгусо-манчжурские, корейский, дравидийские языки). Признаки принадлежности к ностратическим языкам обнаруживаются также в этрусском, эламском, японском, нивхском, юкагирском, чукотско-камчатских языках”. Как указывает эстонский востоковед П. Нурмекунд, еще в конце прошлого века К.А. Херман также полагал, что китайский, японский, корейский, манчжурский, монгольский, тюркский и финно-угорские языки принадлежат к общей урало-алтайской семье. Впоследствии он причислил к этой же языковой семье также шумерский язык. Теперь уже не вызывает сомнения, что современные главные семьи языков нашей страны (индоевропейский, урало-алтайский) в древности составляли единое целое — корень общечеловеческого праностратического языка, а мы, многонациональный народ, составляем пышную корону, развившегося из этого корня общечеловеческого языкового древа.

В свете этого возникает такой простой, но очень важный вопрос: на каком языке говорили аборигены Урала? По-видимому, он не дает покоя и местным историкам, этнографам, но только не лингвистам. Некоторые из вышеперечисленных специалистов, добровольно взявшие на себя задачу решать за языковедов, из года в год как аксиому утверждают, что они, аборигены, были *ираноязычными* и что вплоть до средневековья между Волгой и Уралом тюрками даже не пахло. Когда читаешь труды этих уважаемых авторов, невольно начинаешь думать, что наши древние предки испокон веков обитали на разных концах света, друг от друга огороженные китайской стеной, и говорили на непохожих языках... Как пишет К.И. Петров, «очевидно становление этноса-носителя индоевропейско-алтайской общности в одном регионе... Соответственно должно быть пересмотрено представление об ираноязычной принадлежности ранних насельников Приуралья и Западной Сибири и появление здесь финно-угоро-тюркских народов лишь в период письменной истории. *Ранние насельники являлись носителями индоевропейско-алтайской общности* (подчеркнуто мною. — И.С.), древние варианты языков которых частью не дошли, частью развились до современных...»

Каким путем шло это развитие? Наше любопытство здесь может быть удовлетворено наглядно. Частичное схематическое изображение этого длинного пути мы находим в книге профессора М.З. Закиева. В свете всего сказанного

очевидно «по-иному встает вопрос о взаимосвязях языка и антропологического типа у народов индоевропейско-алтайского этноса, в особенности разделение носителей алтайских языков на европеоидов и монголоидов», — замечает К.И. Петров. С этим важным выводом русского лингвиста тесно переплетаются мировые достижения истории, археологии и других наук последних лет. Доктор исторических наук Э. Берзин, например, анализируя и рассматривая их в свете лингвистики, пришел к заключению, что на территории нашей страны в древности действительно существовала единая культурная общность. «первой такой огромной культурной общностью подвижных скотоводов, — пишет он, — в истории стала так называемая древнеямская археологическая культура... которая сложилась на рубеже IV и III тысячелетия до нашей эры и вскоре охватила огромное пространство от Днестра до реки Урал. Погребальный обряд на всем этом пространстве отличается исключительным единообразием... И это — свидетельство, что многочисленные племена, заселявшие степь, в процессе контактов между собой выработали единую духовную культуру. А так как это возможно только когда люди говорят на одном едином языке или, по крайней мере, на взаимопонимаемых языках, стало быть, по всей этой огромной области распространился *единый язык*...». И, как бы подытоживая и подтверждая единое мнение независимых друг от друга представителей разных наук по указанному вопросу, появилась в печати монография, подготовленная институтом языкознания АН Р.Ф. Посвящена она реконструкции праностратического языка и при этом целиком и полностью подтверждает выводы предыдущих передовых ученых. Вот краткая исходная позиция автора монографии: «индоевропейский как ветвь бореального (т.е. северного. — И.С.) праязыка. Раннеиндоевропейский язык... представляет собой главную ветвь бореального праязыка, двумя другими ветвями которого были раннеуральский и раннеалтайский». Здесь под термином «бореального праязыка» не трудно узнать праностратический язык. То есть, согласно этому последнему исследованию, все три основные семьи языков (индоевропейский, алтайский, уральский) региона вышли из единого корня, когда-то они составляли единое целое. Вывод этот целиком и полностью подтверждается антропологическими показателями башкирского народа в полевых исследованиях С. Акимовой (Москва):

1. По сочетанию признаков башкиры занимают промежуточное положение между европейской и монгольской расами.
2. Среди соседних народов башкиры занимают промежуточное положение между народами волго-камья, с одной стороны, и казаками и киргизами, с другой, сближаясь, однако, больше с финскими народами волго-камья и казанскими татарами.
3. В основе башкир лежит местный антропологический тип, на базе которого формировались и другие народы волго-камья. Именно эта общая основа и сближает башкир с народами данной области. На этот местный пласт в разное время происходило наслоение пришлых групп, различных по своему происхождению и антропологическому типу. Заметную роль в формировании современных башкир сыграли тюркские кочевники. Можно думать, что именно в результате смешения с ними и происходило накопление монголоидных особенностей у башкир.

В этой связи уместно привести еще один вывод мировой антропологической науки, изложенный членом-корреспондентом АН Р.Ф. В. Алексеевым. «С тех времен, как появилась расоведческая наука, — читаем мы, — по мнению исследователей народы Индии и Восточной Азии принадлежали с точки зрения внешнего облика и физического строения частей тела к двум разным расам — европеоидам и монголоидам. А вот в отношении *группы крови* эти народы составили *единую расу*». Затем ученый продолжает: «антропологи не устанавливают расовых границ хотя бы потому, что таких четко очерченных границ для науки не существовало никогда. В связи с этим я не могу не вспомнить мысль одного из моих учителей, замечательного антрополога Георгия Францевича Дебеца. Он говорил, что если идти от верховьев Нила через арабские страны Азии, Турцию, Болгарию, Румынию, Украину, Северную Россию, *Башкирию* (подчеркнуто мною. — *И.С.*), Казахстан и Монголию, то на этом гигантском пути разницы между физическим обликом жителей соседних селений мы не заметим. А ведь этот маршрут пролегает через территорий, где живут «эталонные» представители всех больших рас». Поучительное наблюдение маститого ученого хотелось бы подкрепить утверждением Фридриха Энгельса: «Чем дальше мы уходим в глубь истории, тем больше стираются признаки отличия между народами одного и того же происхождения... Отдельные ответвления одного племени тем ближе стояли друг к другу и обладали тем большим сходством, чем меньше они были удалены от своего первоначального корня». И еще: «На примере североамериканских индейцев мы видим, — замечает он в своей работе «Происхождение семьи, частной собственности и государства», — как первоначальное единое племя постепенно распространяется по огромному материку; как племена, расчлняясь, превращаются в народы, в целые группы племен; как изменяются языки, становясь не только взаимно непонятными, но и утрачивая почти всякий след первоначального единства...»

Как известно, интерес к истории у ребенка проявляется с пробуждением интереса к происхождению своей семьи, рода, народа и родины в целом. С раннего возраста ребенок усиленно впитывает в себя опыт старших, так называемые семейные легенды. Сюда же входят и устное народное творчество, народная музыка. К примеру, кто из нас, живущих в Башкортостане, с ранних лет не был очарован одним из богатейших в мире башкирским фольклором, не был потрясен примерами беззаветной любви и верности наших предков великой нашей отчизне и их героическим духом свободолюбия и самопожертвования: ведь вплоть до самой крестьянской войны 1773 — 1775 годов буквально каждое поколение башкир принимало участие в крупном народном восстании. Против жестокой колонизаторской политики царского самодержавия шла вековая ожесточенная борьба, но в то же время башкирский народ радушно принимал и укрывал у себя, записывая в «башкиры», беглых людей из самых глубин России. Против такого крамольного явления царское правительство вынуждено было ответить даже карающим указом... Очевидно к этому периоду башкирской истории относятся высказанные академиком М.К. Любавским слова: «Из покоренных Россией народностей ни одна не потратила столько усилий и крови, чтобы отстоять свою страну, свои исконные права на занятие земли и уголья, свой

национальный быт, как башкирская. В неравной борьбе она понесла большие количественные, материальные и несомненно духовные потери, но при всем том выявила свою этническую устойчивость, сумела сохранить многое из своего национального наследия и даже абсорбировать в себя значительную часть пришедших чужеродцев...» Невольно возникает вопрос, откуда у небольшого народа такая неистощимая энергия и непоколебимое национальное (можно сказать, интернациональное) чувство «семьи единой»? Но можно с уверенностью утверждать, что этот, по выражению того же академика М.К. Любавского, «беспрецедентный исторический феномен», конечно, зародился не вдруг и не на голом месте — за ним предугадываются древнейшие пласты самобытности и подкрепленное историческим опытом «генетическое чувство» единого корня, чувство слитности со всем человечеством... Высокий дух этот поддерживался, повидимому, неистребимой народной памятью о былой самостоятельности и государственности их в составе древнейших союзов племен региона, естественное развитие которых, к сожалению, в средние века было прервано нашествием татаро-монгольских орд... Примечателен еще и такой факт: на протяжении почти четверти века вела древний Башкортостан беспощадную войну против общего врага региона и продолжалась она до тех пор, пока держалась и Русь... В этом тоже проявилось историческое единство судеб всех племен и народов региона, всегда глубоко осязаемое нашими предками. Пора и нам, их потомкам, научиться мыслить крупномасштабно: не разделять народы на языки и расы, на «Запад» и «Восток», а искать и находить их исконные объединяющие начала. Между тем, как установлено наукой, древний мир не знал разделения человечества ни на расы, ни на народности — это является позднейшим изобретением, как говорят ученые, изобретением запада. «Следует вообще сказать, — писал академик Н.И. Конрад, — что в Европе образовалось понятие «Восток», но у народов Азии понятие «Запад» в средние века не было. «Запад» как понятие, противопоставляемое «Востоку», появилось, например, у китайцев и японцев лишь в новейшее время и своим возникновением обязано знакомству с европейским словом «Восток» в специфическом для европейцев понимании».

Между прочим, такое разделение до сих пор для башкирского сознания неприемлемо — в их культурной традиции мир предстает как нечто единое и целое. В этом проявляется духовный облик аборигенов региона, с древнейших времен тесно связанных со всем внешним миром и занимающих в нем очень заметную роль. Памятники материальной культуры данного региона дают право выделить его как один из центров древней цивилизации. Еще в первобытные времена, указывает историк Г.Н. Матюшин (Москва), микролитические орудия, изготовленные местными племенами из яшмы Южного Урала, распространялись на север до берегов Северного Ледовитого океана, на запад до лесостепной зоны Прикамья, на юг (прошу заметить! — *И.С.*) *до восточного берега Каспийского моря*. Здесь племена самостоятельно освоили металл и снабжали им Восточную Европу и Западную Сибирь. Еще в неолитическую эпоху на Южном Урале впервые была приручена лошадь, а потом изготовлены первое в мире, в отличие от примитивного шумерского, настоящее (со ступицей и десятью спицами) колесо и, соответственно, боевая колесница». В то же время здесь было широко

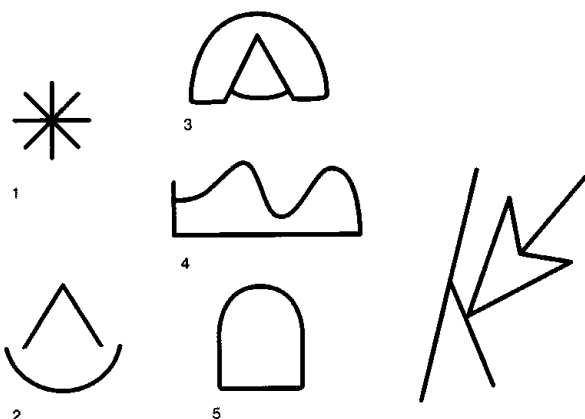
развито многоотраслевое хозяйство: животноводство, рыболовство, также зерновое земледелие. На такой прочной основе и состоялся взлет человеческой мысли. Об этом говорит известная всему миру палеолитическая живопись в пещерах Шюльган-таш, Игнатьевской, Мурадымовской, оставленная нашими предками.

У древних людей были поразительно обширные и точные познания о поверхности земли — географии Евразийского континента и даже всего земного шара. Свод этих знаний ими был начертан на «каменных книгах» палеолита — гладких плоскостях горных скал на территориях их обитания, в том числе, в горах Средней Азии и Алтая. У наших далеких предков, населявших земное пространство широтою от Урала до Памира, в способе хозяйствования жизненно важным был непрерывный круглогодичный кочевой цикл: весной они использовали на юге Устюртское плато как пастбище, а к лету продвигались далеко на север, выходили даже в приуралье, в район реки Агидели (Белой), осенью опять отодвигались к Аральскому морю на Устюртские пастбища и зимовали... Цикл этот сочетал в себе оседлое зерновое земледелие на северной и южной широтах, на которых постепенно исторически сложилось, особенно интенсивно на климатически благоприятном юге, городская культура. Этот древний кочевой цикл ведения хозяйства как реликт у башкир наблюдается до сих пор, но в «микроскопических» географических масштабах. Однако еще устойчивы понятия «йәйләү» (летняя стоянка) и «кышлау» (зимняя стоянка). Традиция большого цикла, прерванная в результате опустошительного татаро-монгольского нашествия, зафиксирована также у раннесредневековых хазаров-башкир (кочевой цикл между Волгой и Доном). О былых географических масштабах обитания наших предков в регионе говорят нам подлинные свидетели, разбросанные от Урала до Центрального Памира и дальше на юг до самого побережья Персидского залива, где есть целая область Ирана под названием Башгирд, — названия среднеазиатских гор, урочищ, городов и сел, происходящие от загадочного этнонима «Башкурт».

Из всего этого напрашивается вывод: древняя история каждого из народов, независимо от того, большой он или малый — это и есть частичка нашей с вами общей большой истории.

ЯЗМАЛАР

Китғалағы бөтә алфавиттардың башланышы – Уралдағы башкорт
изге тауларының һүрәтләнеше ул

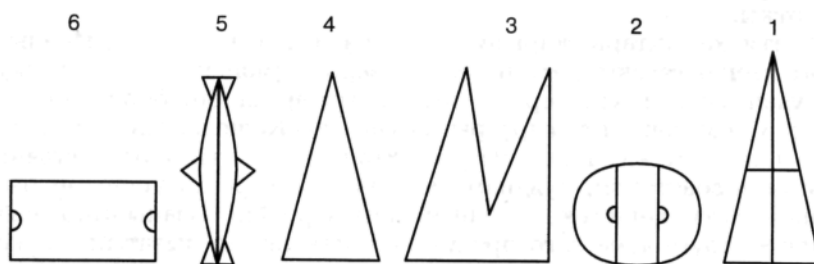
Месопатамия, б.э. тиклемге
иң боронго осор Урук
(Йөрәк) калаһының шумер
һүрәт-языуы.

Баш калабыз Өфөнән таш юл
буйлап Эстәрлетамак калаһына
барышлай һул якта Ағизелдең
уң яры буйлап тезелеп торған
мөһәбәт тауларҙы күрмәгән
әзәм юктыр. Әгәр көньяктан
төньякка табан һанаһаҡ, Тора,

Шәке, Куш, Йөрәк тигән изге тауларыбыз улар (тик шуныһы үкенес: изге Шәке
тауыбыҙҙы оңкот Сода комбинаты кимереп-ашап бөтөргән). Тәүдиндәге изге
хотайҙарыбыҙдың “йорто” булған был тауларҙы бик боронго замандарҙан ук
бабаларыбыҙ китғабыҙдың барлык өлөштәрендә лә белгәндәр һәм табынғандар
һәм иң тәүге алфавиттар ҙа шул тауларҙы һүрәтләүҙән башланған. Бына улар
(өстөгө һүрәт). Был *шумер* һүрәт-языуында һул яклап өстә (1) – бабаларыбыҙдың
Уралдағы изге тәғәрмәскалаһы Аркайымдан китғаны иңләп-буйлап һузылыусы
һигеҙ армытлы Көн-Өфө – Куңыр Буға юлдарының символы; унан аштарак (2) –
Тора тау. Уртала өстән аска: 3. Шәке тау (инде Сода комбинаты “ашап” юкка
сығарған), 4. Куш тау, 5. Йөрәк тау. Уң яклап – Ағизелгә койған Эстәрле йылға
тамағы саталанып һызылған; Эстәрле йылғаһына, ук башағы рәүешле, Ашказар
йылғаһы койған; ә ук башағының ике канаты – Ашказар йылғаһын ике яклап
ултырған игезәк (куш) каланың планы (хәзерге Эстәрлетамак). Бик боронго
замандарҙа бында Әсә (Шәке) тау һәм Ата (Тора) таулар эйәләренең
(хотайҙарының) корамдары (Әсә-Тора) булған, бына шунан Әсә-Торалы – Эстәрле
исеме килә.

Кесе Азия (хәзерге Төркия тупрағы), б.э. тиклемге бик боронго
осор каттай (кат, хет) һүрәт-языуы (4 – 5 мең йылдар элек).

Бында ла шул ук таулар һәм корамдар:

1. Тора (Тәре) тау. 2. Әсәк (Шәке) тау – тәүбабабыз Имирзың кыз бала Шүлгәнде имезеүсе Әмей (имсәк) башы. 3. Бузинә-Акәсә (Куш) тау; бында төньяк түбә Бузина – тәүбабабыз Имирзың ир бала Уралды имезеүсе Әмейе, ә көньяк түбә Акәсә -- кыз бала Шүлгәнде имезеүсе Әмейе; шуға күрә уларзы боронго географтар Әмей (Имай, Умай) таузары тип йөрөткән. һәм 4. Ирәк (Йөрәк) тау – ир бала Уралды имезеүсе Әмей (имсәк) башы. 5. Шүлгән-Әсә символы -- Әсә-Торалы (Әстәрле) куш корамының көньяк (Әсә) һызатланышы. 6. Урал-Ата символы -- Әсә-Торалы (Әстәрле) куш корамының төньяк (Ата) һызатланышы.

Билдәле булбуынса, заманалар барышында ошондай һүрәттәрҙән төрлө кәүемдәрҙең алфавиттары формалаша, шул иҫәптән шумер бабаларыбыздың өсмөйөштәрҙән хасил килен язуы зары барлыкка килә (үкенескә каршы, яңы засман башкорттарҙан әлегәсә уны укый белгән кеше юк). Әммә урыстарҙан мәһһүрә В.К. Афанасьева укыған һәм шумер килен хәрефтәрен туранан-тура латин алфавитына күсергән (транскрипциялаган) һәм урысһаға тәржемәләгән (ләкин тәржемә дөрөһ түгел) бер кыска ғына текст ла уның хәҙерге башкорт теленә һәм мифологияһына ике тамсы һыуҙай тап килеүен күрәбез. Түбәндә шул текст ошо тәртиптә килтерелә: юл башында – шумерҙан транскрипция, шунан һуң һызык аша – шумерсаның хәҙерге башкорт алфавитына күсерелешә, артабан һызык аша – В.К. Афанасьеваның урысһаға тәржемәһе:

Ен-ан-на-тум – Инанна-Атам¹ – Энаннытум

Енси – энәсә² – энси

Лагашаки – Олоғ-Шәке³ – Лагаша

думу А-Кур-ғал – дымы⁴ Ағыр-һүл⁵ – сын Акургала

енси Лагашаки-ка – Энәсә Олоғ-Шәкегә -- энси Лагаша

уд Нин-гир-су-ке –үзе нәнә-Кәрсәгә⁶ -- когда Нингирсу

шаг-ге ба-пад-да-а – Шәке баба тауҙа – сердцем его избрал

ерен-пар-пар – ерән пурпур⁷ – кедр светлый

кур-та – корота – из гор

му-на-та-е – мөнтәй⁸, -- вывез,

¹ Инанна-Атам (Инәм-Атам) – Имир (ырғыз-гермафродит) тәүбабабыз йәки “Урал батыр” эпосындағы Йәнбикә менән Йәнбирҙе.

² Энәсә (Инәһе) – Имир-тәүбаба имсәге, имезеүсе.

³ Олоғ-Шәке – Имир тәүбаба имсәгенең башы һаналған Шәке тау эйәһе Бүре-Әсә.

⁴ Дымы (тыуымы) – Бүре-Әсә тыуымы, балаһы.

⁵ Ағыр-һүл – Бүре-Әсә тәүге гүрзе ялап ағызған һүл – Шүлгән-Гильгамеш батыр.

⁶ Нәнә-Кәрсәгә -- тәүге имезеүсе Бүре-Әсәгә.

⁷ Пурпур – киммәтле караускыл-кызыл буяу.

е-ше – йыша, -- и для храма

му-на-сиг-сиг-а – мана сағыу-сағыуға⁹ – срубил его,

саг-шуш-би – Сағышыш-би¹⁰ – крышу его (храма)

ерен-пар-пар – ерэн пурпур – из светлого (?) кедра

му-на-ни-ду – мананы¹¹ иззе... – он построил ему.

Башкортсаһын ябай укыусыға аңлайышлырак кылһак, ошоллай килеп сыға:
“Имир-тәүбабам имсәгенәң башы булған Шәке тау әйәһе Бүре-Әсәнәң тыуымы
(имсәк балаһы) Ағыр-һүл (Шүлгән-Гильгамеш) үзенәң имезеүсәһе Оло Шәкегә
(Бүре-Әсәгә) Шәке-баба тауында ерэн пурпур корота (онтай), ағас мөнтәй, йыша,
мана уны сағыу-сағыу төскә. Һуғышсы-би (Шүлгән-Гильгамеш) ерэн пурпур
буяузы иззе...”

Ерэн (һары) төстөң – Көн-Өфө (Кәнифә) юлының төньяк-көнсығыш армыт-юл
төсө, пурпур (кызыл) төстөң иһә көньяк-көнбайыш армыт-юл төсө икәнлеген
исләнәк, изге Шәке таузағы Гильгамеш ырымының карыһүзи мәғәнәһе асылып,
йомаклығын юғалта, сиселә...

Кесе Азиялағы (хәзерге Төркиә тупрағындағы) б.э. тиклем V
быуат һарт-лид-этерсәк (хәзерге этерсәк – терсәк ырыуы
бабалары) башкорттарының языуы:

Текст №1
из фотоконки (в книге Вильямса).
Направление письма справа налево (←).
(1) IIII X1Y 1Y9Y 771 711X1Y 4Y7 7A
(2) IIII 5M1 77Y 771 71X1Y XA7Y+ X029ATYD
111AX417
(3) IIII 71XA 11117YX 11Y4Y 1AXA X029ATYD
(4) 2A27Y X1Y 7AYM7 77Y X4D 7Y9Y 77Y
(5) 7YATY8 7AYM7 77Y 771 71Y 71X7D 2A7191+A1
(6) IIII M71T4A 77XAB 118177Y+0 X4Y7+71+M7 71TAA
(7) 17A910 7A9AA 777 11YX X4Y1T9A 7771781
(8) 71Y+AB71 7118 77Y7+ 7A91+ 7Y780 7A11YX
(no msg. "Sardis")

⁸ Мөнтәй – ағас ботактарын кырка.

⁹ Мана сағыу-сағыуға – сағыу төслө пурпур буяуға мана.

¹⁰ Сағышыш-би – Һуғышсы-би (Шүлгән-Гильгамеш батыр).

¹¹ Мананы – буяузы.

Шул язуың алфавиты.

Бабаларыбыздың был язуында башкаларга осрамаған айырым хәрефтәр бар:

+ (пак-ут йәки факт//фәкәт) — **Ф, П** хәрефтәре, **Көн** билдәһе.

О (олана//оло-ана) — **о** хәрефе, тулған **Ай** билдәһе. Шул “олана”нан — Лана//Луна (Ай) һәм Лоно//Лена (һыу сығанағы).

Д (өлөш, өләшә, өләсә, ләшә) — **ө** хәрефе, ярым **Ай** билдәһе.

Искәртмә: Айдың “кайык-кәмә”гә әйләнгән һәм “кайык” әсенә “әшләпәле ишкәксә” ултырған күренешендәге 3-сө бер мизгелен — **э** (эләтә, илетә, илата) — **э** хәрефен бирер сирек **Ай** — Асқы Донъяға (Дат Донъяһына) үлектә илтүсә кайғылы кайык билдәһен һарт язуында уның “әшләпәле ишкәксә”һе — осо өска каратылған ук (↑) билдәһе алмаштырған; был ишкәксә ултырған кайык-кәмә — сирек **Ай** (**э**) боронго Египет динендә мәйетте күктең Элата (Лата//Лета) һыуынан “иминтит” яғына — көнбайышка — үлектәрзең Дат Донъяһына илтә, тип һаналған; боронго Египет динендәге был “иминтит” — хәзерге башкортса “именте ит” (“именле ит” йәки “иманлы ит”) тигәнгә тура килеп, үлектәр донъяһының мәңге именлеген аңлатһа, ә үлектә ағызып алып китеүсә Элата (Лета) һыуы иһә әле дә урыс әйтемендәге “канула в Лету” (әйләнеп кайтмаҫка китте) рәүешендә билдәле. Хәзерге Урта Азия һарттарында (үзбәктәрзә) әлегәсә мәйетте кәбергә озатканда “ай дат, вай дат!” тип акырып илау (элата//илата) йолаһы бар, ә был иһә тәүге замандарга “Айы дат, байы дат!” булып, “дат Айы, датка байы!” йәғни “үлектә Дат Донъяһына илтөп еткер, дат Айы”, мәғәнәһен йөкмәгән.

О-о (буб? Фуф? Йәғни икеләтә б йәки ф?) — **уб-уб** (куш уба) тигән кушма һүз; шуна хәзерге телдәге һүззәребез:

Уб-уб-ан — *бубан//бупан*, ике аяк бығауы, тышау; шул ук вакытта *бупан* — боронго башкорттоң кышкы һыуыктарга урманға барғанда күн итек тышынан биләүләй торған кейез урамаһы (обмоткаһы).

Бубен — муйын бығауы (шалтырауығы);

Буб//бау (еп) һәм *бау* (нәсел ебе);

Боб — борсак теземе (кузакта).

Үмүмән алғанда, һарт алфавиты донъялағы бөтә халыктар алфавиттарының башланғысы, ата-әсәһе булып тора. “П. Мериджи мәкәләһе сықкандан һуң, — ти В.В. Шеворошкин (58-се бит), — Кесе Азия халыктары үззәренә хәрефле язмаларын гректарған алған, тигән тезис бик ышандырып етмәй... Гректар, моғайын, үззәренә тиклемгә хәрефле әзер язуы фәйзаланғандар”. Тимәк, башкорт һарттарының язуын.

Шулай за, үкенескә каршы, өстәрәк әйтелгән сәбәп аркаһындаһы, ғалимдар һарт язуыҙарын еренә еткереп дөрөс укый алмағандар.

Инде алфавит үзе:

Һарт (лид) язуының алфавиты (таблицалағы аңлатмаларған боронго һарттардың бөгөнгө башкорт телендә һөйләшкәнлегә асык күренә):

Буквы 1	Эквивалент 2	От какого башкирского слова происходит 3	Значение (перевод) 4
	a	a(t), a(tum)	имя, мое имя; Прабог (египет.), конь, конь мой
	e	e(t)	собака
	b	b(əbək)	ребенок
	elə	elə	дверной крючок
	d	d(or) [tor]	стоящий
	je	je(len)	вымя (с двумя отростками-сосками -- человека и кобылы, с четырьмя -- коровы)
	ə	(j)ə(p)	развилина (вилы)
	f	f[u]f	колодка-оковы
	3	3[u3uk] [hazak]	колдец для стрел, колчан
	i	i[nə]	иголка
	ə	ə(ləw)	доля (Луны)
	k, q	k[irt]	зарубка
	el	[k]el[ə]	дверной крючок, букв. "запирай-крючок (полслова)
	qulan	qulan, qolon	кулан (полное слово)
	m	m[aral]	марап
	na	na[r]	одногогорбый верблюд
	in	in	метка на ухе животного
	olana	olana [lana, luna]	почтенная мать (Луна) (полное слово)
	p	p[akut] (bəxet)	хранитель-огонь, чистый огонь, беспорочный огонь, счастье (Солнце)
	r	(ə)r	мужчина, человек, воин
	s	s[ap]	руби, обрубок, рукоять
	iks	ik[e]s[ap]	дважды руби, два обрубка
	z	z[ep] [zep, jep]	нитка
	t	t[abar] [topor]	топор
	u	u[kusək]	стрела-вырост (сук), дубина
	v	v[al] [fal]	фалл, мужской половой член

Һәр юлдағы калын хәрефтәр менән – шул һарт (лид) ырын языуының хәзерге башкорт алфавитына күсерелешә, юл астында шуның укылышы бирелә:

[(1*)] борлк¹ (к)улан икс арт аксас² сак³ (к)улан пак (к)улан мак

Бүрелекле улан, ике-өс арт(ым) аксаһы һал, улан; пак улан, мак

(к)улан ук (к)улан дин- (1) ак (к)улан исел кулан баки⁴ элэлк⁴

улан, ук улан, тыйнак улан, исле улан, баки-үләлек

кулан йест мруд усск вэ нас- (2) эл априсак пу⁵

улан, ишет: морат үсәсәк вэ нәсел апарасак был (донъяның)

Элак⁵ кудк ит ист йес кулан вэ несн калид (3)

Ылак-кутакты ит(һен) һине; ишет, йәш улан, вэ нәселең калдыр;

Бк (к)улан тар в оланад

Бука (буға-хозяй), улан тар (кәберзә) вэ оланада (Ай кайығында)

акад мануел⁶ ит н[әпис] уск (к)улан мрук (к)улан

акканда (уны) мәнеле ит; нәфис үскән улан, мәргән улан,

Бук⁷ уск (к)улан вэ нак (к)улан бк (к)улан
 Буға (булып) үскән улан вэ нык улан, буға улан —
тарвод (6) **актин** непис пуел элк пн ск (к)улан
 тар убала (кәберзә); актан нәфис буйлы ылак, фән соко, улан,
иф ид факмк (к)улан артим ит (7) и блимсис артимук
 ип ит, фәһемле-ак улан, артым ит; эй, белемһез артмак —
куелимсис аарак (к)улан **бира(к)⁸**
 килемһез (ғилемһез) әүәрәү, улан; (шуны бел), бура (дөйә-айғыр)
кулани (8) бк кулани элак (к)улан в олана фук (к)улану
 уланы, буға уланы, ылак уланы вэ Ай-һыу уланы:
пира(к) кулан пу элк (к)улан в би элк
 бура (дөйә-айғыр) уланы ла, был (ябай) ылак уланы ла (вэ) би-ылак
(к)улан в элә⁹ бапәнт¹⁰.
 уланы ла (вэ) үлә бупанда.

Текска иҫкәртмәләр

1. Борлк — бөгөнгө башк. *Бүрелек*, урыс. *Брелок* — изге имезеүсә һәм курсалаусы бүрә-әсәнәң һынлы һүрәте; курсалаусы рәүешендә сабыйзарзың муйындарына, бишәктәрәнә һәм кымыз сүмәсә ижаузарға тағылған. Текстағы **“борлк (к)улан”** — “бүрелекле улан” тигәндә аңлата; боронғо һарт тексында ташка, һүз аҙағындағы “к” һәм уға теркәлеп килмеш икенсә һүз башындағы “к”, урынды һәм көстө артык сарыф итмәҫ өсөн, икәү урынына бер генә “к” итеп сыйылған, ә бында уның етешмәгән икенсәһә йәйәләр әсенә алып (к) бирелә. Хәзерге заманда муйынға тағылмалы затлы әйбер *кулон* да ана шул “(к)улан” дан алынған һымак.

2. Акса — хәзер зә башк. *Акса*. Нумизматтар даирәһендә һарт тәңкәләре *валвал//бол-бол* исемәндә билдәлә булғанлыктан (һарттар, б.ә. тиклем VII быуатта ук, акса әйләнәшән кулланыусы донъялағы тәүтеләр буларак, бол-бол тәңкәләрен дә башлап һуккан), бөгөнгө башк. телендә лә “акса” мәғәнәһендә “бол” (үзбәксә “пул”) һүзә барлығын әйтергә кәрәк.

Боронғо тәүтормош королюшондағы бер-берәһенә каршы (дошман) ырыузар һуғышта бер-берәһенәң нәсәл-артым сығанағын — *котон* (аталык ағзаһын) умыра кыркып алғанлыктан — һәм был шумер балсык китап һүрәттәрәндә асык сағыла! (кешенәң “котон алыу”, “котон осороу” төшөнсәһә ана шунан калған) — һәм ул *кот*, тәңкләп (тәңкәләп) һалып киптерелгәндән һуң донъялағы иң киммәтлә зат рәүешлә, алыш-бирештә лә хәзерге акса урынына йөрөгәнлектән, тора-бара ана шундай алыш-биреш затын киммәтлә йәнлек тирәһенән, буталдан (металлдан), кағыззан һ.б. матдәләрзән етештереү фекеренә лә килгәндәр.

Акса термины — *ак үсәк* (нәсәл орлоғо “ак”ты үстәреүсә ағза йәғни фаллос) тигәндән хасил булған. Һәм шулай ук *котанак* (кот-анак) “кот тыузырыусы” мәғәнәһендәге һүзгә йәнә “ай” ялғанып, бутал (металл) тәңкәләр төшөнсәләре лә моронлаған:

Котанакай — котанака — катанка — тәнәкәй//тәнәй — тәнкә — деньга — донг; бындағы урыс һүзе *катанка* — тәңкә һуғыу өсөн тапатылған бутал йәймәһе, *деньга* — акса; башк. *тәнәкәй//тәнәй* — сабий ир бала булһа, *тәнкә* — бутал акса; вьетнамса *донг* — акса.

Ә боронғо һарттың валвал (бал-бал//был-был) терминына килгәндә, ул да ни бары аталык ағзаһының нәсел ағы яралтыусы куш тупалсағын (бал-бал) белдерә, бына ни өсөн башкортта әлегәсә, бәләкәс малайзың итәге астынан шул ояты ялт итеп күренеп калһа, “һәй, был-былың осоп китмәһен!” тип, мәрәкәләп көлөшәләр, ә был иһә бик боронғо каннибализмға бәйле “котоң осмаһын!” дан килә... Шул “бал” менән “ак” ты бергә кушып әйтһәк:

бал-ак — бала, был тигезләмәнең һул яғында — боронғо төркисә, уң яғында хәзерге башкортса бер үк һүз. Башкорт һүзе “*баласык*” тан — урыс һүзе *малачик//мальчик*, “бал” һүзенән — инглизсә “бол” (туп) һәм киң билдәле “оят” термин “фалл” (фаллос). Каннибализм заманында дошмандың шул “бал” ын — котон алыу өсөн һуғышта *тупар-балта//топор-балта* кулланылғанлыктан, был дәһшәтле яу коралы исеменең килеп сығышы ла туп-тура аталык ағзаһына — секска барып бәйләнә, быны иһә яңы мәғәнә йөкмәтелеп үзгәртелмеш “тупар-балта — бук сабырға ярап-ята”, әйтеменән күрәбез, әгәр мәкәлдә тәүге хәленә кайтарыбырак тергезһәк:

таба-ар — бал-ата, букысы-барға кереп-каза! Йәғни “табыусы-ир — бала атаһы, букысы барға (катын-кызға) кереп-каза!” — аталыкты ололау һәм нәсел үрсетергә сакырып арбау был.

Акса-бол мәсьәләһендә йәнә лә урыс һүзе “рубль” — *оро-бол* (аталык *ороһо*), немец. “марка” — *бәрәкәй//мәрәкә* (шул ук), швед. “крон” — *ак-орон* тигәндәргә кайтып калғандай...

3. Сак — сағыл//һауыл, сал//һал мәғәнәһендә килә.

4. Баки элелк (к)улан — баки-үләлек улан, йәғни теге, мәңгелек, донъяға китәсәк улан.

5. Пу элак — был донъяның ылағы йәғни кәзә тәкәһе, тигән һүз.

6. Мануел — мәнеле (синонимы *иманлы*). Был һүз *мәне* “кыр бесәйе” (ДТС, 336-сы бит) тигәндән килә, буғай; ә текста Көндөң ер йөзөндәге киәфәтенә — изге кыр бесәйенә йәғни утка табыныусы тураһында һүз бара.

7. Бук (буғ) — буғай//бүгәй “нәсел үтезе”. Боронғо Египет фирғәүене Тутмос III ғали йәнәптәренең ләкәбе менән сағыштырығыз: “Хөр, Фива калаһын балкытмыш мөслә Бүгәй” (М.А. Коростовцев, 150-се бит).

8. Бира (бөйрә) — боронғо төркисә *бура* “дөйә айғыры”; башк. *бура һыйыр* “бейек һыйыр” һәм *бура “өй”, “өй бураһы”, бура-ана//бүрәнә* “өй буларлыҡ ағас әрзәнәһе”. Боронғо Египет динендәге Көн-хөзай ләкәбе *Буга-Ра* һәм уның изге корамы *Пер-аа* (М.А. Коростовцев, 148, 157-се биттәр) шулай ук үзебезсәң башкорт һүззәре — “буға” һәм “бүрәнә” булып торалыр. “Буга-Ра”нан һүззәребез *бойора, өйөрә, өй* һәм шул ук мәғәнәләге инглиз һүзе *бюро* килеп сығкандай. Ошоларҙы иҫәпкә алғанда, атаклы боронғо Египет пирамидалары ла үззәренең ошо аталышын *бира-маат(а)* “Маат бураһы” ләкәбенән алғандай (Маат — бөтә донъяны тәртиптә тотосуы бөйөк хөзайбикә, йәғни инәлек ағзаһы). Был донъяға инәһенән башы менән сығмыш фирғәүен, үлгәс, шул ук “инәһе” “бура-маата”ға (пирамидаға) — кире кабат теге донъяға аяғын алға һондортоп озатылған (хәзерге

башкорт йолаһы). Әгәр зә иғтибар итһәгез, пирамиданың тышкы өскөл һынланышы һәм әсендәге юлактары күпмелер дәрәжәлә катын-кыздың инәлек ағзаһы һызаттарын кабатлай. “Пирамида” һүзе башкортта “бура-маза” (тыныслык өйө) әйтелеп, шул “маза”нан “мазар” (үлек өйө) термины моронлаған. Ә боронғо Египеттың баяғы “Буға-Ра” Көн хозайы бөгөнгө башкорт һыузарында ла, шул боронғо Египеттағылай ук, “буға-ра” — *бағыра* балык киәфәтендә йөзә. Башкорт хәтерә әлегәсә шуға бәйлә боронғо мәкәлдә һаклай: *бирәсә килгән колона — сығарып куйған йулына “Би Рә-Әсә килгән куланына//уланына — су//һыу ғарып//ярып койған су-ланына (һуғарыулы баһыуына)”*, — язғы Кояш саһыуланып, ташкын Нил һыуының баһыузарзы мул һуғарыуына ишара. “Би-Рә-Әсә” (Көн) тигәндән, әле лә бит без гөһәһһыҙ диуананы: “би-рә-әсә (биресе, биреһе) тоткан”, — тип әйтәбез, уны Көн-Әсә тотоп, изгеләштергән, тимәк. “Биреле” тип кысқартыуыбыз за шул ук мәғәнәлә.

9. Элә — “ырғак” тип тә, һәм, был юлы алынғанса, “үлә”, “елә” (теге донъяға китә) тип тә укылыуы мөмкин.

10. Бапәнт(ә) — *буһанда*, йәғни хәзәр “кәфен” тип әйтелмеш ак биләүзә (бинт-урамала) китеү (боронғо фирғәүен мумиялары кеүек). “Бапәнт” һүзенән, моғайын, *вафат* (үлек) һәм “бәпәнтә”нән — *бәнтә//бәндә* (үлемесле йән) һәм *бәнт//бинт* һүззәрә лә шытқандыр...

Б.ә. тиклем V быуаттан да әлегерәк хәзәрә Төркиә тупрағынан хәзәрә Италия еренә күсеп киткән һарт-әтерсәк (әтруск) башкорттарының ырын һәм латиница языузарының хәзәрә башкорт алфавитына күсерелешә һәм укылышы.

(Латиндан кириллицаға күсерелгән оригиналдар аһтында — бөгөнгө башкортсаһы).

Кәбер таштарындағы латин алфавитлы языузар (Я.Буриан, Б.Моуховаларзың “Загадочные этруски”. М. 1970. китабынан)

1. Партунус вел клан

Бар — тыныс бул, уған.

Велтһурус

Бултырыш —

сатлһалык **рамташ**

Сатылыһалык (атаһының исеме), Рамташ (әсәһенең исеме)

клан ауилс XXIX лупи

уғанлы, ә-йылы(с) 28-зә үлүпү (үлдә).

2. Алетһнас арһтһ

Әли-тәнәс арыңды —

ларисал зилатһ

алыр-әзәл зилатты (илатты) —

тарғһалтһи **амке**

тарғын-алды (язмыш-алды) әмгә (ер карыһына).

3.

ә-

4.

ә-

5.

әт-

Кауthас тутһиу

Кәүзәһе түтизең,

ауилс ІХХХ ез

йылы(с) 80 яз (йәш);

кһимтһм кастһиалтһ

(х)өмөтөм касты — алды,

лактһ һеун

ләхете һыуын(һын).

Тиуза тиус ветусалТуйза тыйыусы бәт¹²-уҫал (әжәл-уҫал),**клан тһанас тлеснал**уғлан-тәнәй төләһен¹³-ал,

ауилс ХІІІ

йылы(с) 13.

Лартһ уели арнтһал

Илар за иле; арынды — ал,

тетинал кланәтине¹⁴-ал; уғлан (уның улы яззы).

Б.э. тиклем VII быуат Ветулони калаһында “Авл Фелуск” тораташындағы языу (А.И. Немировскийдың “Этруски. От мифа к истории” китабынан).

Иң әлек – ырын языулы тораташтың һүрәте:

Аҫта язылған: панал ашминимумл

Апанал — ашым-ине-мул

Һулда: мазксанзрөөа... имури һекинаеу

мәзәксән-ерзә,... ғүмере, һек-инәйе (катыны),

Уңда: аелешфел узкештушнүтш

ғаилә(һе) — шифалы уҙғыш-төшөн(дәй)-үтеш (үтте).

Туҫтактағы языу:

Миуел-елпуз-кацри-кунумез-иезилу-

Мәүәле¹⁵ илебез кисере — көнөбөз изеле,

¹² Бәтлек — уҫаллык; бәт-уҫал — әжәл.

¹³ Төлә (урыс. тлен) — мәйет.

¹⁴ Әт-әти — атайдың атаһы (картатай). Һәм йәнә этруск языуҙарындағы клан — уғлан (ул); зек (кызык//кызый һүзенән) — кыз; ати — атай; амкә (әнкә) — әсәй; пуйа (бейә) — бисә.

¹⁵ Мәүә — кыр бесәйе, Көн-Әсәнең ер йөзөндәге кәүзәләнеше.

Тез-кра-итил-езпиз-лутез

Тиз керә ител; үзебез Лотош (туғтак хужаһының исеме).

Надписи на этрусском бронзовом зеркале.

Вот само изображение:

Как видно, на бронзовом зеркале изображен Аполлон в окружении пяти девушек-богинь, а над каждой из девушек написаны (этрускими буквами по направлению справа налево) их имена:

1. **LEARUN** – этрусская богиня войны, читается по-башкирски как “Оло-яу-оран” – Великая-битва-клич;
2. **IRIZIZ** – по-башкирски “Эре-сәс” – Крупные волосы;
3. **SRIZIȜA** – по-башкирски “Сары-йөзө” – Белолицая (по-древнебашкирскому “сары” – это есть “белое”);
4. **MVNLE** – по-башкирски “Мәнеле” (от слова “Мәүәнеле” – “с богиней-кошкой”);
5. **TURAN** – этрусская богиня-владычица всего живого, по-башкирски тоже “Туран”.

Изображение на саркофаге ритуала “отнятие мужской мощи у врага”.

Само изображение:

“Под Перуджей (древняя Перузия) был найден мраморный... саркофаг... На широкой стороне находится рельеф с обнаженной мужской фигурой, которую пять воинов в римской одежде казнят четвертованием, то есть расчленяют прижизненно”, -- говорится в одном описании. Но если посмотреть повнимательнее, изображена там следующая картина: у трех римских воинов у каждого из них отрублена левая рука; а у обнаженного и низвергнутого мужчины (жертвы) тоже отрублена правая, а левой он прикрывает то место, где был фаллос – его уже отнял римлянин стоящий во весь рост с высокоподнятым тесаком в руке, а наклонившийся другой воин уже держит в руке ту добычу...

Как видим, перед взором нашим предстает известный башкирам древний ритуал отнятия у поверженного врага-воина его детородного органа (фаллоса), ритуал этот по-башкирски называется QOTON ALU (котон алыу). Исполнение ритуала изображена также на глиняной книге древних башкир – шумеров (В.К. Афанасьева. Гильгамеш и Энкиду. М., 1979, рис. 9 на стр.27 и рис. 25 на стр. 58).

Над рельефом саркофага написана имя погребенного (читается по направлению справа налево): **NUÇINAK RUL** – читается по-башкирски *Нуçинак – ир ул* (“Нуçинак – мужественный он”). Здесь имя Нуçинак составлен из слов: “нуç” (нуçл) – *потомок*, “инак” – *корова*, т.е. священная корова-кормилица (молочная мать) прадеда Урала. Значит, вся строка читается в смысле: **Потомок Корова (имя) – мужественный он**. Та же строка повторяется под рельефом: **NUÇINAK RUL**, а под ней – призыв к кровной мести, адресованный бию-правителю: **LUR KANIÇUPNPI** – по-башкирски читается: *Алур кан исабн би* (букв. “Возьмет крови счет би-правитель”), что грозит кровной местью убийцам-римлянам.

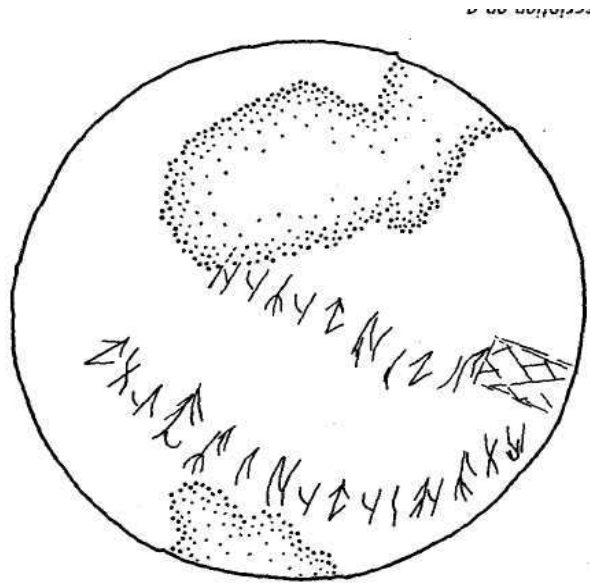
Барлык миҫалдарзан күренеүенсә, боронғо Һарт-лидтарзың һәм этрусск-терсәктәрҙең үзебезҙең башҡорт-тәрки телендә һөйләшеүҙәре һәм туп-тура бөгөнгө башҡорттарзың бабалары икәнлектәре көн кеүек асыҡ.

Резюме

Разбросанные от Урала до Малой Азии сарты (башкирское самоназвание «Һарт») являются осколками могущественного в древности башкирского рода Һарт (Сарт), представлявшего из себя одного из двенадцати родов древнебашкирского племенного союза (происхождение этнонима: баш-Һарт — Һарт — Һарт — сарт). По «Истории» Геродота широко известна могущественная страна малоазийских сартов Лидия со столицей Сарт (Сард) на территории современной Турции, где уже в VII — IV веках до н.э. пользовались собственным древнеруническим буквенным письмом и занимались первой в истории человечества чеканкой монет. Вопреки утверждениям многих современных российских и западноевропейских ученых, относивших язык этого этноса иранскому, в последние годы с моей стороны, как мне кажется, убедительно доказано, что древние сарты говорили и писали на хорошо понятном даже современным башкирам старобашкирском (то есть тюркском) языке; доказательство это достигнуто путем дешифровки (прочитки) однотипных сартских религиозно-нравоучительных надписей, относившихся V веку до н.э. и обнаруженных в разное время разными исследователями в развалинах древней столицы Сард (Турция), в кургане Иссык близ современного города Алматы (Казахстан) и на стеле у озера Асылыкуль (Башкортостан).

Иссык корғанында табылған көмөш тәрилкәләге ырын яҙыуы.

1970 йылда Алма-ата калаһы янындағы Иссык корғанында археолог К.А. Акишев тапкан иң боронғо (б.э. тиклем V быуат) *сак* тәү ырын (руна) яҙыуы ла төрки-башҡорт телендә яҙылған булып сықты. Бына тәрилкәләге яҙыу үзе:

Иссыкская надпись на малой
серебряной чаше (Казахстан).

Первая строка:

1. $\downarrow$: (комбинированная буква) $ул \rightarrow ук$.
2. $\gamma)X$: $гнл = аг-ан-ул$.
3. $\gamma')k$: $нел = ан-е-ул$.
4. $\gamma\psi$: $ре = эр-е$.
5. γ : $л = ул$.
6. N : $h = \theta h, \theta h \theta$.
7. h : $\bar{m} = y\bar{m}$.
8. $\downarrow$: $ул-ук$.
9. h : $\bar{m} = y\bar{m}$.
10. 3 : $з, с = за, са, эз, эс...$
- 10a. $h\gamma 3$: $се\bar{m} = эс-е-у\bar{m}$.
11. $)\psi$: $рн = эр-ан$.
12. χ : $г = аг$.
13. $)s)$: $нсн = ан-эс-и$.

Вторая строка:

14. N : $h = \theta h \theta$.
15. h : $\bar{m} = y\bar{m}$.
16. ψ : $р = эр, эрэ$.
17. h : $\bar{m} = y\bar{m}$.
18. $\downarrow$: $ул-ук$.
19. N : $nh = ан-\theta h \theta$.
- 20-21. $)Z$: $нэ = ан-э$.
22. $)X$: $гн = га-ан$.

Һәм ул ике юллык текст түбәндәгесә укыла (тыныш билдәләрен мин куйзым):

«Оло атаның улы, ана улы, әрә улы — әсе ут, оло ут, әсә ут; әсе ут, әр ут — оло ана казан».

Утка (Көнгә) табынған Сураш-Тора (Зороастр) динле бабаларыбыздың доғалығына окшай был.

Ошондай ук тәуырын язулар хәзерге Башкортостаныбыздың Асылыкул һәм Кандракүл каяташтарында ла табылды.

Ошо тикшерерүемдең урыс телендәге тулырак тексын бирәм:

“Сак”ская надпись на малой серебряной чаше из кургана Иссык близ Алматы (Казахстан).

Было уже сказано: что т.н. лидийские, сакские и асылыкульские древние надписи наших предков были написаны на одном и том же проторуническом алфавите на древнебашкирском языке, но дешифровка “сак”ской надписи до сих пор не была доведена до читателя. В данном случае восполняю тот пробел. Ниже следуют: а) нумерация рунических букв в тексте; б) выяснение значения каждой рунической буквы и в) сам текст (читается справа - налево).

Первая строка (из-за неимением возможности символы поставлены неточно):

1 (комбинированная буква): **1** “ул” (сын) и **↑** “ук” (стрела)= улук/оло (большой, пожилой, почтенный, великий).

1. **VX:** днл= ад+ан+ул “атаның улы” (отца сын).
2. **VI:** нел= ан+е+ул “ана улы” (матери сын).
3. **VI:** ре=әр+е= әрә “Кояш” (Солнце).
4. **V:** л= “ул” (сын).
5. **N:** h= өh= өhө “әсе” (жарко, горячо).
6. **h:** т= “ут” (огонь).
7. **1:** ул+ук= улук/оло.
8. **h:** т= “ут”.
9. **3:** з,с= аз, ас; уз, ус; өз, өс; үз, үс; эз, эс; ез, ес; әз: әс/әс; за, са и: 10а. **h I 3:** әс+е+ут= “әсе ут” (жаркий огонь).
10. **) I:** рн=әр+ан= әрәнең “Арий иленең” (арийцев страны).
11. **X:** д= ад “ата” (отец).
12. **)S:** нсн= ан+әс+и= анәси “ананы” (его/ее мать).

Вторая строка:

13. **N:** h= өhө “әсе”.
14. **h:** т= ут.
15. **I:** р= әр= әрә “Кояш” (Солнце).
16. **h:** т= ут.
17. **1↑:** ул+ук= улук/оло.
17. **N):** nh= ан+өhө= анөhө= ананы/инәне (его/ее мать).
- 20 – 21. **)Z:** нә= ан+ә= ана (мать).
22. **)):** гн= га+ан= гаан/каған (каган).

Полный текст.

Первая строка: Оло атаның (Ерзең) улы, ана (Күктең) улы, әрә (Кояштың) улы –
эсе ут, оло ут, әсә ут; әрәнең (арийзар иленең) ата-анаһы –

Вторая строка: эсе ут, әрә (Кояш) ут; оло анаһы (Лунаһы йәғни Айы) – каған.

В переводе на русский первая строка: Великого отца (Земли) сын, матери (Неба) сын, Солнца сын – (это) жаркий огонь, великий огонь, матушка-огонь; арийской страны отец и мать –

Вторая строка: (это) жаркий огонь: Солнце-огонь; ее (арийской страны) великая мать-Луна – каған.

Асылыкүл буйы тәуырын языуы.

Языулы таштың күренеше:

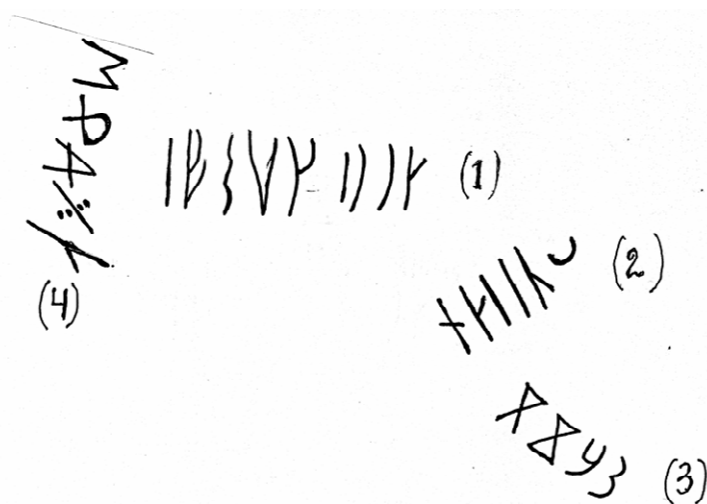

(Был һүрәт, китап битенә һыйһын өсөн, Асылыкүл корамы ядкәренең каяташтағы дүрт өлөшөн якынайтып ялгап эшләнде. Нәүбәттәге биттә языузарзың натураль урынлашыу күсермәһе бирелә).

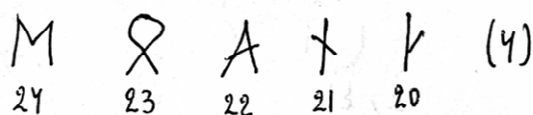
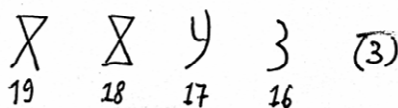
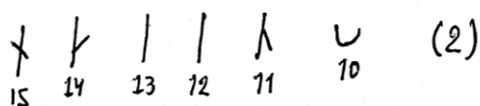
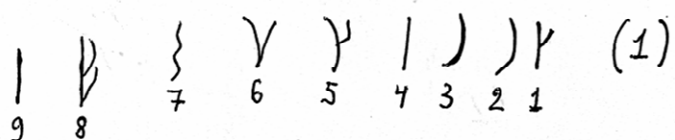
Текстың кайһылай укылышына тәғәйен күсеүзән алда, кыскалык һәм уңайлык өсөн, языузың хәрәфтәре номерланған күсермәһен бирәйек (түбәндәге һүрәтте караңыз).

Асылыкүл ядкәренең укылышы:

Алтарь языуының кулдан күсермәһе.

Алтарь языуының укылыу тәртибе.

Текст уңдан — һулға карай укыла, языу юлдары иһә өстән аска карай тезелә һәм дүрт юл тәшкил итә. Йәғни тәүге юл каяның иң түрөндәге горизонталь йүнәлештән уңдан һулға табан һузылып, икенсе юл йәнә уң як ситтән аскараҡ кыялатып төшә һәм астарак тағы уң як ситтән өскәрәк кыялатылған өсөнсө юл менән дауам итеп, һул як ситтәге астан өскә карай текә кыялатып һызылған юл менән тамамлана. Иске языузарза ғәзәттә һузынқы хәрефтәр бик аз кулланылған, һүззәр тартын-кылар менән генә язылып, улар-ға йәнәшә килергә тейешле һуз-ынкылар укыусы тарафынан «өстәп» укылған. Шул кағизәне иштә тотоп, VII — IX бб. Өргөн — Инәсәй, б.э. тиклем VII — V бб. сак һәм һарт язма һәйкәлдә-рендәге хәрефтәрҙең теүәл аҙа-шы булған был хәрефтәрҙең һәр

берегенен, номерзары буйынса, ниндәй өнгә тура килеүҙәрән билдәләйбез:

1. К; 2. Н; 3. Н; 4. С; 5. Ө (сак язмаһы хәрефе); 6. Л (сак язмаһы хәрефе); 7. С (һарт язмаһындағы йомшак С); 8. Е (сак язмаһы хәрефе); 9. И (һарт язмаһы хәрефе); 10. У; 11. Т; 12. С; 13. С; 14. К; 15. Д; 16. С (һарт язмаһындағы йомшак С); 17. Б (сак язмаһындағы каты Б); 18. Рт; 19. Б (йомшак Б); 20. К; 21. Д; 22. А (һарт язмаһындағы А); 23. Б; 24. Лт.

Текстың укылышы (йәйәләр әсендә — өстәлгән һузынқылар):

(1) К(ө)н (а)н(а)с(ы) өл(ә)сей

(2) Ут с(ә)с к(о)д

(3) (ә)с(ә) (а)б(а) (а)рт(а) б(и)

(4) К(о)д аб (а)лт

Йәғни үзенсәлекле шиғри строфа хасил:

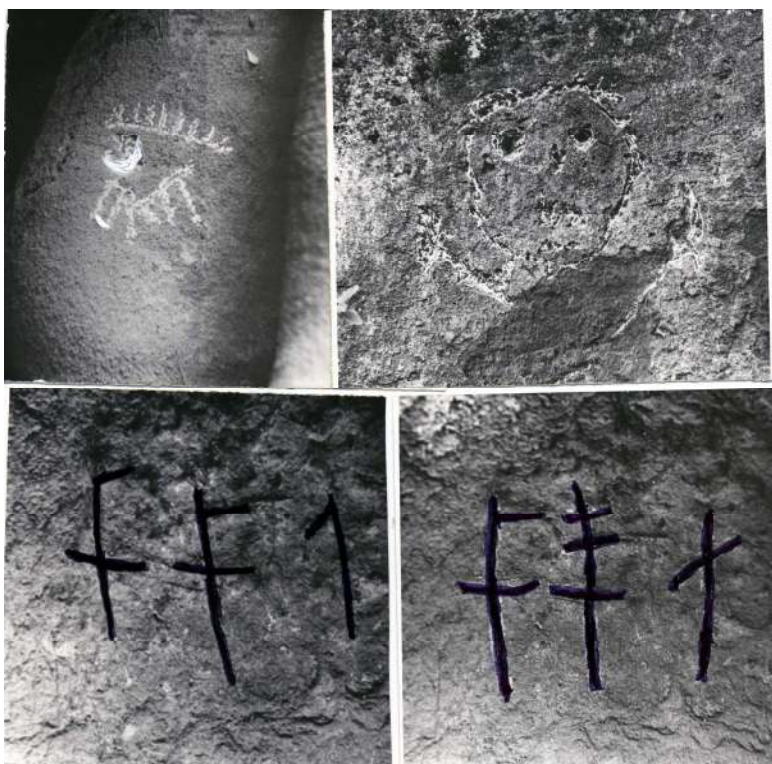
Көн анаһы өләсәй,
Ут сәс — кот!
Әсә-аба арта-би —
Кот аб алт.

Көн-кояштың «Өләсәй» (иғтибар итегез: кағизәнән айырмалы рәүештә, донъялағы был иң оло титул бөтә һузынғы хәрефтәре менән, тип әйтерлек, тулы язылған!) тип аталыуын ғына иҫкәртһәк, шиғырҙағы тәүге ике юл аңлашыла. Языуың өсөнсө юлы иһә безҙе сал борон-борондан уҡ Уралда төйәкләнеп йәшәгән *арә* (арий) токомдары — скиф-сак-сарт-савромат-сармат-массагет (бөтәһе бер током - башкорттар) бабаларыбыҙың изге *асаба* (шиваизм) диненә илтәп тоташтыра. Уралдағы шул *арә* токомдары, билдәле булыуынса, б.э. тиклемге II меңенсә йылдар башында Кесе Азияны, Месопотамияны, Сирияны, Палестинаны яулап ала, ә шул уҡ б.э. тиклемге II меңенсә йылдар урталарында улар Һиндостанда ла нығына (Ригведа. Избранные гимны. М., 1972; 4-енсә бит.

Древние наскальные надписи и изображения у озера Кандракуль (Башкортостан).

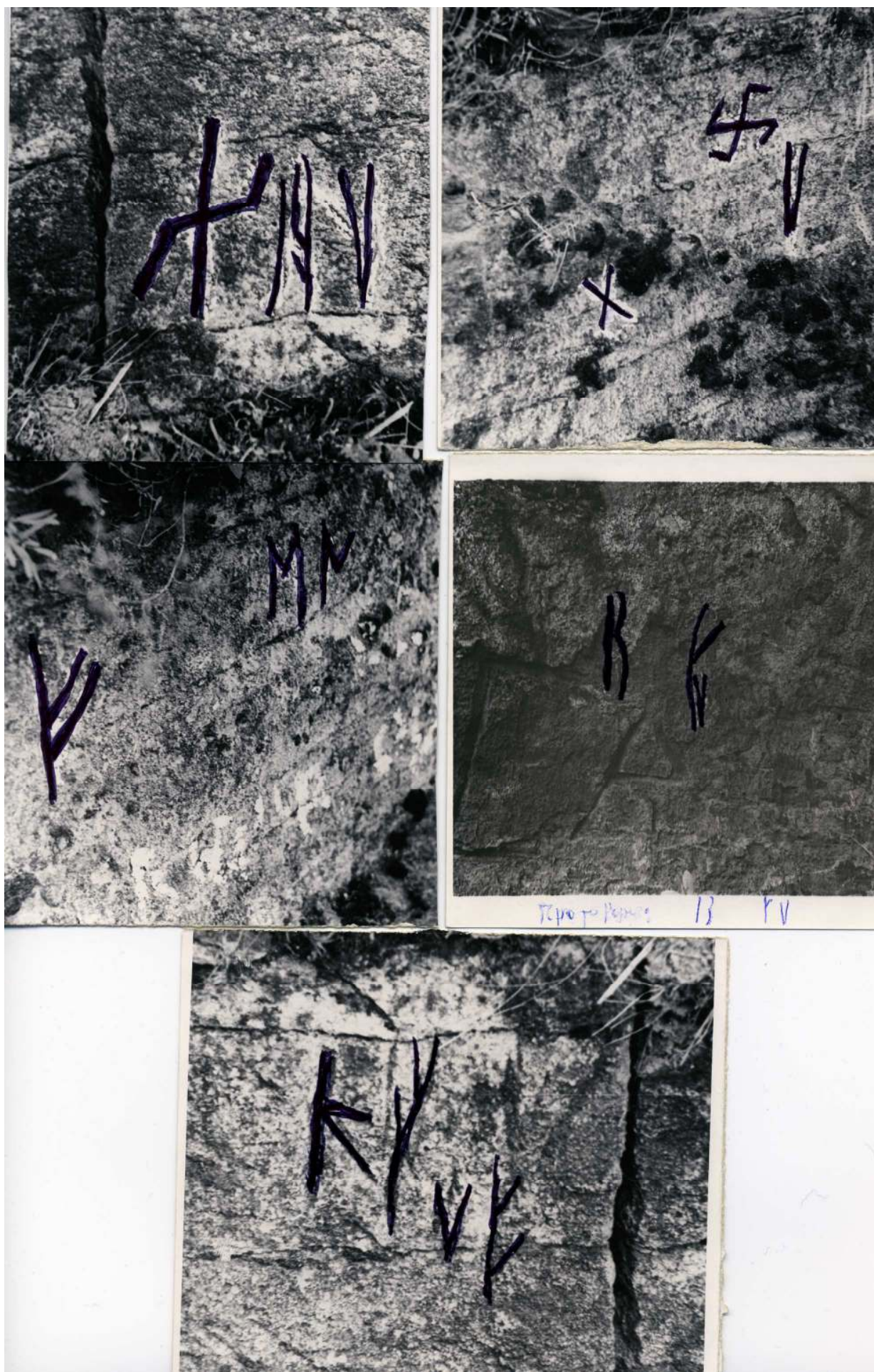
Һүрәттә: 1981 йыл, Языулыташты тикшереп. Сураш-Тора (Зороастр) динен тотоусыларҙың корбан салыу (һалыу) ташказанындағы ырындар.

полумесяца и нижнего в виде жеребца (фотоснимки хранятся у меня). Но сама надпись, исполненная теми

После открытия и дешифровки асылкульской наскальной надписи зороастрийцев в следующем же 1981 году я поехал в Туймазинский район и обнаружил там идентичные с лидийскими, иссыкскими и асылкульскими проторуны, а также крупное изображение человека, а самое важное, по-моему предположению, символы мифических трех миров: верхнего в виде древнеегипетской серповидной многоместной лодки; срединного в виде

же буквами, как и выше названные памятники, к сожалению испорчена нашими

современниками и сохранилась лишь фрагментарно в виде отдельных словосочетаний, слов и букв. Особенностью этого памятника является то, что в надписи, нацарапанной на стене жертвенника, содержатся еще микенская буква и катан-киданьский иероглиф. Ниже приводятся сфотографированные, скопированные и дешифрованные мною фрагменты. На верхнем фото (слева – направо) древний рисунок на стене грота: камышевая лодка с людьми, полумесяц и лошадь; изображение человека; руны на каменном котле для жертвоприношения. Ниже приводится произведенная мною расшифровка этих надписей.

Кандракунская надпись (Башкортостан).

1. X) y y : лена = ол-э-на-за.
2. 𐀓 ... V ... X : э...л... Асаба-Астак (свастика).
3. M N ... K : Өлт...е = илт...е.
4. N I I : Үсеү = үс-е-ү.
5. 𐀓 𐀓 𐀓 : 𐀓 𐀓 Илешжәнү = та-за-Илешйән-үс.
6. / 3 (V ... X : лкси...б = ол-ок-эс-эи...аба.
7. K I y V K : еләсир = еләс-ер.

1. X) y V. Здесь: 1. Л (ол); 2. е (э); 3. Н (на); 4. Ғ (ға). Из них текст: **Оланаға** (Луне-отцу).
2. X... V... X. Здесь: 1. Ғ; 2. Л; 3. **Асаба-Астак** (Свастика).
3. M N ... /. Здесь: 1. Ө; 2. Лт. Из них текст: **Илт** (Преподнеси)...3. Е.
4. N I I. Здесь: 1. С, Ҷ (үс); 2. Е; 3. Ө, Ү. Из них текст: **Үсеү** (Прирост).
5. I I I. Здесь: 1. Д, 3, Т (та); 2. 3 (микенский алфавит)= за; 3. Илешжән (ил-эш-йән, катан-киданьский иероглиф) - Государь; 4. С Ҷ (лидийский). Из них текст: **Таза илешйән** (булып) **үс** (Расти Государем с чистой совестью).
6. / 3 (V. Здесь: 1. Л (ол); 2. К (ок); 3. С (эс); 4. И (эи)... 5. Б (аба). Из них текст: **Олок эсэй...апа** (Великая мать...Солнце).
- I I / V I /. Здесь: 1. Е; 2. Л; 3. Ө; 4. С, Ҷ, Ш; 5. Ир, Ер. Из них текст: **Еләс ер** (Свежеветренная земля).

Изел буйында табылған урта быуат Куңғырат (Түңгәүер) башкорттарының һүрәт-языуы (Поволжье в средние века. М., 1970, стр. 207, №65 б).

Был текст, ғалимдарзың иҗбатлауынса, Туктамыш хан яугире тарафынан ғәрәп языулы бакыр тәңкә өстөнә сыйып язылған. Бына уның күсермәһе:

Башкорттоң был үзенсәлекле язмаһын мин үткән быуаттың азақкы йылдарында ук тикшереп, урыҫ телендәге мәкәләмә 21.05.1980 йыл датаһын куйғанмын. Тырышлығым бер кайза ла ташка басылмай калғанлыктан, ошо урынға яраклы бер өзөгөн урыҫ телендәге килеш килтерәм.

Как свидетельствует казахский ученый С. Аманжолов¹⁶, конграты распадаются на 12 родов, из которых *шесть* обозначаются как *alty ata kokting ulu* “шестеро отцов – небесные сыновья” или *alty ata kokton gsu*. Последнее слово *gsu* – *kusu* можно интерпретировать как *kusu* “откочевать” и *kuse* “рой, племя”. Конграты (тунгауры) были тюркоязычными и своих родоначальников они считали “сынами неба”, “прилетевшими с неба”. Легенда эта подтверждается письменными памятниками двух различных веков. Так, например, в 1971 году Саяно-Тувинской экспедицией АН СССР в южных отрогах Уюкского хребта северо-восточнее Баянкола была обнаружена стела VI – VIII вв. с рунической надписью на чисто тюркском языке, на восточной стороне которой было написано: *alim alti azim* “народ мой, шестеро аз (ас, асаба) мой”, где “шестеро аз (ас, асаба)” племя асов, состоящее из шести родов. Словом *as-aba* до сих пор называют себя коренные башкиры – владельцы земли, что означает “абориген-башкир”, “этой земли хозяин-башкир”... Как пишет Д.Д. Васильев¹⁷, эта стела “позволяет предположить проникновение азов на северо-восток... и является первым достоверным свидетельством их тюркоязычности”.

Второй, приведенный выше письменный памятник найден в средневековых (начало XV в.) развалинах города Гюлистана (Поволжье). Как пишет Р.Г. Кузеев¹⁸, конграты “проникли на Сырдарью и в Приаралье” и участвовали “в составе тюркских племен в этногенезе племен и народов обширной территории от верховьев Иртыша до Волги”. Названный текст, исполненный в виде надчеканки на медную монету времен правления Тохтамыша¹⁹, нацарапан, по всей вероятности, рукою башкира-воина из племени конграт (тангаур) древним, малоизвестным нам, тамговым письмом, текст которого дешифруется на башкирском языке:

1. Алты аса(ба) “шестеро асов”
2. Күктән күсә “сошедшие (прилетевшие) с неба”
3. Атай “отцы”
4. Аракан “на Орхон-реку”.

Здесь 1-я тамга обозначает “шестеро асов”; 2-я (купол неба на спине летящей птицы) – “прилетевшие с неба”; 3-я (изображение фаллоса – орудия отцовства) – атай

¹⁶ Аманжолов С. Вопросы диалектологии и истории казахского языка. Алма-Ата, 1959, стр. 62.

¹⁷ Журнал “Советская тюркология”, 1976, №3, стр. 100.

¹⁸ Кузеев Р.Г. Происхождение башкирского народа. М., 1974, стр. 138 – 139.

¹⁹ Выше названная книга, стр. 139.

“отец”. В указанной книге С. Амонжолова (стр. 14) эта тамга озвучивается *адай* “отец”. 4-я тамга (солнечный круг) в книге С. Амонжолова помещена на стр. 13 и озвучивается *аргын/ургын* “бурная река”.

Шул урында ук табылган тап шундай ук тәңкәләрзәге сыйма языузар күсермәһен укылыш-урындарына бәйлә тәртип һандарында күсереп бирәм:

№65а: 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11.

№66а: 1. 2. 3.

№66б: 1. 2. 3. 4.

Инде һүрәт-язузарзың укылышы:

№65а: 1. Күз. 2. Ай. 3. Жакан. 4. Ай (Әй). 5. Су (орх.-йәнәсәй ырыңязыу хәрәфтәре). 6. Тарак. 7. Кан. 8. Үс (Әс). 9. Кәр. 10. Дөр (Түр). 11. Ай.

Аңлатма. Жакан – аткыс коралдың боронго исеме, шунан хасил: жаһан – йыһан; жаға(н) – йәйә; жаһа – яһа (яһы); кан – ян; урысча *жакан* (крупное ядро, пуля).

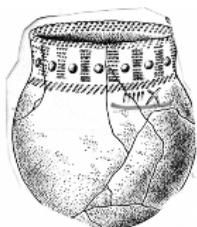
Текст ошоллай укыла: 1+2=Күзәй – 3=Жиһан – 4+5=Айсү (Айса) – 6+7=тархан – 8+9=Әскәр – 10+11=түрә(й). Йәғни: Күзәй Йыһан-Айса тархан – гәскәр түрәһе.

№66а: 1. Яб (Яу). 2. Кәр. 3. Ай (Әй).

Укыла: Яугәрәй.

№66б: 1. Жакан. 2. Кәр. 3. Ай (Әй). 4. Кан.

Укыла: Жиһангәрәй-хан.

Уңдан һула табам укыла;

Х Дөрә.

||||| Бес (биш).

Дөрә бес – түрә әбес –

– түрә Ябыз.

Дөрә әбесле – Турдаслы.

Башкортостан Республикаһының
Турбаслы касабаны янындағы
корғандан (IX б. – X б. башы)
табылған көршәктәге
иероглиф+һызык языу (Н.А.
Мажитов. Южный Урал в VII – XIV
вв., М., 1977, стр. 234).

Боронго башкортта ырынға, йәки катый-көзән (киданы) иероглифына һызыктар кушып язуу ысулы ла булған. Турбаслы көршәгендә шуның һуңғыһын күрәбез: Тап ошо ысул менән ырын+һызыктар менән язулы текст боронго Үсәргән башкорттарының ере Сырдаръя буйында ла табылған һәм мин уның тураһында баяғы урыҫса хезмәтемдә язғанмын:

В “Вестнике Академии Наук Каз. ССР” (Алма-Ата, 1969, №1, стр. 72-74) была

опубликована статья А.С. Аманжолова “Две рунические надписи с Сыр-Дарьи”, где была предложена неудачная на мой взгляд дешифровка текстов. Из этих одна – надпись на кирпиче – была обнаружена в городище Артук на левом берегу Сырдарьи против г. Туркестана, а другая – надпись на круглом глиняном “печате-амулете” – найдена при расчистке двухэтажного глиняного замка в городище Ак-тобе-1 на левом берегу Сырдарьи (см. фото).

Как пишут, “печать-амулет извлечен из слоя предположительно VI – VII вв. (если не произошла перемещение

слоев), однако имеются основания считать, что предмет изготовлен значительно раньше – в I тысячелетии до н.э.”

На полукругах “печати-амулета” мы имеем:

1. Шесть “лучевых линий” (т.е. цифра 6) по-древнетюркскому будем обозначать словом *alt* “шесть”;

Семь “лучевых линий” (т.е. цифра 7) – древнетюркским же словом *jat* “семь”. При том если знак разделенный X будем считать небрежно написанным X “а”, то получается:

1. *alt tagtas* – алты тау-таш “шесть гор-камней”

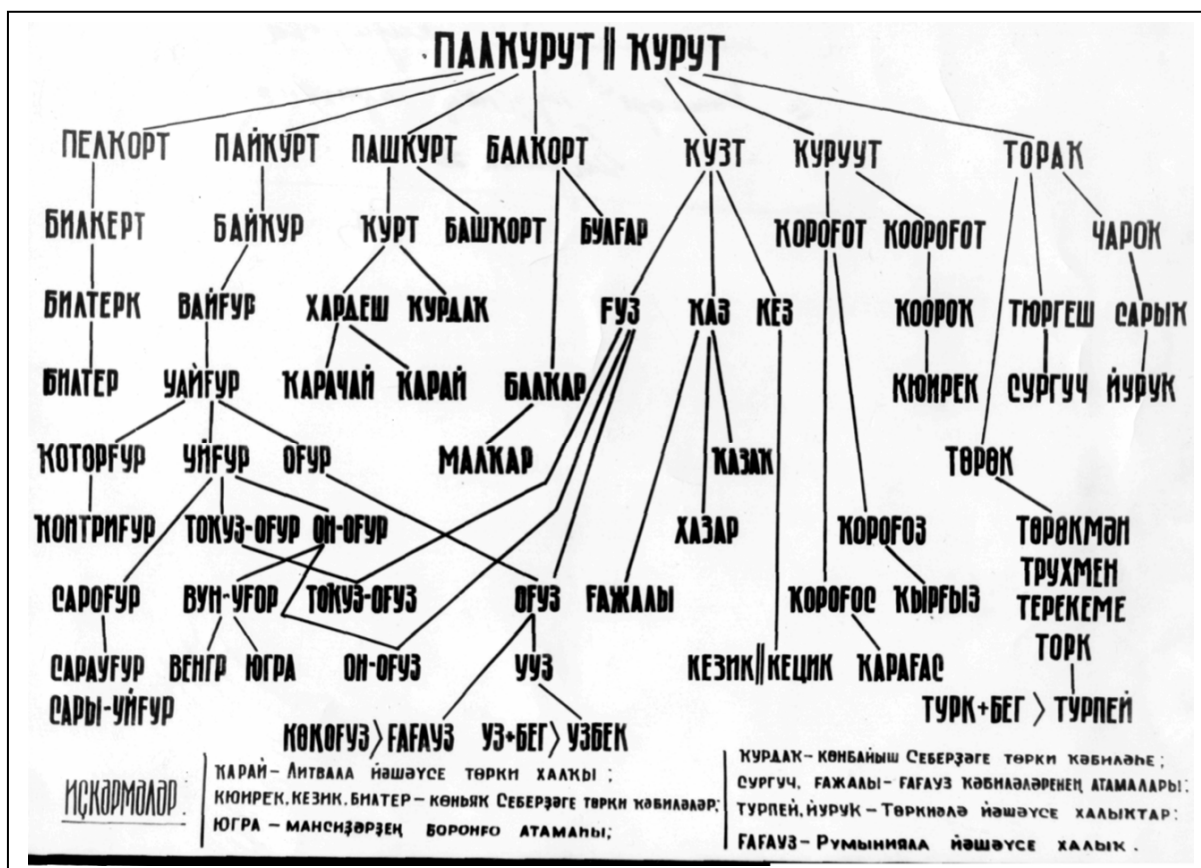
2. *jat talpas* – ете талбазы – “семь рек-истоков”.

На территории Республики Башкортостан есть река Талбазы, а в Казахстане – производное от этого слова название реки Талас: *talpas* – *talvas* – *talas*. От слов *altag tas* могло образоваться название гор *Altaj-tas* “Алтай-камень”, т.е. Алтайские горы и от слов *jat tal pas* “исток семи рек”, т.е. Семиречье.

Текст из рун на кирпиче читается так:

Buz bogr oqli tora qan urasi – Буз Бүре уғылы Тора хан убаһы (өйө) “Серого Волка сына Тора хана холм (дом).”

Солоксо (умартасы) бабабыззың таш һынындағы ырын язуу (Казахстан Республикаһының Фәндәр академияһы музейында

Ин
де
тәг
әйе
н
Ро
до
п
ыр
ын
яз
уу
ын
а
ки
лгә
ндә
,
гра
фи
к

яктан ул Асылыкүл һәм Иссык ырындарын хәтерләтә. Ошондай ук ырын язуу Константин-опольдәге Изге Со-фия корамының изән-ендә лә бар икән. Шулай итеп, әлегә Родоп тауларындагы Сит корамының ырын язууының укылышы (өстән аска, уңдан һулға табан).

Родоп ырын-языуынын укылышы

1-енсе нол.

1. $l = c$
2. $\lambda = c$ асас = асәһе (оләсәһе)
3. $y = \lambda$
4. $y = H$
5. $\lambda = b$
6. $j = c$ олон,ысо = олон,доң —
7. $\lambda = o$
8. $l = c$
9. $y = \lambda$ асыягың,
10. $x = g$
11. $y = H$
12. $x = g$ өг = узге
13. $l = c$
14. $l = c$ асәсес = асәһенен (оләсәһенен)
15. $l = c$
16. $v = o$
17. $l = c$
18. $\dots l = o$ осоло (оскан=улган —
19. $\dots v = \lambda$ ерләнган урыны).

~

2

Йәғни:

Әсәһе (оләсәһе) олоңдоң, — асылдоң
 изге әсәһеңең, (оләсәһеңең) оҫоло
 (оҫкам=үлгән — ерләнгән урынны).

2-нсе юл.

1. (= н	] анасының,
2. = с	
3. Ү = һ	
4. = с	] әсәсе (оләсәһе) —
5. = с	
6. ҫ = йе	] йес = йәш
7. = с	
8. ҫ = с	] асыл = асыл
9. Ү = л	
10. = с	] әсәсе = әсәһе (оләсәһе)
11. = с	
12. L = л	] үлгә,
13. ҫ = ғ	
14. = с	] асыл = асыл
15. Ү = л	

16. $l = c$
 17. $l = c$] әсәсе = әсәһе (оләсәһе). (3)
 18. $< = o$
 19. $\lrcorner = л$
 20. $> = o$ Олоң,
 21. $\gamma = н$
 22. $\chi = g$
 23. $\gamma = н$] дуһың,
 24. $l = c$
 25. $\gamma = н$] әсәңде = әсенде.
 26. $x = g$

Йәһи:

Анаһының оләсәһе — йәһи, аһыл
 оләсәһе үлдә, — аһыя оләсәһе.
 Олоң, дуһың, әсенде.

3-өнсө юл.

1. $\gamma = л$] улы —
 2. $\chi = з$
 3. $\gamma = н$
 4. $x = g$
 5. $z = a, \partial$
 6. $< = н$] үзендән = үзенән

И-оме юл.

У⁵

7. $l = c$
 8. $y = H$
 9. $(= H$
 10. $\backslash = c$
 11. $y = H$
 12. $\backslash = c$
 13. $X = лс$
 14. $т = б$
 15. $з = c$
 16. $з = лп$
 17. $з = лп$
 18. $(= H$
 19. $y = H$
 20. $x = g$
 21. $k = k$
 22. $i = cc$
 23. $l = c$
 24. $A = a$
 25. $\dots x = g$
 26. $(= H$
- сонз = нунз:
 анасыз = анаһыһыз
 эсәласысы = әһәл аһыһ
 аһыһ (китһе).
 Аһыһыз = Аһыһыһыз
 (баһаһирзһыз)
 доһасыһы = доһасыһыһ
 аһа = әһә (оләһә)...
 ... гәһ

Йәһи:

Уһы — үзәнән һуһ: аһаһыһыһ әһәл аһыһыһ аһыһ (китһе). Аһыһыһыһ (баһаһирзһыз) доһасыһыһ оләһә... гәһ.

Катай-көзән (киданы) башкорттарының Олояу (Ляо) империяһының (IX б. – XII б. башы) үзенсәлекле иероглиф языуы.

Абызый хан нигезләгән был бик кеүәтле һәм мәзәниәтле империя биләмәләре Алыс Көнсығыштағы Һары диңгеззән алып Көнбайыштағы Үсәргән (Каспий) диңгезенәсә һузылған, бөгөнгө Башкортостан да шуның эсендә булған. Шанлы дәүләтебез XII быуат башында таркалыу осоро кисереп, 1125 йылда журжандар тарафынан тамам кыйратыла, күркәм мәзәниәте, шул иҫәптән иероглиф язмалары, юкка сығарыла. Император кәберзәрендә ер астында һакланып калған ташка язылған ядкәрзәре генә бар, тик әлегәсә уларҙы бер кем дә йүнләп укый алғандары юк. Түбәндә шул ядкәрзәргә айырым-айырым иероглифтарҙың укылышы бирелә. Һәр иероглиф астында – уның ғалимдар асыклаған урысша мәғәнәһе.

Жаатай=көзөн азыуы

яб (яп, яу)
дөрө

Великий

Яу түрө — Яу түрөһе.

山

Золото

Солотан — олотан — алтын.
Солота(н) — золото.

主

Босударь

Илешмэн — ил=эш=йән
(ил эше менән шөһмәнәһе йән).

яза
кан
дөрө

Дракон

Язакан дөрө — Ясаған түрө
(күктән төшкән император
нәһеһе түгел, ә Ябайзарзан
тәһәһемәнгән түрә).

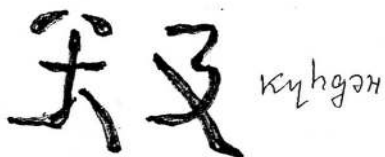
кан
эсән
кер

Небо

Жанәһәһкер — кам=зәңгәр.

-2-

канзэнгэр

Кан=зэнгэр күктэн.

Неба (роз. падент)

Абызый.

Император

Яб (зп, жу)

ым (ам)

Комь

Яу ат (яу аты).

дәү

дәмкер

Дәү әсәмкер - дәү зәңгәр.

Демь

бер

Ай=бер (айбар - айзың бер
Әйбер.

Ай (бүгкөргән Ай)

Абызый

ган

Абызыйган - Абызыйган

Императора (роз. падент)

-3-

 Яза
 кан

Язакан — язган.
 Язакан — ясаган.

Написанное
 Образованный

дсән

 дөр

дсэнтора — сантора (хан тора) —
 сантор — сонтор (бүскөрөгөө
 Ай).

Месяц

дсән

 ул=аита (ал=аита)

дсән алатя — сан алты —
 хан алты — алты.

Шесть

дөр

 кан

курдэн

Гурэ=хан Куктэн'
 (Куктэн дөшкөн Туро=хан,
 йэньи император нэленэн).

Большой

- 4 -

Быйыя (йыл башы – яз башы).

Яза=кан

Дәү кан язаган күргән –
Дәү хан яһаган Күктән.

күргән

Күктән.

Кизань (Ләо)
(рог. пагет)

ЫРЫП ЯЗҒАН ЫРЫНДАРЫБЫЗ

**Төрк кағанаты (552 – 745 йй.) заманынан калған Силәнгә --
Өргөн (Селенга – Орхон) ырын (рун) язмалы ядкәрзәрзең²⁰
хәзерге башкорт алфавитына эзмә-эз күсерелешә.**

Башкаларым кеүек үк, байтак йылдар элек язылган әсәр был; уға тотонорға мине, азәбиәтсене, дөйөм мәзәни мохтажлык мәжбүр кылды. Эш шунда: бабаларыбыздың атаклы ырын-ядкәрзәрен әлегәсә төрки телле галимдарзан һәм бигерәк тә **башкорттарзан** (һәй, үкенес!) туранан-тура укып караган һәм әлегә заман алфавитына теүәл итеп күсереп язган инсан юк: бөтәһе лә иҫке төрки телгә генә нигезләнеп эш иткән, башкорт телен иҫәпкә алмаган атаклы урыс галимы С.Е. Маловтың (1880 – 1957) билдәле өс хезмәтенән һәм шул галимдан тукланыусы мәшһүр И.В. Стеблеваның “Поэтика древнетюркской литературы и ее трансформация в ранне-классический период” тигән китабынан күсереп шөгөлләнә -- шул аркала кайһы бер етешһезлектәр үрсеп китә. Милләтем канбабаларының ядкәрзәрен йәш быуын милләттәштәрәм туған телебез кысаларында ырындарзан туранан-тура укыһын, укырға өйрәнһен, тип, ырын языулы

²⁰ “Ядкәр” тигән боронғо башкорт һүзебеззе “йәдкәр” тип бозоп язмауығызды һорайым.

текстың нумерланган һәр юлын нәүбәте буйынса айырым күсереп, астына шул ук нумер менән бөтә ырын-хәрефтәрен теүәл рәүештә бөгөнгө башкорт хәрефтәренә әйләндереп яззым, астарак текстың бөгөнгө башкорт телендәге укылышын өстәнем. Ырын языу уңдан һулга карай укыла, һүзәр бер-беренән ике нөктә (:) менән айырыла. Туған халкының һәм ғәмүмән төрки халыктарының тарихы менән кызыкһыныусы һәр беребез был хезмәттән тейешле фәһем алып, югары синиф укыусыларына һәм студенттарга ла кулайлы әсбаб булып, тип өмөтләнам.

“Ырын” (рун, руна) – ғәзиз бабаларыбыздың ағаска йә ташка ырып языу ысулы ул (башкорт кешеһе әлегәсә ағаска ырып бизәк һала йә яза, былар “ырын” тип атала). Үсәргән башкорттарының Әсә-Бүрөгә табыныусы Әсинә²¹ йәки Ашина тармағы²² нигезләгән Бөйөк дәүләтебез Төрк кағанаты (552 – 745) заманында Силәнгә²³ йылғаһы (көнъяклап Байкал күленә коя) буйында Белге Утан Укымышлығы²⁴ (бәғзеләр уны “Тоньюкук” тип укый) хөрмәтенә һәм Өргөн йылғаһы (Силәнгәгә коя) буйында Көли²⁵-туған²⁶ (731 йылда үлгән) батыр иҫтәлегенә улардың зираттарына 717 – 718 йылдар арауығында куйылған ядкәртәштар шул заман бабаларыбыздың тарихын һәм ырып-ырынлып языу өлгөнөн иң зур текстар рәүешендә беззәргә килтереп еткәргән иң киммәтле комарткылар булып тора (кағызға язылған ырын хәрефле китаптарыбызды, “язык” йәғни “языулы” мәжүси дин доғалары һанап, ғәрәп баскынсылары юк итеп бөтөргән).

Билдәле булыуынса, Ашина йәғни Үсәргән ырыуы баһадиры Быуман²⁷ 552 йылда үзен дәүләт башлығы – каған тип иглан кыла ла тирә-яғындағы ырыу-кәбиләләрҙе үз кулы астына бөрөү өсөн ныкышмалы һуғыштар алып бара. Һөҙөмтәлә 555 йылға тиклемгә көрәштәрҙә бөтә Үзәк Азия, тип әйтерлек, яулап алына, 571 йылда иһә Төрк кағанат сиктәре көнбайышҡа табан Урта Азиялағы Амударьяғаса киңәйә. Әммә әске каршылыктар һәм көнъяк кырыязағы яуыз дошман Кытай коткоһо аркаһында кағанатта ырыу-кәбилә ара болғаныштар (582 – 603) кубынып, берҙәм дәүләтебез үз-ара дошманлыклы ике өлөшкә -- Көнсығыш Төрк кағанат (Үзәк Азияла) һәм Көнбайыш Төрк кағанат (Урал – Урта Азияла) бүленә.

630 йылда Кытай менән һуғышта төркиҙәр еңелеп, ярты быуат буйына Кытайға буйһоноп йәшәй. 681 йылда Котлок хан етәкселегендә халык Кытай коллоғона

²¹ Әсинә (Ашуна) – “әсәнән (ашанан)” – йәғни Әсә-Бүренән тыуған током тигән мәғәнәлә. Шунан килә Әсә-Бүренәң боронғо ләкәптәре *суна* (һуна -- бүре), *шуна* (бүре) һәм “бүренән тыуған” үсүн-үсәргән башкорттары.

²² Үсәргән кәбиләһенең “ата бүренән тыуған” көнбайыш тармағы -- Әсүрә (Асура), шунан килә *сура-бүре* (һоро-бүре), *серый-волк*, америка ацтектарының *зорро* (соро-бүре тигәндән), шулай ук *Әсүрә-кан* – Үсәргән этнонимы.

²³ Силәнгә -- ташкын һыу тигән һүз.

²⁴ Белекле, Билгеле Утан (төркиҙәр идара иткән Кытай) Укымышлығы (шунда укып кайткан) мәшһүрә зат – Илитиреш (азак Төрк Белге) ләкәпле кағандың ике туған апаһы, ә азақ катыны, Көли-туғандың кәбер ташына ырып язылған ядкәргең авторы Юлык-туғандың үгәй әсәһе йәки апаһы.

²⁵ Был исем инде “Колой” тип әйтелә. Иҫке төрки телдә “кө” – дан тигән һүз; мәсәлән, көйлә -- данлы мәғәнәһендә).

²⁶ Туған – хан менән бер туған, принц.

²⁷ Быуман (ғәзәттә Бумын тип язалар) – дошмандарын быуыусы (Душитель) мәғәнәһендәгә ләкәп, һуңынан Рәсәйзең Иван IV батшаһын Яуыз (Грозный) тигән кеүек.

каршы баш күтәрәп, Көнсығыш Төрки кағанат кабат тергезелә. 693 йылда²⁸ был Котлок хан үлгәс, урынына ултырған ағайы Мышы²⁹ үзен Капаған³⁰ каған (693 – 716) итеп иглан кыла, уның заманында Көнсығыш Төрки кағанат сиктәре кабат Манчжуриянан алып Сырдарьягаса киңәйтелә, төрки алғаскылары Сәмәркәндкәсә барып етә, ләкин ғәрәптәрзән еңелә (712 – 713).

Капаған кағандан һуң тәхеткә ултырған уның улы Юллыктуған, Төрк Белеге каған (716 – 734) ләкәбен алып, дошман Кытай һәм уның берләшмәндәренән дәүләтте курсалау өсөн, үзенә бер туған кустыһы – данлы яу башлығы Көли-туған менән бергә бер туктауһыз яу йөрөй, бик күп дәһшәттәрзә еңеп сығалар.

Төрки кағанаттың иң куркыныс һәм төп дошманы, әлбиттә, тарихи әзәбиәттә (миненсә, ырындарзы яңылыш укыу аркаһында) “*табгач*”³¹ тип йөрөтөлгән Кытай империяһының хакимлык итеүсә “Төньяк Вэй” (“Северная Вэй”) династияһы (батшалар нәселе) ул. Шуныһы бик ғибрәтле: Утан³² тигән был дәһшәтле Кытай империяһын, ундағы саф кытай династиялы “Һуңғыраккы Йән” (“Поздняя Янь”) дәүләтен 397 йылда тар-мар кылып, Кытай йылыязмаларында “сяньби”³³ тип язылмыш үзебеззән Үсәргән башкорттары нигезләгән, тәхетендә беренсе император булып шул Үсәргән башкорттарының ғәййәр юлбашсыһы Тоб Ағай йәғни туплапусы ағай (кытайса Тоба Гуй) узаман ултырған; был иһә уның ата-әсәһе кушқан исемә түгел, ә тап хәзерге башкорттағы “ил ағайы”, “ил-аға”, “ил-ағай” тигәнәбезсә, ололап та хөрмәтләп әйтелмеш ләкәп булып тора (бында хәзерге “ил” һүзен “туб” йәғни тупланмыш халык, түбә һүзе алмаштырған). Уға дәүләт төзөшкән һәм империяның етәкселек катламын хасил иткән башкорт кәрзәштәре лә тап шул ләкәп буйынса, уның кешеләре рәүешендә, ләкәбенә исем яһаусы –с ялғауы кушылып, Тоб Аға-сы (тобағасы, табғас, табғач) тип йөрөтөлгән дә ырынлы ядкәрташка ла шулай язылған, тигән фараз әзәбиәттә нығынған. Шул ук вакытта ырын языузарзағы “утбгч” йәки “тбгч” һүзен “утбағыусы” тип укыу алымы ла билдәле, был юлдарзың авторы ла шул алымды куллана. Табғастарзың тәүте быуын ғүмерендә улар империяның кытай этнослы чиновниктарын, дер-һелкетеп, тап сяньби-үсәргәнсә (төркисә) һөйләшергә, кейенергә, аш-һыу яраштырырға һәм йола тоторға мәжбүр иткәндәр, император һарайында “үсәргәнлек” шәп модаға әүерелгән. Әммә сяньби-үсәргәндәр (йәки табғастар) был дәүләт халкының егерме процентын ғына, ә кытайзар һикһәнән тәшкил иткәнлектән, өсөнсә быуын ғүмерендә үк төркизәр кытайға әүерелгәндәр зә Төрки кағанатының кан дошмандарына әйләнгәндәр...

²⁸ Л.Н. Гумилев исәбе буйынса.

²⁹ Кытай языуында Мочжо.

³⁰ Капаған – капак (һәр яклап та килешле) тигән һүзебеззән.

³¹ Был атама (утбгч) әле һүз барған ядкәрташтарза ғына сағылып, тикшереүселәр тарафынан дөрөс укылмай, миненсә.

³² Тарихи әзәбиәттә Тан.

³³ Сяньби (үсен-би йәки үсер-би, сәрби) – көнсығыш үсәргәндәрзән бер өлөшө; Тоба (хәзерге Тува) төбәгендә укмашып йәшәгәнлектән, “тоба” тип тә йөрөтөлгәндәр.

“Сяньби” зарзың ысынлап та
 Үсәргән башкорттары икәнлеген
 күргәзмәле дәлилләүсә бик һирәк
 һәм киммәтле һүрәтте тамаша
 иттертәйек (ул тап Кытайзы яулап
 алып хакимлык кылыусы сяньби-
 үсәргәндәр тарафынан эшләнеп,
 Кытайза һакланып калған). Тимер
 көплә яу юрғаларында йән-фарман
 елеп барыусы ике яугирзең һул
 кулында дәүләт тыузары
 (флагтары) елберзәй: беренен – осо
 дүрт тармаклығын – дәүләттең
 дүрт юл башлығы хан (каған)
 тоткан; икенсеген – биш
 тармаклығын, Үсәргән
 кәбиләһенен биш ырыу-ара
 башлығы баш бей елберзәтә. Ә иң
 мөһиме -- башкортлоктоң сағыу
 билдәһе – хандың уң кулындагы

курай!

Бына кайһы замандарзан ук телдән-телгә килеп етеп, хәзер инде “Каһым түрә” тип аталған йырыбызга күсерелеп, рухыбызга кеүәт бирә ул курай! Әгәр “Каһым” урынына “Тобағай” (Тоба-ағай”) тип йырлаһаҡ, йәбешә лә куя үзенә:

Тоба-ағай менгән һоро юрғаның, вай, кем,

Маңлайында булыр урайы.

Тоба-ағай фарман биргән сакта, вай, кем,

Уң кулында булыр курайы.

Бер нәмә лә юктан бар булмай һәм барзан да юғалмай!

Шуны иҫкәртеү мөһим: бабаларыбыздың Өргөн – Инәсәй (Орхон – Енисей) ташъядкәрзәрен башлап өйрәнеүсә сит ил, шулай ук Рәсәй ғалимдары, төрки (шул иҫәптән башкорт) телдәрен белеп еткermәүзәре аркаһындалыр, текстарзағы *әсә (әчә)* һүзен яп-яңылыш *ир енесе* атамаһына кайтарып калдыралар, ә шуларзан өйрәнеүсә төрки авторзар шуларзыгын кабатлай. Ләкин төрки (шул иҫәптән башкорт) телдәрзә *әжә -- әсә -- әчә* һүззәре, билдәле ғалим йөмләһе менән урыссалатып әйткәндә, түбәндәгеләрзә аңлата:

1. Мать.
2. Королева.
3. Старшая сестра.
4. Тетка, тетя.
5. Бабка, бабушка.
6. Супруга, жена.

7. Женщина. (Э.В. Севортян. Этимологический словарь тюркских языков. М., 1974. 232 – 233-сө биттәр). Былар иһә ырын текстарындағы шул атамаларзы һәм ошо хезмәт авторының иҫкәртеүҙәрен дөрөҫ аңлай белергә ярзам итер.

* * *

Инде бөйөк текстарзы Көли-туған ташъядкәрәнән башлайык, бына уның фотоһы:

Памятник в честь Кюль-Тегина на берегу р. Орхон в Кошо-Цзайдаме (Монголия).

Хезмәтебезҙең азағында Оло Языу һәм Кесе Языу текстарының хәзерге башкорт әзәби теленә иркен күсерелешә бирелә.

Ташъядкәрҙәрҙәге иҫке төрки ырын язмаларының алфавиты:

ДРЕВНЕТЮРКСКИЙ РУНИЧЕСКИЙ АЛФАВИТ

Начертание	Значение		Начертание	Значение	
	русск.	лат.		русск.	лат.
ⵀ ⵁ ⵂ	а, ä	a, ä	ⵃ	ñ	ñ
ⵄ	б ¹	b ¹	ⵆ ⵇ ⵈ ⵉ ⵊ	нт	nt
ⵋ ⵌ ⵍ	б ² , ä	b ² , ä	ⵍ	нч	nč
ⵎ ⵏ ⵐ ⵑ	г	γ	ⵒ ⵓ	о, у	o, u
ⵓ ⵔ ⵕ	г	g	ⵖ ⵗ ⵘ	ö, ū	ö, ü
ⵙ ⵚ ⵛ	д ¹	d ¹	ⵛ	п	p
ⵜ	д ²	d ²	ⵞ ⵟ	р ¹	r ¹
ⵠ ⵡ ⵢ ⵣ ⵤ	з	z	ⵥ	р ²	r ²
ⵦ ⵧ	ы, i	y, i	⵨ ⵩	с ¹	s ¹
⵪	й ¹	j ¹ , ĭ	⵫	с ²	s ²
⵬	й ²	j ² , ĭ	⵭ ⵮	т ¹	t ¹
⵰ ⵱ ⵲ ⵳ ⵴ ⵵	к	q	⵶	т ²	t ²
⵷ ⵸ ⵹ ⵺ ⵻ ⵼	к	k	⵽ ⵾	ч	č
⵿	л ¹	l ¹	⵿ ⵠ ⵡ ⵢ ⵣ ⵤ	ш	š
⵿	л ²	l ²	⵿		
⵿	лт	lt	⵿	q	
⵿ ⵿	м	m			
⵿	н ¹	n ¹			
⵿ ⵿ ⵿	н ²	n ²			
⵿	ң	ŋ			

Мин был ырындарзы укыуза, күпселеккә аңлайышлы булһын өсөн, урыс ғалимдары (һәм уларға эйәрәп төрки ғалимдар) эш иткән ошо тәүге алфавитты кулланғайным, шуға күрә унда, башкорттоко иҫәпкә алынмай, дөйөм төрки өндәре генә бар. Әммә хәзерге заман фәне бер килке ырын-хәрефтәрҙең тап башкорт өндәре (h, ç, ž, c) рәүешендә лә укылырға тейешлеген раҫланы:

Орхоно-Енисейский алфавит (классический период)

Использование			Символы		Транслитерация и транскрипция			
гласные			ᠠ		A	/a/ , /e/		
			ᠢ		I	/i/ , /j/		
			ᠨ		O	/u/ , /o/ , /w/		
			ᠣ		U	/ø/ , /y/ , /w/		
согласные	сочетающиеся	с гласными: (¹) — заднего, (²) — переднего рядов	ᠪ	ᠪ	B ¹	/b/	B ²	/b/
			ᠳ	ᠳ	D ¹	/d/	D ²	/d/
			ᠭ	ᠭ	G ¹	/g/	G ²	/g/
			ᠯ	ᠯ	L ¹	/l/	L ²	/l/
			ᠨ	ᠨ	N ¹	/n/	N ²	/n/
			ᠷ	ᠷ	R ¹	/r/	R ²	/r/
			ᠰ	ᠰ	S ¹	/s/	S ²	/s/
			ᠲ	ᠲ	T ¹	/t/	T ²	/t/
			ᠶ	ᠶ	Y ¹	/ɥ/	Y ²	/ɥ/
		ТОЛЬКО с (¹) — Q ТОЛЬКО с (²) — K	ᠬ	ᠬ	Q	/q/	K	/k/
		с любыми гласными	ᠰ		-Ç	/ɕ/		
			ᠮ		-M	/m/		
			ᠯ		-P	/p/		
			ᠰ		-Ş	/ɕ/		
			ᠴ		-Z	/z/		
			ᠨᠭ		-NG	/ŋ/		
	сочетания	+ гласный	ᠶ		İÇ, Çİ, Ç	/iɕ/ , /ɕi/ , /ɕ/		
			ᠶ		IQ, QI, Q	/iɕ/ , /ɕi/ , /ɕ/		
			ᠶ	ᠬ	OQ, UQ,	/oɕ/ , /uɕ/	ÖK, ÜK,	/øk/ , /yk/

					QO, QU, Q	/qo/ , /qu/ , /q/	KÖ, KÜ, K	/kø/ , /ky/ , /k/
		+ согласный	З		-NÇ		/n□/	
			Э		-NY		/n□/	
			М		-LT		/lt/ , /ld/	
			У		-NT		/nt/ , /nd/	
словоразделительный знак			:		нет			
(-) — встречаются только в конце слова								

Тимәк, был язма комарткыларыбыззы киләсәктә ауыз тултырып саф башкортса укый алабыз – киләсәк фидаизар эше..

1. Көли-туғанға арналған ядкәр – Оло Языу

Памятник в честь Кюль-Тегина

21

Большая надпись

(1) Үзә күк : тңры : срә : йғз : йр : кылнтукдә : кырә : кысы : оғлы : кылнмс : кысы :
оғлынтә : үзә : чүмпәм : Бомн кғн : ыстымы кғн : олрмш : олрпн : түрк : боднң :
ылын : түрүсын : утоутә :бырмс : ынты : бырмс :

(1) үзә күк : тңры : срә : йғз : йр : кылнтукдә : кырә : кысы : оғлы : кылнмс : кысы :
оғлынтә : үзә : чүмпәм : Бомн кғн : ыстымы кғн : олрмш : олрпн : түрк : боднң :
ылын : түрүсын : утоутә :бырмс : ынты : бырмс :

(1) Өҫтә Күк : Тәңре, : аҫта Көрән Ер : кылынғанда : ике арала : кеше : улы :
кылынмыш. : Кеше : улынан : өҫтә : әсәм-апам (текст авторы Юлык-туғандың үтәй
әсә-апаһы) ; Быуман каған, : Истәми каған : ултырмыш. : Ултырып, : төрк³⁴ бөтөндөң
(халкының) : илен, : турыһын (канунын) : тота : бирмеш : ине. : Бирмеш :

(2) Үзә күк : тңры : срә : йғз : йр : кылнтукдә : кырә : кысы : оғлы : кылнмс : кысы :
оғлынтә : үзә : чүмпәм : Бомн кғн : ыстымы кғн : олрмш : олрпн : түрк : боднң :
ылын : түрүсын : утоутә :бырмс : ынты : бырмс :

³⁴ Төрк – Торок (Тора) тау хозайы Тәңрегә (фаллоска) табыныусы башкорттар, улар менән 922 йылда Башкортостан тупрағында ғәрәп илгизәре Ибн-Фазлан да осрашкан.

: 𐰣𐰆𐰏𐰏𐰣 : 𐰣𐰆𐰏𐰏𐰣𐰣𐰣 : 𐰣𐰆𐰏𐰏𐰣𐰣𐰣𐰣 : 𐰣𐰆𐰏𐰏𐰣𐰣𐰣𐰣 : 𐰣𐰆𐰏𐰏𐰣𐰣𐰣𐰣 (5)
 : 𐰣𐰆𐰏𐰏𐰣𐰣𐰣𐰣 : 𐰣𐰆𐰏𐰏𐰣𐰣𐰣𐰣 : 𐰣𐰆𐰏𐰏𐰣𐰣𐰣𐰣 : 𐰣𐰆𐰏𐰏𐰣𐰣𐰣𐰣
 𐰣𐰣𐰣 : 𐰣𐰆𐰏𐰏𐰣𐰣𐰣 : 𐰣𐰣𐰣𐰣𐰣𐰣 : 𐰣𐰆𐰏𐰏𐰣𐰣𐰣𐰣 : 𐰣𐰣𐰣𐰣𐰣𐰣𐰣𐰣
 : 𐰣𐰆𐰏𐰏𐰣𐰣𐰣𐰣𐰣𐰣 : 𐰣𐰆𐰏𐰏𐰣𐰣𐰣𐰣𐰣 : 𐰣𐰣𐰣 : 𐰣𐰣𐰣

(5) болмс рнч : оғлыутә : кғнболмс рнч : нтә кысрә : ынысы : чысынтг : кылымдук рнч : оғлы : кңынтг : кылымдук рнч : былгсын : кғн : олрмс рнч : йблк : кғн : олрмс рнч : бойрукы : ймә : былгсн рнч : йблк рмс рнч :

(5) булмыш бит, : улы ла : қаған булмыш бит. : Анда һуңырак : энеһе :әсәһендәй⁴⁰ : кылынманы (булманы) бит, : улы : қаңындай (атаһындай⁴¹) : кылынманы (булманы) бит, :белекһез : қаған : ултырмыш бит, : ябалак (яман) : қаған : ултырмыш бит, : бойороғо : йәнә : белекһез ине бит -- : яман имеш бит. :

: 𐰣𐰆𐰏𐰏𐰣𐰣 : 𐰣𐰣𐰣𐰣𐰣𐰣𐰣𐰣 : 𐰣𐰣𐰣 : 𐰣𐰣𐰣𐰣𐰣 : 𐰣𐰣𐰣𐰣𐰣 : 𐰣𐰣𐰣𐰣𐰣𐰣 (6)
 𐰣𐰣 : 𐰣𐰣𐰣𐰣 : 𐰣𐰣𐰣𐰣 : 𐰣𐰣𐰣𐰣 : 𐰣𐰣𐰣𐰣𐰣𐰣 : 𐰣𐰣𐰣𐰣 : 𐰣𐰣𐰣𐰣
 : 𐰣𐰣𐰣𐰣𐰣𐰣𐰣𐰣 : 𐰣𐰣𐰣𐰣𐰣𐰣 : 𐰣𐰣𐰣𐰣 : 𐰣𐰣𐰣𐰣 : 𐰣𐰣𐰣𐰣𐰣𐰣
 : 𐰣𐰣𐰣𐰣 : 𐰣𐰣𐰣𐰣 : 𐰣𐰣𐰣𐰣 : 𐰣𐰣𐰣𐰣 : 𐰣𐰣𐰣𐰣 : 𐰣𐰣𐰣𐰣

(6) бглары : бодны : түзсз : үчн : утбғч бодн : тблгын : күрлг : үчүн : рмкчысын : үчүн : ынлы : чылы : кы[ң]сүрткын : үчүн : бглы : боднлғ : йоңшорутукын : үчүн : түрк : бодн : ыллдж : ылын : ы[ң]но : ыдмс :

(6) Бәкләре (бейзәре), : бөтөнә (халкы) : төзһөз (тоғролокһөз) : (булғаны) өсөн, : утбағыусы (кытай) бөтөнә (халкы) : ярығыбыззы : күрә алғаны : өсөн, : арбаклағаны : өсөн, : энеле : -әсәле (барыһы) : ханға (каршы) һуғышканы⁴² : өсөн, : бәкле :бөтөнләгөн : йомшартканы : өсөн : төрк : бөтөн (халкы) : иләүләнгән : илен : (кулынан) ыскынды : итмеш (ыскындырзы), :

: 𐰣𐰆𐰏𐰏𐰣 : 𐰣𐰣𐰣𐰣𐰣𐰣 : 𐰣𐰣𐰣𐰣 : 𐰣𐰣𐰣𐰣 : 𐰣𐰣𐰣𐰣𐰣 : 𐰣𐰣𐰣𐰣𐰣𐰣 (7)
 : 𐰣𐰣𐰣𐰣𐰣𐰣 : 𐰣𐰣𐰣𐰣𐰣𐰣 : 𐰣𐰣𐰣 : 𐰣𐰣𐰣𐰣𐰣 : 𐰣𐰣𐰣𐰣𐰣𐰣
 : 𐰣𐰆𐰏𐰏𐰣 : 𐰣𐰣𐰣𐰣𐰣𐰣 : 𐰣𐰣𐰣 : 𐰣𐰣𐰣𐰣 : 𐰣𐰣𐰣𐰣 : 𐰣𐰣𐰣𐰣
 𐰣𐰣𐰣𐰣𐰣 : 𐰣𐰣𐰣𐰣 : 𐰣𐰣𐰣𐰣𐰣 : 𐰣𐰣𐰣𐰣 : 𐰣𐰣𐰣𐰣

(7) кғндук : кғнын : йытрү : ыдмс : утбғч : боднкә : бглк : орыоғлын : кол болты : сылк : кызоғлн : күң болты : түрк : бглар : түрк әутын : ыуты : утбғчы : бглар : утбғч : әутын : утоутпн : утбғч : кғнкә

(7) қағанланған : қағанын : йотторзо : итмеш, : утбағыусы (кытай) : бөтөнгә (халыкка). : Бәкле, :ир-уғлан : кол булды, : һылыу : кыз-уғлан : күң (күңдәм хезмәтсе) булды, : төрк : бәкләре : төрк : атын (исемен) : юйзы (әүерелдерзе) : утбағыусыға (кытайға); : бәкләр : утбағыусы (кытай) : атын (исемен) : тотоц, : утбағыусы (кытай) : қағанға

⁴⁰ Йәғни атаклы үгәй әсәһе – Белге Утан Укымышлыһыһындай.

⁴¹ Йәғни Илтиреш қағандай.

⁴² Илтиреш қағанға тиклемге “ябалак” (ямак) ханды уға каршы баш күтәреүселәр үлтереп, халык Кытай кулы астына ыға.

D>J : ΓKYN : Γ>YH : HNLN : HΓ↓JYD : JYHΓX : HNLN (19)
 : ΓKYN : JEX : J>YJ : ↓> : ΓKYN : JX9 : ΓTYEX : Γ↓Y
 ΓK : J>HJYJ : HIXΓ : J>YTY9 : JXJ>J : HXJ1 : HXNL
 YD : JHΓ : J>YJYH : H9

(19) үчүн : бызнә : йңдукын : үчүн : кғны : ұлты : бойрукы : бғлары : ймә : ұлты : онук : бодн : мгк : күрты : чүмз : пәмз : утоутмс : йыр соб : ыдсз : болмзон : тыйн : збоднғ : ытп : йр

(19) (булғаны) өсөн, (шулай була тороп та) безгә (карата) яңылышлығы : өсөн : кағаны үлде, : бойороғо (бойороусы вәзире, премьер-министры), : бәкләре : йәнә : үлде. : Ун ук : бөтөн (халкы) : имгәк : күрзе. : Әсәбез:-апабыз: тотмош⁵¹ : Ер-һыу әйәһез : булмаһын : тип, : аззы (аз һанлыны) бөтөн (халык) : итеп : яратыусы

: HXYΓ : HXKTYX : HΓX : J>YJ : J>YH : ΓKY : EXYJY (20)
 : Γ>YJ : ΓKYN : Γ>YH : ΓMYDΓHN : HXKTYX : JYD>↓
 9ΓK>HJYJ : HIXΓ : J>YTY9 : HXEN : ΓMYJ : J>↓YNY
 JYD>YJYJ : HXYΓHN : H

(20) брс бг : рты : кғнут : бөнтә : быз : быртмз : сыңам : укончйог : бртмз : ұзы йңлты : кғны үчты : бодны : күңукол : болты : күгмн : йыр соб : ыдсз : клмзонтыйн : зкыркз : боднғйрут

(20) Барс бәк : ине. : Каған атын (исемен) : бында (уға) без : бирзек без, : (уға) һеңлем : кесеһен (кесе һеңлемде) : бирзек без. : Үзе яңылышты -- : кағаны осто (вафат булды), : бөтөнә (халкы), : күңдәмдәре кол : булды. : Күгмән : ер-һыуы⁵² : әйәһез : калмаһын тип, : азғын кыргыз : бөтөн (халкы) йортона

JZ : J>YJYJ : JY : JY9 : JNYJYH : NYEY : HXKTYX : JYD (21)
 : ΓEX : JYHJYJYJ : JYJYJYJ : HXKTYJZ : HXJYJYJYJ
 ↓ : JYXNJY : HXKTYJZ : HXJYJYJYJYJ : JYJYJYJ : HXKTY
 HX : JYJYJ : JYJYJYJ : JY

(21) йнә : быртмз : лгрю : қдркн : йшғ : шә : боднғ : нчә уконторутмз : нчә ытдмз : укорғро : кңүутрмнкә : тгы : түрк : боднғ : нчә уконтрутмз : нчә тдмз : олүдкә : укол : уколғ : болмс : рт

(21) йәнә барзык без. : Алғары (көнсығыштағы) : Кызыркан : юшығы (үләнлеге) : аша (узып), : бөтөнәһә-нисә (күпмелер) көн торзок без, : нисә (ни саклым) үттек без! : Кирегә (көнбайышка) : карай : Киң Үтәрмәнгә : тиклем : төрк бөтөндә (халкын) :

⁵¹ Белге Утан Укымышлығы сығарған канундар буйынса йәшәүсе.

⁵² Күгмән ер-һыуы – Күк Ирәндек ер-һыуы – Төрки кағанаттың кағандар токомон башлаусы Әсинә (Үсәргән) башкорттарының тыуған тәйәге.

28 : 1kY3J)D : 24JD : 2Y3D : NkI9NYN : 232 : 444
 1EYI : 116 : 2324H3 : 2434I9 : H9Ih : H19XEI : 3)
 : 116A36 : N1EYI8 : 116 : 232 : 166 : 36I4 : N
 1E9I3 : N13J

(28) брмш : бодн : үлү йыту : йдғн : йлңн : йнә улты : боднғ : ыгдйын : тыйн : йырғро : оғз бодн : утпә : ылғру : кыутн : утутбы : бодн : утпә : быргру : утбғчутпә : олғсү : кыйгр

(28) бармыш (барған) : бөтөн (халык) : үлергә етешеп, : йәйәүләһе, : яланғасы : яныма килде. : “Бөтөнөмдө (халкымды) : игелекләйем!” -- : тип, : йырағырак (төнъяктарак) : уғыз бөтөнгә : үттем, : алғарак (көнсығыштарак) : катый-көзән, : татабы (татар) : бөтөндәренә (халыктарына) : үттем, : бирегәрәк (көнъяктарак) утбағыусыға (кытайға) үтеп, : оло һуғыш : егерме ике (тапкыр)

46 : 4ENYN : HAN46 : 46>↓ : 2HJ4D : 1Y4h : 1YI9
 : 3)2324JD : 4HEI : N1EYIh : 3)232 : 1kYI : HAN
 6J1H4I : 3)232H : 4MIND6 : 3)232 : 3YI : 3J>6
 : 1XEY4YI : 4

(29) кысрә : тңры : йрлкзо : укоутм : бр үчүн : үлүгм : бр үчүн : үлтчы : боднғ : тыргру : ыгтм : йлң боднғ : утонлғ : чығн : боднғ : бйтылтм : збоднғ : үкшкылутм : ығрллгдә :

(29) кисерзем. : Тәңре : ярлыканы : котом : бар өсөн, : өлгөм : бар өсөн : үлеүсе : бөтөндө (халыкты) : тергезеүле : иттем, : яланғас бөтөндө (халыкты) : тунлы (иттем), : юксыл : бөтөндө (халыкты) : байыттым, : аз бөтөндө (халыкты) : куш (ишле) кылдым. : Уғыры (уйғыр) иллегендәге :

3 : 146 : 1>↓ : 4M1h : H1I3D : 4M1H6 : 1>↓ : 3)232
 1 : 1Y4H : ENYNh : 132 : 1N1I8 : EN3EI : 1kYN
 ↓3A> : 2YH4H : 1M>3EYI : 13IHN : HEGHYN3 : 4H
 19 : HEGHYN3 : 4H : 13

(30) боднғ : укоп : бз кылтм : йғсыз : кылтм : укоп : мңә : күрты : ысг күчг : бырур : бончә : кргкболты : кңмкғн : очдукдә : ынм : күлтыгн : йы

(30) бөтөнгә (халыкка) : күп : бозоу кылдым, : (уларзы) яуһыз (ғәскәрһез) : кылдым, : күбе : миңә : күрзе (караны, буйһондо), : әсе көсөн : бирер (ине). : Шунса : хахимлык : казанып, : энем : Көлитуған : үзенсә (үз үлеме менән) : гүр эйәһе булды. : Атам қаған : осканында (вафат булғанында) : энем : Көлитуған : ете (йәштә калғайны).

атын : менеп : тейзе (ташланды), : ул аты ла : үлде. : Ярагына (һуғыш кейеменә), :
елмешендә, : йөззәрсә ук : кундыртты, : езде (ез кәпәсле) : башына : берәүе

DL⊙ : ENIJ : HHTYTYG81>↓ : TYE8 : EYHK : HTEKEK (34)
>8TYD : H3TYTYJ : (>)↓4D8TY : 1TYGJ⊙ : H88TYN↓

3TYTYJ : H88HJ8 : JHYNY : >TY4DTEYHK : 13DGT : GM (34A)
: HETKYNY : T88J8 : 1HK : HT : J34H4

(34) тгдкын : түрк : бглар : укоп былырсыз : ол сүт : нтә йуккышдмз : нтә кысрә :
йрбйрук[o] : олғркн : йғыболты : ныйнп : түргыйрғон : күлтә : боздмз :
олғыркнзкнә : рн : тзп : брды : күлтыгн : [алты отуз] :

(34) тейгәнән, : төрк : бәкләре, ошоно : укып : белерһегез. : Ул һуғышсыларзы : анда
юк кылдык без. : Анан һуңырак : Ер-Байырка, : Оло-Иркен : (безгә) яу (дошман)
булды. : Аны еңеп, : Түрге Йырғын⁶⁰ : күлдә : (аларзы) боззок без. : Олоғ-Иркен аз
ғына : ирен (һуғышсыларын) : тезеп : барзы. : Көлитуған : [утыз алты] :

: TYH : T88J8 : EN4NI : H8XYNI : J18H4TG : J4TYD (35)
>88J8 : H4TG : 1TG>D : JTY8 : TYTY : H8EN3 : H4TYNI
TYNI : 188TY914>8 : JYTY8 : HGTYH : H88J8 : J88> : TY
>↓4D8 : HETKYNY : H8X

(35) йшыңә : кыркз утпә : сүңдмз : сүңүт : бутмы : кырғ : сүкпн : күгмн : йышғ :
утоғә : йорып : кыркз : боднғ : одә : бсдмз : кғнын : бырлә : соңә йышдә :
сүңшдмз : Күлитугн : бйрукон

(35) йәшендә : кыргызға үтеп : һуғыштык без. : Һөңгә : бөтәмә (буйы) : карзы : сығып,
: Күгмән (Күк Ирәндек) : юшауға (үләнлеккә) : үткәнсе : йөрәп, : кыргыз : бөтөнөн
(халкын) : йоклағанында : бастык без, : кағаны : менән : Сөң юшауза : һуғыштык без.
: Көлитуған : Байыркының [ак айғырына] :

88> : EYTG : T88J8>↓ : ET : TY8 : TXEK : >DJ1> : 1HT8 (36)
: HHTJ88> : TYTY88H : 4H>↓4D8 : JXTEKEJ> : T88J8 : >4TY
88J : HTYT : H8HTYNY : HGTYH : H4TG : T88J8 : >DJ1
NK : JHTJ9J> : H

(36) бынп : оплийо : тгды : быр : рг : укн оруты : кырг : одшро : снчды : олгдкдә :
бйруконң : кдғрғ : одлкын : сыйо : оруты : кыркыз : кғнын : үлртмз : ылын :
лутмз : олийкә : тү

(36) менеп : ап-алға : тейзе (ташланды), : бер : иргә : уғын орзо (атты), : гүр әйәһе :
итерлек : сәнсте. : Ул тейзектә (бәрелештә) : Байыркының : ак айғырының : ботон :

⁶⁰ Түрге Йырғын – Байкал.

бөтөн (халкы) : яу (дошман) булмыш. : Куңырһыу үтеп : барзык. : Беззең
һуғышсыларзың : аты : оторок (арык), : азығы : юк ине. : Яман кеше : ир

ЕГКҮНЭ : 1НЭН : ЛЭХНҮЭ : ГКТҘКЕК : ЛЧНГ(Х) : ТЛ
Л : ҘҘҘҘ : ҘҘНГ : ҘҘГ : НТНКТГ : НТН : ЕН
Л : ҘҘҘҘ : ЕТНКТГ : ҘҘК : 1НГ : НГГ : ГЛЛ
: 1ЧД : ЛД : ҘҘ : ҘҘТҮН

(40) лпр : [б]ызңә : тгмш рты : нтгүдкә : үкнп : күлтыгнг : зрн : ыртүрү : ыутмз :
олғ сүңш : сүңшмш : лп шлчы : кутын : бынп : тгмш : крә түргш : боднғ : нтә
үрмш : лмш : йнә : йорп :

(40) алыптары : безгә : теймеш (ташланмыш) ине. : Шундай мәлгә : үкенеп, :
Көлитуғандың : аз (һанлы) ирен (яугирзәрен) : йөрөтөр : инек без. : Оло һуғыш :
һуғышты (ул). : Алып Шалсы : ак атын : менеп : теймеш (ташланмыш), : кара төргөш
: бөтөнөн (халкын) : шунда үлтермеш, : алмыш. : Йәнә : йөрөп, :

1ЧЛНГТ : ҘҘҘҘ : ЛҮТГ : ЛЧГҘҘҘ(Л) : ЛҮТГ : ... (41) (1)
ЕГКҮНЭ : ГКТҘҮЭ : 1Ч : Н (Н) : ЛЧГ : ЛКТҮН :
ҮГТ : ЧЧЧЧТНТ : ҘҘҘҘ : ЛЧН : ЛЧГД : ЛЧГГГ : Н
: ЛЧЧЧН : ЛЧГ : ЛЧГГГ : ЛЧГГГ : Л

(41) ... бырмә : [ук]ошоутоутук : бырлә : сүңшмш : рынукоп : үлермс : бын
бр[мын]сз : укоп : клүрты : күлтыгн : йыты оутз : йшыңә : крлук : бодн : рүр
брор : рклы : йғы болты : утмғыдук : бшдә : сүңсдмз :

(41) ... менән, : Кошсо⁶² тогого : менән : һуғышмыш, : яугирзәрен күп : үлтермеш, :
әйберен барыһын да : күп : килтерзе. : Көлитуғандың : утыз ете : йәшендә : карлук :
бөтөн (халкы) : оро-бәер : аркылы (дыуамалланып) : яу (дошман) булды, : Изге
Тамак (һыуы) : башында : һуғыштык без.

Г(Г) : ГЛЛЛЛ : ГКТЧДЧДЧГ : ЛЧЧЧЧЧ : НГК... (42) (2)
ЛЧН : ЛЧЧЧЧ : ЧЧЧЧ : ЕТ(Г) : ЛЧК : ЧДЛ : 1НГ : Н
ҮНЛЧН : ЛМ(Ч)ГГ : ЧЧЧЧЧ : ЛЧГ : ЛЧКТҮН : ЧЧЧ
ЛЛ : ГКТЧДЧД : ЧЧЧЧЧЧ : НГКҮНЭ : ЛЧЧЧЧЧ : ЛЧ
: ЛЧЧЧЧЧ : ЛЧЧЧЧЧ

(42) ...тыгн ; ол сүңшдә : оутз йш йор рты : лпшлчы : [ут]ын : бынп : оплийо : тгды
: [кы]рг : одшро : снчды : крлукоғ : үлртмз : лутмз : збодн : йғы [бо]лты : крә
күлтә : сүңсдмз : күлтыгн : быр кырк : йш йор рты : лпшлчы : кын :

(42) ...[Көли]туған : ул һуғышта : утыз йәш йөрөр ине, : Алып Шалсы : атын : менеп :
ап-алға : тейзе (ташланды), : ике яугиргә : үтәләй : сәнсте. : Карлуктарзы : үлтерзек

⁶² Кошсо – башкорттоң Кошсо ырыуы.

без, : алдык без. : Азау бөтөн (халкы) : яу (дошман) булды, : Кара күлдә⁶³ : һуғыштык
без, : Көлитуғанға : кырк бер : йәш йөрөр ине, : Алып Шалсы : ағын (ак атын) :

DLW :)>H : r> : ETKYH : rEK>DJ(1) . . H r
Yr :)> : L> : YKH : rYr :)KH r : rM>J
KXYN : LY r :)> : YEHT : L> : r(E) r
1H r : H r : rLJY1J : H rKYN : H

(43) бын... [п]лийо тгды : злтбрг : утоутды : збодн : нтә йук болты : чым кҗн : ылы :
кмшҗ : болутукынтә : бодн : ылгык[г]ы : болутукынтә : ызгл : бодн : бырлә :
сүңшдмз : күлтыгн : лпшлчы : кын : бынп

(43) менеп... ап-алға тейзе (ташланды), : азау илтабарын : тотто, : азау бөтөнө (халкы)
: анда юк булды. : Әсәм, каған : иле : кумшык (йомшак) : булғанында, : бөтөнө
(халкы) игелекле булғанында әсәгел⁶⁴ : бөтөн (халкы) : менән : һуғыштык без. :
Көлитуған : Алып Шалсы : ағын (ак атын) : менеп

J> : rKYN : . . . : YEHT : INK : L> : r() . . (J1) (44) (4)
> : Yr : rYH : rYr :)> : NKH :)> : H>H
YN : rJ> r : rY rYr : rM> rY : HN : H rY
: HXYN : r> : Yr : HX

(44) [опл]... [д]ы : ол утнтә : түс... [ы]згл : ... : ұлты : утукоз оғз : бодн : кнтү : боднм
: рты : тңры : йыр : болғкын : үчүн : йғы болты : быр йылтә : быш йолы :
сүңшдмз : ңылк : утоғоблкдә : сүңшдмз :

(44) ап-ал...ды, : ул атынан : төштө...Әсәгел (Үсәргән-Болғар) : ... : үлде. : Туғыз уғыз :
бөтөн (халкы) : кәнде⁶⁵ : бөтөнәм (халкым) : ине, : Тәңре, : Ер : болғанғаны : өсөн :
(безгә) яу (дошман) булды (кылды). : Бер йылда : биш юлы (тапкыр) : һуғыштык без.
: Иң элек : Тук-болакта⁶⁶ : һуғыштык без.

Y : ETK> : rEK : >DJ1 : 1H r : YKH : H rKYN (45) (5)
H>H : rKH : r> : ETKY : L> : r(E) r : r
r : H rY : H rKYN : HXYN : LY r : rY
: r> : ETKY : rEK : >DJ1 : 1H

(45) күлтыгн : змнҗҗ : бынп : оплийо : тгды : лутрг : снчды : сү[г]гысынтә :
йыгнчрг : кылчлды : кнты : кошлғкдә : дз бырлә : сүңшдмз : күлтыгн : зйғзын :
бынп : оплийо : тгп : быррг : снчды :

⁶³ Кара күлдә -- Кара диңгез янында.

⁶⁴ Әсәгел (Әсәрген) – башкорттоң Үсәргән кәбиләһенең көнбайыш тармағы -- болғарзар.

⁶⁵ Кәнде – үз.

⁶⁶ Тук-болак – хәзерге Ырымбур өлкәһендәге Тук йылғаһы.

(45) Көлитуған : азау менгеһен : менеп : ап-алға : тейзе (ташланды), : алты яугиргә : сәнсте, : шул тейгеһендә (бәрелешендә) : етенсе яугирзе : кылысланы. : Үз : кышлағында : даз (тажик) менән : һуғыштык без, : Көлитуған : азау көрәнен : менеп, : ап-алға : тейеп (ташланып), : бер яугиргә : сәнсте,

N : ΓKYNJ⊙ :)⊗>δ : H(x) : Γ⊗Γ↓δ : JTE : ETH>↓δ (46) (6)
 : HETKYNJ : H⊗xYNI : JYTΓxHJY : J⊗) : (J)>δ : JΛ
 : HJYΓ : H⊗⊗>Y : HJINI : Γ⊗>Y : Γxεh : 1HΓx : YH)⊗H
 : ETNH : H⊗xYNI : J⊙ΓYδ : Y>Λ : JHTNH : H⊗δJ

(46) утукоз рг : грә : утукыды : [д]з : бодн : нтә үлты : үчнч : бо[л]... ндә : оғз бырлә : сүңшдмз : күлтыгн : змнкғ : бынп : тгды : снчды : сүсын : снчдмз : ылын : лутмз : түртнч : чош : бшынтә : сүңшдмз : түрк :

(46) утуғыз (туғыз) ирзе : өйөрөп : туқыны (тукманы), : тажик : бөтөн (халкы) : анда үлдә. : Өсөнсө (юлы) : Бол...нда : уғыз менән : һуғыштык без. : Көлитуған : азау менгеһен : менеп : тейзе (ташланды), : сәнсте. :Һуғышсыларын : сәнстек без, : илен : алдык без. :Дүртенсе (юлы) : Сош (йылғаһы) : башында : һуғыштык без. : Төрк

NI : I⊗Y(Γ)JHJ : ΓKTYΓ... M>δHJJD : Γ⊗δY⊗HJ⊗ :)⊗>δ (47) (7)
 ET> : Y>YJ : Y>YTYΓx : JY>δ : 1δY : ... JKYNJ : HJΓ
 ΓKHETH : JIΓx : H⊗KTYN1TE : J⊙ΓY>D : HETKJY>δ :
 : HETKYNJ : H⊗xYNI : JYTΓx : HJY : JxH⊗H

(47) бодн : дккмшутды : йблк болты... ырты :озә[к]лмс сүсын : күлты... : ғуты : утөңрә : быроғш : лпғо : онрг : утоңәтыгн : йоғынтә : грп үлртмз : быснч : згнтыкдздә : оғз : бырлә : сүнсдмз : күлтыгн :

(47) бөтөнөнөнә (халкының) : аяғы каймылышты, : ямак булды...ине. : Шул сак килмеш : (дошман) һуғышсыларын : Көлитуған : ығытып (кыуып), : Төңрә⁶⁷ (тигән) : бер ырыузың : алыпын (батырын), : ун яугирен, : (алар) Тоңатуғанды : йыйғандарында (ерләгәндәрәндә), : өйөрөп үлтерзек без. : Бишенсе (юлы) : Әзгәнте Кадазза : уғыз : менән : һуғыштык без. : Көлитуған

: J(ΔΓJ)δ : Γ⊗>Y : ETΓJ : Γxε(h) : 1HΓ(x) : HJHJYD (48) (8)
 JYΓHJ : 1JYΓH : Y>Y>H : ΓY⊗ : (Y)NJ⊙ : NI(J) : Γ⊗⊗(Yδ)
 : H⊗δΓH : >DJYδEΓ : HETKYNJ : H⊗⊗HJ⊗NI : Y>YHJY
 : HETKYNJ : Γ⊗>Y : Y>⊗Y> : JYDHY>

(48) з йғзын : [б]ынп : [т]гды : кырг : снчды : б[лык]ә : [бр]мды [ол]сү : нтә ү[л] : мғы : корғн : кышлп : йзыңә оғзғро : сүүтшкдмз : күлтыгн : бгбшляо : кыутмз : оғзйғы : ордоғ : бсды : күлтыгн :

⁶⁷ Төңрә -- Таңғауыр башкорт ырыуы.

(48) аҙау көрәнән : менеп : тейзе (ташланды), : ике яугиргә : сәнсте, : кәлғәғә : ебәрмәне, : ул (дошман) һуғышсылары : шунда үлдә. : Мағы : Корғанда⁶⁸ : кышлап, : язына уғызға карай : һуғышҡа сыҡтыҡ без. : Көлитүған : бәк башлығында : ыҡтыҡ без. : Уғыз яуы : урзаны : баҫты. : Көлитүған

[illegible]

(49) үгсзкын : бынп : утукоз рн : снчды : ордоғ : бырмды : үгмкутон : олийо : угларм : клрм : клүңнм : укончылрм : бончәймә : тыргы : күң болтычырты : үагы : йорутды : йолутә : йүтоклтчы : ртгз :

(49) мактаулы үз ағын (ак атын) : менеп, : туғыз жутирен : сәнсте, : урзаны : бирмәне. :
Өгәм (үгәй анам) катын, : ололарым, : улдарым, өкәләрем (икәтәйзәрем), :
килендәрем, : канбабаларым, : барсағыз за -- : тереләрегеz --: (ул дошмандарға)
күндәм хезмәтсе булыр инегез, : үлеләрегеz : йортта, : юлда : аунап ятып калыр :
инегез --

ሃንፃ ፡ ቆሐገ ፡ ዙፎክጥ ፡ ገሊክሃን ፡ ገጋ፡ ገገጥ፡ፊ፡ ዙፎገክሃን፡ (150) (101)
 ፡ ቆሐንፃ ፡ ጥንጥንፃ ፡ ቆፍከሃ ፡ ቆሐን ፡ ገጠጋ፡ ፃፎጥፃ ፡ ዙፎገክ
 ሃቆሐን ፡ ገጠጋ፡ ፎክሐቆሃገፍ ፡ ቆፎሃገፍ ፡ ጥሃገፍ ፡ ፎክሐቆጥንፃ
 ፡ ገፍጥንክ ፡ ገሃፎሃን ፡ ገጋ፡ ገገጥ፡ፊ፡ ዙፍ፡ ገጥፋክ፡ፍ፡ ቆፍከ

(50) кұлтығн : юк рср : укоп : ұлтчы : ртгз : ынм : кұлтығн : кргк : болты : үзм :
скнтм : күрүр : күзм : күрмзтг : былр : былгм : былмзтг : болты : үзм скнтм : үд
тңры : йср : кысы оглы : укоп : ұлггы : түрүмс :

(50) (әгәр зә ки) Көлитуған : юк ине булһа (булмаһа), : күп : үләсәк : инегез. : Энем : Көлитуған : гүр эйәһе : булды. : Үзем һағындым (һыктандым), : күрер : күзем : күрмәстәй : булды, : белегем (аңым) : белмәстәй : булды, :үзем һағындым (һыктандым). : Үтәһен (ғүмер ахырын) Тәңре : ясар, : кеше уddары : күп : үлгеләп : тормош.

[illegible]

⁶⁸ Мағы (Могучий) Корған – Урта Азиялағы хәзерге Кәттә Корған калаһы.

(51) нчә : скнтм : күздә : йшклср : тыдә : күңлтә : сығут : клср : йнтро : скнтм : кутғды : скнтм : кышд : олийо :ы[нй]гунм : оғлнм : бғарм : боднм : күзыкшы : йблк : болтычытып : скнтм : йоғчы : сығутчы : кыутн : утутбы : бодн : бшлийо :

(51) Шундай : һағындым (һағышландым), : күзгә : йәш килер : ине лә : күңелгә : һағыш : килер ине лә : яңынан (уғата каты) : һағындым (һыктандым), : каты : һағындым (һыктандым). : Ике саттың (хан нәселенен) – : илаузан -- : әнеләремдең, : улдарымдың, : бәкләремдең, : бөтөнәмдөң (халкымдың) : күзе-кашы : ямак : булды бит, тип, : һыктандым. Юклап һыктаныуға (йола үтәүгә) : катый-көзән, : татабы (татар) : халыктары :башлығы булып

⊗ : ΓKΥΓ : (4)ΓΓΥ : ΓΓΠΓ : Γ⊙ΥΗΛΥ⊗⊗ : ΓKΥΓ : ΗΠΥΙΥ⊗⊗ (52) (12)
 : ΗΠΥΙΥ⊗ : ΓKΥΓΥΓ : ΗΓΓΥΓ : Ψ⊗ΥΓ⊗⊗ : ΓΥΗΠ⊗ΥΥΓ
 ⊗⊗ΥΥ : Γ⊗⊗Υ⊗⊗ : ΗΠΥ : Γ⊙ΥΥΗ : ΓKΥΓ : ΗΥΠ⊗ : Γ⊙ΥΗ
 :)ΗΥ⊗ ΓΥΥ : ΗΠΥΙΥΗ : Γ⊙⊗⊗⊗ : Γ⊗ΥΥΗ⊗ : Υ(Γ)ΛΥ⊗ :
 : ΓKΥΓ

(52) одрсчүн : клты : утбгч кғнтә : ысйы : лык[н] : клты : бртүмнгғы : лутонкүмш : кргксз : клүрты : тупут : кғнтә : бүлн : клты : корйә : күн : бутскдкы : соғд : брч [к]р : бокрколс : боднтә : нңсчүн : оғлутркн : клты :

(52) Узыр-сәнкем : килде. : Утбағыусы (Кытай) қағандан : Ысйы Олоғо : килде, : ун бер меңлек : алтын-көмөш : үлемтеге : килтерзе. : Тибет : қағанынан : Билән : килде. : Кырый көнбатыштағы : Соғдтың : барса корондағы, : Бохара ылысындағы : бөтөндәрзән (халыктарзан) : Анаң-сәнкем, : Уғыл-тархан : килде.

⊗ : ΗΥΥ : ΓΛΥ⊗⊗ : ΛΥΗ⊗ : Γ⊙ΥΗ : Γ⊙ΥΗ : ΨΥΥ : ⊗⊗ΥΥ : ⊗⊗ΥΥ (53) (13)
 >⊗Γ : Ψ⊗⊗⊗⊗ : Γ⊙ΥΗ : ΗΠΥΓ⊗ : ΓKΥΓ : ΓΛΥ⊗⊗ : Γ⊙ΥΥ
 Ψ⊗⊗⊗⊗ : Γ⊗⊗⊗⊗⊗ : ΗΥ⊗ : ΓΛΥ⊗⊗⊗ : ΗΥ⊗ : ΓKΥΓ : Υ>Λ
 : ΓKΥΓ : ΗΠΥΙΥΛ : Γ⊗⊗ΓΛ :)ΥΗ : ΛΥ⊗⊗ : ΓΛΥ⊗⊗⊗ :
 : D>ΗΥ⊗⊗ : Γ⊗⊗Λ : Γ⊗⊗Υ⊗⊗ : ΓKΥΓ : Γ⊗⊗Γ⊗ : Ξ>⊗ : Η⊗Γ KΥΠ⊗
 KΓ⊗ : ΗΓ⊗⊗⊗ : ΗΓ⊗⊗⊗ : Η⊗⊗⊗⊗⊗ : Υ>⊗ : Γ⊗⊗⊗⊗ΓKΥ
 ⊗⊗⊗⊗⊗⊗ : Γ⊗⊗⊗⊗⊗ΓKΥ : D>KΓ⊗ : Γ⊗⊗Γ⊗ : ΗΓΛΓ⊗... Ψ⊗⊗
 ⊗ : ⊗Γ⊗⊗⊗ : Υ⊗⊗⊗⊗... ⊗⊗⊗ : ΗΥΓ⊗... Π : Η⊗ΓKΥΠ⊗ : Η
 : ΓK(Υ)ΠΥΓ : Υ⊗⊗Υ :)Υ⊗⊗⊗ : ⊗ΓΛ⊗⊗⊗ : Γ⊗⊗⊗... Ψ

(53) онук : оғлам : түргс : кғнтә :мкрч : утмғчы : оғз : былгә : утмғчы : клты : кыркыз : кғнтә : утрдош : ыннчо чор : клты : брк : ытгүчы : бдз : йрутғмә : бытгутш : ытгүчы : утбгч : кғн : чыкны : чңсчүн : клты : күлтгн : укон : йылкә : йыты : егрмкә : очды : утокзнчй : йты оутзкә : йоғ : ртүртмз : бркын : бдзын : бытгутш... бычын : йылкә : йтнчй : йытыоутзкә : укоплкдмз : күлтыгн : ү... кырк : рутук... ытыйшң : болыут : утш... бончә : бдзчг : утойғн : лтбр : клү[r]ты :

Утбагысы : канун белмәй ине, : утбагыусыла (Утан дәүләтендә) :
терелде, : ханланды. : Ханына ук атып, : утбагыусыға : йәнә ышыкланды (буйһондо), :
Тәңре анса (шул сак) тимеш (әйтмеш) ине : “Көн бирзем, :

(2) турк бодн : кнын болмйн : утбгчдә : дрлты : кнлнты : кнын укодп :
утбгчкә : йнә ычкды : тһры : нчәтмсрнч : кнбртм :

(2) Төрк бөтөнө (халкы) : канун белмәй ине, : утбагыусыла (Утан дәүләтендә) :
терелде, : ханланды. : Ханына ук атып, : утбагыусыға : йәнә ышыкланды (буйһондо), :
Тәңре анса (шул сак) тимеш (әйтмеш) ине : “Көн бирзем, :

Нк : зтлфкһуһ : гтһк : һанвхәлг : җхәлг : 133>↓ : һҗдн 3
гтһ : 333>дтһ : җтһк : гм>д↓ : гондгкһуһ : 333>дтһ
гһд

(3) кнңн : укодп : ычкдң : ычкдк үчн : тһры : үлтмсрнч : түрк бодн : үлтылкнты
: йук болты : түрк : сыр бодн : йрынтә :

(3) (ләкин) ханыңа : ук атып : ышыкланыуың (Кытайға буйһоноуың) өсөн : Тәңре :
үле итмеш ине”. : Төрк бөтөнгә (халкына) : үләт алкынды, : (ул) юк булды, : төрк :
сыр⁷⁵ бөтөнө (халкы) : ерендә :

: гм>дһнҗгһ : 104>↓ : глҗн : 333>дг : 333>дһн>д 4
: елгә : Һнҗгһ : гһтҗд : гҗнҗг : гһтҗд : гҗнҗг

(4) бод калмды : ыдәт шдә : калмы : укобрнп : йты йүз болты : кы үлгы : тлғ рты :
быр үлгы : йдғ рты : йты йүз : кысыг :

(4) бөтөнө калманы, : ызалы эштә (кытай изеүендә) : калмышы : кубарынып : ете йөз
(һуғышсы) булды, : ике өлөшө : атлы ине, : бер өлөшө : йәйәүле ине. : Ете йөз : кеше,
:

Үгә : җһтһгһг : гхгһг : гһтҗг : гҗг : 333>дг 5
җ : гл>дтһ : җдн : 333>дг : 333>дг : 333>дг : 333>дг : 333>дг : 333>дг

(5) одзғмә : олғы : шд рты : йғлтыды : йғмсыбн ртм : былгә утон укук :
кғнмокысйын тдм : скнтм : торук боуклы : смз боуклы : әркдә

(5) ул мәлдә : олоһо : шад⁷⁶ : ине, : (ул) “йыйылығыз!” тине, : йыйыусыһы мин инем --
: Белге Утан Укымышлыһы. : “Каған ымы⁷⁷ кушайым, тинем; : һығындым

⁷³ Утбагыусы (бәғзеләр “табғач” тип укый) – Утан (Тан) иле императоры.

⁷⁴ Төрк – Торок (Тора) тау хозайы Тәңрегә (мифик Имир тәүбаба фаллосына) табыныусы башкорттар, улар менән 922 йылда Башкортостан тупрағында ғәрәп илсеге Ибн-Фазлан да осрашкан.

⁷⁵ Сыр (сир, сәр, үсәр, үсәркан) – көнбайыш Үсәргән кәбиләһе, бөгөнгө Сырдаръя йылғаһы шулар исемен һаклай.

(9) Күрег (күзәтсе) һөйләне: : туғыз уғыз⁸⁰ : бөтөндән (халкынан) өстә : каған : ултырыр; утбағыусы (кытай) коро (безгә каршы): уғын, һөңгөһөн (тоскаған тип) : әйтмеш, : кытан (катай-көзән) коро : Тәңреһе – мағ (тип) : әйтмеш; (ул йәғни уғыз кағаны) һүзенсә әйтмеш: : “Аз ғына : төрк бөтөнө (халкы)

1077777777 : 77777777 : 77777777 : 77777777 (57)

(57) бунтгы : брррр : нәбоңы : брртчырмс

(57) мөнтөгө (етешһезлеге) : бар иһә (булһа), : моңһозо бар (буласак)-артасак имеш.

1133333333 : 33333333 : 33333333 : 33333333 (58)

(58) түрк былгә кғн : ылңә : бытытдм : бн былгә утонукук :

(58) Төрк Белге⁸⁷ каған : иленә (быны) : яззырттым : мин – Белге Утан Укымышлығы.

3333333333 : 33333333 : 33333333 : 33333333 (59)
3333333333 : 33333333 : 33333333 : 33333333

(59) ылтрыс кғн : кзғнмр : йукртррр : бн үзм былгә утонукук : кзғнмр : бн йукртмр

(59) Илитиреш каған : казанмаһа, : юк (ине) артыр сара; : мин үзем, Белге Утан Укымышлығы, : казанмаһам, : минһез юк (ине) артыр сара.

77777777 : 77777777 : 77777777 : 77777777 : 77777777 (60)
77777777 : 77777777 : 77777777 : 77777777

(60) кпғн кғн : түрксыр бодн : йрынтә : бодймә : боднймә : кысыймә : ыдыйукртчырты :

(60) Капаған кағандың : төрк-сыр (Үсәргән) бөтөн (халкы) : ерендә : бөтәйеү, : бөтөнәйеү (халык булып тупланыу), : кешеләнеү (кеше һаны ишәйеү) : сараһы юк, артыш (артыу) юк ине.

77777777 : 77777777 : 77777777 : 77777777 : 77777777 (61)
77777777 : 77777777 : 77777777 : 77777777

(61) ылтрс кғн : былгә утонукук : кзғнтук үчн : кпғн кғн : түрксыр бодн : йорыдукубо

(61) Илитиреш каған, : Белге Утан Укымышлығы : (бергәләп) казанғаныбыз өсөн : Капаған каған(дың) : төрк-сыр (Үсәргән) бөтөнә (халкы) : йөрөйзөр (йәшәйзәр).

77777777 : 77777777 : 77777777 : 77777777 : 77777777 (62)
77777777 : 77777777 : 77777777 : 77777777

(62) түрк былгә : кғн : түрксыр боднғ : оғз боднғ : ығдүолрор

(62) Төрк Белге : каған : төрк-сыр (Үсәргән) бөтөнгә (халкына), : уғыз бөтөнгә (халкына) : игелекле (булып) ултырзы (тәхеттә).

Шулай итеп, тамам – үткән быуатта ук башлаган, ныкышмаланып соксонган эшемә, ниһәйәт, азақкы нөктә куйылды -- Хозай Бабайга шөкөр! Бөйөк текстарыбыздың икеһен дә ырын-хәрефтәрзән туранан-тура эзмә-эзлекле укып, акка күсереп бирзем. Был ядкәрзәр – мәңге көсөн югалтмаслык тәрбияүи-рухи корал ул! Бабаларыбыздың йөрәк көсөргәнеше

⁸⁷ Төрк Белге – Илитиреш кағандың һуңғы ләкәбе.

ырын-языу юлдарында йазралаге дарылай тынкыслап төйөлгән. Һәммәһен, түкмәй-сәсмәй, мактап дәреслектәрәнә индерергә кәрәк ине лә бит...

28.11.06.

ОЛО ҺӘМ КЕСЕ ЯЗЫУЗАРЗЫҢ ХӘЗЕРГЕ ӘЗӘБИ ТЕЛЕБЕЗГӘ ИРКЕН КҮСЕРЕЛЕШЕ

1. ОЛО ЯЗЫУ

(1) Өштә Күк-Тәңре, ашта Көрән Ер яһалғанда ике арала кеше улы яһалды. Кеше улынан өштә Әсәм-Апам (текст авторы Юллыктуғандың үгәй әсә-апаһы Белге Утан Укымышлыһы), Быуман-каған, Истәми-каған ултыра. Ултырып, төрк⁸⁸ бөтөндөн (халкының) илен, турыһын (канунын) тота торған ине. Бирелгән (2) дүрт тарафында күп яу-дошман бар ине. Ғәскәр ебәрәп-һуғыштырып, дүрт тарафындағы халыктарҙы күп алды, күптәрҙе емерҙе, башлыларын йөгөндөрттө, тезләләрен сүктертте. Алғарак (көнсығышкарарак) Кызырған юшауға-үләнлеккә тиклем, кирегә (көнбайышҡа) -- Тимеркапҡаға (Кафказдағы Дербентка) тиклем еткереп кундырҙы ғәскәрән. Ике арала (Уралда) (3) йәшәй ине үкһез-яңғызы төрк халык. Анда тәхеттә ултырыусы Белге каған⁸⁹ ине, алып-батыр каған ине – бойороктары ла белдекле ине бит, алып-батыр ине бит! Бәктәре (бейзәре) йәмғеһе, бөтөн халкы йәмғеһе уға тоғролокло ине – илен шулай кулында тота ине бит, илен кулында тотоп, хөкөм итә ине; үз үлеме менән (4) гүр әйәһе булды. Юкһыныусылар, һыктаныусылар шунда көнсығыштан – мүкле сүлдәгеләр, утбағыусы (кытай), тибет, абар, римле, кыргыз, өс уғыр хан, ватыусы ут атар⁹⁰, катый-көзән, татабы⁹¹ -- барса халык килеп һыктанды, иланы. Шундай көйлө-шәп каған ине. Андан һуңыраҡ әнеһе каған (5) булды бит, улы ла каған булды бит. Андан һуңыраҡ әнеһе әсәһендәй⁹² булманы бит, улы ла қаңындай -- атаһындай⁹³ булманы бит, белекһез каған ултырҙы бит, ябалак-яман каған ултырҙы бит, бойороғо ла белекһез ине бит – яман ине бит. (6) Бейзәре, бөтөн халкы тоғролокһоз булғаны өсөн, утбағыусы (кытай) халкы ярығыбыҙҙы (берҙәм булмауыбыҙҙы) күрә алғаны өсөн, арбаҡлағаны (үзенә каратканы) өсөн, әнеле-әсәле барыһы ханға каршы һуғышканы⁹⁴ өсөн, бейле бөтөнләгән йомшартканы өсөн төрк бөтөн халкы иләүләнгән илен кулынан ыскындырҙы, (7) кағанланған кағанын йотторҙо утбағыусы (кытай) халкынан. Бейлек, ир-улан кол булды, һылыу кыз, улан күң (күндәм хезмәтсе) булды, төрк бейзәре төрк исемен юйҙы һәм әүерелде утбағыусыға (кытайға); бейзәр, утбағыусы (кытай) исемен алып, утбағыусы (кытай)

⁸⁸ Төрк – Торок (Тора) тау хозайы Тәңрегә (фаллоска) табыныусы башкорттар, улар менән 922 йылда Башкортостан тупрағында ғәрәп илгизәре Ибн-Фазлан да осрашкан.

⁸⁹ Белге каған йәки Төрк Белге каған – Илтиреш кағандың һуңғы мактаулы ләкәбе.

⁹⁰ Ватасы ут атар – бәзәләр быны “утыз татар” тип укый. Минеңсә, был – ваткыс артиллериянан ут атып һуғышыусы айырым кытай, йәки вьетнам иле булһа кәрәк.

⁹¹ Татабы – татар.

⁹² Йәғни атаклы үгәй әсәһе – Белге Утан Укымышлыһыһындай.

⁹³ Йәғни Илтиреш кағандай.

⁹⁴ Илтиреш кағанға тиклемге “ябалак” (ямак) ханды уға каршы баш күтәрәүселәр үлтереп, халык Кытай кулы астына ыға.

кағанға (8) буйһондо. Илле йыл уға эсе көсөн бирзе. Анан ары көн тыуышка (көнсығышка) – Мүкле кағанға тиклем һуғышып барзы, ултыраклы Тимеркапкаға (Дербентка) тиклем һуғышып барзы, утбағыусы (кытай) кағанға илен, канунын хезмәт иттерзе. Төрк коро булған күмәк (9) халык – ир-әсә әйтә ине: “Илле-дәүләтле бөтөн халык инем, илем өмөтө кайза? Инде кем файзаһына дәүләтселлек казанырмын? – тиер ине. – Кағанлыклы бөтөн халык инем, кағаным кайза? Ниндәй кағанға эсе көсөмдө бирермен?!” – тиер ине. Ана шулай тип, утбағыусы (кытай) кағанға яу (дошман) булды. (10) Яу булып, этләнеп, йортонда өмөтһөзлөк сикте йәнә. Барса эсе көсөн бирә тороп, ыскынманы (азат булманы). Төрк бөтөн халкы “үләйем, ырыуымды серетәйем”, тир ине, юғалыуға барыр ине. Өстә төрк Тәңреһе, ақта төрк изге Ере (11) һүзен ошолдай әйтте: “Төрк бөтөн халкы юк булмаһын! – тиеш. – Бөтөн халык булһын!” – тиеш. Каңым (атам) Илтиреш кағанды, өгәм (үгәй анам) Ил Белге катынды⁹⁵ Тәңре түбәһенән кағып (һөйөп) юғары күтәрзе бит! Каңым (атам) каған егерме ете ир менән юл үтергә сыкты, үтешендә (12) уның хакта, өйөр-өйөр күс (ғәскәр) тәйнәй, тип ишетеп, балыктағылар (калалағылар) тауға ыкты (ағылды), таузағылар килде -- тирелеп (йыйылып), етмеш ир булды. Тәңре көс биргәнә өсөн, каңым (атам) кағандың һуғышсылары бүреләй ине, дошмандары куйзай ине. Алға (көнсығышка) карай ғәскәрән йөрөтөп халкын тирзе (йыйзы), күмәк ир итте. (13) Күмәге ете йөз ир булды, ете йөз ир булып алыштылар. Каған асрамыш бөтөн халыкты, ошоғаса кытайға күндәм хезмәтсе тигән, кол тигән бөтөн халыкты, төрк канунынан ыскынған бөтөн халыкты әсәм-апам⁹⁶ канунынса йөрөттө. Төләстә⁹⁷ ултыракланып йәшәгән (14) ябайзары, саты (хан нәселдәре) бергә барзы. Бирелә (көнъякта) утбағыусы (кытай) бөтөн халкы яу-дошман ине. Арыла (төнъякта) Абыз кағандың туғыз уғыз⁹⁸ бөтөн халкы яу-дошман ине. Кыргыз, уйғыр хан, ватыусы ут атар, катый-көзән, татар – күп яу-дошман ине. Каңым (атам) каған быларға каршы (15) кырк артығы ете (йәғни 47) юлы (тапкыр) һуғышка йөрөнө, егерме һуғышта һуғышты. Тәңре ярлыкағаны өсөн иллеләрзе илһез итте, кағанлыларзы кағанһыз итте, каршы яззарзы боззо-кыйратты, тезлеләрзе сүктерзе, башлыларзы йөгөндөрзе (тубыкландыртып бил бөктөрттө). (16) Шулай канундар казанып осто – вафат булды. Каңым (атам) каған зыяратына дошманыбыз башлығы Абыз кағанды һынландырған балбалдар (тораташтар) тезеп куйылды. Ул турыла (тәңгәлдә) өстә -- әсәм һәм каған ултыра⁹⁹. Әсәм һәм каған, бергә ултырып, төрк бөтөн халыкты йәшәтте, йәшәү сығанағы сәсте. (17) Әсәм менән каған ултырғанда үзем тордош (хәзерге төркмән?) бөтөн халкы өстөндә сат-солтан инем. Әсәм һәм

⁹⁵ Өгәм (үгәй анам) Ил Белге катынды – был юлдарзы языусы Юлык-туған уны, Белге Утан Укымышлығын, Ил Белге тип кенә исемләй. Илтиреш каған, үзе яу юлында сакта өйзә калған катыны вафат булғанын ишетеп, уны ерләргә кайтып китә (Белге Утан Укымышлығы язған ядкәрзең 31-енсе юлын карағыз). Ә инде был ядкәрзең ошо 11-енсе юлына карағанда, тол калмыш Илтиреш каған үзенең данлы ғәскәр башлығы һәм кәңәшсеһе, ике туған апаһы (старшая сестра) Белге Утан Укымышлығына өйләнгән булырға тейеш; ә тәүге катынынан тыуған улы Юлык-туғанға (был ядкәрзең авторына) ул ысынлап та “өгәм” (үгәй анам) булып сыға.

⁹⁶ Йәғни үгәй әсәһе (апаһы) Белге Утан Укымышлығы төзөгән канун.

⁹⁷ Төләс – Талас, хәзерге Кыргызстандағы кала.

⁹⁸ Туғыз уғыз – Күбәләк-Тиләү башкорттары бабаларының туғыз ырыулы кәбилә берлеге.

⁹⁹ Автордың үгәй әсәһе Белге Утан Укымышлығы менән атаһы Илтиреш каған берлектә идара итеүенә ишара.

каған менән бергә алғары (алдағы – көнсығыштағы) Йәшел ыуыззағы¹⁰⁰ Шантуң¹⁰¹ ясылығына тиклем ғәскәр илттек без, уйғыр кырына, Тимеркапткаға (Дербентка) тиклем етеп һуғыштык без. Күгмән¹⁰² аша килеп (18) күмәге утыз биш тапкыр ғәскәр илттек без, егерме өс тапкыр һуғыштык без, иллеләрзе илһез иттек без, тезлеләрзе сүктерзек без, башлыларзы йөгөндөрзөк без. Төргөш каған үз төркөбөз (19) булғаны өсөн, шулай була тороп та, безгә карата яңылышлығы өсөн кағаны үлде, бойорого (бойороусы вәзире – премьер-министры), бейзәре лә үлде. Ун уклы бөтөн халкы имгәк (ыза) күрзе. Әсәбез-апабыз кулында тоткан¹⁰³ ер-һыуы әйәһез булмаһын тип, аз һанлыны бөтөн халык итеп яратыусы инсан (20) Барс бей ине. Каған исемен бында уға без бирзек, уға кесе һеңлемде бирзек. Үзе яңылышты – кағанлығынан осто (вафат булды), бөтөн халкы, күндәмдәре (хезмәтселәре) кол булды. Күгмән ер-һыуы¹⁰⁴ әйәһез калмаһын тип, азғын кырғыз бөтөн халкы йортона (21) йәнә барзык без. Алғары (көнсығыштағы) Кызыркан юшығы (үләнлеге) аша узып, бөтөнһө һисәмә көн торзөк без, ни саклым юл үттек без! Кирегә (көнбайышка) карай Киң Үтәрмәнгә тиклем төрк бөтөн халкын ана шунса киңлеккә кундырзык (йәйелдерзек) без, шунса ерзе кулда тотток без; ул вакытта кол – коллоғон белмәс ине. (22) Шунса қазанған илебез, кануныбыз бар ине. Төрк, уғыз бейзәре, бөтөн халкы ишетегез! Өстән Тәңре басмаһа, астан Ер теленмәһә, -- төрк халкы, һинең илеңде, кануныңды кем арытты (көһөзләндерзе)?! (23) Үкен! Кирелегең менән игелекле Белге кағанға каршы барып, изге илеңә кайһындай за яңылышлык, яманлык килтерзең! Һуғыш яраклылар кайзан булһа ла өстөңә килдеме, йәненде алдымы; һөңгөлөләр кайзан булһа ла өстөңә килдеме, бала-сураны алдымы? (Утбағыусыға – кытайға хезмәт итеп,) изге Үтәкән юшауына (үләнлегенә) (24) барзың, кирегә (көнбайышка) карай барыуға барзың, барған ерзә гелән шул ине бит: каның һыузай йүгерзе (акты), һөйәгең таузай ятты, бейлек ирең-улың кол булды, һылыу кыз, улың күндәм (хезмәтсе) булды. Шуларзы белдерер өсөн, (25) дошманыбыз башлығы кырғыз каған һынлы балбалдар (тораташтар) теззем. Төрк бөтөн халкының исеме, күсе юк булмаһын, тиеп, қаңым (атам) қағанды¹⁰⁵, өгәм¹⁰⁶ (үгәй анам) катынды¹⁰⁷ күтәргән Тәңре, ил биргән Тәңре: “Төрк бөтөн халкының исеме, күсе юк булмаһын”, -- тип, мине лә каған итеп ултыртты бит. Аның байып-йәлсегән бөтөнөнә-халкына ултырманым, әсендә ашһыз, тышында тунһыз яуыз-яман бөтөндөң-халыктың өстөнә ултырзым. Әнем Көлитуған менән бергә һөйләштек без: “Каңыбыз (атабыз) һәм әсәбез қазанышын юғалтмайык!” -- (27) тиеп. Төрк бөтөн халкым өсөн төн йокламаным, көндөз тик ултырманым, әнем Көлитуған менән бергә, ике сат (хан нәселе) менән бергә оло етешлектәр қазандым. Шунса қазанып, хатта бер-ике генә халыкка ла ут-һыу зыяны қылманым. Мин (28) барған һәр бөтөн халык үлергә етешеп, йәйәүләһе, яланғасы яныма килде. “Бөтөнөмдө-халкымды игелекләйем!” –

¹⁰⁰ Йәшел ыуыззағы – Йәшел йылғалағы, хәзерге Кыуанһыу (Хуанхэ).

¹⁰¹ Шантуң – хәзерге Пекин янындағы қала.

¹⁰² Күгмән – Күк Ирәндек (Көньяк Ирәндек) тауы.

¹⁰³ Белге Утан Укымышлығы сығарған канундар буйынса йәшәүсе.

¹⁰⁴ Күгмән ер-һыуы – Күк Ирәндек ер-һыуы – Төрки қағанаттың қағандар токомон башлаусы Әсинә (Үсәргән) башкорттарының тыуған төйәге.

¹⁰⁵ Илтиреш йәки Төрк Белге қағанды.

¹⁰⁶ Өгәм – үгәйем, ә был орақта “үгәй анам” тигән һүз.

¹⁰⁷ Белге Утан Укымышлығын.

тип, йырағырак (төньяккарак) уғыз-бөтөнгә үттем, алғарак (көнсығышкарак) катай-көзән, татабы-татар бөтөндәренә үттем, бирегәрәк (көнъяккарак) утбағыусыға (кытайға) үтеп, егерме ике тапкыр оло һуғыш (29) кисерзем. Тәңре ярлыҡаны: котом бар өсөн, өлгөм бар өсөн үлеп барыусы бөтөн халыҡты терелеүсә иттем, яланғас бөтөн халыҡты тунлы иттем, юксыл бөтөн халыҡты байыттым, аз һанлы бөтөн халыҡты ишәйттем. Уғыры (уйғыр) иллегендәге (30) бөтөн халыҡка күп кыйралыш килтерзем, уларҙы яуһыз-ғәскәрһез кылдым, күбеһе миңә ҡараны (буйһондо), әсә көсөн бирҙе. Шунса һаҡимлыҡ ҡазанып, энем Көлитуған үз үлеме менән гүр әйәһе булды. Атам ҡаған осканында (вафат булғанында) энем Көлитуған ете йәштә ҡалғайны. (31) Һомайҙай өгәм (үгәй аһам) ҡатын¹⁰⁸ ҡатарында энем Көлитуған ир-ат булды¹⁰⁹. Егерме алты йәшендә әсәм менән ҡағандың илен, ҡанунын – шунса ҡазанышты алға илтешеп, Соғдка үтеп кереп һуғыштыҡ без, уны боззок (кыйраттыҡ) без, утбағыусының (кытайдың) уң тоттоғон (уң флангһын тоттоусы ғәскәрен) баштыҡ. (32) Көлитуған йәйәүләп иң алға ташланды, уң тоттоҡ башлығының әйәрсенен – коралланып ҡаршы килгәнән тотто, шул кораллыны ҡағанға инселәне (бүләк итте). Оло һуғышта аларҙы юк кылдыҡ без. Энемдең утыз бер йәшендә сәсә-сәңкемгә¹¹⁰ ҡаршы һуғыштыҡ без, иң алға үткән осорҙа бузы (буз аты) (33) үлдә. Икенсе тапкыр Эшбара Ямтардың буз атын менеп ташланды, ул аты ла үлдә. Өсөнсө тапкыр Йөгөнһөлөк бейҙең ике азымлыҡ юрға туры атын менеп уҡталды, ул аты ла үлдә. Елгәнәндә ярағына (һуғыш кейеменә) йөззәрсә уҡ ҡундыртты, еҙле (еҙ ҡәпәсле) башына берәүе (34) тейгәнән һез, төрк бейҙәре, ошоно уҡып белерһегеҙ. Ул һуғышсыларҙы анда (шул урында) юк кылдыҡ без. Анан һуңыраҡ Ер-Байырка, Оло-Иркен безгә яу (дошман) булды. Аларҙы еңеп, Түргә Йырғын (Байкал) күлдә боззок (кыйраттыҡ) без. Олоғ-Иркен аз ғына һанлы ирен (һуғышсыларын) тезеп ҡаршы барҙы. Көлитуған утыз алты йәшендә сакта кыргызға үтеп кереп һуғыштыҡ без. Һөңгө бөтөмө (буйы) тәрән ҡарҙы сығып, Күгмән (Күк Ирәндек) юшауҙы (үләнлектә) үткәнсе йөрөп, кыргыз бөтөн халкын йоклағанында баштыҡ без, ҡағаны менән Сөн юшауҙа һуғыштыҡ без. Көлитуған Байыркының аҡ айғырына (36) менеп иң алға ташланды, бер иргә уғын атты, гүр әйәһе итерлек сәнсте. Ул бәрелештә Байырканың аҡ айғырының ботон сыя аттылар. Кыргыз ҡағанын үлтерҙек без, илен алдыҡ без. Ул йылда То- (37) утокка Иртыш ыуызын (һыуын) кисеп йөрөнөк без, төргөш бөтөн халкын йөкһондә баштыҡ без. Төргөш ҡаған һуғышсылары Болсала ут бөрсәһеләй ябырылып килде, һуғыштыҡ без. Көлитуған башка бузатын менеп ташланды, башка бузы к... (38) тотторҙо... икеһен үзе алдырҙы. Анда йәнә кереп, Төргөш ҡаған бойороғон (бойороусы вәзирен – премьер-министрын), аҙау¹¹¹ тоттоғон (башлығының) әлеген (кулын – ярҙамсыһын) тотто. Ҡағанын шунда үлтерҙек без, илен алдыҡ без. Ҡара төргөш бөтөн халкын Табарҙа ҡундырҙыҡ (урынлаштырҙыҡ). (39) Соғдак бөтөн халқынаса үтәйек, тиеп, Йәнәсәй ыуыҙы (һыуы) кисеп, Тимеркапҡа (Дербентка) тиклем һуғышып барҙыҡ без. Шунан һуңыраҡ ҡара төргөш бөтөн халыҡы безгә яу-дошман булды. Ҡуңырһыуы үтеп барҙыҡ. Безҙең һуғышсылардың аты оторок (арыҡ), азығы юк ине. Яман кеше ир (40) алып-

¹⁰⁸ Ҡатын – ҡаған ҡатыны Белге Утан Уҡымышлығы.

¹⁰⁹ Көлитуған батырҙы уның үгәй аһаһы Белге Утан Уҡымышлығы тәрбиәләп ир-ат корона еткергән.

¹¹⁰ Сәсә-сәңкемгә -- Үсәргән ырыуының Әсә-Бүрегә табыныусы әсә тармағына.

¹¹¹ Аҙау башҡорттарының һәм ҡазақтарының бабалары.

батырзары безгә ташланды. Шундай мәлгә үкенеп, Көлитуғандың аз һанлы ирен (яугирзәрен) алдан йөрөгә инек без. Оло һуғышта һуғышты ул. Алып-батыр Шалсының ак атын менеп ташланды, кара төргөш бөтөн халкын шунда үлтерзе, алды. Йәнә йөрөп, (41) ...менән, Кошсо¹¹² тотоғо (башлығы) менән һуғышты, яугирзәрен күп үлтерзе, улъя-әйберен барыһын да күп килтерзе -- Көлитуғандың утыз ете йәшендә ине. Карлук бөтөн халкы орола-бәрелә дыуамалланып безгә яу-дошман булды, Изге Тамак (Изелтамак?) һыуы башында һуғыштык без. (42) ...Көлитуған ул һуғышта утыз йәш йөрөр ине, алып-батыр Шалсы атын менеп иң алға ташланды, ике яугиргә үтәләй сәнсте. Карлуктарзы үлтерзек без, алдык без. Азау бөтөн халкы безгә яу-дошман булды, Кара күлдә¹¹³ һуғыштык без, Көлитуғанға кырк бер йәш йөрөр ине; алып-батыр Шалсы ағын (ак атын) (43) менеп... иң алға ташланды, азау илтабарын тотто, азау бөтөн халкы шунда юк булды. Әсәм һәм қаған иле кумшык (йомшак) булғанында, бөтөн халкы игелекле булғанында әсәгел¹¹⁴ бөтөн халкы менән һуғыштык без. Көлитуған алып-батыр Шалсы ағын (ак атын) менеп (44) иң ал...ды, ул атынан төштө... Әсәгел (Үсәргән-Болғар) ... үлдә. Туғыз уғыз бөтөн халкы кәнде¹¹⁵ бөтөнөм-халкым ине; Тәңре, Ер болғанғаны өсөн, безгә яу-дошман булды. Бер йылда биш юлы (тапкыр) һуғыштык без. Иң әлек Тук-болакта¹¹⁶ һуғыштык без.(45) Көлитуған азау менгәһен менеп иң алға ташланды, алты яугиргә сәнсте, шул бәрелешендә етенсе яугирзе кылысланы. Үз кышлағында даз (тажик) менән һуғыштык без, Көлитуған азау көрәнен менеп, иң алға ташланып, бер яугиргә сәнсте, (46) туғыз ирзе өйөрөп тукманы, тажик бөтөн халкы шунда үлдә. Өсөнсө юлы Бол...нда уғыз менән һуғыштык без. Көлитуған азау менгәһен менеп ташланды, сәнсте. Һуғышсыларын сәнстек без, илен алдык без. Дүртенсе юлы Сош йылғаһы башында һуғыштык без. Төрк (47) бөтөн халкының аяғы каймылышты, ямак булды...ине. Шул сак килгән дошман һуғышсыларын Көлитуған ығытып (кыуып), Төңрә¹¹⁷ тигән бер ырыуың алып-батырын, ун яугирен, шулар Тоңатуғанды йыйғандарында (ерләгәндәрәндә) өйөрөп үлтерзек без. Бишенсе юлы Эзгәнте Кадазза уғыз менән һуғыштык без. Көлитуған (48) азау көрәнен менеп ташланды, ике яугиргә сәнсте, кәлгәгә ебәрмәне, ул дошман һуғышсылары шунда үлдә. Мағы Корғанда¹¹⁸ кышлап, язында уғызға карай һуғышка сыктык без. Көлитуған бей башлығында ыктык (киттек) без. Уғыз яуы урзаны басты. Көлитуған (49) мактаулы үз ағын (ак атын) менеп, туғыз яугирен сәнсте, урзаны бирмәне. Өгәм (үгәй анам) катын, ололарым, улдарым, өкәләрем (икәтәйзәрем), киләндәрем, канбабаларым, барсағыз за – тереләрегез – ул дошмандарға күндәм-хезмәтсе булыр инегез, үлеләрегез йортта, юлда аунап ятып калыр инегез – (50) Көлитуған юк ине булһа (булмаһа), күп үләсәк инегез. Энем Көлитуған гүр әйәһе булды. Үзем һағындым-һыктандым, күрер күзем күрмәстәй булды, белегем (аңым) белмәстәй булды, үзем һағындым-һыктандым. Үтәһен (ғүмер ахырын) Тәңре ясар, кеше улдары күп

¹¹² Кошсо – башкорттоң Кошсо ырыуы.

¹¹³ Кара күлдә -- Кара диңгез янында.

¹¹⁴ Әсәгел (Әсәргән) – башкорттоң Үсәргән кәбиләһенәң көнбайыш тармағы -- болғарзар.

¹¹⁵ Кәнде – үз.

¹¹⁶ Тук-болак – хәзерге Ырымбур өлкәһендәге Тук йылғаһы.

¹¹⁷ Төңрә -- Таңғауыр башкорт ырыуы.

¹¹⁸ Мағы (Могучий) Корған – Урта Азиялағы хәзерге Кәттә Корған калаһы.

үлгеләп торор. (51) Шундай ға һағындым-һағышландым, күзгә йәш килер ине лә күңелгә һағыш килер ине лә яңынан уғата каты һағындым-һыктандым, каты һағындым-һыктандым. Ике саттың (хан нәселенен) – эһеләремдең, улдарымдың, бейзәремдең, бөтөн халкымдың илаузан күзе-кашы ямак булды бит, тип һыктандым. Юкһынып һыктауға (йола үтәүгә) катай-көзән, татабы (татар) халыктары башлығы булып (52) Узыр-сәңкем килде. Утбағыусы (кытай) қағандан Ысый Ослоғо килде, ун бер меңлек алтын-көмөш үлентеге килтерзе. Тибет қағанынан Билән килде. Кырый (алыс) көнбатыштағы, Соғдтың барса корондағы, Бохара ылысындағы бөтөн халыктарҙан Анаң-сәңкем, Уғыл-тархан килде. (53) Ун Уктан¹¹⁹ -- улым, Төргөш қағандан – Макрас тамғасы, уғызһан – Белге тамғасы килде. Кыргыз қағандан – Тордош Инаныс Сор килде. Бурау итеүсе (бина бураусы), бизәкле һуңғы йортона языулы таш итеүсе (яһаусы) – утбағыусы (кытай) қағандың сығаны (ике туған кустыһы) Саң-сәңкем¹²⁰ килде.

Көлитуған куй йылында беренсе айзың егерме етеһендә осто (вафат булды), туғызынсы айзың утызында як (таш битен) ырзырттык без. Бураһын, бизәген, языулы ташын мәсен йылдың етенсе айының утызында күмәкләп ололаньык без. Көлитуған үлгәндә кырк артығы ете (кырк ете) йәшендә булды. Ташсыларҙы, барса бизәкселәрҙе Тойғон Илтабар килтерзе.

Оло Языу тексы тамам

2. КЕСЕ ЯЗЫУ

(1) Белге¹²¹ Утан¹²² (кытай тәхетендә танғауыр-үсәргән башкорттары ултырған Тан дәүләте) Укымышлығы тигән ләкәплә мин үзем утбағыусы¹²³ илендә кылындым

¹¹⁹ Ун ук – 635 йылда Көнбайыш Төрки ғағанат қағаны Эшбара кулынан “автономия” хокуғы алған үсәргәндәр. Б.э. тиклем 105 йылда хәзерге Башкортостандың Таштуғай төбәгендә тәйәкләнмеш Әлми хандың башка сығарылған ике улы Дала һәм Насипбай кешеләренән дауамланған куш кәбилә тармактары һәр береһе бишәр ырыу тәшкил итеп (Үсәргән ырыуы әлегәсә биш аранан хасил), йәмғеһе ун булғанлыктан, унауына ла үз кәбилә башлығы *сат* (*шад*) һайлап куйыу хокуғының билдәһе – ун ук тапшырылғанлыктан, улар “ун ук” берлеге тип йөрөтөлгән.

¹²⁰ Кытай императоры булып башкорт ултырғанлығына бер дәлил.

¹²¹ Белге – белгес, белекле, белемле зат тигән мактаулы ләкәп.

¹²² Утан (Тан) – утлы коралға эйә дәүләт мәғәнһендә; заманында сяньби-үсәргән башкорттары яулап алып төзөгән һәм хакимлык иткән Кытай империяһы (618 – 907 йй.). Был дәүләттә беренсе башлап “утлы ук” тигән корал һуғышта киң кулланыла: “Термин “хо цзянь” интерпретировать нетрудно – это “огневая”, или зажигательная стрела, применение которой, вероятно, столь же древнее, сколь и появление лучного оружия. В китайской военной истории немало примеров огневого нападения с помощью зажигательных стрел... В период Тан (беззәңсә, Утан. – Й.С.) к древку стрелы привязывали керамический сосуд... с горячим составом, продевая привязь через два отверстия в наконечнике стрелы”. (С.А. Школяр. Китайская доогнестрельная артиллерия. М., 1980, стр. 165). Бының график һызылышын бәғзе авторҙар “т” тип кыскартып укыған ырын-хәрефтә (өскө мөйөшө ук менән осланған ромб) күрәбезд һәм ул минең тарафтан, һузынлығы менән куша тулы килеш, “ут” тип күсерелә. Ә ул ырын-хәрефтең һәм шундай ук хәлдәге ук-һүрәт ырынын текстағы кайһы урында тулы килеш “ут” һәм “ук” тип, ә кайһа “т” һәм “к” тип кенә укыу кағизәһен анык тикшереп билдәләү – үзе айырым бер бурыс.

¹²³ Утбағыусы (бәғзеләр “табғач” тип укый) – Утан (Тан) иле императоры.

(белем алдым), төрк¹²⁴ бөтөн халкы ул сактарза утбағыусыға карар (буйһонор) ине. (2) Төрк бөтөн халкы канун белмәй ине, утбағыусыла (Утан-Тан дәүләтендә) терелде, ханланды. Ханына ук атып, утбағыусыға йәнә ышыкланды (буйһондо), Тәңре шул сак әйтте: “Көн бирзем, (3) ләкин ханыңа ук атып ышыкланыуың (кытайға буйһоноуың) өсөн Тәңре һине үле итер”. Төрк бөтөн халкына үлөт алкынды, ул юк булды, төрк сыр¹²⁵ бөтөн халкы ерендә (4) береһе лә калманы, ызалы эштә (кытай изеүендә) калғаны кубарылып, ете йөз һуғышсы булды, ике өлөшө атлы ине, бер өлөшө йәйәүле ине. Ете йөз кеше (5) ине ул мәлдә: олоһо шад¹²⁶ ине, ул “йыйылығыз!” тине, йыйыусыһы мин инем – Белге Утан Укымышлыһы. Уға қаған ымы¹²⁷ кушайым, тинем, һығындым (уйландым): “Оторок (арык) буғаны (һыйыр малын), һимез буғаны бер караузан (6) белерзәр: “һимез буға”, “арык буға” тиеп; ә был белмәй имеш, тиеп, шунса уйландым¹²⁸. Шундай кисерештә Тәңре белем биргәне өсөн тәүәккәлләнеп, үзем үк уға қаған тип куштым, Белге Утан Укымышлыһы – буйлы (нәселле) буға-тархан менән (йәғни минең менән) (7) берлектә эш итеүсе Илтиреш¹²⁹ қаған бул, тинем. Барзык (һөжүм итек) утбағыусыға (кытайға); һуңынан кытанға (киданығә йәни катай-көзәнғә); йөрөнөк уғызға, ул кешеләрзе үлтерзек. Қағандың белгесе, кәңәшсәһе мин инем. Соғай козоғонда, Каракомда ултырыр (йәшәр) инек без. (8) Кейек ейеп (ашап), куян ейеп ултырыр (йәшәр) инек без. Бөтөн халык боғазы тук ине, тирә-яғыбыз асыға ине, без һау инек. Шул сак ултыраклы уғыздан төндә күрегебез (күзәтсебез) кайтып килде. (9) Күрег (күзәтсе) һөйләне: туғыз уғыз¹³⁰ бөтөн халкынан өштә қаған ултырыр, утбағыусы (кытай) коро безгә каршы уғын, һөңгөһөн тосқаған, тип әйтте; кытан (катай-көзән) короноң Тәңреһе – мағ, тип әйтте; уның (уғыз қағандың) һүзен дә әйтте: “Аз ғына һанлы төрк бөтөн халкы йөрөйзәр имеш, қағаны алып-батыр имеш, яусыһы (ғәскәр башлығы) Белге (Утан Укымышлыһы) имеш; шул ике кеше етәкләп алып барған сыр¹³¹ (Үсәргән) халкы һине – утбағыусыны үлтерәсәк, тинем; һуңырак кытанды (катай-көзәнде) үлтерәсәк, тинем; мине – уғыззы (11) үлтерәсәк, тинем; утбағыусы (кытай) – биренән-яндан, кытан (катай-көзән) – уңдан яндан, мин – ошо ерзән ябырылып камайык; төрк сыр (төрк Үсәргән) бөтөн халкы ер йөзөндә ызалап йөрәмәһен беззе: ук осороп кысымлайык! – (12) тинем”. Шул һабакты (хәбәрзе) ишетеп, төн озоно йоком килмәне, көндөз алыр йоком килмәне. Шунда ултырып қағанымдан үтендем, ошолдай үтендем: “Утбағыусы (кытай), уғыз, кытан (катай-көзән) – был өсәү кауышыр 13) булһа, без Узансы Ташын кулыбызза тота алмаҫбыз; Яйык аркылы Тубылғылы (Тобол) осона узырбыз, Йәнәсәй аркылы Узғалы осто уза килә Яйыккаса калын (көр) булырлык, тупланырлык алып-батырзарбыз заһа;

¹²⁴ Төрк – Торок (Тора) тау хозайы Тәңреғә (мифик Имир тәүбаба фаллосына) табыныусы башкорттар, улар менән 922 йылда Башкортостан тупрағында ғәрәп илсәһе Ибн-Фазлан да орашкан.

¹²⁵ Сыр (сир, сәр, үсәр, үсәркан) – көнбайыш Үсәргән кәбиләһе, бөгөнгө Сырдаръя йылғаһы шулар исемен һаклай.

¹²⁶ Шад (шата, сата) – хан нәселе, мырза (принц).

¹²⁷ Ымы (имя) – исеме.

¹²⁸ Қаған үлтерелгәс, уның урынына калырға тейешле улының тәжрибәһезлеген уйлап һағышлана.

¹²⁹ Илтиреш – ил тиреүсе (йыйыусы), дәүләт төзөүсе.

¹³⁰ Туғыз уғыз – туғыз ырыулы Күбәләк-Тиләү башкорт кәбиләһе берләшмәһе.

¹³¹ Сыр – Үсәргән халкы Төрки Қағанат дәүләтенең нигезен тәшкил итеүенә тура ишара.

Йәнәсәй яғынаса булышырлык узғалыклы (йөрөмтәл) алыптарбыз ҙаһа! һуңыраҡ кытанға (катай-көзәнгә) барып, утбағыусыла (кытайза) кор өйө (баш кала) корайыҡ та йөрөйөк уғызға. Ике-өс мең һум үз калтасыбыҙҙа (финансисыбыҙҙа) бар бына". Ана шулай үтендем. (15) Кағаным, мин үзем, Белге Утан Укымышлығы, үтендек Тәңрегә, үтенесемде ишетә бирзе (тыңланы), күңеләң теләгәнсә ут кисеп уз, тине. Күк Үңгә, Юғары Үтәгән¹³² ясыһынаса ут кисеп узым, Ингәк Калкан¹³³ таулыла уғыз каршы килде – (16) һуғышлығы өс мең ир имеш. Ике мең инек без, һуғыштыҡ без. Тәңре ярлыҡаны – еңдек без, тегеләр йылғаға төштө (батты). Еңеүле юлда йәнә үлтерештек: анда үлтерергә уғыз уксылары килде (17) Килертамакка – төрк бөтөн халкы өстөнә, Үтәгән ергә. Мин үзем, Белге Утан Укымышлығы, Үтәгән ергә кунған (тукталған) икән тип ишетеп, эргәмә бар яктың бөтөн халкы – уғыр яғы, йыраҡ яғы, уңғар яғы – бөтөн халкы килде. (18) Ике мең инек без – без ике су¹³⁴ (ғәскәр) булдыҡ. Төрк бөтөн халкы ултыракланған, төрк каған ултырған Сынтоң каланан Атулай¹³⁵ ыуызғаса (һыуынаса) барып етеү әмәле юк имеш. Кағанымдан үтенеп су (ғәскәр) илттем, (19) Сынтоң каланан Атулай ыуызға еткерзем, утыз өс каланы сыйзым (емерзем). Осын мең тотого (башлығы) йортонда ете улы тора ине. Утбағыусы (кытай) кағаны – яуыбыз (дошманыбыз) ине. Ун ук¹³⁶ кағаны – яуыбыз (дошманыбыз) ине. (20) Арытабан кырғыз Көслөк каған яуыбыз (дошманыбыз) булды. Ул өс каған өйөлөшөп (берләшеп), Алтын ясыла беззе хәбес (әсир) итеп алырға һүз куйышкандар – шулай уйлашкандар. Һуңыраҡ төрк каған корона (йәғни безгә каршы) су (ғәскәр) илттеләр. "Әгәр су-ғәскәре үлмәһә, касан да әрсер ул беззе: кағаны алып-батыр имеш, яусыһы (яу башлығы) Белге имеш – йоклап калһаң әрсер үлтергәнсе. Өсөбөз кауышып (берләшеп), су (ғәскәр) алып, аны юк иткәнсе кысайыҡ!" – тигәндәр. Түргеш каған ошолар тигән: "Минең бөтөн халкым анда йөрөр, -- тигән. – (22) Төрк бөтөн халкы өйөмә болғаныс ул", -- тигән. Уғыз: "Өйөмә ытырғаныс ул", -- тигән. Шул һүзҙәрән ишетеп, төн буйына күземә йокко килмәне, көндөз алып йокком килмәне – шундай борсолдом-һағышландым...(23) ...ә су (ғәскәр) алайыҡ... тинем. Кағанымдың: "Күтебез (Тәңребез) юлынан барырбыз, үтербез", -- тигәнән ишетеп: -- "Был юлдан йөрөргә ярамаһ", -- тинем... ерсе (юл күрһәтеүсе) табырға теләнем, ахыры үзем сүлгизәре (сәфәр башлығы) булдым. "Әзәрмәнлек... аны беләм... имеш, алдыбыҙҙа бер ултыраҡлы ер имеш, юл шунан бармыш. Аңарға (шунда) етеп, анда бер утлыҡ (үләнлек) бар имеш, -- тинем. – Ул юлдан йөрөү зерә йонсотҡос", -- тинем, уйландым. Кағаныбыҙға (25) үтендем, су (ғәскәр) йөрөтөү үтенесемде үтәлдәрт, тинем. Актирмәлегәсә аркылы үттем, ут-үләнлектән узып, мин туры караға (кырлаға) сыҡтым. Юғары Үтәйзә ятқан ағаска тотона-тотона ырғылдырттым ғәскәрзе. Һуңыраҡ кырланан (26) йүгерә-тәгәрәй барып осток без, яулыға (һуғышҡа) индек без; көн-төн йәнгә үткес ут-ук бәрәп барзыҡ без; ерсе (юл күрһәтеүсе) ерен яңылыштырып боғазланды (боғазынан һуйылды). Моңло (күктәге әруах) каған: "Елегез көр!" – тине. (27) Аны-һыуға (Амударъяға) барғаныбыҙҙа ул

¹³² Үтәгән -- хәҙерге Силәбе өлкәһендә тороп калған Аркайым корамы янындағы йылға.

¹³³ Башкортостан Республикаһының Усалы районындағы Калкан-тау.

¹³⁴ Сү (сүб, сүбәй, сыбай, һыбай) – атлы ғәскәр.

¹³⁵ Атулай ыуызғаса – Өтиләй (Изел) һыуынаса..

¹³⁶ Ун ук – Көнбайыш төрки кағанатта (Урта Азияла) Үзәргән башкорттарының автономиялы ун ара берләшмәһе.

һыуык ине. Барзык без. Һанар өсөн ғәскәрзе аттан төшөрзөк без, аттарзы ышыкка куйырға бойорзөк без. Көнме, төнме – елөп барзык без, кыргыззы йоклағанында бастык без. (28) Һөңгөлөп юл астык без, ханы, һуғышсылары әркелде, һуғыштык без, сәнстөк без, ханын үлтерзөк без. Кағанға кыргыз бөтөн халкы сүкте, йөгөндө -- еңдек без. Күгмән ясыһына барзык без, (29) кыргыззы еңдек без. Түргөш кағандан күрег (күзәтсе-темеһкен) килде, һүзе шундай: “Уңдан каған корона су (ғәскәр) йөрөтәм, -- тигән. – Йөрөтмәһәк, беззе... кағаны алып-батыр имеш, яусыһы (яу башлығы) Белге (Утан Укымышлығы) имеш. Кашак әгәр (30) беззе үлтерәсәк”, -- тигән. Түргөш кағаны юл үтергә сыкты, тине; Ун ук бөтөн халкы көллөһө лә юл үтергә сыкты, тине; утбағыусы (кытай) ғәскәре лә шунда бар имеш. Ул һабакты (һамакты йәки һүззе) ишетеп, кағаным: “Мин өй кырына кайтайым”, -- тине. Катыны вафат булған икән – аны йоклатайым (ерләйем), тине. Ә һин су (ғәскәр) менән барың, тине. Алтын ясыла ултырың (туктал), тине. Дошмандың су (ғәскәр) башы булып Инәл кағандың Утордос исемле саты (хан нәселе) баралыр, тине. Белге Утан Укымышлығына – миңә әйтте, (32) был ғәскәрзе илт, тине. Кыйна (тукма) күңеләң канғанса, мин һиңә башкаса ни әйтәйем, тине. Килһә ирзәр – кор йыйылып, килмәһә ирзәр – телле һабаклы (мәғлүмәтле) булып ултыр, тине. Алтын ясыла ултырзык без. (33) Әс күрег (күзәтсе) килде, һүззәре бер: “Тегеләрзең кағаны ғәскәре менән юл үтә сыкты; Ун ук ғәскәре көллөһө лә юл үтә сыкты”, -- тинеләр. “Ярыш ясыла йыйылайык”, -- тигәндәр. Шул хәбәрзе ишетеп, каған кырына шул хәбәрзе еткерзем, “калайтайым?” тип һораным. Яуабы йәнә (34) килде: “Шул урынында нығын, -- тигән. – Шәп атлы корзо алға үткәртеп ыргыл, үзеңде бастыртма”, -- тигән. Бөйөк каған миңә шулай тип әйткән. (Миңә карата --) апаһы тархан¹³⁷ кырына карата серле һүз әйткән: “Белге Утан Укымышлығы зирәк ул, үзе аңлар ул: (35) су-ғәскәр йөрөтмә (һөжүм итмә), тиеүсене өнәмәһ”. Шул һүзен ишетеп, су-ғәскәр йөрөттөм Алтын ясынан. Юлһыз – юл астым Иртыш ыуызғаса, кисеүһез – аны кистөк без, төн киттөк без, таңында тура Балсыкка еттөк без. (36) Тел (әсир) килтерелде, һүзе ошондай: “Ярыш ясыла ун төмән (йөз мең) су-ғәскәр тора”, -- тине. Шул һүззе ишетеп бейзәр күбенеһе (37) йыйналып: “Ырғып үтәйек” (тизерәк касайык), -- тине. Мин иһә әйттем: “Мин – Белге Утан Укымышлығы! Алтын ясыһы аша килдек без, Иртыш ыуыззы (38) кисеп килдек без, куркыныстан янтайып калмаһ алып-батырзар!” – тинем, әммә тойманылар. “Тәңре, һомай, изге Ер-һыу “барып баһ!” тигәнәндә ниңә тузрарбыз?! (39) Ул көслә, тиеп, ниңә куркырбыз?! Азбыз, тиеп, ниңә башымды алып касайым?!” – тинем. Һәм дошманды төйзөк без, туззырзык без. Икенсе көн килде, (40) үрттәй кызып килде. Һуғыштык без. Беззекенән улар ике тапкырға артык ине. Тәңре ярлыкағаны өсөн көскә тейендек без, (41) куркманык без, һуғыштык без. Дошман якта Утордос сатыры аузы, калғандарын да кыйзык без, кағанын тотток без, ябағаһын (ябайзарын), сатын (Утордосты) (42) шунда үлтерзөк, илле сәрзе (ғәскәр башлығын) тотток без, шул ук төндә бөтөн халкын һуйзык без. Шул хәбәрзе ишетеп, Ун ук бейзәре күп (43) килде, йөгөндө (тубыкланып бил бөктө). Килгән бейзәрен, бөтөн халкын тотоп йыйнағанда күпмелер халкы каскайны. Ун ук ғәскәрен һуғышка илттем. (44) Без йәнә ғәскәр илттек, Анды артылдык без, Йәнәсәй ыуыззы

¹³⁷ Апаһы тархан – кағандың апаһы (катын-кыз) тархан, йәғни Белге Утан Укымышлығы үзе – кағандың ошо ике туған апаһы.

кисеп, Тынсы улы яғына – Бәңлегек тауға... (45) Тимеркапкаға (Дербентка) тиклем барзык без, анда йәнә торзок без. Ынал кағанға... тажик тоғроһон (тажикка буйһонғандарзы)... (46) андағы ерзәге һыу башлығы, Соғдак бөтөн халкы күп килде. Ул көндә етте төрк бөтөн халкы Тимеркапкаға. (47) Тынсы улы ятағындағы тауға еткәйнек, ул үзе юк имеш. Ул ергә мин, Белге Утан Укымышлығы, ғәскәрәмде еткергәстен, (48) һары алтын, затлы көмөш, кызы-кыркыны мәшәкәтһез ағылып килер ине. Илтиреш каған, мин Белгеһе бар өсөн, (49) алып-батырзары бар өсөн утбағыусыға (кытайға) каршы егерме ете тапкыр һуғышты, кыутанға (катай-көзәнгә) каршы ете тапкыр һуғышты, уғызға каршы биш тапкыр һуғышты, анда яусы (яу башлығы) булып (50) йәнә мин барзым – яусыһы (яу башлығы) һәр сак мин инем. Илтиреш кағанға (бөтөн) төрк бағынғанға күрә, (уға) Төрк Белге к¹³⁸... (51) Капаған каған ...төн үтмәне, (52) көн тыуып өлгөрмәне – кызыл каным түгелде, кара тирем йүгерзе. Әсе көсөмдә бирзем ки мин үзем озон юлымда. Йәнә үттем ки (53) Аркой¹³⁹. Оло кырла¹⁴⁰ үттем, бошонҗома (боҗоноу урыныма) йәйәүләп килер инем. Каған менән су-ғәскәр илттек без. Тәңре ярлыканы – (54) был төрк бөтөн халкына яраклык (көплә-кораллы дошман яуын) килтертмәнем, бөлгөнлөк утын йүгертмәнем. Илтиреш каған казанмаһа әгәр, (55) ошо мин үзем казанмаһам әгәр... илемә, бөтөн халкыма йок арттырыусан казаныштарым өсөн, ошо үземдең казаныштарым өсөн олоғ булдым. Анаң-Ерзәге кағанлыкка, бөтөн халыкка, (56) илемә -- ил булды, бөтөн халкыма бөтөнлөк булды, үзем кары (ил инәһе) булдым, олоғ булдым. Анаң-Ерзәге кағанлыктың бөтөн халыкка карата (57) мөнтөгө (етешһезлеге) бар иһә (булһа), моңһозо бар булып артасак имеш. (58) Төрк Белге¹⁴¹ каған иленә был ядкәрзе яззыртым мин – Белге Утан Укымышлығы. (59) Илтиреш каған казанмаһа, юк ине артыр сара; мин үзем, Белге Утан Укымышлығы казанмаһам, минһез юк ине артыр сара -- (60) Капаған кағандың төрк-сыр (Үсәргән) бөтөн халкы ерендә бөтәйеү, бөтөнәйеү (халык булып укмашу), кешеләнеү (кеше һаны ишәйеү) сараһы юк, артыш (артыу) юк ине. (61) Илтиреш каған, Белге Утан Укымышлығы бергәләп казанғаныбыз өсөн Капаған кағандың төрк-сыр (Үсәргән) бөтөн халкы ер йөзөндә йөрөйзәр (йәшәйзәр). (62) Төрк Белге каған төрк-сыр (Үсәргән) бөтөн халкына, уғыз бөтөн халкына игелекле булып ултырзы тәхеттә.

Кесе Языу тексы тамам

Был изге текстарзы, озакка һузмайынса, мәктәп дәреслектәренә индерергә, тарихыбыззы тулырак өйрәтәү өсөн файзаланырға кәрәк.

Ошо башкортмодоколай героик-тәтрәткес тарихлы башка һис бер халыкты ла белмәйем! Ғәзиз бабаларыбыздың көсөргәнешле, данлы тормошон сагылдырган эпик роман һәм поэмалар, трагедиялар касан язылып, кинодрамалар касан экрандарзы шаңғыртыр? Уянырбызмы касан?!

05.10.2011

¹³⁸ “Төрк Белге каған ләкәбен бирзем” булһа кәрәк.

¹³⁹ Аркайым булһа кәрәк.

¹⁴⁰ Урал таузары булһа кәрәк.

¹⁴¹ Төрк Белге – Илтиреш кағандың һуңғы ләкәбе.

Һиндостанда санскритка әйләнгән башкорт теле.

Аманат.

Был хезмәтем егерме биш йыл элек үк язылһа ла, заманында ташка баҫтыртып сығарыу мөмкин булманы, сөнки илебез тоталитар тәбиғәтле советтар хакимиәтенен “алға – коммунизм еңеүзәренә” әйзәүсәһе булған КПСС, йәмғиәтте ауызлыклап тотоусыһы КГБ кысымы астында тонсоғоп, бөтә нәмә 1917 йылғы большевиктар ихтилалынан ғына башлана тигән “тәғлимәт”кә һуғарылып, сая рухыбыз бығауланып һәм тонсоғоп йәшәнек. Башкорт халкының (һәм башка халыктардың да) сал-боронғо тарихы, быуаттарҙы ашып килгән үзенсәлекле мәзәниәте тураһында, һүз күҙгәтиү ғына түгел, ауыз асырға ла ярамай; 1917 йылға тиклем “ярым кырағай, шыр-назан” халыҡка уның мәзәниәтен, шул иҫәптән әзәби телен, язмаһын, сәнғәтен дә, юктан бар итеп, бөйөк урыс халкының казанышы булған Коммунистар партияһы, Бөйөк Октябрь революцияһы бүләк итеп бирҙе, шуға күрә СССР-ҙа “совет халкы” тигән һәм фәкәт урыс телендә һөйләшкән берәгәй милләт кенә сәскә атырға тейеш, тип кенә һөрәнләргә рәхсәт ителә ине. Шул шарттарҙа, әлбиттә, боронғо Һиндостан тупрағына Күк Уралдың шанлы мәзәниәтен илтеп еректергән, ил төзөгән арыузар (арийзар) – боронғо башкорттар, һәм улардың күркәм әзәби (санскрит) теле – нигеҙендә боронғо башкорт теле, тип иҫбат итеү совет ысынбарлығы нигеҙҙәрен каҡшатыусы һөрһөп бөткән милләтселек һаналып, ундай фекер йөрөтөүселәр бөйөк державаның хак дошманы рәүешендә ләғнәтләнеп хөкөм кылынды. Шуға күрә ундайзарға бөтә ишектәр ҙә ябыҡ, үз илендә үзе ят ине. Дөрөҫөн генә әйткәндә (ә дөрөҫлөк бөтәһе өсөн кәрәк!), КПСС-тың Башкортостан өлкә комитеты башкорттан маңкорт яһарға йүнәлтелгән баяғы төп идеологияһын үзенең билдәле төп һөрәнсәһенән бөтә республика, хатта держава трибуналарынан ныкышмалы һөрәнләтте, шул ныкышмал һөрәнләүҙәр төрлө ваҡытта төрлө матбуғатты “бизәнә”. Мәҫәлән:

*«По обе стороны от Урала — от Волги до Иртыша на протяжении тысячелетия **скитались** башкирские племена, гонимые всеми ветрами исторической судьбы (Башкортостан тигән илебез булмаған, кыу камғаҡтай кыуылып йөрөгәнбеҙ!.. — Й.С.)... Вплоть до 1919 года... **не имели** ни своей собственной крыши над головой (меҫкенләһәп кеше өйөндә йәшәгәнбеҙ!.. — Й.С.) , ни прочной ограды на рубежах, иными словами, **не имели** своей государственности».* (М. Карим. Тепло родного очага. «Советская Башкирия» гәзитенен 1972 йыл 1 май һаны). Һәм йәнә:

*«Без **фәкир** булдык... Без **артта калғайнык**... Без... **белемле түгел инек**... Әлбиттә, ул алыс замандарҙа ла, мәҫәлән, Парижға безҙең йырсыны йәки курайсыны алып барыр булғандар, ләкин бүтәндәрҙе шак катырған өсөн **кырағай кеше**¹⁴² итеп күрһәтергә саҡырғандар».* (Мостай Кәрим. Бөйөк Октябрь революцияһының 70 йыллығы айканлы Башкорт опера һәм балет академия театрында тантаналы ултырышта һөйләгән телмәренән. «Совет Башкортостаны» гәзитенен 1987 йыл 6 ноябрь һаны).

¹⁴² Мәшһүр курайсыбыз Йомабай Иҫәнбаев күз уңында тотала.

Ә шулай ға, ялған тарих менән аңдарзы томалағандары өсөн йөрәгем янып, өмөтһөз – шайтан, тигәндәй, туған партияһ үзенең тарихта соксонған ябай коммунист языусыһына ла бер кәлимә-һүз әйтергә ирек бирер, алдымдағы бикле ишек кысығынан үткәреп үк ебәрер, тигән йәшерен өмөт менән канатланып, оҙаҡ қаңғыртқан бер кулъязмамды партия өлкә комитеты карамағына илттем. Тейешенсә комплекслы ысул менән эшләнгән, “Бөрйәндәрҙең әҙәби мираһы” тигән дүрт табаклык тикшеренеү ине ул. Өлкә комитетынан әсәрәм республиканың иң абруйлы ғилми үзәгенә -- Тарих, тел һәм әҙәбиәт институтына аткарылған да абруйлыларҙың дәрәжәле исемдәре, датаһы куйылмыш рәсми язма хөкөмөн алған булып сықты (фрагмент):

О рукописи З.А. Султанова «Литературное наследие бурзян» (102 стр. машинописи).

В своей рукописи З.А. Султанов ставит основной задачей показать, что древние башкиры племени бурзян имели непосредственное отношение к древнейшим государствам Азии — Парфии и Бактрии, были творцами культурных ценностей этих стран, авторами (или соавторами) эпических памятников Авесты и Ригведы... Мысль автора — эти памятники надо считать одновременно образцами древнейшего литературного наследия башкир-бурзян. З.А. Султанов утверждает, что им открыт на берегу озера Асылыкуль древнейший храм башкир-зороастрийцев с алтарем для жертвоприношений и проторуническая надпись на камне с поэтическим текстом (знаки и текст не приводятся), относящиеся к VII — V вв. до н.э. Этим перекидывается мост между Приуральем и далеким Средним Востоком в античности и очерчивается громадная территория обитания древних бурзян... Автор, таким образом, связывает события и явления, удаленные и хронологически (более тысячелетия), и территориально, объединяет явления и факты, между которыми нет никакой лингвистической и исторической связи... Для обоснования своих вольных сопоставлений языковых явлений З.А. Султанов ссылается на «ностратическую» теорию В.И. Иллича-Свитыча и выступает против традиционных методов сравнительно-исторического языкознания, против генеалогической классификации языков... Ничего общего с этой теорией приводимые сравнения, этимологические упражнения автора не имеют...

Рукопись «Литературное наследие бурзян» не может претендовать на роль научного исследования: в ней не соблюдены элементарные требования современной компаративистики, исторической этнографии и фольклористики. Отвергать устоявшиеся методы научного познания можно лишь на основе полного овладения ими.

Зам. Директора ИИЯЛ БФАН СССР, д.ф.н. — **З.Г. Ураксин.**

Зав. Сектором этнографии ИИЯЛ БФАН СССР, к.и.н. — **Н.В. Бикбулатов.** Ст.н.с. сектора литературы и фольклора ИИЯЛ БФАН СССР, к.ф.н. — **М.М. Сагитов.**

Верно: (печатать и подпись). 1 марта 1981 г.

Хәҙер инде был үтә “абруйлы” раһлауҙарҙың кәм тигәндә бер яҡлылығы, иҫкергәнлегә үтә күренеп торһа ла, заманында ел-ямғыр теймәһлек “хаклыҡ бағаналы” ине ул. Ошонан һуң “башына тай типкән” авторға тын алыр ға форсат калмай башланы — “милли сикләнгәнлек” (“национальная ограниченность”) тигән шомло мөһөр, канын сәсрәтеп, маңлайына сәпәлдә, ә бәхетле оһраҡ аркаһында ғына

“Ағизел” дең 1982 һәм 1984 йылдарҙағы дүрт һанында сығып калған “Урал батыр шәжәрәһе” тигән әсәр (буласак “Хәтерхитап”тың бүлеге) шул мөһөрҙө юйылмаһлыҡ нығытты...

Махсус белемле ғалимдарыбыҙ ошолары ярып һөрәнләгәндә сәйәсәтте толпарламыш төп әҙәби һөрәнсебезҙән башкаһы кәтәп тә булмай ине:

1984 йыл, «Совет Башҡортостаны» гәзитенең 21 июнь һаны.

«РСФСР-ҙың унынсы саҡырылыш Верховный Советының туғызынсы сессияһында КПСС Үҙәк Комитетының апрель (1984 йыл) Пленумы, СССР-ҙың ун беренсе саҡырылыш Верховный Советының беренсе сессияһы карарҙары, КПСС Үҙәк Комитетының Генеральный секретаре, СССР Верховный Советы Президиумы Председателе К.У. Черненконың уларға яһаған сығыштары нигеҙендә Россия Федерацияһы халыҡ депутаттары Советтарының бурыштары тикшерелә. 20 июндә ул Мәскәүҙә Кремлдәң зур һарайында эшен дауам итте.

Депутаттар һәм кунактар В.И. Воротников, Г.В. Романов, В.В. Кузнецов, И.В. Капитонов иптәштәргә оҙаҡ кул сабыуҙар менән каршы алды».

Кайһындай за зур форум һәм кайһындай за мәртәбәле кешеләр! Бөйөк державаның бөйөк мәсьәләләрен уртаға һалып хәл кылырлыҡ был оло йыйында Башҡортостан вәкиле дә республикабыҙдың, халқыбыҙдың ошоғаса хәл ителмәгән ихтыяждарын һәм мохтажлыҡтарын кыйыу ярып һалғандыр за уңышҡа өлгөшкәндәр, тигән өмөт уяна. Әммә-ләкин...

Бына шул бөйөк форумда Башҡорт АССР-ы Өлкәһе һайлау округынан халыҡ депутаты, РСФСР Верховный Советы Председателенең урынбаһары М. С. Кәримов телмәренең «изюминка»һы:

«Кайһы берҙә теге йәки был йән көйҙөргөс факттарҙы осратырга тура килә... Милли республикаларҙан, милли тыйнаҡлыҡ һәм фәнни объективлыҡ тойғолон юғалткан бәҙе бер тарихсылар йәки **әҙәбиәтселәр** тарихты күпертеп күрһәтеүгә, үткәндәргә ал да гөл итеп тасуирларға тотона, боронго комарткыларҙан үҙенә өлөш кайырырга һәм шунда үҙ мөһөрөн баһырга тырыша; йәнәһе, улар башкалар көнләшһен өсөн бик боронго культураға кысылышы барлығын иҫбатламаксы. **Бер милли әһил¹⁴³ нәк уның ата-олатайҙарының тәһәрмәсте уйлап табыуын тылҡый.** Бындай сакта инде башка берәүгә тәһәрмәс майлау өсөн дегет кайнаткандарын иҫбатларға тоноу бер ни тормай; имеш, тегеләр тәһәрмәс менән булашканда уныкылар дегетте күпкә әлегерәк яһаған. Үткәндәргә ошондай, әгәр әйтергә рөхсәт икән, «киң» караш — безҙең социалистик тормошобоз нормаларына бер нисек тә тап килмәгән **милли сикләнгәнлек** билдәһе ул».

Иллә тапкан даһа Башҡортостан исеменән бөйөк держава форумында хәл кылаһы проблеманы!..

Уҙаманға тынғы бирмәһ ошо “проблема” артабанғы йылдарға һәм башка трибуналарҙан да ялҡынлы кабатланды...

Тап ошондай самаһынан сығып “россиянмын” өлгөрлөгөн күрһәтергә тырышыусыларға яуап иткәндәй, донъяға билдәле әһил Сыңғыз Айытматовтың әсе иронияһы яңғыраны тап ана шул осорға:

«Что же это за национальная культура, которая не имеет своей базы?

¹⁴³ Йыһат Солтанов, әлбиттә!

Но когда подобные болевые мысли высказываются, то тут же находятся люди, которые начинают рассматривать это как **проявление национализма, узости взглядов**. К сожалению, этот зуд сверхбдительности, протекающей в немалой степени от **карьеризма**, не встречает должного осуждения. Необходимо отметить в связи с этим, что в результате такая тенденция породила на местах особый тип **демагога — говоруна-трибуника**, который сделал для себя восхваление русского языка к месту и не к месту и умаление собственного чуть ли не престижной профессией». («Литературная газета»ның 1986 йыл 13 август һаны).

Ә безҙең трибуныбыҙ, трибуналар бейеклеге менән генә мөрәхәтһенмәй, түбәнерәк тә төштө: үзенә кесе кәләмдәше Йыһат Солтановты, өс бала атаһын, «Ағизел» редакцияһындағы барлы-юклы икмәк һыныҡлыҡ эшенән дә күсәкләтә кыузыртып, заманында эшһез-ашһыз интегеп йөрөүсә корзашы Рәми Ғарипов хәленә калдырырға тырышты:

Протокол №1, 8 июнь 1984.

Йыйылыш БАССР Языусылар союзы идараһында (Ә.М. Мирзахитов бۆлмәһендә) бара.

Катнашалар: Мостай Кәрим, Әсгәт Мирзахитов, Әмир Гәрәйев, Ғилемдар Рамазанов, Рафаэль Сафин, Рәшит Солтангәрәйев, Булат Рафиков, Әнүр Вахитов, Роберт Байымов, Әсхәл Әхмәткужин, Муса Ғәли, Динис Бүләков, Әхнәф Дилмөхәмәтов (КПСС-тың Башҡортостан өлкә комитеты Күльтура бүлегенә мөдире).

Көн тәртібе: «Ағизел»дең быйылғы 9-ынсы һанын тикшерерү...

Фекер алышыуҙар:

Рәшит Солтангәрәйев. Кадрҙарҙы безболезненно алмаштырырға кәрәк, бер бүлек тә үз-үзенә тура килмәй.

Ә. Мирзахитов. Беренсе сара — редколлегияны нығытайыҡ, икенсе сара — кадрҙарҙы нығытайыҡ.

Мостай Кәрим. «Урал батыр шәжәрәһе» (Йыһат Солтановтың. — Й.С.) эссеһы нимә ул? Иптәш тарихсылар, аңлатып бирегеҙ! Бында бит тоташ **бред**. (Шефының ошо «тәрән ғилми» асышы булған «бред» билдәләмәһен Ә.М. Мирзахитов Мәскәүҙәге «Литературная Россия» гәзитенә 1987 йыл 13 март һанында Йыһат Солтановтың ижадын камсылағанында рәхәтләнеп кулланды. — Й.С.).

Әнүр Вахитов. «Урал батыр шәжәрәһе» эссеһына бүләк бирелде...

Ә. Мирзахитов. Номерҙы редколлегияһыҙ төшөрмәгеҙ. Премиялар за редколлегияла хәл ителһен, әсәр тормошка яңылыҡ биргән булһын. Давайте, аппаратты нығытыуҙы (йәғни Йыһат Солтановты эшенән кыуыуҙы. — Й.С.) хәл итәйек!

Әхнәф Дилмөхәмәтов. Бындай һөйләшеү һуңғыһы булмаһын ине. Журнал хакында съезда ла байтаҡ һөйләнде, ләкин эшкә тотонайыҡ. Редакторҙан тора бөтәһе лә: ул бөтә процесты ойошторорға тейеш!.. Шунан килеп: бөтә эште обком алдына ла өйөп ташламағыҙ, кәрәкле эш түгел был...

Әмир Гәрәйев (баш редактор). Әйткәндәрегез бөтәһе лә дөрөс... Солтановты алмаштырырға кәрәк. Кадрҙарҙы нығытайыҡ.

Ә. Дилмөхәмәтов. Азак кыйшанлап йөрөү булмаһын, джентельмен булайыҡ: нимә һөйләнгән — ошонда калһын.

Протоколды алып барҙы: **Әсхәл Әхмәткужин**.

Көндәлек эштә тырнак астынан кер эзләп бәйләнеүзәр – психик һөжүмдәр йышайзы. Баш редактор, әйләнгәне һайын, партия өлкә комитетына барып кайта ла “касан эштән китәһең?” тип теңкәгә тейә ине. Түзмәнем, “үзем теләп” китергә ғариза бирзем...

Укыусыларға бөгөн тәкдим ителгән, ләкин 1980 йылда ук төпсөнгән был “санскрит” та, башка байтак әйберзәрем кеүек үк, кулъязмала килеш какланып калғайны. Дәү Хозай күрә: үзем өсөн тип түгел, илем өсөн тип эшләгән эштәремдең береһе ине был. Боронғоларҙан аманат.

(Санскрит – урыҫса – башкортса һайланма һүзлек Әсәрзәремдең XI томында бирелә).

11.01.2007.

КАЙҢЫ БЕР КАРТАЛАР

Каяташтарзағы карталарзың салбабаһы – Башкортостан Республикаһының Нуриман районы Сандыр ауылында табылған ташкарта.

Ауыл йорттарының береһенең тупһаташы булып яткан, ғалимдарзың

тоғмаллауынса, бынан илле миллион йыл элек (!) яһалған. Инде Өфөлә Башкорт дәүләт университетында һаклана. Мәғлүмәттә “Труд” гәзитенән күсереп бирәмен:

Сенсационное сообщение пришло из Башкирии. В селе Чандар ученые Башкирского государственного университета во главе с проректором, профессором, доктором физико-математических наук Александром Николаевичем Чувывровым нашли удивительную плиту. На ней изображено местность от Уфимской возвышенности до города Мелеуза. При этом изображение рельефное, его можно получить только с космических высот. Самое поразительное – возраст карты. Как утверждают специалисты, ей 50 миллионов лет! Мы связались с Александром Чувывровым и попросили рассказать об этом подробнее.

Профессор А.Н. Чувыврев: “Находка лежала вот здесь под крыльцом”.

экспедиций, проводившихся в Уфимской губернии в XVIII веке. Камни не хлеб или колбаса – пропасть не могут. Так родилась идея экспедиции в район поселка Чандар...

-- Это совсем незапланированная удача. На Урале находят немало камней с надписями на древнем китайском языке. Хотелось обнаружить образец такой каменной библиотеки. Я не археолог, такой поиск – хобби, увлечение. И только. Но мы знали, что такие камни имки. Об этом рассказываются в отчетах разного рода

Размеры плиты полтора метра по высоте, ширина – метр с небольшим и толщина – 20 сантиметров. Вес – примерно тонна... Когда мы отмыли, очистили камень, я посмотрел и понял: это карта. Сама плита оказалась трехслойной, сделанной искусственным образом, о чем свидетельствует анализ рентгенограмм. Первый – цементный или керамический на основе доломита, толщиной в 18 сантиметров. Второй – в полтора сантиметра – обогащенный кремнием, чтобы придать картинке

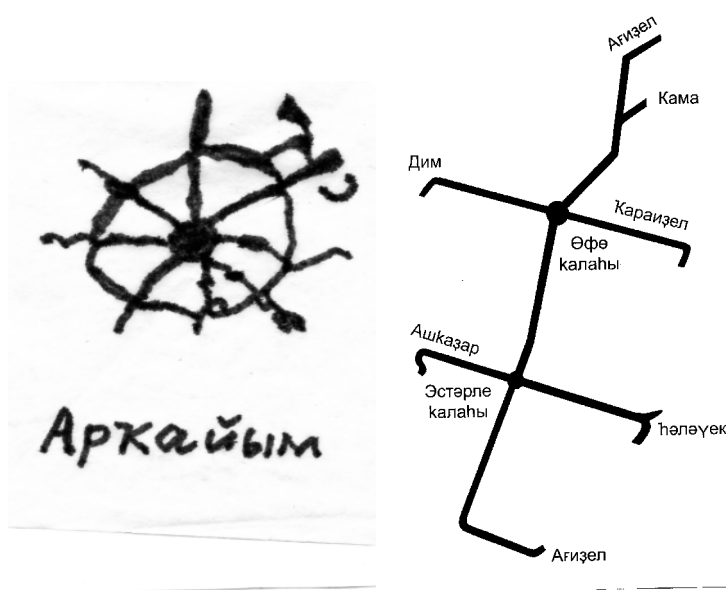
Дом 40 – место обнаружения камня

прочность. Микротвердость ее чуть меньше, чем у корунда. Третий – в несколько миллиметров – фарфоровый. Видимо, для того, чтобы создавать рассеянный свет, освещать карту. Она – рельефная. Примерно такие есть у военных. На ней изображено местность от Уфимской возвышенности до современного города Мелеуза. Карта не простая – специальная. На ней отмечены гидротехнические сооружения. Система каналов протяженностью в 15 тысяч километров, дамбы, 12 плотин шириной до полукилометра. Есть мощнейшие водозаборы. Для чего они – можно только предполагать. Вполне возможно, что воду забирали для нужд какого-то производства. Обозначены ромбические площадки – они находились недалеко от каналов. Видимо, взлетно-посадочные полосы. Скорее всего, те, кто тогда жил и строил, детали – никаких дорог на карте нет. Либо пользовались водными маршрутами... Есть на карте и надписи. Поначалу мы думали, что это древнекитайский иероглифический язык неизвестного происхождения.

Надписей много. Что они обозначают – непонятно. Но один значок я, по-моему, расшифровал. Он обозначает широту. Изображение земного шара, к нему направлена касательная, которая пересекается с прямой линией под углом 55 градусов. Эта та широта, на которой я сейчас сам нахожусь... Создана специальная комиссия. Мы знакомили с картой не только российских ученых, но и, например, специалистов университета в китайском городе Чанша. Выбор не случаен. Именно здесь находится знаменитый музей, где хранятся самые древние карты. И там совершенно однозначно сказали, что наша чандарская карта не китайского происхождения. Лично я встречался с крупнейшим международным экспертом профессором из Китая Ду Ханом. И его мнение такое же – ничего подобного китайцы не могли создать.

Бабаларыбыз эз калдырган ерзэрзәге ташкарталар.

Таулы Алтайзағы ташкарталар (йыйынтыкта: Петроглифы Горного Алтая. Новосибирск, 1980). Нүрәттәр әсендәге языузар минең тарафтан өстәлде.

(Таулы Алтай, таблица 69, төбәк VIII. Бронза быуаттар дәүере).

Алтай каяларындағы был һызмаларза Урал – Алтай берәгәйлеге күрһәтелгән (ул ерзәрзә башкорт бабалар йәшәгән).

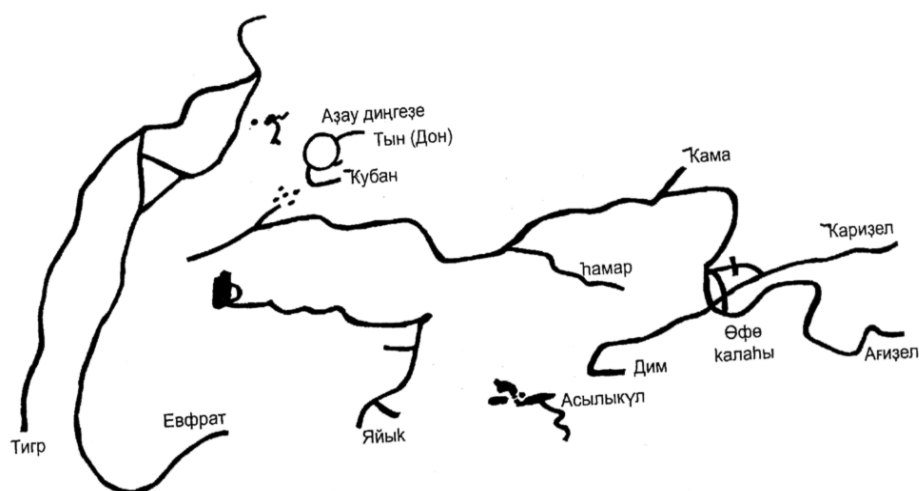
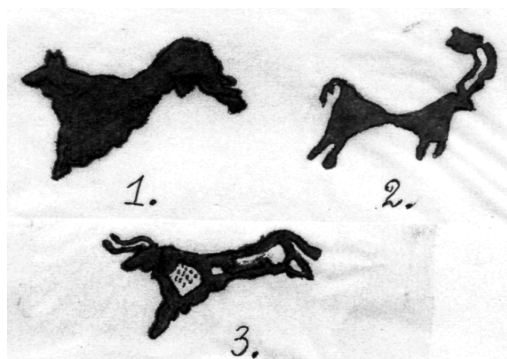

Таблица 50, төбәк VII. Был картала Урал – Месопотамия, башкорт – шумер берзәйлеге күрһәтелгән.

Ә түбәндә шул ук каяларзағы картала хәзерге башкорттар йәшәгән Башкортостан тупрағының боронго башкорттарзың бер өлөшө (шумерзар) йәшәгән Месопотамия тупрағы менән тығыз берзәйлеге күргәзмәле ядкәр кылынған (карталағы ер-һыу атамаларын мин куйзым).

Ер шарының географик атластары – мал тиреләрендә һынлана.

Мәғлүм башкорт риүәйәтендә Хозай Бабай атабыз Әзәмгә «бер үгез тиреһе» зурлык коро ер бүләк итеүе бәйән кылына. Памир-Алай тауҙарындағы Сармыш

каяташында шуны, ысынлап та, «бер үгез тиреһе» киәфәтендәге тоташ коро ер картаһы рәүешендә тамаша кылабыз (һүрәттә №1). Ер шарының иң боронғо хәле был, сөнки һүрәт бербөтөн Евразия-Африка-Америка китғаларының айырымланыуынан элегерәк төшөрөлгән...

Шунан һуң байтак дәүерҙәр ағылып узған һәм «бер үгез тиреһе» кап-уртаға — Евразия-Африка һәм Америка китғаларына бүленеү

мөззәте яқынлашкан. Һөҙөмтәлә ул Тянь-Шань тауҙарындағы Сыймалыташ картаһында (№2) шул «бер үгез тиреһе»нең бил тәңгәленән — тап хәҙерге Беринг боғазы булаһы ерҙән ныҡ нәзегәйеп, «нескә бил»дең бына-бына өзөлөргә торғанлығы фаһлана. Нәүбәттәге картала иһә китғаларҙың айырымланып өлгөрөүе һүрәтләнгән...

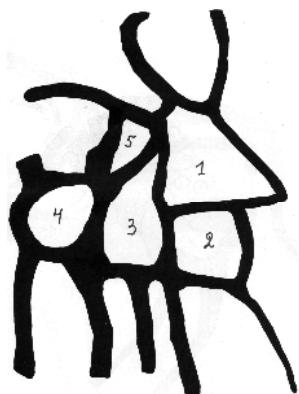
(Таулы Алтай, Сармыш каяһындағы географик атлас).

Карта буларак быныһы уғата камиллаша төшөп, ентекләрәк тасуирлауға лайыҡлы.

Әгәр коро ер һызымын «үгез»зең койроғонан башлап аҫ (Көн) яклап һуҙымда барлаһаҡ, яҡшы ғына күҙаллана бөтәбөтә билдәле географик тәңгәлдәр: 1 (койрок) — Африка, 2 (арткы бот) — Үзәк Азия, 3 (алғы бот) — хәҙерге Австралия һәм уны әүәле дөйөм-дәү китғаға тоташтырыусы «күпер» — хәҙерге вак утрауҙар һәм архипелагтар сылбыры. Шуларҙан кала 4-енсе ослокай — хәҙерге Корея ярымутрауы; 5-енсе — ул сактарҙағы коро ергә тоташ булған хәҙерге Сахалин һәм Япон утрауҙары. 6-нсы — шулай ук ул сактағы тоташ коро ер рәүешендәге хәҙерге Курил утрауҙары менән Камчатка ярымутрауы һәм улар уратаһындағы боронғо эске диңгез — хәҙерге

Охот диңгезе. 7-нсе — китғабыҙға уткүрше Америка китғаһы башланған нәзек муйын (буласаҡ Беринг боғазы тәңгәле). 8-енсе — Төньяҡ Америка китғаһы. 9-ынсы

Нәүбәттәге һүрәттә: хәҙерге Ҡазақстан, Тамғалы тауҙағы «үгез тиреһенә һызылған» географик атлас. Уда күрһәтелгән китғалар: 1. Евразия. 2. Австралия. 3. Африка. 4. Америка. 5. Гренландия. Бронза быуаттар дәүере, б.э. тиклем II мең йыллыҡтын икенсе яртыһы. А.Г. Медоев.

— Көнъяҡ Америка китғаһы...

Күренеуенсә, тоташ бер китға сифатындағы коро ерзән Америка китғаһының бына-бына айырымланырға торған сағы...

Әлеге “үтез тиреһе” карталары ошо китаптан килтерелде: Я.А. Шер. Петроглифы Средней и Центральной Азии. М., 1980, стр. 37, 86.

Тарих һәм сәйәсәт

Теләгән бер илдә, теләгән бер режим хакимиәтендә тарих фәне сәйәсәткә бәйле булды, була һәм буласак, сөнки хакимлык кылуысы партия, төркөм, монарх, диктатор һәм шулай ук илдә күпселек тәшкил итеп өстөнлөк алған этнос тарих тигән көзрәтле идеологик коралды үз кулында тоторға, үз файзаһына егергә – был өлкәнең монополисы булырға тырыша. Ошо классик хәл Рәсәй империяһының өстөнлөк итеүсә этносының мәрифәтле вәкилдәре тарафынан булдырылған һәм шул этноска хезмәт иткән *урыс тарих мәктәбенең* күп быуатлык эшмәкәрлегендә сағыла. Һуңғы 350 йыл буйына бөтә көстөрәнән улар был мәктәптәң нигеҙҙәрән һипләне һәм өсқоролмаларын нығытты, империя кысаһындағы төрлө халыктарҙың империяға *итәгәтле* зыялыларын *урыс тарих мәктәбе* аша үткәрәп тәрбиәләне, көслө дәүләт аппаратының бөтә сараларын кулланып, шул мәктәптәң рухи колдарының тоторокло катламын барлыкка килтерҙе; быны үзебезҙең сағыштырмаса бәләкәй халкыбыҙдың рухи тормошонда күп күрҙек һәм күрәбез – империя мәктәптәре аша ғилми дәрәжәләргә ирешкән “белгес” тәребезҙең күпселеге, үз баштары менән түгел, ә “юғарынан” алмаштырып куйылған сүлмәкбаш менән эшләй. Шуға күрә ошоғаса үзебезҙең *ысын* тарихыбыҙы белмәйбез, йәки, белһәк тә, өстөнән тапап үтәбез. Ғалимдарыбыҙдың шул кылайлығы милли мәҙәниәт әһелдәренә күсә лә шулар аша хәтерһезлек сире халкыбыҙға таратыла – маңкорттарыбыҙ ярала. Бының күргәзмәле һабағы итеп Башкортостандың халыҡ шағиры дәрәжәһенә ирешкән һәм хатта кызыл империяның алтын йондозо менән бүләкләнгән инсаныбыҙ эшмәкәрлегенән бер-нисә үрнәк килтерәү ҙә етә:

«По обе стороны от Урала — от Волги до Иртыша (шулай ҙа кабул кылған бит тарихи Башкортостандың мин билдәләгән сиктәрән! — Й.С.) — на протяжении тысячелетия **скитались** башкирские племена, гонимые всеми ветрами исторической судьбы (Башкортостан тигән илебез булмаған!.. — Й.С.)... Вплоть до 1919 года... **не имели** ни своей собственной крыши над головой, ни прочной ограды на рубежах, иными словами, **не имели** своей государственности». (М. Карим. Тепло родного очага. «Советская Башкирия» гәзитенә 1972 йыл 1 май һаны). Һәм йәнә:

«Без **фәкир** булдык... Без **артта калғайнык**... Без... **белемле түгел инек**... Әлбиттә, ул алыс замандарҙа ла, мәсәлән, Парижға безҙең йырсыны йәки курайсыны (бөйөк курайсыбыҙ Йомабай Иҫәнбаевты йәғни. — Й.С.) алып барыр булғандар, ләкин бүтәндәрҙе шак-катырған өсөн **кырағай кеше** итеп күрһәтергә сакырғандар». (Мостай Кәрим. Бөйөк Октябрь революцияһының 70 йыллығы айҡанлы Башкорт опера һәм балет академия театрында тантаналы ултырышта һөйләгән телмәрәнән. «Совет Башкортостаны» гәзитенә 1987 йыл 6 ноябрь һаны).

«Мине һәр сакта ла күңел төпкөлөнән сыккан ике тойго етәкләне, — ти ул, — совет интернационализмы һәм милли үҙаң. Бында мин милли үҙаңды милли ирәбелектең һәм

милли тыйнактың югары сагылышы тии аңланым һәм аңлайым. Кайһы сакта ана шул тыйнакты югалтыуы төсмөрләһәм, үкенесле булып китә. Был, мәсәлән, кайһы бер әзәбиәтсе һәм тарихсылардың ата-бабалардың культура тарихындагы сигенә сыккыһыз мәртәбәләрен дәгүәләүзә, дөйөм төрки, хатта дөйөм кешелек комарткыларынан бары тик үзенекен, бары тик «беззең» һыныкты ғына һындырырга маташыуында сагылыш таба. Ундай юл менән барһак, беззең боронго зат-ырыуыбыз тәгәрмәс майын кешелек тәгәрмәстең үзен уйлап тапканга тиклем үк әзерләй башлаган, тии анһат кына иҫбатларға ла мөмкин»... (Мостай Кәрим. XXXVII Башкортостан өлкә партия конференцияһында һөйләгән телмәренән. «Совет Башкортостаны» гәзитенең 1984 йыл 21 ғинуар һаны).

Аңлатма: «Ағизел» журналының 1982 һәм 1984 йылдарҙағы дүрт һанында Йыһат Солтановтың «Урал батыр шәжәрәһе» тигән тәүәрихе ташка бағылып, журналдың йыллыҡ бүләгенә лә лайыклы булғайны һәм был хеҙмәттә йылкы малын беренсе башлап кулға эйәләштереү, донъялағы беренсе арасалы тәгәрмәсте яһау үзебеззең Уралда — башкорт бабалар тарафынан башкарылыуы комплексы тикшеренеүҙәргә таянып иҫбатланғайны...

1984 йыл, «Совет Башкортостаны» гәзитенең 21 июнь һанында:

«РСФСР-дың унынсы саҡырылыш Верховный Советының туғызынсы сессияһында КПСС Үзәк Комитетының апрель (1984 йыл) Пленумы, СССР-дың ун беренсе саҡырылыш Верховный Советының беренсе сессияһы қарарҙары, КПСС Үзәк Комитетының Генарльный секретаре, СССР Верховный Советы Президиумы Председателе К.У. Черненконың уларға яһаған сығыштары нигеҙендә Россия Федерацияһы халыҡ депутаттары Советтарының бурыштары тикишерелә. 20 июндә ул Мәскәүҙә Кремлдәң 3ур һарайында эшен дауам итте.

Депутаттар һәм кунактар В.И. Воротников, Г.В. Романов, В.В. Кузнецов, И.В. Капитонов иптәштәргә оҙак кул сабыуҙар менән қаршы алды».

Кайһындай ға 3ур форум һәм кайһындай ға мәртәбәле кешеләр! Бөйөк державаның бөйөк мәсьәләләрен уртаға һалып хәл қылырлық был оло йыйынға Башкортостан вәкиле лә республикабыздың, халқыбыздың опһоғаса хәл қылынмаған ихтияждарын һәм мохтажлыктарын қыйыу илтеп һалғандыр ға хәл ителеүенә өлгәшкәндәр, тигән өмөт уяна. Әммә-ләкин...

Бына шул бөйөк форумда Башкорт АССР-ы Әлшәй һайлау округынан халыҡ депутаты, РСФСР Верховный Советы Председателенең урынбағары М. С. Кәримов (Мостай Кәрим) телмәренең «изюминка»һы:

«Кайһы берҙә теге йәки был йән көйҙөргөс факттарҙы осратырга тура қилә... Милли республикаларҙан, милли тыйнакты һәм фәнни объективлық тойһоһон юғалтқан бәгзе бер тарихсылар йәки әзәбиәтселәр тарихты күпертеп күрһәтеүгә, үткәндәргә ал да гөл итеп тасуирларға тотона, боронго комарткыларҙан үзенә өлөш қайырырга һәм шунда үз мөһөрөн бағырга тырыша; йәнәһе, улар башқалар көнләшһен өсөн бик боронго культураға қысылышы барлығын иҫбатламаксы. **Бер милли әзип¹⁴⁴ нәк уның ата-олатайҙарының тәгәрмәсте уйлап табыуын тылқый.** Бындай сакта инде башка берәүгә тәгәрмәс майлау өсөн дегет қайнатқандарын иҫбатларға тотоноу бер ни тормай; имеш, тегеләр тәгәрмәс менән булашқанда уныкылар дегетте күпкә элегерәк яһаған. Үткәндәргә ошондай,

¹⁴⁴ Йыһат Солтанов, әлбиттә!

әгәр әйтергә рөхсәт икән, «киң» караш — беззек социалистик тормошобоз нормаларына бер нисек тә тап килмәгән **милли сикләнгәнлек**¹⁴⁵ билдәһе ул».

Иллә тапкан даһа Башкортостан исеменән бөйөк держава форумында хәл кылаһы олуғ проблеманы!..

Донъяға танылған әзип Сыңғыз Айытматовтың әсе иронияһы яңғыраны тап шул осорза:

«Что же это за национальная культура, которая не имеет своей базы?

*Но когда подобные болевые мысли высказываются, то тут же находятся люди, которые начинают рассматривать это как **проявление национализма, узости взглядов**. К сожалению, этот зуд сверхбдительности, протекающей в немалой степени от **карьеризма**, не встречает должного осуждения. Необходимо отметить в связи с этим, что в результате такая тенденция породила на местах особый тип **демагога — говоруна-трибуника**, который сделал для себя восхваление русского языка к месту и не к месту и умаление собственного чуть ли не престижной профессией». («Литературная газета»ның 1986 йыл 13 август һаны).*

Һәм бына бөйөк Мөхәммәтша Буранғоловтың, килер быуындар өсөн башкорт тарихын һаклап калған фидаизың, шул әшә өсөн баяғылар тарафынан каты эзәрлекләнеүе тураһындағы шаһәзәтнамәһе:

Первому секретарю ЦК КПСС, Председателю Совета Министров СССР т. Хрущеву Н.С. —

от писателя, народного саяяня Башкирской АССР Бурангулова Мухамедши Абдрахмановича, г. Уфа, ул. Мингажева, 125, кв. 45

Заявление

...Однако некоторые клеветники, любители дешевой славы, которые занимались творением из мухи слона и пользуясь жестокостью Сталина беспощадно клеветали на честных людей и умывались их слезами. Именно такие, как Сайфи Кудашев, Мустай Каримов, Кирей Марган, Бакир Усманов и Ахняф Харисовы в 1946 году 26 августа представили в ЦК КПСС доклад о репертуарном плане драмтеатров. В этом докладе они взяли на замечание мою драму «Идукэй и Мурадым» и в этой связи пытались меня оклеветать и обвинять в чем то. И действительно в 1950 году по их инициативе, по приговору особого совещания я был осужден на 10 лет и был выслан в лагерь. Освободился после смерти Сталина, в 1956 году. По приезде из места заключения в Уфу, где я и жил, обратился с заявлением о реабилитации к прокурору Баш. АССР. Тогда он по телефону обратился к выше упомянутому председателю правления Союза писателей Башкирии Мустаю Каримову. После этого разговора, через три дня прокурор республики мне заявил, что «не нахожу основания реабилитировать Вас». Тогда я был вынужден обратиться к прокурору РСФСР, он также в моей просьбе отказал. Тогда я был вынужден обратиться к Вам, Никита Сергеевич, по Вашему указанию Генеральный прокурор СССР по моему делу сделал протест и по этому протесту Верховный Суд Баш. АССР 30 октября 1959 года меня реабилитировал полностью»... (Тарих, тел һәм әзәбиәт институтының ғилми архивы, ф. 25, оп. 1, ед. хр. 58).

¹⁴⁵ Көнгә карап үз төсөн алмаштырған хамелеон кеүек, заманаға яраклашып, «милләтселек» тигән боронғо терминын шулай алмаштыра.

Халык сәсәне бөйөк Мөхәммәтша Буранғолов якты донъянан киткәндән һуң бушанып калған “каторонко милләтсе” урынына яңы «һөрһөп бөткән» дәрзе эзләп табыу (табылмаһалар, яһау!) һәм баяғы сәйәсәттәге мөкәддәс көрәшен дауам итеп, бөйөк кызыл империяның зур сәйәсәт үрҙәренә өзлөкһөз күтәреләү сәме тынғы бирмәй ине, ахырыһы, сәйәсмәнлек нәфсеһе нык кузғалған һәм кызышкан халык шағирына. Шуға күрәләр зә ул, Мәскәүҙең һәм урындағы партократияның астыртын милли сәйәсәте хорына кушылып бар көсөнә йырлау өсөн, башкорт халқының тарихын эстән емертергә тотона — үткәнен юкка сығара, ә юкка сығарып булмаһтайын тырышып түбәнһетә — Бөйөк Октябрь революцияһына башкорттоң бер нимәһе лә булмаған, ә үзе кырағай булған, тигән «дөйөм йыр»ға ауаздашланып көсөнә...

Тарихыбызға бәйлә ошондай сәйәси тартыштар осоронда, әлбиттә, халыкка башкорттоң йәшертелгән ысын тарихын кайтарып бирергә тырышканда боронғо сығанактар, географик карталар кире каккыһыз таяныс булып торзо, ләкин баяғы политикаңдар уларҙы барыбер күрмәскә, күрһәләр зә, телгә алмаһка, алһалар за, төрлө уйзырмалар ярҙамында бутарға, юкка сығарырға көсәнде. Ундайзарҙы иң йөзәткәне – бик боронғо географик карталар ине, сөнки сығанактарҙағы язмаларҙы төрлөсә аңлатып яңылыштырырға була, ә карталар менән алдашыуы кыйын, сөнки географик объекттар һәм уларҙың атамалары күргәзмәле рәүештә күзгә төртә.

КҮК УРАЛДЫҢ АҢАБАЛАРЫ

Тарих һәм сәйәсәт

Теләгән бер илдә, теләгән бер режим хакимиәтендә тарих фәне сәйәсәткә бәйлә булды, була һәм буласаҡ, сөнки хакимлыҡ кылыусы партия, төркөм, монарх, диктатор һәм шулай ук илдә күпселек тәшкил итеп өстөнлөк алған этнос тарих тигән көзрәтлә идеологик коралды үз кулында тоторға, үз файҙаһына егергә -- был өлкәнең монополисы булырға тырыша. Ошо классик хәл Рәсәй империяһының өстөнлөк итеүсә этносының мәғрифәтлә вәкилдәре тарафынан булдырылған һәм шул этноһка хезмәт иткән *урыһ тарих мәктәбе*нәң күп быуатлыҡ эшмәкәрлегендә сағыла. Һуңғы 350 йыл буйына бөтә көстәренән улар был мәктәптәң нигеҙҙәрән һипләне һәм өһкөрөлмаларын нығытты, империя кыһаһындағы төрлө халыҡтарҙың империяға *итәгәтлә* зыялыларын *урыһ тарих мәктәбе* аһа үткәрәп тәрбиәләне, көслө дәүләт аппаратының бөтә сараларын кулланып, шул мәктәптәң рухи колдарының тотороккол катламын барлыҡка килтерҙе; быны үзебездәң сағыштырмаса бәләкәй халыҡыбыҙдың рухи тормошонда күп күрҙек һәм күрәбезд – империя мәктәптәре аһа һилми дәрәжәләргә ирешкән “белгес” тәребездәң күпселеге, үз баштары менән түгел, ә “юғарынан” алмаштырып куйылған сүлмәкбаш менән эһләй. Шуға күрә ошоғаса үзебездәң *ысын* тарихыбыҙҙы белмәйбезд, йәки, белһәк тә, өстөнән тапап үтәбезд. Ғалимдарыбыҙдың шул кылыһлығы милли мәҙәниәт әһелдәренә күсә лә шулар аһа хәтерһезлек сире халыҡыбыҙға таратыла – маңкорттарыбыҙ ярала. Бының күргәзмәле

һабағы итеп Башкортостандың халык шағиры дәрәжәһенә ирешкән һәм хатта кызыл империяның алтын йондозо менән бүләкләнгән инсаныбыз эшмәкәрлегенән бер-нисә үрнәк килтереү зә етә:

*«По обе стороны от Урала — от Волги до Иртыша (шулай за кабул кылған бит тарихи Башкортостандың мин билдәләгән сиктәрән! — Й.С.) — на протяжении тысячелетия **скитались** башкирские племена, гонимые всеми ветрами исторической судьбы (Башкортостан тигән илебез булмаған!.. — Й.С.)... Вплоть до 1919 года... **не имели** ни своей собственной крыши над головой, ни прочной ограды на рубежах, иными словами, **не имели** своей государственности».* (М. Карим. Тепло родного очага. «Советская Башкирия» гәзитенә 1972 йыл 1 май һаны). Һәм йәнә:

*«Без **фәкир** булдык... Без **артта калғайнык**... Без... белемле түгел инек... Әлбиттә, ул алыс замандарға ла, мәсәлән, Парижға безҙең йырсыны йәки курайсыны (бөйөк курайсыбыз Йомабай Исәнбаевты йәғни. — Й.С.) алып барыр булғандар, ләкин бүтәндәрҙе шак-катырған өсөн **кырағай кеше** итеп күрһәтергә сакырғандар».* (Мостай Кәрим. Бөйөк Октябрь революцияһының 70 йыллығы айканлы Башкорт опера һәм балет академия театрында тантаналы ултырышта һөйләгән телмәрәнән. «Совет Башкортостаны» гәзитенә 1987 йыл 6 ноябрь һаны).

«Мине һәр сакта ла күңел төпкөлөнән сыккан ике тойго етәкләне, — ти ул, — совет интернационализмы һәм милли үзәң. Бында мин милли үзәңды милли ирәбелектең һәм милли тыйнаклыктың юғары сағылышы тип аңланым һәм аңлайым. Кайһы сакта ана шул тыйнаклыкты юғалтыуҙы төсмөрләһәм, үкенесле булып китәм. Был, мәсәлән, кайһы бер әҙәбиәтсә һәм тарихсыларҙың ата-бабаларҙың культура тарихындағы сигенә сыккыһыҙ мәртәбәләрен дәғүәләүҙә, дөйөм төрки, хатта дөйөм кешелек комарткыларынан бары тик үзенекен, бары тик «безҙең» һыныкты ғына һындырырға маташыуында сағылыш таба. Ундай юл менән барһаң, безҙең боронго зат-ырыуыбыҙ тәғәрмәс майын кешелек тәғәрмәстең үзен уйлап тапканға тиклем үк әзерләй башлаган, тип аңһаң кына иҫбатларға ла мөмкин»... (Мостай Кәрим. XXXVII Башкортостан өлкә партия конференцияһында һөйләгән телмәрәнән. «Совет Башкортостаны» гәзитенә 1984 йыл 21 ғинуар һаны).

Аңлатма: «Ағизел» журналының 1982 һәм 1984 йылдарҙағы дүрт һанында Йыһат Солтановтың «Урал батыр шәжәрәһе» тигән тәүәрихе ташка бағылып, журналдың йыллык бүләгенә лә лайыклы булғайны һәм был хезмәттә йылкы малын беренсә башлап кулға эйәләштереү, донъялағы беренсә арасалы тәғәрмәсте яһау үзебезҙең Уралда — башкорт бабалар тарафынан башкарылыуы комплекслы тикшеренеүҙәргә таянып иҫбатланғайны...

1984 йыл, «Совет Башкортостаны» гәзитенә 21 июнь һанында:

«РСФСР-ҙың унынсы сакырылыш Верховный Советының туғызынсы сессияһында КПСС Үзәк Комитетының апрель (1984 йыл) Пленумы, СССР-ҙың ун беренсә сакырылыш Верховный Советының беренсә сессияһы карарҙары, КПСС Үзәк Комитетының Генеральный секретаре, СССР Верховный Советы Президиумы Председателе К.У. Черненконың уларға яһаған сығыштары нигеҙендә Россия Федерацияһы халыҡ депутаттары Советтарының бурыстары тикшерелә. 20 июндә ул Мәскәүҙә Кремлдәң 3ур һарайында эшен дауам итте.

Депутаттар һәм кунактар В.И. Воротников, Г.В. Романов, В.В. Кузнецов, И.В. Капитонов иптәштәрҙе оҙаҡ кул сабыуҙар менән каршы алды».

Кайһындай за зур форум һәм кайһындай за мәртәбәле кешеләр! Бөйөк державаның бөйөк мәсьәләләрен уртаға һалып хәл кылырлык был оло йыйынға Башкортостан вәкиле лә республикабыздың, халкыбыздың ошоғаса хәл кылынмаған ихтыяждарын һәм мохтажлыктарын кыйыу илтөп һалғандыр за хәл ителеүенә өлгәшкәндер, тигән өмөт уяна. Өммә-ләкин...

Бына шул бөйөк форумда Башкорт АССР-ы Өлшәй һайлау округынан халык депутаты, РСФСР Верховный Советы Председателенең урынбасары М. С. Кәримов (Мостай Кәрим) телмәренең «изюминка»һы:

«Кайһы берҙә теҗә йәки был йән көйҙөргөс факттарҙы оҗратырға тура килә... Милли республикаларҙан, милли тыйнаҡлыҡ һәм фәнни объективлыҡ тойғолон юғалткан бәҗҙе бер тарихсылар йәки әҙбиәтселәр тарихты күпертеп күрһәтеүгә, үткәндәрҙе ал да гөл итеп тасуирларға тотона, боронғо комарткыларҙан үҙенә өлөш кайырырға һәм шунда үз мөһөрөн баҗырға тырыша; йәнәһе, улар башкалар көнләшһен өсөн бик боронғо культураға кыҗылышы барлығын иҗбатламаксы. Бер милли әзип¹⁴⁶ нәк уның ата-олатайҙарының тәғәрмәсте уйлап табыуын тылкый. Бындай сакта инде башка берәүгә тәғәрмәс майлау өсөн дөгет кайнаткандарын иҗбатларға тотонору бер ни тормай; имеш, тегеләр тәғәрмәс менән булашканда уныкылар дөгетте күпкә әлегерәк яһаған. Үткәндәргә ошондай, әгәр әйтергә рөхсәт икән, «киң» караш — безҙең социалистик тормошобоз нормаларына бер нисек тә тап килмәгән милли сикләнгәнлек¹⁴⁷ билдәһе ул».

Иллә тапкан даһа Башкортостан исеменән бөйөк держава форумында хәл кылаһы олуғ проблеманы!..

Донъяға танылған әзип Сыңғыз Айытматовтың әсе иронияһы яңғыраны тап шул оҗорҙа:

«Что же это за национальная культура, которая не имеет своей базы?»

Но когда подобные болевые мысли высказываются, то тут же находятся люди, которые начинают рассматривать это как проявление национализма, узости взглядов. К сожалению, этот зуд сверхбдительности, протекающей в немалой степени от карьеризма, не встречает должного осуждения. Необходимо отметить в связи с этим, что в результате такая тенденция породила на местах особый тип демагога — говоруна-трибунчика, который сделал для себя восхваление русского языка к месту и не к месту и умаление собственного чуть ли не престижной профессией». («Литературная газета»ның 1986 йыл 13 август һаны).

Һәм бына бөйөк Мөхәммәтша Буранғоловтың, килер быуындар өсөн башкорт тарихын һаклап калған фидайың, шул әше өсөн баяғылар тарафынан каты эҙәрлекләнеүе тураһындағы шаһәҙәтнамәһе:

Первому секретарю ЦК КПСС, Председателю Совета Министров СССР т. Хрущеву Н.С. —

от писателя, народного саяня Башкирской АССР Бурангулова Мухамедши Абдрахмановича, г. Уфа, ул. Мингажева, 125, кв. 45

Заявление

...Однако некоторые клеветники, любители дешевой славы, которые занимались творением из мухи слона и пользуясь жестокостью Сталина беспощадно клеветали на

¹⁴⁶ Йыһат Солтанов, әлбиттә!

¹⁴⁷ Көнгә карап үз төҗөн алмаштырған хамелеон кеүек, заманаға яраклашып, «милләтселек» тигән боронғо терминын шулай алмаштыра.

честных людей и умывались их слезами. Именно такие, как Сайфи Кудашев, Мустай Каримов, Кирей Марган, Бакир Усманов и Ахняф Харисовы в 1946 году 26 августа представили в ЦК КПСС доклад о репертуарном плане драмтеатров. В этом докладе они взяли на замечание мою драму «Идукэй и Мурадым» и в этой связи пытались меня оклеветать и обвинять в чем то. И действительно в 1950 году по их инициативе, по приговору особого совещания я был осужден на 10 лет и был выслан в лагерь. Освободился после смерти Сталина, в 1956 году. По приезде из места заключения в Уфу, где я и жил, обратился с заявлением о реабилитации к прокурору Баш. АССР. Тогда он по телефону обратился к выше упомянутому председателю правления Союза писателей Башкирии Мустаю Каримову. После этого разговора, через три дня прокурор республики мне заявил, что «не нахожу основания реабилитировать Вас». Тогда я был вынужден обратиться к прокурору РСФСР, он также в моей просьбе отказал. Тогда я был вынужден обратиться к Вам, Никита Сергеевич, по Вашему указанию Генеральный прокурор СССР по моему делу сделал протест и по этому протесту Верховный Суд Баш. АССР 30 октября 1959 года меня реабилитировал полностью»... (Тарих, тел һәм әзәбиәт институтының ғилми архивы, ф. 25, оп. 1, ед. хр. 58).

Халык сәсәне бөйөк Мөхәммәтша Буранғолов якты донъянан киткәндән һуң бушанып калған “каторонко милләтсе” урынына яңы «һөрһөп бөткән» дәрҙе эзләп табыу (табылмаһалар, яһау!) һәм баяғы сәйәсәттәге мөкәддәс көрәшен дауам итеп, бөйөк кызыл империяның зур сәйәсәт үрҙәрәнә өзлөкһөз күтәреләү сәме тынғы бирмәй ине, ахырыһы, сәйәсмәнлек нәфсеһе нык кузғалған һәм кызышқан халык шағирына. Шуға күрәләр зә ул, Мәскәүҙең һәм урындағы партократияның астыртын милли сәйәсәте хорына кушылып бар көсөнә йырлау өсөн, башҡорт халқының тарихын эстән емертергә тотона — үткәнен юкка сығара, ә юкка сығарып булмағайын тырышып түбәнһетә — Бөйөк Октябрь революцияһына башҡорттоң бер нимәһе лә булмаған, ә үзе кырағай булған, тигән «дөйөм йыр»ға ауаҙдашланып көсөнә...

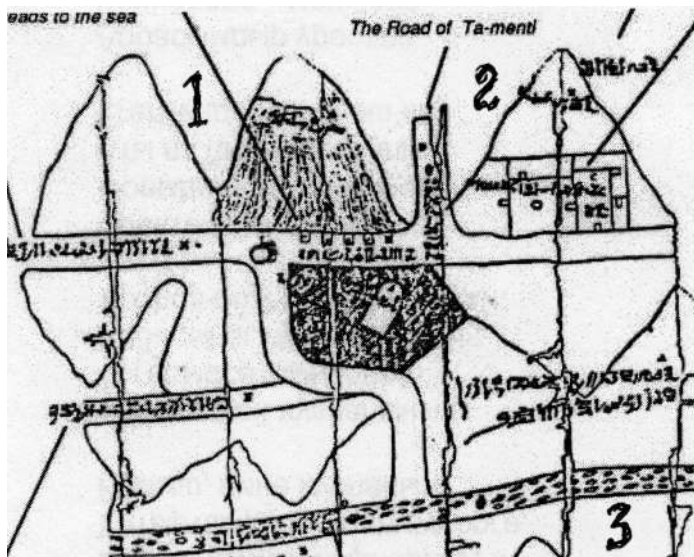
Тарихыбызға бәйле ошондай сәйәси тартыштар осоронда, әлбиттә, халыкка башҡорттоң йәшертелгән ысын тарихын кайтарып бирергә тырышканда боронғо сығанактар, географик карталар кире каккыһыз таяныс булып торзо, ләкин баяғы политикаңдар уларҙы барыбер күрмәскә, күрһәләр зә, телгә алмаҫка, алһалар за, төрлө уйзырмалар ярҙамында бутарға, юкка сығарырға көсәнде. Ундайзарҙы иң йөзәткәнә – бик боронғо географик карталар ине, сөнки сығанактарҙағы язмаларҙы төрлөсә аңлатып яңылыштырырға була, ә карталар менән алдашыуы кыйын, сөнки географик объекттар һәм уларҙың атамалары күргәзмәле рәүештә күзгә төртә.

Папирус битендәге башҡорт изге тауҙары картаһы

Бабаларҙың кая таштарға төшөрөлгән карталары тураһында күп язылды, ә бында йомшак матдәләрҙәге үзебезгә кағылышлы бер килке карталарҙы байкайыҡ.

Безҙең эраға тиклем 2778 йылдан алып 730 йылғаса төрлө осорҙарҙа Боронғо Египет тәхетендә иң кәмендә 6 (алты) башҡорт фирғәүен булып ултырғанын яҙғайныҡ. Шулар араһынан тарихта иң күренеклеһе Үсәргән йәки Саргон батша

булып. Б.э.тиклем XXIV быуатта ул бөтә Шумерзы яулап ала һәм Египеткаса барып етә, үсәргәндәр ундағы халыктардың рухи-дини тормошонда ла шактай эз калдыра. Улар илткән тәүдинебезгә бәйле комарткы – б.э. тиклем 1300 йылда папируска һүрәтләнгән изге 1.Куш-тау, 2.Шәке-тау, улар янынан ағылыусы 3.Ағизел йылғабыз картаһы:

Ни өсөн Тора-тау һәм Йөрәк-тау күрһәтелмәгән, тигән һорауға яуап *тәүдин* канундарынан аңлашыла: Тора-тау – бөтә дүрт юлдыкылар өсөн дә уртак, бөтә хозайзарзы ла тыузырған изге тау; Куш-тауың төньяк убаһы менән Йөрәк-тау – Тышкы Башкорт (бәжәнәк-башкорт) кәүемдәрәнеке; Куш-тауың көньяк убаһы менән Шәке-тау – Эске Башкорт (үсәргән-башкорт) кәүемдәрәнең изге тауы. Һуңғыһы ғына айырып күрһәтелгәнлектән, тимәк, был картаны Боронғо Египеттың үсәргән башкорто яһаған. Бик боронғо замандарҙан ук башкорттоң *дүрт юл* кәүемдәре Ағизел һыу юлынан буйлап килеп, картала күрһәтелгән коро юлдан ошо изге тауҙарға барып табынғандар. Өстәп иҫкә төшөрәйек: мифтарыбыҙҙа Куш-тау – *Дәү Хозайыбыз Имирзың* куш имсәге һаналған (Шәке-тау – имсәк башы) һәм уның тәүге исеме дә *Имай* (карталарҙа Имай, Умай) булған; иң боронғо карталарҙа ошо исем (Умай) хәзерге Урал тауҙарына кушылған. 1375 йылда нәшер ителгән Каталон картаһында Ағизел йылғабыз тап Куш-тауыбыҙҙан башлана – унда асыҡ итеп Куш-тау һүрәтләнгән:

Птолемей картаһында Эске (Көнбайыш) Урал һәм Тышкы (Көнсығыш) Урал

Птолемейдың (б.э. II быуатында йәшәгән) “География”һындағы донъя карталарын 1540 йылда Себастьян Мюнстер ташка баһтырып сығарған. Унда

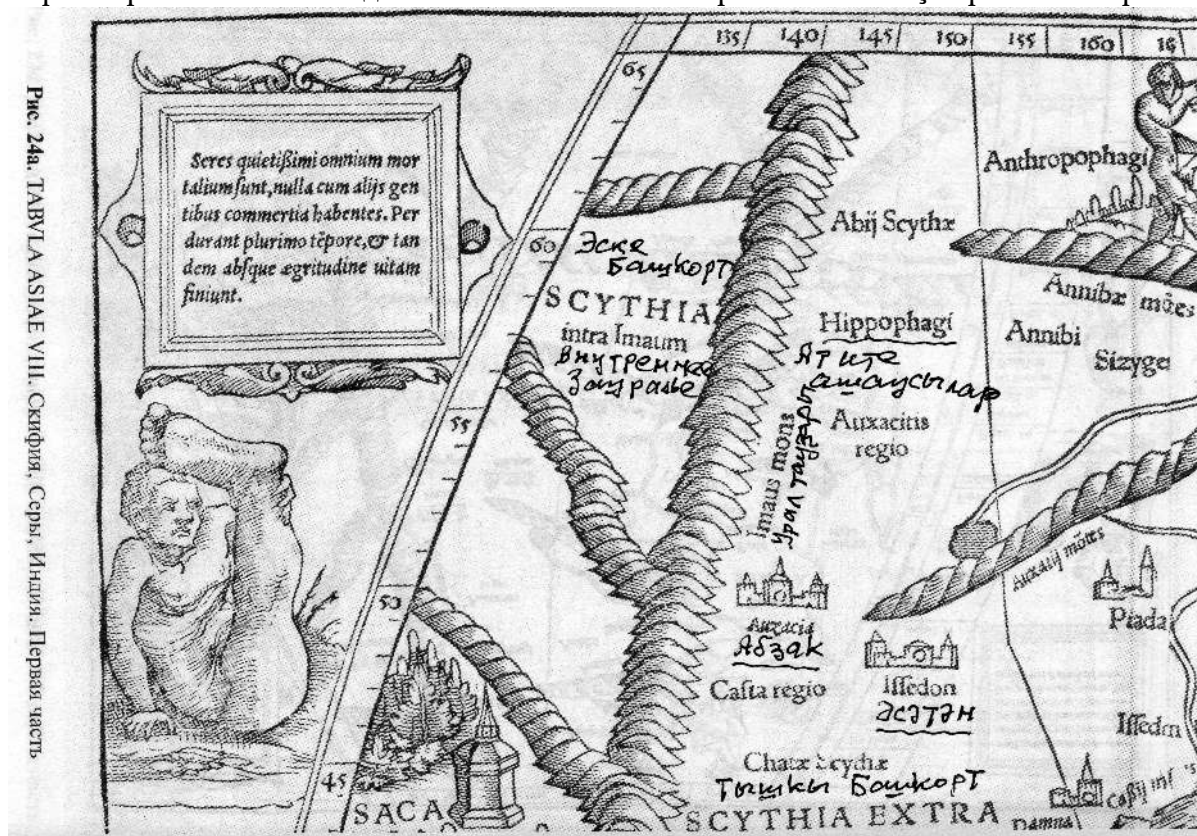
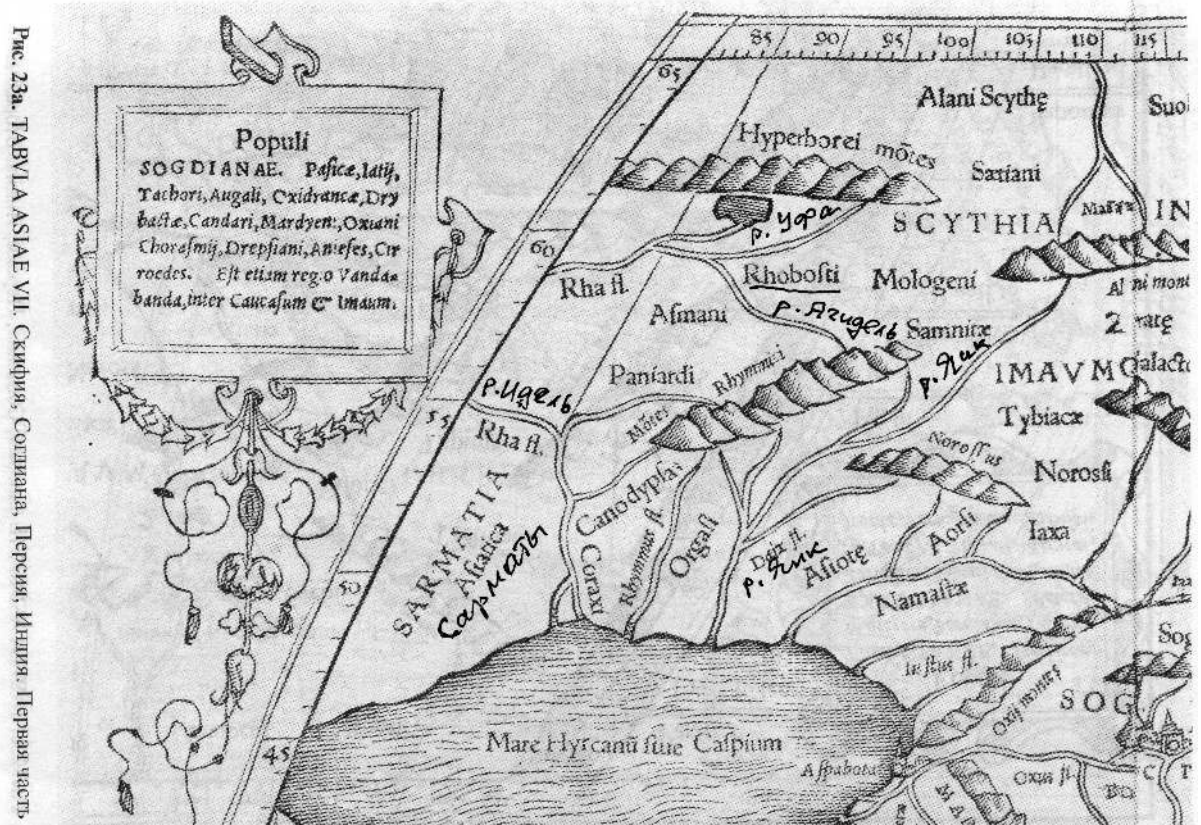

Рис. 24а. TABULA ASIAE VIII. Скифия, Сарм. Индия. Первая часть

Төнъяк бозло океандан – Каспий дингезенәсә буйлаған, Урал тауҙарының ике яғына һузылған Скиф-өйө (Скифия) тигән ифрат зур ил бар – һуңынан ул тарихи Башкортостан тип йөрөтөлә. Боронғо географтарға ныҡ билдәлә был “скиф” атамаһы боронғо башкортса “*әсә-көб*” тигәндән хасил, йәғни “*әсә-бүрә*”; боронғо телебезҙә бүрә-эт токомо “*көб*” (көбәс – бүрә-әсә; көбәт, кәүәт – бүрә-ата йәки эт; көбәк – бүрә-әкә/ага, йәғни йәш ата эт) тип исемләнгән. Әсә-Бүрә Үсәргән башкорттарының башбабаһы Шүлгән-матурҙың имсәк әсәһе һаналған һәм

изгеләштерелгән, шуға күрә Көнбайыш Урал (Әске Башкорт) ерзәрәндә йәшәүсә һәм Әсә-Бүрегә табыныусы башкорттарзы “скиф” тип атағандар һәм был атама Көнсығыш Урал (Тышкы Башкорт) ерзәрәндә йәшәгән һәм башбабаһы Урал-батырзың имсәк инәһе Бизон-һыйырға йәки Болан-һыйырға табынған Бәжәнәк башкорттарына ла йәбештерелә. Шулай итеп, Скифия – башкорт токомонаң бер туған ике фратрияһының – үзәргән-башкорт менән бәжәнәк-башкорттоң йәшәү урыны, хак-аҫаба ерзәре. Птолемей картаһында ул якшы төсмөрләнә: Имай-Урал таузары, Әске Башкорт һәм Тышкы Башкорт, “ат ите ашаусылар – башкорттар, Урал көнсығышында Абзак, Әсәтән калалары...

Шул картаның икенсе өлөшөндә күрәбез: Яйык, Изел, Кама, Ағизел; Өфө йылғалары, Изел тамағында уң яклап Сармат-Юрматы башкорттары; Ағизел менән Өфө йылғалары кушылған сата-аралыкта (тап хәзерге Өфө торған ерзә) – Rh-Obo-sti йәғни **Ағизел-Өфө-саты** тигән мәркәз исеме – тап ошо **Өфө** башкалабыз! Бабаларыбыздың был дини-мәзәни үзәгенә яттар аяк баҫа алмаған (юлда ук үлтерелгән), уның хакында сит илдәрзең кешеләре ишетеп кенә белгәндәр, шуға күрә картала Өфө-калабыз кәзимгесә бина һүрәте рәүешендә билдәләнгән. Әммә, асык күренеүенсә, Өфө калаһы Птолемейға билдәле булған. Шуға күрә хәзерге һаксыл тарихсыбыз Н.А.Мәжитовтың датаһы -- Өфө калаһының йәшәй башлауын б.э. V быуаты менән билдәләүе хәкикәткә тап килмәй.

Инде Изелдең урта үзән картаһына күсәйек.

“В книге, написанной Н.А.Мажитовым совместно с А.Н.Султановой, авторам уже не понадобилось отождествлять правый приток Итиля с рекой Уфой: «На карте (Идриси. — И.А.) страна башкир размещена в верховьях реки, впадающей в Каспийское море». Верховьями этой реки, как известно, считалась «Агидель (Белая) со своими притоками», вытекающими с Уральских гор, которые на карте «выведены под названием Айани». Но если река, на которой жили башкиры, вытекала из гор Айани, то это не Белая, а Верхняя Кама, где и помещены башкиры на карте Идриси. Конечно, нельзя считать, что башкиры и в самом деле жили не на Белой, а на Каме. Ведь и сам Идриси в седьмой секции пятого климата размещает башкир в верховьях Итиля, т. е. на р. Белой. Но этим данным противоречат данные седьмой секции седьмого климата, которые отражены на карте. Стало быть, Идриси дает две версии локализации башкир — на Белой и на Верхней Каме. Нет необходимости доказывать, что первая версия правильна, а вторая — нет (миненсә, икеһе лә деп-дөрөҫ – тарихи Башкортостан ерҙәре. Й.С.). Значит, локализацию башкир в седьмой секции седьмого климата сочинения Идриси и на его карте надо признать ошибочной, а попытки Н.А.Мажитова доказать, что на карте Идриси башкиры размещены правильно, — неубедительными”.

Күренеүенсә, бында әл-Идриси картаһында билдәләнгән башкорттарҙың йәшәү урынын *яңылыштырыу* максатында картаның үзе түгел, ә боронғо автор тарафынан төрлө быуаттың төрлө сығанактарынан йыйылған һәм күбеһе хаталыҡлы тасуирнамәләр беренсе урынға куйыла һәм быға А.Н.Мажитов тоғмалының теүәллекле эшләп еткерелмәүе ярҙам итә. Башкорттарҙы тап ошолар ерлектәренән тайзыртып кесерәйтеү, кырағайлаштырыу, кәмһетеү алымы тарихсы И.Г.Коновалованың Рәсәй фәндәр академияһы Рәсәй тарихы институты раҫлаған “Восточная Европа в сочинениях ал-Идриси” тигән китабында (1999) һис бер йәшермәйенсә кулланыла:

“Басджирты. Сведения, приводимые ал-Идриси о басджиртах (башкирах), также отчасти повторяют данные более ранних писателей. Новая информация касается городов басджиртов: “Из городов внутренних басджиртов [назовем] Мастр и Кастр. Оба города невелики, и купцы редко посещают их. И никто в них не бывал, так как [туземцы] убивают всех чужестранцев, которые хотят проехать через их страну (дөрөҫө -- китғаның изге дини үзәге Өфө калаһына яттарҙы үтәкрмәйҙәр. -- Й.С.). Оба города стоят на реке, впадающей в Исил”.

По всей вероятности, эти данные ал-Идриси получил из вторых рук: информатор географа сам вряд ли бывал в городах басджиртов и знал лишь их названия, а также имел представление о труднодоступности этих городов для купцов. Наличие целого ряда вариантов чтения названий городов (Мас.т.р, Маст.р, Мамир, Мас.рада; Кас.т.р, Камир, Кас.р) также говорит о недостаточной конкретности полученных ал-Идриси сведений о городах басджиртов.

Основными занятиями башкир в XII в. являлись кочевое и полукочевое скотоводство, охота, в том числе пушной промысел,

бортничество. Никаких городов в XII в. у башкир не было (тарихсыға һис килешмәслек күрәләтә алдап кәмһетеү! – Й.С.). Даже в XIII в. путешественник Вильгельм Рубрук отмечал полное отсутствие каких-либо поселений в стране башкир (сөнки Рубрук та Эске Башкорт үзәгенә үтеп керә алмаған. --Й.С.). Данные ал-Идриси о наличии городов у басджиртов могут отражать дошедшие до его информатора сведения о башкирских родо-племенных названиях -- кесе и мишар” (сетерекле хәлдән еңел котолоу! – Й.С.).

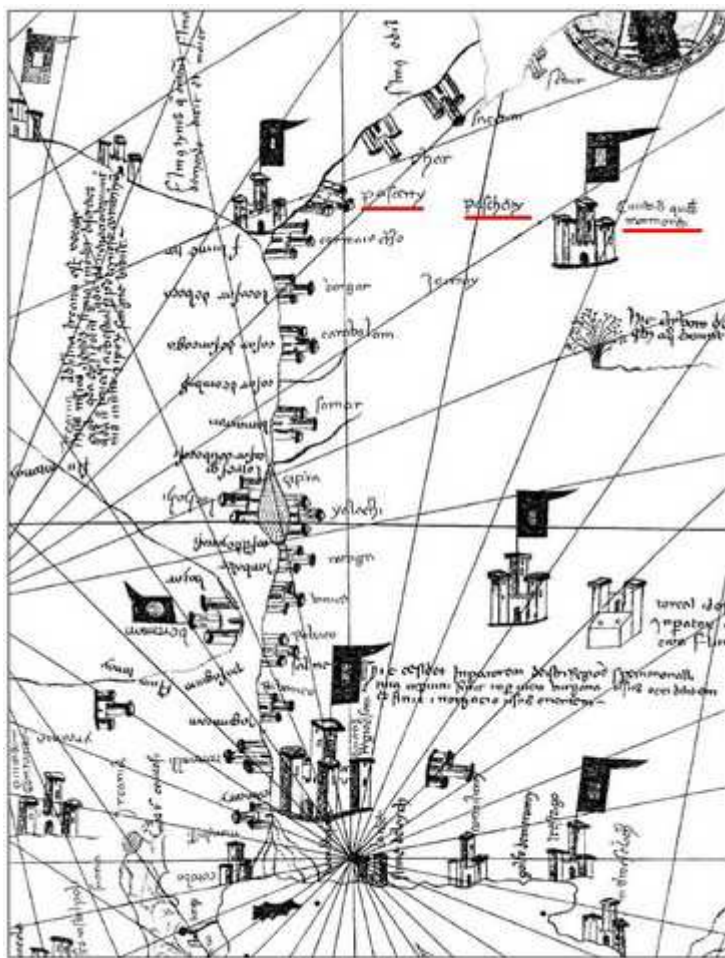

Рис. 1. Поволжье по карте бр. Пицигана 1367 г.

картографтарына ла яза таянылған: “...на карте западноевропейских авторов XIV-XVI вв. братьев Пицигано (1367 г.) и Г.Меркатора (1554 г.) город Паскертти (Башкорт) помещен в среднем течении р. Белой, примерно, на уровне современной Уфы. На Южном Урале городище Уфа-II самый крупный памятник, поэтому логично предположить, что под городом Башкорт вышеназванные авторы подразумевали комплекс памятников (городища, некрополь, селища) с городищем Уфа-II в центре.

Утверждение за городищем Уфа-II названия «город Башкорт» легко объяснимо: оно возникло от самоназвания народа башкорт -- коренного населения Южного Урала. Эта - распространенная традиция, когда этнонимы присваиваются городам”.

Һуңғы һөйләм дөрөс, әлбиттә, ләкин Пицигано билдәләгән Башкорт калаһы Н.А.Мәжитов инанып раһлаған урында түгел шул, ә Ағизел тамағына (Кама

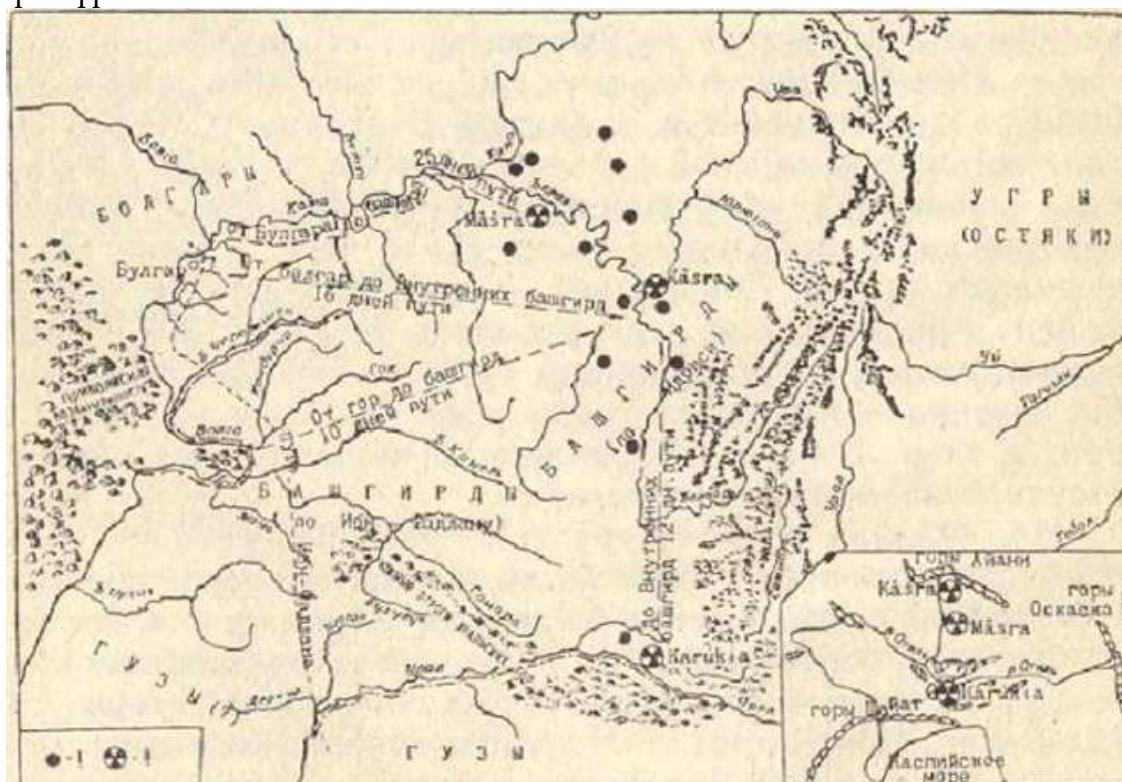
Зур күләмле хезмәтенә төрлө биттәрәндә башкорт ер-һыуҙарын, тауҙарын исемләп тикшергәндә лә был тарихсы ундағы *башкорт* атамаһы морон төртөүҙәй урындарҙы уратып үтә, фәкәт өстә килтерелгән кәмһетеүләр өҙөктә генә үз алымынан һөрлөгөргә мәжбүр. Ғөмүмән, башкорт халкын һәм тарихын иҫәпкә алмау урыҫ тикшеревселәренә күпселегенә йоккан яман сир һәм улар был йоғошлонан арынырға йыйынмай. Сәбәбе үзебезҙән дә – тарихты сәйәсәткә хезмәт иттерткән остаздарыбыҙ аша атларға ярамай тип канға һендергән идеологик кәртәләрҙе йырып сыға алмайбыҙ. Әйтәйек, Н.А.Мәжитов китабының хатта 2010 йылғы яңы баһмаһында ла әл-Идриси картаһына (1154) иғтибар ителмәгән (Птолемей хақында әйтәһе лә түгел!) һәм, үкенескә каршы, урта быуат

йылғаһына) якыныраҡ **һул ярза**. Ләкин Паскатири йәки Мәрмәр (хәзерге Эстәрлетамак) үз урынында тора (картала астарына һызылған).

Меркаторға килгәндә, уның 1641 йыл нәшер ителгән картаһында, Өфө йылғаһы күрһәтелмәһә лә, Уфиу (Өфө) калаһы үз урынында – Ағизелден уң ярында ғәмәлдә Өфө йылғаһының тамағында

урынлаштырылған; ул осорҙа Башкортостан курсаулыктарының сиктәре асылғанлыктан, Өфө калаһы үз исемендә язылған, ә элегерәккә -- 1633 йылғы нәшер картаһында Өфө йылғаһы ла күрһәтелеп, тап хәзерге урынындағы Өфө-калабыз шул әүәлгесә Паскерти тип аталғайны. Һәр хәлдә, Ағизел-Өфө йылғалар сатындағы Паскертизы Өфө калаһы тип раҫлаусы башкорт ғалимдары Й.М.Йосопов, Н.А.Мәжитов, А.В. Бесәншин узамандар хаҡлы. Шул ук ваҡытта Н.А.Мәжитовтың артыҡ һаҡсылыҡ (әллә куркаҡлыҡ?!) күрһәтеп, Птолемей һәм Мөхәмәт әл-Идрисиҙы уратып үтеү башкорттарҙың һәм Өфө калаһының тарихын бутаусы һәм кыҫкартыусыларҙың тирмәнәнә һыу коя. Бына әл-Идриси картаһындағы Эске Башкорт күренеше:

Кәм тигәндә 16 (ун алты) башкорт калаһы билдәләнгән һәм иң эре өсөнөнөн исеме асыҡ уҡыла: **Маср**, (хәзерге Татарстан Республикаһындағы Сермән), **Каср**, (хәзерге Өфө), **Каракия** (хәзерге Ырымбур өлкәһе Биләй районында Яйыктың уң ярындағы Кызылташ/Красногор калаһы, был заманда касабә). Быларҙың тәүгеһе –

Пицигано картаһындағы, икенсеһе 1633 йылғы Меркаторҙыҡындағы Паскертти (Башкорт). Ни өсөн былай: Өфө-калабыҙ берәүҙәрҙекендә -- Паскертти, икенселәренекендә Каср? тигән һорауға яуап: Паскертти тигәндәре, минеңсә, “Башкорттарҙыҡы” йәғни башкорттарҙың баш калаһы, тигән киңәйтелгән билдәләмә, сөнки Өфөнөң ысын исеме яттарға әйтмәгәндәр. Шуға күрә әл-Идриси исемдәрен әйтеү тыйылған ике калабыҙы үз телендә атаған: Маср – ғәрәпсә “серле, йәшерен”, Каср – “батша һарайы, бейек һәм матур итеп һалынған бина”, ысынлап та, китғаның дини-мәҙәни мәркәзе Өфөгә тап килә. Эстәрлетамак калабыҙың боронғо ике исеме барлығын әйткәйнем, икеһе лә башкортса: “мәре” (урыҫтағы “море”) һүҙенең әлегәсә телебезҙә “һыу” (“мар” тиһәк, ғәрәпсә “йылан” булып ине) мәғәнәһендә йөрөүен исләһәк, Мәр-Мәр – “һыу-һыу” тимәк, ике йылға (Эстәрле, Ашказар) тамағындағы кала. Икенсе исеме Паскатир – Басак/Бажак/Бөжәк/Балак (Әсә-Бүрө/Волк, Волчица) һәм Тор/Тора/Түрә (Хозай) һүҙҙәренең кушмаһы, тимәк, Әсә-Бүрө-Хозай калаһы. Шул Паскатирҙан, баштағы “п” өнө юйылып, Аскатир/Ашказар йылға исеме тороп калған. Билдәле сәйәхәтсе Плано Карпини Алтын Урҙаның баш калаһы Кара-Коромға барырға 1245 йылда юлланып, сәйәхәтендә шул Паскатир (Эстәрлетамак) калаһы аша узған, ул баш кала бынан алыҫ түгел Урал артындағы Кара-кан/Караған (Кара-һыу) һәм Үтәгән (монголдар Утикен тип яза) йылғалары сатында бик боронғо калабыҙ Аркайым тәңгәлендә королоп, Кара йылға буйындағы кала-кором, йәки боронғо кала мәғәнәһендә **Кара-Кором** тип аталған.

Идрисиҙың карталарына бирелгән аңлатмаларында башкорттар тураһында кызыклы мәғлүмәттәр бар:

«В упомянутую Русскую реку (Волга-Изелгә. – Й.С.) впадают шесть больших рек, берущих начало в горе Кукайа (Күк-кая – Күк Урал. – Й.С.), а это большая гора, протянувшаяся от моря Мрака до края обитаемой земли. Эта гора простирается до страны Йаджуджа и Маджуджа на крайнем востоке и пересекает ее, проходя в южном направлении до темного, черного моря, называемого Смолистым. Это очень высокая гора; никто не может подняться на нее из-за сильного холода и глубокого вечного снега на ее вершине. В долинах этих рек живет народ, известный под именем ан-нибарийа (яңылыш укылған *ан-барид* – мәңге һыуыҡ; йәғни *мәңге һыуыҡ як халқы*, башкорттар. – Й.С.). У этого народа есть шесть укрепленных городов, расположенных между руслами этих рек, текущих, как мы уже сказали, с горы Кукайа. Никто не может покорить этих людей: у них принято не расставаться с оружием ни на миг, они чрезвычайно осторожны и осмотрительны». Башка сығанактарҙа ла башкорттарға бәйле ошондай ук сифаттар килтерелгән.

Боронғо башкорт картаһы

Мәхмүд Кашғарыҙың “Диуану лүғәт әт-түрк” (1072-1074 йылдарҙа яҙылған) әсәренең кулъязма күсермәһенә теркәлгән боронғо географик карта был (хәҙерге Төркиәлә һаклана). Һәм ул 1076 йылда эшләнгән “әл-Касдари донъя картаһы” буларак та билдәле. Әммә әл-Касдариҙың кем (булғанмы-булмағанмы) икәнлегә мәсьәлә булып кала, шул ук ваҡытта был картаның Мәхмүд Кашғари хезмәтенән дә

боронғорак икәнлегә мәғлүм, сөнки Мәхмүт Кашғаризағы байтак географик атамалар унда күренмәй. Хәзерге заман казак, үзбәк, уйғыр, курд һәм хатта япон авторзаны ошо картаны яһаусыларзы үз бабалары итеп раһларға тырыша имеш,

Һүр.1. Карта үзе

ләкин был мәғәнәһез, сөнки ундағы мәғлүмәттәр беззең боронго ғәрәпсә менән сыбарланған төрки әзәби телендә язылып, үзәк һүрәтләү объекты итеп Урал таулары менән куша киң майзанлы тарихи Башкортостан һәм уның тирә-яғы алынған, шулай ук һүрәтләү саралары ла заманының төп идеологияһына – донъя-ғаләм тураһындағы башкорт мифологияһына туранан-тура нигезләнған; шуға күрә был комарткыны ғәмәлдә башкорт кешеһе эшләгәндәр йәки эшләттергәндәр тип тоғмалларға һәм уны башкорт халкының мираһы тип билдәләргә сәбәп бар: иң зур дәлилдәрзең береһе – донъяның дүрт тарафының картала, европеоид картографтарзыкынан кырка айырмалы буларак, донъя-ғаләм королюшона һәм уның яктарына тап башкорт мифологияһына яраклаштырылып урынлаштырылыуы:

Уңда – төньяк (боронго башкортса: **туң як** йәғни һыуык як; һыуыклығы белдерәүсә “туң” һүзенән йүнәлеште билдәләүсә “**уң**” һүзе яһалған, шуға күрә ер йөзөн һүрәтләү дәүерендә карталағы төньяк уң якка куйылған.

Һулда – көньяк (боронго башкортса: **һүл (һыу) як** йәғни һыу-һүл туңмай торған йылы як; “һүл” һүзенән йүнәлеште белдерәүсә “**һул**” һүзе яһалған, шуға күрә карталағы һүл як (көнъяк) һул якка куйылған.

Өштә -- көнсығыш: Көн-Кояш иртән өскә сыға (калка) торған як -- **өс як** һаналған, шуға күрә карталағы көнсығыш өскә куйылған.

Ашта – көнбайыш: Көн-Кояш кисен асқа төшә (байый) торған як – **ас як** һаналған, шуға күрә карталағы көнбайыш асқа куйылған.

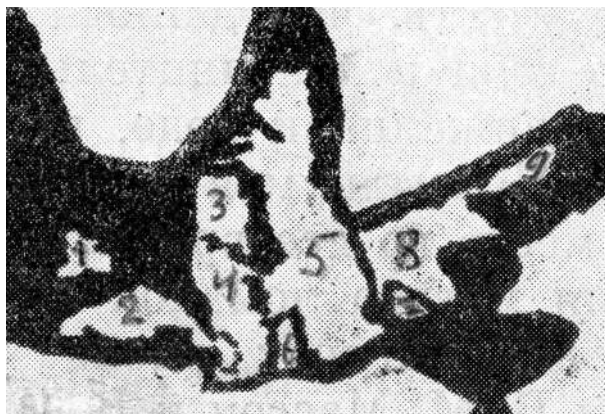
Донъя тарафтары күрһәткесенең башкорт телендәге икенсе төрә лә бар, уның терминдары азак урыҫ теленә йәтешләнеп кергән:

Көнсығыш: Әбәс-атак (баш-атай – мифик Ер-атаның Көн һәм Айзы “тыузыра” йәки сығара торған енси ағзаһы, фаллос)<бәсатак<восток.

Көнбайыш: Әсә-батак (батак – һауа-әсәнең енси ағзаһы йәней)<(ә)сәбат(ак)<запад.

Картаның ошолар башкортса йүнәлешләнделәүен күптәр (Уралыбызға шыткан тәүтел, тәүдин һәм тәүмифология белемдәренән мәхрүмдәр) аңлай алмай бутала, яңылышлыктар тыузыра. Әйткәндәй, был картаны тәүбашлап етди тикшереүсә Иван Иванович Умняковка ла (И. Умняков. Самая старая турецкая карта мира. – Труды Самаркандского гос. пединститута, I, вып. 1, Самарканд, 1940) хас ошо етешһезлек артабан башкаларзы -- ул авторға таянып эш итеүсә бер-нисә быуын авторзаны да бутай һәм күптән был мәһәләгә яңыса караш талап ителә.

Уны, ғәҙәттә, төркизәрзең **иң боронго** географик картаһы, тип атап йөрөтәләр, ләкин һис кенә лә “иң боронго” түтеллеген хайран калдырткыс дәлилләүсә ғәзиз комарткыларыбыз – кая таштарға сыйылған һәм Ер шарының барлык китғалар географияһын бынан егерме биш мең (25000) йыл әлегерәккә хәлендә шак-катырғыс

Һүр.2. Ер йөзөнөң бынан 25000 йыл элек торшон
 Һүрәтләгән иң боронғо донъя географик
 атластарының береһе: 1. Австралия, 2. Алыс
 Көнсығыш, 3. Ғәрәп ярымутрауы, 4. Һинд
 субконтиненты, 5. Африка, 6. Пириней (ул сакта
 утрау), 7. Гренландия, 8. Төньяк Америка, 9.
 Көнъяк Америка – Кызылкомдағы Бүкәнтау
 каяһында. – Этнография и археология Средней
 Азии, изд. “Наука”, М. – 1979, 141-енсә бит.

теүәллектә тасуирлаган донъя атластарыбыз ҙа бар (“Ватандаш” журналының 1997 йыл 2-3 һандарында: Зигат Султанов. Корни), ундағы донъя тарафтары ла хәзерге безҙәр географик карталарҙа күрәп өйрәнгәнсә түгел (һүр.2): мәсәлән, хәзерге безҙеңсә карағанда, Австралия (1) – төньяк-көнбайышта, Алыс Көнсығыш (2) – көньяк-көнбайышта, Гренландия (7) – көньякта, Америка китғалары (9) – көнсығышта урынлаштырылған, ә улар киреһенсә булырға тейеш ине...

Башкорт-урыс (уртак)
 календарындағы ете тәүлеклек

азна көндәренәң исемдәре лә баяғы картаның асылын тыузырышкан рухиятка – башкорт мифологияһындағы донъя-ғаләм королю тураһындағы төп мифка тығыз бәйлә. Күпселек укыусы уны белмәгәнән иҫәпкә алып, артабанғы фекер ағылышы аңлайышлы булһын өсөн, кыскаса ғына биргәндә, бабаларҙың мифик тәғлимәтендә донъя-ғаләм королю ошондай:

(Көн бурысын үтәй) зә Асқы Донъяға батканында (6) Әс-ал-канға (әсә -- ал төстәге канға) әүерелеп йәғни (Ә)салкан<сүлкан<**Шүлгән** булып Асқы Донъяға төшә лә унда караңғылык-һыу һала. Тимәк, төп мифтың беренсе осор моделендә бер үк есем Өскө Донъяла (“ер өстөндә”) – Көн (Кояш), ә Асқы Донъяла Ай булып йөрөй йәғни икегә төрләнә, тип һаналған.

Төп мифтың икенсе осор моделендә был әүерелмән есем Ай-Көн үзаллы икегә бүленеп, кеше киәфәтле Уралға һәм Шүлгәнгә әүерелә (Өскө Донъяла – Урал, Асқы Донъяла Шүлгән булып һынлана). “Урал батыр” эпосында улар, игезәктәр, кеше киәфәтле Йәнбирзе-атаның һәм Йәнбаға (йәки Йәнбикә)-әсәнең кеше киәфәтле яртылаш үлемесле (йәғни бәндәүи кәүзәһе үлемесле, илаһи башы үлемһез) игезәктәре **Урал** (ир-ат енесле) һәм **Шүлгән** (катын-кыз енесле) рәүешендә һынлана ла икеһе бер йүнәлештә (Көн һәм Ай юлынан) аллы-артлы тағылышып Ер шарын мәңге “әйләнеп йөрөй”. Йәғни уларзың бәндәүи кәүзәһе ер йөзөндә кеше киәфәтендә, илаһи башы күк йөзөндә Көн (Кояш) киәфәтендә хәрәкәтләнгән. Көнө еткәс улар икеһе лә яртылаш үлеп, **Шүлгән**дәң үлемесле кәүзәһе – **Шүлгән-тауға** (хәзерге Силәбе өлкәһендә), ә үлемесһез башы утлы **Көнгә** (Кояшқа) әүерелә; **Уралдың** үлемесле кәүзәһе – **Урал-тауға**, ә үлемесһез башы “һыулы-боҙло” **Айға** әйләнә. Был башбабаларзың өстәрәк күрһәтелгән **Әсәл-кан** (**Әсәл-хан**) һәм **Урал-жан** (**Урал-ян**) тигән тәүисемдәрәнә килгәндә, ундай исемдәр кушыу йолаһы әзәмдәргә лә күскән: урта быуаттарҙа Уралдан Шәйбәни-хан ғәскәрҙәрәндә Урта Азияға киткән башҡорт **асаба-үзбәктәр** (асабак>азабак>**үзбәк** – Урта Азия асабалары) әлегәсә мотлак рәүештә катын-кыз исемдәрәнә -- *хан*, ир-аттыкына – *жан* кушымталарын теркәй (Мәйсәрәхан, Ғарипжан); Урал асабаларында ла был йола берталай һаклана (Ғарифйән, Ғәйшә-ханым).

Донъя-ғаләм моделе, өстәге һүрәттән күрәһебезсә, өс катламдан ғибәрәт, имеш:

1. Өскө Донъя (Күк көмбәзе -- Әсә-һауа) йәғни Әсә-аба (Асаба)<сәба<**һауа** – хозайзарзың Асманға ашқан изге йәндәре (ғаләмдәр, йондозҙар, планеталар рәүешендә) йәшәй торған урын һәм Урта Донъялағы бәндәләрҙең мәйеттәре яндырылып көлө Күккә осоролғас йәндәре унда кабат тәнләнеп, кара күмер төсөндәге кеше киәфәтенә кереп кәүзәләнгән өскө ер йөзө -- **Африка** китғаһы. Илаһизарға килгәндә, Күк һүлендә (Һинд океанында) йәшәй, имеш, ер йөзөн үз арқаһында тотоп торған Өскө Донъя Тотаны (титаны) **Әсә Балык**; Күктән асқа батқан (байыған) Көн менән Ай шуның тән-үзәге аша Ер Кендеге Аркайымға уза, тип һанағандар. Көн һәм Ай есемдәре Әс Донъяны аша үтеп тулы әйләнешенәң ваҡыт берәмеге Өскө Донъяла **Әсә-үтәкә**<сүтәкә<**сутка** исемләнә.

2. Урта Донъя (Евразия китғаһы) – Ер Кендеге Аркайым һәм Ер Терәге Тора-тау, Ер имсәге Куш-тау һәм ике имсәк башы Шәке-тау менән Йөрәк-тау урынлашқан, бәндәләр тыуып-үлгәнсе йәшәй торған урын, имеш.

3. Асқы Донъя (Ер-ата) йәғни Әрә-ата (арата, әр-ат – ир-ат)<Ир-ата<**Ер** йәғни безҙең Урта Донъялағы бәндәләрҙең мәйеттәре ергә күмелгәс (ерләнгәс) асқа төшөп киткән йәндәре унда кабат тәнләнеп, кызыл кан (бронза) төсөндәге кеше киәфәтенә кереп кәүзәләнгән “асқы ер” – **Америка** китғаһы. Ер һыуында (Төньяк Боҙло океанда) йәшәй, имеш, ер йөзөн үз арқаһында тотоп торған Асқы Донъя Тотаны (титаны) **Ата Балык**; Ерҙән калккан һәм Әсә-һауаны буйлап үткән **Көн** менән **Ай**

шуның аша Ер Кендеге Аркайымға уза, ти. Көн һәм Айзың Өс Донъяны аша үтеп тулы әйләнешенәң вакыт берәмеге ашта (Асқы Донъяла) **Ата-балык**<тауалык<тәүлек атала. Тап ошо мифка бәйле боронго географтар ер йөзөн ике кит балыны аркаһына куйып һүрәтләгән. Шуға бәйле башкорт халык мәкәле бар: “Игелек кыл да һыуға һал – халык белер, халык белмәһә -- Балык белер” (Балык-хознайзарға ишара).

Һүрәттә (3) Өскө Донъялағы Донъя Куласаһы **Асаба-Астак (Свастика)** ундағы Көн һәм Айзың, төньяк географик киңлектән (экватор һызығының төньягынан) тороп карағанда, сәғәт уктары йүнәлешендә әйләнешен, ә Асқы Донъялағы Свастика, киреһенсә, уның, көньяк географик киңлектән тороп карағанда, сәғәт уктары хәрәкәтенә каршы йүнәлештә әйләнешен күрһәтә.

Донъя-ғаләм моделенән (3-өнсө һүрәттән) күренеүенсә, тәүте берәгәй (Көн һәм Ай икеһе бер һаналған) есем Уралийән-Шүлгәндең орбитала бөтә өс донъя аркылы тулы әйләнеше ун (10) өлөшкә бүленгән, шуға күрә Урта Донъялағы (Евразия китғаһындағы) бабаларыбыздың 10 (ун) айлык йыл һәм 10 (ун) тәүлеклек азна календарзаны булған, ә азақка табан шул унаузың ете (7) өлөшөн һайлап алып, ете тәүлеклек азна календары яһалған (“Үсәргән-үсән календары” тигән хезмәтемдә ентекләрәк бирелә).

Ете тәүлеклек азна календарындағы көндәрзең исемдәре лә тәүзә башкорт теле нигезендә яһалып, Көн менән Ай әйләнешендәге уларзың тәғәйен вакыттағы тәғәйен урындарына бәйле атап бирелгән, булып сыға (һүрәттәге һандар буйынса барлағыз):

1. **Баскәр-әсәнөйө** (Көн менән Ай “баскәр”зән йәғни “баш-ир”зән -- фаллостан калкынып, “әсәнөйө”нә йәғни Өсә-һауаның ауызына табан йүнәлә)<баскәрәсәнөйө<воскресение.

2. **Суб-үтә** (һыу үтә йәғни Көн менән Ай аштағы һыузан Балык ауызы аша үтә)<субүтә<суббота.

3. **Сүр-үтә** (өскө сүр/һыу аша үтә)>сүрүтә>среда.

4. **Абан-аталанақ** (Апа-ана йәғни Өсә-һауа аталана – Асқы Донъя Ер-атаның аталығынан калккан Көн менән Ай Өскө Донъя Өсә-һауаның ауызына барып/бәрәп керә)<(А)**банаталанақ**<понедельник.

5. **Көн менән Ай** иң өскә өйөлә -- **өйлә** вакыты (полдень).

6. **Батыр-анақ** (Өскө Донъя-анақтан Көн менән Ай бата йәғни байый)<батыранақ<вторник.

7. **Сүр (Сүл)-үтә** (баткан Көн менән Ай өскө һүл-һыузан ундағы Балык ауызы аша үтә)<сүрүтә<среда.

8. **Су-үт-барак** (Көн менән Ай аштағы һыузы үтеп Ер-атаның ауызына табан бара)<суүтбарак<четверг.

9. **Буй-үтәнсә** (Көн менән Ай Ер-атаның ауызынан уның буйына үтә)<буйүтәнсә<пятница.

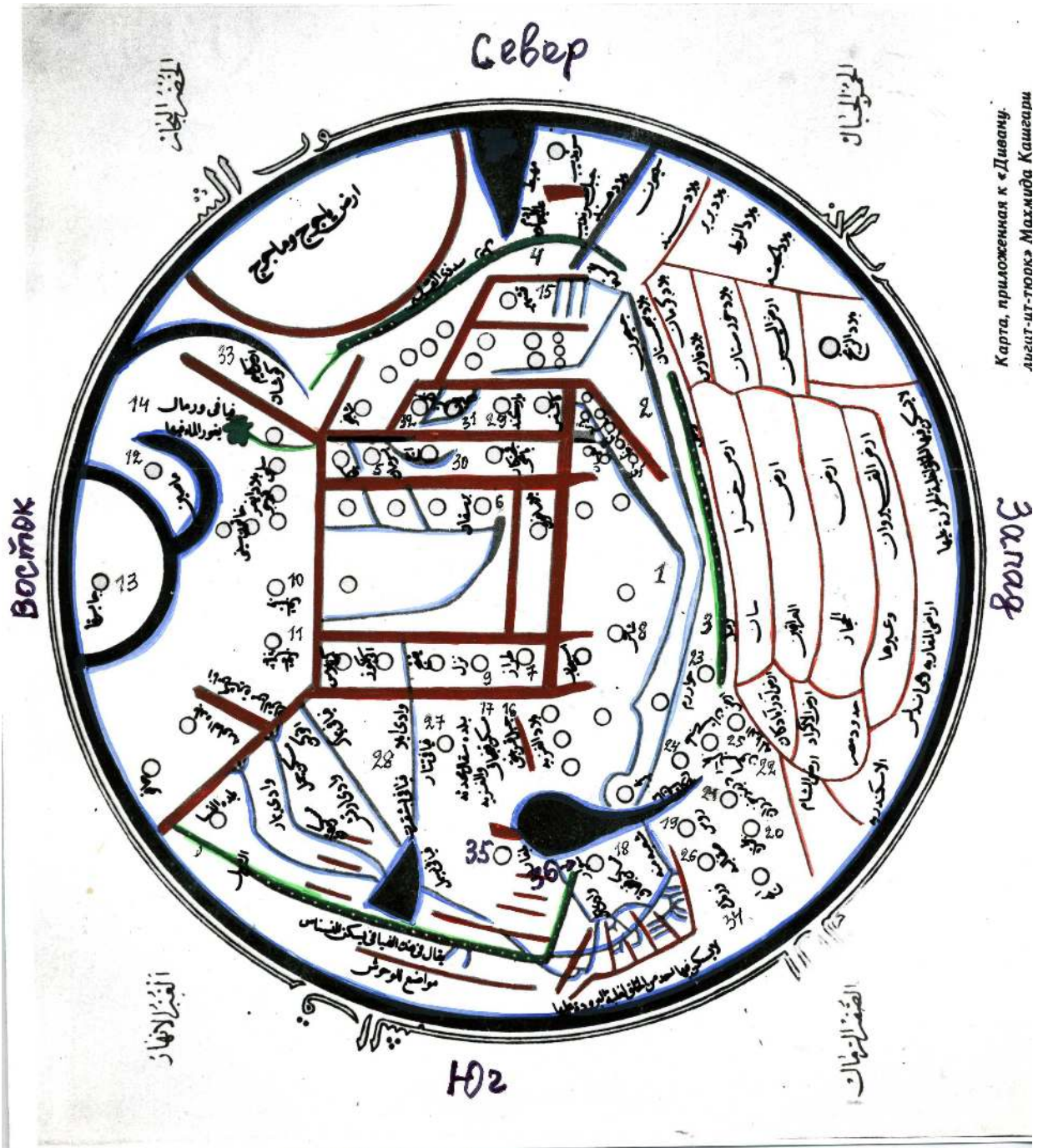
10. **Көн менән Ай** иң асқа төшә -- **төш** вакыты (полночь).

Күренеүенсә, боронго азналык календарза воскресение (йәкшәмбе) – беренсә, ә суббота (шәмбе) икенсә көн булып иҗәпләнгән. Был календар иң тәүтеләрзең береһе һәм теүәләргә тип каралырға хаклы. Бабалар һуңынан үсемлек үстәреү (игенселек) менән шөгәлләнә башлағас, ошо ук 10 бүлеккә нигезләнгән 10 айлык

йыл һәм 10-дың 7-һенә нигезләнгән 7 тәүлеклек азна менән билдәләнгән, исемдәре лә игенселеккә бәйле Үсәргән-Үсән календары ла барлыкка килә.

Схемалағы (1) фаллос атамаһы “баскәр”гә йәғни “баш-ир”гә игтибар итегез: ир-ат кәүзәһендәге ике “баш”тың иң мөһиме һаналмыш был ағзаның (фаллостың) аталышы этностыгына тап килә – баскәр/башкир/башкорт (шуға табыныусы һәм ишаратын муйынға тағып йөрөүсә башкортто 922 йылда ғәрәп сәйәхәтсәһе Ибн Фазлан күргән)...

Инде карта (еңел аңлайышлы булһын өсөн мин уны, хәзәртсә итеп, 45 градус һулға әйләндереп куйҙым) эстәлегенә күсәйек.

Һүр.4, миңең тарафтан номерланған боронғо башкорт картаһы

Тарихи башкорт ерзәре һәм сал-боронго, үзебезгә нык кағылышлы мәркәзебез Өфө калаһы ла (№32, карталағы исеме корокло “ж” хәрефе менән “Жржн”) күрһәтелгән был киммәтле комарткылағы бер килке объекттарзы мин ғәрәп цифрзари менән нумерлап-аңлатып сыктым, бына шуларзың тезмәһе:

1. Изел йылғаһы (картала исемһез).
2. Жәйхун (“Жихун” – Жаик-ын) – Яйык (Урал) йылғаһы.
3. Рәмил -- Ирәмәл (Урал таузарының бер буйы).
4. Рәмил -- Ирәмәл (Урал таузарының икенсе буйы).
5. Бесермән – хәзерге Саратов.
6. Көбстан – Бүрестан (хәзерге Башкортостан). Боронго телебеззә **көб**

(йөнтәс көплө-тиреле тигән мәғәнәлә; ғәрәпсә лә “ғаба” – йөнтәс, йөнтәс көп тигән һүз) – **бүре**, көбәк – **ата бүре**, көбәсәк – **әсә (инә) бүре**; карталағы **Көбстан** (бүре ыстаны, иле тигән һүз) – йәмғеһе бер бөтөн тәшкил итеүсә, үззәрен **әсә бүре** һәм **ата бүре** токомдары (үсәргән-төркизәр) итеп һанаусы бер туған ике ырыузың дәүләте. Әлегәсә телебеззә **өй көбәге** (өй бүреһе – кулға эйәләштерелгән бүре йәғни эт мәғәнәһендә) тигән әйтем бар, бәйләнгән эттәй өйзән сыкмай ултырған ирзе шулай тизәр. Әле әйтелгән Көбстандың (бүре-әткә табыныусы үсәргәндәр иленең) кешеләрен дә борон сит тарафтар **көбәк** (бүре) тип атаған, шуның “б” өнө “м”-ға үзгәрәп, **көмәк/кимак** (шул ук үсәргән) этнонимы һәм **күмәк** (множество) һүзе барлыкка килгән. “Бүре” һүзенең килеп сығышы ла тап ошо “көб”кә бәйле: көб-әрә (бында “әрә” – ир тигән һүз)>(кө)-бәрә>**бүре** (йәғни ир – ата бүре, ә мифик асылы буйынса ергә төшкән Ай). Ә әсә бүре (волчица) төшөмсәһендәгә һүззән килә: көб-әсә>(кө)-бәсә>баса (“босой волк”)>**бисә/босой/бесәй** (мифик асылы буйынса ергә төшкән Көн/Кояш). Һәм Көн-әсә (Кояш) һүзе лә бер үк -- өндәр сиратлашыуынан (б-м-н) хасил: көб-әсә>көм-әсә>Көн-әсә (Кояш).

Мифология буйынса, был ырыу тармактарының исем-аталышы ошолар хасил:

а) Көб-әс-әр-әк (бүре-әсә-ир-аға) – Көб-**әсәрәк** (сәрәк, сиреү); шунан килә боронго сығанактарзағы әс (ас), сәр (царь), сир, сер (сәр), серк этнонимдары. Һәм “әсәрәк”кә -ән сығанақ килеш ялғауы теркәлеп, -- әсәрәк+ән= **Үсәргән**. Ябайлаштырып әйткәндә, “Үсәргән” этнонимының нигеҙендә “Әсә-Бүре-Көн” термины ята. Телдә озақ әүмәләһә торғас, ул **Әс-Әр-Көн** (һыу-Ер-Кояш) булып “шымарған”, ләкин әүәлге мәғәнәһендә кала, сөнки, башкорт мифологияһы буйынса, күктәгә Көн асқа төшөп һыу-ер (әс-әр) буйлап йөрөгәнәндә бүре киәфәтен алып, шул ук “әс-әрә” (һыу-ер)>сәрә (серый волк)>соро (һоро-бүре)>зорро (америка индейзари теләндәгә бүре) исемәндә йөрөгән. Ошо “әсәрәк”те кысқартып әйтеп, әрәк (әрәй/арий) тип тә йөрөткәндәр һәм “әрәк”тән “ирек” – ирекле кешеләр (арийзәр) төшөмсәһе формалашқан. Был тармактың ораны “Асаба” (әсә-апа “әсә-бүре”) һәм ошо төшөмсәһәнән килә үсәргән ер хужаларың ләкәбә **“асаба”** – Күктәгә Көн менән Айзы белдерәүсә Кояш-Көн мәғәнәһендәгә термин ул (шунан хасил ырыу тамғаһы Койошқан), ә уның (Көндөң) ер йөзөндә тере кәүзәләнешә **Әсә-Бүре** булған (Көнгә табыныусы **Үсәргән** ырыуының изге тотемы); ә Үсәргән менән бер туған **Башкорт** яғының табыныу объекты Ай иһә ер йөзөндә тере Боз-инә йәғни бизон-һыйыр, шулай ук *Болан-инә* рәүешлә кәүзәләнгән;

б) Көб-әт-әр-әк (бүре-ата-ир-аға)<(көб)әтәрәк<төрөк; шулай ук был кешеләр зә әрәкле – ирекле ир-арийзар булган. Орандары “Атака” (ата-аға – атай-Ай мәгәнәһендә).

Ошо икәүзән бер бөтөн тәшкил итеүсә һәм киләсәктә бөтәһе бергә **башкорт** тип аталасак күп ырыулы бөйөк кәбиләнең исем-аталыштарын бергә теркәп, **төрк-сир-бөтөн** тип тә төркөмләп йөрөткәндәр (Орхон – Селенга таш ядкәрзәрендә ырып язылган); дөйөм орандары ла *аталыкты* һәм *әсәлектә* белдереүсә ике оранды бергә теркәүзән хасил: Атака+Асаба= (А)**такасаба** – **Туксаба** (хәзерге үсәргәндәрзең бер килкеһе, касандыр айырымланган ырыузарзың, **Кыпсак** менән **Үсәргәндең**, ошо көндә лә бер үк оран йөрөтөүенән сәйерһенеп, буғай, тарихи хакикәттә бозоп, “ораныбыз – Муйтән” тип яңылышалар). Кыпсак ырыуының гәмәлдә шулай ук боронго **сир** -- үсәргәндәр икәнлеген, шуға күрә орандары ла бер үк (Атака-Асаба – Туксаба) икәнлеген басымлыклап, Кыпсак ырыуының Үсәргәндән айырымланыу сәбәбен һәм дәүерен түбәндәрәк бирербез. Бөйөк Төрки кағанат дәүләттәре ошо “түрк-сир-будун”дар (башкорттар) тарафынан төзөлгән, донъяға билдәле Орхон – Селенга таш ядкәрзәрендәге ырын-языузар тап шулар хакында һөйләй (был хакта айырым хезмәтем бар). Ә инде картаға кайтһак, нәүбәтендә түбәндәге матдәләр дауамлана:

7. Тараз.
8. Шәһәр.
9. Нәзлә -- гәрәпсә һыуык ер.
10. Жанбак.
11. Бишбалык.
12. Мәсин -- Кытай.
13. Жабға -- Япония.
14. Фаику урман йакур Алманиһә -- өстөнлөксә (башлыса) урман яғыусы (урман яндырып иген басыузары әзерләүсә?) Алмания (Германия).
15. Кашмир.
16. Жәбин Кыбчак – куркак кыпсак.
17. Мискин Кыфчак -- меҫкен (ярзамсыһыз, бисара, ярлы) кыпсак.
18. Мискин Кыфчак – шундай ук.

Картанан күренеүенсә, ул замандың кыпсак төркөмдәре Изел һәм Дон аралындағы далала (Кубан йылғаһы буйындарак, урыс иле менән сиктәш) өс төркөмгә бүленеп йәшәгән һәм урыстар за уларзы **половец>бала-буз** йәғни “буз-бүре” ләр тип исемләгән. Әгәр тикшереп караһак, ысынлап та: “бала<балак<**волк**” – **бүре; буз** – көлһу-күгелйем төс (бүре төсө). Көнбайыш Европа халыктарына ла был кәүем шулай ук **куманы>кубаны** – “көплөләр” йәғни “бүреләр” рәүешле билдәле: коман>көбән, бында “көб” – бүре, -ан – сығанак килеш ялғауы. “Бүреләр”зең (үсәргән һәм уларзан айырымланган кыпсактарзың) төп сығышы кайзан икәнлеге картанан асыклана: **Көбстан** (Бүрестан, хәзерге Башкортостан, №6) һәм шундағы **Кубан<Көбән** (Бүреләр) калаһы, №31; ошо ерзән уларзың бер өлөшө (үсәргән-нуғайзар) Көбән (Кубань) йылғаһы буйына күсенгән, элегерәк тарихи сәбәптәр аркаһында кыпсактарзың өс төркөмө лә шунда килгән. Каспий диңгезенең көньяғындағы “руси сәхәбә” лә (№19) хәзерге мәгәнәһендәге урыстар түгел, ә уларзың башкорт-төрки бабалары үсәргәндәр (“Донъяларзың төп-үзәге кайза?”

тигән хезмәтемдә ентекләрәк күрһәтелде – интернеттың “башкирский портал” ында). Ә боз-һыйыр Бизонға, Боланға табыныусы бәжәнәк-башкорттар (кариаку Башкорт, №28) ул осорҙа үсәргән-бүреләрҙән айырым – урыстарға яҡын сиктәш Дон һәм Днепр аралында йәшәгән; урыс йылъязмаларынан билдәле “Башкорт-хан” да, моғайын, “Башкорт иленең ханы” мәғәнәһендә әйтелгән, ә хандың үзенең исеме билдәле түгел (бәлки, Коншак<Кончактыр?). Күңелгә яғышһыҙ “куркак кыпсак”, “меңкен кыпсак” кушаматтары иһә “кыпсак” этнонимының тарихи тамырына -- килеп сығышына бәйле. Ағас көпсәгенә юрап аңлаткан халыҡ этимологияһын ситтә калдырып, ғалимдарға – тарихка мөрәжғәт кылайыҡ.

Көнбайыш Төрки кағанатта (империяла) хакимлык иткән баяғы Көб-әсә (Бүре-әсә) тармағы сирзәрҙың (үсәргәндәрҙең) бер төркөмө 646 йылда уларҙың шул үзәк хакимиятына каршы баш күтәргән **басмыл – карлык – уйғыр** берләшмәһе тарафынан вәхшизәрсә бик каты кыйратылып, кулға төшкән яугир-ирзәре Мысыр ғәрәптәренә коллодка һатылып, касып-боһоп иҫән калғандарының бер килкеһе, ифрат куркакланып та меңкенләнеп, тизәр, Көбстандың (хәҙерге Башкортостандың) көнсығыш сигенә -- Кыртыш (Иртыш) йылғаһы буйына ҡаса һәм, дошмандарға каршы кулына корал тотоп һуғышырҙай ғәййәр ирзәр булһуҙан тамам төңөлөп, үззәренең “үсәргән” этнонимындағы ғорур **әр** (ир, арий) элементынан ваз кисеп (баш тартып), “сир”һыҙ (яугирһеҙ) ябай “көбәсәк” – әсә-бүре (катын-ҡыз) хәленә калырға мәжбүр була; ә ирлегендән (арийлығындан) баш тартыу ул заманала куркаклыҡтың, меңкенлектен эталоны һаналғанлыктан, үсәргән-сирзәрҙың шул төркөмдәренә яугир-ирһеҙ “көпсәк”лек (кыпсаклык) йәғни “бүре-әсәк”лек ләкәбе йәбештерелә. Шул йәһәттән ҡазақ тарихсыһы Рәстәм Абдуманановтың яҙыуынса, күренекле төркиәтсе С.Г. Кляшторныйҙың фекере бик фәһемле: “Кыпчак – прозвище-оберег с уничижительным значением “злостный, неудачный, злополучный”. Это значение слова возникло, по мнению ученого, как подмена этнонима “сир” в ритуальной практике после падения сирского каганата в 646 году”. Тар-мар кылынған бик күп “сир”зәрҙы, ә тулы әйтелештә “әс-ир”зәрҙе (үсәргән-ирзәрҙе) Мысыр ғәрәптәренә коллодка (мәмлүклеккә) һаталар, шул “әс-ир”зән **әсир** (планный) төшөнсәһе барлыкка килә, -- Византияға коллодка һатылғандарҙың “slave” (славян) этнонимы шулай ук “кол” төшөнсәһендә англиз теленә кергәндәй... Берыңғай иҫкәртәйек: мәсәләһе насар белгән, йәки фәндә өҫтөнлөк итеүсә төрки түгел телселәрҙең яңылыш билдәләүе һөҙөмтәһендә “кыпсак телдәр” тип төркөмләнгән телдәребеҙҙә “үсәргән телдәр” тип йөрөтөлөргә хаҡлы, сөнки улар нигеҙҙә үсәргән тел канундарынан тәшкил. Әйткәндәй, XI быуат фарсы авторы Насир Хосров яҙыуынан башланған һәм таралған “дәшт и-кыпчак” (“кыпсак далаһы”) атамаһына көсәненеп **дәүләт** төшөнсәһе биреүҙә (мәсәләһе, кумыҡ Мурад Аджи кеүектәр) дөрөҫ түгел, сөнки тарихта кыпсак дәүләте булмаған, ә улар йәшәгән даланы ғына әлегә Насир Хосров шулай атап ебәргән. Шул хатаның киң таралыуы аркаһында Сыңғыз-хан яулауҙарына дусар булған һуңғы осор Евразия китәһындағы һәм Мысырҙағы *бөтә төркизәрҙе лә* бер калыптан “кыпсак” тип йөрөткәндәр һәм әлегәсә был төҙәтелмәй; мәсәләһе, Мысыр мәмлүктәренең иң атаклыларынан булған Насретдин әл-Насири әл-Башкурди, Сәнжәр әл-Рукны әл-Башкурди, Алаитдин Башкурд әл-Насири, Ғилметдин әл-Башкурди, Сарын әл-дин әл-Башкурди, Кыратай Хазинадар Ғилметдин әл-Башкурди, Ғилметдин Сәнжәр әл-

Башкурди, Ғилметдин Башкурд әл-Насири (Әхмәтзәки Вәлиди Туған. Башкорттардың тарихы. Өфө, “Китап” – 1994, 22-23-өнсө биттәр) һәм Изел менән Яйык араһында (Башкортостанда!) тыуып-үсеп ун дүрт йәшендә ғәрәптәргә коллодка һатылған, ә азак Мысырдың бөйөк хакимдарына әүерелгән Бейбарс әл-Бөржәни кеүектәр әлегәсә тарихи әҙәбиәттә әнә шул яһалма “бөйөк кыпсактар” ләкәбенән арынмай...

Икенсе осор тыуа: Сыңғыз-хан яулауҙары барышында кыпсаҡлыҡ калыбы онотолоп, бөтә төркиҙәргә “татар” ләкәбе тағыла һәм заманында карталарҙа Евразия китәһе, тулыһынса, тип әйтерлек, “Тартария” тип тамғалана (хәҙер быны Казан пантатаристары кинәненп файҙалана). Сәбәбе: әлегә карталағы Изел – Дон аралында кыпсактарға күрше “татар йорто” (№27) булған; Сыңғыз-хан шул татар һуғышсыларын (үзенә атаһын үлтергән кан-дошмандарын), күберәк кырылһындар өсөндөр инде, көнбайыш фронтта һуғыштың алғы сафына куйып файҙалана, шуға күрә иң әлек шуларҙан зыян күргән европалы халыҡтар бөйөк хандың бөтә илен яңылыш рәүештә **татарҙар** тип исемләй...

19. Руси сәхәбә -- урыҫ-йомарт (боронғо Үсәргән кәбиләһенә ир-әс – ир-әсә яҡ тармағы).

20. Бәжәнәк – йәки печенег, ә асылы боронғо төп башкорт; Кейәү>Киев калаһын нигеҙләүселәр.

21. Дербенд Хазаран – Хазар дәүләтенең калаһы Дербент.

22. Мжал-Баскун – көслө баҫкынсылар.

23. Хуаризм – Хорезм.

24. Табаристан арғы – арғы Табаристан.

25. Алдым кала – урыҫтардың Владимир калаһы.

26. Сакалба – сак-албан (хәҙерге Алания – Осетия), әлекке төрки-славяндар.

27. Кариаку Татар – Татар йорто.

28. Кариаку Башкорт – Башкорт (Бәжәнәк) йорто, Дон һәм Днепр аралында.

29. Барсмәнд – Бүрә-әсә (барс) корамы йәғни Бүрә-әсәгә табыныусы **барсилдар** (бүрә-әсә иле – үсәргәндәр) калаһы; ул тарихи Башкортостандың мәркәз калаһы “Журжан” – Үсәргән (хәҙерге Өфө №32) менән йәнәшә тора. VI быуатта барсилдар Кафказға барып урынлаша һәм Бүрә-әсә-иле<**Берсилия** тигән дәүләт короп йәшәй, шуға мәңгелек һәйкәл булып унда Эльбрус һәм Эльбурс (Ил-бүрә-әсә) тауҙары тора.

30. Аж – Ижау>Ижевск калаһы.

31. “Хзн” -- Кызан – Кыз-кала. Ағизелгә Өфө койған саталыҡта – Ағизелдең уң ярында (Иглин районының Акбирҙе аулынан 2,5 км көньяк-көнсығыштарак), Өфөнөң һул яғында урынлашкан боронғо калабыҙ, хәҙер уның емеректәрен урындағы кешеләр Кыз-кала-тау тип йөрөтә (Археологическая карта Башкирии, М., 1976, 140-сы бит, №1184).

32. Койрокло “ж” менән язылыштағы “Жржн” – Жәр-жән – Сәр-йән, йәғни Үсәргән (Үсәргән кәбиләһенә исем, кыскартып, Әсәр, Сәр тип тә йөрөткәндәр, ғәрәп язуында, баяғыса, “жәр” тип алынған), был иһә хәҙерге Өфө калаһы, Өфө йылғаһының һәм Ағизелдең уң ярындағы сатала.

33. Кушан.

34. Варнак – Бүре-анак<**Варяг**, Балтик диңгезе буйындағы **үсәргән-бөрийән, өпәй** башкорттары нигезләгән һәм йәшәгән Бүре-әсә-өйө>**Пруссия** дәүләте (хәзерге Рәсәй Федерацияһының Калининград өлкәһе).

35. Болғар – Каспий диңгезенең көньяк-көнбайышындағы **тәүге Болғар** калаһы (Изел буйы Болғарға тиклемгәһе).

36. Суар – Каспий диңгезенең көньяк-көнбайышындағы **тәүге Сувар** калаһы (Изел буйы Суварға тиклемгәһе).

Инде Мәхмүт Кашғари китабына йәбештерелгән баяғы карта (еңел аңлайышлы булһын өсөн мин уны, хәзергесә итеп, 45 градус һулға әйләндереп куйҙым) эстәлегенә күсәйек.

Тарихи башкорт ерҙәре һәм сал-боронғо, үзебезгә нык кағылышлы мәркәзебез Өфө калаһы ла (№32, карталағы исеме койрокло “ж” хәрефе менән “Жржн”) күрһәтелгән был киммәтле комарткылағы бер килке объекттарҙы мин ғәрәп цифрҙары менән нумерлап-аңлатып сыҡтым, бына шуларҙың теҙмәһе:

37. Изел йылғаһы (картала исемһез).

38. Жәйхун (“Жихун” – Жаик-ын) – Яйык (Урал) йылғаһы.

39. Рәмил -- Ирәмәл (Урал тауҙарының бер буйы – көньяктағы Ирәндек).

40. Рәмил -- Ирәмәл (Урал тауҙарының икенсе буйы – төньяктағы Ирәндек).

41. Бесермән – хәзерге Саратов.

Көбстан – Бүрестан (хәзерге Башкортостан). Боронғо телебезҙә **көб** (йөнтәс көплө-тиреле тигән мәғәнәлә; ғәрәпсә лә “ғаба” – йөнтәс, йөнтәс көп тигән һүз) – **бүре**, көбәк – **ата бүре**, көбәсәк – **әсә (инә) бүре**; карталағы **Көбстан** (бүре ыстаны, иле тигән һүз) – йәмгәһе бер бөтөн тәшкил итеүсә, үзҙәрен **әсә бүре** һәм **ата бүре** токомдары (үсәргән-төркизәр) итеп һанаусы бер туған ике ырыуҙың дәүләте. Әлегәсә телебезҙә **өй көбәге** (өй бүреһе – кулға әйәләштерелгән бүре йәғни эт мәғәнәһендә) тигән әйтем бар, бәйләнгән эттәй өйзән сыҡмай ултырған ирҙе шулай тизәр. Әле әйтелгән Көбстандың (бүре-әткә табыныусы үсәргәндәр иленең) кешеләрен дә борон сит тарафтар **көбәк** (бүре) тип атаған, шуның “б” өнө “м”-ға үзгәрәп, **көмәк/кимак** (шул ук үсәргән) этнонимы һәм **күмәк** (множество) һүзе барлыҡка килгән. “Бүре” һүҙенең килеп сығышы ла тап ошо “көб”кә бәйле: көб-әрә (бында “әрә” – ир тигән һүз)>(кө)-бәрә>**бүре** (йәғни ир – ата бүре, ә мифик асылы буйынса ергә төшкән Ай). Ә әсә бүре (волчица) төшөмсәһендәгә һүззән килә: көб-әсә>(кө)-бәсә>баса (“босой волк”)>**бисә/босой/бесәй** (мифик асылы буйынса ергә төшкән Көн/Кояш). Һәм Көн-әсә (Кояш) һүзе лә бер үк -- өндәр сиратлашыуынан (б-м-н) хасил: көб-әсә>көм-әсә>Көн-әсә (Кояш).

Мифология буйынса, был ырыу тармактарының исем-аталышы ошолар хасил:

а) Көб-әс-әр-әк (бүре-әсә-ир-аға) – Көб-**әсәрәк** (сәрәк, сиреү); шунан килә боронғо сығанактарҙағы әс (ас), сәр (царь), сир, сер (сәр), серк этнонимдары. Һәм “әсәрәк”кә -ән сығанаҡ килеш ялғауы теркәлеп, -- әсәрәк+ән= **Үсәргән**. Ябайлаштырып әйткәндә, “Үсәргән” этнонимының нигеҙендә “Әсә-Бүре-Көн” термины ята. Телдә оҙаҡ әүмәләнә торғас, ул **Әс-Әр-Көн** (һыу-Ер-Кояш) булып “шымарған”, ләкин әүәлге мәғәнәһендә кала, сөнки, башкорт мифологияһы буйынса, күктәгә Көн аска төшөп һыу-ер (әс-әр) буйлап йөрөгәнәндә бүре киәфәтен алып, шул ук “әс-әрә” (һыу-ер)>сәрә (серый волк)>соро (һоро-бүре)>зорро (америка

индейзары телендәге бүре) исемендә йөрөгән. Ошо “әсәрәк”те кыскарытып әйтеп, әрәк (әрәй/арий) тип тә йөрөткәндәр һәм “әрәк”тән “ирек” – ирекле кешеләр (арийзар) төшөнсәһе формалашкан. Был тармактың ораны “Асаба” (әсә-апа “әсә-бүре”) һәм ошо төшөнсәнән килә үсәргән ер хужаларың ләкәбе “**аҗаба**” – Күктәге Көн менән Айзы белдереүсә Кояш-Көн мәгәнәһендәге термин ул (шунан хасил ырыу тамгаһы Койошкан), ә уның (Көндөң) ер йөзөндә тере кәүзәләнешә *Әсә-Бүре* булған (Көнгә табыныусы **Үсәргән** ырыуының изге тотемы); ә Үсәргән менән бер туған **Башкорт** яғының табыныу объекты Ай иһә ер йөзөндә тере Боз-инә йәғни бизон-һыйыр, шулай ук *Болан-инә* рәүешлә кәүзәләнгән;

б) Көб-әт-әр-әк (бүре-ата-ир-аға)<(көб)**әтәрәк**<**төрөк**; шулай ук был кешеләр зә *әрәкле* – ирекле *ир-арийзар* булған. Орандары “Атака” (ата-аға – атай-Ай мәгәнәһендә).

Ошо икәүзән бер бөтөн тәшкил итеүсә һәм киләсәктә бөтәһе бергә **башкорт** тип аталасак күп ырыулы бөйөк кәбиләнең исем-аталыштарын бергә теркәп, **төрк-сир-бөтөн** тип тә төркөмләп йөрөткәндәр (Орхон – Селенга таш ядкәрзәрендә ырып язылған); дөйөм орандары ла *аталыкты* һәм *әсәлектә* белдереүсә ике оранды бергә теркәүзән хасил: Атака+Асаба= (А)**такасаба** – **Туксаба** (хәзерге үсәргәндәрзәң бер килкәһе, касандыр айырымланған ырыузарзың, **Кыпсак** менән **Үсәргәндең**, ошо көндә лә бер үк оран йөрөтөүенән сәйерһенеп, буғай, тарихи хакикәттә бозоп, “ораныбыз – Муйтән” тип яңылышалар). Кыпсак ырыуының ғәмәлдә шулай ук боронго **сир** -- үсәргәндәр икәнлеген, шуға күрә орандары ла бер үк (Атака-Асаба – Туксаба) икәнлеген басымлыклап, Кыпсак ырыуының Үсәргәндән айырымланыу сәбәбен һәм дәүерен түбәндәрәк бирербез. Бөйөк Төрки кағанат дәүләттәре ошо “түрк-сир-будун”дар (башкорттар) тарафынан төзөлгән, донъяға билдәлә Орхон – Селенга таш ядкәрзәрендәге ырын-языузар тап шулар хакында һөйләй (был хакта айырым хезмәтем бар). Ә инде картаға кайтһаҡ, нәүбәтендә түбәндәге матдәләр дауамлана:

42. Тараз.
43. Шәһәр.
44. Нәзлә -- ғәрәпсә һыуыҡ ер.
45. Жанбак.
46. Бишбалык.
47. Мәсин -- Кытай.
48. Жабға -- Япония.
49. Фаику урман йакур Алманиһә -- өстөнлөксә (башлыса) урман яғыусы (урман яндырып иген басыузары әзерләүсә?) Алмания (Германия).
50. Кашмир.
51. Жәбин Кыбчак – куркак кыпсак.
52. Мискин Кыфчак -- меҫкен (ярзамсыһыз, бисара, ярлы) кыпсак.
53. Мискин Кыфчак – шундай ук.

Картанан күренеүенсә, ул замандың кыпсак төркөмдәре Изел һәм Дон аралындағы далала (Кубан йылғаһы буйындарак, урыс иле менән сиктәш) өс төркөмгә бүленеп йәшәгән һәм урыстар за уларзы **половец**>**бала-буз** йәғни “буз-бүре”ләр тип исемләгән. Әгәр тикшереп караһаҡ, ысынлап та: “бала<балак<**волк**” – **бүре**; **буз** – көлһыу-күгелйем төс (бүре төсө). Көнбайыш Европа халыктарына ла

был кәүем шулай ук **куманы>кубаны** – “көплөләр” йәғни “бүреләр” рәүешле билдәле: коман>көбән, бында “көб” – бүре, -ан – сығанак килеш ялғауы. “Бүреләр”зең (үсәргән һәм уларзан айырымланған кыпсактарзың) төп сығышы кайзан икәнлеге картанан асыклана: **Көбстан** (Бүрестан, хәзерге Башкортостан, №6) һәм шундағы **Кубан<Көбән** (Бүреләр) калаһы, №31; ошо ерзән уларзың бер өлөшө (үсәргән-нуғайзар) Көбән (Кубань) йылғаһы буйына күсенгән, элегерәк тарихи сәбәптәр аркаһында кыпсактарзың өс төркөмө лә шунда килгән. Каспий диңгезенең көньяғындағы “руси сәхәбә” лә (№19) хәзерге мәғәнәһендәге урыстар түгел, ә уларзың башкорт-төрки бабалары үсәргәндәр (“Донъяларзың төп-үзәге кайза?” тигән хезмәтемдә ентекләрәк күрһәтелде – интернеттың “башкирский портал”ында). Ә боз-һыйыр Бизонға, Боланға табыныусы бәжәнәк-башкорттар (кариаку Башкорт, №28) ул осорза үсәргән-бүреләрзән айырым – урыстарға якин сиктәш Дон һәм Днепр аралында йәшәгән; урыс йылғызмаларынан билдәле “Башкорт-хан” да, моғайын, “Башкорт иленең ханы” мәғәнәһендә әйтелгән, ә хандың үзенең исеме билдәле түгел (бәлки, Коншак<Кончактыр?). Күңелгә ағышһыз “куркак кыпсак”, “меңкен кыпсак” кушаматтары иһә “кыпсак” этнонимының тарихи тамырына -- килеп сығышына бәйле сит кәүемдәр тарафынан бирелгән булһа кәрәк. Ағас көпсәгенә юрап аңлаткан халык этимологияһын ситтә калдырып, ғалимдарға – тарихка мөрәжғәт кылайык.

Көнбайыш Төрки кағанатта (империяла) хакимлык иткән баяғы Көб-әсә (Бүре-әсә) тармағы сирзарзың (үсәргәндәрзең) бер төркөмө 646 йылда уларзың шул үзәк хакимиятына каршы баш күтәргән **басмыл – карлык – уйғыр** берләшмәһе тарафынан вәхшизәрсә бик каты кыйратылып, кулға төшкән яугир-ирзәре Мысыр ғәрәптәренә коллока һатылып, касып-боһоп иһән калғандарының бер килкәһе, ифрат куркакланып та меңкенләһеп, тизәр, Көбстандың (хәзерге Башкортостандың) көнсығыш сигенә -- Кыртыш (Иртыш) йылғаһы буйына каса һәм, дошмандарға каршы кулына корал тотоп һуғышырзай ғәййәр ирзәр булуыҙан тамам төңөлөп, үззәренең “үсәргән” этнонимындағы ғорур **әр** (ир, арий) элементынан ваз кисеп (баш тартып), “сир”һыз (яугирһез) ябай “көбәсәк” – әсә-бүре (катын-кыз) хәленә калырға мәжбүр була; ә ирлегендән (арийлығыңдан) баш тартыу ул заманала куркаклықтың, меңкенлектен эталоны һаналғанлыктан, үсәргән-сирзарзың шул төркөмдәренә яугир-ирһез “көпсәк” лек (кыпсаклык) йәғни “бүре-әсәк” лек ләкәбә йәбештерелә. Шул йәһәттән казак тарихсыһы Рөстәм Абдуманаповтың языуынса, күренекле төркиәтсе С.Г. Кляшторныйзың фекере бик фәһемле: “Кыпчак – прозвище-оберег с уничижительным значением “злочастный, неудачный, злополучный”. Это значение слова возникло, по мнению ученого, как подмена этнонима “сир” в ритуальной практике после падения сирского каганата в 646 году”. Тар-мар кылынған бик күп “сир”зарзы, ә тулы әйтелештә “әс-ир”зәрзе (үсәргән-ирзәрзе) Мысыр ғәрәптәренә коллока (мәмлүклеккә) һаталар, шул “әс-ир”зән **әсир** (пленный) төшөнсәһе барлыкка килә, -- Византияға коллока һатылғандарзың “slave” (славян) этнонимы шулай ук “кол” төшөнсәһендә инглиз теленә кергәндәй... Берыңғай иһкәртәйек: мәсьәләһе насар белгән, йәки фәндә өһтөнлөк итеүсә төрки түгел телселәрзең яңылыш билдәләүе һөһөмтәһендә “кыпсак телдәр” тип төркөмләнгән телдәребеҙ зә “үсәргән телдәр” тип йөрөтөлөргә һаклы, сөнки улар нигеҙзә үсәргән тел канундарынан тәшкил. Әйткәндәй, XI быуат фарсы авторы

Насир Хосров языуынан башланған һәм таралған “дәшт и-кыпчак” (“кыпсак далаһы”) атаманына көсәненп **дәүләт** төшөнсәһе биреү зә (мәсәләһ, кумык Мурад Аджи кеүектәр) дөрөс түгел, сөнки тарихта *кыпсак дәүләте* булмаған, ә улар йәшәгән даланы ғына әлегә Насир Хосров шулай атап ебәргән. Шул хатаның киң таралыуы аркаһында Сыңғыз-хан яулауҙарына дусар булған һуңғы осор Евразия китғаһындағы һәм Мысырҙағы *бөтә төркиҙәрҙе лә* бер калыптан “кыпсак” тип йөрөткәндәр һәм әлегәсә был төзәтелмәй; мәсәләһ, Мысыр мәмлүктәренең иң атаклыларынан булған Насретдин әл-Насири әл-Башкурди, Сәнжәр әл-Рукны әл-Башкурди, Алаитдин Башкурд әл-Насири, Ғилметдин әл-Башкурди, Сарын әл-дин әл-Башкурди, Кыратай Хазинадар Ғилметдин әл-Башкурди, Ғилметдин Сәнжәр әл-Башкурди, Ғилметдин Башкурд әл-Насири (Әхмәтзәки Вәлиди Туған. Башкорттарҙың тарихы. Өфө, “Китап” – 1994, 22-23-өнсө биттәр) һәм Изел менән Яйык араһында (Башкортостанда!) тыуып-үсеп ун дүрт йәшендә ғәрәптәргә коллодка һатылған, ә аҙаҡ Мысырҙың бөйөк хакимдарына әүерелгән Бейбарс әл-Бөржәни кеүектәр әлегәсә тарихи әҙәбиәттә әнә шул яһалма “бөйөк кыпсактар” ләкәбенән арынмай...

Икенсе осор тыуа: Сыңғыз-хан яулауҙары барышында кыпсаклыҡ калыбы онотолоп, бөтә төркиҙәргә “татар” ләкәбе тағыла һәм заманында карталарҙа Евразия китғаһы, тулыһынса, тип әйтерлек, “Тартария” тип тамғалана (хәҙер быны Казан пантатаристары кинәненп файҙалана). Сәбәбе: әлегә карталағы Изел – Дон аралында кыпсактарға күрше “татар йорто” (№27) булған; Сыңғыз-хан шул татар һуғышсыларын (үзенең атаһын үлтергән кан-дошмандарын), күберәк кырылһындар өсөндөр инде, көнбайыш фронтта һуғыштың алғы сафына куйып файҙалана, шуға күрә иң элек шуларҙан зыян күргән европалы халыҡтар бөйөк хандың бөтә илен яңылыш рәүештә **татарҙар** тип исемләй...

54. Руси сәхабә -- урыс-йомарт (боронғо Үсәргән кәбиләһенең ир-әс – ир-әсә яҡ тармағы).

55. Бәжәнәк – йәки печенег, ә асылы боронғо төп башкорт; Кейәү>Киев калаһын нигеҙләүселәр.

56. Дербенд Хазаран – Хазар дәүләтенең калаһы Дербент.

57. Мжал-Баскун – көслө баһкынсылар.

58. Хуаризм – Хорезм.

59. Табаристан арғы – арғы Табаристан.

60. Алдым кала – урыстарҙың Владимир калаһы.

61. Сакалба – сак-албан (хәҙерге Алания – Осетия), элекке төрки-славяндар.

62. Кариаку Татар – Татар йорто.

63. Кариаку Башкорт – Башкорт (Бәжәнәк) йорто, Дон һәм Днепр аралында.

64. Барсмәнд – Бүре-әсә (барс) корамы йәғни Бүре-әсәгә табыныусы **барсилдар** (бүре-әсә иле – үсәргәндәр) калаһы; ул тарихи Башкортостандың мәркәз калаһы “Журжан” – Үсәргән (хәҙерге Өфө №32) менән йәнәшә тора. VI быуатта барсилдар Кафказға барып урынлаша һәм Бүре-әсә-иле<**Берсилия** тигән дәүләт короп йәшәй, шуға мәңгелек һәйкәл булып унда Эльбрус һәм Эльбурс (Ил-бүре-әсә) тауҙары тора.

65. Аж – Ижау>Ижевск калаһы.

66. “Хзн” -- Кызан – Кыз-кала. Ағизелгә Өфө койған саталыкта – Ағизелдең уң ярында (Иглин районының Акбирзе аулынан 2,5 км көньяк-көнсығыштарак), Өфөнөң һул яғында урынлашкан боронго калабыз, хәзер уның емеректәрен урындағы кешеләр Кыз-кала-тау тип йөрөтә (Археологическая карта Башкирии, М., 1976, 140-сы бит, №1184).

67. Койрокло “ж” менән язылыштағы “Жржн” – Жәр-жән – Сәр-йән, йәғни Үсәргән (Үсәргән кәбиләһенәң исемең,кыскарытып, Әсәр, Сәр тип тә йөрөткәндәр, гәрәп языуында, баяғыса, “жәр” тип алынған), был иһә хәзерге Өфө калаһы, Өфө йылғаһының һәм Ағизелдең уң ярындағы сатала.

68. Кушан.

69. Варнак – Бүре-анак<Варяг, Балтик диңгезе буйындағы үсәргән-бөрийән, өпәй башкорттары нигезләгән һәм йәшәгән Бүре-әсә-өйө>Пруссия дәүләте (хәзерге Рәсәй Федерацияһының Калининград өлкәһе).

70. Болғар – Каспий диңгезенәң көньяк-көнбайышындағы тәүге Болғар калаһы (Изел буйы Болғарға тиклемгәһе).

71. Суар – Каспий диңгезенәң көньяк-көнбайышындағы тәүге Сувар калаһы (Изел буйы Суварға тиклемгәһе).

Әгәр зә ки был картала гәрәпсә билдәләргә карап юсыкланһак, зирәкйән укыусыбыз, әлбиттә, ундағы донъя яктары (стороны света) тейешле үз урындарында түгеллеген (мәсәлән, күнегелгәнәбеззәң киреһе буларак, аста – төньяк, өстә -- көньяк, һулда – көнсығыш, уңда көнбайыш), шуға бәйлә байтак географик атамалар за гәмәлдәге үз урындарында булмауын абайлаясак. Әйтәйек, мин номерлап билдәләгән һәм билдәләмәгән йылғалар – Изел, Яйык, Кубан, Дон, Днепр, Дунай һыуҙары Каспий-Арал һәм Кара-Азау диңгеззәренә, көтөлмәгәнсә, көньяктан килеп коя; Ирәмәл (языуза Рмл – Бәгзе берәүзәр уны гәрәптәң “ком” тигән һүзе йәғни ком сүле, тип укый) аталмыш ике армыт Урал тауҙары, шул яктағы мәңгелек калабыз Өфө һ.б. за – Каспий диңгезенәң көньяғында имеш. Йәнә килеп, гәмәли урынлашыуында Төньяк бозло океан кырыындағы өскөл һыҙатлы кара һыу яткылығы (“Әзәм ғалиһөссәләм тыуған ер”) – Урал тауҙарының төньяк осондағы өскөлләнәп китғабызға кергән (көнсығыш яры – Ямал ярымутрауы, көнбайыш яғында Вайгач утрауы һәм Җур ер тундраһы) Кар (Карское) диңгез култығы ла – көньякта... Карталағы калын көрән һызык менән кәртәләнгән “көнсығыш”ты һәм нәзек көрән һызыклап тирәсләнгән “көнбайыш”ты ла гәрәп картографтары боронго башкорт картаһына үзбелдекле килтереп “йәбештергән” булһа кәрәк. Шуға күрә был комарткы ифрат бәхәсле һанала, уны, моғайын, киләсәк географтарыбыз төпсөнөп төбөнә туз куйыр. Быуаттар дауамында төп нөсхәгә кемдәрзәңдер билдәләмәләре, төзәтмәләре, өстәлмәләре керетеләп, кайһы бер яңылышыҡтар ыраһа ла, комарткының төп башкорт өлөшө һау калған һәм ул асыҡ таныла.

Шул аркала Һиндостан, “негрзар иле” һ.б. – төньякта, ә “фарсылар иле”, Хөрәсән, “ике Ирак иле”, Әзербайжан, “курдтар иле”, “Мысыр сиктәре”, Александрия калаһы һ.б. – көнбайышта булып сыға.

Башкорт һәм Башкортостан тарихына кағылышлы ошо мәкәләне басма матбуғатка үткәрә алғаным юк, ләкин касан да донъяға сығырына өмөтләнем, сөнки тере куззы һалам астында һис йәшереп булмай бит.

04.04.2010.
31.12.2010
09.12.2011

БАБАЛАР ТУРАҢЫНДА ТӨРЛӨ МӘҒЛҮМӘТТӨР

////////////////////////////////////

Кытай йылъязмаларында башкорт кәбиләләре, ырыулары, саталары.

Н.Я. Бичурин (Иакинф), Л.Н. Гумилев, А.Г. Малявкин хезмәттәре буйынса. Башкортса аңлатмалы текстар минекә.

Предупреждение Н.Я. Бичурина.

Древние греческие¹⁴⁸ писатели не все описываемые ими могли сами видеть; а если и видели что, то мимоходом. Вероятнее, что они многое заимствовали от странствующих торгашей, которые обыкновенно дают новым для них народам и странам названия произвольные, или точные, но искаженные произношением; часто сообщают известия сбивчивые, неверные, и передают народные басни за истину... Сим образом *один и тот же народ* под Домом Хунну назывался хуннами, под Домом Дулга – долгосцами; под Домом Монгол назывался монголами... И будет дотоле носить сие название, пока вновь усилившийся какой-либо Дом покорит его и сообщить ему свое, другое народное, название. Сии два обстоятельства не были известны грекам... Принимая част за целое, или один народ за другой, они видели какой-то непонятный для них прилив и отлив народов¹⁴⁹...

...Китайцы полагали, что все другие народы, обитавшие от полудиких соседей их далее, находились в... подобном же невежестве, почему, из презрения к ним, приняли за правило голосовые слоги собственных иностранных имен перелагать на свой язык звуками знаком, заключавших в своем смысле какую-либо насмешку. От сего-то собственные иностранные имена, вошедшие в древнюю китайскую историю, далеки от правильного выговора их¹⁵⁰.

Китайская статистика И-тхунчжы показывает *восемь единоплеменных владетельных домов*, от которых... в продолжении двадцати столетий получили *народные названия*, последовательно одно за другим. Сии дома были: *хунну, ухуань, сяньби, жужаны, дулга, ойхор, сйэньто, кидань*¹⁵¹...

[Вэйшу¹⁵², гл. 103].

¹⁴⁸ Шулай ук боронго кытай, ғәрәп, фарсы һ.б. авторҙар за.

¹⁴⁹ Ошо ук сирҙе Л.Н. Гумилев һ.б. хезмәттәрендә лә күрәбез.

¹⁵⁰ Кытай йылъязмалары менән эш итеүсә башкорт авторҙарына быны ныҡ иҫтә тоторға кәрәк.

¹⁵¹ Килтерелгән этнонимдарҙың бөтәһе лә башкорт бабаларҙың икәнлеген «Заманалар» тигән ике томлығымда дәлилләп күрһәткәйнем.

¹⁵² Ошо рәүешле боронго кытай йылъязмаларының исемдәре бирелә.

Хойху или Гаогюй.

“Бейек Тәгәрмәс” дәүләте – Күбәләк-Тиләү башкорттары.

Хойху есть народное название поколения, известного прежде под названием *Дили*¹⁵³, а потом Гаогюй¹⁵⁴... Сей Дом задолго до появления его имени в истории существовал в составе союзных с ними поколений, и действовал, как член союза, под общим народным названием *тйелевцев*¹⁵⁵, или *гаогюйцев*... Основатель Дома был сын дочери или племянницы хуннуского хана, выданный за владетельного князя, принадлежавшего к союзу *динлинских* поколений, а это обстоятельство должно отнести к началу II века пред Р.Х.¹⁵⁶

...Рассказывают, что у хуннуского шаньюя¹⁵⁷ родились две дочери чрезвычайной красоты. Вельможи считали их богинями. Шаньюй сказал: можно ли мне таких дочерей выдать за людей? Я предоставляю их Небу. И так на север от столицы в необитаемое место построил высокий терем, и, поместив там обеих дочерей, сказал: молю Небо принять их. По происшествии трех лет мать пожелала взять их. Шаньюй сказал: невозможно, еще не пришло время. Через год после сего один *старый волк* стал денно и ночно стеречь терем, производя вой: почему вырыл себе нору под теремом и не выходил из нее. Меньшая дочь сказала: наш родитель поместил нас здесь; а ныне пришел волк; может быть, его прибытие имеет счастливое предзнаменование. Она только что хотела сойти к нему, как старшая ее сестра в чрезвычайном испуге сказала: это животное, не посрамляй родителей. Меньшая сестра не послушала ее, сошла к волку, вышла замуж и родила сына. Потомство от них размножилось и составило государство: посему-то здесь люди любят *продолжительное пение или воют подобно волкам*¹⁵⁸... Предки гаогюйцев составляли двенадцать родов¹⁵⁹.

Ошондай ук риүәйәт башкорттоң “Сыңғызнамә” тәүәрихенә теркәлгән: Алтын хандың һылыузарзан һылыу Ғәлмәлек Күркле исемле кызы Кояштың ерзәге һынланышы булған Бүре-Атанан быуазый за буласак хандарзың бабаһы Сыңғыз-ханды тыузыра...

Бүре-Атанан таралған током – башкорт халкының төньяк-көнсығыш (Тышкы Башкорт) яғы яртыһы (Башкорт фратрияһы). Ө көньяк-көнсығыш (Эске Башкорт) яғы яртыһы – Үсәргән фратрияһы.

[Таншу, гл. 215 и 215/б; Чжоушу, гл. 50; Суйшу, гл. 84].

Тугю или Тукюе.

Төркизәр.

¹⁵³ Тиләү.

¹⁵⁴ «Бейек Тәгәрмәс» тип тәржемәләһә (кытайзарзы күбәләк-тиләүзәрзең бейек тәгәрмәсле арбалары хайран калдырған).

¹⁵⁵ Күбәләк-тиләүзәрзең кытайзар биргән икенсе бер атамаһы.

¹⁵⁶ Б.э. тиклем.

¹⁵⁷ Шаньйй – башкорт-һундарзың батшалык титулы (хан тигән һымак).

¹⁵⁸ Башкорттоң озон көйзәре – бүре олоуына окшатыу.

¹⁵⁹ Башкорт халкының төп ун ике ырыузан хасиллығын мәшһүр С.И. Руденко ла 1955 йылда нәшер ителгән “Башкиры” тигән хезмәтендә асыҡ язып калдырған (50-нсе бит).

Предки тукюеского Дома обитали от западного моря на запад и одни составляли аймак... по прозванию *Ашина*.

Впоследствии сей род был разбит одним соседним владетелем и совершенно истреблен. Остался один десятилетний мальчик. Ратники, видя его малолетство, пожалели убить его: почему, отрубив у него руки и ноги, бросили его в *травянистое озеро*¹⁶⁰. *Волчица* стала кормить его мясом. Владетель, услышав, что мальчик еще жив, вторично послал людей убить его. Посланные, увидев мальчика подле *Волчицы*, хотели и ее убить. В это время, по китайским сказаниям, *Волчица* эта появилась в стране *на восток*¹⁶¹... В горах находится пещера, а в пещере есть равнина, поросшая густой травой на несколько сот *ли* окружностью. Со всех четырех сторон пещеры лежат горы. Здесь укрылась *Волчица* и родила десять сыновей... каждый из них составил особый род. В числе их был *Ашина*, человек с великими способностями, и он признан был государем: почему он над воротами своего места пребывания выставил *знамя с волчьей головою* в воспоминание своего происхождения...

[Башкорт халык ижады. Риүәйәттәр, легендалар. Өфө, 1980; 82-нсе бит].

Бүреләр токомо. Без – Бүреләр ырыуы. Элек Үсәргән булғанбыз. Ата-бабайзар күсеп-кунып йөрөгәндә уларға бер-нисә бүре осраған. Бер һунары быны атайым тигә, бүре телгә килеп әйткән: “Атма мине, койроғомдан тотоп, ергә һук”. Һукһа, теге бик матур бер кыз булған. Һунары уны алып кайткан да тора башлаған. Үсәргәндәр быға риза булмаған, кыуып ебәргәндәр үзен. Шунан һунары ситкә китеп, үзе бер ғайлә яһап, балалары булып, зур бер ил короп ебәргән. Әсәләре бүренән булғас, уларҙы *бүреләр* тип йөрөткәндәр. Ырыуы башлап ебәргән әлегә һунарыны *баиш бүре*¹⁶² тип атағандар. Бына без шул *баиш бүре* токомонан киләбез инде.

1961 йылда Ырымбур өлкәһенең Гай районы Башбүре ауылы Сабир Төлкөбаевтан (1898 йылғы) Кирәй Мәргән яҙып алған. Үсәргәндең был “баиш бүре токомо”, күренеп тора, боронго Төрки каганат дәүләтен нигеҙләүсе Ашина бабанан килгән нәсел.

Еще говорят, что предки тукюеского Дома происходят из владетельного Дома *Со*¹⁶³, обитавшего от хуннов на север. Старейшина аймака назывался *Апанбу*¹⁶⁴. Их было 70 братьев. Первый назывался *Ичжини-нишыду*, и *родился от волчицы*. *Апанбу* с прочими братьями был от природы глуп, почему весь Дом его был уничтожен. *Нишыду* имел сверхестественные свойства: и мог наводить ветры и дожди¹⁶⁵. Он взял за себя двух жен, из которых одна, как сказывают, была дочь *духа лета*, другая – дочь *духа зимы*.

¹⁶⁰ Күндрәк-үлән үскән күл йәғни Күндрәк-күл – Кандра-күл.

¹⁶¹ Өргөн-күл төбәге.

¹⁶² Баш бүре – башкорт, тимәк.

¹⁶³ Әсә -- Әсә-Бүре.

¹⁶⁴ Үсәргәндең хәзерге *Апанды* араһы.

¹⁶⁵ Үсәргән риүәйәттәрендә шундай көскә эйә тылсымлы «ямғыр ташы» бар.

Ибн-Фазлан, 922 йыл (башкорттар тураһында):

Уларзың кайһы берзәре үзенең ун ике эйәһе бар тип әйтә: кыш эйәһе, йәй эйәһе, ямғыр эйәһе, ел эйәһе, ағас эйәһе, кешеләрҙең эйәһе, аттарзың эйәһе, һыу эйәһе, төн эйәһе, көн эйәһе, әжәл эйәһе, ер эйәһе; ә күктәге эйәһе уларзың иң зуры, ләкин ул улар менән (башка эйәһәр менән) ризалашып берләшә һәм уларзың һәр береһе икенсегә кылғанды хулай.

Первая родила четырех сыновей, из которых первый превратился в *Ибиса*;

М.А. Коростовцев. Религия Древнего Египта. М., 1976, стр. 20:

Одним из наиболее чтимых в Египте животных была птица *ибис*¹⁶⁶... Ибис почитался как воплощение бога мудрости и знаний Тота, центром культа которого был Гермополь – Средний Египт. Убийство ибиса... каралась смертью...

Шулай итеп, бик боронғо бабаларыбыз изге кош ибисты (хәҙерге каузанды) акыл һәм белем хозайы Тоттоң ерзәге кәүҙәләнешә һанағандар һәм шундай акыллы, белемле кешене лә *Ибис – Абыс – Абыз* тип зурлағандар, мәҫәлән, *Кинйә-Абыз*.

Огузнамә, стр. 48:

Огуз-хан, пройдя через Талаш, прибыл в Самарканд и Бухару, перейдя реку Аму, направился в Хорасан... Огуз-хан взял Хорасан, а затем завоевал Ирак Персидский, Ирак Арабский, Азербайджан, Армению, Сирию и другие страны вплоть до Египта...

Э. Бикерман. Хронология древнего мира. М., 1975, стр. 176 – 178:

Списки правителей Древнего Египта (до н.э.). III династия (2778 – 2723): *Хуни* – *Һун*. V династия (2563 – 2423): *Усеркаф* – *Үсәргән*. XXII династия (950 – 730): *Осоркон I* – *Үсәргән I*; *Осоркон II* – *Үсәргән II*; *Осоркон IV* – *Үсәргән IV*. XXIII династия (817 – 730): *Осоркон III* – *Үсәргән III*.

Тимәк, “ибис-кошка әүерелгән” башкорт-Абыз Египетты яуларға киткән...

...другой царствовал между реками *Афу*¹⁶⁷ и *Гянь*¹⁶⁸;

третий царствовал при реке *Чуси*¹⁶⁹;

а последний жил при горах *Басыче-сиши*¹⁷⁰. Это был старший сын... С общего согласия поставили старшего государем над собою под наименованием *Тукюе*¹⁷¹. Это был Надулу-ше [Надула-шата йәки сата]. Надулу имел десять жен. Все его сыновья прозывались по Дому матерей. *Ашина* был сын младшей жены... Братья и признали его своим государем... Хотя в сказаниях есть разность, но во всех *род тукюесцев произведен от волка*.

Сия-то часть земли азиатскими историками названа *Эргәне-кун*¹⁷²...

¹⁶⁶ Ибис – хәҙерге исеме *каузы*.

¹⁶⁷ Афу – үзәбезҙең Өфө (Каризел) йылғаһы.

¹⁶⁸ Гянь – үзәбезҙең Кан (Кана) йылғаһы.

¹⁶⁹ Чуси – үзәбезҙең Суса (Чусовая) йылғаһы, ул төбәктә әлегәсә *әтерсәк* (*этруск*) – *терсәк* башкорттары йәшәй.

¹⁷⁰ Башкорт (Урал) тауҙары.

¹⁷¹ Тукюе – Торок (Тора тау) өйө йәғни иле тигән һүз, шунан *төрк*, *төрөк*, *төрки*, *төркмән* атамалары килә.

¹⁷² Эргәне-кун – үзәбезҙең Өргөн-күл.

Боронго башкорт һәм башкорт-кытай дәүләттәре һәм императорзары.

А.Г. Малявкиндың тикшереп белеүенсә, 304 – 436 йылдарза Кытай төньяғында бөтәһе 16 дәүләт төзөлгән, шуларзың 8-е – безҙең бабаларзыкы:

өсәүен һундар (бәжәнәк-башкорттар) төзөгән;

бишәүен үсәргән-башкорттар төзөгән. Шул биш үсәргән-башкорттар дәүләтенен өсәүен иң тәүбашлап бәжәнәк-башкорттар (мужун) нигеҙләгән.

Император Дао-у. Первый император государства Позднее Вэй, часто именуемого в источниках Северное Вэй.

Государство создано *сяньбийским племенем тоба*¹⁷³. Император Дао-у в китайских источниках известен также под фамилией *Тоба – Тоба Гуй*. Правил с 398 по 409 г.

Северное Вэй (338 – 376, 386 – 534).

Это государство также называется Позднее Вэй, Юань Вэй, или Тоба Вэй.

Первоначально в Северном Китае *сяньбийское племя тоба* создало княжество Дай в 338 г. В 376 г. оно было уничтожено царством Раннее Цинь. После гибели царства Раннее Цинь вождь этого племени Тоба Гуй вновь обрел независимость и основал царство Северное Вэй. Первоначально оно ничем не отличалось от тех царств, которые по традиции включаются в число “шеснацати царств”. Правители царства проводили разумную политику, постепенно оно крепло и в 439 г. *объединило весь Северный Китай*. Неоднократные попытки присоединить юг не увенчались успехом. К концу правления династии Северная Вэй положение в стране резко ухудшилось и Северный Китай вновь распался на два самостоятельных государств:

Западное Вэй (535 – 556);

Восточное Вэй (534 – 550).

В конце царствования династии Северная Вэй, а так же во время правления династий Западная и Восточная Вэй на терр. Северного Китая происходила жестокая междоусобная борьба, закончившаяся гибелью этих двух династий и появлением следующих таких же слабых и недолговечных:

Северное Чжоу (557 – 581);

Северное Ци (550 – 577).

В 581 г. Ян Цзянь, родственник императора по женской линии, низложил малолетнего императора династии Северная Чжоу, объявил себя императором и создал новую династию Суй. В 589 г. Он предпринял поход на юг и уничтожил южное царство Чэнь. Так *завершилось объединение страны* под властью династии Суй (581 – 618).

Кәбиләләр:

Һун (Бәжәнәк-Башкорт араһы).

¹⁷³ Үсәргәннен Үсен-би түбәһе.

Князь Кунье (Хунье). Кунье (хунье) – одно из племен правой (западной) стороны *сюнну*¹⁷⁴. Это племя в конце II века до н.э. кочевало в средней части провинции Ганьсу на территории современных уездов Чжанье, Шаньдань, Увэй, Чжэнфань, Юнчан, Гуфань, Цзюцюань и Гаотай.

Танғауыр.

Племя тунло (тоңғра) кочевало к северу от сеяньто и к востоку от теленгутов.

Танғауыр ырыу атамаһының яһалышы:

Атан-ак-абар>Атан-ак(а)-бүр(е)>Танағабур>Танғауыр (Түнгәүер). Күренеүенсә, башкорттардың был килкәһе үззәрен ата бүренән таралған тип һанаған һәм улар Үсәргән кәбиләһенәң ата як сатаһы булып тора.

Үсәргән (жужан или жуань-жуань).

Широко известны и другие транскрипции, например *жоужань*, *жуйжуй*, *жужу*. Все это синонимы названия союза кочевых племен, живших в степных районах на территории от Манчжурии до Туркестана. Этническая принадлежность их неясна¹⁷⁵. Жужане исчезли из степей Центральной Азии в середине VI века.

Большинство западных исследователей считает жужаней *тюрками*.

Жуны и ху. Упоминание в этом тексте рядом двух этнонимов “жун” и “ху” дает основание говорить о том, что здесь ху – согдийцы (фарсы), а жун – тюрки.

“Торан – Иран” каршылығы илдәренәң исемдәренәң барлыкка килеүе.

Тора тау – Торан (Туран) иле.

Ир-ан (Ир иле) – Күсәк (Артыш-Ир – Арташир) төзөгән Иран иле. Шуға тиклемге Бүре-Өфө-Өйө (Парфия) илен һәм Бүре-Әсә (Фарсы) илен бергә кушыуҙан хасил.

Тора-ан(а) кош – Торна кош (Торан иленәң Үсәргән изге кошо).

Тора-кош – торғош (түргөш) – үсәргәндәр.

Байак-кош (Бай-Аккош) – Байғош (Һун изге кошо).

XIII быуат сәйәхәтсәһе Марко Поло яҙған башкорт калаһы Паскати́р – Абыз-аға-Тор (Апас-ака-Тор) тигән кушма һүззән хасилдыр, йәғни оло хозайыбыҙ Абыз-аға-Тор урынлашкан Тора тау хөрмәтенә королған корамдың торған ере – хәзерге Эстәрлетамак калаһы. Боронғо шумер (Месопатамия) балсыҡ китаптарында ла Тора тау “Абызи” тип яҙылған.

[Синь Тан шу, гл. 43/Б], 221/А, 221/Б, .

После того, как император Тай-цзун (второй император государства Тан, 626 – 649) умиротворил тюрок *туцзюэ*, различные племена северо-западных варваров, а также южные и восточные варвары постепенно стали подчиняться Срединному государству. Вслед за этим на территории расселения этих племен были созданы

¹⁷⁴ Сюнну – һундар.

¹⁷⁵ «Заманалар» тигән хезмәтемдә мин улардың үсәргәндәр икәнен күрһәткәнмен.

округа и уезды, а для самых больших племен были организованы управления *дуду* (*дудуфу*). Вожди этих племен назначались на должность *тутуков* (*дуду*) и правителей округов (*цыши*). Все могли передавать эти должности по наследству.

Позднее эти племена то оставались вассалами, то изменяли.

Составители хроники совершенно справедливо отмечают, что только после капитуляции тюрок *туцзюэ* и ликвидации Восточнотюркского каганата различные “варвары” стали постепенно подчиняться империи Тан.

Кошан дәүләте һәм уға буйһонған шәкеллектәр (өлкәләр).

Да Ся – это Тохаристан¹⁷⁶. *Яда* это фамилия князя. Потомки фамилию сделали названием государства, изменившимся на *Ида*, также именуется *Итянь*. Обычаи сходны с обычаями тюрок *туцзюэ*. Во время эры правления Тянь-бао (742 – 756) отправили послов ко двору с данью.

Аңлатма. “Яда” – үзәргәнле Күсәк-бейзең ләкәбе “Ир” (“Яр”), ә тулыһынса Артыш-Ир (Ардашир); “Ида” – Ира йәки Ир. Дәүләт исеме “Итянь” – Иран. “Ир-Бабсак” (Папак) – Ир-Күсәктең атаһы; тимәк, “Яда” ырыуы – Үзәргән ырыуы. (“Заманалар” тигән хезмәтемдә асылған).

Управление *дуду* Тайхань¹⁷⁷. Создано в составе племени *яда* в г. Холу. Их тайхан управлял делами *дудуфу*. Как обычно, племена были разделены и образовано 15 округов, которыми ведал тайхань.

Аңлатма. Холу – һүл калаһы, хәзерге Афғанстандағы Кандағар (“Хәтерхитап” тың беренсе бүлегендә күрһәттем, 605 – 616 йылдар; идаралык “дуду” шул йылдарҙа төҙөлгәндер). Шул 15 округ араһынан:

1. Округ Фумо. (Боронғо Каңғы дәүләтенең баш калаһы Фумо). Создан в г. Нуна.
2. Округ Яньцай. (Яньцай – к северо-западу от Кангюя). Создан в г. Хулу.
3. Округ Инай. (Название древнего государства Инай на западе от Синцзяньского округа). Создан в г. Подолэнсадацзянь. (Инәй – мифик тәүбаба Имирзың инәлеге, Әмбә йылға төбәге).
5. Округ Юйлин. Создан в г. Умоянь. (Инәйгә йәғни Әмбәгә күрше икәнлеге әйтелә. Умоянь – һомаййән, амазонкалар иле Ырғыз йылғалары аралығы.
7. Округ Бочжи. Создан в г. Цзелаочжи.

Аңлатма. Локализуется в Северном Афганистане в провинции Бадахшан южнее Зебака.

Бадак-шан – Бозак-шан; Бозак-ир-ат – Бозкират – Башкорт.

Бочжи – совпадает с государством Бочжи (Босы): бочжи-инак – бәжәнәк, бочжи-корт – башкорт.

Город Цзелаочжи. По мнению Чэнь Чжунмяня, это транскрипция топонима Гарджистан – название местности по верхнему Мургабу.

Баш-Гарджистан – Башкортостан!

Город Герат: Баш-Герат – Башкорт!

Ир-кыззар (амазонкалар) иле.

В районе Западного моря (Сихай)¹⁷⁸ есть государство, где правят женщины¹⁷⁹... Территория простирается с востока на запад на девять дней пути, с юга на север на

¹⁷⁶ Кошан дәүләтенең икенсе бер исеме.

¹⁷⁷ Туғын (тәғәрмәскала Аркайымдың туғыны) йәки Туған – Аркайым өлкәһе.

двадцать дней пути. Есть 80 городов. Государство управляется женщинами. Живут в долине реки *Каньянь*¹⁸⁰, окруженный с четырех сторон отвесными горами и теснинами. Есть р. *Жошуй*¹⁸¹, текущая на юг. *Из шитых кож делают лодки*¹⁸². Семей -- 40 тысяч, отборного войска -- 10 тысяч.

Князь в женском царстве называется "бинь", отвечающий за управление именуется "гаобали", что соответствует должности первого советника. Внешние должности заняты мужчинами; женщины, занимающие должности во внутренних учреждениях, передают мужчинам приказы и распоряжения, которые они и исполняют. Правительнице прислуживают несколько сот служанок. Каждый пять дней происходит разбор государственных дел. В случае смерти государыни население вручает королевской семье несколько десятков тысяч золотых монет и просит избрать на пост двух добродетельных девиц. Вторая из них является малой государыней и в случае смерти государыни наследует ее пост. Если умирает тетка, то наследует золовка, и при этом не бывает узурпаций... Государыня носит одежду из темной шерстяной ткани, сверх узорчатой шелковой юбки надевает халат, рукава которого касаются земли. Зимой носит шубу из каракуля, отделанную узорчатой парчой. Волосы связаны в небольшой узел, в ушах серьги, на ногах надеты *садо*¹⁸³ -- это обувь. По их обычаю мужчины не имеют того значения, что женщины, знатные из них все имеют прислугу. Мужчины распускают волосы и натирают *лицо темной краской*¹⁸⁴. Занимаются только военным делом и обработкой полей. Сыновья берут фамилию матери¹⁸⁵.

Климат холодный, хорошо родит пшеница, разводят баранов и лошадей. Добывается золото... Одиннадцатый месяц считается первым месяцем года. Шаманы в десятом месяце идут в горы, где раскладывают *пьяное зерно*¹⁸⁶, читая заклинания, скликают птиц. Скоро прилетает *птица, похожая на курицу*. Ей *вскрывают зоб*¹⁸⁷ и смотрят, если там зерно, то будет богатый урожай, если нет зерна, то будут стихийные бедствия. Это называется гадание с помощью птиц. (Һуйыр кош һуйып юрау).

Траур носят в течение трех лет, не меняют одежду, не расчесывают и не моют волос...

Река Жошуй. О реке Жошуй (Жайык/Яйык) упоминающейся в данном тексте, в Ши цзы Сыма Цяня (гл. 123) говорится следующее:

¹⁷⁸ Каспий диңгезе.

¹⁷⁹ Башкорт йәмғиәтендәге төп канун – «ир – баш, катын – муйын; муйын кайһы якка боролһа, баш шул якка карай» булғанлыктан, ғаиләлә лә, дәүләт менән идара итеүҙә лә катын фекеренә өстөнлөк бирелгән, шуға күрә сит ил кешеләре башкорт йәмғиәтендә тулыһынса катын-кыздар ғына бойора тип аңлағандар.

¹⁸⁰ Көнәйле (Кинель) йылғаһы.

¹⁸¹ Жайык (Яйык) йылғаһы.

¹⁸² 922 йылда Ибн-Фазлан да Яйыкты башкорттоң күн кәмәләрендә кискән.

¹⁸³ Сарык.

¹⁸⁴ Башкорттағы «йөзө кара» тип әрләү шунан калғандыр.

¹⁸⁵ Матриархат йәмғиәтенә күренеш.

¹⁸⁶ Асы балдың куры.

¹⁸⁷ Һуйыр кош, һуйып күрәҙәлек кылғандары өсөн «Һуйыр» кош исеме биргәндәр.

“Старейшины Парфии рассказывают, что в Тяочжи (самая крайне-западная страна со стороны Китая) есть р. *Жошуй* и *Си-ван-му*¹⁸⁸ (Мать – царица Запада), но никогда не видели ее”. К данному тексту имеется обширное примечание, из которого следует, что кроме этой реки Жошуй есть *еще одна*, протекающая через Женское царство и имеющая *два истока* в горах *Аноуда* к северу от Женского царства. *Обе реки текут на юг и на территории Женского царства сливаются вместе. Образовавшаяся р. Жошуй на юге впадает в море.*

Аңлатма. “Еще одна” тигәне – Һакмар йылғаһы. Ысынлап та Яйык та, Һакмар за көньякка табан ағылып, хәзерге Ырымбур калаһы тәңгәлендә бергә кушыла ла, “Яйыкка әүерелеп, көньяктағы диңгезгә коя” – Каспий диңгезенә. Был текстан күренеүенсә, Һакмар менән кушылғанға тиклемге Яйык үзәне хәзерге Таналык йылғаһының дауамы һаналған.

В Дай Цин итун чжи (Географическое обозрение Дайцинской империи) приводится информация, почерпнутая из сочинений на санскрите о том, *что четыре великие реки берут начало в горах Аноуда.*

Аңлатма. Был “дүрт бөйөк йылға”: 1. Яйык, 2. Ағизел – Кама – Изел дөйөм үзәне, 3. Каризел, 4. Уй – Тубыл – Обь дөйөм үзәне. Ә ул бөйөк дүрт йылғабыз башланған тау Аноуданы төпсөнгәндә был исемдең, моғайын, кыскарытылып язылышын һәм Урал тауларының озон-озон икеһе – мифик Имир-тәүбәһең ирендәре икәнлеген иштә тотайык: **Үр-Аноуда-к – Ураноудак (Ирен-дак) – Ирәндек таулары...**

“Бүреләр токомо” үсәргәндәрзең изге Шәке таулы Шини (Шәнә, Әсәнә -- Әсә-Бүре) иле һәм уларзың күршеләре тураһында мәғлүмәт.

Шини, иначе именуется Шицини или Сэни. В юго-восточном направлении до столицы Танского государства (Китая) 9 тыс. *ли*, в восточном направлении на 500 *ли* отстоит от укрепления Цунлин, в южном направлении через 300 *ли* будет Хуми¹⁸⁹, на северо-запад через 500 *ли* пути достигают Цзюйми¹⁹⁰. Первоначально столица находилась в г. Кухань¹⁹¹, позднее стали жить рассредоточенно в горных долинах. В пяти больших долинах есть пять вождей, которые сами управляют своими владениями, они именуются “*пять шини*”¹⁹².

Территория простирается на 2 тыс. *ли*, не произрастают хлебные злаки. Население любит войны, нападает и грабит купцов. В четырех долинах по р. Боми¹⁹³ вожди совершенно не слушают приказов князя. По обычаю живут в пещерах.

В 20-ом году правления Чжэнь-гуань (22/I 646 – 9/II 647) послы их вместе с послами *Сымо*¹⁹⁴ и *Ипань*¹⁹⁵ прибыли ко двору. В 12-ом году эры правления Кай-юань (31/I 724

¹⁸⁸ Әсәк-мәр (Әсә-һыу) – Сакмар (Һакмар) йылғаһы.

¹⁸⁹ Һомай иле -- Әмбә йылғаһы төбәге.

¹⁹⁰ Юрматы иле – хәзерге Татарстан Республикаһының көнсығыш яртыһы.

¹⁹¹ Корған калаһы.

¹⁹² Биш шәке (Әсә-Бүре) – Үсәргәндең биш араһы.

¹⁹³ Ағизел йылғаһы.

¹⁹⁴ Һомай иле.

¹⁹⁵ Өпәй (Өфө) иле.

– 17/II 724) их князю Бучжэбо¹⁹⁶ пожалована должность большого военачальника стражи *цзинь*. В 6-ом году эры правления Тянь-бао (14/II 747 – 3/II 748) князь Дешицзянь принял участие в нападении на Болюй¹⁹⁷ и погиб в сражении. На должность дуду выдвинут его сын, ему присвоен чин левого военачальника воинственной гвардии, назначено жалование. Указано жить в собственных владениях.

Государство Сымо (Юмай) на севере граничит с государством Шини (Усэргэндэр); обычаи как и в государстве Кан (каннлар).

Государство Ипань (Өпэй) также граничит с государством Кан, в стране выращивают прекрасных лошадей.

Государство Цзюйми (Юрматы).

Цзюйми расположено в 500 *ли* к северо-западу от государства Шини (Шикинан).

Наименование государства Цзюйми в кит. источниках представлено рядами синонимических транскрипций, важнейшие из них: *Цзюймото*, *Цзюйми*, *Цзюймито*, *Цзюймичжи*, *Цзюймито*¹⁹⁸.

Округ Уфэй.

В Синь Тан шу (гл. 43/Б) речь идет об управлении дуду в округе Няофэй. В другом разделе СТШ (гл. 221/Б, “Повествование о государстве Хуми”) сообщается, что округ Няофэй был создан во время эры правления Сянь-цин (656 – 661) *на территории государства Хуми (Юмай)*. В переводе Н.Я. Бичурина речь идет об округе **Уфэй**.

Аңлатма. Сал борондан (б.э. тиклем үк) башкорттардың дини үзгө булған Өфө калаһын Кытайҙың Тан империяһы ла 656-61-енсе йылдарҙа башкорттардың баш калаһы итеп таныған, тимәк.

Кытай йылғызмаларында Башкортостан тураһында кайһы бер мәғлүмәттәр.

Бөтәһенән күренеүенсә, боронғо заман Башкортостанда Ашина һәм Ашидә токомдары -- башкорттар ғына йәшәгән, уның ере бер-нисә бейлектәргә (кытайҙар языуынса, дүләттәргә) бүленгән.

Японский ученый М. Мори отмечал, что до сих пор неизвестно, какие родоплеменные подразделения, кроме знатных родов *Ашина*¹⁹⁹ и *Ашидэ*²⁰⁰, входят в состав тюрок *туцзюе*. Он также писал: “Кроме этого, я точно не знаю, относятся или

¹⁹⁶ Бучжэбо – Баш-Апа, ә тулыһы Бучжэбоцзы – Баш-Абызый, Торан (Шәке) дүләтенең Баш-Абызыйы (шәкеһе).

¹⁹⁷ Болюй – Тубыл-Уй йылғалар аралығы.

¹⁹⁸ Кытай телендә булмаған «р» өнөн үз урынына куйып укыһаҡ, барыһы ла аңлашыла, мәҫәлән: *Цзю(р)мото – Юрматы...*

¹⁹⁹ Ашина (Аша-Инә) – Бүрә-Әсә, Үсәргән ырыуының “Әсә-Бүренән тыуған” *һул* (көнъяк-көнбайыш -- әсә яҡ) тармағы.

²⁰⁰ Ашидэ (Аша-Ата) – Бүрә-Ата, Үсәргән ырыуының “Ата-Бүренән тыуған” *уң* (төнъяк-көнсығыш -- ата яҡ) тармағы.

нет к тюркам *туцзюе* родовые подразделения: 1) хоба, 2) шэли, 3) сунун, 4) чили (чилюэ), 5) чжиши, 6) биши, 7) нула (нулай)”.
Аңлатма. 1) хоба – кыпсак, 2) шэли (шэре) – Үсәргән, 3) сунун – һунун (һуун)-кыпсак, 4) чили (чилюэ) – тиләү, 5) чжиши – шишәй, 6) биши – бишәй. 7) нула (нулай) – нуғай.

Государство Басими (басмылы), другое название Била.

Впервые о нем узнали во время существования государства Суй (581 – 618).

Аңлатма. Мифик тәүбабабыз Имирзың уң як Боз-Эмейе (Йөрәк тау) тыузымыш Инәһен (Һыйырзы) имеп үскән Урал-башбаба токомдары – бәжәнәк-башкорттар. Боз-Эмей, Боз-Эмей-улы тигәнде кытайзар Басими, Басмылы тип язғандар. “Била” тигәне – Бала-Катай башкорттары.

Живут к югу от Бэйтина²⁰¹ и Северного моря (Бэйхай) и к юго-востоку от цзегу (кыргызы). Живут рассредоточенно в горах. До Дуньхуана более 9 тыс. ли. Есть вожди, но нет князей; семей более 2 тыс. Люди этого племени мужественны и сильны, хорошие охотники.

В стране много снега, часто кусок дерева²⁰² служит лошастью. На нем по снегу преследуют оленей. Он похож на щит, но передняя часть загнута вверх, низ покрывается лошадиной шкурой²⁰³ по шерсти так, чтобы шерсть касалась снега и скользила; вроде как деревянные башмаки, крепко привязанные к ступне. Если спускаются под гору, то могут догнать оленя; если идут по ровному месту по снегу, то двигаются вперед, втыкая палки, как на лодке; когда идут вверх по склону, то берут их в руки и так поднимаются. Каждый раз, добыв во время охоты оленя, семья есть его на месте; закончив, переходят на другое место. Жилищем им служит хижина, сделанная из бересты²⁰⁴. Мужчины стригут волосы, из бересты делают шапки. [Тун дянъ (Свод общих установлений государственного управления. Энциклопедия), гл. 200]. Шул ук мәғлүмәт теркәлгән: Тай-пин хуаньюй цзы (Писание вселенной в годы правления Тай-пин син-го, 976 – 983. Энциклопедия), гл. 199.

Басими (басмылы) впервые явились ко двору в 20-ом году эры правления Чжэньгуань (17/II 649 – 6/II 650). В начале эры правления Тянь-бао (742 – 756) совместно с уйгурским ябгу напали и убили *туцзюеского кагана*²⁰⁵. Большой вождь басмылов Ашина Ши был поставлен императорским двором каганом с титулом *Хэла*²⁰⁶ *пицзя*. Каган отправил послов ко двору с выражением благодарности. Император Сюаньцзун (712 – 756) пожаловал послам пурпурные узорчатые халаты, расшитые золотом пояса и поясные мешочки (юйдай) для хранения верительных бирок. Не прошло и трех лет, как басмылы были разбиты карлуками и уйгурами и бежали в район Бэйтина. Потом князь басмылов прибыл в столицу ко двору, ему был пожалован чин левого военачальника воинственной гвардии. Его земля и народ были присоединены уйгурами. [Синь Тан ши, гл. 217/Б].

Государство Бома (Уралдағы Алатау башкорттарының иле).

²⁰¹ Бэйтин – Бишбалык калаһы.

²⁰² Саңғы.

²⁰³ Калтағай.

²⁰⁴ Тузлыкыуыш.

²⁰⁵ Төрки кағанат кағанын.

²⁰⁶ Хэла – Кола (төс), мәсәләһ, кола ат – гнедой мерин.

Его земли находятся вблизи Северного моря, до столицы Чанъан 14 тыс. ли. Путники достигают Бома²⁰⁷, миновав кочевья пяти больших туцзюеских племен²⁰⁸. Имеют 30 тыс. солдат и 300 тыс. лошадей. Государством Бома управляет эркин²⁰⁹, бома от тюрков туцзюе ничем особенным не отличаются. Имеют луки, стрелы, мечи, пики, щиты; не несут ночных караулов и нет личной охраны; не существует награждений. Страна простирается с востока на запад на один месяц пути, с юга на север – на 50 дней пути. Климат крайне холодный, ежегодно зимой скапливается столько снега, что деревья не покрыты им только на 1-2 чи. С наступлением тепла и оттаиванием почвы пахут с помощью лошадей и людей, начиная с южных склонов; сеют хлеба (пять злаков). Любят рыбную ловлю и охоту. Мясо добытых рыб, оленей, выдр, соболей и др. животных съедают, а шкуры используют для одежды; в стране мало железной утвари, пользуются керамической посудой для варки пищи, а также блюдами и чашками из бересты.

Останавливаются для жилья в зависимости от наличия воды и травы, складывают жерди как сруб колодца, покрытие из бересты служит крышей. На землю укладывается травяная подстилка, поверх нее кладут кошмы, на которых спят и сидят; переезжают, когда иссякнут травы, не имеют постоянного места жительства. Масть лошадей *пегая (бо)*, поэтому государство так называется (*Бома*). Они лошадей²¹⁰ не используют для верховой езды, только доят, делают *кумыс* и употребляют его в пищу. Бома и кыргызы часто нападают друг на друга. Наружностью они похожи, но язык друг друга не понимают. Во время эры правления Юн-хуэй (650 – 656) в Великий Тан отправили послов с данью ко двору. [Тун дянъ (Свод общих установлений государственного управления. Энциклопедия), гл. 200. Шул ук мэглүмэттэр: Тай-пин хуаньюй цзи, гл. 200 һәм Синь Тан ши, гл. 217/Б].

Күбэлэк-Тиләү кәбиләһе. Каган Тули (Тиләү кағаны).

В двенадцатом месяце (19/І – 17/ІІ 630) каган Тули, а также *шад* (сата, шата, йәғни каған улы) Юйшэ и *тегин* (туған, кағандың бер туғаны) Инънай вместе с подчиненными им племенами бежали в Танское государство.

Шунан һуң ул касак кәбиләләрзе урынлаштырыу өсөн Кытайза яңы округтар булдырыла:

Округ Шэли был создан для размещения племени *шэли-тули*²¹¹. Реконструкция: shar-du-li. Тимәк, шәре-тиләү (үсәргән-тиләү).

Сообщается, что в 655 г. в военной экспедиции против Ашина Хэлу принимал участие и левый генерал храброй стражи Шэли Чили, ...что отец Кутлуга был вождем и находился в подчинении у дуду округа Юнчжун Шэли Юаньина, что у этого тутука (дуду) было племя, он был вождем племени, а должность дуду была ему “присвоена” в связи с “районированием”, проведенным после крушения Западнотюркского каганата. Таким образом, этноним в танских хрониках

²⁰⁷ Бо – ала, йәғни ала йылкы асыраусы Алатау (Урал) иле.

²⁰⁸ Үсәргәндең биш ырыу берлеге ерзәре аша үтеп.

²⁰⁹ Эркин – Ир-Көн – Үсәргән кәбиләһенең уң (төнъяк-көнсығыш) йәғни ир-ат тармағы тигән һүз. Ә һул -- көнъяк-көнбайыш йәғни апа-әсә (әбсә) тармағының башлығы Көн-Әсә -- көнәс/кенәз исемләнгән.

²¹⁰ Колонло бейәләрзе.

²¹¹ Шэли-тули – шәре-тиләү (үсәргән-тиләү) араһы.

превратился в фамилию. Территория округа вошла в состав автономного района Внутренней Монголии (юго-восточная его часть).

Племя сыцзе. *Sigir/Siqir (Һыйыр, йәғни Инә-Һыйырҙы имен үскән Урал батыр токомдары – бәжәнәк-башкорттар).* Одно из 10-и племен теле, впоследствии вошло в уйгурскую конфедерацию. Первые контакты с этим племенем в танскую эпоху произошли, по-видимому, ранее 21-го года эры правления Чжэнь-гуань (10/II 647 – 24/I 648) – дата основания округов Лушань и Хэлань. Сообщение в Цэфу юаньгуй (Энциклопедия) о переходе на сторону Танского государства 40000 сыцзэ (һыйырзар)²¹² помечено 630 г. В 5-ом году эры правления Чжэнь-гуань (7/II 631 – 26/I 632) какая-то часть сыцзэ была расселена в уезде Хуайхуа, входившем в состав округа Шуньчжоу. Здесь могла быть поселена только незначительная часть сыцзэ, и вполне вероятно, что они не имели никакого отношения к упомянутым 40000 сыцзэ... Другая, тоже небольшая группа сыцзэ была поселена в уезде Утай, входившем в состав округа Дайчжоу (район совр. уезда Дайсянь в северной части провинции Шаньси. Уезд Утой сохранил свое название до наших дней и находится в 70 км к юго-востоку от уезда Дайсянь).

В 660 и 662 гг. отмечаются столкновения сыцзэ с танскими войсками. Так, в 5-ом году эры правления Сянь-цин (16/II 660 – 4/II 661) Чжэн Жэньтай напал на сыцзэ и одержал над ними три победы. Во втором году эры правления Лун-шо (25/I 662 – 12/II 663) танские войска нанесли поражение сыцзэ в горах Тянь-Шань. В 1-ом году эры правления Чжэн-шэн (21/I – 13/X 695) зарегистрировано новое и, по-видимому, последнее переселение сыцзэ, а также уйгуров, цибя и хуань в район Ганьчжоу и Лянчжоу.

В Энциклопедии подчеркивается, что это переселение на юг было вызвано натиском со стороны усилившихся тюрок туцзюе. Один из вождей этого племени сыцзэ, именуемый в китайских источниках *Инанч-Кюлюк-Тутук Сыцзэ* находился в составе уйгурской делегации, посетившей Чанъань в 821 г., для приема и препровождения в ставку кагана принцессы Тай-хэ...

Наличие сложных имен-титолов у тюрок туцзюе хорошо известно.

Округ Чилэ (Силэбе).

Элек Күбәләк-Тиләү башкорттарының Гаогуй (Бейек Тәгәрмәс) дәүләтенең баш калаһы булған Силәбе яктарынан килгән касактарҙы урынлаштырыу өсөн Тан хөкүмәте шул ук исемле округ төзөй.

В Син Тан шу – дудуфу округа Чилэ, помещен среди 27 туцзюэских дудуфу.

Округ Чилэ находился, по современному административному делению, где-то в Синцзин – Уйгурском автономном районе, округ Чилюэ – в средней части автономного округа Внутр. Монголии...

В борьбе с Кучей также широко использовались наемники. В этой агрессивной акции принимали участие *телеские племена*, тюрки туцзюе. Так, в ряде сообщений говорится об участии 100 тыс. воинов 13 телеских племен. В издании, которым пользовались мы, сказано: “более 100 тыс. всадников туцзюэских князей (хоуван)”.

Танское государство в 630 г. участвовало в разгроме Восточнотюркского каганата. Правда, участие состоялось лишь в том, что войска империи расположились вдоль

²¹² «Һыйыр башкорттары” айырылып каскас, Тиләү берлеге 9 кәбиләгә кала.

южных границ каганата и захватили значительное число восточных тюрок туцзюе, бежавших после поражения, нанесенного им восставшими *телескими племенами*.

К 658 г. танская военная машина значительно усилилась за счет использования захваченных тюрок туцзюе, а также наемников, среди которых наибольшее значение имели уйгуры и союзные им *телеские племена*.

Если в 630 г. танские войска, состоявшие гл. образом из ханьцев, не осмеливались проникать далеко в степи, а ждали тюрок туцзюе на своих границах, то теперь, имея в своем распоряжении великолепную конницу кочевников, они стали проникать далеко на запад. Совершенно правы те исследователи, которые пишут, что все успехи империи Тан на западе были делом рук кочевников.

“Первый Уйгурский каганат” как государство было организовано точно так же, как и предшествовавший ему Восточнотюркский каганат. Помимо уйгуров в его состав вошли некоторые телеские племена, издавна выступавшие в союзе с уйгурами.

Каган Чеби. Вождь тюркского племени *тули (тилэү)*, представитель знатного рода Ашина, его фамилия и имя в китайских источниках пишутся Ашина Хубо. В течение длительного времени был “малым каганом”.

Аңлатма. Чеби – Себи: Себи-ака (Собака) – ак эт; тули – тилэү (ак эт ырыуы); Ашина (Аша-Инэ) – Бүре-Әсә, тимәк, күбәләк-тиләүзәр – Үсәргәндең тармағы; Хубо – Көбәк (кулға әйәләштерелгән эт), ә Хубо-ул-ак (эт-улы-ак) – Күбәләк, ә Күбәл-әк – Кобель-ак (ак ата эт) – килеп сыға Күбәләк-Тиләү ырыуы (Үсәргәндең ата як – ата эткә табыныусы тармағы). Татар-монголдар уларҙы *нугай (эти)* тип атаған. “Малый каган” -- шәке (солтан), ә “большой каган” – шәкен-шәке (шәкенең шәкеһе йәки шаһиншаһ), император (каған).

После поражения Сели вожди хотели поставить его (Чеби) каганом (“большим каганом”), но в это время каганом стал вождь племени *сеяньто*²¹³ и Чеби подчинился ему. Сеяньто намеревались убить Чеби, опасаясь его способностей и растущей популярности. Чеби был вынужден бежать в места своих старых кочевий к северу от Алтая (Монгольский Алтай), где ему подчинились карлуки и кыргызы. Набрав тридцать тыс. отборного войска, он объявил себя каганом Ичжу Чиби. Объединение кочевых племен в крупную группировку во главе с каганом Чеби, рост его военных сил были восприняты танской правящей верхушкой как серьезная угроза осуществлению ее планов. После ряда неудачных попыток склонить кагана Чеби к покорности был послан полководец Гао Кань, который мобилизовал для этой экспедиции конницу двух токуз-огузских племен – уйгуров и буку. В 650 г. им удалось пленить кагана Чеби и преправить его в Чанъань.

²¹³ Үсәргәндең Саян-тау янында донъя көткән тармағы, шуға күрә *саянтау, саянтаусы* тип исемләп йөрөткәндәр, кытайҙар *сеяньто* тип язып калдырған. Сейән-таусы үсәргәндәрҙең Афзал батыр етәкселегендәге йәзрә өлөшө тәүтөйәк Уралға сигенә һәм башкорттоң Сейәнтусы ырыуы булып аталып йөрөй (уларҙың төп касабаһы Сейәнтусыны һәм халкын 1736 йылдың ғинуарында Рәсәй кыргыныларының башлығы палач Тәфтиләү юк итә).

Округ Синьми. В 23-ом году эры правления Чжэнь-чуань (17/II 649 – 6/II 650) создан на территории племени сына кагана Чеби Цземаньто; первоначально было создано управление дуду, затем был оставлен лишь округ.

Находился во Внутр. Монголии на территории Уратанского аймака (район к северу от большой излучины р. Хуанхэ). По-видимому, Цземаньто вместе со своими ближайшими аилами был переселен ближе к границе империи...

Аңлатма. Бергәләшеп Кытай империяһына каршы тороу урынына үз-ара ызғышып көстәрен юйған бик күп төрки кәбиләләр шул рәүешле Кытай империяһынан йотолоп, телдәрен һәм мәзәниәттәрен югалтып, кытайзарға әүереләләр – миллиардлы кытай халкының 30%-ын төркизәр хасил иткән, тиһәк тә хата булмаһ...

Шато (Шата, Сата – Үсәргәндең сатаһы).

Шато является отдельным племенем *западных тюрков туцзюе* рода *чуюе*²¹⁴... Чуюе кочевали в бассейне р. Кунгес²¹⁵... Род чжуе (чуюе) в связи с бурными событиями, сотрясавшим степь, был вынужден кочевать все дальше и дальше в восточном направлении, где и получил новое название “шато”...

В 611 г. чуюе во главе со своим вождем Шато Цзиньшанем под командованием танского полководца Се Жэнгуя участвовали в походе против теле...

В сообщении, датированном 712 г., говорится, что мать Футо, вождя народа шато, имела имя Шуниси – она была родом из племени *шуниси*²¹⁶...

Шато тюркское племя, до IX века кочевала в районе Бешбалыка. Когда Танская империя утратила влияние в Западном крае, шато совместно с уйгурами взяли под свой контроль танские гарнизоны в Бешбалыке (Бэйтин) и Аньси (Куча) и оказали успешное сопротивление тибетцам, пытавшимся захватить эти важнейшие стратегические центры. В 790 г. шато поссорились с уйгурами и перешли на сторону тибетцев, что способствовало захвату тибетцами указанных гарнизонов. Позднее шато были вытеснены из притяньшанья в район Ордоса, где кочевали в IX – начале X в. В смутное время после падения империи Тан шато вторглись в Северный Китай и основали там одно за другим *три своих государства*: Позднее Тан (923 – 936), Позднее Цзинь (936 – 946) и Позднее Хань (947 – 951).

Предки императора Чжуан-цзуна (908 – 926) первоначально именовались *чжуе*²¹⁷, происходят от *западных тюрков туцзюе*. При последующих поколениях *выделились*, сами себя называли *шато* и взяли фамилию Чжуе. Во время правления танского императора Дэ-цзуна (779 – 805) Чжуе Цзиньчжун жил в округе Цзиньмань, находящемся в подчинении Бэйтина...

²¹⁴ Чуюэ – сураш, Үсәргәндең сураш сатаһы.

²¹⁵ Хәзерге Рәсәйҙең Красноярский крайында.

²¹⁶ Шуниси (шунасы йәғни бүресе) – Үсәргәндең “бүреләр” токомо.

²¹⁷ Үсәргәндең сураш тармағы башкорттары.

ШАҢДАУ

Бөйөк Ватан һуғышы яугирҙаренең хәтирәләре һәм тарихи комарткылар.

(Башкорт дивизияһына бәйлә төрлө мәғлүмәттәр)

Милли дивизияның физакәр йылыязмасыһы

(С.Р. Кадировтың тыууына 100 йыл)

Һүр. 1. С.Р. Кадиров, 1943 йыл.

Черниговты азат иткәс

Бөйөк Ватан һуғышы каһармандарының данлы исемлегендә 112-нсе (16-нсы гвардия) Башкорт атлы дивизияһының элекке политбүлек башлығы урынбаҫары отставкалағы гвардия подполковнигы Сабир Рәхим улы Кадиров та (07.03.1906., Бәләбәй районы Тузлыкыуыш ауылы. — 13.12.1984., Өфө) лайыклы урын алып тора. Сөнки ул тәүге көндәрҙән үк башлап дивизияны арымай-талмай ең һыҙғанып төзөүселәрҙең береһе, был хакта шул осорҙағы БАССР Верховный Советы Президиумының рәйесе Р. Ибраһимов үҙе кул куйған документ асыҡ һөйләй:

Дивизиябыҙ төзөлгән тәүге көндәрҙән үк һуғышсан сафка баһып, уның байрағы астында Изелдән Эльбағаһа ғәрәһәтле юлдар үтөп, яуыз фашистар Германияһының баш калаһы Берлинды тез сүктөртөүҙә катнашып, рейхстаг стенаһында үз имзаһын кылысының осо менән яҙып калдырған батырҙарыбыҙҙың береһе ул. Совет халкының немец-фашист

илбаһарҙарына каршы Бөйөк Ватан һуғышы инде тарихка кереп китте, йылдар үтә барған һайын, уның каһармандарының исемдәре, яҙып калдырған һүҙҙәре, үз күҙҙәре менән күрөп биргән мәғлүмәттәре ифрат та киммәтләнеп, киләһәк быуындар өсөн уларҙың һәр бөртөгө, валсығы ла алтын барәбәрәнә торасак (мәһәлә, без үҙебез 1812-14 йылдарҙағы Ватан һуғышында катнашсыларҙың кес кенә булһа ла эҙәрән архивтарҙан зарығып эзләгәндәй). Ул яугирҙәрҙең күбеһе донъяла юк инде, улар калдырған киммәтле иҫтәлектәр ҙә күңелдәрҙән акрынлап һүрелә, юйыла – ваҡыт хөкөмө рәхимһеҙ. Шуға күрә үҙебез күрөп белгәндәрҙең тәржемәи хәлдәрән, аҙмы-күпмә яҙма комарткыларын әрәм-шәрәм итмәйенсә, киләһәк өсөн ядкәр итеү – изге бурысыбыҙ һанайым һәм шуны үз хәлемдән килгәнсә үтәргә ниәтләндәм.

СПРАВКА

Дана настоящая тов. Кадырову Сабиру Рахимовичу в том, что он действительно с первых же дней Великой Отечественной войны 1941 года был одним из первых организаторов 112-й башкирской кавалерийской дивизии на территории республики. Был членом оргкомитета по формированию этой дивизии. По районам башкирии и военным частям он разъяснял цели и задачи этой дивизии. После формирования дивизии он стал заместителем начальника политотдела этой дивизии, где он прослужил до конца войны. За период войны он с честью оправдал доверие партийной организации и правительства Башкирии.

Справка дана для представления в органы социального обеспечения.

Председатель Президиума Верховного Совета Башкирской АССР и член правительственной тройки по организации 112-й кав. дивизии Депутат Верховного Совета СССР-

Р. Ибрагимов / Р. ИБРАГИМОВ/

Без белмәгән замандарҙа уҡ аҫаба башҡорттар тәйәкләнмеш йәмле Өсән йылғаһының ул сактарҙа әле әзәм аяғы баҫмаған бер төбәгенә хәзерге Бәләбәй башҡорттарының кайһылыр бер бабаһы барып сығып, әйләнәһендәге йомарт ерһуҙарҙан хушһынып, шундағы ағас туҙҙарынан (йәғни кабығынан) буласак ауылдың беренсе кыуышын кора һәм был ауылды Туҙлыкыуыш тип атайҙар (хәҙер иһә рәсми кағыҙҙарға Тозлоғош тип яҙылған).

Һүр. 2. Ата-әсәһе Ғәбдрәхим, Хәмдиниса Ҡадиrowтар. 1930 йыл.

Сабир Рәхим улы Ҡадиrow 1906 йылдың 7 мартында хәҙерге Башкортостан Республикаһы Бәләбәй районының тап шул Тузлыҡыуыш ауылында, һуңынан үҙе яҙыуынса, “фәкир ерекмән ғаиләһендә тыуып үсә -- һабан һөрә, иген игә”. Ғәбдрәхим бабайың беренәнән беренә мыҡты һәм уңған дүрт малай, бер кыз балаһы буйға етеп, барыһы тиң илдең алтын казыҡтарына әйләнә. Урта бармактай уландарың дүртеһе лә юғары белем алып, Бөйөк Ватан һуғышында командирҙар рәүешендә катнаша, тик беренә, Сабир ағайың яраткан кустыһы Хәбир, бөйөк Еңеүгә ни бары бер ай калғас кына, 1945 йылдың мартында Берлин йүнәлешендәге алыштарҙа батырҙарса һәләк була. Уның етем калған улы, Ревты, Ғәбдрәхим бабайың кушыуынса, һуғыштан һуң Сабир ағаһы үҙенең улы һымаҡ итеп тәрбиәләп үстерә, укытып зур юлға сығара. Башка туғандарына ла йәлләмәй мәрхәмәтен. Ғөмүмән, Сабир Рәхим улы һәр кемгә лә игелекле, итәғәтле, изге күңелле ине; һуғышта ла, моғайын, шулай булғандыр (быны яҙаштарының уға яҙған хаттары дөрөсләй).

Ветерандың тормош юлын кысҡаса һәм асығыраҡ күҙ алдына килтерер өсөн, үҙ кулы менән сыбарлаған мәғлүмәтнамәһен күсерәм:

“1917 йылда ауылыбыҙғағы земство башкорт-урыс мәктәбен тамамланым.

1925 йылдың язында – Бәләбәй педтехникумын.

1925-26 – мәктәптә укытыусы.

1927-29 – Бәләбәйҙә ШКМ (школа крестьянской молодежи) директоры.

1929-31 – Туймазы РОНО мөдире.

1931-38 -- Өфө Сәнғәт техникумы директоры. Бер үк ваҡытта Тимирязев исемендәге пединституттың кискә бүлегендә укып, 1933 йылда уның тарих факультетын тамамланым.

1924-31 – ВЛКСМ ағзаһы, 1926 – ВКП(б) ағзалығына кандидат, ә 1931 йылдан башлап ағза.

Һүр. 3.Эльбалағы осрашыу айканлы мизал

БАССР Верховный Советы депутаты рәүешендә сакырып кайтарылдым”.

Һуңғыһын аңлату кәрәк: һуғыш аркаһында депутаттар сафы һирәгәйеп, яңы һайлаузар үткәрергә форсат булмағас, республикабыз етәкселеге Сабир Рәхим улын кооптация ысулы менән депутат итеп тәғәйенләп, армиянан сакыртып ала. Әйткәндәй, Сабир ағайзың языу өстәле тартмаһында уның “БАССР Верховный Советы депутаты” тип ташка баһып языулы блокноты (миңә һуғыш эпизодын язып биргән бер бите үземдә һаклана) һәм киммәтле тарихи комарткы – Эльбалағы осрашыуың билдәһе итеп шундағы яр башына королған, инглизса һәм урыһса язылған стеланың макеты һаклана ине — Башкортостанға кайткан берзән-бер дана булғандыр ул, моғайын (инде кайза икәнлеге билдәһез). 1984 йылдың 13 декабрендә Өфөлә вафат булып, баяғы Рев кустыһы хәстәрлегендә тыуған Тузлыкыуышына кайтарып ерләнгән яугиребезҙең түшен иһә юғары батырлык билдәләре – бер түгел өс Кызыл Байрак ордены, беренсе һәм икенсе дәрәжә Ватан һуғышы һәм Кызыл Йондоз ордендары, тиһтәнән ашыу мизалдар бизәй ине. Шулар араһында бер-нисәһе батырзың һәм ул батырзарса һуғышкан дивизиябыҙың данлы юлын туранан-тура билдәләй: “За оборону Сталинграда”, “За освобождение Варшавы”, “За взятие Берлина”, “За победу над Германией”... Бөйөк Ватан һуғышы каһарманының якты образы әлегә Рев кустыһының халыксан ябай ғына, ләкин хислә йөрәк тибеше уның шиғыр юлдарында сағыла:

Һүр. 4. С.Р. Кадилов БАССР Верховный Советы депутаты. 1947

лә

Сабир ағайыма

Көнбайышта Гитлер һуғыш башлағас,
Тыныс тормош бәхетебез өзөлдө.
Кара яузы Тыуған илдән кыуырға
Башкорттарзан дивизия төзөлдө.

Дим буйында өйрәттегез ирзәрзе
Арысландай йөрәкле, нык булырға.
Фашистарзы автоматтан кырырға,
Кәрәк икән – кылыс менән турарға.

Укытыусы инең тыныс хезмәттә,
Балаларзы укыттың, аңлы иттең.
Ил сакырғас, кылыс тағып билеңә,
Дошман өңө Берлинға барып еттең.

Эй ағайым, өлгө булдың безгә һин,
Орден, мизалдар менән тулды түшең.
Кылысыңды алмаштырып кәләмгә,
Китап яззың – данланың яугир эшен.

Һин дә бөгөн юк инде арабызга –
Егерме йыл уззы беззән киткәнгә.
Күңелдәрзә әммә мәңге тереһең –
Үзең нәк 100 йәшлек егет икән дә!

Һиндәй сая командирзар өйрәттә
Башкорт егеттәрен туры атырға.
Илдең етмеш һигез Совет Геройын
Язған һезгә язған алып кайтырға!

Рев Кади́ров. 30.10.2005.

Һүр. 5. С.Р. Кади́ров ғүмеренең азаккы
йылдарында ике туған кустыһы
Рев Хәбир улы Кади́ров менән.

Еңеү менән кайтып төшкән узаманды шунда ук Хөкүмәтебезең Сәнғәт идаралығы башлығы итеп куялар һәм ул милли мәзһиәтебезге үстереү, яңы үрзәргә күтәрелдертеү өсөн ең һызғанып керешә. Башка зарурат тыуып, озакламай үзен Башкорт дәүләт педагогия институтына партбюро секретаре вазифаһына күсерәләр. Аспирантура тамамлағас, 1949 йылдан алып 1967 йылда пенсияға сыткансы ул Өфө театраль училище директоры булып эшләй. “Белем” йәмғиәтенең әүзем лекторы, СССР Журналистар берлегенең үткер кәләмле ағзаһы, данлы Башкорт дивизияһының каһарман һалдаттары һәм офицерзары (шул иһәптән Шайморатов генерал) тураһындағы “Волганан – Эльбағаса”, “Уттар, һыузар аша”, “Урал бөркөтө” (һуңғы икеһе был юлдарзың авторының кәләм тотоп эшләшеүе ярҙамында нәшер ителде) исемле китаптарзың, журнал һәм гәзит биттәрендәге, ветеран үзе әйтеүенсә, 284 очерк һәм мәкәләләрзең авторы буларак та замандаштары яҡшы белделәр уны. Дивизия яугирзәренең иһтәлеген мәңгеләштереү, йәш быуынды уларзың каһарманлык өлгөһөндә Ватаныбыззың патриоттары итеп тәрбиәләү йәһәтенән ғүмере буйына арымай-талмай эшләне. Коро һүз булмаһын өсөн, М.М.

Шайморатовтан һуң дивизияның командиры булған генерал Г.А. Беловтың 1969 йылдың 31 мартында уға язған хатынан өзөк килтерәм (тарихилыкты нығырак һаҡлар өсөн, урыҫса текстарзың бөтәһе лә тәржемәләнемәй калдырыла): “Мне приятно слышать, что Вами ведется большая работа по организации музея дивизии, а то ведь было обидно, что есть хорошо организованные музеи в школах Черниговской, Гомельской областях, а вот откуда родилась дивизия, музея нет. Ваша работа “12 дней в тылу врага” (буласак “Уттар, һыузар аша” китабы. – Й.С.) мне кажется будет иметь большое значение, как с точки зрения патриотического воспитания молодежи, так и исторической правды об участии тех или иных офицеров в Рейде”. Һәм бына икенсе хат – Башҡорт дивизияһы штабының немец теленән баш тәржемәһеһе өндәшә: “Дорогой Сабир Рахимович! Горячо поздравляю Вас, героя и историка Великой Отечественной Войны, с Днем Победы. Храбро сражаясь в составе труднейшего рода войск против вооруженного до зубов врага, Вы прошли через горнило этой великой войны с мужеством и отвагой. Слава Вам! С огромным интересом прочел Вашу книгу о нашем любимом генерале Шаймуратове. Она будет замечательным памятником этому национальному герою башкирского народа и его славным соратникам. Кроме правдивости, книга имеет и несомненные художественные достоинства, что значительно повышает ее ценность. Поздравляю Вас и с завершением и изданием этого замечательного труда. С праздничным приветом невоеннообязанный доброволец – ветеран Великой Отечественной войны, старший лейтенант в отставке **М.Г. Губайдуллин**. Уфа, Май 1981”.

Һәм бына икенсе сәләм: унда рейд ваҡытында безең яугирҙәрҙең билдәле Дебальцево тимер юл станцияһында һуғышыуы тураһында киммәтле мәғлүмәт бар; шулай уҡ дивизияның рейдтан сығыу йүнәлешендәге вакифаларға ла мөһим һыҙаттар өҫтәлә.

Иптәш Кадиров С.Р.!

Һезең “Уттар, һыузар аша. Фронт язмалары” тигән хәтер дәфтәрегезҙе “Ағизел” журналының 1972 йылғы 5-енсе һанында укып сыҡтым һәм бик ныҡ тулҡынландым. Мин был рейдта баштан алып азаккаса катнаштым, Фондеранцев хужалығында эскадрон командиры инем. Күп хәлдәр, күп эпизодтар күрелде – барыһын да язып бөтөрлөк түгел. Уларға бит өс тиҫтә йылдар үтөп бара, безең йәштәр ҙә ете тиҫтәгә баҫты – хәтерҙән сыға бара. Шулай ҙа бер-ике һүҙ язып, һезгә рәхмәт белдерәм. Сәләм әйтегез Өфөлә йәшәгән һәм ораған иптәштәргә -- С. Хәбировка, икенсе Хәбировка (Башивоенкоматта), Т. Кусимовка, С. Әлибаевка һәм башкаларға.

Дебальцево тимер юл станцияһының һул як урамында минең подразделение һөжүм итте, Дебальцевоны калдырып киткәндә без заслонда инек. Таң яктырғанда урам аша сығырға кәрәк ине, кирбестән һалынған йортка кереп, каты ут астында урамды кар өҫтөнән йөзөп сыҡтыҡ. Мәктәптә безең каты яраланған һалдаттар бар ине, уларҙы калдырып китеү бик йән әсеткес кыйын булды... Бер-нисә минут та үтмәй, көн яктыра барҙы, безҙе эҙәрләп килгән фашистар автоматтан ата башлагас, уңға ағас араһына төшөп торҙок та, улар яҡынлагас, Хисмәтуллин менән ут астыҡ, дүрт немец шунда дөмөктө, калғандары тимер юлдың икенсе яғына китеп йәшенделәр...

Хәзер хәтеремдә юк, бер утарга килдек. Наклонный шахта бар ине, шуны каранык. Беззең подразделение шунда – ошо утарга йыйналды. “Катюша” йырын йырлап килгән биш немецты тотоп, шунда йырзары өзөлдө. Шунан һугыша-һугыша озон юлдар үтеп, таң беленгәндә Беренсе Юлинога килгәс минең эскадронда 17 кеше бар ине. Беренсе Юлиноның бер осонда ағастар үскән баксала -- өй, шунда комдив генерал иптәш Шайморатов миңа приказ бирзе – Икенсе Юлинога барырга, ауылдан сыккас, 3-өнсө километрзагы опушка-ағаслыкты биләргә. Шулай Икенсе Юлиноны үткәндә дивизияның ун-ун биш атлыһы беззе узып китте, без йәйәүле инек ул сакта. Мин үз һалдаттарым менән Икенсе Юлиноны сыккас, күрһәтелгән урманга карай юл тоттом, һыбайлылар һулга киттеләр – шунда генерал да бар ине. Урманга ингәс, немец засадаһына эләгеп, 5 һалдатым үлдә, артабан тағы 4-еһе ятып калды (23 февралдә). Фронт аша үзебеззең якка 8 кеше сыктык. Киске сәгәт 6-ларза (24 февралдә булһа кәрәк. – Й.С.) танкы армияһы һызығында миномет батареяһы подразделениеһы каршыланы.

Минең уйымса, генерал Шайморатов 23 февралдә иртәнге сәгәт 7 менән 8 араһында югалтылгандыр. Беззең арттан бер “Катюша” килә ине, Икенсе Юлиноның урам осона сыккас шартлаттылар, ул тирәлә кар тәрән булғас, машинага юл кыйынлашканы, шул сәбәпле булгандыр шартлау, тип уйлайым.

24 февралдә Фондеранцев Ғәлиев тигән политрукка приказ бирә генералды эзләргә. Ғәлиев баһи тарткас, Фондеранцев уны ата. Мин шул сакта бер бәләкәй генә утарга инем, миңа килеп Шайхромов әйтте. Чернухино – Дебальцево хәлдәре онотолмас...

23 февралдә мин бер вещевої мешокка осрагайным, унда суконный салбарзар бар ине, гимнастерка ла – суконный – офицерзарзыкы. Унда бер обций тетрадь – көндәлек язылған, булһа кәрәк. Шундай минутта дәфтәрзе алып карап торзом да, мин дә бырактырмак булдым – күз алдымда һалдаттарым үлеп ята ине, 5 кеше... Янымда бер майор бар ине – корпусан, фамилияһын белмәйем. Немецтар урманды автоматтан прочесывать итә башлагайны, майор һәм башкалар минең яндан киткәндәр. Коневодым иптәш Хисмәтуллин менән күрәп калдык: тере калған һалдаттарым икенсе урманга йүгерзе. Немецтар был урманды уратып алғас, мин бер шырлык кыуакта тороп калдым; партбилетты обложкаһынан алып, эске кеҫәгә һалып маташа инем, күрәм: 10-15 метрза өс немец боҫоп тора миңа арттары менән, ә миндә карабин да бер пистолет (ТТ). Автомат булһа, бер очередь етер ине, тип, “куян боҫто кыуакка”; тегеләр шул арала кузгалды, минән йыраклашты, мин дә уларзан йыраклашырга булдым. Ағастан-ағаска ышыкланып, фронт линияһына табан йүнәлдем, бара торғас, автомат очереһенә осраным, шунда карабин ярзам итте – сәпәнем немецты, юл асылды. Урмандан сығып, бер йылга буйына төштөм, унда – тропинка, карайым: немец юлымы – түгелме? Әһә, быймалылар, тимәк, беззекеләр! Шул һыу буйында тап булдылар минең яндан киткән майор һәм коневодым иптәш Хисмәтуллин (Бүздәк районынан, иҫән-һау кайтты). Фронт линияһын киҫеп сыктык шул көн.

Ореховола өҫ-баһи алмаштырып, мунса инеп, иҫән-һау калғандарыбыз осраштык...

Халиков Миңлегәли Миһран улы,

элекке гвардия 58-енсе кавалерия полкының өлкән лейтенанты.

Нөгөш Касабаһы, Ленин урамы – 14. (Датаһы куйылмаған).

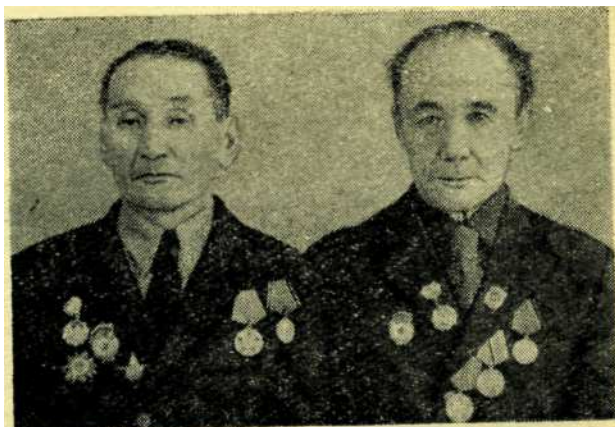
Әйе, яугир-ветерандың кылыска тиң кәләме менән язылған тарихи әсәрзәрен тулкынланмайынса ғына укыуы мөмкин түгел, сөнки уларза 112-нсе Башкорт (16-

нсы гвардия) кавалерия дивизияһының Изелдән алып Эльбағаса уттар-һыузар кисеп үткән каһарман юлы үзе лә шунда булған ысын яугир тарафынан бөтә дөрөслөгөндә яктыртыла. Бигерәк тә башкорт һыбайлыларының баяғы 1943 йылдың февралендә Донбасста немец-фашист илбаһарҙарының тәрән тылына героик рейды (ул рейдта С.Р. Кадиров үзе катнашкан) беренсе тапкыр тулы итеп, бөтә каһарманлығы һәм җажигәһе менән бәйән ителә, генерал М.М. Шайморатовтың һ.б. батырҙарса нисек һаләк булыуы ла, яу кырында үз күзгә менән күргәнәнсә, дөрөс асып бирелә. Шуның өсөн китап укыусыларҙан, бигерәк тә рейдта катнашкан яугирҙәрҙән авторға күп рәхмәт хаттары килде. Уларҙа С.Р. Кадировтың ысын яугирлек сифаттары ла сағылдырылған. Миҫал өсөн Сибай калаһынан һуғыш ветераны Вәлиев Зиннәт Ғибат улының ике хатын һәм тағы ла бер ветерандыҡын нисек бар – шул көйөнсә түкмәй-сәсмәй күсерәм:

1. Һаумыһығыҙ, Сабирйән ағай!

Үзең һәм дә ғаиләләрең зур сәләм менән һәм һаулыҡ теләп — Зиннәт.

Бик күп һуңлап, һеҙең 1972 йылда “Ағизел” журналының 5-енсе номерында баһылып сыҡкан, Башкорт дивизияһының дошман тылында нисек һуғышыуҙары тураһындағы яҙған китабығыҙҙы укып сыҡтым да һеҙгә хат яҙып ултырам.

Һүр. 6. Уңдан һула: Зиннәт һәм Бакый Вәлиевтар

Һеҙ, бәлки, онотканһығыҙҙыр, мин ул ваҡытта һеҙең комсомолдар эше буйынса ярҙамсығыҙ инем һәм бөтә унда булған эштәрҙе һеҙең бойороғоғоз буйынса эшләнем һәм үтәгән эштәр тураһында, шулай ук һәм башка вакигаларҙы һеҙгә ваҡытында докладывать итеп торҙом.

Бына әле күп ваҡыттар үткәс, һеҙең хәтирәләргә укып сыҡкас, унда булған вакигаларҙы иҫкә алып, күзгә йәш килеп

тулды, сөнки мин үзем дә һеҙең менән бергә булғас, ундағы вакигалар минең өсөн билдәле. Мин рейдтан бер ярым тәүлеккә һеҙҙән һуң сыҡтым, сөнки һеҙең бойороҡ буйынса мин тылыбыҙҙағы саналы, арбалы атлылар һәм ранен булған яугирҙәр менән килдем; безҙе немецтар көндөзгө сәғәт 12-лә 2-нсе Юлино ауылы янында ут асып каршы алдылар, без үзебезҙең көс бөткәнсә кискә тиклем улар менән һуғыштыҡ, көс бөткәс, буш (патронһыз) мылтыҡ, автоматтар менән, кайһыларыбыҙ кылыс күтәрәп дошманға каршы барҙыҡ; улар безҙе танкынан һәм зур калибрлы пулеметтарҙан аталар ине. Кискырын имен калғандарыбыҙ урманға йыйылышып, тороп калған — ранен булған һәм санала килгән кешеләребезгә барырга йыйындыҡ, разведка ебәрҙек. Разведчиктарҙың әйтеүе буйынса, — һәм үзебез зә ут яқтыһын күрәп торҙоҡ, — немецтар безҙең тылдағы повозкаларға килгән ранен булған халыктарҙы огнеметтарҙан яндырып үлтерәләр.

Мин рейдтан сыҡкас та тура үзең килдем, косаклашып илашып алдыҡ, мин унда булған хәлдәргә һеҙгә һөйләй башлағайным, һеҙ миңа былай тип әмер әйттегеҙ: “Ярай, Зиннәт, тәүҙә тамағыңды туйҙырып, кейемендә алмаштыр, ял ит, шунан һуң һөйләшербез”, — тинең. Шунан һуң һораның, партбилетыңды һакланыңмы, тип. Мин партбилетымды

күрһәткәс: “Молодец!” — тинең. Ял иткәс, мин һезгә булган хәлдәргә һөйләнем, һез зур әһәмиәт биреп тыңланыгыз...

Үзең әйтмешләй, хәзер кешеләрзең, ауылдарзың исемен онотоп бөтөлгән. Күп вакыт үтте, картайылды, һугыштан һуң ауыр эш — бөтәһен дә бер баш күтәрә бит инде... Мин үзем 1970 йылдан алып — пенсионер.

Мин, унда булган кеше, һеззең язма әсәрегеҙҙе тулыһынса, ысын күңеләм менән котлап каршы алам һәм поддерживаю.

Үзеңә был көсөң өсөн зур рәхмәт әйтәм. Киләсәктә үзеңә һаулыҡ һәм бәхет теләп, бивший помощник начальника политотдела дивизии по работе среди комсомольцев, участник рейда **Валиев Зиннат Гибатович**.

Сибай, ул. Горького, дом 47 — 23.

30.07.1974.

2. Сабир Рәхим улы!

Үзеңә, катыныңа һәм бала-сагаларыңа күп һанда сәләм һәм һаулыҡ теләп — Зиннәт.

Бөгөн бик күтәрәнгә кәйеф һәм шатлыҡ менән хат язып ултырам һезгә.

27 июль көндө Сибай эшсе гәзитендә һеззең минең турала язган мәкаләгеҙҙе укыным һәм ул вакыттагы булган вакигаларзы күз алдыма килтереп илап та алдым.

Шулай, Сабир ағай, һез ул вакытта, — ысын күңеләм менән әйтәм! — Шайморатов мәрхүм менән икәүегеҙ бөтөн булган ауырлыҡтарзы үзегеҙҙең өстөгөзгә алдығыҙ һәм дошманды еңеп сықтығыҙ. Кемдәр ул вакигаларзы үзеңең башынан үткәргән һәм һау калғандар — улар үззәре үлгәнсе лә һезҙе оноторға хактары юк.

Һез Башкортостан Правительствоны, партия алдында яуаплы булдығыҙ һәм ул яуаплылыҡты каһармандарса үтәнегеҙ — берегеҙ йәнен бирзе, берегеҙ, һау калып, шул дәһшәтле вакигаларзы халыҡка һөйләй; был, Сабир ағай, һинең өсөн зур бәхет һәм ғорурлыҡ, бының өсөн без кыуанабыз һәм һиңә һаулыҡ теләйбез.

Үзеңдең ярзамсыңды онотмай ыска алып, халыҡка таныштырыуыңа күп һанда рәхмәт.

Бөтә булган кәрәк нәмәләргә хатка язығыҙ, бар хәлсә ярзам итербез.

Сәләм менән һәм һаулыҡ теләп — **Зиннәт**.

06.08.1974.

Ә быныһы батырыбыҙың тыуған яғы Бәләбәйҙән:

Йәшһәш Сабир Рәхимович!

Быны языуымдың сәбәбе шул: һинең “Уттар, һыуҙар аша” исемле китабыңды зур рух күтәрәнгелә менән укып сыктым. Бик окшаны, бигерәк тә һугыш ветераны булғанымамы, уны йотлогон укыным. Китап зур булмаһа ла, эсенә зур һугыштың бик озон юлын һыйзырған, Башкорт дивизияһының хәрәкәте, батырҙарса көрәше, бөтә эпизодтары дөрөс һәм ерлекле рәүештә тасуирланған. Уны укығанда туған башкорт һугышсыларының, тиңһез батырлыҡтар күрһәтеп, дошман менән кыйыу көрәшеүзәре өсөн ғорурланаһың. Ябай кешеләрҙең дошман тылына үтеп шундай каһарманлыҡ кылыуҙарына хайран калаһың. Был бит кешенең шул тиклем дә үз илен, үз халкын, ер-һыуын үлеп һөйөүҙән — яратыуҙан, гитлеризмға нәфрәте көслө булғандан килә. Һез ундай геройҙарзы күп күрһәткәнһегеҙ. Был китап башкорт һугышсыларының тарихына бик мөһим хазина булып инәсәк. Уны укыған йәш быуыңа һокланғыс һәм батырлыҡ һабағы буласак. Уның шуныһы мөһим, һез башкорт атлыларының хәрәкәтен бөтә фронт хәрәкәтенә бәйләп, тиерлек, тулы Пкәүзәләнештә биргәнһегеҙ. Күренеп тора: һез уның

өстөндө бик күп һәм ныкышмалы эшлэгәнһегез. Бының өсөн һезгә зур рәхмәт, сәләмәт йәшәп, алдагы көндә лә ижади эшегез уңышлы булһын!

Кайсак мин 112-нсе дивизияга эләкмәгәнәм өсөн көнләшеп тә куям. Сөнки без 113-өнсө дивизияла булып, унда дивизия газетаһы редакторы булырға әзерләнгән сағымда гына, дивизияны тараттылар. Мин артчаскә эләгеп һугышка киттем (1942 йылдың 25 мартында), 4 июлдә Воронеж өлкәһендә яраландым. Унан икенсе часкә -- Смоленск йүнәлешендә, унан курста булдым, шунан 3-өнсө Прибалтик фронтында Эстонияны (Тартузы) дошмандан тазартканда тағы каты яраланып, 1945 йыл мартта өйгә кайттым. Шулай итеп, дүрт йыл эсендә дүрт частә булдым. Бындай хал миңа окшаманы, бер ерзән икенсе ергә йөрөү аркаһында өлкән лейтенанттан ары үсә алманым... Ярай, нитәһең... гәфү итегез. Ләкин минең дә зур булмаған күләмдә язған һугыш эпизодтарым бар. Килһәң, миңа кермәй китмә.

Әйткәндәй, был китапты урысса бастырганда уғата якишы булыр ине. Бер фекер: китапта дивизия газетаһы һәм уның журналистары сағылдырылмаған. Балки, уның сәбәбе барҙыр.

Насип Сафиуллин. 17.11.1977.

Сабир ағайзың әйтелгән ике китабын кулыма кәләм тотоп эшкәртәү барышында мин уға бик күп һорауҙар бирзем, тексты яңынан-яңы өстәлмә мәғлүмәттәр менән байытырға, һәр береһен миңа язма, йәки документтарзың төп нөсхәләре рәүешендә тапшыра барырға күндерзем. Шуларының байтағы китаптарына керетелде, ә кайһы берзәре архивымда тороп калды. Бөгөнгө уҡыусы өсөн дә, тарих өсөн дә әһәмиәтле был материалдарзы бер килке тәртипкә килтереп, компьютерзан үткәрергә байтак кына көсөмдә һәм ғүмеремдә, шулай уҡ матди сығымдарымды сарыф иткәс, матбуғатка тапшырырлык хәлгә еткерелде, буғай. Шулар артабан да һәм аҙаккаса минең аңдатмаларыма ярашып тезелә.

Рейдка инер алдынан һәм рейдта

Һүр.7. Уңдан һулға: дивизия штабы комиссары Дәүләт Аритколов, дивизия командиры М.М. Шайморатов, Генштаб офицеры Ковальчук, дивизияның махсус бүлек башлығы М.И. Кузнецов. 1942

Список ведущих руководящих офицеров

1. Гвардии генерал-майор Шаймуратов Миннигали Мингазович, 1899 года рождения, член КПСС с 1924 г., командир дивизии.

2. Голенов Иван Иванович, 1900 г.р., гв. полковник, начальник штаба дивизии. Очень опытный военначальник, участник гражданской войны, коммунист, живет в Москве.

3. Черников А.А., 1899 г.р., гв. подполковник, начальник оперативного отдела штаба дивизии. Смелый, опытный офицер, участник гражданской войны. Жив, пенсионер.

Һүр. 8. Г.Е. Фондеранцев

4. Кадыров С.Р., 1906 г.р., гв. майор, исполнял обязанности начальника политотдела дивизии.

5. Ариткулов Д.Ш., 1900 г.р., гв. майор, комиссар штаба дивизии, член КПСС с 1919 г., участник гражданской войны, примерный офицер высокого роста. Погиб 23.02.1943.

6. Гималитдинов А.Ш., 1898 г.р., гв. майор, депутат Верховного Совета БАССР, прокурор дивизии, коммунист. Среднего роста, общительный. Писал стихи. Погиб 23.02.1943.

7. Кузнецов М.И., 1903 г.р., гв. майор, начальник особого отдела дивизии. Скромный, требовательный. Умер в Уфе в 1968 г.

8. Фондеранцев Г.Е., 1898 г.р., гв. подполковник, командир сводного полка дивизии. Участник гражданской войны, грамотный, смелый, требовательный офицер, награжден 9 орденами. После гибели генерала он командовал при выходе из рейда дивизии. Очень большие заслуги в рейде. В настоящее время пенсионер, живет в Минске.

9. Захаров Н., 1904 г.р., гв. подполковник, командир полка, беспартийный. Слабохарактерный, малоопытный, особые заслуги в боях не было.

10. Сарыгин А.А., гв. майор, начальник санслужбы дивизии, коммунист. Среднего роста, очень заботливый врач.

11. Хабиров Сайфулла, 1906 г.р., коммунист, гв. капитан (ул вакытта), хәзер полковник. Урта буйлы, киң күкрәкле, көләс йөзлө. Дивизияның артдивизионы командиры, бик оҫта һәм мәргән атыусы. “Хәбиров пушкаһы ата!” — тиерзәр ине. 11 орденлы, кадровый офицер. Дөйөм белеме аз булыуға карамаҫтан, үз эшен яҡшы белә. Рейдтан иң һуңлап сықты.

Инеү һәм сығыу (кыскаса)

1943 йылдың 6 феврален, көн үтә һалкын. Быйыл кар ғәзәттәгегә карағанда ла күп яузы. Бына әле лә тирә-яғыбызғағы ағас ботактарына бәрелә-һуғыла эре ябалаклап яуа ул. Ворошиловград тирәһендә ер йөзө тигез түгел — ағаслы тәрән-тәрән сокорзар (балкалар) йырғыслаған. Калкыулыктар буйлап тезелгән украин утарзары. Җур түгел улар, ләкин йыш ултырғандар. Безҙең алда күренеп торған 1-енсе Май совхозы ни бары 17 йорттан хасил. Унан дүрт сакрым алыҫтарак — Петровеньки ауылы, унда ла ни бары 39 йорт. Бындай ауылдар, совхоздар күп был яҡта.

Ворошиловград калаһы менән Ворошилов исемендәге совхоз араһындағы калын кулкаға — урманға урынлаштыҡ. Ошо ерҙән ырғылып, дошман тылына үтеп инергә тейешбез. Шуның өсөн тәүҙә дошман фронтын 3-өнсө армия өзөргә тейеш ине, ләкин шул якта гөрләгән һуғыштың һаман нәтижәһе күренмәй. Был хәл генерал Шайморатовты ныҡ борсой. Ул тирә-якка разведкалар ебәрә тора, бигерәк тә дошмандың Ворошиловград төркөмө кызыкһындыра безҙе (унда разведчиктарҙың өлкән лейтенант Шәрипов төркөмө китә). Генерал бейек карағай башына менеп, тегендә барған һуғышты биноклдән күзәтә. Бөтә офицерҙар һәм һалдаттар алда торған ифрат та зур һәм яуаплы хәрби бурысты уңышлы үтәп сығыу өсөн ентеклә әҙерләнә: коралдарын тазарталар, боеприпастарын кайтанан карап сығалар; үз-ара кәңәшләшеп, әңгәмәләшеп тә алалар. Генерал быларҙың барыһы менән кызыкһына, күзәтә, тикшерә тора.

Рейдка инеребез алдынан һуңғы почта кыуып етеп, уның башлығы капитан Кошелев Н.Г. хаттарҙы һәр бер боецка һәм офицерға үз кулынан тарата. Уларҙы безҙең иптәштәр зур шатлыҡ менән укыйҙар һәм, һуңға калмаһ өсөн, яуап хаты язырға ашығалар. Мин разведчиктар эргәһенә килгәндә өлкән лейтенант Дилмөхәмәтов Рәшит бисәһе Фәүзиәгә хат язып өлгөрткәйне, ниңәлер миңә укып ишеттерергә булды (хәтеремдә калыуынса, ошондайыраҡ йөкмәтке):

*Һөйөклө Фәүзиәм! Һезҙең бәхетегеҙ өсөн дошманды без уның үз ояһына кереп кырырға булдыҡ. Алда торған һуғыштар үтә ауыр буласаҡ. Ватаныбыз шуны безгә ышанып тапшырғаны өсөн бик шатбыҙ, үтәп сығыу өсөн бөтә көсөбөҙҙө биреп тырышасаҡбыҙ. Әгәр ҙә минән хат килмәй торһа, хафаланма, бөгөлөп төшмә. Балаларҙы ярат, үп, хаттарыңды укы уларға. Атай юк тип бойокмаһыңдар. Дошманды еңеп кайтһаҡ бәхетле йәшәбегеҙ. Үҙеңдә һәм балаларҙы косаҡлап үбеп, үҙеңдә мәңгә яратыуыңы **Рәшиттең**.*

Конверт тышына: “БАССР, г. Белебей, ул. Тукаева, 13, Насыровой Фаузии Мухаметовне”, тип язылғайны (Рәшит үзе кайта алмай ятып калды).

3-өнсө армияның һөжүме өҙөлдө — безҙең өсөн фронт һызығы йырылманы. Дошман үз уңышы менән шат. Инде унда корпусыбыҙҙың 14-енсе, унан һуң 15-енсе дивизиялары атака башланғандар, ләкин көтөлгән һөжүмтә юк... Уларҙың уңышһыҙлығынан йәнә көйгән Шайморатов үз дивизияһына “алға! алға!” тип бойорок бирҙе. Ошоно ғына көткән башкорт егеттәре, толпарҙарына атланып, көслө ташкын булып ут косағына ташландылар. Киҫкен бәрелеш 35 минутка һузылды, дошман ныҡ каршы торҙо, ләкин безҙе бер нәмә лә туктата алманы. Фашистарҙың фронтын өзөп үтеп, алда яткан Ворошилов исемендәге совхозды биләnek. Немецтарҙың 750 һалдат һәм офицерҙары дөмөктөрөлдө, 25 пушкаһы, 19 минометы, боеприпас тупланған ике склады безҙең кулга төштө. Без асқан ике километр озонлок “капка”нан бөтә корпус дошман тылына керҙе, дөһшәтле рейд башланды.

Ләкин безҙең тылдар — хужалыҡ частәре артыбыҙҙан эйәрә алманылар, үзебезҙең якта бүленеп калдылар. Шулар иҫәптән азыҡтар тейәп бер төркөм машиналар менән килеүсә дивизия хужалыҡ бүлгә башлығы, дивизия командирының тыл буйынса урынбаҫары подполковник Денисов та каты яраланып, артка сигенергә мәжбүр була. Әммә генерал Шайморатов бошһоноуын безгә белдермәй, зарар юк, азыҡ-түлектә һуғышып, дошман кулынан тартып алырбыҙ, тип йыйуатырға тырышты... (Ғөмүмән, дивизия хужалыҡтарын без үзебез менән күп алмаһа тырыштыҡ: генерал

бойорого менән типография, күп һандағы обоздар, санчасть, ветлазарет һ.б. тылда калдырылды).

Санэскадрон

Дошман тылында хәрәкәт иткәндә **санэскадрон** мөһим бурыс башкарзы. Яраланган иптәштәргә үз вакытында тейешле ярзам күрһәтеү, каты яралыларзы дивизия менән бергә озата килеү бик ауыр эш, шуны безҙең санэскадрон яугирҙәре, йөндәрен аямайынса, зур намыс менән үтәһеләр. Шулар хисабынан:

санэскадрон башлығы гв. майоры А.А. Сарыгин (1969 йылда Өфөлә үлдә);

санинструктор М. Вәлиев (Туймазыла парикмахер булып эшләй);

Ғайсин Ярулла (Әлшәй районы);

старшина Ғәйнелхак Сөйәргәлиев (һуғыштан һуң филология фәндәре кандидаты, 1969 йылда Өфөлә үлдә);

Ғәйнуллин Вәлиәхмәт (Усалы районы Мулдаш ауылы).

Ветеринария хезмәте яугирҙәре:

гв. майоры Баһаутдинов Мансур Бағдан улы (1906 йылғы, коммунист, Талбазыла йәшәй).

өлкән лейтенант Салихов Хәлил Әхмәтйән улы (1906 йылғы, Тәтешләлә йәшәй);

Кузин Йосоп Сиразитдин улы (Ғафури районы Сабай ауылы);

өлкән лейтенант Әлүков Ғиниәтулла (Өфөлә йәшәй);

старшина Сафуанов Әхмәт Вилдан улы (Өфөлә йәшәй).

Интенданттар — рейдка кәргәндәре:

Гәрәйев Әхмәт Ғәли улы, гв. капитаны (Өфөлә — пенсионер);

Касимов Хәмзә Мирсалихович, гв. капитаны (Өфөлә йәшәй);

Нәбиуллин Ғариф, өлкән лейтенант (Илеш районы), үлөп калды;

Волоцкий Степан, өлкән лейтенант (Бакалы районы), үлөп калды;

Бикмөхәмәтов Миңнулла Ғәли улы, һалдат, склад мөдире булып хезмәт итте (1908 йылғы, Украинаһа йәшәй).

Дивизия рейд алдынан һуғыша-һуғыша 385 сакрым марш үттә һәм иң ауыр шарттарҙа дошман тылында каты һуғыштар алып барҙы; шуға ла карамаһтан, аттарыбыҙ арыманы, аҡһаманы (һәр ат үз тамағын үзе туйҙыра: ағас кимерәләр, қарҙа тибенеп үлән табалар, сөнки башҡорт аттарының тояғы каты, ватылмай. Ошоноң менән безҙең аттар иң яҡшы яғынан күрһәттеләр үзҙәрен. Башка республикаларҙан килгәндәре аяҡһыҙ калып, стройҙан сығып бөттөләр).

Саперҙар

Рейд барышында тәрән сокорҙарҙан (балкаларҙан) ағас тезеп һалып сығыу мөмкинлеген уйлап табыусылар:

Йомазилов Ғаян Туръян улы, 1915 йылғы, сапер взводы командиры, коммунист (Өфөлә йәшәй);

Урасев Искәндәр Барый улы, 1917 йылғы, коммунист (Өфөлә 1968 йылда үлдә);

Якупов Муллағим Арыһлан улы, 1909 йылғы (Өфөлә йәшәй).

Сабир ағай яуҙа үлөп калғандарҙың ғаиләләре, туғандары менән оҙаҡ йылдар буйына хаттар алышқан, йөрәк йылыһын өләһеп, уларға кәрәкле мәғлүмәттәрҙе

биргэн. Коралдаштары күмелгэн исемһез кәберзәрзе эзләп табыу, исемдәрен
яззыртыу өсөн дә арымай-талмай эшләгән...

Рейдтан сығыу йүнәлешендә

1943 йылдың 18 февраль көнө. Эре ак кар һалмалары бөтөрөлә һауала. Башка көндәргә сағыштырып карағанда, тирә-як тынысырак. Дивизия штабының оператив бүлек башлығы майор Черников: “Көслә дауыл алдынан була торған шомло тынлыкка окшай был”, — тип борсолоп куйзы. Эйе, фашистарзың камауын һәм фронтын йырып үзебеззең якка сығыу юлында каты һуғыштар көтә беззе.

Шул арала телефонсы Сырлыбаев (Баймак егете) штаб башлығы полковник Иван Иванович Голеневка өндәште:

— Иптәш полковник, һеззе “Ағизел” һорай. — Капитан Сәйфулла Хәбиров “хужалығ”ы (артиллерия-миномет дивизионы) ул сакта ошондай ләкәп менән йөрөтөлә ине.

Полковник, телефон трубкаһын алып:

— “Ағизел”, “Ағизел”, был — мин, тыңлайым. Йә, нимә бар?

Капитан Хәбиров:

— Беззең каршылағы сокор аръяғынан Чернухиноға табан дошмандың 23 танкыһы килә... Юк, алыс түгел, 200 — 250 метр самаһында. Беззең “торба”лар нык һәм ошта йөшерелгән... юк, күрмәйҙәр...

— Нык торорға, бер генә танкыны ла үткәrmәскә! 21-енсе “хужалык” менән тығыз бәйләнештә булығыз. — Беззән уңда күрше 21-енсе дивизия хәрәкәт итә ине. — Снарядтарзы бәрәкәтле тотоноғоз... бушқа атмағыз. — Трубканы Сырлыбаевка кайтарып, һөйләнде: — Эйе, Хәбировтың хәле ауырлаша... Их, бер ун йәшник снаряд булһа, фашистарзың кәрәген бирер ине лә бит... кайзан алаһың...

Шул хәлгә бәйле рәүештә, Иван Ивановичтан өстәlmә күрһәтмәләр алып, без, майор Черников менән мин, капитан Хәбиров “хужалығ”ына киттек. Тура барырға мөмкин булмағанлыктан (дошман өzlөkhөз ата), саңғылар кейеп, Демченко утары аша йүнәлдек. Хәбировтың штабы утарзан алыс түгел айырым торған яңғыз таш һарай эргәһендә ине. Һарай каршыһында — яңғыз карт өйәңке. Вакыты-вакыты менән разведчиктар шуға үрмәләп менеп, дошманды күзәтәләр. Беззе капитан Хәбиров һәм уның штаб башлығы өлкән лейтенант Кәримов Миңдеғол каршыланы. Ысынлап та, урындағы шарттарзан файзаланып, пушкарлар ошта итеп йөшерелгән икән. Хатта көбәктәрән, корпустарына тиклем, ак төскә буяғандар, үззәре лә ак халатта. Кәримов компас беркетелгән картаһын асып, беззе урындағы хәл менән таныштыра башланы. Шул арала телефондан лейтенант Хәмзә Әхәтов (Аскын районынан) Фащевка яғында уның батареяһы торған урынға дошман танкылары килә йтыуын, алдағы сокорға якынлашканын ашығыс хәбәр итте. Уға телефондан Хәбиров:

— Нык йөшеренеп күзәтергә, мин бойормай тороп, атмаһка! — тип киһәтте. Өстәп: — Танкылар сокорзан өскә күтәрелгәндә, кәшкәйгән корһактарына тура атырға, бер генә снаряд та бушқа китмәһен! — тип каты бәһым яһап бойорзо. Күп тә үтмәй, күрәбез: ысынлап та, дошмандың баяғы 23 танкыһы, Хәбиров “хужалығ”ына тоһкалып, Фащевка утары йүнәлешенә дөрөп килә ине. Улар, тәрән сокорзан үтеү өсөн уңайлы урын һайлап, алдыңғы танк тап Әхәтов пушкаһына каршы сокорға сумды. Беззең тарафта тынлык. Ана, баяғы танк инде, кәшкәйеп, сокорзан менеп килә. Шуны күзәтеп торған Хәбиров Әхәтовка: “Ат!” — тип бойорзо. Түземһезлек менән шуны ғына көткән Әхәтов атып та ебәрзе. Танкыны кара төтөн сорнап алды ла сокорға қапланып аузы. Көтмәгәндә был хәлдә күреп, дошмандың бөтә

танкылары ла көслө ут асып алға — безгә ташландылар, ләкин Урал егеттәренен какшамаҫ-көслө каршылыгына осранылар: бөтә пушкаларыбыз телгә килде. 25 минут дауам иткән ошо каты һуғышта бер Әүхәтов кына ла, яңгызы ғына атып (иптәштәре үлеп бөткән), 7 танкыны яндырзы. Лейтенант Шакирьәнов — 6 танкыны, өлкән лейтенант Мөғин Нагаев 4 танкыны дәмөктөрзө. Бер танк сокорзю уңышлы үтеп, без йәшеренгән һарайға якынлашып килгәндә, Хәбиров үзе тороп йүгерзә һәм якындағы пушканы тура тоҫкап атты, ул танк та урынында янып калды. Мин шунда капитан Хәбировтың, оҫта командир ғына түгел, ә бик мәргән атыусы ла икәнлегенә тағы ла бер кат инандым. Калған бер-нисә танк кире боролоп касырға мәжбүр булды.

Хәбиров телефон аша Әүхәтовка бер-нисә кат өндәшеп караһа ла, яуап килмәне. Шула арала уның батареяһы урынлашкан ергә бер төркөм фашист һалдаттары автоматтан көслө ут асып йүгерәләр — был инде дошман пехотаһының атака башлауы ине. Шуны күреп, уң яктағы 21-енсе дивизиянан ярзам һоранык. Улар: “Күрәбез... һөжүм башлайбыз... нык тороғоз!” — тип хәбәр бирзеләр. Һәм шула күршеләребез дошман пехотаһын, күп юғалтыузарға дусар кылып, сигенергә мәжбүр иттеләр. Ошо вакытлы тынлыктан файзаланып, яраланған иптәштәрзә йыйнай, ярзам күрһәтә башланык. Ләкин лейтенант Әүхәтов табылманы, ә янындағы ике иптәше үлеп ята. Азак шуны белдек: 21-енсе дивизия разведчиктары һушын юғалткан Әүхәтовты немецтар Дебальцево станцияһына алып киткәнен күргәндәр. Беззәң өсөн ифрат зур кайғы ине был. Һуғыш бөткәс кенә мәғлүм булды: уны, украин кешеләрен көсләп тейәгән вагонға һалып, көнбайышка озаткандар. Әүхәтов юлда барғанда төндә вагон изәнен куптарып, рельстар араһына төшөп кала. Һуңынан урындағы партизандарға кушылып, фашистарға каршы кыйыу һуғыша. 1944 йылда кабат Кызыл Армия сафны баһып, дошманды еңә-еңә, Прагаға барып етә. Ләкин 1945 йылдың майында Прага өсөн барған һуңғы һуғышта батырзарса һәләк була...

* * *

Һүр. 9. Рейдта Садриев Әзһәмгә партия билеты тапшырыу. Уңдан һулға: корпус комиссары Белов һәм рейдтағы дивизия политбүлек башлығы С. Р. Кадилов. 1943 й. февралә

Чернухинола беззә дошман уратып алырға, юк итергә әзерләнә. Безгә каршы уның алты пехота дивизияһы, ике танк полкы, өс артиллерия полктары хәрәкәт итә.

Корал һәм боеприпастары көнбайыштан өзлөкһөз килеп тора. 8-енсе корпустағы беззең һәм күрше 14-енсе, 15-енсе атлы дивизияларзың яугирзәре штат расписаниеһына карағанда 35-40% кына калды (беззең Башкорт дивизияһында 2864 кеше ине). Снаряд бөткөнлектән, пушкаларыбыззың күбеһен шартлаттык. Боецтар трофей немец автоматтары менән коралландылар. Рация эштән сыкты — “Оло ер” менән бәйләнеш өздө.

Чернухино ауылында барлығы 109 йорт ине. Кескәй генә йылға Чернуха буйлап һузылған. Бер генә урам. Баткыл урында. Уға каршы 3-4 сакрымда зур узловая станция Дебальцево урынлашкан. Зур эшсе касабаһы. Күберәк халкы шахтерзар. Уның аша Ворошиловград, Сталино, Артем, Николаевка станцияларына тимер юл үтә. Шул юлдарзы өзөп, дошман коммуникацияларын кыйратып, Кызыл Армияға Ворошиловградты ауырлыкһыз алырға булышлык иттек.

Шулай итеп, иңбезгә йөкләнгән бурысты тулыһынса үтәп, “Оло ер”гә кайтырға сығабыз. Беззе камап тоткан фашистарзы бик оҫта алдап, кара төндө балка буйлап уларзың утлы “тозағ”ынан ыскынабыз. Күп юғалтыузарға, ас булыуға карамастан, һалдат һәм офицерзарзың рухы күтәрәнке, сөнки дошманды еңдек, тиззән үзебеззең якта булырбыз.

22 февраль, таң алды. Без, бик ауыр һуғыштарзан һуң, Чернухинонан 25 сакрымдар көньяк-көнсығыштағы Стрюково утарындағы дошманға һөжүм итәбез. Дивизия штабы — Стрюково янындағы тәрән сокорза, ул калын урман менән капланған. Разведчик өлкән лейтенант Бикмәтов беззең Фондеранцев полкына каршы фашистарзың 30-лап танкыһы ташланғанын ашығыс хәбәр итте. Генерал Шайморатов, йыуан карағайға һөйөлөп, бер аз уйланып торзо ла, кулындағы планшетына карап, тиз генә бында Хәбировты сакырығыз, тине эргәһендә торған подполковник Вәлиевка. Гүзе, картанан күзен алмай, ниндәйзер билгеләр һыза.

— Сакырыуығыз буйынса килдем, иптәш генерал! — тине Хәбиров, кабаланып, атын ездовой Казыхановка тапшырзы.

— Якшы. Кайза, картағызға карағыз!

Хәбиров планшетын асып, ғәйепле кеше һымак, генералға төбәлдә:

— Ғәфү итегез, был райондың картаһы юк икән, иптәш генерал, — тине. Подполковник Вәлиев (штабтың артиллерия башлығы) үз планшетынан бер карта сығарып Хәбировка бирзе. Генерал:

— Бына безгә каршы Стрюково утарына йәшеренгән немецтар 30-лап танк менән Фондеранцевты камарға әзерләнә. Уларзы Петровеньки станцияһы яклап ныклы каршы алырға кәрәк. Дошмандың өстәлмә көсө 152-нсе шахта яклап безгә каршы көслө атака әзерләй. Һезгә бойорам: өлкән лейтенанттар Мотиғуллин һәм Нагаев батареяларына Стрюковолағы дошман танкыларын юк итергә. Бындағы һуғыш менән подполковник Вәлиев етәкселек итер. Ә һез үзегез Шакирийәнов, Кәримов батареялары менән 152-нсе шахтаны дошмандан бушатығыз! — Хәбиров генералға: “Кар тәрән, аттар аз калды...” — тип, тағы ла нимәлер һөйләмәк булһа ла, уға карап: — “Аңлайым, табығыз, бер генә пушканы ла ташламағыз!” — тип каты киҫәтте. Хәбиров, генералдың рөхсәтен алып, үз “хужалығ”ына карай китеп юғалды. Генерал ул киткән якка төбәлеп: “Батыр һалдат. Асыға ла, арий за белмәй”, — тине. Офок артына күсеп барған қояш нурзаны һүрелде, тәрән сокорзо шомло қараңғылык басты. Күз бәйләнәү менән үк, генерал шәп разведчик Бикмәтовка

(артиллерист) Петровеньки тимер юл станцияһына барырға бойорҙо һәм ул үзе менән 25 разведчикты алып юлға сықты. Шомло минуттар. Әгәр ҙә генералдың был бойороктары үз ваҡытында үтәлмәһә, таң атыу менән дошман безҙе тулыһынса камап аласағы билдәле һәр кемгә. Был хәл генералдың үзен дә ныҡ борсой.

Караңғылыктан файзаланып, Мотиғуллиндар, Нагаевтар үз пушкаларын Стрюковоға яҡын уҡ килтереп урынлаштырғандар. Фашист танкыларының асыҡлыҡка — утар осона килеп сығыуын һағалайҙар. Гөрләп мотор тауыштары ишетелә. Күп тә үтмәй, өсәр-өсәр булып утарҙан кара тәрелә танкылар Фондеранцев позицияһына ябырыла. Ләкин алыс китә алмайҙар: уларҙы безҙең егеттәр мәргән ут менән каршылай. 19 минут эсендә дошман үзенең 21 танкыһын юғалта. Өлкән лейтенант Мотиғуллиндың атырға снаряды бөткәс, каршы килеүсә танкыны канауға ятып көтөп ала ла, өҫтөнә ырғып менеп, яртылаш кысыҡ люгын асып, танк эсенә бер-бер артлы өс граната ташлап өлгөрә. Танк шул урынында катып қала.

Өлкән лейтенант Нагаев ошо бәрелештә генә дә дошмандың 9 танкыһын дөмөктөрә. Бер-нисә танк, кире боролоп, 152-нсе шахта яғына киткәнән хәбәр иттеләр. Төнгө сәғәт 13 еткәндә капитан Хәбилов фашистарҙың шул 152-нсе шахталағы төркөмө дә юкка сығарылғанын хәбәр итте. Унда бигерәк тә өлкән лейтенант Кәримов зур батырлыҡ күрһәтә -- 8 танкыны яндыра. Бынан тыш, дошман яктың 100-ҙән артыҡ атын кулға төшөрә. Шулай итеп, безҙең пушкаларҙы тәрән карҙан йөнтәс тояҡлы немец аттары һөйрәй башланы.

Иртәнге сәғәт биштәр еткәндә, без, дошман кулынан арындырылған Стрюково утары аша үтеп, Петровеньки тимер юл станцияһына карай куҙғалдыҡ. Станцияға етергә бер өс сакрымдай калғас, разведчик Бикмәтов каршыланы, станциялағы касабала дошман штабы һәм уларҙың тылдары урынлашыуын хәбәр итте. Генерал:

— Бикмәтов, үз көсөңә өҫтәлмә итеп Фондеранцев “хужалығы”нан бер эскадрон ал да касабалағы һәр йортка өсәр кеше бүлеп сыҡ, ныҡ һаҡлыҡ менән камап алығыҙ ҙа бер үк ваҡытта ташланығыҙ уларға. Беренән дә касырмағыҙ!

Без касабала каршыһындағы станция будкаһына килеп еткәндә, Бикмәтовтар генералдың бойороғон үтәгән ине инде: йылы йорттарҙа изерәп йоклап яткан 197 немецты эске белеларында ғына урамдағы киң майҙанға сығарып тезгәндәр... Дошмандың барлыҡ коралдарын, боеприпастарын алып, Фащевка утары аша Штеревка йүнәлешендә куҙғалдыҡ. Унда фронт — дошман оборонаһы. Шуны йырып, Ново-Николаевка касабалаһына — “Оло Ер”гә сығырға тейешбез.

* * *

Инде һөйөклө генералыбыҙ Миңлегәли Минһаж улы Шайморатовтың әле булһа күҙ алдымда торған буй-һынын, киәфәтен, кайһы бер ғәзәттәрән тасуир кылайым. Бына ул: урта буйлы, кара күҙле, ясы кара кашлы, киң күкрәкле, һәр ваҡыт аска карап уйланып йөрөй. Бик аз һүҙле. Кәрәккәндә англиз, кытай, немец һүҙҙәрән кушып ебәрә. Карт коммунист. Хәрби эште яҡшы белә, ике академия тамамлаған. Берәй эш бозоп теңкәһенә тейгән кешегә: “Ах һин, художник!” ти, башка асылы һүҙе юк. Баянда матур уйнай. Иң яраткан көйҙәрәнән “Урал”, “Буранбай”... Йөрөгәндә дә шуларҙы ауыз эсенән йырлап йөрөй. Партияға, социалистик Ватанға мәкиббән бирелгән. Бөтә көсөн, белемен халыҡка хеҙмәт итеүгә бағышлаган. Түш кеҫәһендә

кызы Ылыузың (тәүге катынынан Казанда тыуған) фотоһын һаклай, йыш кына алып карай, һағына. Бисәләрен (тәүгеһен дә, һуңғыһын да) иҫкә алмай. Тәүгеһе ул Кытайза хезмәт иткәндә башка иргә сыға, ә һуңғыһы Ольга Павловна менән ни бары ике ай ғына тороп кала — әсенеп тә өлгөрмәгән, күрәһең. Төрөпкә тарта, салбар кеҫәһендә — утасма (зажигалка), тәмәкеһе түңәрәк күн кеҫәттә. Ауызынан төтөн балдактары сығарып, озақ кына карап торорға ярата. Эскән кешене өнәмәй. Матур әзәбиәттә мауығып укый, сумазанында даими китаптар йөрөтә. Үз фекерен нык яклай. Үзе тотоп карамай, үзе күрмәйенсә тороп, бер нәмәгә лә ышанмай. Йыш кына: “Ленин менән кәңәшләшеп алырға кәрәк”, — ти, уның әсәрҙәрен йыш укый. Ошо талантлы командирыбыздың кулы астында бөтә ауырлыктарҙы артта калдырып, бына-бына дошман фронтын йырып, әллә ни зур юғалтыуҙарһыҙ үзебезҙең якка дөрөп сығырбыҙ кеүек ине... Ләкин 23 февраль иртәнге сәғәт 5-тә тетрәткес ҫажигәлә хәл булды.

Генерал-лейтенант Борисов (корпус командиры) Юлино 1-енсә утарына саҡырҙы Шайморатовты (уның менән бергә мин һәм дивизиябыздың махсус бүлек башлығы гв. майоры М.И. Кузнецов барҙыҡ). Борисов ултырған яңғыз йортка инеү менән, ул Шайморатовка: “Һиңә тизерәк алға бармайһың?” — тип екерҙе. Борисов үзе нык иҫерек, уның әргәһендә корпусдың штаб башлығы полковник Сабуров һәм тағы ла ике офицер бар. Дивизиябыҙ корпусдың алдында — головной булып бара ине. 15-енсә дивизия безҙән һулда, ә 14-енсә дивизия корпусдың артынан килә. Шайморатов корпус командирына алдағы һәм флангылағы хәлдә аңлата башланы. Борисов уға: “Һин беләһеңме, минме?!” — тип тауышын күтәрҙе. Шайморатов: “Тыңлағыҙ әле, мин, круговой оборона тотоп, алдағы 24 февралде үткәрәм. Көслө разведка яһап, дошман көстәрен белермен. 25 февралдә барығыҙы ла иҫән-һау “Оло Ер”гә алып сығырмын”, — тип аңлатырға тырышһа ла, иҫерек Борисов һаман да: “Алға! Алға!” — тип акырынды. (Йәйәләр эсендә әйтеп үтәйек: генерал Борисовтың шул ғәйебен уны күргән башка офицерҙар за дөрөсләй. Дивизиябыздың рейдтағы йыйылма полк командиры Г.Е. Фондеранцев 1968 йылдың 16 ғинуарында Минск калаһынан С.Р. Кадировка яза: “О гибели Шаймуратова первым письмом Ахтяму Ихсанову написал так, как оно было, где я ставил вину Борисову. Ихсанов мне ответил, что он со мной не согласен, но я ему ответил, что я остаюсь при своем мнении, и только через некоторое время он мне написал что я прав, что это подтвердил генерал Чаленко”. — Й.С.). Шуны күреп Шайморатов боролоп сығып китте, без уның менән бергә дивизия урынлашқан Юлино 2-нсе утарына кайттыҡ. Һалдаттарыбыҙ ифрат нык арығандар ине (өсөнсө тәүлек ашамаған, ял итмәгән, тик ағас бөрөлөрән сәйнәп килделәр). Генерал: “Алға — атакаға!” — тип бойорок бирҙе. Дивизия ике колоннаға бүленеп күзғалды.

Таң атып-яктырып килә. Тигез ялан. Тәрән кар. Һулда Петровка, Штеревка утарҙары, уңда район үзәге Ивановка, алда Малониколаевка һәм Елизаветовка ауылдары (без ошонда сығырға тейеш). Кушарлап ике туры ат еккән, айыу тиреһе көпләнгән аркалы санаға Сабуров менән бергә ултырып, “алға! алға!” тип акырып, Борисов безҙе елдереп узып китте (ул тизерәк “Оло Ер”гә сығырға ашыҡкандыр). Ләкин күп тә үтмәй, дошман пулеметтары уның аттарын атып колата, санаһы түңкәрелә. Күсер һалдатты һәм Сабуровты ла үлтерәләр. Яраланған генерал Борисовтың үзен әсирлеккә алып китәләр...

Бынан һуңғы һуғыштарға безгә уның һүрәте төшкән, култамғаһы куйылған бик күп һандағы сакырыу листовкалары ташланылар. Унда: “Мин бында якшы торам, юкка кан түкмәгез, бөйөк Германияға бирелегез! Бәхетле булырһығыз”, — тип язылғайны. Без, әлбиттә, ышанманык. Ул шулай ялған-яһалма листовка булды ла. Һуғыш бөткәс, Борисовты үзем ике тапкыр күрзем. Ул әле лә иҫән, Киевта йәшәй.

Бер 10-15 минуттан көслә һуғыш башланды. Дошман менән үз-ара буталдык (рукопашный бой). Өлкән сержант Әхмәзуллин Әхмәтхужа, Башкорт АССР-ы Верховный Совет депутаты (Калтасы районы Шушнур ауыл советы Урал ауылынан), дивизия кызыл байрағын күтәреп, бөтә боецтарҙы: “Алға! Ватан өсөн, Сталин өсөн!” — тип оранлап атакаға өндәне. Канға батып ауғас, байракты якын иптәше Нурғәлиев Хәниф алып алға йүгерҙе. Улар икеһе лә күп-күп яугирҙәребез менән бергә ошо дәһшәтле һуғышта һәләк булдылар, ләкин дошман да күп юғалтыуҙарға орап, Фромандировка ауылын ташлап қасырға мәжбүр булды. Был атакала фашистар 200-ҙән артык һалдатын, биш танкыһын юғалтты. Канға батып ауған Нурғәлиев қулындағы кызыл әләмде үз қулыма алып алға — дошманға ташланырға тура килде (ул әләмде тун эсенән күкрәгемә урап, унда инде батырҙарса һәләк булған 16 коммунистың партбилеттары һаклана ине, “Оло Ер”гә алып сыҡтым). Ошонда дошман пуляһынан Шайморатов һәләк булды...

* * *

Чернухинола каты яраланған иптәштәрҙе урындағы халыкка, қарарға һәм һакларға қушып, медикаменттар биреп, расписка менән қалдырып китергә тура килгәйне. Бына уларҙың сама менән исемлеге:

1. Кузин Йосоп Сиразитдин улы, Ғафури районы Кабарды ауылы.
 2. Садиков Ғәтиәт Сәләхитдин улы, лейтенант, 1913 йылғы, Қандра районы.
 3. Шәмситдинов Мөһир Шәмситдин улы, лейтенант, 1912 йылғы, Шаран.
 4. Кәримов Зиннур Мөхәмәт улы, лейтенант, 1915 йылғы, Усалы.
 5. Сирбаев Әхкәм Зәйнитдин улы, лейтенант, 1918 йылғы (Хәйбулла).
 6. Азнабаев Рәшит Зәки улы, лейтенант, 1920 йылғы, Баймак.
 7. Хәсәнов Ғәлимхан Хәсән улы, капитан, 1907 йылғы, Қандра.
 8. Исхаков Шәһит Миңлекәй улы, лейтенант, 1918 йылғы, Ауырғазы.
 9. Исхаков Зиннәтулла Исхак улы, һалдат, 1903 йылғы, Кушнаренко.
 10. Сәрүәров Ғариф Сәрүәр улы, һалдат, 1906 йылғы, Балтас.
 11. Фатихов Лотфулла Фатих улы, һалдат, 1904 йылғы, Яңауыл.
 12. Нәбиев Ситдик Хисмәтулла улы, һалдат, Илеш районы Йөркәй ауылы...
- 1942 йылда Дон фронтында фашистар тарафынан язалап үлтерелгән алты разведчик:
1. Төхфәтуллин, помполит, Туймазы районы Төпкилдә ауылы.
 2. Насритдинов Камай, һалдат, Бакалы районы.
 3. Хазиев Әмир Хәзи улы, һалдат, Туймазы районы.
 4. Әмиров Хәтмулла Әмир улы, старшина, 1918 йылғы, Туймазы районы.
 5. Ғиззәтуллин Ғәйфулла Сөнәғәт улы, һалдат, 1914 йылғы, Баймак районы.
 6. Исламов Таһир Ислам улы, һалдат, 1909 йылғы, Шаран районы.

Шул алты корбандың конон алырға дошман тылына барып, фашистарзы дөмөктөрөп, немец аттарын алып кайтыусылар:

1. Сәлихов Хәлил Әхмәтйән улы, өлкән лейтенант, 1906 йылғы, Тәтешле районы.
2. Ғайсин Муса, һалдат, 1912 йылғы, Тәтешле районы Яңғызһарат ауылы, әле лә шунда йәшәй.
3. Мостафин Сабир, һалдат, 1907 йылғы, Тәтешле районы Кудаш ауылы.
4. Шәрәфитдинов Йомағужа, һалдат, 1908 йылғы, Усалы районы.
5. Кәйүмов Закир, һалдат, 1910 йылғы, Сакмағош районы.
6. Садиков Тимеркәй Садик улы, һалдат, 1915 йылғы, Туймазы районы.
7. Латипов Рәһим, һалдат, 1907 йылғы, Бәләбәй районы Тузлыкыуыш ауылы.
8. Вилданов Хәким, һалдат, 1905 йылғы, Белорет районы.
9. Баязитов Шәмситдин, һалдат, 1905 йылғы, Дәүләкән районы.
10. Ғафуров Заһир, һалдат, 1906 йылғы, Кырмыскалы районы.
11. Шафигов Әһиәр Талип улы, һалдат, 1915 йылғы, Туймазы районы.
12. Әлүков Ғиниәтулла, Өфөнән.
13. Ғәйнуллин Вәлиәхмәт, һалдат, Усалы районы.

Улар алып кайтқан аттарзы дивизияның артиллерия бүлектәренә бирзек. Бик таза малдар ине.

Чернухино — Дебальцевола һәләк булыусылар бөтәһе 415 кеше.

Рейдтан сыгккан көндә (23-24 февраль 1943 йыл) батырзарса үлеп калған иптәштәрзең исемлеге (әлбитгә, барыһы ла түгел):

1. Ген. Шайморатов М.М., дивизия командиры.
2. Майор Аритколов Д.Ш., дивизия штабы комиссары.
3. Майор Ғималитдинов, дивизия прокуроры.
4. Латипов Р., һалдат, разведчик.
5. Ғилманов, махсус бүлек хезмәткәре.
6. Баязитов, дивизия штабының 4-енсе бүлек башлығы ярзамсыһы.
7. Йәһүзин, тәфтишсе.
8. Гулов (Миңдеғолов), разведчик.
9. Садиков Г.С., лейтенант.
10. Шәмғетдинов М.Ш., лейтенант.
11. Сарбаев З.М., лейтенант.
12. Азнабаев А.З., кесе лейтенант.
13. Хәсәнов Г.Х., өлкән лейтенант.
14. Миңдекәйев Ш.М., өлкән лейтенант.
15. Шәрәфитдинов Ю.Ш., һалдат.
16. Кәюмов З.К., һалдат.
17. Вилданов Х.В., һалдат.
18. Буранғолов Ш.И., һалдат.
19. Ғафуров М.Т., һалдат.
20. Шафигов А.М., һалдат.
21. Садиков С.С., өлкән сержант.

.....

Бөтәһе 749 кеше.

Дошман тылында тәрән рейдта батырзарса һәләк булып та, ошоға тиклем хәбәрһез юғалыусылар исемлегендә йөрөтөлгән иптәштәрҙең исемлеге, улар Чернухино йәки Петровский касабаларында туғандар кәберендә күмелгәндәр (Ворошиловград өлкәһе Ивановка районы). Тәүҙә исем-фамилияһы, шунан һуң тыуған, йәки һуғышҡа тиклем йәшәгән урыны, аҙаҡ үлеү датаһы бирелә.

1. Изелбаев Харрас Әлмөхәмәт улы, Усалы районы Байрамғол ауылы. 23.02.1943.
2. Әбделмәнев Рәшит Хәлим улы, Ғафури районы Елемкаран ауылы. 28.12.1942.
3. Хөҙәйбирҙин Шәйхетзар Низамитдин улы, Ауырғазы районы Атиетәр ауылы. 23.02.1943.
4. Ғарифуллин Рамазан Ғарифулла улы, Илеш районы Абалак ауылы. 23.02.1943.
5. Айратколов (Ариткулов) Дәүләт, Өфө. 23.02.1943.
6. Ғималитдинов Ямалитдин, Өфө. 23.02.1943.
7. Камалитдинов Нури Камалитдин улы, Нуриман касабаһынан. 23.02.1943.
8. Латипов Рәхим Латип улы, Бәләбәй районы Тузлыкыуыш ауылы. 23.02.1943.
9. Нурғәлиев Фасат Нурғәли улы, Краснокама касабаһы. 23.02.1943.
10. Ғәйнуллин Сафиулла, Нуриман районы Иске Иҫәй ауылы. 23.02.1943.
11. Шафиков Талип Шафик улы, Дәүләкән районы Акколой ауылы. 20.02.1943.
12. Изрисов ...?, Архангель районы Абзай ауылы. 23.02.1943.
13. Мәжитов Хәйрүәр Ғәйнитдин улы, Эстәрлетамак районы Усман (хәҙер Сулпан) ауылы. 19.02.1943.
14. Насибуллин Абдулла, Эстәрлетамак районы Сумар ауылы. 20.02.1943.
15. Әбүбәкиров Әхмәт Мәхмүт улы, Баймак районы Йомаш ауылы. 24.02.1943.
16. Мөхәмәтдинов Мансур Ниғмәтулла улы, Ғафури районы Байымбәт ауылы. 23.02.1943.
17. Дилмөхәмәтов Йәрмөхәмәт, Мәсетле районы Ләмәзтамак ауылы. 19.02.1943.
18. Минһажев Мәүлитйән, Салауат районы Изрис ауылы. 19.02.1943.
19. Икбаев М.Д., Ишембай — 8, Загородная урамы, 23.
20. Әбделмәнев Әбделнабир Я., Йылайыр районы Кашкар ауылы.
21. Иҫәнгилдин Зәки Шәриф улы, Күгәрсен районы Тәүәкән ауылы. 23.02.1943.
22. Әбүбәкиров Каһарман Ибраһим улы, Баймак районы Йомаш ауылы. 23.02.1943.
23. Ырысқужин Фатуат Шәйхилислам улы, Әбйәлил районы Кушай ауылы. 24.02.1943.
24. Йәғләмүнев Хәбиб Йәғләмитдин улы, Салауат районы Изелбай ауылы. 20.02.1943.
25. Фәрхитдинов Сиразитдин Фәрхитдин улы, Салауат районы Изелбай ауылы. 20.02.1943.
26. Куужин Х., Ғафури районы Сабай ауылы. 20.02.1943.
27. Ишкенин Хәмзә Хәйритдин улы, Күгәрсен районы Назар ауылы. 23.02.1943.
28. Миңләхмәтев Мөхәмәтдин, Миәкә районы Е.-Урсай ауылы. 23.02.1943.
29. Йәмилев Рашат Сәмәрхан улы, Ишембай районы Уразбай ауылы. 24.02.1943.
30. Байғужин Юныс Аллабирҙе улы, Йәнсура районы Байдәүләт ауылы. 18.02.1943.
31. Абдуллин Зәйнулла Насибулла улы, Ғафури районы Яугилде ауылы. 24.02.1943.

32. Калмурзин Мотатар Зиннәт улы, Баймак касабаһы. 24.02.1943.
33. Сакаев Әхмәт Әхмәзулла улы, Сакмағош районы Аблай ауылы. 23.02.1943.
34. Заһизуллин Нәбиулла Сәхи улы, Ишембай калаһы Стаханов урамы, 114, кв. 6. 22.02.1943.
35. Кәримов Мәсәлим, Кырмыскалы районы. 19.02.1943.
36. Хәбибуллин Миңнулла Хәбибулла улы, Хәйбулла районы Кармыш ауылы. 23.02.1943.
37. Абдуллин Әхтәм Әхмәтхужа улы, Ғафури районы Имәндәш ауылы. 21.02.1943.
38. Шайморатов Миңлегәли Минһаж улы, Кырмыскалы районы Биштәкә ауылы. 23.02.1943.
39. Чернов Александр Николаевич, Кырмыскалы касабаһы. 22.02.1943.
40. Исхаков Әхтәм Исхак улы, Өфө. 23.02.1943.
41. Сазриев Әзһәм Сазри улы, Туймазы районы Азнағол ауылы. 24.02.1943.
42. Дилмөхәмәтов Рәшит Дилмөхәмәт улы, Бәләбәй калаһы, Тукай урамы. 24.02.1943.

Дошман тылында тәрән рейдта хәрәкәт иткәндә күп документтарҙы яндырырға тура килде, шуға күрә үз ваҡытында уларҙың ғаиләләренә аныҡ хәбәр ебәрәп булманы.

С.Р. Кадиров.

Рейдтан сыккас, дивизияның хәле

Сов. Секретно,

экз. №

ЧЛЕНУ ВОЕННОГО СОВЕТА СТЕПНОГО ВОЕННОГО ОКРУГА

ГЕНЕРАЛ-ЛЕЙТЕНАНТУ тов. МЕХЛИСУ

от заместителя командира по политчасти 16 Гвардейской Кавалерийской Дивизии – гвардии подполковника Назирова М.З.

РАПОРТ

В составе 7 Гвардейского Кавалерийского Корпуса находится 16 Гвардейская Кавалерийская Дивизия, история организации этой дивизии Вам известна.

Решением государственного Комитета Обороны от 13.11.41 года Башкирскому Обкому ВКП(б) и Совнаркому был разрешен сформировать 112 Башкирскую Кавалерийскую дивизию за счет внутренних ресурсов народного хозяйства Башкирской Республики. Вокруг этого политического документа областной партийной была проделана огромная политическая работа.

Везде и всюду были проведены митинги, собрания, каждого отобранного бойца обсуждали на собраниях, достоин ли быть он в составе этой дивизии, выделяли самых лучших лошадей. Каждый колхоз, совхоз и предприятие своего выделенного бойца с ног до головы обула, одела во всем новом. Открылись в райцентрах специальные мастерские по изготовки обуви и одежды для Башкирской дивизии. Крупные промышленные предприятия Башкирии за счет дополнительных часов сверх плана изготовили: походные кухни, седлы, уздечки, тачанки и все необходимые для дивизии. В общем, за исключением вооружения, все было обеспечено за счет мобилизации внутренних ресурсов народного хозяйства Башкирии.

Весь партийно-политический аппарат дивизии был скомплектован из числа лучшей части партийно-советского актива Республики.

В составе дивизии было:

Башкир – 89%,

Татар – 7%

и прочей национальности – 4%.

Мне выпала высокая честь. По ходатайству Обкома ВКП(б), ЦК ВКП(б) назначил меня военным комиссаром этой дивизии, освободив от обязанности 1-го секретаря одного крупного промышленного района (Баймакского) Башкирии.

Дивизия с апреля месяца 1942 года надится в составе действующей армии и до настоящего месяца вела непрерывные бои с противником на самых ответственных участках фронта. Первое боевое крещение она получила в период летнего наступления противника в 1942 году в районе Борки, Дролгоруково, Тербуны в составе войск Брянского фронта.

Не смотря на занятия этого района лишь за 4-5 дней до подхода главных сил противника дивизия в жестоких боях показала исключительную стойкость, храбрость и мужество. Не было ни одного случая отступника, изменника Родины и дезертира.

Дивизия бросалась неоднократно на контратаку, нанося огромные потери противнику. Благодаря исключительной стойкости, в этом учаске противник был задержан, ниодного шага не отошли назад, за что приказом командующего войсками Брянского фронта более 100 человек бойцов, командиров и политработников были награждены орденами и медалями Советского Союза.

На участке Тербуны – Касторное дивизия заняла прочную оборону и до последних дней зимнего наступления Красной Армии.

В октябре месяце дивизия была переброшена в состав войск Юго-Западного фронта для участия в зимнем наступлении Красной Армии.

До ноября 1942 года совместно с танковыми частями 5 танковой армии дивизия первым ворвалась в район обороны противника, прорвала ее и все время шла передовым отрядом в направлениях Аблеевская, Чернышки, Морозовск, Тацинск, Усть-Белая Калитва, Ворошиловград, и после в рейде по тылам противника.

За ее стойкость, мужество и храбрость дивизии заслуженно присвоено звание “ГВАРДИЯ” и она была преобразована в 16 Гвардейскую Кавалерийскую дивизию. Все это Вам известно.

Я описал это лишь потому, что за последнее время отношение к этой дивизии со стороны отдельных руководителей резко изменилось и никакой поддержки по существу она не получает, а наоборот, очень часто ущемляются ее интересы. Казалось бы немножко политически грамотным отдельным деятелям Красной Армии должно было быть понятным существование этой национальной дивизии, которая целиком и полностью себя оправдала и является огромным политическим фактором, особенно в период Великой Отечественной войны, имея ввиду, что она в коннице является единственной и так же не очень много во всей Красной Армии. Этой истины люди не понимают и не хотят понимать.

ФАКТЫ: 1. Для пополнения 7 Гвардейского Кавалерийского Корпуса был переброшен 4-й полный корпус. Из расформированных 6 полков нашей дивизии дали только один полк, в результате дивизия укомплектована:

по людскому составу на 76,3% или нехватает 1319 чел. ;

по конскому составу на 52% или нехватает 2548 голов лошадей когда, как 14 и 15 Гвардейские Кавалерийские Дивизии почти полностью укомплектованы как людскими, так и конским составом.

2. На время рейда по тылам противника наша дивизия пострадала больше других дивизий. Весь полковой обоз и транспорт был уничтожен.

Во время распределения хозяйства 2-х расформированных дивизий нам ничего не досталось. Даже в дивизии нет ни одной легковой машины.

3. В расформированных дивизиях было немалое количество бойцов башкирской и татарской национальностей, так же не учли и этот принцип.

Сейчас остальные дивизии приступили к сколачиванию подразделений и имеют полнокровные эскадроны и занимаются боевой и политической подготовкой, а мы же ничего не имеем сколоченного за исключением артиллерийско-минометных подразделений полков.

В целях быстрее приведения соединения в полнокровное состояние прошу Вас оказать содействие:

1. Быстрее укомплектовать дивизию людским и конским составом.

2. Если можно будет сохранить ее как национальную то принять меры получить пополнение за счет Башкирской и Татарской национальностей.

Мы до этого пополнения все время получали из Башкирии. Но в данное время из-за ограниченности ресурсов Башкирское правительство дать ничего не может. Поэтому нельзя ли будет из частей Степного Военного Округа всех бойцов, командиров и политработников башкирской и татарской национальностей перебросить в нашу дивизию.

В Туймазинском 9-ом запасном полку, в Башкирии, имеется 1200 человек обученных бойцов башкир и татар призванные из Башкирии. Просил бы Вас поставить вопрос перед генерал-полковником тов. ГОРОДОВИКОВЫМ срочно перебросить их для укомплектования нашей дивизии.

В составе 78 стрелковой дивизии Юго-Западного фронта находится 300 человек...

Фронт командованиеһының милли Башкорт дивизияһына ни рәүешле карашын белдергән был мәһим документ, үкенескә каршы, ошо урында өзәлә (дауамы табылманы).

Хакикәткә тоғролок өсөн

Фашизмды еңеп кайткан яугирзәребез данлыклы Башкорт дивизияһының иҫтәлеген мәңгеләштерәү йәһәтенән һәр төрлө саралар күрә башлай. Ветерандар араһынан иң беренсе булып Сабир Рәхим улы Кадиров яу кылысын журналист кәләменә алмаштырып, һуғыш тамамлануың икенсе йылында ук, йәғни 1946 йылда уның “Волганан Эльбаға саклы” тигән очерктар йыйынтығы Башкортостан китап нәшриәтендә ташка басылып сыға.

Шул арала дивизия ветерандарының теңкәһенә тейә башлаған бер хәсәттә алып ташлау зарураты ла тыуа, сөнки бәғзе бер көнсәйәндәр бер үзенән 78 Советтар Союзы Геройы биргән милли дивизияның нисек тә бәҫен төшөрөргә һәм уның

беренсе командирына үлгәндән һуң Герой исемен бирзертмәскә тырышалар һәм, сталинизм заманында һуғышта хәбәрһез юғалғандарҙың шик астына алыныуынан – хатта һатлыкһәнлеккә тиңләнеүенән мәкерле файзаланып, рейд ваҡытында фашистар тылында һәләк булып ятып калған генерал М.М. Шайморатов тураһында, ул үлмәгән, ә фашистарға әсир төшкән, тип ялған хәбәр тараталар (әсирлектән кайткан һәм Шайморатовтың үлеме өсөн ғәйепле элекке генерал-лейтенант Борисов, үз абруйын күпертергә маташыусы якташыбыз генерал-майор Ғәлиев, дивизияның элекке комиссары М. Нәзиров һ.б.). Ошо сетерекле хәлдәрҙе мин С.Р. Кадиоровтан ентекле төпсөнә һәм ул миңә беренән дә йәшермәй һөйләр ине. 1983 йылдың 18 мартында булған шундай әңгәмәләребезҙең беренән блокнотыма эйәрә язып барғайным (С.Р. Кадиоров һөйләй):

Һуғыш бөткәс, элекке генерал-лейтенант Борисов Башобкомға хат язды Шайморатов өстөнән: “Большие потери при выходе были по вине Шаймуратова, -- не выполнил моего приказа”.

Мин опровергать итеп Башобкомға яҙым: “Борисов яла яға Шайморатовка, ул һәләкәт өсөн Борисов ғәйепле булды”, -- тип.

Борисов тағы Башобкомға яҙды (үз хатаһын танып): “Мин пленда булдым, шуға күрә, үземде аklar өсөн, Шайморатов өстөнән шулай язырға мәжбүр булдым”...

Шунан һуң обком, хөкүмәтебез документтар әҙерләне – ходатайство Геройлыҡка посменртно. Кул куйғандар: Ваһапов, Ибраһимов, Уразбаев (предсовмин). Но письмо было задержано – Шайморатов пленда калды тип ялалы хәбәр тараттылар: элекке комиссар дивизии Нәзиров, чтобы прикрыть свои недостойные поступки: находясь в Уфе с ноября 1942 года по 26 марта 1943 года разбазаривали большое количество подарков, собранные от народа для личного состава дивизии. Во время рейда Шаймуратов назвал его “башкирским феодалом”. Назиров был тогда разжалован со звания старшего батальонного комиссара на старшего лейтенанта и отправлен в резерв. Это сделал Шаймуратов, на это Назиров обиделся. Присоединился Назирову генерал-майор Галиев, чтобы самому остаться единственным генералом из башкир. (Потом он за какие-то грехи был осужден, посажен в тюрьму). Башкортостанда Шайморатов тураһында әйбер яҙу тыйылды ул осорҙа. Светлое имя Шаймуратова хотели похоронить, чтобы не остался в истории.

Я сам был очевидцем его героической гибели, поэтому возмутился и обратился в Президиум Верховного Совета БАССР лично товарищу Нигматжанову (Председателю Президиума) об розыске останков Шаймуратова. Он поддержал, создал комиссию из четырех человек: председатель—я как депутат Верховного Совета БАССР, члены профессор судебно-медицинской экспертизы Кузнецов, от областных газет Габитов Калимулла (ныне живет в г. Октябрьске) и фотокорреспондент ТАСС Якупов Лутфи, ибо они были в дивизии, знали Шаймуратова. В пути мы заехали в Москву, остановились на двое суток и я, пользуясь депутатским правом и мандатом Верховного Совета БАССР, обратился в отдел кадров Генштаба РККА (начальник отдела кадров – дважды Герой Советского Союза генерал-полковник Голиков, бывший командир 174-ой стрелковой дивизии, который формировался в г. Стерлитамаке. Он принял и я доложил, куда мы едем. Он приветствовал и заявил, окажем помощь, Шаймуратова знаем, он заслужил

такого внимания. Спасибо Башкирскому правительству за заботу о своем герое. Какая потребуется помощь – обратитесь ко мне.

Я попросил личное дело Шаймуратова, чтобы списать нужные нам данные. Генерал поручил одному капитану штаба, чтобы он привез из Госархива Красной Армии личное дело Шаймуратова и ознакомил делом меня. Поручил меня покормить и сказал зайти завтра утром. На другой день утром в 10.00 Московской времени я пришел в комендатуру, капитан меня ждал в проходной комнате. Оставил свои документы в комендатуре и с капитаном вошли во второй этаж Генштаба. Посадили меня в свободную комнату и принесли личное дело Шаймуратова. Я списал что мне нужно из его личной анкеты. А вынести личного дела не разрешалось. Я поблагодарил товарищей и ушел. Все эти данные помогли нам при раскрытии останков Шаймуратова...

Акт

Мы, члены Правительственной комиссии по выяснению обстоятельств смерти и установлению места погребения и личности командира 112-й Башкирской – 16 гвардейской кавалерийской дивизии генерал-майора М.М. Шаймуратова в лице председателя комиссии депутата Верховного Совета БАССР Кадилова Сабира Рахимовича и членов в лице заслуженного деятеля науки БАССР республиканский судебный медицинской эксперт министерства Здравоохранения БАССР проф. В.Г. Кузнецова и зам. ответственного секретаря редакции газеты “Кызыл тан” Габитова К.Х., фотокора ТАСС Якубова Л.И., изучив прилагаемый при сем материал об обстоятельстве смерти, места погребения и опознания личности генерал-майора М.М. Шаймуратова, комиссия приходит к следующему заключению:

1. Командир 112 Башкирской – 16 гвардейской кавалерийской дивизии генерал-майор М.М. Шаймуратов героически погиб в боях за Родину при выходе из Дебальцевского района между 8 – 9-ю часами утра 23 февраля 1943 года в балке, проходящей один км южнее поселка Штеровка и 4 км севернее нас. Пункта Ивановка Ивановского района Ворошиловградской области.
2. Труп генерал-майора Шаймуратова, как труп неизвестного генерал-майора впервые был обнаружен немецкими патрулями и в конце февраля месяца 1943 г. , по распоряжению немцев, погребен рабочими завода им. Петровского в балке против Романовой скалы.
3. После освобождения Донбасса труп генерала неизвестного звания вместе с трупами других офицеров, павших в этом бою, в конце октября 1943 года был перенесен и похоронен с гражданскими почестями в нижнем саду пос. Штеровка.
4. В лице похороненных в поселке Штеровка генерала неизвестного звания личность генерала Шаймуратова установлена многочисленными свидетельскими показаниями и опознанием его по групповым фотокарточкам и портретам.
5. Данные эксгумации трупа не противоречат свидетельским показаниям и с вероятностью определяют личность генерал-майора Шаймуратова.
6. Таким образом, погибший в районе пос. Штеровка и погребенный в том же поселке труп генерала неизвестного звания (генерала в подлинности) является генерал-майором М.М. Шаймуратовым.

Установив личность генерал-майора М.М. Шаймуратова, его останки похоронены комиссией 20 октября 1948 года в расположении воинской части № 5273-В при заводе им. Петровского Ворошиловградской области Ивановского района.

Председатель комиссии **Кадиров.**

Члены комиссии: **Кузнецов, Габитов, Якубов.**

19.10.1948.

Һүр. 10. М.М. Шаймуратовты яңынан ерлэгәс.

Л. Якубов фотоһы

Ошо эштәр барышында, өстә әйтелгәндәрҙән тыш, БАССР Верховный Советы Президиумы Председателе Н. Ниғмәтжанов рейдта катнашып иҫән кайткан ветерандарозың байтағының 1943 йыл 23 февраль трагедияһы тураһындағы шаһәҙәтнамәләрен йыя. Ошоларға таянып, Миңлеғәли Минһаж улы Шаймуратовка үлгәндән һуң Советтар Союзы Геройы исемен биреүгә һораған, ВКП(б) өлкә комитеты секретаре С. Ваһапов һәм БАССР Верховный Советы Президиумы Председателе Н. Ниғмәтжановтар култамғалаған һәм 1948 йылдың 11 декабре менән даталанған юллама СССР Министрҙар Советы Председателе И.В. Сталинға аткарыла (был документтар йыйылмаһын карағыҙ: Йыхат Султанов.

Обстоятельства гибели генерала М.М. Шаймуратова по свидетельствам очевидцев. – “Ватандаш” 10/1999 журналының 140-150-нсе биттәре), әммә юллауҙары тукталып кала, сөнки был эшкә каршылар үз хөсөттәрен Мәскәүгә еткерәләр...

Дөрөҫөн әйтергә кәрәк: дивизияның данлы тарихын йәш быуынға еткереп өсөн янып-көйөп йөрөгән, кулдарына кәләм алып эшкә тотонған ветерандарҙың үзҙәренең араһында ла шөкәтһеҙ интригалар, карыулашыуҙар тыуып кына тора әленән-әле. Бигерәк тә иҫтәлектәрен ташка баҫтырткан әһелдәрҙең үз хаталарын танымауҙары, коралдаштары тәнкитләгәндә “һеркәһе һыу күтәрмәүе” аркаһында болара хәл.

Иҫкәртеп үтеү кәрәк: дивизия ветераны языусы Әхтәм Ихсан 1943 йылда дивизия гәзитенең редакторы языусы Али Карнайзың һәләк булыуында ғәйепләнә лә, дивизияның махсус бүлеге тикшергәс, партия комиссияһында (ДПК) хөкөм ителеп, штрафротаға оҙатыла һәм һуғыштан һуң *Исаев Александр Сергеевич* булып әйләнеп кайта (документтар бар). Сәғит Әлибаевты иһә шул ук йылда 58-енсе полкта хеҙмәт иткәнендә милләтселектә ғәйепләйҙәр зә, дивизиянан алып, армия резервына ебәрәләр, шул ыңғайҙан (ошо милләтселеккә юл куйғаны өсөн) С.Р. Кадировка ла

партия шелтәһе эләгә. Шөкәтһеҙ шул күрмештәре өсөндөр инде, был икәү С.Р. Кадировка асыу тота, ә был иһә уларҙың һуғыштан һуңғы хәсәттәрендә сағыла. Бәлки, тыныс кына ла йәшәрҙәр ине, ләкин тынғыһыҙ С.Р. Кадировтың тыныс кына тик ятмауы һис тә тынғылыҡ бирмәй шул. Бигерәк тә дивизия яҙмышындағы иң көсөргәнешле, һәләкәтле мәлдәрендә кемдең кайҙа калыуы тураһында йәшермәй ыскындырыуҙары. Һәм бына “Советская Башкирия” гәзитенең 1964 йыл 23 февраль һанында Т. Кусимов, С. Әлибаев, З. Сираев имзалары менән С.Р. Кадировты ғәйепләүсе “Дорогой побед” тигән мәкәлә сыға: “...в статьях т. Кадырова “Когда отрезали путь врагу” (“Кызыл таң” от 31 января 1963 года) и “Где ты мой молодой однополчанин?” (“Совет Башкортостаны” от 17 февраля 1963 года) допущены ошибки в освещении боевой деятельности 112 Башкирской кавалерийской дивизии в период боев по окружению и уничтожению группировки немецко-фашистских войск на Волге.

Утверждение т. Кадырова о том, что 112 дивизия в составе 8-го кавалерийского корпуса совершила с 4-го по 8-го декабря 1942 года глубокий 335 километровый рейд в тыл врага, является ошибкой”. Улар бында *дошман тылына рейд* һүҙенә генә бәйләнә.

Ләкин уйлап карайык: ысынлап та “ошибка”мы икән был? “Сит ил һүҙҙәре һүҙлегә”нән: “Рейд – набег, налет подвижных (кавалерийских, танковых, механизированных) воинских частей в *тыл противника* для действий на его коммуникациях, разрушения военных объектов и т.д.” Кайһылай за хаклы яҙған икән дә “ошибка”лы С.Р. Кадиров – ысынлап та *дошман тылына* һәм 335 кенә түгел, ә *360 километрлы* тәрән рейд булған икән шул, Г.А. Белов китабын укығыз: “В то время у нас еще не было опыта *прорыва фронта* на узком участке и *ввода в него* подвижных соединений. По плану армии танковые и кавалерийские корпуса должны были *вводиться* на второй день операции, *когда пехота сделает “ворота”*. Однако командующий 5-ой танковой армией генерал-лейтенант П.Л. Романенко сделал это в первый же день операции... подвижные соединения вышли на оперативный простор *по тылам противника*...”

После войны стало известно, что Гитлер приказал отдать под суд командира 48-го корпуса генерала Гейма за *пропуск* советских танковых и кавалерийских корпусов *в оперативную глубину немецких армий*. Суд приговорил Гейма к смертной казни...

...Тыловые органы армии не успели создать баз материального снабжения, а станция снабжения находилась *на расстоянии 360 километров от передовых частей*” (44, 48, 55-енсе биттәр). Күренеп тора: ике автор тарафынан назан язылған мәкәләгә яугир генерал, моғайын, укып та тормай кул куйған... Быны уның, йылдар үткәс, С.Р. Кадировка карата әйткән ысын һүҙҙәре дөрөсләй.

“Это было в 1979 году, -- тип башлана бер иҫтәлек. – Тогда я работал управляющим конторы “Росбакалея” Минторга РСФСР, членом коллегии Минторга Башкортостана.

По согласованию Советом Министров БАССР организовывали ярмарки по заключению договоров продажи продовольственных товаров всем торгующим организациям республики. Проводить эту государственную мероприятию арендовали зал у руководства Башвоенкомата.

Однажды я зашел в столовой комнату для гостей чтобы пообедать. Там я лоб в лоб встретился с генералом Героем Советского Союза Кусимовым. Мы с ним встретились и здоровались с рукопожатием. Он уже меня знал, но не знал что я племянник Сабира Рахимовича Кадырова. И я ему об этом сказал. Он с удовольствием слушал меня и сказал: *Кадыров очень грамотный офицер*. У него на столе был полный стакан водки, потом залпом выпил и закусил один стакан сметаной...

Рев Кадыров, ветеран труда. 2005 год.

Кусимов ауызынан күсенгән һүз – алтын бәрәбәрәндәлер, моғайын.

Билдәле булыуынса, Башкорт атлы дивизияһында төрлө вақытта языусыларыбыззан, 1943 йылда үлөп калған Али Карнайзан тыш, Әхтәм Ихсан, Шакир Насиров, Кирәй Мәргән, Кадир Даян хезмәт итеп кайта. Йылдар үтә тора, ләкин улар кәләменән дивизия тураһында кулға тоторзай күләмле әсәр тыумай. Бының сәбәбе, әзиптәребезҙең һәлкәүлегенән тыш, моғайын, ул осорҙа дивизия командиры хақындағы кара ялалы хәбәрҙең тамырланыуы аркаһында булғандыр. Дөрөҫөн әйтергә кәрәк, Әхтәм Ихсан башлап боза был тынлыҡты – 1960 йылда уның каһарман атаевсыларға бағышланған “Утыз ыласын” поэмаһы һәм төрлө шиғырҙары бергә айырым китап булып бағылып сыға. Бер үк осорҙа “Сакматояк аттарҙа” тигән документаль повесе һәм “Шайморатов генерал” исемле пьесаһы өҫтөндә эшләр. Ләкин һуңғыһының яҙмышы, кулъязма көйөнсә үк, әҙәбиәттәге бер йәмһез күренеш аркаһында хәйерһез булып сыға. Эш шунда: бәғзеләрҙә әүәлдән үк бер-береңдән “сәлдереү” шөгөлө булған, мәсәлән, күренекле фольклорсы һәм драматург Мөхәммәтша Буранғолов 50-нсе йылдарҙа Башкортостан Языусылар берлегенә рәсми күндөргән ғаризаһында зарлана: “Пьесы, которые я ставил к постановке в театрах или к выпуску в печати издательством, присваивались и выпускались отдельными проходимцами. Например, в 1918 году я сдал директору Казанского театра А. Карееву рукопись пьесы “Ашкадар” и “Зангяр шаль” (архивта шул исемле ике шаршаулы әсәргә М. Буранғоловтың авторлығы хақында документ бар. – Й.С.). Пьесу “Зангяр шаль” присвоил Карим Тинчурин, который тогда работал вместе с Кареевым.

В 1919 году моя пьеса “Карагул”, переданная мною “руководителю” Башкирского театра Муртазину, присвоил Д. Юлтый, изменив отдельные места. Он же в 1927 году присвоил другую мою пьесу “Ялан-Яркей”, сдал в Башгостеатр. Мою пьесу “Башкурт туге” присвоил М. Муртазин. О двух последних я подал в суд. Суд признал меня автором пьесы “Ялан-Яркей” и признал соавтором пьесы “Башкурт туге” вместе с Муртазиным. Решение суда о соавторстве было незаконно. Это получилось потому, что тогдашние такие авторитеты, как Д. Юлтый и Губей Давлетшин пошли в суд в качестве свидетелей на стороне Муртазина и судьи тоже были сторонниками Муртазина”... (Тарих, тел һәм әҙәбиәт институтының ғилми архивы, ф. 25, оп. 1, ед. хр. 58).

Үкенәскә қаршы, Әхтәм Ихсан пьесаһы менән дә шундай үк хәл қабатлана. Машинакала бақтырылған кулъязманы драматург Ибраһим Абдуллин укырға ала ла, бит ситтәренә үз фекерҙәрен сыйғыслап, кире кайтара. Дивизияла Әхтәм Ихсан менән бергә хезмәт иткән Шакир Насировты үзенә авторзаш итеп, “Шайморатов генерал”ды Башкорт драмтеатр сәхнәһендә куйзыртып өлгөрә, ләкин эше судқа

китеп, суд пьесаны Өхтәм Ихсандыкы итеп таний. Һөҙөмтәлә ғауғалы әсәр сәхнәнән төшөп кала, матбуғатка ла юлы ябыла, ә “үзһүзле” авторының дошмандары кәләмдәштәре араһында ла арта...

1966 йылда Башкортостан китап нәшриәтендә был әзиптең “Сакматояк аттарза” тигән повесе донъя күрә. Баштан-аяк дивизия яугирҙәренә бағышланып, профессионал язуысы кәләменән сыккан документаль-художестволы әсәр, әлбиттә, ошо өлкәләге бушлыкты тултыра барыусы ыңғай күренеш була, ләкин автордың художестволы фәстереүҙәре документаллекте күмәп китеп, ысынбарлыкты үзгәреп күрәп яҡшы белгән айырым яугирҙәрҙең ризаһызлығына осрай. Бигерәк тә С. Кадилов кәнәғәтһеҙлеген йәшермәй, өстәүенә, Али Карнай менән булған шомло вакиғаны ла оноттормай. Был иһа повесть авторының канын кызғыра һәм ул кайһы бер ветерандарҙы С.Р. Кадиловтың “уйҙырмаларын” фашларға аякландыра. 1969 йылдың 8 июлендә мин “Ағизел” журналы редакцияһында эшләй башлағайным. Үҙемдән алда булып киткән хеҙмәткәрҙең өстәл тумбаһының иң астына “каклап” калдырған әйберҙәрен аҡтарып сығарғас, машинкала баһылғандың икенсеме, өсөнсөмө данаһына күҙем төштө -- Башкорт атлы дивизияһының яугир юлы тураһында уның ветераны С.Р. Кадиловтың фронт язмалары ине был. Шунда ук укый башланым да өйөмә алып кайтып тамамлап куйҙым. Әҙәби яктан сейләбешелә булып, әзип кәләме ярҙамына ла мохтажлығы күренеп торһа ла, дивизия һәм уның шанлы яугирҙәре тураһындағы әлегәсә булмаған ысын документаль әйбер ине был. Фекеремдә журналдың баш редакторы Ә.М. Мирзәһитовка белдергәс, язмалардың авторын сакыртып килтерҙе лә мин әсәрҙе “кондицияға еткерәү” өсөн нығышмалы эш башлап ебәрҙем, һөҙөмтәлә ул “Ағизел”дең 1972 йылғы бишенсе һанында “Уттар, һуҙар аша” исеме астында донъя күрҙе һәм бик күп укыусыларыбыҙдың шул иҫәптән дивизия ветерандарының ихтирамын яуланы. Әсәрҙе китап итеп донъяға сығарышыуға ла ең һыҙғанып ярҙам иттем; әҙерләнгән текстты дивизия ветерандарынан укытып алдык:

Протокол.

16-нсы гвардия дивизияһы ветерандар Советы ағзаларының нәүбәттәге ултырышы: ултырышта ветерандар Советы председателе гв. полковнигы С. Хәбилов, гв. майоры А. Кәримов, гв. подполковнигы С. Мотиғуллин, подполковник Р. Мостафин, өлкән лейтенант М. Усманов, старшина Л. Сиразитдинов, өлкән лейтенант А. Дәүләтбаев, подполковник Баһауитдинов, гв. майоры С. Кадиловтар катнашты.

Көн тәртибе:

1. Дивизия политотделы начальнигының элекке урынбағары гв. майоры С.Р. Кадиловтың “Уттар, һуҙар аша” тигән кулъязмаһын укып тикшерәү.

1. Үҙенең кулъязмаһын гв. майоры С. Кадилов укып сыға, һуңғы һүҙ итеп былай ти: мин был әсәрәмдә дивизия тарихындағы иң мөһим, хәл иткес һуыштарға тукталдым, сөнки улар хаҡында ошоға тиклем бер кем дә тулы иҫтәлегә менән яҙғаны юк әле. Шулар хисабынан – дошман тылында 17 көн, туғандаш Польшаны дошмандарҙан азат итеүҙә башкорт халкының ярҙамы; дошманды үз өңөндә дөмөктөрөү һәм Эльбала союздаш армиялар менән осрашыу. Әлбиттә, былларҙы яҙыр өсөн автордың унда үҙе катнашыуы талап ителә, минең үҙемә юғарылағы хәл иткес һуыштарға актив катнашырға тура килде. Ул көндәрҙә алып барған көндәлегем был әсәргә нигеҙ булды.

Бынан тыш, республикабызга имеш Шайморатов генерал үлмәгән, пленда икән һ.б. шундай ялған версиялар йәшәп килә. Шуларҙы документаль хәлдә юкка сығарыу – фашизм итеү ниәте менән үзем Башҡортостан Верховный Советы исеменән төзөлгән комиссия етәкчесе булыуым менән уның кайҙа һәм нисек һәләк булыуын дөрөҫләп язам да инде. Был безҙең яҙыусыларыбыҙ, тарихсыларыбыҙ һәм йәш быуын өсөн дә ифрат та мөһим эш булып тора. Эльбала Америка армияһы менән осрашыуҙа катнашыу, унда королған монументты урынлаштырыуҙа актив катнаштым (медалем – документым бар), был хәл быға тиклем бер кем тарафынан да язылып матбуғатта сығарылмаған юк әле. Былар халкыбыҙдың Бөйөк Ватан һуғышы йылдарында күрһәткән батырлыҡтарын асыҡлауға, тулылатыуға, әлбиттә, тәғәйен ярҙам буласаҡ. Быларҙы “Ағизел” журналы басып сығарғандан бирелә мин дивизия ветерандарынан бик күп маҡтаулы хаттар алдым. Улар бына – 83 хат. Уларҙа күрһәтелгән кайбер дөрөҫ фекерҙәрҙе, факттарҙы иҫәпкә алдым.

Фекер алышыуҙар:

М. Усманов. С.Р. Кадилов юғарыла яҙылған көслө һуғыштарҙа актив катнашты, дошман тылында генерал Шайморатов менән өҙлөкһөҙ бергә булды. Һуғыштан һуң уның көүҙәһен эҙләп тапты, зурлап күмеп кайтты... Ул ваҡытта С.Р. Кадилов политотдел начальнигы вазифаһын үтәй ине. Дивизияның иң ауыр көндәре – дошман тылында булды, бындағы ауырлыҡтарҙы, безҙең батырлыҡтарҙы бик дөрөҫ һәм тулы яҙған, был хәлдә унан башка берәү ҙә тулы яҙасаҡ түгел. Мин С.Р. Кадиловтың кулъязмаларының китап итеп басылыуын һорар инем.

С. Мотиғуллин. Мин үзем был һуғыштарҙа актив катнаштым, дошман тылында булдым. Гв. майоры С.Р. Кадилов был ауыр көндәрҙе бик дөрөҫ, белеп һәм тулы яҙа, был һуғыштарҙа катнашҡан бөтә һалдаттар, офицерҙар ҙа, әлбиттә, күрһәтелеп бөтмәгән; бәлки уларҙың батырлығын яҙып бөтөрөү мөмкин дә түгелдер. Мин иптәш Усманов фекеренә кушылам.

Сиразитдинов. Мин майор Кадиловтың хәтерә көслөлөгөнә аптырап ултырам. Нисек ул бынан 33 йыл элек булған хәлдәрҙе тулы һәм дөрөҫ яҙа алған! Безҙең Одер буйында тәүлектәр буйына ял итмәй корал ташығаныбыҙҙы ла онотмаған. Был китап басылып сыҡһа, мин, дивизияның ветераны буларак, бик шат булыр инем.

А. Дәүләтбаев. Быға тиклем яҙылған китап, статьяларҙа күберәген генералдар, өлкөнө офицерҙар һағындағына була ине, бына был “Уттар, һуҙар аша” тигән кулъязма һалдаттарҙы, интенданттарҙы, врачтарҙың хеҙмәтен дә тулы яҡтырта. Мин дә иптәштәр фекеренә кушылам.

А. Кәримов. Был язма телефон справочнигы шикелле дөрөҫ. Мин гв. майоры С.Р. Кадиловка быны яҙғаны өсөн рәхмәт белдерәм. Был китап булып ташҡа басылып сыҡһа, халкыбыҙдың тарихын ныҡ байытыр ине.

С. Хәбиров. Уларҙы яҙғанда иптәш Кадилов һәр ваҡыт миңең менән көңәшләште. Без уның менән оператив карталар өҫтөндә көндәр буйына һөйләшеп ултыра инек. Яҙылғандар документаль дөрөҫ, уның тырышлығы өсөн без рәхмәт белдерәбез.

Карар: Без, 16-нсы гвардия Башҡорт атлы дивизия ветерандары, бер тауыштан С.Р. Кадиловтың “Уттар, һуҙар аша” исемле кулъязмаһын Башгосиздат тарафынан китап итеп басылыуын һорайбыҙ. Был йәш быуынды патриотик һәм интернациональ рухта тәрбиәләүгә бик зур ярҙам булыр ине. Култамғалар:

Ветерандар Советы председателе отставкалағы гв. полковнигы

С. Хәбиров.

Протоколды язуусы отставкалағы гв. майоры **А. Кәримов.**

Ләкин С.Р. Кадировка теш кайраған бер килке коралдаштары итәк астынан ут йөрөтөп, башка өсәүзең култамғаһы артына ышыкланып, партия өлкә комитетына шикәйәтнамә тапшырзылар; партия карыуы, әлбиттә, тәү сиратта “Ағизел” селәргә төштө һәм без яуап кайтарзык:

“КПСС-тың башкортостан Өлкә комитеты пропаганда һәм агитация бүлеге мөдире У.Н. Бакиров иптәшкә.

Һезең 1974 йылдың 8 майында редакцияға ебәргән хатығызға (уға М.М. Халиков, М.С. Ильясов, Н.Я. Дауытов иптәштәрзең “С Кадиравтың нәүбәттәге уйзырмалары” тигән 43 битлек жалобаһы ла теркәлгән) карата түбәндәгеләрзе хәбәр итәбез.

Әле әйтелгән жалобала 112-нсе Башкорт дивизияһы ветераны С.Р. Кадиравтың “Ағизел” дең 1972 йылғы 5-енсе һанында донъя күргән “Уттар-һыузар аша” исемле фронт язмалары тәнkit күзлегенән карап анализланған, авторға күп кенә үпкә һәм ғәйепләү һүззәре белдерелгән. Редакция тарафынан былар барыһы ла иғтибарға алынды һәм ихлас тикшерелде.

“Уттар-һыузар аша” фронт язмаларында, ул вакифаларға өс тиштәгә якын йыл үткәс язылғанлыктан, автор тарафынан, ысынлап та, рейд эпизодтарына кағылышлы кай бер кескәй деталдәрзе, календарь-көн исәптәрәндә һәм төбәктең географик атамаларында, айырым кешеләрзең исем-фамилияларында, уларзың тыуған һәм үлгән йылдарында һ.б. теүәлһезлектәргә юл куйылған икән. Истәлек һымак ауыр жанрза шулай булыу ихтималлығын алдан ук күз уңында тотоп, “Ағизел” дә әсәрзең тәүге юлдарында ук автор тарафынан укыусыларына өндәшелеп, үззәренәң фекерзәрен һәм төзәтмәләрен язып ебәреп, хикәйәләнгән вакифаларзың теүәллегенә ирешәүзе ярзам күрһәтеүзәрен һорап мәрәжәғәт ителгәйне. Шул исәптән был өс иптәштең ғәзел тәнkit өлөшө дә әсәрзе китап итеп сығарыу алдынан авторға файзалы буласак.

Шуның менән бергә, “Ағизел” дә басылған фронт язмаларының дөрөслөгө ул өс иптәш тарафынан тулыһынса инкар ителеп, “уйзырмалар” тип аталыуы менән редакция килешә алмай. Дивизияның тәрән дошман тылына героик рейды тураһындағы әлегәсә билдәле булған был берзән-бер язма-истәлектә ташка басып сығарырзан алда редакция кулъязманы рейдта катнашкан ветерандар комиссияһының тикшереп хуплау протоколы менән дә танышкайны; бынан тыш, редакция хезмәткәрзәре, хәлдәренән килгәнсә, архивта һәм әзәбиәттә тейешле тикшеренеүзәр башкарзы, ә икеһе (Й.Ә. Солтанов, Р.Н. Низамов) шул дәһшәтле 1943 йылдың февралендә туғандаш Украина ерендә (Донбасс) дивизиябыз хәрәкәт иткән урындарза булып кайтты. Әсәр басылып сыккандан һуң, журнал укыусыларзың, шул исәптән рейдта катнашыусы ветерандарзың да, хуплау хаттары күп килде. Әйтелгәндәрзең барыһына нигезләнеп, С.Р. Кадирав иптәштең “Ағизел” басып сығарған “Уттар-һыузар аша” тигән фронт язмаларының, үрзә аталған вак етешһезлектәре булһа ла, рейд барышын дөйөм алғанда дөрөс яктыртыусы һәм әлегәсә берзән-бер иштәлек икәнәнә ышанабыз. Үкенескә каршы, шуны шиккә алыусы шикәйәтнамә (жалоба) авторзариның — М.М. Халиков, М.С. Ильясов һәм

Н.Я. Дауытовтарзың үз намыстарына үззәре тоғро булмаузарын, коммунистик принципаллекте юғалтыузарын әйтергә тура килә. Сөнки улар әсәр донъя күргәндән һуң редакцияға үз кулдары менән язып ебәргән хаттарында С.Р. Кадиrowтың фронт язмаларының дөрөслөгө, ифрат та кәрәклегә, үззәре өсөн киммәт булыуы тураһында С.Р. Кадиrowка рәхмәттәр аша белдерәләр. Был иһә һез безгә озаткан документтың ысын күңелдән төзөлөүен, дөрөслөгөн шик астына куя.

Баш редактор: Р. Низамов”.

Кырк өс битлек шикәйтнамә менән, әлбиттә, фронт язмаларының авторын да таныштырзык һәм ул рәсми рәүештә безгә бына нәмәләр язып бирзе:

“Аңлатма, “Ағизел” журналы редакцияһына.

Һеззең һорау буйынса, түбәндәгеләрзе белдерәм.

“Ағизел” журналының 1972 йыл май айы һанында “Уттар-һыузар аша” тигән иштәлектәрәм басылып сыккайны. Уға рейдта булған сержанттарзан М.С. Ильясов, Н.Я. Дауытов һәм лейтенант М.М. Халиков иптәштәр үз фекерзәрен әйтеп рецензия язғандар. Был бик урынлы, сөнки мин үз иштәлегемдең башында ук был хакта: “Утызға якын йыл үткән, рейдка қағылышылы штаб материалдары үз вақытында яндырылған. Күп иптәштәр ул ут әсенән сыға алмай батырзарса һәләк булдылар. Шуға күрә үз кәңәштәрегез, хәтерегеззә һакланған факттар менән миңә, рейд тарихын тулырак төзөү өсөн, ярзам итһәгез ине”, тип мөрәжәғәт иткәйнем. Был сақырыуға бөгөнгө көндә рейдта катнашқан 54 иптәш мин язғандарзы ысын күңелдән дөрөсләп, тулы һәм асык хат язып ебәрзәләр. Улар үз хаттарында минең иштәлектә бик күп яңы факттар менән байыттылар, шуның өсөн уларға ысын күңелдән рәхмәт.

Ә юғарыла әйтеп үтелгән иптәштәрзең рецензияһын укып сыккас, шуны әйткә килә: ул рейд хакында бер төрлө лә белемә булмаған, унда катнашмаған кеше тарафынан тик һиндәй зә булһа асыуын кандырыу, үс алыу һиәте менән язылған, тиәһе килә. Сөнки акты кара тип язмастар ине. Шул ук вақытта рецензия языусының хәрби белемә лә бик түбән икәһе асык күренеп тора. Бының тап шулайлығын ишбатлау өсөн, түбәндәге факттарзы килтерәм.

1. Рецензияның авторзары: “Кадиrow һиңәләр 58-енсе полк командиры Кусимов хакында бер һүз зә язмай”, — тизәр. Рейд алдынан (1942 йылдың ноябрәнән алып 1943 йылдың 25 мартына тиклем) Кусимов дивизияла булманы. Уның урынына килгән капитан Изрисов та 1943 йылдың февраль баштарында ук яраланып дивизиянан китте. Полк комиссары С. Әлибаев “һалкын тейзәреп” тылға күсте. Шулай итеп, 58-енсе полк “хужа”лары рейдка инеү алдынан таралышып бөттөләр. Икенсенән, рейдта дивизия частәре номер менән йөрөтөлмәһәләр. Полк урынына — “хужалык”. Рейдка без һи бары сабельниктарзан — ике хужалык (беренсәһе Фондеранцев хужалығы, икенсәһе Захаров хужалығы) һәм артдивизион (С.Х. Хәбиров хужалығы) менән индек. 58-енсе полк яугирзәрен ошо хужалыктарға бүлеп бирзек. Тимәк, рейдта 58-енсе полк айырым булып хәрәкәт итмәһе.

2. “Һалдат һәм командирзарзы Кадиrow гвардиясылар тип аһамай”.

Был ысынлап та дөрөс, сөнки безгә гвардия исемә тик 1943 йылдың 14 февралендә генә, Ворошиловградты дошмандан азат иткәс кенә, бирелде.Һәм был хакта

күпселек рядовойзар һәм кесе офицерзар рейдтан сыккас кына белде. Мәсәлән, дивизияның һуңғы командиры генерал Г.А. Белов үзенң билдәле китабында: “Вышедшие из рейда полки получили новые номера и стали называться гвардейскими”, — тип яза (76-нсы бит).

3. “Артиллеристар, минометчиктар кылыс һәм автомат менән һуғышмайзар”. — Асыктан-асык назанлык. Без, атырға снарядтар бөткәс, бер килке пушкаларзы, хатта “катюша”ларзы ла шартлаттык. Уларзың расчёттары сабельниктар менән бергә автомат, кылыс һәм гранаталар менән кырзылар дошманды. Хатта артдивизион командиры майор Хәбиров та муйынына автомат асты.

“Артиллеристар, ветеринарзар разведкаға барманылар”. — Юк һүз. Обстановканы белмәү. Өлкән лейтенант Мөһин Нагаев батарея командиры ине. Ләкин Миус йылғаһынан башлап ул һәр вакыт алда разведка алып барзы. Хатта корпусның артиллерия башлығы полковник Голованов үзе шул разведчиктар менән етәкселек итте. Улар төндә Артемовск касабаһында йоклап яткан бер батальон фашист танкистарын дөмөктөрзөләр (кулға төшкән танкыларын саперзарыбыз шартлатты).

4. “Без рейдка ингәндә Ворошиловградта немецтар юк ине”. — Был инде оятһызык. “Беззәң Донбасста хәрәкәт итеү Ворошиловградты азат итеүзә тизләтте” (Белов, 77-нсе бит).

5 “Тәрән сокорзар, урмандар юк ине”. — Бының дөрөс түгеллеген иҫбатлау өсөн, корпус командиры М.Д. Борисовтың мәкәләһе басылған “Твои освободители, Донбасс!” тигән китаптың 35-енсе битен асабыз: “Порывистый ветер бросает в лицо комья снега. Открытая донецкая степь перерезана глубокими балками и оврагами. Сугробы снега в них достигали несколько метров высоты. Часто пушки, автомашины и повозки приходилось вытаскивать на руках. Эти балки часто окружены лесами и кустарником”.

6. “Партизандар булманы, дивизия етәкселәре улар һәм урындағы халык менән бәйләнештә булманы”. — Был инде рейд хакында бер нәмә лә белмәү һәм рейд батырзарына туранан-тура кара яғыу. Әле әйтелгән китаптың 36, 42-нсе биттәрәндә генерал Борисов бына нимә ти: “Уже с самого начала рейда корпус постоянно получал поддержку со стороны местных партизан и стихийно возникающих патриотических групп... Навечно останутся в нашей памяти имена командиров партизанских отрядов А. Пискунова, И. Чернявского и их товарищей”. Беззәң капитан Касимов Хәмзә дошман тылында бүленеп калғайны. Ул партизандарзың бер бригадаһында комиссар булып хезмәт итә. Күп наградалар менән кайтты, әле лә иҫән, Өфөлә йәшәй.

7. “Рейдта Кадиров язған зур һуғыштар булманы”. — Каты һуғыштарзә үлеп калған меңләгән батырзарыбыззы мәсхәрәләү был. Тап ошо хакта бит генерал Борисов яза: “Ворошиловград противник опоясал тремя мощными оборонительными рубежами, плотно насыщенными войсками. Здесь целый день (8/II) вели упорные бои с 335-ой пехотной дивизией и частями танковой дивизии СС “Рейх” (34-енсе бит).

А.Г. Белов: “За время нахождения в рейде корпус успешно выполнил все возложенные на него задачи. Он нанес значительный урон 62-ой, 164-ой пехотным и 17-ой танковым дивизиям врага, в 36 местах взорвал железнодорожное полотно и три моста,...уничтожил до 12 тысяч солдат и офицеров, 28 танков, 15 складов с боеприпасами, 10 складов с продовольствием, 85 орудий и минометов, 54 пулемета,

152 автомашин, 830 повозок. Разгромил штаб 62-ой пехотной дивизии, освободил из плена 1480 человек и эшелон с гражданским населением. Своими действиями корпус облегчил освобождение Луганска войсками 3-й гвардейской армии, вселил надежду в советских людей, находившихся под гнетом немецких оккупантов, в их скорое освобождение, поднял их на активные действия в партизанских отрядах и подпольных группах” (77-нсе бит). Бына ошо героик һәм зур һуғыштар хақында — улар кайза, касан һәм нисек ойошторолғанын, кемдәр зур батырлык күрһәткәнен хәлемдән килгәнсә асыклап язам да инде.

8. “Үзен зур күрһәтәү өсөн, подполковник А. Черновты, майор Таицты һәм капитан Зәйнуллинды искә алмай, улар политбүлектә етәкселек эшен башкарзылар”. — Дөрөс, мин улар хақында язманым. Уларзы белмәгән, күрмәгән өсөн түгел, ә халык дошмандары менән бер ниндәй зә уртаклығым булмағаны өсөн. Һалдаттарса күрә алмайым мин уларзы. А. Чернов, дивизияла комиссарлык вазифаһын үтәй тороп, иң ауыр осорза, пленға калыузан куркып, үзенең офицер кейемен һалды, үлеп яткан һалдат кейемен һалдыртып кейзе. Ғәфү ителмәслек енәйәт был. Таиц, политбүлек башлығы урынбағары булып та, дошман фронтын өзөп уның тәрән тылына кергән көндә (7/II) кайзалыр касып сығып китте. Рейдта булманы. Зәйнуллинды иһә хөкүмәтебезгә, илебезгә асыктан-асык хыянат кылғаны өсөн дивизияның “смерш”ы кулга алып атты. Уларзы мактап С. Әлибаев яза, ләкин мин яза алмайым. Ул хакта шигегез булһа, Өфөнөң госбезопасность комитетына мөрәжәғәт итегез.

Һәм йәнә: “Улар урынына үзен мактай, ул политотдел башлығы вазифаһын үтәмәне”. — Был хакта күп язып тормайым, тик А.Г. Беловка һүз бирәм: “Тепло встретились мы с полковником И.И. Голеновым, подполковником М. Валиевым, майором С.Х. Хабировым, временно исполняющим обязанности начальника политотдела дивизии майором С.Р. Кадыровым. Когда я был заместителем командира дивизии, Кадыров был заместителем начальника политотдела дивизии. Высокий, стройный, с выразительными черными глазами, Кадыров был печален; как и все в дивизии, он был удручен гибелью генерала Шаймуратова. Он рассказал, как трудно было выходить из рейда, как после гибели Шаймуратова он и временно вступивший в командование дивизией полковник Г.Е. Фондеранцев наводили порядок, собирали людей, готовили их к выходу... За решительные и смелые действия в тылу врага орденом А. Невского были награждены полковник Г.А. Черников, майор С.Х. Хабиров; орденом Отечественной войны I степени — подполковник М. Валиев, майор С. Кадыров” (78, 80-енсе биттәр). Ошолар булғас, минең рейдта кем булыуым һәм нисек һуғышыуым тураһында башкаса язып тороуың кәрәге юк, тип һанайым.

9. “Шаймуратов партсобранияла доклад яһаманы, ул политик тәрбиә эше менән шөгөлләнмәне, уның быға ваҡыты булманы. Ысын коммунист, легендар полководец, шуға күрә лә Кадыров менән дә мөнәсәбәте яҡшы булманы”. — Уның өстөнән көлөү был. Генерал мине хәрби эшкә өйрәтте, тактик белем бирзе. Бер ваҡытта ла партияһылыштарзан ситтә тороп калманы. Иҫ киткес принципиаль кеше ине. Дошман тылында бер калактан ашап йөрөнөк. Булған эске фекерҙәрән һөйләй ине. Шуның өсөн дә мин 1948 йылда Башкорт АССР-ы Верховный Советы Президиумының кушыуы буйынса уның кәүҙәһен эзләп табып, зур хөрмәт менән

Петровский касабаһында туғандар кәберлегенә кәзерләп күмдем. Уның дошмандары тараткан төрлө ялған хәбәрҙәрҙе алып ташланым. Ул хакта кәрәкле материалдар хәҙер ҙә Башкорт АССР-ы Верховный Советы Президиумында һаклана.

“Рейдта политик эш күренмәне”. — Асыктан-асык ялған. Политик эштең тейешле юғарылыкта булыуы аркаһында дивизия составынан рейдта ғына түгел, унан алдарак һәм һуңғарак та бер генә лә хыянатсы, куркак һалдат, офицер булманы (юғарыла әйтеп үткән өс кешенән башка). Һәм дивизия составынан ни бары ике кеше кыуылды (Ә. Ихсанов — А. Карнайға карата провакаторлығы өсөн штафротаға тапшырылды, С. Әлибаев милләтселеге өсөн армияның резервына озатылды).

10. “Дошман фронтын Башкорт дивизияһы өзмәне, уға тиклем 1,5 — 2 километр асыҡлыҡ бар ине”. — Авторҙар үз назанлыҡтарын үзгәре асалар. Һүҙҙе шул ук генерал Беловка бирәйек: “Утром 7/II соединения корпуса вышли на рубеж, где должен был находиться участок прорыва во вражеской обороне. Но никакого прорыва сделано не было... Только, когда в бой была введена 112-я Башкирская кавалерийская дивизия, противника нам удалось потеснить... В итоге между хуторами Белесклеватым и Лысым образовался прорыв до двух километров. Вот в этот сделанный своими силами прорыв и устремились соединения корпуса” (70-енсе бит).

11. “Рейдтан сыҡканда генерал Шайморатов үлгән, ләкин Кадилов үҙе иҫән калған, ул уның менән яҡын дуҫ, фекерҙәш булһа, үҙе үлер ине”. — Был йөмлөлә ни тиклем ахмаклыҡ! Быны һуғышта булмаған, йәки булып та ситтән карап торған ахмак яҙырға мөмкин. Рецензенттар, генерал Шайморатовтың һәм башкаларҙың батырҙарса һәләк булыуы менән генә сикләнмәй, уның менән бергә дивизияның башка — ораҡлы ғына иҫән калған иптәштәрҙе лә үлтереп бөтөрөргә теләйҙәр. Шул сәк кәнәғәт булырҙар ине улар. Минеңсә, фашистар һүҙе был. Рейдтан сыҡкандағы ауыр һуғыштарҙан һуң, рейд батырҙарынан — өлкән командирҙарҙан И.И. Голенов (штаб башлығы), Кадилов (политбүлек башлығы), Хәбилов (артдивизион командиры), Черников (штабтың оператив бүлек башлығы), М. Вәлиев (дивизия артиллерияһының бүлек башлығы), доктор Сарыгиндар ғына иҫән калды. (Героик үлгәндәр хақында яҙған инек). Рецензенттар уларҙың да үлеп калыуҙарын теләгәндәр. Ниндәй кәбәхәтлек! Нафиков үлдә — комиссары Әхмәтов иҫән калды. Сәйетғалин Байғужа үлдә — командиры Захаров иҫән калды. Бер санала ултырып барған (рейдтан сыҡкан көндә) корпус штабы башлығы полковник Сабуров үлдә — Борисов иҫән калды һ.б. Бындай ахмаклыҡты һуғыш хақында аз ғына белеме булған кеше һис касан да яҙасак, һөйләйәсәк түгел.

Генерал Шайморатов хақында ысынбарлыҡты дөрөҫ асып яҙыусылар юҡ ниңәлер. Мин көсөмдән килгәнсә тырыштым, яҙдым — уны халыҡ белә.

12. “Чернухинола яраланғандарҙы калдырманыҡ”. — Бының ялған икәнлеген иҫбатлау өсөн, рецензияға беренсе булып кул куйған лейтенант М.М. Халиковтың үзенә һүҙ бирәйек: “Ул рейдка хәҙер утыҙ йылға яҡын ваҡыт үтөп китте, күп вакифалар хәтерҙән сығып бара. Һеҙҙең “Ағизел” журналының 5-енсе номерында яҙған хәтерләүҙәрегеҙҙе уҡып сыҡтым... *Рахмәтемде белдерәм һеҙгә...* Дебальцевоны калдырып киткәндә безә заслонда инек... Мәктәптә безҙең каты яраланған һалдаттарҙы калдырып китеү бик йән әрнеткес кыйын булды”... (Хатты уҡығыҙ). Ошо хәлдә күргән, ошоларҙы дөрөҫ яҙған “алдаксы” Кадиловка каршы әтмәләнгән

рецензияға кайһы кулы менән кул куйзы икән?.. Тимәк, уң кулы “рәхмәт” әйтә, һул кулы каршы килә...

Чернухинола калдырылған — яраланған иптәштәрзең бер өлөшө (хәлдәренән килгәндәре) улар (Халиков әйткән заслондағылар) артынан Юлиноға тиклем килделәр һәм, хәлдәре ауыр булуыға карамастан, ауырыу кулдарына кайтанан корал алып һуғыштылар. Дивизия прокуратураһының секретаре Йәһүдин дә Чернухинола калдырылғайны. Өс урындан яралы, башы бәйләнгән. Ул да Юлино-І өсөн барған һуғышта катнашты; уң кулы хәрәкәтһез, һул кулы менән автоматтан фашистарға ут асты... Ләкин һәләк булды. Мин ундай онотолмаслык батырҙар тураһында күп языр инем, шулай ук башкалар за яҙһындар.

13. Искәртмә: а) исемдәре әйтелгән рецензенттар бик күп фамилияларҙы — кешеләрҙе бутаһылар. Билдәле, сержанттар үз подразделениеһынан, һирәк осраҡта үз полкынан башканы белә алмай. Миҫал өсөн: Хәкимов Моталлап (былтыр Өфөлә үлдә, һуғышта 62-нсе полктың инструкторы ине) менән мин яҙған Хәкимов Салауат хақында һүз бара. Салауат Өфөлә түгел, ә 1944 йылда Польшала һәләк булды. Һуңғы ваҡытта ул 62-нсе полктың минбатарея командиры ине. Белмәгәнде языу түгел, һөйләргә лә ярамай. “Юрғаныңа карап аяғыңды һуҙ”, тигәндәр;

б) Нурғәлиев Хәнәфи. Дөрөс, ул 58-енсе полк штабында эшләне. Һәм Сталинград өсөн барған һуғышта һәләк булды. Ләкин мин яҙған Нурғәлиев Хасифулла Фаткулла улы бөтөнләй башка кеше. Рейдка тиклем ул 62-нсе полктың штаб башлығы ярҙамсыһы ине. 23/II ул дивизия байрағын юғары күтәрәп алға ташланды;

в) “Кубе наместник түгел, ә рейхскомиссар; Украинала наместник Кубе булманы, ә Кох булды”. — Быныһы ла Бөйөк Ватан һуғышы тарихы буйынса назанлыҡ. Гитлер осоронда һәр бер наместник шул ук ваҡытта рейхскомиссар за булды. 1941 — 1943 (13/I) йылдарҙа Кубе Украинала рейхскомиссар-наместник ине. Һуңынан, Гитлер бойомо буйынса, ул Белоруссияға күсерелде. Уны шунда 1943 йылдың 28 сентябрҙә партизандар дарға астылар;

г) “Боевой листок”ты Кадиров яҙған Сөйәрғәлиев сығарманы”. — Политотдел аппаратын белмәү, унан алыс тороу (сержант). Политотделда тех. секретарь булып бер генә Сөйәрғәлиев эшләне, исеме уның Барый. Һуғышҡа тиклем Дәүләкән педучилищеһенең директоры ине. Һуғыштан һуң Өфө сәнғәт техникумында завуч. Һуңғы ваҡытта филология фәндәре кандидаты. *Белмәгәс, һөйләмә.*

Ошолары менән бергә рецензия языусыларҙың кай бер дөрөс кәңәштәре лә бар. Шулары өсөн рәхмәтемдә белдерәм:

1. Минең иҫтәлектә барлығы 178 кеше хақында языла, шуларҙың араһынан 9 иптәштең исем-фамилиялары, тыуған йылдары дөрөс язылған булһа ла, һуғышҡа тиклемге ауыл, райондары дөрөс бирелмәгән (документтар яндырылғайны). Төҙәткәндәре өсөн кайтанан рәхмәт.

2. Кай бер һуғыштарҙың даталары бер-ике көнгә яңылышыуҙары бик мөмкин. Дошман тылында йөрөгәндә бит бер һуғыш бөтмәй тороп икенсегә башлана... Бының өсөн дә рәхмәт.

3. Арыслан Мөбәрәков халкыбыз ебәргән кәзерле бүләктәр менән безгә (Кременчук) килгән булһа ла, безҙе көтмәй кайтып китә. Алып килгән бүләктәрен алдыҡ, уға зур рәхмәт. Әйтелгән сәбәп аркаһында дивизия каршында ул сығыш яһаманы, уның урынына Бикбулатова Зәйтүнә, Абдулла Шамуков, языусы Сәғит Ағиш, Ольга

Калининалар телмәр һөйләнеләр һәм концерт куйзылар. Бының өсөн уларға ла рәхмәт.

4. Генерал Шайморатовтың “тыуған көнө” тип минең тарафтан дөрөс үк язылмаған. Уның менән ултырзашлык Совет Армияһының 25 йылығына бағышланғайны. Шунда генерал: “Үземдең тыуған көнгә тип алынған коньякты Шакиров һаман да һаклаған”, — тине. Без уның бәхете, Ватан өсөн “бокал” күтәрзек.

5. “Тельман совхозы түгел, Тельман поселкаһы”. — Ул вакыт өсөн дөрөс.

Шуны әйтергә кәрәк, акты кара итеп көсәнөп, юкты бар итеп вакыт узғарғансы, рецензия языусы “иптәштәр”гә үз вакыттарын, көстәрөн Штеревка калкыулығында күмелгән 769, Петровскийза — 103, Чернухинола — 97, Фашевкала 79 исемһеззең — батырзарса көрәшеп үлеп калған иптәштәренең исемлектәрен төзөүзә ярзам итһәләр бик файзалы булыр ине. Әлбиттә, мин яңғызым уларзың барыһын да белмәйем. Мин унан, Украинанан, өзлөкһөз хат, сакырыу кағыззаны алам, ләкин карсығымдың хәле ауыр булғанлыктан унда бара алмайым.

6. “Рейдта катнашкан бик күп кешеләрзә иҫкә алмаған”. — Был да дөрөс. Сөнки журнал редакцияһы бик аз урын бирә. Мин язғандарзың 57 процентын киҫтеләр. Алған хаттарға таянып алдағы көндә (көсөм-кеүәтем етһә) өҫтәп язасакмын.

Рецензия авторзанына шуныһы өсөн рәхмәт: улар минең әсәр менән кызыкһынғандар, укығандар. Ләкин киләсәктә ундай рецензия язғанда ижадсылар араһында кулланылмай торған жаргондарзы файзаланмаҫка кәңәш итәм. Был бит әзәпһезлек, назанлык. Йәнә:

1. Рейдта булып та, минең иҫтәлеккә карата үз фекерзәрен язған иптәштәрзең хаттарынан өзөктәрзе теркәйем.

2. М.М. Халиков иптәштең элек миңә ебәргән рәхмәтле хатын теркәйем.

3. Рейдта катнашкан иптәштәрзең иҫтәлек басылғанға тиклем үк уны басырға тәкдим итеп язған ултырыш протоколы журнал редакцияһында.

Һеззе ихтирам итеп: **С. Кадиров**. 17 май 1974 йыл”.

Партия өлкә комитеты “Ағизел”де тыныслыкта калдырзы, ә хат авторзырына һиндәй яуап булғанлығын белмәйем.

Әммә хөрмәтле ветерандарзың уртаҡ тел таба алмайынса үз-ара сәкәшеүзәре тынманы. 1971 йылда элекке полк комиссары С.Р. Әлибаевтың “Көндәлек биттәренән. Комиссар язмалары” тигән китабы сыккайны — һуғышта бергә булған иптәштәренең бер килкәһе араһында ризаһызлык тыуырзы. Өҫтәүенә, икенсе йылында ук “Ағизел”дә ул язмаларзың дауамы ла бағылып сыккас, кәнәғәтһезлек артты, шуның сағылышы журналдың баш редакторы алдына килеп ятты:

“Ағизел” журналы редакторы ип. Низамовка.

Һеззең 1972 йылда үз журналығызза С. Әлибаевтың “Комиссар язмалары” тигән бәҫмағызза ғафү ителмәҫлек хаталар бик күп. Шуларзың мин бында тик кайберзәрен генә әйтеп үтәм.

1. Автор: “Мине Ваһапов (Совмин председателе) сакырып алды ла: “Һине Башкорт дивизияһына комиссар итеп ебәргә булдык”, -- тине. Мин шатлык менән ашығыс кына Мәғариф министрлык эшемде иптәштәргә тапшырзым да дивизияға Димгә киттем”, -- ти. Ни тиклем ялған (ул бит үзә көндәлек тип яза)! Әлибаев С.

Мәғариф министрлығынан 1938 йылда ук бушатылды һәм партиядан сығарылды. Төп ғәйеп – кара милләтселек. Был хакта ул вакыттағы Башобком секретаре ип. Кузиев Рамазан Усмановичтан һәм Азнабаев Касимдан (обкомда орготдел мәдире ине) һорағыз, тулырак итеп дөрөсләрҙәр. Икененәң дә телефоны бар.

2. Илгә хыянат иткәне өсөн капитан Зәйнуллин тейешле органдар тарафынан атылды (ул Әлибаевтың инструкторы ине). Ә һез уны Ватан геройы рәүешендә язып сығаһығыз. Һуңынан Комитет госбезопасности талабы менән генә Әлибаевтың китабынан алып ташланды. Был хакта Башгосиздатта эшләүсә ип. Гәрәйевтән һорағыз.

3. Дивизияның дошман менән беренсә осрашыуында – Олымь йылғаһы буйында -- Әлибаев куркып, үзе эшләгән полктың 1-енсә эскадронын алып (командиры Әминев – элекке судья, Шишмәнән) артка ун биш сакрым каса. Икенсә көндә Шайморатов Әминевте штрафротаға озата. Әлибаевты вазифаһынан алырға приказ бирә. Тик уның ул вакыт СССР Верховный Советы депутаты булыуы ғына штрафротаға ебәреләүенән коткара. Был хакта дивизия командиры генерал А.Г. Беловтан һәм шул ук полктың эскадрон командиры булған Мәмбәткәлов Бәдризән һорағыз (ул Сибайҙа йәшәй).

4. Статъяһының башынан алып бөткәнсә политотделды танымай, йәки уға ялған ғәйептәр яға. Сәбәбе – политотдел һәр вакыт Әлибаевтың асыктан-асык милләтселеген аса килде. Төҙәлмәгәс, 1943 йылдың ноябрәндә дивизиянан шул ук милләтселектә, куркаклыкта (Владимир-Волынскиҙа полктың бөтә пушкаларын дошман кулында калдырып касты) ғәйепләп артка озатылды. Шунан бирелә дивизияла бер генә көн дә булманы. Был хакта дивизияның полктағы “смерш” вәкиле майор Чурмантаев Ғүмәрзән һорағыз, тулы мәғлүмәт бирер (ул хәҙер Черниковкала Орджаникидзе райсполкомының жильуправление начальнигы).

5. Үзенәң һезгә тапшырған өстәлмә язмаларында, укыған иптәштәр әйтеүенсә, ул тағы ла рейдка инеү ваҡытында дошман яғына каскан подполковник (майор?) Таицты мактап яза, гәрсә ул безҙә ни бары 19 ғына көн булды. Ниңәлер һәр ваҡыт дошмандар менән бик тиз табыша. Шулай ук дивизияла 24 көн генә хезмәт иткән подполковник А. Черновты (политотдел начальнигы булып килгәйне) күрһәтергә тырыша. А. Чернов рейдта, Миус йылғаһына яҡынлашып килгәндә үзенәң офицер кейемдәрен һалып ташлай за һалдат кейемәнә кейенә. Күрәһең, плен калырға әҙерләнгән. Ләкин ул 19 февралдә дошман пуляһынан һәләк булды – куркак язмышы шулай инде. Әсәрҙең ундай принципиаль политик хаталары, әлбиттә, күп. Миненсә, үзенәң алдап, эште аңламай язуында төп сәбәп шул – үзе котола алмаған милләтселек. Был хакта кәрәк булһа, тапшырырмын – генерал Беловтың хаттары бик күп. Күрәһең, уның да теңкәһенә тейгән.

Үзенәң хаталарын йәшереү өсөн, язмаларын дивизияның ветерандарынан укытмай. Дөрөс юл түгел был. Шуның аркаһында китапты сығарыуға яуаплы редактор Ғәйнан Әмириҙе лә ауыр хәлдә калдырҙы (Белов, Кузиев, Азнабаев, Чурмантаев, Хәбиров С. һ.б. бик күптәр, ни эшләп ул Ғәйнан Әмири кеше хаталарын үз өстөнә ала икән, тизәр). Быны мин алдағы көндә лә артык зур политик хаталар китмәһен өсөн иҫкәртеп язам.

Һезҙе хөрмәт итеп: **С.Р. Кадиров.** 24.01.1975.

Бөтәһен үз күзе менән күреп кисертән ветеранға Әхтәм Ихсан китабындағы күзенә салынған етешһезлектәр зә һис тынғылыҡ бирмәне – уның өсөн өндәшмәй калыуы мөмкин түгел хәл ине. Өстәүенә, әйтелә килгән ғәзел тәнкиттәрҙе иҫәпкә алмайынса, автор әсәренең киңәйтелгән яңы баһмаһын әзерләй башлай һәм шуның бер өлөш кулъязмаһын партия өлкә комитетынан Усманов иштәш, укып фекер әйтһен өсөн, әлегә лә баяғы шул дивизия ветераны С.Р. Кадировка йүнәлтә. Әммә рецензия һис тә автор файҙаһына булмай:

Черниговты азат иткәндә

1943 йылдың сентябрендә 7-нсе корпус 61-енсе армия карамағында була. Армия командующийе генерал-лейтенант П.А. Белов корпус алдына бурыс куя: төньяк-көнбайыштан дошман тылына үтеп, Черниговтағы ғәскәрҙәренә ойопшкан рәүештә сигенергә мөмкинлек бирмәү. Безҙең 16-нсы гв. дивизияһы Зметнево-Бабаны, Мена-Березна станцияһын һәм Черниговты азат итеүҙә әүзем катнашырға тейеш. Был бойороҡто дивизия полковник Г.А. Белов етәкселегендә уңышлы үтәп сықты, дивизияға мактаулы Чернигов исеме бирелде. Бына ошо тарихи зур ваҡиғаны Ә. Ихсан үзенә китабының “Атлы арысландар” тигән бүлегендә яҙа. Ләкин автор ул ваҡиғаларҙа үҙе катнашмаған, фактик материалдар менән эш итмәгән – ысынбарлыҡты бозоп, хата тасуирлай.

Һөжүм башланыу хаҡындағы бойороҡто алыу менән полковник Г.А. Белов дивизия политбүлек башлығы полковник М.Н. Покровский менән полк командирҙарын, уларҙың политик эш буйынса урынбаҫарҙарын йыйып, частәр алдына тәғәйен бурыстар куя.

Өс йылға (Десна, Снов, Днепр) аралығындағы өсмөйөштә урынлашкан Чернигов калаһын фашистар ныҡ һаҡлай. Безҙең төп бурыс – Черниговты азат итеүҙә әүзем катнашыу. Ихсан иһә Чернигов йүнәлешендәге ораҡлы айырым бәрелештәргә төп иғтибарын бирә. Алда торған төп бурыс үтәлмәй тороп, ундай эпизодтарҙы кабартыу дөрөҫ түгел. Эйе, подполковник Т. Кусимовтың 58-енсе полкы зур батырлыҡ күрһәтте. Ләкин тәүҙә өс, һуңғарак дүрт (танковый полк өстәлдә) полк хәл иткес һуғыштарҙа (ике тәүлек буйы) һуғышмайынса, 58-енсенә артынан эйәрәп килделәр, тигән һүз зур хата. Ә Ихсан язмаларында тап шулай килеп сыға. Язманың башынан алып һуңғы битенәсә 62-нсе полк, уның дивизияла дан алған командиры подполковник Г. Маркарян, 148-енсе арtpолк командиры майор С. Хәбириовтар бер генә һүз менән дә иҫкә алынмай. Улар бит был һуғыштарҙа иң актив катнашсылар. Шулай ук көнө-төнө һалдаттар, урындағы халыҡ араһында аңлатма алып барған политработниктар бөтөнләй күренмәй. Автор бер генә урында С. Әлибаевты күрһәтергә тырыша, ләкин ул да дөрөҫ түгел, сөнки ул ваҡыт С. Әлибаев юк – аттан колап төшөп, аяғын имгәтеп, санэскадронда ята ине. Ә бына зур батырлыҡ күрһәткән майор Закиров, капитан Х. Биксуриң, капитан К. Ғәбитов, өлкән лейтенант Ш. Насиров һәм башка бик күптәр бер генә лә телгә алынмай. Әйтерһең, дивизияла бер төрлө лә политик эш алып барылмаған. (Бының ниндәй хата икәнен аңлау өсөн Г.А. Белов китабының 87-нсе битен укыу за етә). Автор, полк командиры Горлатов үзенә полкындағы бер кемдә лә белмәй ине әле, сөнки ул полкты ошо

көндөрзә генә кабул итте, ти. Дөрөс түгел. Ул инде ул сакта өс ай буйы полк менән командовать итә ине. Уға тиклем булған полк командиры Г.Е. Фондеранцев ауырыны, ти. Хата. Ул, минаға эләгеп, һуқырайып Мәскәүгә озатылғайны.

Березна калаһында дивизияның штабын дошмандың бомбаға тотоуын, безҙең юғалтыуҙарҙы автор бик киң яза, ләкин дошмандың ундағы юғалтыуҙарын асып бирмәй. Дивизияның 60-ынсы полкы унда 400-ҙән артыҡ фашисты әсир төшөрзө, һуғыш коралдары тупланған зур складын -- өс мең граната, илле мең патрон, ике пушка, дүрт миномет, азыҡ складын алды. Ул көндә 62-нсе полк Березнаға һуңлап килде, сөнки Городишко утары янында юлға каршы төшкән танкылар менән каты һуғыш алып барҙы.

Автор бөтә көсөнә, Снов йылғаһын беренсе булып кисеп, Клочков утарын 60-ынсы полк алды, ә 62-нсе полк уға ярҙам итте, тип иҫбатларға тырыша. Булған хәлдә бозоп күрһәтеү был. Документтар бына ни һөйләй: 58-енсе, 60-ынсы полктар, йылға аша күпер булмағанлыктан, оборонаға күсә. Шул сак 62-нсе полк (командиры Г. Маркарян) разведчигы өлкән лейтенант В.Е. Козлов йылғаны үтеү өсөн кисеү таба. Маркарян 58, 60-ынсы полктарҙы көтөп тормай йылғаны кисеп, Клочково утарын ала (тылдан барып). Бында айырыуса 62-нсе полктың Е. Должук, Т. Тихонов эскадрондары зур батырлыҡ күрһәтә. Улар менән туранан-тура полк штабы начальнигы А.В. Красиков етәкселек итә. Өлкән лейтенант Тихонов көтмәгәндә атлы атака менән дошманға ташлана, уны сигенергә мәжбүр итә. Сержант Узаков үзенң отделениеһы менән утырған артыҡ фашисты кырып һалды. Полктың 45 миллиметрлы батарея командиры Г. Әхмәров үз кулы менән дошмандың өс танкыһын яндырҙы. Шулай итеп, 62-нсе полк Клочковоны алғанда зур батырлыҡ күрһәттә. Бына шуға ла полк командиры Маркарян – Богдан Хмельницкий, өлкән лейтенант Должук – Ленин ордены, С. Кадиров Боевой Кызыл Байрак ордены менән бүләкләнде, ә Красиков, Тихонов, Әхмәров, Узаков иптәштәргә Советтар Союзы Геройы исеме бирелде. Әхтәм Ихсан иһә былларҙың береһен дә күрмәй, юкты бар итеп яза. Шуның менән нимә әйтергә, кемде алдарға теләйһең?.. Дошман Клочково янындағы күперҙе шартлатырға өлгөрмәне, шул күперҙән икенсе көндә генә 60-ынсы полк сығып, алға китте. (Г.А. Белов. 91-92-нсе биттәр).

Утыз сәғәт эсендә дивизия каты һуғыштар менән 130 километр ара үтеп, Черниговтың төньяк-көнбайышына барып етеп, һөҙөмтәлә 21 сентябрҙә 61-енсе армияның ғәскәрҙәре Черниговты азат итте. Ошо һуғыштарҙа күрһәткән батырлығы өсөн дивизияға Чернигов исеме бирелде. Ике тәүлек эсендә дивизия дошман коллоғонан 24 утарҙы азат итте. Авторҙың юғарыла әйтелгән ғәфү ителмәҫлек хаталарынан тыш, башка “вак” кәмселектәре лә бик күп, был уның хәрби белеме булмауы тураһында һөйләй. Уныңса килеп сыға:

1. Дивизияның штабы, командиры полковник Белов баяғы каты һуғыштарға бер төрлө лә етәкселек итмәй. Хатта полк командиры Кусимовка ул түгел, ә 61-енсе армия командиры Белов үзе, йәки корпус командиры оператив приказдар бирә. Бындай хәлдең совет армияһында булуы мөмкин түгел.
2. Дивизияла бер төрлө лә политик-тәрбиә эше юк. Политотдел иҫкә лә алынмай.

3. 1943 йылдың февраль айынан башлап дивизияла (ғөмүмен Кызыл Армияла) комиссарзар институты бөтөрөлдө. Шуға карамастан, автор эскадрон политругы, полк комиссары (С. Әлибаев) тип яза бирә.
4. Полк командирзари Кусимов, Горлатовтар үзәренән кесе офицерзарға исемдәре, аталарының исемдәре менән мәрәжәғәт итәләр. Ысынбарлыкты бозоу был. Ғәзәттә, устав буйынса, звание менән өндәшәләр бит.
5. Каты һуғыштар бара, ләкин дивизияла артиллерия хәрәкәт итмәй. Хатта артполк командиры дан алған С.Х. Хәбировтың исеме лә әйтәлмәй. Был инде ысын назанлык. Бер генә операция ла артподготовкаһыз башланмай.
6. Яңғыз һалдат (кызыл әрмис) ат менеп, кылыс тағып разведкаға ебәрелә (меңкен һалдат!). Ул кылыс айқап ике немецты кыуып китә, беренен үлтерә, икенсенен – штаб начальнигын – ауызына сепрәк тығып, капсыкка һалып, күтәрәп алып кайта штабка. Дошман уға атмай. Кызыл әрмис засадаға әләгә, аты үлә... Был бит көлкө! Разведкаға, кағизә буларак, бер кеше генә ебәрәлмәй, төркөм бара. Ә ни өсөн кылыс? Кеше ышанмағай һүззе ысын булһа ла һөйләмә, ти, ә был – уйзырма.
7. Автор дошманды артык куркак, көсһөз итеп күрһәтә. Без юкка ғына дүрт йыл һуғыштыкмы икән ни?!
8. Дивизияның политработниктары ерле халык араһында бик зур политик эш алып барзылар, ә ерле халык безгә ярзам итте, ләкин автор быларзың беренен дә күрмәй.
9. Ауылға зур мал көтөүе кайта, уға әйәрәп, беззең һуғышсылар ауылға бәрәп керәп, дошманды кыйраталар, ти автор. Ул вакытта ниндәй көтөү булһын, булған малдарзы, хатта тауыктарына тиклем, немецтар ашап бөткән ине инде. Бөтөн ауылда бер һыйыр тапмағһың...
10. Кешеләрзе, хатта өлкән офицерзарзы ла бутай автор. Андрей Абакумовты 60-ынсы полк командиры итеп күрһәтә, ә ул политотдел инструкторы, ә парторг капитан Х. Биксурин ине. Бындай хаталар бик күп (24 – 25-енсе биттәр). Полктың замполиты майор Закиров бөтөнләй юк. Штабтың оператив бүлек башлығы – майор Черников, ти, ә ул 1943 йылдың апреленән биреле дивизияла юк.
11. Снов йылғаһын үтер өсөн кисеүзе разведчик Разваниев таба, ти. Ысынбарлыкта иһә уны өлкән лейтенант Козлов (62-нсе полк) таба. Йылғаны көслө ут астында кистек, ти. Зур хата. Әгәр зә дошман беззең йылғаны кискәнде күргән булһа, Ключкованы ике эскадрон (Должук, Тихонов) азат итә алмағһы ине. Беззекеләр дошман тылына керәп, уларзы камап алғас кына башланды атышыу (мин үзем дә шунда инем). Ғөмүмән, китаптың 38 – 44-енсе биттәре ғәфү ителмәҫлек хаталарзан тора. Әгәр зә бөгөнгө көндә лә 62-нсе полк командиры Маркарян, уның штаб начальнигы капитан Красиковтар иҫән булһалар, авторға рәхмәт әйтмәҫтәр ине, әлбиттә.

Бындай әйберзе түшәмдән алып кына язып булмай бит. Фактик материалды якшы белергә, хәрби яктан берәз ғына булһа ла белемле булыу кәрәк.

Әсәрзе был көйә басырға мөмкин түгел. Мин уның художестволы яғын кабат әйтеп тә тормайым инде.

Отставкалағы гвардия майоры **С.Р. Кадиров**. 15.07.1975.

Рецензияның тәүге битенәң ситендә автор иҫкәртмәһе бар:

“Шуға күрә ул миңа асыу өҫтәнә, тәүгеһе Карнай өсөн ине. С.К.”

Күрһәтелгән етешһезлектәргә дивизияның икенсе бер ветераны – журналист Кәлимулла Ғәбитов та игтибар итә:

Сабир Рәхимович!

Ялкынлы сәләм ал. Шунан ук эшкә күсәм.

Безҙең дивизия тураһында әлегә тиклем донъя күргән әсәрҙәр (“Сакматояк аттарҙа”, “Путь мужества и славы”), белмәйем ни өсөндөр, мине шатландыра алманылар. Сөнки Белов та, Ихсановса ук булмаһа ла, 58-гә дан йырлай кеүек. Миңә калһа ул Чернигов өсөн көрәштә 62-нең дошман тылына кереп һуғышыуын, фронттан һөжүм итеүсә ике полкка юл асыуын бер кешегә – штаб начальнигына кайтарып калдыра. Уны ла ысынбарлыктағыса түгел, бәлки, бозоп һүрәтләй. 62-нең ике эскадронын, Тихонов етәкселегендә, атлы атакаға күтәрә. Һезгә һәм миңә билгеле булыуынса, унда ат атланып түгел, хатта эйелә-һығыла булһа ла, йәйәү йөрөрлөк тә түгел ине. Бесәне сабылған такыр туғайҙа үрмәләп йөрөүҙәр, ике әскерт төбөндөгә станоклы пулеметтарҙың расчёттарын урманға сығартыу, урмансы өйөндөгә яралыларға һез һыу килтерткәс, эскадронды һөжүмгә күтәрәүҙәр онотолмағандыр, тип уйлайым.

Бының менән мин: “Белов үз әсәрәндә безҙең үрмәләп йөрөүсә күрһәтергә тейеш ине”, -- тип әйтмәйем. Киреһенсә, һан яғынаншактай өстөн торған дошмандың пыр-тузып сигенергә мәжбүр ителеүе, – эскадрон командирҙарының оҫталығы, һуғышсыларҙың батырлығы һүрәтләй бирелһен ине, тигән фекерҙе яҡлайым.

Ғөмүмән әйткәндә, Белов әсәре укыусыға күп нәмә бирә. Ләкин дивизияның бер босмағында тапаныуы окшап етмәй.

Дивизияны тулы алып һүрәтләп күрһәтеү, моғайын, бик ауыр. Ә бер полкты алып, шуның аша дивизия етәкселәрен дә сағылдырып үтеү еңелерәктер, әлбиттә. Был яктан карағанда, һезҙең алым уңышлы булғандыр, тип уйлайым. Мине үкендергәне шул: 112-нсе Башкорт атлы дивизияһы Бөйөк Ватан һуғышында тиңһез батырлык күрһәтте, ә уның тураһында йәйелеп укырлыҡ – безгә алмашка килеүсә быуынды бабаларының батырлығы менән ысын-ысындан ғорурландырып тора алырлыҡ бер әсәр зә язылманы. Бик кызғансы! Сәбәп – юғары ойошмаларҙың был мәсьәлә менән кызыкһынмауы булһа кәрәк.

Һәр полктың, дивизияның язма тарихы бар ине бит. Ул документтар кайҙа, кемдә ята? Белмәйем. Бәлки, һез беләһегеҙҙәр?

20.03.1977.

Сал ветеран С.Р. Кадиров 1982 йылда Әхтәм Ихсан повесенә кабат әйләнеп кайтып, түбөндөгөнә яза (кайҙа тапшырыу-тапшырмауы аныҡ билдәле түгел. Астарак килтерелгән Ә. Ихсан шикәйәтнамәһенә башына карағанда, “Ағизел”гә булғандай):

Тарихты бозоусыларға сик куйырға бик ваҡыт!

Ысынбарлыҡты тапап, акылға һыймаҫлыҡ ялған “факт”тар өстөп тарихты асыктан-асыҡ бутаусы итеп Әхтәм Ихсанды алырға була.

Бына без уның 1966 йылда Башкортостан китап нәшриәте тарафынан басылып сыккан “Сакматояк аттарҙа” тигән китабының тик һуңғы бүлегә “Рейд”ка ғына тукталабыҙ. Ни тиклем алдашыу, ысынбарлыҡты бозоп тасуирлау! – үзе үк авторҙың кемлеген фашлай.

Без уның баш бүлегенән алып һуңғы бүлегенә тиклем бер касан да булмаған һәм хата, ялған факттарзан төзөлгән икәнәнә тукталып тормайбыз. Тик ул “әсәр”зең һуңғы бүлеге “Тәрән рейдта” тигән ахмаклығына ғына игтибар йүнәлтәбез.

1. Автор 205-енсе биттә: 8-енсе кавалерия корпусының частәре “11 февралдә сәғәт икелә Васильевка ауылынан кузғалып, дошман тылына инеп киттеләр”, тип яза. Бының ялған икәнән дивизия командиры Советтар Союзы Геройы генерал Г.А. Белов үзенә “Путь мужества и славы” тигән китабында (70-енсе бит): 1943 йылдың 8 февралендә Белесклеватый менән Лысый утарзаны араһынан үтеп, дивизия дошман тылына кереп китте”, -- тип күрһәтә. Был документтар менән дөрөсләнә.

2. Корпуска, шул ук хисаптан 112-нсе Башкорт атлы дивизияһына гвардия исеме Ворошиловград (Луганск) калаһы дошмандан азат ителгәс кенә 1943 йылдың 14 февралендә бирелә, ә Ихсан иһә (207 – 208-енсе биттәр) уны күпкә алдан бирҙертә. Белмәгәс, унда үзең булмағас, ниңә инде алдашырға. Без гвардия исеме биреләүзе дошман тылында рәсми рәүештә 16 февралдә генә алдык. Шайморатовтың шоферы Ибраһим Шәрәфитдинов (бөгөн дә Өфөлә йәшәй) бик ауыр шарттарға йәшерен пакет менән, төнгө караңғылыктан файзаланып, корпус командиры генерал Борисовка китә. Ул таң алдынан урап кайта. Кулындағы Шайморатовка язылған пакетты уға тапшыра. Ана шунда ғына корпуска, шул ук хисаптан дивизияға гвардия исеме бирелгәнлеге асыла.

3. Ихсан үзе уйлап сығарып, ниндәйҙер полицейский Шайморатовка ата, тик повары Әсғәт Мохтаров (Дүртөйлөнән) кына үз кәүзәһе менән Шайморатовты һаклап кала, тип һис тә булмаған нәмәләргә яза. Мохтаров бомба ярсығынан яралана.

4. Немец һалдаттары үз окоптарынан (209-ынсы бит) “башкорттар уйнаған курайҙы яратып тыңлайҙар”, имеш: “Башкорт! Уйна, уйна!” – тизәр. Был бит асыктан-асык уйзырма! Улар безҙе “кырағай монголдар” тип атайҙар ине. Унан һуң фронттың алғы һызығында яткан яугир курай уйнай буламы һуң?..

5. 214-енсе бит: “Корпуска гвардия исеме биреләү менән корпус командиры генерал Борисов үзенә комиссары подполковник Н. П. Белов менән безҙең дивизияға килеп банкет ойошторалар”, -- ти. Был инде көнө-төнө ут астында калған осорға, Чернухино өлкөһөз янып ятканда һис нисек тә була торған хәл түгел һәм булманы ла. Шулай ук корпус комиссары Н.П. Белов подполковник түгел – ул 1940 йылдан бирелә полковник. Ихсанов (214-енсе бит): “Борисовтың мөләйем йөзөнә карап Шайморатов: “Кешелекле, киң күңелле икәнлегегеҙҙе башкорттар онотмаҫ”, - - ти. Өҫтә әйткәнәбезсә, Борисов без Чернухинола ваҡытта безҙең дивизияға бер тапкыр ға килмәне. Эйе, Борисовты башкорттар бер касан да онотмаҫ, сөнки Шайморатовтың һәләк булыуында ғафү ителмәҫлек төп ғаһеп уның өҫтөндә. Ул 23 февралдә Беренсе Юлино утарында Шайморатовты тыңлаған булһа, үзе лә дошман кулына әсир төшмәҫ, Шайморатов һәм башка бик күп яугирҙәр ға һәләк булмаҫтар ине. Әлбиттә, без был трагик хәлдә бер касан да онотасаҡ түгелбез.

6. “Дошман тылында ваҡытта Шайморатов урындағы халыктарзан үзенә кунактар кабул итте”, -- тип яза Ихсан (215 – 217-нсе биттәр). Ниндәй ахмаклыҡ! Бер өлкөһөз канлы һуғыш барғанда, ашарға, икмәк түгел, тоҙ ға булмаған сакта дивизия хужаһы кунактар йыйнай, имеш...

7. 223-өнсө биттә Ихсан дивизияның 58, 62-нсе полктарын дошманға каршы һуғыштыртып яза. Рейд вақытында булмаған полктарзы булды тип алдап язуың кемгә кәрәге бар? Рейдта дивизия тик бер генә -- сводный 60-ынсы полктан ғына торзо, уның командиры подполковник Г.Е. Фондеранцев булды.

8. 230-ынсы биттә Ихсанса: “1943 йылдың 23 февралендә Шайморатов офицерзарзы йыйып, Совет армияһының 25 йыллык байрам тантанаһы үткәрә”... 23 февралдә иртәнге сәғәт биштә Шайморатов һәләк булды. Иңән калған яугирзәр дошман менән капма-каршы килеп, һирәк була торған канлы һуғыш алып бара. Ә Ихсанов байрам ашы үткәрә... Ниндәй асылһыҙлыҡ!

9. Юлино һәм Фромандировкаларҙа һуғышҡа тиклем немецтар йәшәгән. Һуғыш башланыу менән үк уларҙы башка өлкәгә күсергәндәр. Уларҙа бер аҡһаҡ бисәнән башка бер кем дә юк. Ә Ихсан унда урамдағы халыҡ менән һөйләшеүзәр, кәңәшмәләр узғара (232-нсе бит). Фромандировка утарына безҙең эскадрон командиры өлкән лейтенант Мирсаяпов барып, һарай түбәһенә кызыл әләм әлде, ти. Ул утар безҙең маршрутта түгел, уға корпустың 55-енсе дивизияһы һөжүм итә. Без уға кағылманыҡ. Үз хыялына барып өстәй (235-енсе бит): “Полковник Белов мал һарайында башка яралылар менән бергә “Интернационал” йырлап, каты яранан шунда үлә”, -- ти. Был инде алдашыуың да сигенән узып китеү. Бөтә корпуста Белов фамилиялы һәм полковник званиеһында ике генә офицер булды: береһе – Г.А. Белов (һуңынан безҙең дивизия командиры), ул рейдта бер генә көн дә булманы, әле лә иңән-һау. Икенсеһе Н.П. Белов, корпус комиссары. Ул был районда булманы, корпустың безҙән көнъяктарак хәрәкәт иткән 14-енсе дивизияһында ине. Улар Елизаветовка утарына барып сыҡтылар, ул Белов та рейдтан һау-сәләмәт сықты, бер төрлө лә яра алманы. Полтавала йәшәп, 1981 йылда ғына картайып үлдә. Корпус дошман тылынан “Оло Ер”гә сығыу өсөн ашығыс әзерлек алып барғанда корпус хужалары үз-ара бүлештеләр: безҙең дивизия менән – Борисов, Сабуров (штаб башлығы), полковник Карпушенко (корпус политбүлек башлығы), ә 14-енсе дивизияла – полковник Н.П. Белов (комиссар). 55-енсе дивизияға Борисовтың урынбаҫары генерал-майор Дудко беркетелде.

10. 237-нсе биттә Ихсан: “Безҙең яугирзәр, тәрән окоптарҙан сығып, дошманға каршы ташландылар”, -- ти. Сей назанлыҡ. Дошман фронтын өзөп, кан түтеп, һәр бер азымды үлсәп атлағанда окоп сокоп торалармы ни? Тубыктан кар ярып барылды. Без бит унда фронт тотоп һуғышманыҡ, тукталып та торманыҡ. Мин, торам-торам да, тағы ла аптырауҙа калам: нисек итеп һәм ни өсөн шул тиклем алдашырға кәрәк булды икән авторға?!

“Дивизия дошман тылында 200 километр ер үтте”, -- хыял, ялған! Корпус, шул хисаптан безҙең дивизия, ни хәлдә, кайһы урындарҙы үтеп, кайҙа “Оло Ер”гә килеп сықты? Һис бер нәмә асыкланмай. Полковник И.И. Голенев (дивизия штаб башлығы), Борисов, полковник Сабуров, полковник Карпушенко, подполковниктар Паршин, Кузнецов М.М., майорзарзан Я. Ғималитдинов, Д. Аритколов, капитан Камалитдиновтар кайҙа һәм ниндәй шарттарҙа яраландылар, һәләк булдылар? Улар хақында бер хәбәр зә юк. Алдаша торған авторзың капсығы бушаған, күрәһең. Китапта язылған “факт”тарзың, өстә әйтелгәнсә, береһе лә дөрөс түгел. Бына ни өсөн ул кулъязмаһын безҙән йәшереп, укырға бирмәй йөрөнө. Нәшриәттең күзен буяу

өсөн, рейд хэлдәрен белмәгән, уның ауырлығын кисермәгән айырым иптәштәрҙән мактау тамғаһы алыу менән сикләнде.

С.Р. Кади́ров. *(Данаһы куйылмаған).*

Ошоноң менән тынғыһыз йән үзенә каршы көстәрҙе кабаттан аякландырыуы шул ук 1982 йылда уның М.М. Шайморатов тураһындағы “Урал бөркөтө” тигән китабы донъя күргәс нык асыкланды – шул ук йылда Әхтәм Ихсанның автор өстөнән партия өлкә комитетына ебәргән 36 битлек шикәйтнамәһенең бер данаһы “Ағизел”гә еткерелде. Китапты баһмаға әҙерләүҙә туранан-тура катнашлығым булғанлыктан, катырға папкаға тегеүле текстның төп ғәйепләү пункттарын күсереп алған блокнотымды С.Р. Кади́ровтың фатирына алып барып, бермә-бер укып ишеттерзем, бит ситтәренә уның яуаптарын кыскаса теркәй барҙым. Шикәйтнамәһең үҙең уға ваҡытлыса калдырып, тиз арала партия өлкә комитетына яуап язып ебәреүең һораным һәм ул шулай итте лә:

Секретарю Башкирского обкома КПСС т. Т.И. Ахунзянову от бывшего политработника Башкирской кавалерийской дивизии С.Р. Кадырова

ЗАЯВЛЕНИЕ

Мне стало известно, что автор книги “На огненных копытах” А. Ихсанов обратился в обком партии с подметным письмом “О фактах искажений истории боевых действий 112-ой Башкирской (16-ой гвардейской) кавдивизии на фронтах Великой Отечественной войны Кадыровым С.Р. (Ответ на его письмо в редакцию журнала “Агидель”). 1982”. С этой писаниной меня познакомили только лишь 10 июня 1983 г., поэтому только сейчас могу представить мой ответ в распоряжение обкома.

Ә. Ихсанов хатына минең яуап

Был хат менән мин тик 10 июндә генә таныштым, шуға күрә үз ваҡытында тулы яуап яза алмаһым.

Әгәр зә Ихсанов үз хатын унда күрһәтелгән айырым иҫкәртмәләр, эшкә ярҙам итеү ниәте менән язған булһа, мин уға рәхмәт әйтер инем, ләкин ул уны ғәйепләү акты формаһында аткара. Быға ул, күрәһең, асыу тотоп, 1963 йылдан биреле әҙерлек алып барған. Минең һәр бер статьяны, сығыштарҙы йыйнап-төпләп килгән. Ысынбарлыҡты белмәүсе иптәштәр иҫәбенән үҙең фекерҙәштәр тапкан. Мин үз әсәрҙәремдә китап итеп баһтырғанғасы тәүҙә журналдарҙа, газеталарҙа баһтырам, укыусыларҙан ярҙам, кәңәш көтәм. Уларға күп йылдар (1977 йыл) үтеүгә карамаһтан, Ихсанов бер генә лә иҫкәртмә яһаманы. Һәр ваҡыт мактап килде. Күрәһең, уңайлы ваҡыт көткән.

1. Ихсанов, дивизияның Днепрҙы кисеү хақындағы “Ағизел” журналында баһылған “документаль повес”ендә, безҙең унда оҙак туктап тормай, дошман белмәһен өсөн, ашығыс – “с ходу” кисеүҙе инкар итә. Безҙең Днепрҙы аз юғалтыуҙар менән уңышлы кисеүебезҙең төп сере лә шунда бит. Г.А. Белов үҙең әсәрендә (105-енсе бит): “58-енсе полкты – Кусимовты алдыңғы отряд итеп тәғәйенләүемдә яңылышманым”, -- ти. Тимәк, 58-енсе полкты алдан сығырға корпус командиры генерал Малеев түгел, ә Г.А. Белов тәғәйенләгән. Ихсанов хаталана. Белов фекеренә Малеев та каршы килмәй, дөрөс тип таба.

2. Ихсанов үҙең “На огненных копытах” тигән әсәрен язғанда минең күп материалдарҙы (185 бит) алып файҙаланды, шуларҙан файҙаланып Ибраһим

Абдуллин язған “Шайморатов” драма әсәренә соавтор булды. Китабын язып бөткәс, мин биш тапкыр унан укырға һораным, ул укытманы, йәшерзе. Мине бигерәк тә рейд материалдары кызыкһындыра ине, сөнки үзе унда булмаған кеше уны дөрөс яза алмай. Китабы басылып сықты, ә унда, бигерәк тә рейд өлөшөндә, кот оскос хата (ул хакта мин һезгә -- обкомға язғайным инде). Ихсановтың, Кадиров китапка икенсе автор булырға теләгәйне, тигән фекере тулыһынса ялған. Ул китапка, Ихсанов көсләһә лә, мин кул куясак түгел: был минең үз выжданыма каршы килеү булыр ине.

3. Белов китабының икенсе басмаһынан геройзар фотоһын алып, үзенекен куйған, ти. Был инде язуһы кешегә ғәфү ителмәһлек хыянат: китапка һиндәй үзгәрештәр керетеү ул тик бер автор хокуғы. Мин уның әсәренә бер төрлө лә катнашым булманы. Г.А. Белов әлдә иһән бит, үзенән һорарға мөмкин. Ключковһы алғанда атлы атака булманы, уны Кадиров үзе өһтәһән, ти. Ә Г.А. Белов (92-һсе бит): “Был безһең беренһе һәм уңышлы рәүештә ат өһтөндә (һыбай) доһманға каршы атака булды”. Миңә аһыу тоһоп, булған хәлдә һиңә һнкар иһтергә иһкән?.. Белмәһем, -- юк ерһән йөһ әһләү. Дивизия командирының һаһрадаларына һикләһә. Беловтың ордендары күп, мин уларһы һанаһаным һәм язһаным да юк. Үзенән һорап белергә мөмкин.

4. Дивизия төһөлә башлаһандан алып, һуғыш бөткәнһе мин дивизияла, дөрөһөрәһе, үзеһеһең 8 (7)-һсе атлы корпуста булдым. Һиндәй вазифалар үтәһәндә Г.А. Беловтың китабының 78-һһсе битенән караһыз. “Кадировты дивизияһнан корпус резервына озаттылар”, -- ти. Ялған. Корпус политбүлек каршыһында өһ айлык – һалдаттар һәм урындағы халык араһында тәрбиәүһ әһ үткәреү өһсән лекторһар әһерләү (19 кешелек) курстары аһылды. Шул курстар менән етәкселек итеү һәм уларһы укытыу әһе миңә йөкмәтелде. Үзем һтатта дивизияла торһом. Курстар яһылыу менән кире дивизияға ДПК (парткомиссия) яуаплы секретаре булып кайтып әһ башланым. Белмәһәндә һиңә яһырға инде.

5. С. Зәһнуллин менән А. Чернов һаһында мине ғәһепләү – артык һазанлык. Мин “һмерш” органында бер генә көн дә әһпләмәһем. Улар политбүлектә буйһонмайһар. Улар һаһында ыһынбарлыкты белергә теләһән кеше КГБ органына мөрәжәһәт итһән. Улар һаһында материал уларһа тулыһынса һаклана (Өфөлә).

6. Биһтәкә ауылыһан фәһирһәр бергәләһеп Красноуһольск партиһандарына барып кушылалар – был дөрөһ хәл. Ә инде Совет Армияһына (действительную) Шайморатов 1919 йылдың 18 июлендә яһылған һисаһлана, мин шулай яһам да. Әлбиттә, быға каршы түгел мин.

7. Совет Армияһы архивындағы Шайморатов материалы №159 һисаһлана. Ә хәбәрһез юғалһандар һсемлегәндә -- №723. Мин бит Башкортостан Дәүләт комиссияһы составында М. Шайморатов кәүзәһән әһләргә барһанда архивка үзем кермәһем, ә безгә кәрәкле документтарһы – М. Шайморатов делөһын безгә архивтан Генштаб офицеры алып килде, шуһда мин үземә кәрәкле материалдарһы күһсереп алдым. Мин үз китабымда тап шулай тип яһам бит. Архивта ултырһым, тигәһем дә, язһаным да юк. Һиңә инде юкты әһләргә...

8. “1919 йылда Петроградта Ленинды тыңлау бәхетенә ирештем”. – Был минең китапта юк. Әммә оһо көнгә тиклем миңә уның, Шайморатовтың, “Ленинды

тыңланым” тигән хәбәре колакта тора. Кайза, нисек тыңлаганын хәтерләмәйем. Ундай һөйләм юк минең китапта.

9. Һуғыш – һуғыш бит ул, Шайморатов, бәлки, Ихсанов әйткәнсә, граждандар һуғышында икенсе яра ла алгандыр. Хәзер дөрөсләүе ауыр. Әммә мин белгәнә – бер яра. Янбаш һөйәгендәгә кара эз раҫлай шуны. Мин шуны язам да инде.

10. Шайморатов 3-4 класс белеме менән эскадрон командиры була аламы, ти Ихсанов. Был инде тарихтан назанлык. Буденный – 3 класс, Городовиков – 2 кл., Пархоменко 4 класс белемле һ.б. Тик Ворошилов кына 5 класс тамамлаган. Ә Блюхер? Ә бит улар эскадрон менән генә түгел, армия менән етәкселек итәләр.

11. Шайморатовтың кайза һәм касан хезмәт итеүе тарихи дөрөс итеп һәм тулы итеп “Урал бөркөтө”ндә язылган. Уны бер кем дә боза ла, үзгәртә лә алмай.

12. Шайморатовтың наградалары: дөрөс, беренсе Кызыл Байрак орденын ул 1938 йылда (№1858) ала. Тик Ихсанов: “Кытайзағы хезмәтә өсөн”, -- ти. Ә ул наградаға реляцияла Шайморатовтың граждандар һуғышындагы батырлығы һәм Кытайзағы хезмәттәре күрһәтелә. 1921 йылғы Антонов восстаниеһын бастырыуҙа катнашкан – был дөрөс, сөнки Майкопта булған гарнизон, курсанттар шунда ебәрелә. Шуның өсөн дә ул восстание тиз үк бөтөрөлә (1921 йылдың 15 октябрәндә).

13. Шайморатовтың исемле клиногы булмаған, дивизияла бер кем дә күрмәгән, ти Ихсанов. Штрафной батальонда касып йөрөгән Ихсанов, әлбиттә, күрмәгәндер, ә бына дивизияның ысын ветераны гв. майоры Н. Бикмәтов күргән – укығыз: “Советская Башкирия”, 1983, 13 февр., 4-енсе бит.

14. Минең китапта дивизия тарихын яктырткан 1384 музей ойошторолған, тип язылған. Бында музей һәм *стендтар* тип өстәргә кәрәк. (Быға Башкортостан ғына түгел, Татарстан, Ырымбур өлкәһе, Белоруссия, Украина, хатта Польша ла керә).

15. “Минән башка Шайморатов бер азым да атламаны, минең һүззән сыкманы”. – Бындай ялған – уйламай әйтелгән фекерҙе мин һис касан һөйләгәнәм дә, язғаным да булманы һәм буласак та түгел. Мин уны оло белгес-командир, патриот итеп кенә күрһәтә киләм. Бына ошо дөрөс фекер кайһы берәүҙәргә окшамай икән, мин ғәйепле түгел.

16. Буденныйның Шайморатов хакындағы фекерен кайзан алған икән, ти. Ул дивизияла (Украинала) булды. Озатыу ашы булды, митинг булды – шунда һөйләне. Бынан тыш, “Советская Башкирия”, “Совет Башкортостаны” газеталарында баҫылды. (Редакциялар Пушкин урамында ине). Мин бит Ихсановтан, бөтөн совет халкы кан түгеп һуғышканда һин ниңә штрафной батальондан касып, фамилияңды Исаевка алмаштырып, нимә эшләп йөрөнөң, ер корто, тип һорамайым бит. Сөнки һорау алыу өсөн махсус органдар бар.

17. Мин бер касан да, Ленин ордены менән бүләкләндем, тигәнәм булманы. Был хакта минең язмаларҙы карарға мөмкин. Кемдер быны хата язған икән, минең ни ғәйебем бар? Мине былай за хөкүмәтебез ситләп үтмәне.

18. 1942 йылдың 16 окт. Совет Армияһында комиссарҙар институты бөтөрөлдө. Был дөрөс. Ләкин безҙең корпус маршта, һуңынан рейдта булыу сәбәпле, безҙә ул үзгәреш тик 1943 йылдың апреләндә генә үтәлдә. Без әле рейдтан “кубик”, “шпал”дар менән сыктык. Шуның өсөн дә минең аҫәрҙә “комиссар” һүҙе бик дөрөс һәм урынлы кулланыла. Корпус комиссары полковник Белов (гәрәсә уны Ихсанов үз

китабында “Интернационал” йырлатып үлтерһә лә) корпустан 1943 йылдың 17 апрелендә генә китте. Дивизия комиссары Нәзирев 21 апрелдә генә вазифаһынан бушанды. Гв. майоры Әритколов дивизия штабы комиссары вазифаһын үтәгәндә 1943 йылдың 23 февралендә һәләк булды һ.б. Шулай йылдың апрелендә генә без погондар тактык. Был – ысынбарлыҡты белмәү инде.

19. “Урал бөркөтө” китабы тышлығында Шайморатов түгел, ә Кадилов үзе ултыра, ти. Бына бер һуҡырлыҡ! Минең менән Шайморатовты айыра алмаған кеше нисек итеп үзен дивизия ветераны итеп хис итә лә, яҙа ла ала икән?! Минең бурка кейгән фоторәсем 1944 йыл Висла буйында төшкән, ә Шайморатовты Башкортостан художниктары, уның төрлө рәсемдәренән күсереп, һуғыштан һуң ғына яҙғандар. Мин ул рәсемдең барлығын да белмәй инем. Уны тик 1982 йылда Кусимовтар Кавказға – дивизияға барырға әҙерләнгәндә Өфө офицерҙар йортона алып килделәр. Шунда ғына күрҙем. Мин китап тышына генералдың атка атланған, киң билдәле фотокарточкаһын урынлаштырыуы һораным, ләкин башкалар баяғы рәсемде яҡшыраҡ күрҙеләр. Уны майор Баһаутдинов кайзандыр алып килгәйне. Ғөмүмән, быны бутау – ахмаҡлыҡ. Минең менән Шайморатов – Ер менән Күк айырмаһы. Миндә бит уның 17 позала төшкән фотолары һаҡлана. Килеп карарға мөмкин. Бына был инде – ғафү ителгәһеҙ, юҡ ерҙән сүп эҙләү.

20. Ихсанов: “Корпус командиры генерал Борисов – илебезҙең зур патриоты, Борисов хаҡында яҙмайһығыҙ”, -- ти. Ғәйеп зур. Мин Борисовтың үтәнән-үтә кем икәнлеген белә тороп, нисек мактап яҙайым, ти? Кәрәк булғас, бына яҙам инде: алкоһолик; иҫерек башы менән рейдтан сыҡҡанда Шайморатовты тыңламай, ғәмәлдә уның үлеменә сәбәпсе булды; үзе (иҫерек хәлдә) айыу тиреһенә күмелеп санала йоклап барғанында немецтарға плен бирелде, унан безгә өҙлөкһөҙ листовкалар (үз портреты менән) яҙыртты, безҙе фашистар яғына сығырға өндәне. Һуғыш бөткәнсе немецтарҙа булды. Суд ваҡытында үзенең бөтә ғаһебен Шайморатовка ауҙарҙы. (Обкомда уның хаты бар).

21. Исем-фамилиялар, ауыл исемдәре, офицерҙарҙың званиелары, партбилет номерҙары тураһында. Һуғыш бөтөүгә ҡырк йыл ваҡыт үтте. Күптәр һуғыш яландарында батырҙарса ятып калдылар, күптәр тыуған йортона кайтып вафат булдылар, аҙмы-күпмә бөгөнгө көндә йөрөп ятыусылар ҡартайҙы. Ә инде хәтер тигәненең ул көн дә таркала, һүнә килә. Шуға күрә айырым деталдәр хәтерҙә буталуы ла бик мөмкин – был бит объектив хәл. Һуғыш ваҡытында –офицерҙарҙың званиелары көн дә үзгәрә торҙо: бөгөн ул лейтенант, ә иртән инде капитан, майор... Шайморатов полковник ине, генерал булды; Кусимов майор ине, генерал булды; Хәбирев Сәйфулла өлкән лейтенант ине, полковник булды һ.б. Шуның өсөн, ваҡытын белмәй тороп, уларҙы баһалау хата. Партия билеты номерҙары ла шулай: билдәле булыуынса, бер нисә мәртәбә партия билеттарын алмаштырыу үткәрелде. Уларҙың номерҙары үзгәрҙе. Миҫал өсөн: Шайморатовтың 1938 йылға тиклем язылған документтарында партия билеты номеры 083112. Ә инде 1938 йылдан һуң – 1324378. Ул уны Совет Армияһы Политуправлениеһы тарафынан ни бары 1938 йылдың 8 майында ғына ала һ.б.

22. Шайморатов Ленин ордены менән бүләкләнмәне, тизәр. Дөрөҫ түгел. Брянск фронтында уҙғарылған һуғыштарҙан һуң 97 яугир бүләкләнде, шулай хакта исемлек бар, әммә унда Шайморатов, Нәзирев юҡ. Сөнки уларҙы корпус наградаһы.

Бына бер вакыт Нәзиров Кызыл Байрак ордены тагып кайта дивизияга, ә Шайморатовка бер нәмә дә юк. Һуңынан хәл асыклана: Шайморатовка Кызыл Йондоз ордены бирергә булғандар. Ул уны, әлбиттә, алмай. Корпус хужалары үззәренең хатаһын аңлай, Шайморатовка яңы реляция язып, уны Ленин ордены менән наградалайзар. Ләкин был приказ Һуңлап – без маршта йәки рейдта вакытта килә. Шуға күрә ул уны тагып йөрәмәй вафат була. Бутарға ярамай: ул икенсе Кызыл Байрак орденын Мәскәүҙән Өфөгә китере алдынан ғына – 1941 йылдың 10 декабрендә ала (№532/2). Был иһә уның Мәскәү янында Доватор дивизияһында күрһәткән батырлығы өсөн.

23. Ихсанов: Шайморатовтың кәүзәһен партизандар күмгән, имеш. Уйлап торһаң, башка һыймаһ алдашыу. Улар йәшереп күмгәс, ауыл карттары Романенколар нисек уны табып, Штеревкаға кайтарып күмәләр, ти? Икенсенән, ялан тулы үлек, яралылар ятканда (беззекеләр зә, немецтар за), унда кайзан партизандар булһын, ти? Өсөнсөнән, без үтеп китеү менән ул район фашистар менән тулыһынса уратылып, басып алына. Һәр бер үлектә актарып сығалар, яралыларҙы атып үлтерәләр. Ике иптәште: Паршин (корпус политбүлек начальнигы урынбаһары) һәм Лазаревты (корпустың “смерш” начальнигы) Штеревка сиркәүе каршыһында икеһен куша бәйләп, бензин һибеп, тере килеш яндыралар; Ленин орденлы укытыусы Матвееваны ауыл башындағы тиреһлеккә сығарып аталар...

24. Чернухинола һуғыштан Һуң Кадилов булманы, ти. Ялған. Мин ике тапкыр булдым. Шайморатовтың кәүзәһен эзләгәндә Ворошиловград өлкәһендә булмаған ауыл калманы...

25. Кадиловты дивизиянан бушаттылар, ти. Юк-буш һүз. Һуңғы 1944 йыл аҙаҡтарында дивизия тулыһынса интернациональ дивизияға әүерелде, уның составында 32 милләт вәкилдәре хеҙмәт итте. Политотделға корпуста ла (полковник Степаненко), дивизияла ла (полковник Покровский) яңы кешеләр килде. Әлибаев Сәғитте 58-енсе полкта милләтселектә ғәйепләп, уны дивизиянан бушатып, фронт резервына озаттылар. Шулар айканлы мине, Әлибаевтың хатаһын күрмәгән, тип, тәүҙә 62-нсе полкка (16-нсы дивизия), шуңан 52-нсе полкка (14-енсе дивизия – шулар ук безҙең 7-нсе кавалерия корпусында) күсерҙеләр. Шулар ук вазифаға – полк командирының полит. эш буйынса урынбаһары итеп. Шулар вазифала һуғыш бөткәнсе хеҙмәт иттем. Кабатлап әйтәм: мин бер генә көнгә дә 7-нсе корпустан китмәнем. Минең хеҙмәт хақында генерал Г.А. Беловтың хатын мин У.Н. Бакировка ебәрҙем. Уға ук ебәрелгән хатта дивизия ветераны Нагаев минең хакта “безҙең Фурманов булдығыҙ бит һез” тип яҙа.

26. Атаевтар эскадронында өлкән сержант Рәхмәтуллин да булған, тип яҙған, ти Ихсанов. Хата һүз һөйләй. Рәхмәтуллин улар составында булманы. Атаевтарға ярҙамға ебәрелгән өлкән сержант Багаев (Миәкәнән) төркөмөндә ине ул, һуңынан батырҙарса һәләк булды. Шулай тип яҙам да. Ләкин уһал фекерле кеше үзенсә борһолай, күрәһең.

27. Мин генерал Кусимовты хурлап, Днепрҙы башлап ул түгел, 62-нсе полк кисте һ.б. тип бер қасан да, бер қайза ла һөйләгәнем дә, яҙғаным да булманы. Ниндәйҙер Ғиләжеваны миңә бәйләйҙәр, ул ханымды мин һис қасан белгәнем дә, күргәнем дә юк. Ихсанов шуңдай провақациялар аһа минең менән Кусимов араһын

бозоп, миңә каршы үз файзаһына уны – уның абруйын файзаланырға тырыша. Мин бит һәр вақыт Кусимов хақында юғары фекерзә.

Үзем барып, тулыһынса һөйләп бирер инем, ләкин өйзән сыға алмайым. Карсығым бик ауыр хәлдә -- күрмәй зә, ишетмәй зә... Үземдең аяктар нык ауырта, күз зә бик насар күрә. Был инде языуымдан ук һизелеп торалыр. Аңлашылмаған урындары булһа, телефондан шылтыратығыз; мөмкин булһа, өйгә кереп сығығыз. Шуны онотмағыз: Шайморатов миңең ағам да, энем дә түгел. Уны якшы белгәнем өсөн, оло патриотик генерал итеп ихтирам итеп, 35 йыл уның хақында язам.

Ихсанов: Кадиров дивизияла тәүзә пропагандист булған, тигән юк нәмә яза. Бына миңең документ: “Удостоверение личности №33. Старший политрук С.Р. Кадыров состоит на действительной военной службе в 112 Баш. Кав. Дивизии. Штатная должность – зам. Начальника политотдела дивизии. 8 января 1942 года. Нач. Штаба капитан Зайцев”.

Кем генә тәнкитләмәһең, уның да үзенә күрә файзаһы бар. Шуға күрә мин Ихсановтың усал, ялған, хата фекерзәрен артка ташлап, файзалы яғын искә алып, алдағы көндә үз эшемдә киң файзаланасакмын. “Урал бөркөтө”н тиз арала эшкә ашырылғык итергә һүз бирәм. Үз-ара талашыу бөтһөн ине лә ижади эшкә тотонорға вақыт инде.

Мин һуңғы ун йыл эсендә 164 очерк, хәбәр язғанмын, 83 ғаиләнән рәхмәт хаты алдым. Миңең материалдарҙа тактик йәки стратегик хаталар булыуы мөмкин түгел. Айырым вак моменттарҙа кайһы бер етешһезлектәр бар икән, уларҙы тиз төҙәтеп була. Мин уларҙы эшләйәсәкмен.

Ихсанов “Сакматояк аттарҙа” тигән китабының икенсе өлөшөн бастырырға йөрөй, мине общественный редактор булырға сақырҙы. Мин: “Укып сыкмайынса тороп ризалык бирмәйем”, -- тинем. Шунан һуң ул Нагаев Мөһиндә алып, генерал Г.А. Беловтың тыуған көнөнә тура килтереп, Мәскәүгә баралар. 83 йәшлек картты кунак итеп, -- Нагаевты Белов ярата ине, сөнки ул якшы һуғышты, -- Беловтан Ихсановтың башкортса язылған китабына фатиха бирҙертеп кул куйзырталар, шатланып кайтып китәләр. Һуңынан Белов миңә хат яза, һин укыныңмы уны, тип. Мин, күргәнем дә юк уны, тигәс, генерал: “Алдағандар бит мине”, -- тип хат яза. Был инде алдашыуың сите. Шул бәндә (Ихсанов) бөгөнгө көндә лә, оялмайынса, үзен 112-нсе Башкорт дивизияһы ветераны итеп язып йөрөй. Йолкоп ташланған сүп!

Мин Башкорт атлы дивизияһының үткән оло юлын тулыһынса язғаным юк, ә бына дошман тылына атаклы рейд хәлен минән башка тулы итеп кем языр икән?.. Таныклы генерал М.М. Шайморатовты кем күтәреп алыр икән? Һәр хәлдә, һәләк булған язаштарым хақында мин ғүмерем буйына намысым кушқанса һәм көсөмдән килгәнсә эшләйем.

Оло ихтирам менрән: **С.Р. Кадиров**. 11.06.1983.

Адрес: Уфа – 25, ул. Дорофеева, 7, кв. 7. Телефон: 22-98-50.

Үлеренә алты ай калғас язылған...

Шул ук йылда мәсьәләгә үз караштарын белдереп ебәргән башка ветерандарҙың да хаттары бик фәһемле:

Дорогой друг Сабир Рахимович!

Я безмерно был обрадован получением Вашего письма еще в мае. У меня нет слов, чтобы оправдать свое молчание, ведь я своевременно не ответил на такое важное письмо от Вас.

Главное – хотелось сначала прочитать Вашу книгу и книгу генерала Белова о нашей дивизии. Все это я отложил на время отпуска, т.к. май – июнь у меня большая учебная нагрузка в двух местах, кроме того в научной лаборатории (для заводов).

В конце июня выехал на отдых в Крым. В Феодосии этих книг не оказалось. Читал их после возвращения в Казань. Вашей книги в Казани нет, выписали из Башкирской республиканской библиотеки. Она называется “Волганан Эльбага кәзәр (очерктар)”. Офё, Башгосиздат – 1947.

Ваша работа конкретна, об эпизодах и людях. Книга Белова больше о корпусе, чем о 112-ой Башкирской. События от Сталинграда до рейда и сам рейд страдает отсутствием данных о героях и нет ход сражений и боевых эпизодов. В целом, она пока единственная работа, пожалуй так, о делах 112-ой (16 гв.) дивизии. Можно было дать более подробную биографию Шаймуратова.

В каком плане Вам нужны описания эпизодов о рейде? Я мог бы написать о том, как ночью состоялся “военный совет” в ночь перед тем как выйти из рейда, как я получил распоряжение Шаймуратова поехать в полк и дать распоряжение о переходе в наступление, потом ждал на окраине деревни прибытие штаба во главе Шаймуратова, о том, как ему я доложил, передал лошадей Ариткулову (мой коневод с лошадьми где-то остался и я перед выходом остался без лошадей), о том как мы с Черниковым возглавили группу бойцов и офицеров.

Перед выходом мы стояли у стога соломы с начальником разведки Гуловым (Миннигуловым) и пели романс в шутку “Была бы ночь да ночь потемней, была бы тройка да тройка порезвей”, намекая на то, что для выхода к своим нужна темнота и хорошие лошади. Но сражение, вернее бой, началось уже тогда, когда начало светлеть. Я идя пешком сзади колонны наблюдал, как падали лошади, как был сражен Шаймуратов и другие, как снег стал красным от крови людей и лошадей. В это трудное время мне дал лошадь (заводную) Черников и, пожалуй, это меня и спасло.

Гулов был с лошадьми, он оказался рядом с Шаймуратовым, поэтому и погиб. А в книге Белова о нем ничего не сказано, а ведь он был боевым офицером штаба и лучшим коммунистом.

Жив ли Ихсанов (он работал в редакции)? Я всегда стоял и стою, что он виновен в самоубийстве Карная – редактора газеты. Прав ли я?

В феврале – июне четыре месяца буду жить в Москве, увижу т. Белова. Пришлите его адрес, телефон.

Ш.С. Салитов, бывший секретарь первичной парторганизации штаба дивизии.

Һәм йәнә:

Ком. Сәләм Һезгә, Сабир Рәхимович!

...Ихсановтың Һезгә яла яғып маташыуына асыуландым. Кемгә нисек, ә уға ул алама эштән тәүбә итергә, кешегә кешесә якын килеү юлына баһырға вакыт ине бит инде! Миңә билгеле булыуынса, Һез, 62-нсе полкка килгән көндән башлап, һәр көн һәм төн, һәр сәғәт һәм минут ут эсендә булдығыз. Смагорина вакифһын, Чернигов өсөн

алышта лесник өйөндөгө хэлде, Одер аша беренселәр сафында килеүегеззе, шунда канға сәсәп каты яраланып йығылыуығыззы ғына булһа ла белгән кеше, намысы булһа, “Һез тылда яттығыз!” тип әйтә алмас ине. Эттең Айға өрөүенә окшатам мин был яланы. Бүтән тиң юк быға!

Бөйөк Ватан һуғышы йылдарында бер генә һөжүмдә, атакала, оборонала катнашмаған, коралһызландырылып әсир ителгән тере фашисты, уныһын да әле ДОТ тирәһендә генә күргеләгән кешенең хәрби батырлык үрнәге күрһәтеүселәргә дөрөс баһа биреүе бик тә шикле бит.

Шайморатовтың мәйетен, Штеревка поселогы шахтерзары ярҙамында, башлап мин таптым һәм мәйет шул поселок клубы ихатаһына килтереп күмелгәйне.

Дәүләт комиссияһы председателе Кадилов, профессор по судмедицине Кузнецов, фотограф Якубов һәм мин—Ғәбитов... Кузнецовтың мәйеттең кемлеген билгеләп төзөгән актыһы, минең һәм Һезең Предверхсовета БАССР Ниғмәтжановка язып биргән докладнойзар Верхсовет архивында һаҡлана лаһа!

Сәйфулланың был мәсьәләгә кысылуы аңлашылмай. Ул, Донбасска барып, безең кавкорпустың ике дивизияһы юк ителгән урындарҙа тикшереп үткәргәнме ни?..

К. Ғәбитов. 25.04.1983.

Миңә калһа, бер-береһенә каныҡкан ошо өс ветерандың да, бигерәк тә дивизия вакифаларына теүәллекле С. Кадиловтың, дивизия тураһындағы язмаларының тапҡа басылып сығыуына ыңғай карайым, сөнки ваҡыт иләгенән иләнгәндә кәбәктәре елгә оса, тос бойҙайзары ғына кала. Тәғәйен Өхтәм Ихсанға килһәк, нәшриәттең һорауы буйынса мин уның китабының төҙәтелгән һәм өстәлгән һуңғы баһаһына (автор уның донъяға сығыуын күреп өлгөрә алманы) ыңғай рецензия язып бирзем, уны һис шикһез басып сығарыу кәрәклеген белдерзем. һәм ул китап, тәжрибәле әзип Ноғоман Мусиндың игелекле кулынан тизләтелеп, киң катлам укыусыларға барып етте, Инш-Алла.

Дивизиябыҙ тарихындағы иң җаһиғәле төйөн булған рейд тураһында унда катнашмағандарҙың (Ө. Ихсан, С. Әлибаев) язып маташыуы хата өстөнә хата тыузырғанлыктан, һуңғыһының шул хактағы кулъязмаһын редакцияла һағайып каршыланыҡ һәм, яҡшылап танышып сыҡҡас, шул рейдтың атаклы катнашсыларының береһе отставкалағы гв. полковнигы С.Х. Хәбиловка укырға бирҙек. Абрыйлы офицерҙың рецензияһы шактай каты булып сықты:

Тарихты дөрөс яҙайыҡ

“Ағизел” журналы редакцияһынан (Й.Ө. Солтанов) миңә, укып фекер әйтеүемдә һорап, С.Р. Әлибаев иптәштең кулъязмаһын бирҙеләр. Унда безең Башкорт атлы дивизияһының 1943 йыл февраль айында дошман тылына тәрән рейды тураһында һүз бара. Дивизиябыҙ тарихындағы был героик битте йәш быуынға асып бирергә тырышыу, әлбиттә, мактаулы һәм изге эш, ләкин унда хаталарға һис юл куйылмаһын ине. Автор үзе рейдта катнашмағанлыктан, байтак кына вакифаларҙы, үкенескә каршы, йә бозоп, йә уйлап сығарып, йә имеш-мимештәргә таянып тасуирлай, минеңсә. Дошман тылына үтеп кереүҙе һүрәтләүҙән үк башлана был етешһеҙлек. Шуға күрә, С.Р. Әлибаев иптәштең был әсәрән укыусылары баштан ук айыҡ фекер йөрөтһөн өсөн, рейдка кереү барышының туранан-тура үземә

кағылышлы өлөшөн үз күззәрем менән күргәнемсә язып биреүзе бурысым һанайым.

Һүр. 11. С.Х. Хәбиров

Батальон комиссары С.Р. Әлибаев хезмәт иткән 275-енсә (ул вакыттағы командиры майор Изрисов) һәм 313-өнсә кавалерия полктарыбыз 1943 йылдың 5 ғинуарында Морозовск калаһында тылдан өстәлмә көстәр (пополнение) көтөп калдылар. 294-енсә кавалерия полкы (командиры подполковник Г.Е. Фондеранцев) һәм 101-енсә артиллерия-миномет дивизионы (командиры өлкән лейтенант С.Х. Хәбиров) иһә корпусның башка частары менән бергә һуғыша-һуғыша, Морозовскиҙан каскан фашист ғәскәрҙәрен кыуып китеп, Тацинская станцияһын һәм байтак ауылдарҙы коллоктан коткарып, немец ғәскәрҙәрен Северский Донец йылғаһы аръяғына кыуып сығарҙы, 18 ғинуарҙа Усть-Белая Калитва калаһын азат итте. 294-енсә полк шул ыңғайҙан 101-енсә артдивизион уты

ярҙамында боз өстөнән баяғы йылғаны аша сығып, 79,9 калкыулығын алып, оборонаға күсте. Ә артта калған баяғы 275 һәм 313-өнсә полктар, Морозовскиҙа өстәлмә көс алғандан һуң, унан китеп, без азат иткән Погорелово һәм Поповка касабаларында тупландылар. 28 ғинуарҙа 275-енсә полк Усть-Белая Калитвалағы 294-енсә полкты алмаштырҙы, ә 294-енсә полк артабан хәрәкәт итте (көнбайышҡа). 1 февралдә 275-енсә полкты 3-өнсә армияның 54-енсә уксы дивизияһы алмаштырҙы. Ә Әлибаев иптәштәң язмаһында 54-енсә дивизия, фашистар фронтын йырып, С. Әлибаев хезмәт иткән шул 275-енсә полкты дошман тылына керетеп ебәрмәксе, ләкин был дөрөс түгел — алмаштырҙылар ғына. 275-енсә полк 5 ғинуарҙан (Морозовск) алып 294-енсә полкты алмаштырғанынаса бер генә лә хәрби операцияларҙа катнашманы.

Погорелово касабаларында биш тәүлек буйына алдағы хәрәкәткә әзерлек барғанда, кискирын майор Изрисов минең фатирға килеп, һөйләшеп ултырҙы. Казан хәрби училищеһендә бергә уҡығанды һәм күптән түгел булып үткән һуғыштарҙы, бигерәк тә 275-енсә полктың (командиры майор Т.Т. Кусимов ваҡытында) Блиновск тирәһендәге бәрелештә алға дөрә алмауы аркаһында дивизиябыҙ тоткарланып, 25 ноябрҙә немец самолеттары килеп өлгөрөүен, безҙе көнө буйына бомбаға тотоуын хәтерләнем. Был хәл полк командирының ҡаушап калуы аркаһында килеп сықты (шуны иштә ныҡ тотайыҡ!). Һәм алда торған бурыстар тураһында һөйләште.

С.Р. Әлибаевтың, имеш, майор Изрисов һалдаттарҙың аракыһын эсеп бөтөргән, тип язуы ялған — командирға наһаҡ яла яғыу был. Мин биш көн буйына уның менән бергә булып, иҫереклеген, йәки аракы еҫе килгәнән һизмәнем.

7 февралдә Давыдово — Куриленко утарҙары төбәгендә тупланырға әмер алып, ҡараңғы төшөүгә мин шунда килеп еттем. М.М. Шайморатовты эҙләп табып, 101-енсә артдивизион килгәнлеген белдереп, ә 1-енсә пушка батареяһы артподготовкаға

киткәндән һуң килеп етмәгән әле, тигәс, көтәбез, килгәс тә әйтерһең, тине. Шунда ук алға куйылған хәрби бурысты нисек аңлауым тураһында һораны. Өйтөп бирзем: “101-ый артдивизион следует за 275-ым кавалерийским полком по маршруту Давыдово — Куриленко — Ивановка — Ново-Анновка. Сосредоточиться к исходу дня в хуторе Васильевка”, — тинем. Шул урында мине төзәтөп: “Село Ново-Анновку обходить с права, двигаться по балке!” — тине.

1-енсе 76 миллиметрлы батарея килеп етеү менән 275-енсе полк артынан кузғалдык. Иртән 8 февралдә Ново-Анновкаға етер алдынан мин, исемһеҙ калкыулыкта күзәтеп торғаным килеш, үземдең дивизион колоннаһын үткәреп ебәрөп, аттарзың, һуғышсыларзың хәлдәрен белгәндән һуң, колонна башына килеп етеүемә, Изрисов та үзенәң колоннаһын алға үткәреп бөтөп, икебез тап килештек, 300 — 400 метр арауыкта һөйләшөп барзык. Уның колоннаһы тукталып, минең колонна уның колоннаһын артта калдырып үтә башлағас, ни күрәм: Изрисов полкы исемһеҙ калкыулыктаң һул яғына (М.М. Шайморатов ситләтеп үтергә бойорған Ново-Анновка яғына) боролоп китеп бара... Дивизионымды калкыулыктаң уң яғына үткәреп ебәрөп туктаттым һәм шунда ук Изрисовка: “Полкыңды кире борөп, был юлға төшөр”, — тип тәкдим иттем.

Ново-Анновканың немецтар бер орудиянан ата башланьлар быларға. Мин кабат калкыулыкта менеп, кайзан аткандарын карағанда, Изрисов, йүгерә-атлай, полкының эскадроны яткан ергә етеп бара ине. Мин, безҙең йүнәлештә йәйәүләп Г.Е. Фондеранцев (294-енсе полк командиры), уның артынан штаб башлығы капитан Красиков һәм 20-ләп һыбайлы штаб кешеләре безҙе янлап узып барғанын күргәс, йүгереп төшөп, Г.Е. Фондеранцевтан, 294-енсе полкты тотанакларға, тигән бойорок алдым да шул полк артынан кузғалып киттек. Ө 275-енсе полк баяғы калкыулыктаң һул яғында немецтар утына каршы позицияла ятып калды, полк командиры Изрисов шунда яралана. Дивизияның башка полктары маршрут буйынса хәрәкәтен дауамланды.

Васильевка йүнәлешендә тимер юлды аша сыжжас, Ворошиловградка (Луганск) карай балка (тәрән сокор) буйлап йүнәлдек. Балка осланған урында һул якка — Васильевкаға табан боролғанда уң яктан (Ворошиловград яғынан) 2 танк килеп сыжжы ла колонна алдынан барған һыбайлыларға атты, снарядтары һыбайлылар араһында ярылды. Уларзың артынан — Г.Е. Фондеранцев кошовкаһы (аркалы сана) бара, ә ул үзе минең кошовкала икәү бергә ултырып килә инек. Арттарак килгән 1-енсе батарея командиры өлкән лейтенант Миңлеғол Гәрәйев ут асып, танкыларзы кыузы. Ул көндә шунан башка бер урында ла һуғыш булманы. Дивизия штабы һәм 101-енсе артдивизион — Васильевка утарында, 294-енсе полк — Ворошилов исемендәге совхозда, 313-өнсө полк — Петровский касабаһында, корпусың 55-енсе дивизияһы — Розолиновка касабаһында, 21-енсе дивизия менән корпус штабы Тельман исемендәге совхозда тупландык.

9 февраль көнө үземдең командирҙарзы алып, кайза ут позицияһы, кайза күзәтеү нөктәһе урындарын тәғәйенләргә рекогносцировкаға сығып, Петровский касабаһынан башланьгк. Петровский касабаһынан Давыдово утарына табан тәрән балка һузылған. Балка төбө — һыу (бөз), уң яғында — тау, шул тауҙан безгә — Давыдово утары, ә уның уң яғында — Ворошилов исемендәге совхоз һәм шунан Давыдовкоғаса һузылған тәрән сокор күренә. Эштәрҙе тамамлап кайтып килгәндә

караңғы төшә башлағайны. Күрәбез: 294-енсе полк шул Петровский касабанына етеү менән һулға боролоп, балка буйлап Давыдово утарына табан йүнәлде, уның артынан 313-өнсө полк килә.

Давыдово утарында немец пехотаны, танкылары һәм артиллерияны тупланғанын беләбез. Минең 101-енсе артдивизионға тейешле вақытында шуларға каршы ут асырға бойоролоуы сәбәпле, һуғыш һызығына сыктык. Кистән Давыдовоға барып етеүебез менән үк, немецтар ут асты. Таң атканғаса һуғышта дошман үзенең көстәрен арттырғандан-арттыра барып, төш ауышқас, безең өскә язуырылған көслө артиллерия утынан һуң, атакаға күсте. Дошман пехотаны үзәренең артиллерия, миномет һәм танкыларының ут ләүкетеп тотанаклауы ярзамында шыуыша-шыуыша килеп етеп, инде безең өскә атакаға ташлана ғына тигәндә, 101-енсе артдивизион кәртәләү уты (заградогонь) язуырзы ла, алдан ук карзы казып әзерләп куйған икенсе һызыкка (минең күзәтеү нөктәһе рәтендә) күсеп, кар окоптарзан дәмбәсләргә тотондо фашистарзы. Шулар арала миномет батареяларын Петровский касабанына күсерзек, ә пушка батареяны балка буйлап безең артқа төшөргә маташқан немецтарға туранан-тура тосқап ата башлань. Аталар, ләкин снарядтары ярылмай...

Дошман нык якынайғас, артиллеристарым йәнә позиция алмаштырзылар. Кулымда бер орудие, миномет та калмағас, минән арттарак (тау түбәһендәрәк) дивизия политбүлек башлығы вазифанын башкарыусы майор С.Р. Кадилов иптәште күреп калдым. Йүгереп барып: “Ниңә көс бирмәйһегез?” — тип һорағас: — “Ана, әскерт кырында коневодтарзан башка көс юк!” — тине. Әскерт артынан М.М. Шайморатов килеп сыкты. Уға табан ашығып, тауға менә башланым. Бик нык асуулы йөз менән, “кайза немецтар?” тип һораны минән. Кулымды һузып күрһәтә башлағайным, “картанан күрһәт!” тине. Уның картаһынан: “бына бында без торабыз, ана, балка буйлап немецтар килә, бына был без торған ерзән 200 метрза беззекеләр килеп ятты; уларзың алдында (аралары 100 метр за юк) немецтар цепта”, тинем, тау түбәһенәрәк менеп, уң яктан килеүсә немецтарзы күрһәттем.

Шунан һуң күзәтеү нөктәмә табан атлай инем, оборонала ятқан безең һуғышсыларзың капыл йүгерешеп таузан төшөп килеүзәрен күрзем. Арттарынан ак халатлы немецтарзың бастырыуын абайлап, мин дә төшә башланым. Шулар таузан кар һыуы ағып төшә торған сокор әсенән, атын етәкләп, дивизияның артиллерия командиры майор Вәлиев китеп бара. Мин уға кыскыра-кыскыра төшә торғас, тауышымды ишетеп көтөп алды:

— Мә, минең атка мен дә тизерәк миномет батареяһынан ут ас — тау башындағы ике әскерткә!” — тине.

Һыбай сабып бара инем, кәртәләүсә әтрәт (заградотряд), автоматтарын тосқап, бер кемдә лә үткәрмәй. Химия эскадроны командиры мине танып, үткәреп ебәрзе.

Өлкән лейтенанттар Рябов һәм Ғәзимуллин иптәштәр батареяларынан ут асырға әзер инеләр. Рябовка — уң яктағы, Ғәзимуллинға һул яктағы әскерткә атырға кушып: “Дистанция 1200 метр. 4-әр мина менән беглый огонь!” — тип команда бирзем. Икеһе лә берәр минометтан берәр мина осорзолар, шунан һуң башка минаярын залп менән немецтар өстөнә язуыра башланьлар. Шулар вақыт эргәмә РС (“Катюша”) командиры килеп, минән: “Нисә километр алыслыкка атаһығыз?” — тип һораны. — “Кайза установка?” — тигәс: — “Ана, бакса артында дүрт

установка”, — тине. Күзәмәләп үлсәнем дә: “1350 метр, тиз генә ике эскерткә ут ас!” — тип бойорзом. Шул уттан һуң иптәш Г.Е. Фондеранцев тауға бер взвод кылыслыларзы мендереп ебәрзе. Эскерттәр зә юк, бер бәндә лә юк, тип төштөләр. Бына шулай Давыдово утары аша Алексеевка касабаһын үтеп һәм Ворошиловск станцияһында тимер юлды киҫеп сығып Дебальцевоға һөжүм итеү планын бер ынтылышта үтәй алмағас, баяғы Петровский касабаһында М.М. Шайморатов дивизия алдына яңы бурыс куйзы һәм алда үтәсәк маршрутты минең картаға ла үзенең кәләме менән һыззы.

— Таң атыуға Успенкоға барып етергә. Унда машиналар менән боеприпастар килер, ауыр булһа ла, күп итеп алырға тырыш! — тине. — Беззең төп көс — 294-енсе кавалерия полкы һәм 101-енсе артдивизион, дивизияның авангарды булаһығыз. Фондеранцев, ана, кызыл таш йортта — уның менән нык әлемтә тот. Успенкола мине табығыз! — тип өстәне дә: — Ғәлимов килдеме? Мин корпус командиры Борисовка киттем...

Инде ошоларзы баяғы иптәштең кулъязмаһындағылар менән сағыштырып карағыз — Ер менән Күк араһы...

С.Р. Әлибаев бөтөнләй зә икенсе төстә яза. Әгәр зә үзе шул бәрелештә булған булһа, шул хәтлем дә оҙак — көнө буйы аткан батарея тауыштарын ишетер ине... 10 февралдә дивизияның бөтә подразделениелары тупланды Петровскийза, шул ук көндә иртәнге сәғәт 9-за 294-енсе полк артынан 101-енсе артдивизион кузғалды.

С.Р. Әлибаев язғандай тәртипһез рәүештә сигенмәнек, ә, һуғыша-һуғыша, берәр метрлап калдыра килдек. Азаккы рубежда немецтың бер һалдаты ла калмай кырылып бөттө.

Әлибаевтың, сигенеп килгәндәрзе йыйып, кабат алға алып барзым, шунда яраландым, тигәне — бөтөнләй зә дөрөс түгел.

Изрисов (275-енсе полк командиры) рейдка инергә барғанда, баяғыса, Ново-Анновка янында яраланып калды, уның 275-енсе полкы ла шунда калды. Ә Әлибаевтың иһә 7 февралдә Давыдово — Куриленко тирәһендә үк тороп калыуын Изрисов үзе һөйләгәйне миңә (өстә әйтелгәнсә, икәүләшеп Ново-Анновкаға етеп барғанда). Һуғыш эпизодтарын тикшереп өйрәнеү өсөн уның кулъязмаһында иғтибарға алырлык бер нәмә лә юк. Автор үзенең шул тиклем дә кара эсле икәнән асык күрһәткән һәм гел генә үзен батыр, үткер боевой комиссар итергә тырышкан.

“Бер-нисә иптәш рейдка керер алдынан, төстәре бөтөп, тегендә керәбез бит, малай, тип шөрләне”, — тип яза ул һәм шундайзарзың береһе итеп Аритколовто күрһәтмәксе. Майор Д. Аритколов һис тә куркаклык аркаһында түгел, ә разведчиктар төркөмө менән рейдтан үззәре айырым сығырға тырышып китеп юғалдылар. Кайзан башы еткән икән был авторзың шундай за яла-яуызлыктарзы уйлап сығарырға?!. Дошман фронтын ярып рейдтан сыккан сакта дивизияның күп өлөшө батырзарса һәләк булды. Фашистар тылында ни булырын алдан ук нык һизенеп, буғай, Әлибаев иптәш үзе бит Давыдово — Куриленко тирәһендә үк тороп кала...

Д. Аритколовто дивизия командирының сәйәси ярзамсыһы итеп яза, ләкин ул дивизия штабының политругы ғына ине (Әлибаев шаштыра).

Әлибаев иптәш бик күп танк яндыра, ә ғәмәддә 45 миллиметрлы полк пушкаһының бәләкәй генә танкеткаға көсә етә ине, әгәр зә ул иң күбе 400 метр алыслыкта булһа.

Танкының броняһын тишә торған снарядлы орудиелар минең 101-енсе артдивизионда ғына булып, унда дүрт орудиелы бер батарея, ә уның командиры Миңлегол Гәрәйев ине. Дошман тылына инеп барғанда Юлино-2 утары янында ул бер танкыны яндырҙы, ул да булһа, төтәй-төтәй, Ивановка қасабаһына табан қасты. Башка дивизияларҙың артиллеристары һәм корпусың танкыларға қаршы дивизионы ул әйтелгән осорҙа бер танк та яндырманылар.

Һуғыш яланында Әлибаев иптәштең үзе яҙғанынса батырлығын күрмәнем. Тамағына һуыҡ тейһә лә, қулына шырау керһә лә, санэскадронға киткәнен күп ишетергә тура килде. Һүзенең полк командиры Изрисовты, дивизия политбүлеге башлығының урынбасары Кадиоровты, дивизия политбүлеге башлығы Черновты, дивизия комиссары Нәзировты һәм хатта дивизия командиры Шайморатовты кешелектән сығарып ташлай, иң йүнһез әзәмгә һанай, ә үзен иң ақыллы кеше итеп күрһәтә.

Күп һүз қитапқа ғына ярай, тиһәләр зә, ул яҙған был һүззәр бер қайза ла ярамаҫ.

Әгәр зә рәсми рецензия қәрәк тиһәгез, дивизияның ветерандар Советына биреп уқытығыз за қарарын яззыртып алығыз.

С.Х. Хәбиров.

Ветерандар Советын мәшәкәтләп торманык – былай за аңлашыла ине...

Ветерандарҙың рәсми мөрәжәғәтнамәләре

1. Первому секретарю обкома КПСС тов. Нуриеву З.Н.

Председателю Президиума Верховного Совета Башкирской АССР тов. Загафуранову Ф.З.

Председателю Совета Министров Башкирской АССР тов. Акназарову З.Ш.

1 декабря 1966 года исполняется 25 лет со дня формирования 112-ой, впоследствии 16-ой Башкирской гвардейской кавалерийской дивизии.

Как Вам известно, эта дивизия своими боевыми подвигами стала одной из лучших дивизий Советской Армии.

За время войны она прошла с боями более 7500 километров боевого пути, начиная из-под Брянска – Воронежа до Сталинграда, через донецкие степи, Украину, Западную Белоруссию до Варшавы, через Вислу до Балтийского моря, Одер – Берлин до Эльбы.

За три года своих непрерывных боевых действий дивизия была награждена орденами Ленина, Боевого Красного Знамени, Суворова, и Кутузова 2-ой степени.

В связи с двадцатой годовщиной победоносного окончания Великой Отечественной войны Указом Президиума Верховного Совета Украинской ССР боевые заслуги дивизии – ее личного состава в период боевых действий дивизии на территории УССР в освобождении г. Луганска (бывш. Ворошиловград), Донбасса, освобождение г. Чернигова, форсирование Днепра, освобождение Западной Украины отмечены юбилейной медалью.

Начиная с августа 1943 года до конца войны за успешное выполнение дивизией боевых заданий командования приказами Верховного Главнокомандующего было объявлено 15 благодарностей и столько же раз столица нашей Родины г. Москва

салютовала в честь ее воинов. К концу войны дивизия насчитывала в своем составе 78 Героев Советского Союза, а все остальные офицеры, сержанты и солдаты были награждены тремя и более боевыми наградами.

Указом Верховного Совета СССР все офицеры, сержанты и солдаты были награждены медалью “За оборону Сталинграда”, “За освобождение Варшавы” и “За взятие Берлина”.

В целях увековечения памяти павших за нашу Родину воинов этой дивизии, группа ветеранов дивизии по своей инициативе участвует по сбору материалов и сведений, относящихся к периоду формирования и боевых действий дивизии, подвигам ее бойцов и офицеров, систематически выступает с воспоминаниями в печати, выезжает в районы и города республики, где также выступает на собраниях с воспоминаниями, направленными на военно-патриотическое воспитание молодежи и школьников.

Башгосиздатом выпущена первая книга – документальная повесть “На огненных копытах”, повествующая о героических подвигах воинов дивизии. Ведется работа по сбору материалов к изданию второй части книги.

В краеведческом музее создан небольшой уголок истории дивизии. Музей намерен расширить этот уголок, но не имеет средств.

Тысячи бойцов и офицеров погибли в боях под Сталинградом, в донских степях, Донбассе – на полях Украины, Белоруссии. На могилах погибших местные советские и общественные организации установили обелиски без их имен и фамилий. Руководители этих органов просили через наших представителей содействовать в восстановлении имен и фамилий погибших, чтобы занести их на надгробные обелиски. Для этого необходимо обратиться в Главное архивное управление Советской Армии.

Ветераны дивизии обращаются к Вам с просьбой отметить 25-летний юбилей дивизии с проведением следующих мероприятий:

1. Поручить редакциям областных газет и журналов, Комитету по радиовещанию и телевидению более широко освещать на страницах газет и журналов, в передачах по радио и телевидению боевые эпизоды этой дивизии по воспоминаниям ее воинов.
2. В целях увековечения памяти воинов дивизии наименовать сквер возле Башкирского театра оперы и балета в сквер имени воинов 16-ой гв. кавдивизии с установлением обелиска.
3. В с. Петровском Луганской области на могиле генерала Шаймуратова и воинов дивизии, и г. Усть-Новая Калитва Ростовской области на могиле 30 воинов и Героя Советского Союза лейтенанта Атаева, повторивших подвиг героев-панфиловцев, установить обелиск от башкирского народа.
4. Дать указания соответствующим министерствам об изыскании в этом году 5-6 тысяч рублей для выдачи краеведческому музею со специальным назначением на финансирование расходов, связанных с созданием уголка истории Башкавдивизии.
5. Поручить группе товарищей, включая ветеранов дивизии, внести в Совет Министров Башкирской АССР предложение, связанное с мероприятиями по установлению обелисков на могилах генерала Шаймуратова, героев-атаевцев и на

некоторых других, где захоронены героически погибшие воины с тем, чтобы эти мероприятия осуществить в течение 1967 года.

По поручению ветеранов дивизии председатель инициативной группы гв. полковник в отставке – **С. Хабиров**. 12.10.1966.

Документтың һуңғы битенең артында языу: “Тапшырылды: 13.10.1966. **Ә. Ихсан**”.

2. Председателю Президиума Верховного Совета БАССР тов. Султанову Ф.В.

Председателю Совета Министров БАССР тов. Акназарову З.Ш.

Как Вам известно, сформированная в период Великой Отечественной войны 112-ая Башкирская кавалерийская дивизия за время войны прошла с боями более 7500 километров боевого пути, начиная из-под Брянска – Воронежа до Сталинграда, через донецкие степи, Украину, Западную Белоруссию до Варшавы, через Вислу до Балтийского моря, Одер – Берлин до Эльбы.

За три года своих непрерывных боевых действий дивизия стала гвардейской, награждена орденами Ленина, Боевого Красного Знамени, Суворова и Кутузова 2-ой ст.

Начиная с августа 1943 года до конца войны за успешное выполнение дивизией боевых заданий командования приказом Верховного Главнокомандующего было объявлено 15 благодарностей и столько же раз столица нашей Родины г. Москва салютовала в честь ее воинов. К концу войны дивизия насчитывала в своем составе 78 Героев Советского Союза.

Основные боевые действия совершались в сотнях населенных пунктах выше указанных направлений и, естественно, в этих пунктах были значительные потери солдат и офицеров, которые погребены в братских могилах. Я побывал в г. Усть-Белая Калитва Ростовской области и по маршрутам рейда дивизии в Ворошиловградской области и был очевидцем того, что на хорошо оформленных надмогильных памятниках и обелисках нет имен погребенных солдат и офицеров нашей дивизии, в то же время, когда имеются таковые на обелисках других дивизий участников совместных действий.

Мне, как постоянному участнику боевых действий дивизии, работавшему в масштабе всей дивизии, известны места всех крупных сражений. Братские могилы могут быть в населенных пунктах: Тербуны-II, Бурки Курской, ныне Липецкой области (на участке Брянского фронта); в г. Усть-Белая Калитва, станциях Чернышки, Морозовская, Тацинская, в селах Аблеевка, Аржановское, Красный Яр, Дееп, Поповка, Сиволобово (в составе 5-ой танковой армии Юго-Западного фронта); в г. Чернигов и в селах Березное, Бегац, Ситнево, ст. Мина Черниговской области (участок Юго-Западного фронта); в местах Мозырской операции (Волкошанка, Малодуш, Васильевичи, Калинкович, Мозырь и др.); в гг. Ковель, Турийск, Владимир-Волыньск Волынской области БССР и далее за границей.

Нам пока неизвестны установлены ли везде могилы наших воинов на местах, и если установлены, имеются ли на них обелиски или памятники, есть ли на установленных обелисках и памятниках имена погибших.

Руководящие партийные и советские органы отдельных областей и районов обращаются ко мне, как ветерану дивизии, с просьбой выслать списки погибших на местах воинов нашей дивизии. Уточнение мест погребения и увековечение памяти павших просят и их семьи, родственники, знакомые. Понятно, что целенаправленной работы выполнить их просьбы до конца я не в силах. На наш взгляд это нужно начать с выяснения вопроса, кто и где погиб и мог быть захоронен. Этого можно делать только путем выборки из списков погибших, хранящихся в Управлении по учету персональных потерь Министерства обороны СССР.

В связи с этим я прошу Вас в целях увековечения памяти погибших в борьбе с фашизмом организовать с участием ветеранов дивизии широкое изучение славного пути, пройденного сынами Башкирии, состояние памятников и обелисков на местах боев, установление с помощью местных жителей мест погребения воинов дивизии, восстановление имен погибших.

Я, как непосредственный участник всех боевых действий от начала формирования до конца войны, сохраняю в памяти многое, что сделано дивизией, большинство из личного состава дивизии, их личный подвиг, места захоронения многих погибших, поэтому восстановление в памяти всего происшедшего на местах боев, установление через архивный материал имен всех погибших и т.д. мне не представляло бы особого труда. И по состоянию здоровья я пока в силах это сделать.

Работа в этом направлении может быть проведена в 2 этапа. 1-й этап – установление имен погибших и уточнение маршрутов боевых действий дивизии в архивах Министерства обороны СССР. Первый этап может быть осуществлен двумя лицами: мною, как знакомому событиями и человеком знакомому с работой в архивах. 2-й этап – работа на местах боевых действий: установление наличия памятников и обелисков, составление списков погребенных для вручения в местные органы власти, уточнение имеющихся списков на основе архивных данных и по памяти, представление материалов для установления новых обелисков и памятников. Понятно, что круг участников на этом этапе будет намного шире.

Понятно, что такая большая работа не может быть проведена без финансирования работающих на этой области, особенно тех, кто в данное время не работает. Я прошу Вас пока разрешить вопрос с финансированием работ 1-го этапа – работу в архивах, для чего сделать расчеты с учетом всех возможных расходов – проезд в оба конца, питание, оплата за труд всех командированных, за печатание материалов и т.д. Это примерно составит 150 рублей в месяц на каждого работника не включая проездных, которые в свою очередь составят не менее 50 рублей.

С просьбой бывший командир 148-го гвардейского Томашевского трижды орденоносного артиллерийско-минометного полка гвардии полковник в отставке – **С.Х. Хабиров**. 17.02.1972.

Каһарман яугир планлаштырған изге эштәр үтәлмәне, башкорт тарихы аяк астында тапалып кала бирҙе, сөнки милли мәсьәләләргә юғарынан караш шундайыраҡ ине. Автономиялы дәүләтебезҙең башлығы Ф.В. Солтановка рәхмәт: шулай за ул аз-маз финанс сығарып, без өсәүгә (С.Х. Хабиров, Й.Ә. Солтанов, Р.Ғ.

Низамов) дивизияның тәрән рейд эзенән Донбасстың бер төбәгенә кыска ғына вакытка булһа ла йөрөп кайтырға форсат бирзе. Хөрмәтле ветераныбыз С.Р. Кадилов, карсығы сирләү сәбәпле, бара алмай калды.

3. Члену Президиума Верховного Совета СССР, первому секретарю Башкирского обкома КПСС тов. Шакирову Мидхату Закировичу

Мы, ветераны 112-ой Башкирской гвардейской осободобровольческой кавалерийской дивизии, просим Вас:

Как Вам известно, дивизия полностью и с честью оправдала доверие народов Отчизны.

В приветствии по случаю 25-ой годовщины образования Башкирской АССР Центральный Комитет нашей партии и Совнаркоме СССР в марте 1944 года писали:

“В дни Отечественной войны Советского Союза против немецко-фашистских захватчиков башкирский народ показал высокое понимание своего патриотического долга перед Родиной. Сыны Башкирии – воины Красной Армии в боях за Родину проявили доблесть и мужество, достойные славных боевых традиций башкирского народа”... Такую же высокую оценку дали Бюро Башкирского обкома КПСС и правительство республики. Они летом 1943 года нам писали:

“...Вы не уронили чести взрастившего Вас народа, не осрамили седин отцов и матерей Ваших. От всего сердца мы говорим Вам, соколы – рахмат!”

Дивизия была награждена орденами Ленина, Красного Знамени, Суворова и Кутузова, присвоено почетное имя “Черниговская”. Москва 15 раз салютовала в честь дивизии за успехи на фронтах. В составе части 78 солдат и офицеров стали Героями Советского Союза.

Все эти успехи безусловно связаны с именем командира дивизии Минигалия Мингазовича Шаймуратова. Он не только организовал дивизию, но и обучал, воспитывал весь личный состав.

Учитывая его огромные заслуги перед Родиной в годы гражданской войны, а также в годы второй мировой войны, мы, ветераны дивизии, убедительно просим Вас, дорогой Мидхат Закирович, ходатайствовать перед Президиумом Верховного Совета СССР в присвоении Героя Советского Союза генерал-майору, верному сыну отчизны Минигалию Мингазовичу Шаймуратову (посмертно). Это имело бы исключительно большое значение в деле военно-патриотического воспитания молодого поколения республики, но и не только республики. Народы Башкирии, Украины и Белоруссии давно его считают своим заслуженным народным героем.

Личное дело Шаймуратова с соответствующей характеристикой находится в сейфе Верховного Совета БАССР.

От имени всех ветеранов дивизии: бывший зам. начальника политотдела дивизии подполковник в отставке – **С.Р. Кадыров**. 15.08.1979.

Ләкин изге мәсьәләне был юлы ла урынынан кузғалтыусы булманы – каһарманға тейешле данлы исем һаман бирелмәне. Әммә илдең күңелендә ул **Халык Геройы** рәүешендә йәшәүен дауам итә.

Әлеге лә баяғы шул тынғы белмәс С.Р. Кадиров-ветеран бер зә ятып тынмай бит:

4. Башкирский обком КПСС.

Уважаемый Тагир Исмагилович Ахунзянов!

Вот уже более сорока лет занимался изучением революционного пути генерала М.М. Шаймуратова. Сложность заключалась не только в том, что он был, как секретный работник разведслужбы Красной Армии, совершенно неизвестным в Башкирии, но по своему служебному положению многим сослуживцам и в Москве.

Вот почему, когда он в сложной обстановке героически погиб, этим решили воспользоваться для личного интереса кой-кто из его сослуживцев.

1. Командир 7-го гвардейского кавалерийского корпуса генерал-лейтенант Борисов, попавший в этот день в плен, потом после войны перед судом военного трибунала в Москве был вынужден писать в Башкирский обком КПСС о том, что во всем виноват Шаймуратов, что он не выполнил его приказ. Узнав об этом я лично написал Борисову, что не Шаймуратов, а он сам с пьяной головой вел дивизию на неоправданный прорыв. После этого он был вынужден писать в обком КПСС второе письмо, где он пишет, что иначе он не мог бы оправдаться перед военным судом. Это и помешало присвоить Шаймуратову посмертно звание Героя Советского Союза, хотя реляция была подписана руков. обкома партии и правительства БАССР.

2. Кроме этого, некоторые товарищи (Назирова Мубаряк, генерал Галиев) старались по возможности очернить генерала (якобы он в плену), ибо Назиров поехал в Уфу 17.11.1942 г. за пополнением и прибыл в дивизию только 27.03.1943 г. За это время не было ни от кого ни одной телеграммы. Мы продолжали выполнять нагрузку за полноценную дивизию, хотя активных штыков было всего лишь 52%. За это генерал называл Назирова "башкирским феодалом"... Галиев хотел остаться единственным генералом из башкир...

3. Дивизия с честью оправдала доверие народа. В годы войны количество коммунистов увеличилось в четыре раза. Осталось черным пятном в истории дивизии то, что единственным солдатом, который был исключен из партии и отправлен в штрафную роту был Ихсанов Ахтям. Вот он даже сегодня продолжает черное, коварное, провокационное дела. В моей книге "Урал бөркөтө", над которым я работал 35 лет, описывается, как я своими глазами видел, героическая гибель генерала. В 1948 году я съездил на место его гибели, перехоронил в воинской части. Он (Ихсанов) решил, побывав в штрафной роте, оспаривать моих доводов в пользу генерала.

Очень прошу Вас:

Сохранить героический образ генерала Шаймуратова М.М. как он описывается в моем долголетнем труде. Дать сугубо партийную оценку клевете Ихсанова по адресу генерала М. Шаймуратова.

В книге, как первое издание, отдельные недостатки могут быть. Мы их учитываем, сделаем все возможное их исправить и дополнить. За такие деловые, правдивые замечания мы рады, за это отвечаем только благодарностью.

С. Кадыров. 13.03.1983.

Төрлөләрҙән

Дивизияның “Кызыл атлылар” гәзите редакторы, күренекле языусы Али Карнайзың фажиғәле үлеме, быға гәзиттең яуаплы секретаре языусы Әхтәм Ихсанның күпмелер кысылышы тураһында ул заманда матбуғатта языу тыйылһа ла, шомло хәбәр зыялылар араһында киң таралып, әлегә языусының ғүмере буйы ижадына редакцияларҙа кәртә королюуына сәбәпсә булды. Билдәле булыуынса, уны дивизияның махсус бүлегә тикшереп нигеҙендә партия комиссияһы (ДПК) хөкөм иткән, ғәйепләнеүсә шул ваҡытта үзенә ғәйебен танығанмы, әллә танымағанмы? Комиссия протоколын архивтан һис кем эҙләп табып тикшереп карамағанлыктан, был һорауға әлегәсә асыҡ кына яуап биреп кыйын. Икеләнеү, моғайын, ветерандар араһында ла булғандыр, сөнки дивизия штабы партойошмаһының элекке секретаре С.Ш. Сәлитов 1983 йылда Казан калаһынан С.Р. Кадировка ебәргән хатында: “Жив ли Ихсанов (он работал в редакции)? Я всегда стоял и стою, что он виновен в самоубийстве Карная – редактора газеты. *Прав ли я?*” – тип һорай. Шулай уҡ йылда язылған икәнсе бер хатында: “Я получил письмо от Ихсанова. Пишет очень тепло и просит выслать описание боевого эпизода и мое фото, чтобы включить в свою работу. Как на это смотришь?

Мое мнение о Карнае и решении ДПК об Ихсанове не изменилось. Я поддерживаю то решение, которое было принято тогда ДПК”, -- тип хәбәр итә. Һәр хәлдә, замана кануны буйынса, штрафротаға эләккәндең гонаһы уның үз каны менән йыуылған...

Вакиғаны, баяғыса, имеш-мимеш – ауыз-тел ижады хәлендә калдырмайынса, язма документ рәүешенә керетеп өсөн, Али Карнайзың тыууына 70 йыл яҡынлап килеп айтканлы Сабир ағайҙы иҫтәлек яҙырға күндерҙем.

Яҡын коралдаш душым

Мин Али Карнай менән көтмәгәндә яҡын душтар булып киттем. Бөйөк Ватан һуғышына тиклем уның күп кенә әсәрҙәрен бик яратып уҡый инем, ләкин үзе менән ниңәлер яҡындан таныша алмаһым. Билдәле булыуынса, 112-нсе Башҡорт атлы дивизияһы Дим станцияһында ойоштородо. Дивизияның политбүлек начальнигы урынбаҫары булып хеҙмәт итә инем. Бүлек начальнигы Абдуллин иптәш безгә ниңәлер бик һуңлап килде. Шуға карамаһтан, политбүлек карамаһында башҡорт телендә хәрби газета сығарырға қарар ителде. Быны партияның Башҡортостан өлкә комитеты ла хупланы. Тейешле органдан рәхсәт алғас, мин Языусылар союзы председателе Сәйфи аға Ҡудашевты күрәп: “Сәйфи аға, без үзөбөҙгә телдә газета сығарырға булдыҡ Сөнки дивизия составында 99% һалдат, офицерҙар башҡорт һәм татарҙар, -- тинем. – Уларҙың күбеһе оло йәштәгеләр, урыс телен яҡшы белмәйҙәр. Безгә яҡшы редактор кәрәк”, -- тип тә өстәнем. Сәйфи аға быны шатланып қаршыланы: “Сабир, мин һезгә бынамын тигән редактор ебәрермен”, -- тине. Икәнсе көндә үк, зур дәрт менән Рәшит Ниғмәти килеп инде лә: “Иптәш батальонный комиссар, мин үз теләгем менән килдем. Нимә бойорһағыҙ за тулығынса үтәргә әҙермен”, -- тине. Мин Рәшит менән күптән таныш булғанға (28-30-ынсы йылдарҙа Туймазыла бергәләшеп “Ленин юлы” гәзетаһын сығара инек), был яңылыҡты шатланып қаршыланым. Һүз туранан-тура газета сығару хақында барҙы. Рәшит: “Бик яҡшы, мактаулы эш. Мин бөтә көсөм менән эшкә тотонорға әҙер”, -- тине. “Тәүҙә штабка лейтенант Лейсинға кереп, үзегеҙгә рәсмиләштерегеҙ”, -- тинем. Лейсин тәртип буйынса уны медосмотрға озатқан. Бер аҙнан һуң яңыма санэскадрон

командиры А. Сарыгин инеп: “Иптәш батальонный комиссар, һез ебәргән Р. Ниғмәтуллиндың үпкәләре сирле, фронттағы ауырлыкка түзә алмас”, -- тип белдерзе. Якин душым Рәшитте кире Өфөгә кайтарып ебәреү, әлбиттә, бик кыйын булды. “Рәшит, асуланма, фронтта төрлө сактар була бит, сәләмәтлеген самалы. Һин бында ла һалдат, Ватанға зур ярзам итә алаһың”, -- тип, Өфөгәсә озата килдем уны. Был юлы Сәйфи ағаға кереп тормай, Башвоенкоматтың политбүлегенә киттем, редактор булырлык кеше табып ебәреүзәрен һораным. Урамға сығып күп тә барманым, “иптәш Кадиров!” тип кемдер өндәште, әйләнеп караһам – Али Карнай. Ғәзәттән тыш асык йөз, күтәренке тауыш, шатлык менән: “Яңы ғына Рәшитте күрзем. Ул һезгә бик үпкәләгән, мине дивизияға алманылар, ти. Мине алығыз, сәләмәтмен. Фронтка китеү хакында ике ғариза бирзем, ләкин һаман сакыртмайзар, бына әле лә тап шул хакта военкоматка китеп барам”, -- тип белдерзе. Был мине шатландырзы. Бергәләп Башвоенкоматка индек, уның ғаризаларын таптылар. Шунда ук минең һорау за, Ализың теләге лә кәнәғәтләндерелде.

1941 йылдың декабрендә Али Карнай Дим станцияһында миңә Языусылар союзының рекомендацияһын тапшырзы. Мин уны политбүлектән газета сығарыу тураһындағы карары менән таныштырзым. Уның күззәрендә шатлык саткылары сағылды: “Бик һәйбәт, бик һәйбәт. Ышанығыз, эшләйбез уны!” – тине. Һәм ул эшкә сумды. Күп тә үтмәй, үзенә ярзамсылар за тапкан -- әзәби бүлек буйынса Шакиров Насир, газета секретаре Әхтәм Ихсан, наборщиктарзан Х. Хәйерова һәм Ф. Фәткуллиналар. Бөтәһен кабул иттек. 10 көн эсендә партияның өлкә комитеты (Буренкин) ярзамында Али Димгә газетаны баһтырыу машинаһы, шрифтар алып килде. Өстәүенә, ике айға етерлек кағыз за тапкан. Аптырап калыуымды күреп, ул: “Иптәш батальонный комиссар, миңә өлкә газеталары редакторзаны нык ярзам итте. Ни теләһәм, шуны бирәләр”, -- тине. Ысынлап та шулай ине. Дивизияны ойоштороуза республиканың бөтөн халкы ысын күңелдән ярзам итте, иң ышаныслы улдарын унда ебәрзе. 11 көн эсендә газетаның беренсе номерын сығарырға тулыһынса әзер икәнән хәбәр итеп, Али: “Иптәш батальонный комиссар, газетаға һиндәй исем бирәбез?” -- тип һораны. Яныбызға дивизияның комиссары М. Нәзиров ингәйне. Бергәләшеп һөйләшкәс, Карнай тәкдире буйынса куштык: “Кызыл атлылар”.

Дивизияның героик тарихында “Кызыл атлылар” онотолмас шөһрәт қазанды. Һуғыштағы һәр бер батырзы, уның эске хистәрен, фашистарзы күрә алмауын, Ватанға, партиябызға ысын күңелдән бирелгәнлеген, шул юлда үзен қорбан итергә әзер икәнлеген тасуирлап торзо газета. Али һәр көн һуғыштың алғы һызығында булды. Һәр бер полкта, эскадронда кәрәкле хәбәрселәр әзерләне, уларзы үстерзе. Һәр юлы уны һуғыштың ауыр урындарында ослатаһың. Үзен тирәләп алған һалдаттарзы, офицерзарзы күрәһең.

1943 йылдың июль айзаны. Көтмәгәндә ул Өфөнән һөйөклә бисәһененә үлеү хәбәрән ала. “Берзән-бер улым йәтим қалған”, -- тип тәрән қайғыға бата, бөтәһен бик ауыр қисерә. Шул ук вакытта қаты ауырып қитә. Санэскадронға барырға қушылһа ла, бармай, хезмәтен дауам итә. Алаука тигән утарза Әхтәм Ихсанов менән қескенә бер бүлмәлә йөшәйзәр. Дивизия алдағы һуғыштар өсөн зур әзерлек алып бара...

Бер көн иртән Али, төсә қасқан хәлдә, политбүлектә инеп, китель кеңәһенән партбилеты юғалғанлығын әйтә. Ауырыуы өстәлә. Икенсе көндә газетаның баш

мәкәләһендә “Сталин стратегияһы” тигән һүзәр “Сталин трагедияһы” тип баһылған. Мин газетаның главлиты инем, ләкин ул көндә корпуста кәңәшмәлә инем. Ул былай була: Карнай ауырып ятканда Ә. Ихсанов газетаның нәүбәттәге номерын (контроль экземпляр) уға укып сыға. Карнай газетаны баһып сығарырға рөхсәт итә... Кайтып төшөүем менән Барый Сөйәрғәлиев (политбүлек секретаре) миңә пакет бирә. Унда газетаның шул номеры, юғарыла әйтелгән һүзәр аһтына кызыл кәләм менән һызылған.

Бөтә тиражды йыйып алырға куштым (бер генә полкка ебәрәп өлгөргәйнеләр), ләкин 22 данаһы табылманы. Был хәлдәрҙе тикшереп, Карнайға шелтә биреп, яңы партбилет тапшырырға, тип қарар иттек. Әммә икенсе көндә үк Степной фронттың политбүлек начальнигы генерал Мехлис (уһал, үзһүзле кеше) Ализы үзенә сақырта. Ул безҙең рөхсәт менән азықтар алып (65-70 сакрым юл), атка атланып, коневоды менән бергә йүнәлә. Мехлис уны кабул итә. Озақ ороша, ә кулында кемдер тарафынан язылған хат һәм “Кызыл атлылар” газетаһының баяғы номеры...

Бер аһан һуң Али Карнай һәм коневоды дивизияға кайтырға юлға сыға. 15 сакрымдай үткәс, аттарзы ашатып, әсереп алайык тип, тәбинәттең бик матур бер урынында туктайзар. Кескенә йылға аға. Әс тапкыр газета қағызына төрөп махорка тарта Али. Көтмәгәндә, үзен-үзе ата. Был хәл безҙең әсән куркыныс та, зур юғалтыу за булды. Без уны матурлап күмдек.

Али Карнайзың асык йөзә, саф күнеле, баһалкылығы, әш һөйөүсәнлегә бөгән дә безҙең хәтерзә. Беззә ул онотолмаслык тәрән әз калдырзы. “Кызыл атлылар” газетаһы дивизияла ғына түгел, бөтә корпуста (башка дивизияларза ла башкорт һәм татарзар бар ине), хатта без беркетелгән армияла ла шөһрәт каһанды, уны яратып укынылар. Газетаның күп номерзарында А. Карнайзың үз очерктары, шиғырзары күп баһыла ине. Ул һәр вакыт Башкортостан өлкә газеталары менән тығыз бәйләнештә булды. Уларза дивизияның героик хәрәкәте хақында мәкәләләр баһыла торзо (“Беренсе удар” һ.б.).

Дивизия дошман тылынан сыккас (24.02.1943), ул минең һәм штаб начальнигы И.И. Голенев ярзамында рейд хақында күләмле әһәр яззы. Шул турала ул миңә: “Өфөгә озаттым”, -- тине. Ләкин ул әһәр ниңәләр һаман донъяға сыкмай, без уны көтәбез...

С. Кадиров. 15.01.1974.

Кавалерия аттары

Башкорт дивизияһы тураһында “Кара яузы кайтарыу” (Я. Хамматов һуңынан нәүбәттәге романын “Кара яу” тип атаны) тигән роман язырға ең һыҙғанып, мәһлүмәттәр йыя инем (дивизия һуғышып узған ергә дә барып кайттым), әммә ижад юлымдағы каршылыктар максатыма ирешергә форсат бирмәне. Шулай за шөгөлөмдән төңөлмәнем, архив документтары араһында соксоноуымдан тыш, ветерандарзан мөмкин тиклем күберәк алып калырға тырыштым. Сабир ағай Рәхимовтың фатирына барғаным һайын, уны төрлө һораузарым менән күмеп ташлай, һөйләгәндәренең бер килкәһен ағылышында ук куйын дәфтәрәмә күсереп бара, үзенән дә яззыртып алғылай инем. Кызыкһыныуым төрлө. Мәһәлән, блокнотымдың бер битендә ошондай һорау тора: “Атты менеп йөрөүселәр ни рәүешле яраланғандар (эпизодтар)? Аттар?”

Һәм бына менге аттарының үзгәре тураһында бер килке мәғлүмәт (С.Р. Кадиров ауызынан).

Беренсенән, һуғышка тиклем үк һәр ауыл Советында “фонд Красной Армии” аттары бар ине. Һуғыш башланғас, райвоенкоматтар ауыл Советтары рәйестәренә бойорзо: шул аттарҙы килтереп тапшырырға. Райвоенкоматтар уларҙы Башкорт кавалерия дивизияһы формалашкан Дим тимер юл станцияһына килтергеләр.

Миәкә һәм Бәләбәй военкомы Ленский (мосолман кешеһе) үзгәре теләп язылған 75 һалдатты (уҡытыусылар, ауыл Советтары һәм колхоз председателдәре) аттары (шул иҫәптән атаклы “Кречет”) менән бергә килтереп еткерҙе. Ленский “Кречет”ты артлы санаға еккән, үзе ултырып, алдан килеп туктаны. Шайморатов:

-- О, жеребец неплохой!

Башка аттарҙы бер-береһенәң койроктарына тағып килтергәндәр. Шуларҙы кабул иткән ерҙә капитан Ә. Ғәбитов менән майор Нафиков та тора, икеһе лә Миәкә районының “Кречет”ты килтергән Илсеһол ауылынан. Ғәбитовка колхоз председателе өндәшә:

-- Ауылдашым, үзебезҙең “Корос ат” (“Кречет”) тигән был айғырҙы үзең менеп ал инде, дошманды еңеп кайтығыз! – ти. Ә был Ғәбитов – Кусимовтың урынбағары. Һуғышта ул ысынлап та һумалалай кара “Корос ат”ты менеп йөрөнө.

Дивизия комиссары Нәзировтың Баймак конезаводы бүләк иткән ерән айғыры бар ине, Ғәбитов Брянски фронты Озерки буйында яраланып госпиталгә киткәс, шул “Кречет”ты ла алды үзенә. Иң һуңынан уны капитан Ибраһим Фәттәхов менде.

Һүр. 12. “Кречет”ка – “Корос ат”ка атланған Һылыукай (Һылыу Әхмәтова?). Сталинград фронты, 1942 й. Л. Якубов фотоһы.

Польша ерендә Люблин калаһынан Лодзгәсә 175 сакрымды карайғыр (“Кречет”) дағайы килгән. Таш юлда юртканда тояктары астынан оскон сәсрәп бара (минең ат дағалы – ут сакмай, ә унан оскон сыға, йәнәшә юртып барабыз).

Күп аттар үз вақытында ашамаһа бойоға, ә был, тәүлектәр буйы ашамаһа ла, бодрый. Теләгән бер ағасты, кәртәне кимереп ашап бөтә. Сос, акыллы. Аттар менән бергә бәйзә торғанда, мотор тауышын ишетеп, бейей башлай, тирләй (башкалар – юк).

Калеш (Польша) йәғни Берлин капткаһы алдында һөжүм әзерләгәндә Фәттәхов бер “ярты”, закуска алып килгән (4-5 партбилет килтергән – яңы алынғандарға тапшырырға). Шешәне асмағайнык та – тревога булды: 19 фашист бомбардировщигы килә (Кояш байымағайны). Бына икенсе төркөмө лә күренде. Юл кырыйында канау, һикереп төшөп, канау буйына яттык. Шуны күреп, карайғыр за үзе килеп канау буйына ятты. Коневодтар, аттарзы ебәрәп, үззәре ергә һырышкан. Башка аттар, сабышып, урманға кереп киткән, ә был, “Кречет”, коневод әргәһенә һузылып яткан...

Атлағанда бейеп бара (куштан кыззар көйәнтәләп һыузан кайткандай). Ауылда сакта колхоз председателе 1 Май байрамдарында уйната торған булған уны.

Исемен белә: “Кречет!” тип сакырһаң, әллә кайзан осоп килеп етә. Ни тиклем ас булһа ла, теләһә кем биргән азыкты алмай. Коневод килә, һөйә, шәкәр киҫәге каптыра. Шуны һура, шунан һуң ғына ашай.

Эшелонда. Товарный вагонды урталай бүлеп, бер якта – 4, икенсе якта 4 ат. Вагонға мостиктан менәләр, төшәләр. Ике атка бер һалдат бара вагонда.

Өфөнән Брянскиға тиклем үттек эшелонда. Өс урында туктап (ике тәүлеккә бер) аттарға прогулка яһанык (тик тороп аяктары ойой). Тукталыузар – 1-1,5 сәғәткә, шул арала сабып йөрөп киләләр.

Шундай осрак булды: бер офицер (Лисин) Тула тирәһендәге бер тукталышта 3-4 километр алыҫлыкта күренеп торған бер ауылға коневодын йомош менән ебәрә. Эшелон кузғалып, тегеһе торған да калған. Өс көндән һуң кыуып етте аты менән.

Эшелонда 25 вагон, һәр вагонда 8 ат – бөтәһе 200 баш.

Штаб, политбүлек айырым вагонда бара.

Фронтка 23 километр калғас, вагондарзан төштөк, корал алдык (Тербуны-II-лә). Шунда 8-енсе корпуска кушылдык. 20 көн самаһы коралдарзы өйрәндек, 2 июндә Олымь йылғаһы буйында һуғышқа керзек.

Зур йылғаларзы кисеү. Ат һәйбәт йөзә ул, ләкин алдан ук өйрәтергә кәрәк йөззөртөп. Юғиһә, карғып, алғы аяктарын күтәрә лә арт яғына бата. Вак йылғаларза атты йөзөргә өйрәттек. Яугир алдан етәкләп, йөзөп бара.

Зур йылғаны кискәндә һәр кемгә резин ток бирелә. Кейенеү нәүбәтенсә, өҫ-башын тултыра шунда. Токто, 1,5 метр ара калдырып, эйәргә бәйләй. Ток һыу өҫтөндә күлкеп бара. Эйәрзең ике яғындағы сөмкәгә патрондарын һала, автоматын беркетә. Ат менән бергә һыуға керә, тәүзә атлап баралар (һалдат һыу түбәнендә -- ат ышығында булырға тейеш). Ат йөзә башлағас, һыңар кулы менән ат ялына тотона, икенсеһе менән ишә. Тезгендән алырға ярамай, сөнки тейеү менән ат туктап, батырға мөмкин. Ат сапсына башлаһа, яугир уның койроғона йәбешә. Һыу төбөнә аяк тейеү менән ат туктай. Яугир токто, коралдарзы ала, сыға, кейенә, әзерләнә, атакаға китә, ә ат һыуза кала. Коневодтар килеп, аттарзы ышыкка алып китәләр.

Кисер алдынан тәүзә разведка ебәрәп, аръякта әрәмәлек, һазлык, дошман һирәк урынды табып сығабыз төндә. Таң аткас, тотоналар атырға, бомба ташларға, ләкин без инде нығынып өлгөрәбез.

Березина йылғаһы янында (Чернигов калаһына якын) һыбайлы атакаға ташландык (Белов китабының 86-нсы бите). Фашистар яғында венгер кавалерия частәре һәм һатлыкйән Дон казактары булды. Без, 8-енсе һәм 2-нсе атлы корпуслар, Белоруссияла һазлыкка батырзых уларзы. Немецтарзың үззәренә кавалерия частәре булманы. Ләкин, уңайы тура килгәндә, фашист командирзари ла ат менеп йөрөнөләр.

Белоруссия фронты—Речица калаһы, Гомель яны. Кусимовты шунда дошмандың дүрт һыбайлыһы камап ала; бер юлы өс кылыс (ике кулында һәм берәһе запаска ауызында) менән сая алышып, еңеп сыға (бәлки, легендалыр? – Й.С.).

Кавалерия аттары разведкала киң кулланыла. Мәсәлән “тел” алып кайтыу (эйәргә, йәки эйәр алдына аркыры һалып).

Дивизияның һәр бер полкында, эскадронында ат дағалаусы бар. Марштан һуң (300-400 километр үткәс) ветврач аттарзы карап сыға, шунда ук дағаларға куша.

Фураж. Төйөкләнгән (тюковый) бесән һәм һоло бирелә (нормаль шарттарза). Күп вакыт улары килеп етмәй. Шуға күрә күбәһенсә “подножный корм”да – һәр һыбайлының селтәр капсыһы бар. Бесән-фәләһ күрәһенә менән үк, капсыкка төйгөсләп тултыра ла эйәргә бәйләй, туктағас ашата. Брезент торба бар – һоло һалып, аттың башына бәйләп куя. Һоло нормаһы ике тәүлеккә бирелә, бер көнлөгән ашата, икенсә өлөшөн “НЗ” итеп һул як сөмкәлә һаклай. Уң яктағыһында – патронташ, таһтымал, ат кырғысы һәм сепрәк (атты, йыуғас, һөртөп короторға).

Шайморатов ак куляулығы менән һыпырып карай атты, карайһа – “художник!” тип битәрләй.

Трофей күп файзаланыла.

Вак йылғаларзы (Олымь, Березна) на-ходу сығаһың, кейенгән килеш. Яугир шинеленә ике салғыһын кайтарып, билбауына кыһтыра. Итеген һыу күмә башлаһа, эйәргә менеп ултыра.

Аттарзың берәһе алдан үтһә, бөтәһе лә үтә -- уттан да, һыузан да...

Дивизия комиссары М. Нәзиров мәкәләһенән:

Мин колхозсыларзы башкорт аттарына айырыуса хәстәрлек менән мөнәсәбәт итергә сакырып инем. Башкорт кавалерия дивизияһына тапшырылған аттар үззәренә киммәтле сифаттарын бик якшы күрһәттеләр. Һуңғы осорза беззәң дивизия 24 төн буйына туктауһың 1200 километр марш үтте һәм шул марш вакытында башкорт аттарынан бер генә ат та сафтан сыкманы. Был, башкорт атының тыныс хезмәттә генә түгел, хәрби походта ла иң сызамлы током икәнлеген асык күрһәтте. Шуға күрә башкорт атын якшы тәрбиәләп үстәрәгә, үрсетәргә сакырам. (“Кызыл Башкортостан” гәзитенә 1943 йыл 5 гинуар №3 һаны).

Бына алдымда С.Р. Кадировтың аһәйәр йәнле бер яугиренән – Шишмә районы Яңы Ябалаклы ауылынан Хәбибйән ағай Хисмәтуллиндың (шағирәбез Миңлегөл Хисмәтуллинаның атаһының) сәләм хаты: “Йыһат әнем, һаумы! Йыһат туған ошоно бюеззәң Кадировка бер үк тапшырығың инде”, -- тип үтенгән. Тапшырғанмын,

Сабир ағай кулы менән 1972 йылдың 25 декабрендә уға яуап язылыуы әйтелгән. Инде хатты асайык:

Һаумы Кадиров!

Кадиров иптәш, мин бит һезең “Агизел” журналының бишенсе һанында безең данлы Башкорт дивизияһы хақында язған иҫтәлектәрегезге укып, самаһыз кыуандым. Илап укыным, бөтәһе – факт, дөрөс. Һаулығыңды теләйем.

Кадиров, мөмкин булла, ошоно айырым китап итеп сығар, безең Башкорт дивизияһының күргәне менән йәштәр танышһындар. Был – һезең оло хезмәт, рәхмәт.

Инде берәз үзем хақында.

Кадиров, мин һаман да колхозда эшләйем, түҙә алмайым һис. Тормошом мул, пенсия алабыз карсык менән икәүләп – икебезгә 76 һум. Ләкин һаулык юк, бигерәк тә карсык туззы, шул сәбәпле калаға китергә булдык, нисек булыр инде... Әлбиттә, ауыл һағындырыр, әммә башка сара юк, карсык эшкә ярамай. Квартира алырға тиң уйлайбыз, балалар әмәлен килтереп сығарһа.

Кадиров иптәш, был журналға язғандарың бөтәһе лә дөрөс – туңған ат иттәре ашап аяуһыз көрәшкәндәр барыһы ла хак. Мин был журналды бригада лахалыкка укыным, бик ихласлык менән тыңланылар. Азактан әйтеп куйзым: “Вот без башкорт атлылары нисек һуғыштык!” – тиң мактанып та алдым.

Кадиров, мин укыусы балалар һорауынса мәктәпкә барып, берәз һөйләп тә сыктым башкорт атлылары хақында. “Бабай, зур рәхмәт, тазалык менән йәшә!” – тинеләр...

Хөрмәтле ветераныбыз, коралдашы С.Р. Кадировтан кәңәш-тәңәш хаты алғас, 1973 йылдың 13 февралендә тағы язып ебәргән:

Кадиров дуҫ, мин берәз яззым да грипп менән сирләнем – 20 гинуарзан биреле. Был көндә азыраҡ йөрөй башланым, колхозда эшләмәйем, сөнки тазалык юк.

Кадиров дуҫ, калаға күсеү-күсмәү тураһында кәңәш бирәһең дә ул, ауыл тормошо якишыраҡ, тиң. Бына мин сирләп киттем, бик каты ятам, больницаға барырға ат бирмәйҙәр; ул ғына ла етмәһә, декабрь айының эш хақын бирмәһеләр – 70 һум, касандыр һиндәйҙер малдар игенгә кергәне өсөн... Мин караным фәкәт 25 баш колон, яланға сығарып йөрөтмәнем. Бер эгиф карт, һуғыш инвалиды тиң иҫкә лә алмайҙар, бына хәҙер малдарыма азык юк, кышты нисек сығырбыз?.. Колхоз тигәнең картайғас яратмай шул.

Кадиров, иртән сәғәт 5-тә кит, кисен 8-9-ға кайт – картайғас түҙеп буламы? Юк мал – юк, аска үлмәм, әммә әҙерәк тыныс йәшәргә ине, тиң уйлайым.

Кадиров, быныһы һинең һүзгә яуап: ауылда мал асырау бик ауыр хәҙер, туғанды ла кағыталар бит...

Шул ук конверт эсенә әлегерәк – ауырымаҫы борон язылған дәфтәр биттәре һалынған:

Һаумыһығыз, Кадиров иптәш! Һезгә күп сәләм бүләк итеп, һезгә мыкты тазалык, озон гүмер теләп калыусы Хәбибйән тиң хәтерләргәһез.

Кадиров, мине иҫкә алып хат языуыңа зур рәхмәт. Хатыңды алған көндә кунак йыйғайным, шунда кыскырып укынылар һәм һинең “Агизел” журналы ла миндә ине. Унда фотоң да бар бит. Ундағыларҙы ла укынылар за кул сәпәкәй итеп һиңә рәхмәт әйттеләр. Колагың ишетмәһә лә, зур кешеләр – Кадировтар, Кусимовтар менән танышһың икән, тизәр. Һинең ул әсәрҙе бында бер-нисә кеше укығандыр, үзем дә ике мәртәбә укып сыктым – бөтәһе лә дөрөс бит!

Мин үземдең кайза булгандарзы язып йөрөй торгас, бер калын дэфтэр тулгайны. Шуну һаклап тотһам да, госпиталдә кейемдәрзе тапшырғанда алдылар за кул сэгәтен, бритваны, язган дэфтәрзе кайтарып бирмәнеләр, бер йәврәй завсклад ине...

Кадиров иптәш, минең баш алама бит, хәтер юк – нык сир калды шул контузиянан... Үзең беләһең инде: Дон буйында сигенеп, Донга якын бер озон сокорга барып тулдык. Сокор эсе куйы агас, ер туңгайны, немец самолеты йөрөп тора. Минең бер иптәш кырыйза бер зур агаска пулемет куйып, боевой охранда тора, пулеметы королган зажигательный пулялар менән. Мин сокорга төшмәй, был иптәш янына йыш киләм; политрук Ғайсинга әйтәм, бик түбән оса, атайык, тим. Гилдин тигән иптәш атты самолетка – ут кабынды, дөрләп барып төштө. Шунуң өсөн безгә бер награда ла булманы, уны юллап йөрөүгә юк...

Шайморатов приказ бирә, наступать по направлению Сталинграда, тип. Кадиров, беләһең, илле километр яткан фашисты һарык урынына кыузык бит! Шунан барып бер совхозга керзек, кар катыш ямгыр яуа. Һалам ышығында төн тороп, иртән сэгәт 9-10-да – бер сокор һымак ерзә таллык, шул таллыкта аттарзы калдырып (дүрт атка бер кеше куйып), йәйәүләп атакаға күтәрелдек – немец каса, бер ротаһы атып булашты, беззекеләрзе лә аузарзы, ләкин үззәрен юк иттек. Минең бер коза кеше (Шишмә районы Кара Якуп ауылынан) бик каты яраланды, “коза, калдырма!” тип кысқыра. Уны йөкмәп, тал буйынан бара инек, немецтың бер танкыһы килеп сыкты тал араһынан һәм пулеметтан һиптерзе. Без бер ямга осток, минең аякка эләккән – нык түгел. Беззең ПТР якын тора ине, немец танкыһын бер атыуза яндырзы. Һалдаттары үз яктарына касалар, беззең пулеметчиктар аларын да йыкты. Береһе сатанлап тал буйына килә, беззе күрмәй, мин теге козаның аяғын бәйләп маташам. Автоматты тиз генә алып, немецты аузарзым, әлегә тыныс һымак. Козаның күлдәген алып (вещмешоктан), аяғын кысып бәйләнем, таллык буйлап барабыз, козаның хәле бөтә башланы – кан бик аға, буран кеүек бит... Беззең бәхеткә, пар ат егеүле бричка тап булды, ул минең брат ине...

...Кадиров, мин эскадрон командиры Рәхмәтуллинда разведчик инем бит. Уның менән урманга кереп етә алманык, дошман ике тапкыр минометтан атты; 26 кеше инек, шунда Рәхмәтуллин һәм 8 һалдат һаләк булды, мине шоссейка юлдан алып ырғыткан. Күз күрмәй, колак ишетмәй, күззән, танаузан, колактан кан аға. Бер иптәш йөкмәп арыш араһына килтергән; ярты сэгәттән һуш керзе, шунан Рәхмәтуллинды арыш араһына ерләнек. Мине өс километр артка санчаскә ебәрзеләр, кыйралған бер йортта минең кеүектәр ята, 11 кеше. Бер караусы-ашатыусынан башка бер кем дә юк. Якында зур ғына ауыл, беззе унда ебәрмәйзәр. Патрулдә торған бер һалдаттан, өсөнсө эскадрон кайза ята, тип һораным. Анауы ауыл кырындагы зират янында, тине. Барып табып, аттарзы һорашам. Минең атты бер сержант менгән, бик яман дөнөп килә. Ат башынан эләктереп алдым. Был ат минеке, төш аттан, тип, ат башын ебәрмәйем. Атым танып тора, сөнки Димдә ятканда вагондан үзем алдым, монгол токомло. Мин уны Балановка ауылында өйрәттем: ят, тиһәм, ята, минән башка берәүгә лә карамай – һис уның кеүек ат юктыр... Сержанттан тартып алдым, атымдан айырылмаһ өсөн, 15 көнгә полевой госпиталгә барманым. Ул атыма пуля ла теймәй, уттан да алып сыға ине. Монгол аттары зур түгел, ләкин якшылар. Шул атым һис иҫемдән сыкмай: уның менән низәр генә күрмәнек – ир канаты ат, тизәр бит. Ир башы менән ат башы күрә шул барыһын да...

Кадиров дуҫ, ат йәнле Кусимов миңа әйтә торғайны: “Кәләшеңде исеңә төшөрмә, атыңды исеңдән сыгарма!” – тип, бик дөрөҫ әйткән. Мин шул атымды кәзерләп, үзем ашамайым – атыма каптырам. Бер сак төндә шәкәр сөгәлдөрөнә тап килдек, бик үскән. Әйәр сәмкәләренә тултырзым, юлда атыма каптырып ебарам – холо юк, азык юк... Шул аткайым һаман да исмдән сыкмай, йөрәгемде өзә...

Кадиров, Димдә сакта ярышка сыктык 15 километрга. Минең атка дүрт саңғысы тағылды, мин ал бирмәнем. Шайморатов рәхмәт әйтте һәм бүләкләнеләр. Кар ярып барып сыктым алга.

Кадиров дуҫ, ерән атым хакында бер-ике шигыр язам:

Ерәнкашка аткайым,
Башын сайкай малкайым.
Алдарында холоһо бөтһә
Өзәлә йөрәк майкайым.

Ерән атымдың ялдарын
Кибланан искән ел тарай.
Фашистар каскан сагында
Арттарынан калмай юл карай.

Ерән атым сапкан сакта
Маңлай сәсен йыя алмай.
Дошмандарзы күрәп калһа,
Үзен үзе тыя алмай.

Ерәнкашка малкайым,
Калды минең аткайым.
Дәһшәтле ут әстәрәндә
Низәр күрзе икән йәнкәйем?..

Кызы һөйләй торғайны: һуғышта менеп йөрөгән шул атын исенә төшөрә лә илай-илай һамаклай, тип...

Шағирәбәз Миңлегөл Хисмәтуллинаның моңло поэмаһы бар – ат йәнле ветеран атаһының кисерештәре хакында...

Инде үземдең дә ошо ат йәнлеләр араһына килеп кысылыуымды әйтәйем.

Күренекле педагог һәм мәктәп дәреслектәре авторы Төхфәт ағай Аслаев, шундай укуы китаптарының береһенә индерергә кәрәк, тип, башкорт аты тураһында бер нәмә язып биреүемдә һорағайны. Сабир ағай һөйләгәндәргә таянып, баяғы данлы яу айғыры “Корос ат” – “Кречет” тураһында йыйнак кына хикәйә тыузы:

Корос ат

Илебезҙең көнбайышында Бөйөк Ватан һуғышы барған сакта — 1942 йылда була был. Башкортостандың Миәкә районындағы Илсеһол ауылынан бер юлы ир-егеттәрҙе һәм аттарҙы һуғышка оҙаталар. Иң алда коростай кара-йылтыр бер толпар бейеп, тояктарынан оскон сәсрәтеп бара. Уның исеме кағызға урыҫса

“Кречет” тип язылған (кайһы берәүзәр, яңылыш, “Керчь” тип йөрөтәләр), ә башкортса Корос ат тип әйткәндәр. Ул Илсеғол ауылының өйөр айғыры булды, көтөүлектә йылкы өйөрөн бәлә-казанан һакланы. Кара төндәрҙә колондарзың, тай-тулактың боғазынан алырға иткән бүреләрҙе һис яқын ебәрмәне. Яқыныраҡ килгәндәрән, сабып барып, йөнтәс елкәләренән тешләп алып бырақтырзы, корос тояктары менән тибеп баштарын ярзы. Һызылып таң аткан һайын, йылкыларзы ауыл осона кайтарып, йәмле Дим буйзарын яңғыратып кешнәп ебәрер ине. Ауыл халкы был кешнәүҙе ишетеп кыуаныр за: “Һәй, Корос атыбыз кайтты, кешнәп таңды уятты!” — тип һамаklar ине. Сөнки уның кешнәүе лә ифрат яғымлы, үзенә башка бер кешнәү ине.

Һуғышҡа китеүселәрҙе халыҡ күззән яззырғансы озатып калды. Китеүселәрҙең һуңғы хушлашыуы булып, тау башында Корос аттың йөрәк өзгөс кешнәүе яңғыраны. Дим буйзарын шаңғырткан был моңло кешнәү кешеләрҙең күңелендә мәңге яңғырап калды. “Яу кырында иҫән йөрө, Корос ат, дошмандарзы еңеп кайт! Яуға киткән батырыңды әйәреңдә алып кайт!” — тип теләне озатып калыусылар.

Корос атты Башкорт атлы дивизияһының беренсе полк командиры урынбаҫары Әсфән Ғәбитов әйәрләне, һуғыш утына керҙе. Майор Әсфән Ғәбитов та, тап Корос ат кеүек үк, Илсеғол ауылынан ине. Улар бергә утты-һыузы кистеләр, дошманды күп кырзылар. Корос аты Ғәбитовты күп тапкырҙар әжәлдән араланы. Брянск калаһы янындағы бер алышта йәзрә ярсығы икеһен дә бер юлы яраланы. Корос аттың — еңел яра, ә Ғәбитовтың — ауыр яра ине. Айырылышҡанда икеһенен тиң күззәренән әсе йәш тәгәрләне. Әсфән Ғәбитов госпиталға киткән сакта дивизия комиссары Мөбәрәк Нәзировтан үтенде: “Еңеү көнөнәсә яугир сафта кала алманым. Корос атты үзеңә тапшырып калдырам. Дошманды тар-мар кылғас, атты Илсеғолға алып кайтығыз. Шайморатов генерал шулай бойорзо. Шуға күрә үзеңдә лә, уны ла һакла инде!” Майорзың кулын кысып: “Егет башы иҫән булһа, Корос ат та һау булыр, илгә әйләнөп кайтыр!” — тип һүз бирҙе комиссар.

Әммә Нәзировка ла тиззән икенсе якка китергә тура килде. Корос атты яугир капитан Ибраһим Фәттәхов менеп йөрөнө. “Бара торған ереңә күз асып йомғансы елдереп еткерер, уттан-һыуҙан һөрлөкмәй алып сығыр. Уның менән без үлемесле күп алыштарзы үттек, күп әжәлдәрҙе еңдек. Корос ат ул әзәм һымак акыллы, түземле һәм батыр яугир”, — тип хөрмәтләп һөйләр ине Фәттәхов.

Дим туғайзарында уйнаклап үскән Корос ат ут әсендә меңәрләгән сакрымдарзы елеп үтә, алыс Днепр һәм Висла, Шпрее һәм Эльба һыуҙарын әсә. Башкорт атлы дивизияһында ул Сталинград янында ук фашистарзы камап тар-мар итеүҙә, Луганск өлкәһендә дошман тылына ярып кереп уларзы кыйратыуға катнаша. Яуыз илбаҫарҙарзы кыуа-кыуа Чернигов, Ковель, Люблин, Познань, Трептев, Бранденбург калаларын үтеп, көнбайыштан Германияның баш калаһы Берлинға дөрөп керә. Эльбаға барып етеп, уның һыуын да әсә. Кыйратылған Гитлер өңө Рейхстаг эргәһендә яугир сафта Еңеү көнөн — 1945 йылдың 9 майын каршылай.

Һуғыш бөткәс, яугирзәребез илгә әйләнөп кайта. Яуға алынған аттарзы кире кайтарыу тәртибе булмаһа ла, башкорт яугирзәре Корос атты илгә кайтарырға Советтар Союзы Маршалы Семен Буденныйҙан рөхсәт һорап алалар. Шулай итеп, Бөйөк Ватан һуғышында еңеп сыккан Корос атты 1947 йылда полковник Сәйфулла Хәбилов менән майор Ибраһим Фәттәхов Илсеғолға алып килеп тапшыра.

Яздың иң йәмле көндәре, Дим буйзары шау-сәскәгә күмелгән сак була ул. Ызылылып таң атканда, һары һандуғастар йырына кушылып, алыс-алыстарҙан ауылға үтә таныш ат кешнәүе ишетелә. Артынса ук ауылдағы бөтә аттар йөрәкһеп кешнәп ебәрә. Сихри кешнәү менән әсәрләнгән халыҡ урамға сыға әркелеп: “Корос аттың кешнәүе, Корос ат кайтып килә!..”

Ауыл оsonда, ысынлап та, текә тауҙан Кояш һымаҡ тәгәрләп төшөп килгән Корос ат — һуғыш батыры күренә, күзҙәренән һағыныу катыш шатлык йәштәре аға. Ауылдаштар, йүгереп барып, яугир толпарҙы муйынынан косаклайҙар, уға кушылып илайҙар... Әйе, күп батырҙар, кайта алмай, яу кырында ятып калды... “Кайҙа ғына бармай, низәр күрмәй ир-егеткәй менән ат башы!” — тип йырлай бит халкыбыҙ...

23.02.1995.

Ағизелдән Эльбағаса барып етеп, тыуған ауылына **Еңеү** менән әйләнеп кайткан был яугир башкорт толпарын баш калабыҙың **Еңеү баксаһында бронзанан һынландырырға кәрәк ине** (төҫ-һүрәте һаҡланған)... Өгәр рәсми органдар кузғалмаһа, илдән иғәнә йыйып эшләтергә мөмкин.

Рухи-мәҙәни мөхит

Быларын да, үтенесем буйынса, Сабир ағай үлеренә бер йыл калғанда үз кулы менән яҙып биргәйне.

Кайһы бер иҫтәлектәр

112-нсе Башкорт атлы дивизияһының Брянски фронтындағы тәүге һуғыш уңыштары (һүз Олымь, Любанька – Озерное утарҙары төбәгендәге алыштар һаҡында бара) корпус күләмендә билгеле булып кына калманы, ә тиз арала бөтә фронтка ла таралып өлгөрҙө. Яугирҙәребезҙең батырлығы һаҡында армия һәм фронт газеталарында күп кенә очерктар баһылды.

Тап ана шул көндәрҙә Брянски фронтында “Красная звезда” газетаһының танылған хәбәрсеһе яҙыусы Константин Симонов килеп төшкән. Башкорт атлыларының кыйыу хәрәкәтен ишеткәс, ул безҙең дивизия частәре урынлашкан төбәккә юл тотта. Ул көндәрҙә безҙең яугирҙәрҙең бер төркөмө боевой ордендар һәм миҙалдар менән бүләкләнгәйне. Симонов шул егеттәрҙә күрөп һөйләшергә теләүен белдерҙе.

Һуғыш тынған араларҙа дивизияның һәүәскәрҙәр концертын ойоштора инек. Бөгөн дә шундай ук сараға әҙерлек бара ине. Курайсы Ғәйфулла Сарбаев (Баймактан) менән гармунсы Мирсәйет Ғайсинды (Өфөнән) бик тиз табып килтерҙеләр. К. Симонов, йылмайып, ошондай һорау бирҙе:

-- Йә, ни эшләйбез? Йырлайбыҙмы, бейейбезме? Әллә дошманды тукмарға китәбезме?

Сарбаев та юғалып калманы:

-- Безҙең тик яткан юк ул, иптәш батальонный комиссар, -- тине, -- эш араһында йырлап та, бейеп тә алабыҙ!

Симонов, курайҙа “Азамат”ты тыңлап бөткәс, үзе һүз башланы:

-- Был курайҙа яңғыраған көй боронғорактыр, ахыры, шулаймы? Йырлап та ишеттерә алаһығыҙмы шуны?

Сарбаев ялындырып торманы:

Алыстарзан ғына, ай, күренә
Ирәмәлкәй таузың ак ташы.
Кайза ғына бармай, низәр күрмәй
Ир-егеткәй менән ат башы.

Симонов һорауы буйынса, йырзы тиз генә бергәләшеп урыссаға тәржемә иттек. Төнгә карай К. Симонов корпус комиссары Н. Белов менән бергә күрше 14-енсе дивизия урынлашкан төбәккә китеп тә барзы.

Күп тә үтмәй, “Красная звезда” (1942 йыл 31 июль) газетаһында “Башкорт дивизияһында” тигән очерк-һүрәтләмәһен күрзек. Уны без бөтә полктарза, эскадрондарза кулдан-кулға йөрөтөп укынык. Ул безгә зур дәрт бирзе.

Башкорт кавалерия дивизияһы Сталинград өсөн алып барылған каты һуғыштарза нык катнашты. 19 ноябрьҙә башланған зур һөжүм, билдәле булыуынса, дошмандың Сталинград янындағы төркөмләнешен камап алыу, юк итеү менән тамамланды. Безҙең дивизия 8-енсе атлы корпус составында Ростов өлкәһенең Морозовский, Обливская, Тацинская тимер юл станцияларын һәм Усть-Белая Калитва калаһын азат итеүҙә каһармандарса катнашты.

Ана шул көсөргәнешле һуғыштарза политбүлек башлығының комсомол буйынса ярзамсыһы Н. Азнағолов (Бүздәктән) менән языусы Шакир Насиров яраланып, тылға госпиталгә озатылды. III. Насировтың яраланыуы политбүлек органы “Кызыл атлылар” газетаһына наҡ кына ауырлыҡ килтерзе. Былай ҙа етешмәй ине хезмәткәрҙәре. Бигерәк тә газетаның редакторы Али Карнай нык кайғырзы. Насировты ул эшлекле, ижади тәбиғәтле булғаны өсөн ярата һәм уға ышана ине. Насиров урынына Башкортостандың Көйөргәзе район газетаһында эшләп киткән Йәмилев фамилиялы политрукты ваҡытлыса саҡырып торорға булдык.

Ошо еңеүле һөжүм менән алға барған көндәрҙә, декабрь башында булһа кәрәк, дивизияға языусылар – Кадир Даян менән Әхнәф Кирәй (Кирәй Мәргән) килеп төштөләр. Дивизияның икенсе эшелоны Тацинская станцияһында, ә беренсе эшелон (шул хисаптан политбүлек тә) Уст-Белая Калитва калаһында ине. Эштен, әлбиттә, тығыз сағы. Шулай ҙа ваҡыт табып, комдив уларзы ла кабул итте. Иртәгәһенә икеһен дә штатка алыу тураһында бойорок булды. Улар политбүлек органы “Кызыл атлылар” газетаһына беркетелде.

Тап шул көндәрҙә лейтенант Атаев төркөмөнөң Усть-Белая Калитва каршыһындағы (йылға аръяғында) калкыулыҡ өсөн алып барған каты һуғышта геройзарса һәләк булыуы тураһында хәбәр таралды. Кирәй Мәргәндең газетала эшләү тәжрибәһе бар икән – был подвигты тиз генә элеп алды ла корпус, армия, фронт газеталарына хәбәрҙәр, һүрәтләмәләр ойошторзо. Вакиғаларзың кызыу эзенән атаевсылар тураһында хатта берәй брошюрамы, китапмы сығарыу тураһында һүз кузғалды. Ләкин кайза сығарырға? Билгеле, фронт шарттарында мөмкин түгел был. Бының өсөн бик оператив рәүештә Өфөгә кайтырға кәрәк, Кайтарып ебәрергә лә мөмкинлек булыр ине, фронтка тылдан самолеттар осоп тора, ләкин Кирәйҙең үҙен күндәрә алманык.

-- Иптәш батальон комиссары, -- тине ул, -- мин әле яңы ғына бында килеп төштөм бит. Ныклап танышырға ла өлгөрә алмаһым. Мин кабат әйләнеп килгәнсе, дивизия әллә кайза буласаҡ бит. Атаевсылар тураһында һуңынан, иркенләп язып сығырбыз.

Һуңынан был турала Кирэй Мәргәндең хәтеренә төшөрзөм, әлбиттә. Ул миңә үзенәң “Утыз батыр калкыулығы” тигән очерыгын күрһәтте. Был әсәре заманында республика газетаһы биттәрәндә донъя күргән һәм мәктәп дәрәсләктәрәндә, хрестоматияларза күп тапкырзар баһылған. Укытыусылар был материалды әлегәсә дәрәстә һәм мәктәптәгә тәрбиә эшендә файҙаланалар икән.

**Һүр. 13. Ундан һулға: Кадир Даян, Сәйфулла
Хәбилов, Хәлил Хәмитов (Ергәндән).
Германия, 03.04.1945**

Кадир Даян менән Кирэй Мәргән килгәс, “Кызыл атлылар” газетаһының эше шактай йәнләненеп китте. Кыска очерктар, һүрәтләмәләр, шиғырзар бирелә, халык ижады өлгөләре – мәкәлдәр, әйтемдәр, йыр, такмак йыш кына күренә башланы. Былар бөтәһе лә беззәң боевой газетаның йөзөн үзгәртте, үтемле яһаны, яутирзәр уны көтөп ала, кулдан-кулға йөрөтөп укый. Үззәре лә вакыт табып языша, йыр, такмак, бәйет кеүек нәмәләр ижад итеп, һалып ебәрәләр ине. Шундайзарзың береһе эскадронға

сығып йөрөгәнәндә Али Карнай кулына килеп кергән. Башта уны бер яутир, кемгә тапшырырға белмәй, кеңәһәндә оҙак йөрөткән. А. Карнай уны кыр сөмкәһәнән алып кәңәш һорай:

-- Бик кызык бер бәйет табылды, ни эшләтәйек икән? Әллә газетабызза баһып сығарабызмы?

Бәйетте бергәләшеп (Кирэй Мәргән менән Кадир Даян да бар ине) укып карайбыз. Исеме лә юк, башы ла, аҙағы ла. Әммә үзе күңелде тартып тора:

Арғы якта иҫкән елдәр
Бирге якта иҫерме?
Иҫкән елдәр сәләмемде
Илгә алып китерме?...

Бераз укығас, уны кем язғаны асыкланды:

Кызыл әрмейес Якупов
Башкортостан иленән.
Язым ошо бәйетемде,
Яраланғас билемдән...

Материал безгә окшаны, ләкин бик озон ине. Ә беззәң фронт газетаһы бик бәләкәй күләмдә сыға. Бүлөп-бүлөп биргәндә лә, биш-алты һанға һузыласак. Мин уны тылға – “Кызыл таң” газетаһына (ул сакта “Яңы ауыл” тип атала ине) ебәрергә кәңәш бирзем. Кирэй менән Даян да быны хуп күрзәләр. Карнай, баш сайкап торзо ла:

-- Ай-һай, иптәштәр, барып юлығырмы икән? – тине. – Хәрби почта бындай күләмлене үткәрмәҫ. Берәй делегация килгәнән көтөргә тура килер инде, былай булғас. Ә материал йәл, әрәм була...

Шулай за бер-нисә айзан һуң был бәйет А. Карнай иҫкәртмәһе менән “Дон далаларында” тигән исем астында “Кызыл Башкортостан” газетаһында баһылып сыҡты (1943 йыл 11 май) һәм шунан һуң да төрлө йыйынтыктарҙа күп тапкырҙар кабатланды.

Һүр. 14. Һуддан уңға: С.Р. Кадиров һәм Фәйзи Ғәскәров.

Сталинград фронты, 1942. Л. Якупов фотоһы

Халыҡ ижады менән күберәген Кирәй Мәргән кызыкһына ине. Ул хатта хәрби частәрҙә сыға торған “Боевой листок”тарҙа урынлаштырылған көләмәстәрҙе, һәр төрлө такмактарҙы күсереп алып йөрөгән. Башта был миңә сәйерерәк тойолдо. Ни өсөн, тигәндә, минең теләк – яҙыусыларҙы күләмлерәк, эрерәк һәм мөһимерәк эшкә файҙаланыу, уларҙың иғтибарын яутирҙәрҙең көндәлек боевой эшен теркәп барыуға йүнәлтеүҙән ғибәрәт ине.

-- Йыры-такмағы ярай инде, -- мин әйтәм, -- бәйет сығарыу за була торған эш. Электән дә һалдат бәйеттәре күп сыҡкан. Ә был анекдот-көләмәстәрҙең ни кәрәге бар? Ваҡытыңды юккараҡ әрәм итмәйһеңме икән?

-- Дөрөһ, -- ти был, -- көләмәс (анекдот) атамаһы үҙе үк сәйер ишетелә колакка. Әммә, иптәш батальон комиссары, көләмәстәрҙә халықтың йор күңеле, уйын-көлкөгә булған һәләте сағыла. Көләмәс аша халыҡ үҙ дошмандарынан көлә, уны мыҫкыллай, юкка сығара. Унан һуң, бындай юмор һәм сатира менән һуғарылған ижад төрҙәре һуғышсыларҙың рухын күтәреүгә ярҙам итә бит. Мин уларҙы хатта газетала урынлаштыра барыр инем. Башка боевой газеталарҙа улар күрәнгеләп тора...

Шунан ул көләмәстәрҙең бер-нисәһен укып ишеттерҙе, бына улар:

-- Әй Фриц! Ни эшләп һин үз ротана кайтмай йөрөйһең?

-- Рота тигәһең, һеpp лейтенант, мин үзем буламын инде”...

Кыҫка ғына ошондай һөйләшеү (диалог) аша немец-фашист ротаһының юкка сығыуы, йәғни бер һалдатка тороп калыуы күҙ алдына баһтырыла. Был, әлбиттә, көлкө тыуҙыра, укыусыға тиз барып етә. Йәки бына тағы ла бер миҫал:

“-- Әй, был немец һалдаттары ниңә йока кейенгән? Шинелдәре лә беззекенән йокарак, гимнастеркалары ла...

-- Сигенгәндә йүтерергә еңел булһын тип шулай кейенә улар”...

Күрәһегез, быныһы ла көлкө уята, дошман ғәскәренең сигенергә әзер тороуы тураһында һөйләй. Бындай көләмәстәр, дөрөштән дә, фронт газеталарында, беззекендә лә басылғаланы.

Кирәй Мәргән, яйы килгәндә таныштырып калайым, тигәндәй, кыр сөмкәһендә йөрөгән тағы күп кенә ижад өлгөләрен укып ишеттерзе, бына бер-нисәһе:

Ике мылтык, бер мылтык –

Беренән-бере артык.

Иртә лә янда, кис тә янда –

Һөйгән йәр кеүек танһык.

Һүз юк, бындай қысқа күләмле такмактар за кәрәк, улар яугирзәрзең рухын күтәрә. Йәки бына:

Ике кылыс, бер кылыс,

Кыны – еҙ, үзе көмөш.

Көнгә ялтырап тора,

Немец калтырап тора, --

Бер һелтәп алдым,

Кынына һалдым...

Быларзан башка тағы ла бер-нисә бәйет укынык, йыр һәм такмак өлгөләре менән таныштык:

Донда икән, бында икән

Һуғыштың иң катыһы.

Каты һуғыш барған сакта

Күренмәй көн яктыһы.

Донда икән, бында икән

Сығып каршы алалар.

Илашып рәхмәт әйтәләр,

Беззе озатып калалар...

Минең үземә бигерәк тә фронт шарттарында язып алынған мәкәлдәр окшаны. Мәсәлән: “Аттың даны – егет кулында, егеттең даны үз кулында”. “Аттың матурлығы – башында, егеттең матурлығы түшендә”. “Аттың якшыһы алға сыға, егеттең якшыһы данға сыға”. “Үтмәс кылысты билдә йөрөтөү зә ауыр”. “Ағастың баһаһы – биргән емешенә карап, яугирзең баһаһы күрһәткән батырлығына карап билдәләнә”.

Мәкәлдәр араһында хатта шиғыр кеүек яңғырағандары ла бар ине:

Разведчик булһын үткер,

Сабельник булһын сапкыр,

Связной булһын оскор,

Коневод булһын тапкыр,

Ярзамсың булһын йылғыр,

Менгәнен булһын айғыр...

-- Быларын, -- мин әйтәм, -- үзебеззең боевой газетала бирә барырға кәрәк. Әлбиттә, иң якшыларын ғына һайлап.

Боевой газетала, әлбиттә, бирә барырбыз, иптәш батальонный комиссар, -- ти Кирәй Мәргән, -- әммә бындай материалды йыйыу эшен дауам итергә кәрәк. Халык ижадының ошондай матур ынйыларын без зә йыймаһак, кем йөрөр улар артынан? Сүпләп, туплап барайык әле, күз күрер. Бәлки, иҫән кайһак, "Башкорт кавалеристарының ауыз-тел ижады өлгөләре" тигән берәй йыйынтык сығарып булыр.

Уның кыр сөмкәһендә оҙак кына йөрөп, илгә кайтҡас улар "Һуғыш фольклоры" тигән нам аштында 1944 йылда Өфөлә айырым китап булып басылып сықты. Был йыйынтык, һуңлап булһа ла, безгә фронтка килеп етте. Ләкин К. Мәргәнгә халык ижады өлгөләрен әйтеп яззырткан һуғышсыларың һәм командирҙарың күбеһе дивизияла юк ине инде. Ауыр һуғыштарҙа күптәр яраланып, госпиталгә оҙатылған, ә байтағы батырҙарса һәләк булған. Был бәләкәй генә китап безгә халкыбыздың аҡылын, патриотик тойғоларын алып килде, изге яуға өндәне.

Талантлы шағир Кадир Даян ул көндәрҙә күп кенә боевой шиғырҙар ижад итте. Уның шиғырҙары еңел укыла, күңелдәргә тиз барып етә ине. Кайһы берҙә хатта йыр итеп йырлап йөрөнөләр:

Башкорттар китте һуғышҡа,
Озатып калды Күк Урал.
Ат уйнатып алдан бара
Шайморатов генерал...

Был бөгөнгө көндә лә бик тулкынландырғыс, монументалб яңғырай. Кадир Даяндың шиғырҙары боевой газетабызға ла күп кенә басылып сықты. Шағир фронтта үз шиғырҙарын йыш кына үзе лә укып ишеттерә ине:

Атың ауһа һуғыш кырҙарында,
Йәйәү төшөп дошман кырырһың.
Аяктарың талһа, ергә ятып,
Күкрәк менән алға шыуырһың.

Атым якшы, тимә, һай, егетем,
Ат һынала бейек тауҙарҙа.
Ирмен, тиһәң, көсөң яуҙа күрһәт.
Ир һынала канлы яуҙарҙа!

Шағирҙың фронт шарттарында язылған кайһы бер әсәрҙәре, кулланма-наказ кеүек, халык күңелендә тыуған мәкәлдәй үткер:

Һалдат бозмаҫ биргән антын,
Һалдат анты бер була.
Антын бозмаған егеттәр
Ил алдында ир була.

* * *

Туғандаш Украинаны фашист илбаһарҙарынан азат итеү барышында фронт газеталарында украин халкы менән туғанлыҡ һәм дуҫлыҡ темаһын нығыраҡ яҡтыртыу бурысы куйылды. Безҙең “Кызыл атлылар”ға ла украин халкына туғандарса ярҙам күрһәтеү темаһына арналған төрлө хәбәрҙәр, һүрәтләмәләр, очерктар, шиғырҙар бирелә килде.

Шул көндәрҙең береһендә безҙең корпус беркетелгән армияның политбүлек органы “Боевой товарищ” газетаһының хәрби хәбәрселәре килеп төштө. Шул газетала башкорт яугирҙәре өсөн башкорт телендә махсус бит сығарырға кәрәк. Фронт шарттарында, билдәле, бындай бурысты башкарыу оҙакка һузылмаҫка – шунда ук үтәлергә тейеш. Махсус биттең планын йәһәт төҙөп, яҙыусыларҙы эшкә ултырттыҡ. А. Карнай үҙе украин һәм башкорт егеттәренең дуҫлығы тураһында, дөрөҫөрәге, Крепак фамилиялы украин егетенең (командир) каһарманлығы тураһында “Дуҫлыҡ” тигән очерк яҙды. Был очерк подвал итеп бирелде. Кирәй Мәргән дивизияның күптән түгел Украина ере өсөн һуғышып һаләк булған әлегә утыз каһарман тураһындағы “Башкорт халкының батыр улдары” тигән очерк-һүрәтләмәһен үзгәртеп, кыскартып эшләп бирҙе, уны биттең үзәгенә урынлаштырҙылар. Кадир Даян “Атлы егеткә” тигән шиғырын килтерҙе. “Сәләм һиңә, Украина!” исемле ялкынлы редакцион мәкәлә язылды. “Кызыл әрмис Батталов”, “Сержант Багаев инициативаһы”, “Героик подвиг” кеүек вағыраҡ хәбәрҙәр ҙә урынлаштырылды. Шунан был биткә “Башкорттар Украина өсөн һуғышта” тигән дәйөм баш бирелде. Аҫка вағыраҡ хәрефтәр менән: “Башкорт егеттәре! Тыуған Уралдың, йәмле Украинаның – барлык Советтар Союзының азатлығы өсөн алға!” – тигән лозунг куйылды. Был материалдар бөтәһе лә урыҫса сыккан газетала башкорт телендә бирелгәнлектән, наборҙы безҙең поход типографияһында йыйырға тура килде. Шулай итеп, “Боевой товарищ” газетаһының бер бите – армия типографияһында, икенсеһе, йәғни башкорт телендәгеһе, дивизия типографияһында баҫылды.

Был сара, билдәле, безҙең өмөттө тулыһынса акланы. Башкорт һәм украин яугирҙәре араһында дуҫлыҡ, берҙәмлек көндән-көн көсәйә барҙы, ул дуҫлыҡ безҙе, кула-кула тотоп, бергә атлап, яуыз дошмандың кара өңө Берлинға илтәп еткерҙе.

Сабир Кадиров.

31.05.1983.

Яугир тураһында һуңғы иҫтәлек

Сабир Рәхим улы Кадиров ғүмере буйына үзенең бик күп язаштары тураһында йылы иҫтәлектәр яҙды, уларҙың дөһшәтле яҙағы батырлығын, кешелеклелеген данланы. Был моңло йыр ана шулай күп йылдар буйына өҙлөкһөҙ дауам итер кеүек ине. Әммә тәкдир аяуһыҙ... һуңғы тапкыр кулына кәләм алыуына тейәл егерме ике йыл тулып үткәс, ветеран иҫтәлектәре шәлкеменә һуңғы нөктә куйғандай, уның үҙе тураһындағы әскерһеҙ һәм моңло ядкәр өҫтәлдә:

Хәтеремдә калғандар

1941 йыл. Немец фашистары илебезгә басып керзеләр... Ватанды һаклау өсөн һәр кем яуга китергә әзер. Һөйөклә атайыбыз Кадилов Хәбир Рәхим улы 1941 йылдың август айында фронтка китте. Әсәйебез Хәтимә менән без -- өс бала тезелеп калдык. Иң зуры Динара (мин) – 8 йәштә, улы Рев – 5 йәштә, ә иң бәләкәсебез Венераға ни бары 2 йәш ине. Атайыбыз шул 1941 йылдан алып 1945 йылдың 3 мартына тиклем һуғыш кырында, яуза булды. Ул Воронеж шәһәр, Орел, Брянск, Курск калаларын дошман ғәскәрзәренән азат итеүгә катнашып, Белоруссияны, Польшаны азат итеү һуғыштарында каты яраланып госпиталгә әләгә... уны Глейвиц тигән бәләкәй шәһәрзә ерләп калдыралар. Бөйөк Еңеүзәң 60 йыллығы айканлы минең кызым – атайымдың ейәнсәре Роза үзенәң улдары Урал, Илдар менән атайым әззәренән барып, кәберен әзләп таптылар, сәскәләр һалдылар.

Атайым бик оптимист кеше ине. Хаттарында: “Хәтимә, балалар менән беззә көтөп тороғоз, озахламай Берлиндә аласакбыз – дошманды еңеп кайтырбыз”, -- тип язғайны... Ул шулай ук оптимист Сабир олатайымдың бер туған әнеһе ине. Сабир, Заһир олатайзар – атайымдың ағайзари дошманды еңеп иңән-һау әйләнеп кайттылар, тормош дауам итте...

Атайымдан 8 йәштә тороп калған булһам да, тырыша-тырмаша үсеп, 1950 йылда Бәләбәй районы Тузлыккыуыш урта мәктәбен уңышлы тамамланым. Ауылда балалар укытып, юғари укыу йортонда ситтән тороп укырмын, тип йөрөй инем, сөнки әсәйемә донъя көтөүзәре бик ауыр – Рев туғаным 7-нсе класты ғына тамамлаған, ә Венера һеңлем 4-енсе класта ғына укый. Ләкин беззәң туған йәнле, хәстәрлекле Сабир олатайыбыз мине Өфөгә сакырзы: “Динара кызым, бөтә документтарыңды ал да тиз арала килеп ет”, -- тине. Кыуанып, аттестатымды күтәреп барып керзем. Мине үзә пединститутка килтереп, документтарымды тапшырышты. Үззәрендә йәшәтеп, экзамендарға әзерләндертте. Аттестатка 11 экзамен биргәйнем, институтка 7-не тапшырдым. Сабир олатайым сакырып алғансы, Өфөнә күрмәгәйнем, бик зур кала икән, тип хозурландым. Институт биналарын күреү – үзә бер ғүмер ине минең өсөн! Ә бит ауылда урта мәктәп тигәнәм – әлекке мәсеттәрзә һүтеп яһалған ғына ине.

Хәзәр шуны уйлайым: Сабир олатайым атайзарса хәстәрлек күргән бит ул вакытта! Көн дә икеһе лә әштә, өйзә яңғызым калам. Үзә үзәк базарға барып итен, кәбестәһен, кишерен алып кайтып бирә ине миңә. “Динара кызым, бына ошоларзан аш бешереп аша, ас ултырма. Экзамендарыңа якшылап әзерләң”, -- тиер ине.

Экзамендарзан һуң кайтып китеп, әсәйгә бераз йорт әштәрендә булышканда, институттан сакырыу килеп төштә -- кабул ителгәнмен! 1 сентябргә коштай оһоп барып еттем. Өсқә кейергә булмаһа ла, кайғырып тороу юк инде. Әсәйем ашарға тип биргән аксаһына һырған көпәйкә алып кейеп, укый башланым, пединституттың дөйөм ятағынан урын бирзеләр. Атайым Бөйөк Ватан һуғышында һәләк булғас, уның ғаиләһенә, балаларына льготалар бар ине.

Шулай итеп, Башкорт Дәүләт педагогия институтын 1954 йылда тамамлап, әшләй башланым, ғаилә лә короп ебәрзем. Аллаға шөкөр, ике кыз үстәрзем. Өлкәнә Энже әлегә көндә математика укытыусыһы булып әшләй. Икенсәһе Роза француз теленән укыта. Үзем күп йылдар буйына урта мәктәптә укытыусы, директор ярзамсыһы, директор булып әшләнем. Йәмәғәт әштәрендә лә әүзем катнашып, ауыл Советы депутаты, район Советы депутаты булып күп тапкырзар һайландым. 11 йыл

Благовар касаба Советында председатель булып эшлänем. Әлеге көндә Энже кызым һәм ейән-ейәнсәрзәрәм менән бергә Өфөлә йәшәйем. Артурыбыз Нефть институтын тамамлап, армияла икенсе йыл хезмәт итә. Светлана 11-енсе класта укый. Мин, оләсәй кеше, язмышымдан кәнәғәтмен. Кәзерле Сабир олатайыма уның хәстәрлектәре өсөн бер туктауһыз рәхмәт укыйым. Ул беззе, балаларыбыззы бик ярата ине. Туғаным Рев, атайымдың шахматын алып, Сабир олатайыбыз янына китә лә икәүләшеп шахмат уйнайзар ине.

Сабир олатайымдың атаһы – беззең бабакайыбыз Ғәбделрәхим 1953 йылға тиклем үз нигезендә йәшәне, 83 йәшкә етте. Сабир олатайыбыз йыл да уның хәлен белергә кайта ине. Ә мин 9-ынсы класта укығанымда уларзың янына барып, үтенестәре буйынса “Таштуғай”, “Сибай” кеүек озон көйзәрзе йырлай инем.

Сабир олатайым бик тә йыр, моң ярата ине. Ғүмеренең һуңғы көндәрәндә Өфөнөң 21-енсе дауаханаһында ятканында янына йыш барып йөрөнөк. Ауыр хәлендә булһа ла, барыбыззы ла таныр ине. Шундай көндәрзең береһендә ул мине күргәс тә хәлһез генә тауышы менән “Сибай”зы һузып ебәрзе. Янына ултырып, башын тотоп, акрын ғына икәүләшеп моңландык:

Йәшел генә сана, зәңгәр дуға,
Ектерһәнә, Фатимам, туратка.
Йүгереп кенә яныңа кайтыр булһам,
Ирешер инем, Фатимам, моратка.
Һандуғастар һайрар, ай, ер түгел,
Кәкүктәр зә сакырыр ер түгел.
Илама ла, Фатимам, ай, илама,
Йүгереп кенә кайтыр ер түгел...

Шул йырзан һуң бер азна ғына йәшәне...

Сабир олатайымды үзенәң тыуған ауылына (Бәләбәй районы Тузлыкыуышга) алып кайтып, райондаштары, ауылдаштары кәзерләп ерләнеләр. Бик зурланылар уны! Әле лә кәберенә сәскәләр һалынып тора. Ауыл мәктәбе музейында уның кәрәкле китаптары, фотокарточкалары, фронт язмалары һаклана. Якты иштәлеге мәңге ил йөрәгендә калыр. Амин!

Сабир олатайым! Кәзерлебез һин беззең! Һин һәр вакыт беззең менән! Һин – мәңгелек!

Динара Кадилова-Терёголова. 30.10.2005.

Мәңгелеккә күскән ветеран инде беззең данлауға ла, хурлауға ла битараф, әммә якты донъяла сағында каһармандың кәзерен белмәүзәре, ғүмере буйына бәғзеләрзең рәхмәт урынына һәмһөз рәһметеүзәре өсөн әрнеп тә куя йөрәк. Хатта “Энциклопедия”ға ла, кәбәктәй килбәттәрен киреп үззәре йәпләшһәләр зә, уға ярты ус ясыһындай за урынды бирмәгәндәр. Һәр нәмәне үзенәң накыс аршынында бизмәнләткән “энциклопедист”тың тар күңеленә һыйышмаған, күрәһең. Әммә вакыт иләге тос бойзайзы кәбәктән үзе айыра...

ОБСТОЯТЕЛЬСТВО ГИБЕЛИ М.М. ШАЙМУРАТОВА

В 70-х годах, когда я собирал материал для задуманного мною романа о славной 112-ой (впоследствии 16-ой гвардейской) Башкирской кавалерийской дивизии, глубоко меня взволновал героический рейд дивизии в тыл немецко-фашистских захватчиков в феврале 1943 года и трагическая гибель тогда командира дивизии генерал-майора М.М. Шаймуратова. И на этой почве я крепко подружился с бывшим заместителем начальника (а во время рейда начальником) политотдела дивизии гвардии майором запаса, ныне покойным (пусть Аллах место ему определит в раю!) Сабиром Рахимовичом Кадыровым, который всячески помогал мне в означенном деле. И я тоже старался не оставаться в долгу: в Башкирском книжном издательстве в моей литературной записи вышли его книги о боевом пути дивизии и лично генерале М.М. Шаймуратове “Через огни и воды” (1977), “Орел Урала” (1981), последняя была издана и в переводе с башкирского на русский язык (1985). И вот благодаря стараниям моего высокоавторитетного старшего друга летом 1971 года Верховный Совет БАССР откомандировал нас, ветерана дивизии гвардии полковника запаса С.Х. Хабирова (должен был ехать сам С.Р. Кадыров, но семейные обстоятельства задержали его) и меня, писателя, (потом к нам присоединился еще и мой коллега Р.Г. Низамов) в Ворошиловградскую область для ознакомления местами боев дивизии во время рейда и состоянием там дел по увековечению памяти о погибших. Мы имели с собою официальное письмо-обращение к местным властям об оказании нам всяческой помощи в пути, подписанное самим Председателем Верховного Совета БАССР Ф.В. Султановым, что сильно облегчило нашу поездку. Там я воочию убедился в правдивости воспоминаний С.Р. Кадырова о рейде, а также о месте, обстоятельствах гибели генерала. Нам было известно, что в октябре 1948 года там работала наша особая Правительственная комиссия под председательством С.Р. Кадырова, в числе членов которой был и профессор судебной медицины В.Г. Кузнецов. Комиссия произвела эксгумацию останков М.М. Шаймуратова и организовала его траурное перезахоронение. Здесь хочу особо отметить, пока еще не исчезло бесследно, точное месторасположение могилы национального героя: она находится на территории химзавода им. Петровского (в рабочем поселке того же имени) на середине мемориальной площадки на фоне мраморных стел с именами погибших в рейде высших командиров (в том числе нашего генерала) 7-го гвардейского кавалерийского корпуса, над ней высится отдельный памятник — фигура воина в коленопреклонной позе с венком в руках. В свое время этот памятник над могилой генерала был сооружен благодаря упорному ходатайству ветерана дивизии, ныне покойного писателя Ахтяма Ихсана; первоначально на фасаде постамента под венком имелась бронзовая доска с именем гвардии генерал-майора М.М. Шаймуратова, но впоследствии она бесследно исчезла, а могила генерала стала “могилой неизвестного воина” (фотография могилы с этим памятником после нашей поездки в 1971 году мною была опубликована на страницах газеты “Совет Башкортостан” в очерке “В краю где сверкали алмазные клинки”)...

Благодаря тому же незабвенному С.Р. Кадырову в апреле 1984 года мне был предоставлен кратковременный доступ к так называемому “секретному сейфу” секретариата Верховного Совета БАССР с материалами, собранными по случаю

представления (посмертно) генерал-майора М.М. Шаймуратова на звание Героя Советского Союза и некоторые из этих документов мне удалось тогда списать. Ниже они публикуются впервые.

Но прежде письма, исходящие от Маршала Советского Союза Семена Михайловича Буденного:

Письмо с конвертом:

Секретарю Башкирского областного комитета КПСС тов. Нуриеву З.Н.

Посылаю Вам копию письма члена Президиума Верховного Совета СССР Маршала Советского Союза С.М. Буденного с поддержкой Вашего ходатайства о присвоении посмертно звания Героя Советского Союза ген.-майору Мингалею Мингазовичу Шаймуратову.

Приложение: на 1 листе.

Для поручений Маршала Советского Союза С.М. Буденного:

Молодых.

23 июня 1958 года.

Резолюция: Ознакомить членов бюро ОК и зав. отделами.

З. Нуриев. 27.06.-

(Бөтә бюро агзалары укыганлыкка кул куйган).

Член Президиума Верховного Совета СССР

Маршал Советского Союза С.М. Буденный.

23 июня 1958 г. №240,

г. Москва.

В Центральный Комитет КПСС.

Мне стало известно, что Башкирский обком КПСС и правительство Башкирской АССР обратились в ЦК КПСС с просьбой о присвоении посмертно звания Героя Советского Союза генерал-майору Шаймуратову Мингалею Мингазовичу – бывшему командиру 112 Башкирской гвардейской кавалерийской дивизии.

Я знал М.М. Шаймуратова человеком большой силы воли, способным военачальником и горячим советским патриотом. В дни тяжелой борьбы с немецко-фашистскими захватчиками он проявил себя умелым организатором и командиром кавалерийского соединения, неоднократно показывая примеры личного мужества, доблести и героизма.

Присвоение М.М. Шаймуратову посмертно звания Героя Советского Союза будет достойной оценкой его заслуг в борьбе против черных сил фашизма и послужит благородному делу воспитания советских людей в духе беззаветной преданности нашей великой Родине.

Поддерживаю ходатайство Башкирского обкома КПСС и Совета Министров БАССР о присвоении посмертно звания Героя Советского Союза генерал-майору Мингалею Мингазовичу Шаймуратову.

С. Буденный.

(Үзенең култамгаһы).

О командире 16-ой гв. кав. дивизии генерал-майоре Шаймуратове М.М.

1

(лл. 1-4, машинопись).

Председателю Совета Министров Союза ССР тов. И.В. Сталину

По заданию Государственного Комитета Обороны в ноябре месяце 1941 года была сформирована Башкирская кавалерийская дивизия, командиром которой приказом НКО был назначен, отозванный из кавалерийского корпуса Доватора, полковник Шаймуратов М.М.

В течение краткого времени усилиями полковника Шаймуратова дивизия превратилась в боеспособное соединение и в апреле 1942 года была направлена в действующую армию в состав Брянского фронта.

На протяжении всей Вел. Отеч. войны дивизия постоянно находилась на ответственных участках фронта и всегда справлялась с боевыми задачами, проявляя смелость и морально-политические качества.

В июле 1942 года дивизия нанесла сокрушительный удар по наступающему противнику в районе Барки — Тербуны, уничтожила более 5.000 солдат и офицеров, отбросила противника и удержала этот участок обороны до самой глубокой осени.

В октябре 1942 года, преодолевая трудный, длительный тысячекилометровый марш, дивизия в организованном порядке прибыла в район Серафимовичи и вошла в состав войск Юго-Западного фронта, откуда, приданная пятой танковой армии, 19-го ноября первой прорвала глубоко укрепленную оборону противника и успешными боями вышла в район станции Аблеевской, перерезала железную дорогу Сталинград — Ростов, путь отхода немецким частям.

В дальнейших боях дивизия принимала активное участие в освобождении станций Морозовская, Тацинская, Белая Калитва и была переброшена в район Ворошиловграда для выполнения особого задания командования — прорваться в тыл противника.

Находясь в глубоком рейде в районе Чернухино — Дебальцево, дивизия смелыми кавалерийскими налетами уничтожила крупные базы снабжения, тылы, штабы и пускала под откос эшелоны немецких войск, идущие на подкрепление передовых позиций.

Во время выполнения этого боевого задания в рейде 24 февраля 1943 года генерал-майор Шаймуратов героически погиб в деревне Штеревка Ивановского района Ворошиловградской области.

В последующих наступательных действиях наших войск дивизия генерал-майора Шаймуратова продолжала участвовать во всех боевых операциях, вплоть до взятия Берлина, за что неоднократно отмечалась в приказах Верховного Главнокомандующего, получила наименование Черниговской, награждалась орденами Красного Знамени, Суворова, Кутузова III-й степени и 70 (в

действительности 78. — И.С.) ее воинов были удостоины звания Героя Советского Союза.

Областной комитет ВКП(б), Президиум Верховного Совета и Совет Министров Башкирской АССР, учитывая особые заслуги перед Родиной бывшего командира 16-ой гвардейской кавалерийской дивизии генерал-майора Шаймуратова М.М., просят Вас присвоить ему посмертно звание Героя Советского Союза и разрешить установить монументальный памятник в городе Уфе.

Секретарь областного комитета ВКП(б) **С. Вагапов.**

Председатель Президиума Верховного Совета Башкирской АССР

Н. Нигмаджанов.

(Исправлено: **Ф. Загафуранов**).

Гор. Уфа, 11 декабря 1948 года.

(Исправлено: 9 ноября 1950 года. — Возможно, дата очередного представления героя к высокому званию).

2

(лл. 5-11, машинопись и оригинал от руки).

В Президиум Верховного Совета БАССР от бывшего начальника Особого отдела 16-ой гвардейской дивизии 7-го кав. корпуса гв. майора Кузнецова Михаила Ильича об обстоятельствах гибели командира 16-ой гв. кавдивизии 7-го кав. корпуса гв. генерал-майора Шаймуратова М.М.

Мне известно следующее: генерал-майора Шаймуратова я знал с декабря 1941 года, т.е. с начала формирования Башкирской (гв. 16-ой) кавдивизии и до момента его гибели, т.е. 23 февраля 1943 года. Вместе с ним участвовал во всех боях, проходивших под его командованием. Боевые действия, проходившие под командованием Шаймуратова получили блестящую оценку Верховного командования, о чем свидетельствуют неоднократные приказы с объявлением благодарности И.В. Сталина, а 15 февраля 1943 года дивизии было присвоено звание гвардейской.

Лично Шаймуратов во всех известных мне боевых действиях проявлял себя как беззаветно преданный Родине, талантливый и смелый командир Советской Армии. По окончании боевых действий под Сталинградом и выполнения боевых задач под Ворошиловградом 16-ая кавдивизия в составе 7-го корпуса была направлена в рейд в глубокий тыл противника, где под командованием Шаймуратова в тяжелых зимних условиях вела ожесточенные бои, нанося противнику громадный ущерб в живой силе, технике и на коммуникациях.

Немецкое командование, стремясь уничтожить наши части, действовавшие в их тылу, бросила на нас несколько стрелковых дивизий, мотомеханизированные и танковые части, авиацию, однако наша дивизия продолжала непрерывно наносить сокрушительные удары по врагу вплоть до своего выхода из тыла противника.

Генерал-майор Шаймуратов в период рейда по тылам противника вел себя подлинно героически, ярким примером чего может служить его поведение в период боев в Чернухино. По приказу командования к нам в Чернухино должны были дойти наши мотомехчасти, поэтому заняв с боем часть улиц Чернухино, наша дивизия в течение пяти суток вела непрерывный бой с противником, к последнему дню боя на занимаемых нами улицах противником были сожжены и разбиты все

постройки, снег стал черным от копоти и земли, вздымаемой снарядами и минами. Командный пункт Шаймуратова находился в небольшом деревенском погребе, где постоянно глушило разрывами и осыпалась земля, однако Шаймуратов ни на минуту не терял самообладания и весь был поглощен напряженностью боя и стремлением нанести как можно больший ущерб противнику.

На исходе пятых суток был получен приказ о выводе наших частей из Чернухино в другое место. Командование корпуса, во главе с генерал-майором Борисовым, зная о том, что Чернухино окружено плотным кольцом противника, проявило растерянность (мое личное мнение), а вывод частей из Чернухино возложило на Шаймуратова, что им и было исключительно мастерски проведено; все части, находившиеся в Чернухино, вышли при незначительных потерях в людском составе. Шаймуратов вывел тогда целый корпус буквально из пасти противника, вывел глухой ночью, одному ему известными путями.

По выходе из Чернухино дивизия, продолжая с боями продвигаться в тылу противника, к 21 февраля 1943 года подошла к ст. Петровеньки, где в течение суток вела бой нанося большой урон немецким войскам, при чем было сильно разрушено ж.д. полотно и уничтожено несколько ж.д. составов. В ночь на 22 февраля мы заняли шахту N 152 и днем 22 февраля шел бой, который к вечеру утих. С наступлением темноты, в 8-9 часов вечера я зашел к Шаймуратову, он в это время находился в маленьком домике рабочего шахты, там же в этот момент находился нач. штаба Голенев. Был получен приказ о выводе наших частей из рейда, т.е. из тыла противника, в соответствии с которым Шаймуратов и давал указания. Переговорив о предстоящих действиях и задачах наших частей при выходе из рейда, Шаймуратов отпустил нач. штаба Голенева, а со мной, как командир уже имевший опыт выхода из рейдов (имеется в виду участие М.М. Шаймуратова в глубоком рейде в составе корпуса Доватора под Москвой. — *И.С.*), стал беседовать о предстоящих трудностях, с которыми мы можем встретиться, при чем менее всего он думал о себе, а беспокоился о том, хватит ли стойкости, решительности и физических сил у бойцов и командиров в решительный момент при выходе, т.к. предполагался жестокий бой с наседавшими немецкими частями и одновременно бой при прорыве укрепленной линии обороны противника, тогда как силы нашего людского состава измотаны прошедшими непрерывными боями. Шаймуратов тогда говорил: “Предстоит выполнить самую сложную часть задачи, вывести дивизию из тыла, выход из тыла является самым сложным моментом, т.к. при этом можно оказаться в самом неожиданном положении, может оказаться, что некоторые из нас будут в безвыходном положении, лишены возможности получить помощь товарищей и будут предоставлены сами себе, может случиться, что часть дивизии прорвется, а часть не успеет, т.к. прорыв в обороне противника может быстро сомкнуться”.

О себе им было тогда сказано так: “Если я окажусь в безвыходном положении, то вот будет мой выход (при этом указал на имевшийся у него пистолет), чтоб я бывший батрак, старый командир опозорил собой Красную Армию, этого я допустить не могу”. Тогда же Шаймуратов рассказал мне как погиб Доватор, с которым он был вместе в боях под Москвой.

Вскоре был получен приказ о выступлении и наша дивизия вышла, а к 4 часам утра 23 февраля 1943 года вступила в деревню Юлино. По прибытии в д. Юлино

Шаймуратов был вызван в штаб корпуса, куда вместе с ним пошел и я. Там Шаймуратову было приказано генерал-майором Борисовым не приостанавливая движения идти на прорыв, при чем наша дивизия должна первой прорвать оборону противника. Шаймуратов спросил, будет ли дана время на разведку, но получил ответ, что разведка уже произведена другими частями и что перед нами очень слабые силы противника, после этого Шаймуратов позвал меня и мы пошли к своей дивизии, по пути он только сказал: “Было бы лучше, если бы разведка была произведена нами, но раз есть приказ его нужно выполнять”. Вызвал Голенева и отдал ему последние приказания на предстоящий бой.

К шести часам утра 23 февраля 1943 года дивизия в конном строю вышла на открытое, с глубоким снегом поле, по которому тянулась линия обороны противника, с густорасположенными железобетонными ДЗОТами и обнесенная несколькими рядами колючей проволокой заграждения. Начался бой, бой разгорался страшной силой и стремительностью. Наша дивизия шла на противника двумя лавами, во главе одной был Шаймуратов, а другой — Голенев. Шаймуратов тогда был от меня в 150-200 метрах, был верхом на своем вороном коне, слышно было как он подал команду: “Вперед, за мной!”, находясь в 50-100 метрах от противника, он был сбит огнем противника с коня, стремительно вскочил снова в седло, снова был сбит. Немцы, по-видимому, хорошо рассмотрели в нем командира и перенесли на него шквальный огонь. Я видел, что упали некоторые товарищи, бывшие рядом с Шаймуратовым. У меня в это время была убита лошадь, а рядом со мной ранен нач. штаба Голенев. Возможности кому-либо подойти к Шаймуратову тогда не было и он остался на поле боя, а дивизия в тот день провела бой еще на другом участке немецкой обороны и вышла из тыла противника в ночь с 23 на 24 февраля 1943 года.

Мне известны некоторые данные комиссии, занимавшейся летом 1948 года установлением места гибели и места погребения тела Шаймуратова, и я считаю, что Шаймуратов погиб именно там, где и установила комиссия.

Хочу еще добавить в отношении суждений некоторых лиц: “А находился ли в том бою Шаймуратов именно во главе дивизии?”, — так могут сказать только те, кто там не был, я же как очевидец утверждаю, что он тогда находился именно впереди дивизии. Кроме того могу добавить, что и ранее во многих боях, когда положение становилось наиболее напряженным и опасным, Шаймуратов всегда оказывался впереди, так было в наиболее тяжелых боях на реке Олым, под Оржановским, Аблиевской, Сиволобовым, Краснояром, Ворошиловградом и многих других. Данные, изложенные мной, могут подтвердить все товарищи, которые участвовали в боях 23 февраля 1943 года.

Как непосредственные участники этого боя, которые могли видеть в тот момент Шаймуратова, мне известны следующие товарищи:

Кадыров С.Р., г. Уфа, Дорофеева, 7;

Сарыгин А.А., г. Уфа, Ленина, 2;

Голенев И.И., г. Москва, Штаб кавалерии;

Саитов, райвоенком Альшеевского района БАССР;

Асадуллин, б. боец личной охраны Шаймуратова, проживает в Туймазинском районе БАССР;

Фондеранцев, б. ком. полка, в данное время работает в одной из областей Белоруссии военкомом;

Черников, б. нач. оперативного отдела штадива, в данное время преподаватель кав. училища в г. Кирсанове;

Сайфуллин, б. боец, в данное время находится в с. Уду-Теляк того же района БАССР;

Юмадилов, б. старшина, в данное время зав. заготпунктом сырья в с. Дюртюли того же района.

Полагаю, что найдутся и еще другие товарищи, фамилии которых я в данное время не помню.

М. Кузнецов.

05.01.1949.

Уфа, Сталина, 40, кв. 25.

3

(л. 12, отрывок).

Боевой путь Башкирской кавалерийской дивизии в период Великой Отечественной войны (краткое описание).

...Шаймуратову М.М. 27 января 1943 года было присвоено звание "генерал-майор".

...Башкирская дивизия в период Великой Отечественной Войны (1942-1945 гг.) принимала участие в 34 крупных сражениях и 67 боях местного значения и не проиграла ни одного сражения и боя.

Подпись (неразборчива).

21 мая 1958 года.

(Копия донесения находится в архиве Генштаба РККА. Отдел "Западный и Белорусский фронты").

4

(лл. 12 – 19, подлинник от руки)

Председателю Президиума Верховного Совета БАССР тов. Нигаметжанову.

Альшеевский районный Военный Комиссар БАССР гв. п/п-к Сайтов Салих Нигамеджанович. 10 января 1949г., ст. Раевка.

О бывшем команире 16-й гвардейской Башкирской кав. Дивизии 7 гв. к. Корпуса о гвардии генерал-майоре тов. Шаймуратова Минигали Миназовича (Михаил Михайлович – по-русский так звали) считаю своим долгом сообщить следующее.

Гв. генерал-майора тов. Шаймуратова М.М. знал с февраля 1942 г. по 23 февраля 1943 г. т.е. с периода формирования 112-ой Баш. Кав. Дивизии до конца операции 7 гв. кон. Корпуса на коммуникациях противника в Донбассе. С фев. 1942 г. по 5 декабрь 1942 г. я был командиром 101-го отдельного конно-артиллерийского дивизиона 112-ой БКД, а с 5 декабря 1942 по 23 фев. 1943 г. командиром 148-го гвард. Отдельного конно-артилл.-минометного полка 7 гв. КК.

В течение целого года ген.-майор тов. Шаймуратов был моим непосредственным начальником, которому я непосредственно подчинялся, поэтому мне постоянно приходилось встречаться с ним в ходе Великой Отечественной войны.

В период подготовки дивизии, частей и подразделений тов. Шаймуратов был командиром требовательным, твердым характером, в совершенстве знающем военное дело, безукоризненным руководителем и воспитателем своих подчиненных, заботливым как отец, справедливым и отзывчивым товарищем во всех вопросах и нуждах подразделений и частей и даже в разрешении личных вопросов подчиненных. И в руководстве боевыми операциями начиная с первого дня боев до своего последнего дня был образцом воинского мастерства, приказы исходящие от него не оставляли никакого сомнения для исполнения, они всегда были глубоко продуманы. Он сумел мастерски решать самые сложные тактические операции, с меньшими потерями добивался победы над врагом. Дивизия под его непосредственным руководством не имела ни одного случая отступления, а всегда или как нерушимая скала стояла в обороне или решительно наступала ломая всякие преграды на пути выполнения любого задания руководства главнокомандования, командования фронта, армии и корпуса, показал образцы самоотверженного, бесстрашного служения перед Родиной.

Таковыми являются:

1. Боевые операции на Брянском фронте (июнь – июль -- август 1942) в р-не с. Борки. Здесь в тяжелых оборонительных боях против превосходящего пр-ка в течение месяца дивизия одна удерживала натиск фашистских орд и не дрогнула. Там, где появлялось сомнение и признак слабости, всюду можно было услышать голос командира дивизии тов. Шаймуратова. Даже очень часто его личное присутствие в тех частях, где этого требовала обстановка.

2. В начале июля 1942 нашу 112 БКД перебросили в район с. Тербуны-II, где немцы начали наступать и вклинились в село. К-р дивизии тов. Шаймуратов отдал приказ немедленно отбросить пр-ка на исходное положение. Части 112 БКД с марша вступили в бой и к исходу дня задача блестяще была выполнена. С. Тербуны-II с прилегающими лесными массивами и выгодными для дивизии высотами и деревня Козино были очищены от немецко-фашистских войск. После этого боя под руководством п-ка Шаймуратова М.М. наши позиции были превращены в неприступную крепость обороны (эти позиции так и сохранились до самого большого генерального наступления наших войск под Сталинградом).

Нужно добавить переход на Воронежский фронт под г. Бобров...

3. Генерал-майор тов. Шаймуратов еще более образцы руководства, мастерства и героизма показал в сложных боевых операциях во время прорыва обороны пр-ка на Дону и окружения немецко-фашистских войск под Сталинградом в составе Юго-Западного фронта (с 19 ноября по 1 дек. 1942 г.). Как сейчас помню, бои в гуще немецких войск за расширение прорыва после ввода танков и кавалерии в прорыв в районе населенных пунктов: станции Блиновский, Синютин, Медвежий, -- в этих боях он находился непосредственно в боевых позициях 112 БКД, руководил непрерывными, непрекращающимися боями идущими с юга и запада нашего наступления. Показал себя решительным, храбрым, исключительно настойчивым в

выполнении поставленной задачи, быстро и правильно ориентирующимся в сложной, казалось бы для многих непонятной обстановке.

4. Далее наступательные бои в районе: Краснояровка, Аржановский и под станцией Обливская. Эти тяжелые были бои, нужно было двигаться по расположению пр-ка днем и ночью прокладывая путь нашим наступающим войскам, ведя бои с танками пр-ка. В этих подвижных видах боя генерал-майор Шаймуратов показал образцы в достижении поставленной боевой задачи перед дивизией. Во главе дивизии вел войска в ночных (условиях) маршах в непосредственном прикосновении с пр-ком. Неоднократно пропускал по дороге мимо себя каждого бойца и решительно, настойчиво подгонял отстающих говоря: "Сегодня время такое, если не можешь шагать, если устал, то нужно бежать и не отставать!" Он был неутомим, круглые сутки руководил действиями войск.

5. Бои на р. Чир в р-не: хутора Деев и Глухомановский, а самый интересный в х. Красный Яр, за г. Чернышковский; 31 декабря 1942 г. 112 БКД совершив 25 километровый ночной марш без дорог перед рассветом вышла к х. Кр. Яр. Генерал-майор Шаймуратов двигался во главе колонны, а 148-ой кон.-арт.-мин. полк 8 КК поддерживал действие 112 БКД. Мы шли с ним пешком, здесь под его руководством 112 БКД ворвалась в х. Кр. Яр, окружила здание клуба, уничтожила более 100 человек немецких ассов-летчиков прибывших сюда на ночь встречать Новый год с аэродрома ст. и города Чернышковский. В этих боях генерал Шаймуратов бесстрашно, героически руководил по освобождению г. Чернышовский, были захвачены большие трофеи.

6. Далее, боевые действия за города Морозовский, Тацинская и на р. Северский Донец (январь 1943г.), как и в предидущих боях 112 БКД была впереди 8 КК в ударном отряде во всех этих боях. Под руководством генерала т. Шаймуратова дивизия завоевала боевую славу один за другой.

7. Наконец боевые операции в Донбассе по тылам пр-ка в районе с. Давыдова – Никольский до ст. Дебальцево путь протяжением 250 – 300 км на запад и столько же обратно от линии обороны наших войск, в течении почти целого месяца было проведено в исключительно тяжелых условиях, в сложной обстановке в непрерывных боях днем и ночью.

В этих боях нужно было иметь особую закалку, боевой опыт, решительность, храбрость, каждый необдуманный шаг может стать роковым для всех. Гв. генерал-майор Шаймуратов владея всеми этими качествами талантливого командира Советской Армии, даже скажу, будучи более одаренным, чем некоторые другие, именно он сумел прекрасно руководить боевыми операциями дивизии, именно в ходе этих боев за проявленное мужество, за исключительный героизм и храбрость бойцов и офицеров приказом Верховного Главного Командования и Советского правительства 112 БКД 14 февраля 1943 г. было присвоено звание гвардейцев – 16 гвардейская Баш. Кав. дивизия, а 8 КК стал 7 гв. КК (148-ой арт.-мин. полк 148 гв. арт.-мин. полком). Шаймуратов был назначен зам. командира 7 гв. КК. Для краткости скажу: было много уничтожено живой силы и техники пр-ка, мало того пр-к был встревожен до неимоверности, находился в постоянном страхе перед появлением "диких войск", как они называли тогда Баш. дивизию. Боевые операции были проведены большими успехами наших войск, хотя значительно малыми

силами против превосходящего пр-ка и с исключительно малыми потерями личного состава вплоть до 23 февраля 1943 г.

Но 23/II 43 с раннего утра разыгрались исключительно тяжелые бои за прорыв укрепленной линии Миусской обороны пр-ка и за выход из рейда, на соединение с остальными частями 3 гв армии Юго-Западного фронта.

Вечером 22 февраля 1943 г. во время боя с танками пр-ка в р-не шахты №152 я был вместе с гв. ген.-майором тов. Шаймуратовым, он информировал меня об обстановке, был в веселом настроении, как всегда чисто выбритом, очень довольным был действиями дивизии в предыдущих боях и с твердой уверенностью на нашу победу, даже пригласил меня на праздник Дня Кр. Армии и ВМФ 23 февраля 1943 г. после выхода из рейда на завтра, тепло попрощался со мной и двинулся в путь. Эта была моя последняя встреча с гв. ген.-майором тов. Шаймуратовым М.М.

На утро 23 февраля 1943 г. разыгрались исключительно тяжелые бои в районе: с. Штеревка – Юлино – Широкий, где бои часто переходили в рукопашную схватку с противником, бои ни на минуту не прекращались с утренней зари до вечерних сумерок, только стихли во мраке ночи. Воспользуясь этим ночным затишьем, будучи я в течении дня трижды раненным, мы вышли организованно в составе 15 гв. КД, 101-ой ОКАД и 148 гв. кон.-арт.-мин. полк и к утру 24 февраля 1943 г. вышли к своим.

Блокировка нами узловой ж.д. станции Дебальцево обеспечило освобождения г. Ворошиловграда.

Вывод: по приказанию к-ра 7 гв. КК корпус должен был (на сколько мне помнится) прорвать оборону пр-ка с двух или с трех местов. С этой целью корпус был разделен на две группы. Гв. генерал-майор т. Шаймуратов находился в группе командира корпуса с 16 гв. БКД на левом фланге, которая должна была проскочить внезапным ударом через линию обороны пр-ка, а правую группу составляла 15 гв. КД и мой 148-ой гв. мин.-арт. полк.

Я был очевидцем и непосредственным участником этих боев, поэтому могу сказать одно: бои были исключительно тяжелыми, как для солдата так и для генерала. Обстановка требовала личного самоотверженного участия в бою с оружием в руках каждого из нас, так как наши части начиная от Сталинграда до Донбасса в течении 4-х месяцев вели непрерывные бои и не получая пополнения людьми и лошадьми, не имея уже снарядов и мин, были крайне утомленные и имели значительные потери погибшими и ранеными, вот поэтому последний этап этих боев был особенно тяжелым. Но несмотря на это люди сражались с присущей самоотверженностью, мужеством, храбростью и героизмом, поэтому я считаю, что в этих боях именно 23 февраля – 24 фев. 1943 г. в районе Штеровка будучи в составе 16 гв. БКД гвард, ген.-майор т. Шаймуратов должно быть погиб именно в бою, проявив героизм не считаясь своей жизнью.

Я лично никакого другого мнения не допускаю. В этом я не сомневаюсь потому, что такой талантливый военный начальник, который десятки раз проявил пример героического самоотверженного служения Родине, преданнейший делу партии Ленина и социалистической Родине мог погибнуть только смертью героя.

Гв. подполковник **С.Н. Саитов.**

5

(л. 19).

...Башкирская кавалерийская дивизия своими дерзкими налетами только за период с 19 ноября 1942 года по 23 февраля 1943 года уничтожила 34 тыс. фашистских солдат и офицеров (в том числе 15 генералов), 150 самолетов, 130 танков, 250 орудий и 589 автомашин. (Итоговые донесения штаба дивизии от 24 февраля 1943 года за подписью нач. штаба дивизии полковника И.И. Голенева).

Подпись (*неразборчива*).

6

(л. 20).

Справка даты главных боев, принятых Башкирской кавалерийской дивизией в период с 1942 по 1945 гг.

(Приказы и оперативные карты находятся в архиве Генштаба РККА. Отдел "Западный фронт").

1. За города Елец и Ефремовка, 1-2/VII-1942 г.
2. За реку Олым, 2-8/VII-42 г.
3. В районе Синип — Комель, 31/VII — 9/VIII-42 г.
4. В Ворошиловграде, Дебальцеве, 16/XI-42 — 25/II-43 г.
5. За Чернигов, Гомель, 3/IX — 25/IX-43 г.
6. Переправа Днепра, 28/IX-43 г.
7. Бой под Калинковичи, 31/IX — 4/X-43 г.
8. Мозырь, 5/X — 11/X-43 г.
9. Ковель, 12/X-43 г.
10. Владимир-Волынский, 18/X — 25/X-43 г.
11. Переправа Зап. Буг, 6/XII — 11/XII-43 г.
12. Бои за Холм, 5/I-44 г.
13. Демблин и переправа Вислы, 10/I — 9/IV-44 г.
14. Лодзь, 12-15/IV-44 г.
15. Калеш, 17/IV — 1/V-44 г.
16. Франкфурт на Одере, 23/I-44 г.
17. Бои по Одере до Балтейки, 1/II — 23/IV-45 г.
18. Дивизия в Подсдаме, 30/IV-45 г.
19. Дивизия у реки Эльбы, 8/V-45 г.

Подпись (*неразборчива*).

7

(л. 22).

Характеристика

Полковник Шаймуратов на протяжении прошлого периода Отечественной войны показал себя преданным делу Ленина, Сталина грамотным, волевым, бесстрашным

командиром. Под его руководством была сформирована 112-ая Башкирская кавалерийская дивизия, которую он сумел за короткий срок сколотить в боевой сплоченный организм. Под его руководством дивизия вступила в бой с фашистами с 02.07.42 года и показала высокие боевые качества, особенно умело и решительно были проведены бои в районе Малые Борки, Озерки, где дивизия нанесла большие потери фашистам.

Тов. Шаймуратов с 1918 года прошел большую школу боевой выучки, начиная с красноармейца. Своей серьезной работой над собой стал вполне подготовленным, культурным, требовательным, пользующимся большим авторитетом командиром. За боевые отличия дважды награжден орденом Красное Знамя и представлен к ордену Ленина.

В трудных условиях обстановки полковник Шаймуратов продолжает повышать свои теоретические знания и практический опыт, умело передает это своим подчиненным.

Вполне достоин присвоения военного звания "Генерал-майор".

Командир 8-го кав. корпуса генерал-майор **Жадов.**

Тов. Шаймуратов заслуженный боевой командир, участник боев гражданской и настоящей Отечественной войны. Командуя отдельным особым кав. полком НКО СССР на Западном фронте, показал себя в боях как умелого, энергичного и преданного командира нашей Родины, партии Ленина — Сталина. В боях выдержанный, спокойный.

Лунев.

1942 год.

8

(лл. 21-24, машинопись и подлинник от руки).

В Президиум Верховного Совета БАССР.

6 января 1949 года.

Я, гв. подполковник медицинской службы в запасе Сарыгин Александр Алексеевич, 1900 года рождения, родившийся в селе Ключи Юдинского района Татарской АССР, призванный в Советскую Армию во время Великой Отечественной войны 23 июня 1941 года и служивший во время войны в 16-ой гв. кавдивизии 7-го кавкорпуса со дня формирования дивизии (Башкирской кавалерийской) на должности дивизионного врача этой дивизии до окончания войны, по делу гибели командира этой дивизии генерал-майора Шаймуратова могу сообщить нижеследующее.

К исходу ночи 23 февраля 1943 года 16-ая гв. кавдивизия, шедшая в авангарде 7-го гв. кавкорпуса, в состав которого она входила, при выходе из глубокого рейда в тылу противника частью своих сил миновала с. Юлино Ворошиловградской области. Штаб дивизии к этому времени располагался в с. Юлино, ожидая донесений от передовых частей дивизии о расположении и силах противника. Задачей дивизии было, идя в голове корпуса, с боем прорваться в северном направлении через

передний край противника и выйти в расположение частей Советской Армии, обеспечив боеготовность дивизии (вывести материальную часть, обозы и раненых). Для обеспечения этой задачи командиром дивизии генерал-майором Шаймуратовым вперед были высланы усиленная боевая разведка и усиленные группы подразделений дивизии. Артиллерия и обозы втягивались в Юлино.

Вскоре в Юлино вступили штаб корпуса во главе с командиром корпуса генерал-майором Борисовым. Следует сказать, что штаб корпуса во время рейда неизменно был в расположении частей нашей дивизии, в большинстве размещаясь в одном селении со штабом дивизии, а на марше следовал непосредственно за штабом 16-ой кав. дивизии.

В момент подхода штаба корпуса офицеры штаба дивизии располагались на улице, маскируясь в разрушенных домах, готовые по первому сигналу к выступлению. Генерал-майор Шаймуратов вошел в хату.

“Что за люди, что вы тут делаете?” — были первые слова подъехавшего генерала Борисова, а когда он узнал, что тут штаб дивизии, разразился руганью: “Почему не идете вперед... не выполняете моего приказа..., где генерал Шаймуратов?” — и вошел в указанную хату к генералу Шаймуратову, где произошла дикая сцена (я узнал о ней от начальника контрразведки дивизии майора Кузнецова). Генерал-майора Шаймуратова грубо обвиняли нетрезвый генерал Борисов, нач. штаба корпуса полковник Шабуров и нач. контрразведки корпуса, угрожая оружием, в невыполнении приказа — срыве операции по выведению частей корпуса из расположения противника.

Уже на улице генерал Борисов отдал начальнику штаба корпуса полковнику Шабурову распоряжение: “Выступать вперед, впереди противника нет, пусть Шаймуратов прикрывается штабом корпуса!”. Это распоряжение генералом Борисовым было дано при офицерах штаба дивизии и корпуса после того, как генерал-майор Шаймуратов дал команду: “По коням, вперед за мной!” и сам первый вскочил на коня. Тут же штаб дивизии со штабными подразделениями рысью выступил из Юлино. Штаб корпуса со своими подразделениями присоединился к нашей колонне. Часть офицеров штаба корпуса следовала в дивизионной колонне. Вскоре колонна догнала передовые подразделения 16-ой кавалерийской дивизии. О противнике данных, как мне представлялось, не было. Сквозь туман занимался серый зимний рассвет, день обещал быть пасмурным, хмурым с низкой облачностью. Это был день годовщины Красной Армии. События надвигались быстро, колонна пересекла идущую по диагонали шоссе дорогу. На дороге был виден свежий след автомашин.

Километров через полтора после пересечения дороги, спереди и справа всеми была замечена метрах в 400-500 группа из 6-7 автомашин противника. Вокруг машин быстро забегали люди и тут же из этого направления был открыт сильный пулеметный и автоматный огонь трассирующими пулями. Вслед за этим последовал сильный пулеметный огонь спереди колонны, слева забили орудия 3-4, сзади и справа засвистели мины. Люди и кони заметались. Огонь велся противником на близком расстоянии, враг бил по колонне на выбор на места наибольшего скопления коней и людей. Сыпался град трассирующих пуль. Большая часть всадников, рассыпавшись по полю, повернула назад, а небольшая группа поскакала влево к

заросшей лесом балке, откуда была артиллерия. Я спешил, чтобы сделать перевязку одному раненому солдату. Со мной остался лишь мой коновод с лошадьми, из которых как оказалось дальше одна была тяжело раненой. Через 1,5-2 минуты вокруг никого, кроме лежавших тел и бегущих по полю коней не было. Я поспешил за удалившимся назад всадниками (вместе с коноводом и раненым). Группа, отделившись влево, уже скрылась. В ней, по моим соображениям, должен был быть генерал-майор Шаймуратов.

Минут через 10-15 я присоединился к отошедшей назад группе, состоявшей из остатков штаба дивизии и корпуса с их штабными подразделениями. По дороге меня нагнали нач. штаба дивизии полковник Голенев и нач. оперативного отдела майор Черников.

О судьбе генерал-майора Шаймуратова никто ничего не знал. Вместе с ним исчезли его адъютант и взвод охраны.

Так благодаря преступному распоряжению командира корпуса генерала Борисова бесцельно погибли отличные люди, была потеряна материальная часть, обозы, погиб доблестный сын башкирского народа, любимый командир дивизии, прекрасный полководец генерал-майор Шаймуратов.

Нет ни одного солдата и офицера, хоть немного знавшего его, который искренно не сожалел бы о такой тяжелой утрате для нашей дивизии.

Заслуженный врач БАССР **А. Сарыгин**. Уфа, Ленина, 4, кв. 1.

9

(лл. 33-34).

Объективные данные на генерал-майора Шаймуратова Мингалей Мингазовича, бывшего командира 112-ой Башкирской гвардейской кавалерийской дивизии.

Шаймуратов Мингалей Мингазович родился 15 августа²¹⁸ 1899 года в дер. Биштяки Кармаскалинского района Башкирской АССР, из крестьян-рабочих, с 1919 года²¹⁹ член ВКП(б), образование высшее — окончил Военную Академию им. Фрунзе, владел башкирским, русским, татарским, китайским, английским и уйгурским языками.

Его трудовая деятельность.

1909-1910 гг. учился в сельской школе.

1910-1913 гг. в дер. Биштяки Кармаскалинского района периодически батрачил у кулаков Алмутдина, Садретдина, Нургалля.

1913-1918 гг. — матрос-грузчик парохода "Урал" пароходства Якимова в г. Уфе. 1918 г. — 2,5 месяца работал в дер. Биштяки Кармаскалинского района.

18 июня 1919 г. — 15 апреля 1920 г. служба в составе 270-го Белорецкого стрелкового полка 30-ой стрелковой дивизии на Восточном фронте.

²¹⁸ Здесь допущена ошибка: по уточненным данным М.М. Шаймуратов родился 10 августа по старому стилю. — *И.С.*

²¹⁹ Вторичное вступление его в партию состоялось в 1924 году. — *И.С.*

15 апреля 1921 г. — 15 октября 1921 г., участвовал в ликвидации банд Антоновщины в составе 2-го кавалерийского полка отдельной Приволжской кавалерийской дивизии, Тамбовская область и Кавказ.

1921-1922 гг. учился на Казанских кавалерийских курсах.

Январь 1922 г. — ноябрь 1923 г., командир эскадрона 14-ой кавалерийской дивизии, Первая Конная Армия, сначала в г. Ростове на Дону, затем на Северном Кавказе.

Ноябрь 1923 — 1924 г., курсант годичной военной школы в г. Ростове на Дону.

1924-1925 гг., командир эскадрона 14-ой кавалерийской дивизии Первой Конной Армии.

1925-1930 гг., командир полка по охране Кремля, г. Москва.

1930-1934 гг., слушатель Военной Академии им. Фрунзе.

1934-1940 гг., Военный атташе в Китае.

Октябрь 1940 г. — февраль 1941 года, зам. начальником отдела резерва Управления Генерального штаба Красной Армии.

Февраль 1941 г. — июль 1941 г., начальник отдела резерва Управления Генерального штаба.

Июль 1941 г. — декабрь 1941 г., командир полка на Западном фронте (Особый кавалерийский полк НКО СССР).

Декабрь 1941 г., командир 112-ой Башкирской кавалерийской дивизии.

С копии верно: А... (подпись неразборчива, но похожа *Ахтям Ихсан*).

10

(лл. 50-54, машинопись и подлинник по-башкирски от руки).

Справка тов. Нагаева Председателю Президиума Верховного Совета Башкирской АССР тов. Нигмаджанову.

...Я в чине сержанта служил во взводе контрразведки...

...Слова генерал-майора Шаймуратова, сказанные во время нахождения в окружении и до сих пор хранятся в моей памяти, он говорил: "Егеты, будьте героями, Башкирская дивизия никогда не будет побежденной, мы с вами еще напоим своих коней на Одере, будьте как Салават Юлаев, который был героическим сыном башкирского народа!"

...Когда мы подходили к немецкой обороне майор Кузнецов и я (Нагаев Г.Г.) были вместе с Шаймуратовым. Из-за того, что снег был очень глубоким, наша дивизия продвигалась только по одной тропе. Впереди всех ехал сержант Рахмангулов с нашего взвода. Сам генерал-майор Шаймуратов ехал 7-8-ым, майор Кузнецов ехал 9-ым, я ехал 10-ым. Когда приблизились к немецкой обороне, продвинулись немного, немцы открыли сильный огонь из пулеметов, автоматов и минометов.

Сержант Рахмангулов, который ехал впереди всех, вынужден был остановиться, мы тоже остановились. В это самое время генерал-майор Шаймуратов, повернувшись направо, подал команду: "Дивизия, вперед! За Родину! За Сталина!" Мы рванулись против врага. Но у нас, кроме пяти-десяти патронов, ничего не было. Я увидел, как упал со своего коня сержант Рахмангулов. Ведя перестрелку с имеющимися у нас патронами, продолжали продвижение вперед, навели сильную панику среди немцев. Но вышли наши патроны, немцы почувствовали это, рванулись на нас.

Мой конь и конь майора Кузнецова пали, мы остались пешие. Пуля, которая угодила в коня майора Кузнецова, прошла через валенки его, разрезав голенища. В это время я вдруг вспомнил о генерал-майоре Шаймуратове, оглянулся вокруг, но уже командира Башкирской дивизии генерала Шаймуратова я не мог видеть больше, он в этой битве погиб. Из-за того, что бой был очень сильным, мы в этот день не могли выйти к своим, под командованием какого-то майора²²⁰ (не знакомого мне) держали круговую оборону в одной яме. 24 февраля ночью, пройдя оборону немцев, вышли на свою сторону...

С коммунистическим приветом, **Нагаев Г.Г.**

Мой адрес: БАССР, Хайбуллинский район, Мамбетовский сельсовет, колхоз "Кызыл Юл", председателю колхоза Нагаеву Г.Г.

Перевел с башкирского на русский язык Кутушев. 25.01.1949 г.

11

(лл. 57-59, машинопись и подлинник от руки).

В Президиум Верховного Совета БАССР от бывшего помощника командира полка 16-ой гв. кавалерийской дивизии 7-го кав. корпуса гв. майора Касимова Х.М.

Об обстоятельствах гибели командира 16-ой гв. кав. дивизии генерал-майора Шаймуратова мне известно, как непосредственному участнику в боевых операциях, которые проводились под командованием гв. генерал-майора Шаймуратова с 1941 до 23 февраля 1943 года, в том числе с 10 февраля по 23 февраля 1943 года в глубоком рейде в тылу противника в районе Дебальцево Ворошиловградской области. Мне как командиру конной группы в полку известно, что мне пришлось двигаться впереди колонны дивизии, где вместе с нами был и командир дивизии гв. генерал-майор Шаймуратов...

...В ночь на 22 февраля 1943 года я как руководитель конной группы в полку был вызван гв. генерал-майором Шаймуратовым, который опять поставил задачу о порядке движения 23/II-1943 г., т.е. в тот день перед дивизией стояла ответственная и сложная задача, как прорыв линии обороны фронта немцев и к рассвету 23 февраля 1943 года мы подошли к селу II Юлино, где во главе колонны вместе с нами был гвардии генерал-майор Шаймуратов.

Нам были известны те обстоятельства, что со всех сторон нас окружали специально на то брошенные для уничтожения нашей дивизии немецкие мото-механизированные, танковые и стрелковые дивизии и генерал-майор Шаймуратов еще раз предупредил нас о сложности, ответственности предстоящей задачи, как прорыв укрепленной обороны линии фронта немцев. Двигаясь вперед от села II Юлино километра полторы, мы встретились с противником. Бой разгорался со страшной силой. Наша дивизия шла на противника двумя лавами, во главе одной был Шаймуратов, а во главе другой — нач. штаба дивизии Голенев. Я со своей группой был в группе Шаймуратова. Шаймуратов тогда был от нас метрах в 200

²²⁰ Речь идет, по-видимому, о Г.Е. Фондеранцеве. — И.С.

верхом на своем вороном коне. Ясно была слышна его команда: “Вперед за мной, за Родину! За Сталина!”

Находясь в 50-70 метрах от противника он был сбит огнем противника с коня, он стремительно вскочил снова, но вновь был сбит, куда и был перенесен шквальной огонь. Я видел, что упали другие товарищи, бывшие рядом с Шаймуратовым. В это время подойти туда не было возможности и эти товарищи, в том числе гв. генерал-майор Шаймуратов остался на поле боя и мы обходя этот участок метров за 200-300 начали вести бои на другом участке и в ночь с 23 февраля на 24 февраля 1943 года дивизия вышла из тыла противника.

Х. Касымов. 29 января 1949 года.

12

(лл. 68-70, машинопись).

Справка тов. Назырова

(отрывок).

...Башкирская дивизия под руководством полковника Шаймуратова в трудных условиях длительных ночных маршей, пройденных в условиях глубокой осени, совершила тысячекилометровый марш в ночных условиях и прибыла организованно в район Серафимовичи — Усть-Медведица, откуда Башкирская дивизия в составе 5-ой танковой армии 19 ноября первой прорвала укрепленную оборону румын и с большими боями и трофеями направилась в район Аблеевский, ведя сильные встречные бои и в течение 5-6 суток продвинулась на расстоянии 150-200 километров и вышла в район Аблеевская с задачей задержать отступающего противника из Сталинграда на Ростов. В этих боях дивизией было взято в плен несколько тысяч румынских солдат и офицеров, уничтожено огромное количество техники...

...Тов. Шаймуратов М.М. 1899 г. рождения, происходит из деревни Биштяки Кармаскалинского района БАССР из бедной башкирской семьи...

Назыров. 9/XII-1948.

13

(лл. 93-94).

Сведения о боевых действиях 112-ой Башкирской кавалерийской дивизии.

...От Чернухино держали путь на ст. Фащевка, с. Красный Кут, Стрюково, шахта N 152, ст. Петровеньки, завод N 59 и на Мало-Николаевку на соединение со своими частями.

112-ая кавдивизия в районе ст. Фащевка встретила с превосходными силами противника, но после короткого боя 112-ая кавдивизия и 55-ая дивизия выбили противника из Фащевки и взяли много трофеев, пленных солдат и офицеров...

23 февраля в 2.00 корпус в составе двух дивизий достиг поселка Юлино Ивановского района (21-ая гв. кавдивизия на соединение со своими частями пошла немного левее)...

...По словам офицеров и бойцов, которые выходили в последней группе, много бойцов и офицеров ввиду тяжелых ранений не могли выйти и скрывались у

местного населения. Также рассказывали: башкир и сибиряков, попадавших в руки немцев, они расстреливали, а украинцев отправляли в тыл, но все же большая часть бойцов осталась в живых, скрываясь у местного населения и в заброшенных шахтах...
...Генерал-майора Шаймуратова я видел в последний раз с адъютантом — старшим лейтенантом.

Генерал-майор Шаймуратов был на белом коне...

...Не было ни одного случая сдачи в плен, бойцы в безвыходном положении вели бой до последнего патрона и живыми не давались в руки противника...

Участник боев командир эскадрона 55-ой кавдивизии **Родин И.В.**

16.07.1948.

14

(лл. 127-128, подлинник от руки).

Показание бывшего участника 7-го гв. кав. корпуса гв. полковника запаса Милованова Сергея Ивановича, 1895 г. рождения, русский, рабочий, военнослужащий, член партии с 1924 года.

В данное время проживает в г. Москве, ул. Н/Свободская, 1/5, кв. 9.

...Я видел генерал-майора Шаймуратова впервые в генеральской форме, что значит галун золотой с красной кантовкой, которую они одели в совхозе им. Демченко в 3 км южнее от селения Чернухино.

Вообще генерал-майор Шаймуратов был одет: темно-синяя венгерка, хромовые сапоги, гимнастерка хаки с прикладными карманами, брюки темно-синий цвет. Шапка — темно-серая каракулевая кубанка. На руке золотые часы, темно-синий башлык. Снаряжение наверх венгерки.

Сергей Иванович Милованов.

15

(л. 129).

Сведение о гибели генерал-майора Шаймуратова 23 февраля 1943 г. Время 10.00 — 12.00.

Во исполнении приказа генерал-майора Борисова — командира 7-го гв. кав. корпуса. Селение Юлино N 2. Время 4.00 23 февраля 1943 г.

Делая прорыв при выходе кав. корпуса из рейда в районе сел Ивановки — Штеревка Ворошиловградской области и ведя бой 16-ая гв. кавалерийская дивизия под командованием генерал-майора Шаймуратова с превосходящими силами противника храбро погиб тов. Шаймуратов, который был похоронен в балке между Штеревка — Иваново местным населением. Тов. Шаймуратов генеральские знаки на гимнастерку нашёл в присутствии меня 18 февраля 1943 г. в селе Чернухино. Одет был во время боя: серая кубанка, темно-синяя венгерка, гимнастерка, темно-синие брюки, хромовые сапоги, кожаные перчатки, темно-синий башлык, на руке золотые часы...

Гв. полковник в запасе **Милованов Сергей Иванович.**

Гор. Москва, 24.10.1948 г.

16

(л. 133).

В Правительственную комиссию БАССР. Справка.

фиг. 15. О.П. Шаймуратова

Я, жена генерал-майора Шаймуратова Мингалея Миназовича — Шаймуратова Ольга Павловна, проживаю по адресу: г. Москва, ул. Чернышевского, д. 7, корпус Г, кв. 131.

Сообщаю, что мой муж был выше среднего роста, плечистый, имел крупную голову с большим лбом, волосы черные с проседью, прическу носил наверх, на правом виске имел небольшой шрам, поперек лба проходила глубокая морщина. Глубокие морщины также проходили между глаз. Зубы все были целы, на подбородке была ямка. Руки были крупные с характерными суставами пальцев, ступни ног были с резко выступающими костями оснований первых пальцев обеих ног.

В 1919 году имел два ранения: одно паховое и другое в

плечевой сустав.

Шаймуратова.

14.10.1948.

17

(л. 134, машинопись).

Штамп: Министерство Вооруженных Сил СССР. Командующий кавалерией Сухопутных Войск. Отдел кадров. 28 февраля 1948 г. №ОК/150.

Справка

Дана Шаймуратовой Ольге Павловне в том, что ее муж генерал-майор Шаймуратов Мингалея Миназович убит в 1943 году на фронте Отечественной войны. До Отечественной войны генерал-майор Шаймуратов М.М. работал в Министерстве Вооруженных Сил.

Выдана для представления по требованию.

Начальник отдела кадров генерал-майор **Петров.**

АБ. — Печать: Командующий Кавалерией Сухопутных Сил.

18

(лл. 139-141, машинопись).

Описание местности где погиб генерал-майор М.М. Шаймуратов.

С запада на восток тянется балка, именуемая Романова. С северной стороны проходит цепь скал. Одна из них, охватывающая своими крыльями южную окраину

поселка Штеревка Ивановского района Ворошиловградской области, называется Хомякова, другая — Романова.

Между этих скал проходит проселочная дорога в направлении Николаевского шоссе. Русло балки как с северной, так и восточной стороны покрыто кустарниками смешанного леса. По середине балки протекает крайне маловодная речушка. С южной стороны речушки по балке проходит тропинка.

Романова балка начинается от прохода между двух балок, высота которой местами достигает до 50-60 метров от ее основания.

Труп генерал-майора Шаймуратова впервые был обнаружен на южной стороне балки в расстоянии 2,5-3 метров от каменного барьера, который проходит по все скалы. Высота барьера начиная с метра местами достигает до 3-х метров. Там, где погиб генерал-майор, высота барьера составляет один метр 30-40 сантиметр.

По следам старых ячеек можно определить, что от места гибели генерала на равнине за вершиной скалы были размещены огневые точки немецкой засады созданной для полного окружения и уничтожения группы конников стремящихся в Мало-Николаевку путем прорыва основной линии обороны немцев, которая проходила по высоте Пасечная, что находится в расстоянии 4,5-5 километров от места гибели генерала Шаймуратова.

По словам свидетеля Дробот А.Я. труп генерала лежал вниз головой, т.е. голова генерала была направлена на восток, ноги на север.

От этого места, где лежал труп генерала, за каменным барьером на северной стороне скалы и в данный момент заметны следы огневых точек и разбросаны стреляные немецкие винтовочные гильзы...

...По словам свидетеля Гитманского В.Н., который видел труп Шаймуратова спустя несколько дней после его гибели, генерал был одет в полушубок, головной убор и обуви у него не было. Но при нем находился ремень со звездой, мундштук. Карманы кителя были вывернутыми. В них не могло быть в это время какие-либо документы. Эта мысль подтверждается еще тем, что со стороны немецкого командования никакого сообщения о судьбе генерал-майора Шаймуратова сделано не было.

Все эти данные дают основания к заключению, что генерал-майор Шаймуратов учитывая крайнюю сложность обстановки, в целях обеспечения сохранности тайны номеров частей и соединения, вверенных ему, как командиру дивизии, сам сознательно уничтожил свои документы, могущие рассекретить названия и номер его дивизии, при пленении его живьем, хотя бы в тяжело раненом состоянии...

Описание произвел участник этой дивизии гвардии майор запаса

К. Габитов.

16.07.1947 год

Етмешенсе йылдар башында без өс эзәрмән, дивизия ветераны С.Х. Хәбиров һәм языусылар Й.Ә. Солтанов, Р.Ғ. Низамов, башкорт атлылары дошман тылынан сыккандағы һуғыш урындарын гизеп йөрөгәнебеззә беззе озатыусы урындағы бер кеше, Юлино II утары янындағы гөрләп үсеп ултырған һоло баһыуына төртөп күрһәтеп: “Бына шунда икенсе бер генералды юлдашы менән бергә ерләгәндәр, генерал Дудко булһа кәрәк; 21-енсеме, 22-нсеме февралдә икәүләшеп һыбай елөп барғандарында фашистар атып йыткан. һуңынан был иген баһыуы кабат-кабат

һөрөп-сәселеп, кәбер тигезләнеп калды, ләкин ул тәңгәлдә күрһәтә алырзай шаһиттар бар әле”, -- тип һөйләгәйне. Заманында хөкүмәтебез, С.Р. Кадиров етәкселегендәге дәүләт комиссияһы ағзалары милли геройыбыз М.М. Шайморатов иҫтәлеген һаклауға күрһәткән хәстәрлек, үкенескә каршы, Алтайҙағы якташтары тарафынан тегеләргә тәтемәгән, күрәһең...

Тап шул вакифаны дөрөҫләгән документ табылды архивтан:

**Из докладной Габитова К.Х. секретарю обкома ВКП(б)
по пропаганде и агитации т. Шафикову**

...9. По словам зав. Отделом пропаганды и агитации Ивановского райкома ВКП(б) и других работников района в февральских боях 1943 года при уборке трупов убитых с поля боя в районе Юлино Второе, точнее юго-восточнее этой колонии, был обнаружен труп другого генерал-майора, который был похоронен вместе с трупом одного полковника. Но эти могилы вспаханы и подсобным хозяйством зпавода им. Петровского там произведен посев озимой пшеницы. Но при необходимости рпаскопки места этих могил, где были похоронены трупы генерал-майора и полковника может показать гражд. Ишаков Виктор Алексеевич, который присутствовал в похоронах трупов убитых в февральских боях воинов и офицеров советской конницы. Ишаков В.А. в данное время работает секретарем комсомольского комитета завода им. Петровского Ивановского района Ворошиловградской области.

К. Габитов.

Уфа, 13.08.1948.

САЛАУАТ ЮЛАЕВ ШӘЖӘРӘҢЕН ТЕРГЕЗҮҮ

Баш һүз

Хөрмәтле гәзитебез “Киске Өфө” халкыбыз рухиәтендәге әүземәл темаларға туктауһыз мәрәжәғәт итеп, быйылғы (2014 й.) 25-се һанында “Салауаттың нәсәл тамырзары” тигән кызыклы ғына әңгәмә узғарыуы йәмәғәтселеккә билдәлелер, моғайын. Унда үзен туранан-тура Салауат Юлаев нәсәле итеп шәжәрәләр төзөгән, калын китаптар сығарған эшкыуар Р.Ш. Вахитовтың версияһы кабатлап яктыртыла. Был, әлбиттә, һис тә насар эш түгел, донъялағы аңлы һәр башкорт үзен Салауат токомо һанап ғорурланьрға хаклылыр. Әммә бер үк “дәлил” дәрзең матбуғатта (бер “Киске Өфө”лә генә түгел!) өстөнлөк алыуы, башкаларының һанға һуғылмауы һағайта. Шуға күрә редакцияға үземдекен тәқдим итеп, теманы “мөгөзөнән маткырзан” алда, мөхтәрәм тарихсыбыз (урыны олмахта булһыры!) Әнүәр Зәкир ул Әсфәндиәров тексын оригинал (урыс) телендә килеш биреүегеззе һорайым.

“В последние годы, -- тип яззы ул, -- на страницах республиканской периодической печати появлялись статьи и заметки о предполагаемой родословной Салавата Юлаева. Думается, что будет уместно высказать свое отношение к ним. Подчеркну, что авторы этих публикаций искренне стремятся к истине, имеют добрые намерения. Однако почти все авторы еще далеки от поставленной цели. Причина неудачи — отсутствие выявленных источников.

Чтобы обосновать свою ошибочную концепцию о том, что Юлай Азналин, его отец и дети, происходившие [якобы] из Куваканского рода, были припущенниками Шайтан-Кудейской волости, один из авторов (Р. Ш. Вахитов), исходя из неверного понимания сути Указа от 11 февраля 1736 г., разрешившего продажу башкирских земель, приходит к следующим необоснованным выводам: 1) вопреки его утверждениям, Указ не лишил башкир их вотчинного права на землю; 2) как будто до названного документа не определялись границы башкирских волостей, что дало возможность, по мнению этого автора, проживать башкирам разных родов в «одном месте», а однородцам — в разных родах-волостях. Такое следует считать исключением, а не правилом. Трагическая судьба куваканцев заключалась почти в добровольном лишении самих себя родовых вотчин путем их систематической продажи или сдачи в аренду. В итоге все башкиры Куваканской волости, кроме ее одной деревни, еще в 60-х годах XVIII в. стали припущенниками других волостей. Такая же участь постигла и башкир Сызгинской волости (юг Свердловской области), на вотчинных землях которых возникло немало заводов; 3) на основе выше приведенных предположений, по его велению (эти примеры были единичными, поэтому мнение автора не находит у нас поддержки), без никакого документального обоснования, активный повстанец и один из предводителей башкирского восстания 1735-1740 гг., старшина Куваканской волости Аднабай Карагузин (Азнали-бай — по Вахитову, чтобы уподобить его имя с фамилией Юлая Азналина), его отец Карагузя Акаев (Акаков), дед — Акай Камакаев (участник восстаний 30-х гг.), прадед — Камакай Биккулов (в документах упоминается за 1706 г.), объявляется отцом старшины Шайтан-Кудейской волости (с 1763 г., а в 1760- 1762 гг. им был Иштутан

Мишаров, а до него — Шаганай Барсуков и др.) Юлая Азналина и дедом Салавата Юлаева; 4) родовая деревня Юлая Азналина и шайтан-кудейцев никогда не называлась Аднабаево или Азнабаево, а во всех источниках она — Адналы или Азналы (Шайтан). При существовании старинной деревни Адналы, обозначенной на картах 1737 г. (см. Приложение к «Материалам по истории Башкирской АССР». Т. 4. Ч. 2. М., 1956), у Красильникова и Рычкова 1755 г., которая служила центром Шайтан-Кудейской или Шайтанлярской волости, поэтому ранее называвшаяся Шайтан, куваканец Аднабай-Азнабай Карагузин продолжал быть старшиной Куваканской волости. Обосновавшись как будто в этой деревне, он управлял волостью, находившейся не смежно с шайтан-кудейцами, а далеко через территорию нескольких волостей. С началом репрессий против повстанцев Азнабай оказался в Средней казахской орде, вместе с Карасакалом и другими повстанцами. Вернувшийся на родину после амнистии Азнабай занимался делами не шайтан-кудейцев, а куваканцев: в 1756 г. участвовал вместе с отцом и другими в продаже куваканских вотчинных земель владельцам Катав-Ивановского завода, возникшего на вотчине Трухменского аймака Кудейской волости. Теперь сравните: в то же самое время шайтан-кудеец Юлай Азналин резко выступает против продажи некоторыми одновотчинниками во главе с отставным с 1743 г. старшиной Шаганаем Барсуковым земель к строящемуся Симскому заводу. Выходит, что выдуманный отец (Аднабай Карагузин) разбазаривает вотчинные земли одной волости, а его мнимый сын (Юлай Азналин) оберегает земельные угодья другой волости. Возможно ли такое, логично ли? Если бы Юлай Азналин был куваканцем по происхождению, то какой резон ему, будучи рядовым, а не старшиной стать защитником кудейских интересов.

Несостоятельность суждений вышеназванного автора подтверждается неидентичными по форме тамгами представителей двух волостей. Ничего общего мы не видим между тамгами Юлая Азналина и его мнимого прадеда Ака муллы Камакаева. Отсюда напрашивается вывод: тамги двух родов-волостей категорически отрицают их кровное родство. Следовательно, родовая деревня Азналы-Шайтаи и дочерние деревни Юлаево и Текеево Шайтан-Кудейской волости никак не могли принадлежать Куваканской волости. Юлай Азналин, его дед Азналы, сын Салават были настоящими коренными шайтан-кудейцами, не имевшими никакого родственного отношения к куваканцам (Аднабай — Карагузя-Ака — Камакай — Биккул), проживающими далеко от их волости».

Юлай Азналин асаба ерзәрен курсалай.

Урал заводтарындағы зур боланан башларға кәрәк, буғай, уны 1764 йылда Бибииков-кенәз ғәскәре кан койоп баҫтырған...

Ошо бола Азналы байзың һәм уның улы Юлайзың (Салауаттың атаһының) Мейәскә койған Бишкил (урыҫса язылышы Бешкил) йылғаһы буйындағы асаба ерзәрендә заводтар төзөүгә каршы 1760 йылда ук башланып китә, 1764 йылда уға завод эшселәренә бунты ялғана. Был хәрәкәттә старшина Юлай Азналиндың хәзәрә Иглин районындағы Тәкәй ауылынан килгән бер килке туғандары, ырыу-сиреүзәре лә катнашкан, булһа кәрәк. Дөрөҫ, старшина Юлай Азналин һәм сотник Базарғол Юнаев (һуңғарак Е.И. Пугачевтың фельдмаршалы) бунттан ситтә

торғандар, әммә башкорт боласыларын көрәшкә рухландырыусы Таймаш тархан Шайымовка (һуңғарак Е.И. Пугачев хәрәкәтен баһтырыуза батша хөкүмәте яклы) аһтыртын теләктәшлек белдерәүзәре билдәле (Материалы по истории башкирской АССР, том IV, часть вторая, М., 1956; 159-160-ынсы биттәр).

Боланы баһтырыу барышында уның Тәкәй ауылынан сыккан (“биш тәкәй”) бер килке катнашсылары батша кыргынсыларынан Урал көнбайышына (Өфө провинцияһына) касып, Муса ауылы башкорттарынан ер алып, рәсми кағыззарза башкорт типтәрзәренә (ә азак мишәрзәргә) әүерелә. 1764 йылдың 17 мартында 7 татарға ер һатыу тураһындағы документта «Биштәкә ауылдарына әлегерәк 8 обывател»дең типтәрлеккә керетеләүе әйтелә (баяғы IV том, беренсе кысак, 289-ынсы бит). «Деревень Биштеков» тип күплек һанда язылыуы — баяғы һигез узамандың шул төбәктәге бер-нисә урында һигезләнеүенә ишара, буғай. Әлегерәк былар барыһы, моғайын, өһтәрәк иһкәртеүебезсә, Әһсемгә койған Баш йылғаһы тамағындағы (хәзәрге Иглин районы) баяғы Тәкәй ауылынан (Өфө провинцияһында бүтән Тәкәй ауылы булмаған), Юлай Азналин һымак ук, Урал артына күһсеп барып, Миәһс йылғаһына койған иһсемһез һыу буйына биш өй һалып ултырған биш узаман - - “биш тәкәй”зәр булған, шуға күрә йылғаның иһсемен -- Бишкил (бишәү күһсеп килгән), ә һуңғарак юкка сыккан ауылды Биштәкәй атағандарзыр, тип тоһсмаллана. Баяғы бунт аркаһында, моғайын, ул ауыл яндырылып, биш узаман (“биш тәкәй”) көнбайышкарарак касып киткән дә хәзәрге Кырмыһскалы районындағы баяғы Муса ауылы еренә төпләнгән, бындағы иһсемһез йылғаны ла улар -- Бишкил (Бһкил) тип, яңы ауылды ла Биштәкәй (йәғни Тәкәй ауылынан сыккан бишәү) тип иһсемләгән; был иһсемдәр, тора-бара сак кына үзгәрәп, әйтелештә берәһенәң -- тәүге, иһкенсәһенәң һуңғы өндәре юйылып, оһо көндәрзәге **Шкил** йылғаһы һәм **Биштәкә** ауылы булып әүерелгәндәр...

Баяғы тарихи документтағы һигез узамандың Биштәкәй ауылынан ситкәрәк (шул ук төбәктә) төпләнгән өһсөһөн боронго перепись «ревизские скаски»зарзан асыкларға мөмкин булды: хәзәрге Кырмыһскалы районындағы Камышлы (Камышинка) ауылында — Әбдесәләм Азналин (1730 йылда тыуған, 1795 йылда уға 65 йәһш булған) һәм Балта Азналин (1743 йылда тыуған, 1795 йылда уға 52 йәһш булған) — Салауат Юлаевтың ике тыуған ағалары булмыштар. Өһсөһөһө — Илмырза ауылындағы (ул ауыл хәзәр юк) Күһсәк Йөһсөпов (1736 - 1793). Тәүге икеһе, күрәһегез, Салауаттың атаһы Юлай Азналин менән бер туғандар. Әйткәндәй, дуһым Рәми Ғарипов үзәнәң әһсәһе яғынан бабаларының берәһе Балта — «Салауат токомонан», ти торғайны, һәм ул оһо Балта Азналин булыуы бик ихтимал.

Шәжәрәләр ни һөйләй?

1950 йылдың 25 апрелендә Х. Колмөхәмәтов Салауат районының Яңы Каратаулы ауылында Сафия инәй Иһсламованан һорашып язып алған шәжәрәнәң башланғышы оһондай:

1. Дөртмән. — 2. ??? — 3. Азналы. — 4. Юлай. — 5. Салауат һәм Юлайзың кызы (иһсемен белмәйем), ул **Бишәүзәрзә** була»...

Күренеп тора: беренсе бабаның дөрөс исеме Дәрәмәнд (ғәрәпсә мәғәнәһе «бисара, ғәзиз») булып, бер аз бозоп — “башкортса” лаштырып язылған. Унан һуңғы (һораузар куйылған икенсе быуын) исемде иһә «ревисские скаски» зарзан соксоноп һәм тоғмаллап таптык: Мөһмин (ғәрәпсә мәғәнәһе «ышаныусы, инаныусы; Ислам динендәге кеше». Урысса документтарза Мукмин, Мукминов тип языла). 1773-75 йылдарзағы бөйөк боланан һуңғы осорза Салауат Юлаевтың тоғмалланмыш токомдарының байтағы, батша хөкүмәте ялсыларын аймылыш кылыу өсөндөр, үз аталары исемен йәшереп, шул Мукминов фамилияһында йөрөй. Мәсәләң, 1795 йылғы ревизияла Якпивново ауылында йәшәүсе башкорт типтәре Акбулат Мукминов (1721 йыл тыуған) күрһәтелгән, ә уның улы йорт старшинаһы Мортаза Акбулатовтың (1746 й.т.) командаһына караған Камышлы, Илмырза ауылдарында баяғы Әбдесәләм һәм Балта Азналиндар менән бер катарзан Күсәк Йосопов йәшәй. Шул ук Камышлылағы Баязит Киләйев (1800 й. үлгән) узамандың улы Рәхимкол Баязитов (тыумышы 1752 йыл — Салауат Юлаевтың йәштәше) 1816 йылда хәзәрәе Кырмыскалы районындағы Биштәкә ауылында йорт старшинаһы булып торған, ә уның өлкән катыны Сәғизә Мукминова (1758 й.т.) — Салауат Юлаевтың бер туған һеңләһе йәғни Юлайзың баяғы шәжәрәлә «исемен белмәйем, *Бишәүзәрзә* була» тип күрһәтелгән кызы булырға окшай. Бындағы «Бишәүзәр»зә хәзәрәе Салауат районындағы *Бишәүләр* ауылы итеп түгел, ә Кырмыскалы районындағы *Биштәкәй* (хәзәрәе Биштәкә) ауылын нигезләгән *бишәүзәр* (Тәкәй ауылынан сыккан биш кеше) ауылы тип аңларға кәрәк. Сөнки Салауат заманында тегһенен, хәзәрәе Салауат районындағының, дөрөс аталышы “Бишәүләр” түгел, ә “*Бишәйләр*” булған, йәғни ул ауылды 1735 йылғы Килмәк-абыз етәкселегендәге баш күтәрәүзә Касмарт йылғаһы тамағында (һакмар буйы) батша кырғынсылары тарафынан кыйратылмыш Үсәргән ырыуының Күк Уралға касып киткән “*бишәй*” араһы кешеләре нигезләгән (Р.Г. Кузеев, Происхождение башкирского народа. М. 1974; 158 – 159-ынсы биттәр), шуға күрә ул ауыл Үсәргән һөйләшенә хас *лар-лар* ялғауы менән (ә хәзәрәе Салауат районындағы кыуакандарзыкынса *зар-зар* түгел!) “Бишәйләр” тип йөрөтөлгән. Бынан тыш, старшина Рәхимколдоң Биштәкәйзәге бер туған ағаһы Сәғит Баязитов та (1749 й.т.) шул ук Салауаттар токомо булыры ихтимал Миһырбан Мукминоваға (1764 й.т.) өйләнгән бит.

Тимәк, әгәр опшо юраузарыбыз юш килһә, хәзәрәе Кырмыскалы районындағы был төбәк йорт старшиналарының икеһе тиң (һәм тағы башкалар) Салауат Юлаевтың якын ағай-әнеләре булып, улар Е.И. Пугачев болаһында катнашмаған йәғни батша хөкүмәтенен ышаныслы кешеләре һаналған. Ә батшаға каршы баш күтәрәп еңелгән башкорттарзың катындары, балалары, кырғын әтрәттәре тарафынан кулға алынып, ихтилалды бастырыусы урыс офицерзарына, татарзарға һәм шулай ук батшаға тоғролокло башкорт һәм мишәр түрәләренә коллока таратып биреләүе билдәле. һәм был төбәк Салауат ғәйләһенен батша язаһынан каскан кайһы бер ағзаларына боҫоу урыны булыуы бик ихтимал. *Салауат Юлаев кылысының* беззәң замандарғаса *тап шул төбәктә* һакланыуы ла кеүәтләй был фекерзә.

Заманаһының заңына һәм йолаларына ярашлы, йәш кенә (ә ысын йәше тураһында һүз – алдарак) Салауаттың әс катыны һәм уларҙан тыумыш балалары (һаны билдәһеҙ) булған. Батырҙың эзенә төшөрҙән әлек үк, кырғынсылар уның катындарының һәм балаларының бер нисәһен кулга ала, шунан һуң үзен дә эләктерә. Салауаттың үзенә әйтеүенсә, уның бер улы Өфө кала коменданты полковник С.С. Мясоедовта, икенсәһе генерал Ф.Ю. Фрейманда тоткон булып, «башка катындары һәм балалары иһә урындағы түрәләр тарафынан бүлешеп алынған» (берәһенә дә исеме аталмай). Мәкәләбәз башында ук куйылған һорауға яуапты нәк ошо һуңғы «башка»лары араһынан һәм Салауаттың Е.И. Пугачев болаһында катнашмаған ағай-әнеләренә төйәге булырҙай *Биштәкәй* (хәҙерге Биштәкә), *Илмырза*, *Камышлы* (Кырмыскалы районы) ауылдарынан эҙләйек.

Билдәле булыуынса, Салауатты тәүҙә, үсмер-малай көйөнсә, тол калған еңгәһенә өйләндергәндәр һәм шунан һуң алған катындарының берәһе Гөлбәзер (Гөлбәзир тип тә әйтәләр, урыска Гульбазар тип язылған; фарсы катнаш ғәрәпсә мәғәнәһе — «сәскә орлоғо») исемле булған. «Ревизские скаски» (ЦГИА Р.Б., фонд И-138, оп. 2, дело 355, л. 151) буйынса, 1816 йылдың февралендә 60 йәшлек (1756 й. тыуған) был «вдова Баязитова Гульбазар» Камышлы ауылында баяғы түрә *Баязит* Киләйевтең тол катыны рәүешендә теркәлгән, ә шул ук йылдың икенсе бер қағызында (дело 347, л. 221) шул *Баязит* Киләйевтең Абдуллатиф исемле улының әсәһе итеп күрһәтелгән. Тимәк, Абдуллатифтың 1787 йыл тыууына карағанда, Салауат Юлаевтың хәләл ефетә Гөлбәзер Камышлы ауылы типтәре *Баязит* Киләйевкә иң кәмендә 1786 йыл тормошқа сыккан (шуға тиклем Салауатын көткәндәр?).

Инде килеп Салауат улдарының да баяғы «башка»лар катарындағы берәйһе, моғайын, ошо төбәктә ереккәндәр, тигән ышаныс тыуа. Ағай-әнеләре уның Салауат улы икәнән дә, Салауат кушкан ысын исемән дә бик нык йәшергән булып, әлбиттә. Һәр хәлдә, ул бындағы Салауат ағай-әнеләрендә тормаҫка, фамилияһын Салауатов тип тә, Юлаев һәм Азналин тип тә атамаҫка тейештер. (Ә хәҙер үзҙәрен Салауат Юлаевка бәйлә шәжәрә төзөргә тырышкан Салауатовтар нәселе иһә бөйөк батырыбыҙ менән бер заманда, бер төбәктә аралашып, батырыбыҙ тыуып-үскән хәҙерге Иглин районы Тәкәй ауылына яҡын Тауыш ауылында йәшәгән һәм батша администрацияһына уның тураһында шаһитлык кылған [Крестьянская война 1773 – 1775 гг. на территории Башкирии, Уфа – 1975, 327, 328, 329, 426-сы биттәр] Салауат Собханғолов нәселдәрелер. Ошоларҙан сығып, Салауаттың икенсе бер шәжәрәлә («Ағизел» журналы, 1978/6, 120-122-нсе биттәр) исемләнгән ике улы *Акбулат* һәм *Шатморат* тирәһендә төпсөнөү кәрәк. Бөтә дәлилдәрҙе йыйып оҙак тикшергәндән һуң, баштарак Азналиндар менән бергә исеме аталған Илмырза ауылы узаманы баяғы Күсәк Йосоповка һәм уның Мөрсәлим (ғәрәпсә мәғәнәһе «ебәрелгән илсе, пәйғәмбәр») исемле улына (1765 й. тыуған) шып-туктала иғтибар (1795 йыл ревизияһы буйынса), — йәғни зә ки Салауат Юлаевтың улын, ысын исемән һәм килеп сығышын йәшереп, унда шуның (Күсәктең) улы итеп яҙырткандарҙыр, исем мәғәнәһе лә дөрөҫләй быны — “ебәрелгән илсе”. Абайлаһаҡ, Е.И. Пугачев болаһы бастырылғанда уланға *ун* йәш булған. Был иһә Юлай Азналиндың 1775 й. 25 февралендәге һорау алыу барышында, ике катынымды һәм *ун* йәшлек уланымды әсир итеп алып киткәндәр, хәҙер кайҙа икәнлектәрен белмәйем, тигәнәнә тап килә,

сөнки башкорт йолаһынса тәүге ейән (йәғни Салауаттың тәүге улы) картатаһының (йәғни Юлайзың) уланы һанала ла уның карамағында тәрбиәләнә. Салауаттың был улы, бәлки, Салауаттың тәүге катынынан (еңгәһенән) тыуғандыр, ә бәлки, ул сактағы 9 ғына йәшлек Гөлбәерзәндәр (кыззарзың енси өлгөрөүе 8-9 йәштә дә була). Ә Салауат үзе, йәғни атай кеше, тарихсыларыбыз бер ниндәй зә тәғәйен документка таянмайынса, фәкәт уның язаланыу барышында батша хөкөмдарзарына әйткән һүззәре буйынса ғына, ә ул уйзырма булыуы ла бик мөмкин! -- ул сакта йә — 13, йә 11 йәштә (сөнки уны, баяғыса, бер ниндәй зә ышаныслы документка таянмай, йә — 1752, йә 1754 йылда тыуған һанайзар). Әммә был да тәбиғәт канунына тап килә: малайзарзың енси өлгөрөүе 10-11 йәштән үк икән (Большая Советская Энциклопедия, 20-нсе том, 241-енсе бит). Ә шулай за шик тыуа: совет заманында батырыбыздың юбилейына әзәрлек айтканлы языласак мөкәлә проектын тикшергәндә уның тыуған йылын тар ултырышта тауыш биреү юлы менән генә билдәләп канунлаштырған ғалимдарыбыз яңылышманымы икән? Сөнки бына “Протокол N 2 заседания комиссии по составлению научной биографии Салавата Юлаева. 3 марта 1952 года. Присутствовали члены комиссии: тт. Типеев, Туктаров, Усманов и Васильев... Постановили: ...а) тезис [в проекте статьи] – точные данные о рождении Салавата не сохранились – из статьи исключить, привести общепринятую дату рождения Салавата – 16 июня 1752 года... Председатель Типеев Ш.И., секретарь Туктаров С.З.” Ләкин “общепринятую дату” тигәнә дә хак түгел, сөнки халык хәтерендә һакланғанға тап килмәй, быны атаклы Мәскәү тарихсылы иҫкәрткән:

“Отзыв т. Устюгова о рукописи “Салават Юлаев – национальный герой башкирского народа” (к 200-летию со дня рождения).

В целом очерк удовлетворителен... 2. Откуда известна точная дата рождения Салавата – 16 июня 1752 года? Насколько известно, в источниках нет точных указаний не только на число, но и на год. А упоминание в некоторых фольклорных материалах о том, что Салават родился *в год барса*, ведет к 1746 г., поскольку ближайшими годами барса к предполагаемому времени рождения Салавата были 1746 и 1758 гг... 1758 год исключается, остается 1746 г., т.е. что Салавату в момент начала крестьянской войны было 27 лет. То обстоятельство, что Салават еще до крестьянской войны выполнял обязанности старшины вместо отца, а также, что Салават имел трех жен, говорит за более зрелый возраст... Старший научный сотрудник Института Истории АН СССР Н. Устюгов”.

Беззекеләр күбегенсә: “Салауат булған, һәй, булғазыр/*Егерме лә ике* йәшендә” тигән халык йырына таяныусан, ләкин уны яңы быуындар элекке “*ете*” тигәндә берзәй яңғырашлы “*ике*” тип йырлауы бик ихтимал (“Ирәмәлкәй”зе “Ирәндеккәй” тип шаңғырткандай)...

Әммә төптә ерлекһез, ләкин рәсми кабул кылынған даталдарзы һанға һуғып барайык. Әле генә бында безең тарафтан *Салауаттың улы* һаналған *Мөрсәлим* дә шундай ук «иртә»ләрзән: 1777 йылда 12 йәшендә уның беренсе катынынан *Рахмәтулла* тигән малайы тыуа; 1834, 1850, 1859 йылдарҙағы ревизия кағыззанына (делолар: 459 — 67-98-енсе биттәр; 619 — 484-532-нсе биттәр; 729 — 134-енсе бит) ул, *Рахмәтулла*, Биштәкә ауылында йәшәүсә «зауряд хорунжий Рахметулла Мурсалимов Мукминов» (йәғни Мөрсәлим Мукминовтың улы) тип икеләтә фамилиялап теркәлгән, был, моғайын, алда буласак ревизияла буталсыҡ тыузырмас өсөндөр,

сөнки уның атаһы Мөрсәлим дә был осорза үзенең әүәлге ысын аталышы **Шатморат** (кағыззарза бозоп «Шамрут» тип язылған) исеменә кабат кайтып, башка туғандары кеүек үк, бабаларының береһе булған Мөъминдең исемен фамилия итеп алып, Биштәкәй ауылында Шамрут Мукминов булып йөрөй, ә тыуған йылы шул уҡ — «Мөрсәлим» тыуған 1765 йыл...

Шулай итеп, милли геройыбыз Салауат Юлаевтың бер улы **Шатморат** табылды, тиһәк тә була һәм уның (Шатмораттың) өлкән улы булған баяғы Рәхмәтулла Мөрсәлимов Мукминовтан кесерәк уландары барыһы ла кағыззарға Шамрутов (ә кәрәк ине Шатмуратов) фамилияһында теркәлгән. Артабанғы быуындар иһә һәр береһе, ғәзәттәгесә, тәғәйен үз аталарының исемен фамилия итеп, **Шатморат** бабаның исемен етенсә быуында ғына шәжәрәгә йәнә әйләненп кайта ла данлыклы генералыбыз **Шайморатов** фамилияһы рәүешендә бөтә илгә таныла.

Инде бер һорауға яуап бирәйек: “Генерал Миңлегәли Миңғазитдин улы Шайморатов бер рәсми анкетала милләтен “татар” тип күрһәткән дөһә?” Аптырамайыҡ: шанлы Совет хакимиәте тарафынан Башкортостандың Миңзәлә өйәзен Татарстанға кыркып биреп калдырылғандан һуң шундағы шул ваҡыттағы *ике йөз меңдән ашыу асаба башкорт* һәм уларҙың хәҙерге токомдары ла “татар” булып язылып йөрөй зәһә... Ошондай хәл Башкорт исемен йөрөткән республикабыҙҙа ла аз түгел...

Бер юлы ике милли герой (Салауат һәм Миңлегәли)

Тәүҙә был икәү шәжәрәһенәң туп-тура теҙемен күрһәтәйек:

1. Юлай Азналин (1730 й. тыуған). — 2. Салауат Юлаев (1752, йәки 1754, йәки 1746 — 1800). — 3. Шатморат-Мөрсәлим (1765-1848). — 4. Фәсихитдин (1802 й.т., уның катыны Фатима Зәйнәшева). — 5. Фәхрилислам (1829 й.т., уның катыны Сабира Әннәсова). — 6. Миңғазитдин (1866 й.т., уның катыны Бибитайфа). — 7. Миңлегәли Миңғазитдин улы Шайморатов генерал (1899-1943).

Хәҙерге барлык документтарҙа М.М. Шайморатов генералдың тыуу датаһы 1899 йылдың 15 авгусы тип яңылыш язылып йөрөй. Шул хатаны төҙәтмәккә, төп сығанаҡты барланыҡ:

«Оренбургское магометанское духовное собрание. Метрические книги записей Уфимского уезда Уфимской губернии за 1899 г., номера 90-176, страница 170, Библиотека. К 1-ой мечети.

№6. Миңлегәли. Августның 10-чи көнөндә. Биштәкәдә туған. Атасы мишәрҙән башкорт Миңгәжалдин Фәхрилислам улы. Анасы Бибитайфа типтәрҙән башкорт Мөхәмәдиәр кызы».

Күрәһегеҙ, башкорт Салауат Юлаевтың нәселдәре, билдәле тарихи сәбәптәр аркаһында, тәүҙә — башкорттан мишәр, шунан һуң мишәрҙән башкорт, ә Советтар осоронда татар язылып йөрөй...

Инде әле күрһәтелгән Салауат Юлаев нәселенә 1859 йылға тиклемге киңәйтелгән шәжәрәһен дә бирәйек, шуның буйынса уның бөгөнгө токомдары ла үз-үзәрән асықлар:

Салауат Юлаев (1752, йәки 1754, йәки 1746 -- 1800). — Шатморат-Мөрсәлим (1765-1848). Шатмораттың биш улы булған:

1. Рәхмәтулла Шатморат улы (1777 й.т., 1859 йылда уға 82 йәш). Рәхмәтулланың улдары:

А) Ғәлиулла (1805 й.т.). Ғәлиулланың улдары: Ғәзелша (1831 й.т.), Ғиззәтулла (1838 й.т.), Камалитдин (1840 й.т.), Йәләлитдин (1848 й.т.), Якуп (1849 й.т.);

Б) Ғәтиәтулла (1813 й.т.);

В) Хәмизулла (1814-1852);

Г) Әхмәтғәли (1819-1840);

Д) Абдулсалих (1822 й.т.);

Е) Мөхәммәтрәхим (1822 й.т.). Мөхәммәтрәхимдең улы Мөхәммәткәрим (1842-1852);

Ж) Абдулғәни (1824 й.т.). Абдулғәнизең улы Ғәлимөхәммәт (1856 й.т.);

2. Хисамитдин Шатморат улы (1798 й.т.). Хисамитдиндең улдары:

А) Бәзигитдин (1820 й.т.). Бәзигитдиндең улдары: Фәттәхитдин (1843 й.т.), Кашафитдин (1845 й.т.), Ғәйнитдин (1859 й.т.);

Б) Хәйритдин (1828 й.т.);

В) Хафизитдин (1850 й.т.);

Г) Садритдин (1856 й.т.);

3. Фәсхитдин Шатморат улы (1802 й.т.). Фәсхитдиндең улдары:

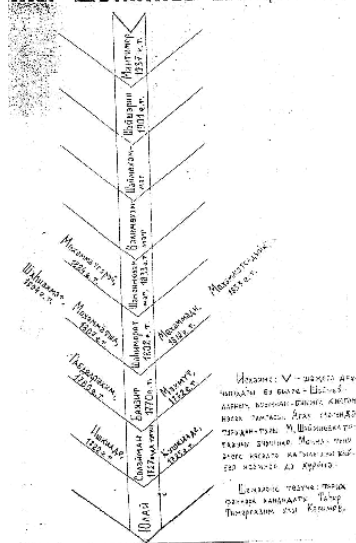
А) Фәхрелислам (1829 й.т.). Фәхрилисламдың улдары: Йәләлитдин (1854 й.т.), Нурғәли (1857 й.т.), Миңғазитдин (1866 й.т.). Миңғазитдиндең улы **Миңлегәли Шайморатов генерал** (1899-1943);

4. Әбделғәлим Шатморат улы (1834 й.т.);

5. Зәйнитдин Шатморат улы (1793 й.т.). Зәйнитдиндең улдары:

А) Ғималитдин (1818 й.т.). Ғималитдиндең улы Абдрахман (1852 й.т.);

МЕР ШӘЙМИЕВ ШӘЖӘРӘСЕ

Б) Кашафитдин (1822 й.т.). Кашафитдиндең улдары: Мөхәммәткәнәфиә (1840-1853), Мортаза (1855 й.т.), Мөстәким (1857 й.т.)...

Был мәлүмәттәр заманында М.М. Шайморатовтың 100 йыллык юбилей байрамын әзерләүселәргә, тыуыу датаһын дөрөсләһендәр өсөн, 1999 йылдың 19 апрелендә язып бирелде, тик эзәмтәһеҙ калды. Башкорт телле матбуғатта кыскарак варианты беренсе тапкыр баһылды «Азна» гәзитендә.

Артабанғы эзләнеүзәргә ерлек

Был бүлектә эзәрмәндәр карамағына авторзың ике тоғмаллауы бирелә (сәмлейәндәр архивтарҙа төбөнә туз куйһын өсөн).

1. Салауат Юлаевтың кырғынсылар әсир итеп алып киткән икенсе улы **Акбулаттың** эзәрәнә төшөү мөмкинлегә бар: ул Акбулат хәзәрә билдәлә курайсы

Ишморат Илбәковтың бабаһы булыуы бик ихтимал. Сөнки уларзың быуындан-быуынға бирелә килгән ғаилә легендаһы буйынса, хәзерге Хәйбулла районына караған үсәргән башкорттарының батша хәҙрәттәренә итәғәтле (ихтиладда катнашмаған) бер старшинаһына, ихтилад бастырылғас, Ырымбур төбөрнәтере бер әсир малайҙы асыраулыҡка тапшыра; артабан уны бөтә **ил-йорт бағыт** үстәргәнлектән, фамилияһын **Илбаков** тип яҙыртаһар, исемен **Мырза** тип атайҙар (үсәргән башкорттарында мырза -- “бей [кенәз] улы” мәғәнәһендә: тимәк, яу башлығы Салауат бей-кенәздең улы). Шул Мырза нәселенең шәжәрәһе ҡурайсы И. Илбаковта бар.

2. Икенсе тоғмалдың төп-ерлеге (сығанактар):

а) Башкирские шежере (филологические исследования и публикации), Уфа -- 1985, 69 -- 70-енсе биттәр. Юлайзың Салауаттан өлкәнәрәк тағы ике улы күрһәтелә: Ракай, **Сөләймән**.

б) “Ағизел” журналы, 1978, №6, 120 -- 122-нсе биттәр, “Туғыз ауыл Тырнаклы” аймағы шәжәрәһе. Тырнаклы аймағына ингән ауылдар: Лағыр (боронго исеме Васкин), Шәрәк, Иске Мөхәммәт, Ибрай (Уразгилде), Яңы Мөхәммәт (Торамороно), Яуын, Юныс (Әпкәзир), Сәғир (Сутыш), **Әнийәк** (Йәнгилде).

3. Южноуральский археографический сборник, выпуск 2. Уфа -- 1976, 287-нсе бит. 1841 йылдың 18 октябрендә урыҫ телендә аткарылған документтағы №11-енсе Башкорт кантоны ауылдарының исемлегендә № 16 булып теркәлгән аҫаба башкорт ауылы: **Амекеева**, м.п. число 13, женского 20; Булярской волости, землею владение имеют собственную, башкирцы, живут постоянно в своих селениях.

4. Населенные пункты Башкортостана, часть I. Уфимская губерния, 1877, 290-ынсы бит, №1875. **Анякова**, деревня при речке бызимянной, число жителей м.п. 278, ж.п. 254, **тептары**. Шул ук ауыл кешеләре әүәләрәк 1859 йылғы ревизия (дело 753, лист 555) буйынса **башкорттар, типтәрзәр** тип теркәлгән.

Шул ук китаптағы 303-өнсө бит, №2015. **Анякова**, деревня при речке Каширке, число жителей м.п. 90, ж.п. 95. Баяғы ук ревизия деләһы, листы буйынса **типтәрзәр** йәшәй (аҫаба башкорттар күрһәтелмәй).

5. Уралдағы Тырнаклы аймағы башкорттарының (шул иҫәптән Юлай Азналиндың) ырыу тамғаһы булып тора бына был саталы **V** (һәнәк) – Минтимер Шәймиев шәжәрәһендә лә шулай.

Ошоларға таянып тоғмаллайыҡ: Юлай улы **Сөләймән** тәүҙә үзәрәнен аймағындағы **Әнийәк** ауылында йәшәгән һәм касандыр, ниндәйҙер сәбәптәр аркаһында (ә бәлки, 1735 йылғы Акай -- Килмәк-абыз яуын бастырыуҙа катнашкандыр ҙа үлтерелгән баш күтәрәүселәрҙең ерзәрәнән өлөш алғандыр батшанан (шундай тәртип хөкөм һөргән). Йәки үҙе 1840 йылғы Ҡараһакал яуында болғанып, яу бастырылғас Миңзәлә яғына касандыр? Сөнки **Сөләймән** тигән башкорт 1740 йылдың февраль айында шул ук Тырнаклы аймағы Муса ауылында ғәскәрләнеп торған Ҡараһакалдың яҡын яраны итеп күрһәтелә (Материалы по истории Башкирской АССР, ч. I. М. -- Л., 1936). Һәр хәлдә ғәмәл тоғмалға тап килә: башкорт Юлай улы Сөләймән Миңзәләнен Бөрө калаһына табан 37-нсе сакрымда исемһез йылға буйына барып төйәкләнә һәм шул яңы ауылға Уралдағы йәшәп киткән ауылының исемен (**Әнийәк**, урыҫса яҙыуҙарҙа **Аняк**) килтереп ҡуша һәм ул ауыл тора-бара һәр төрлө (башкорт, татар, мишәр) типтәрзәр иҫәбенән зурая ла,

шулар өстөнлөк алып, ауылдагылардың бөтәһе лә рәсми кағызға типтәргә әүерелә. Бер килке халык ауылдан бүленеп сығып, Каширка йылғаһы буйына ерегә, был яңы ауыл да **Әнийәк** тип атала (бәлки, Яңы Әнийәк йөрөтөлгәндәр?)...

Ошо урында тоғмалыбыҙҙы сак кына үзгәртәбөз, сөнки Казан авторҙарының тикшеренеүендә: “Тарихчылар Әнәк авылына XVIII ғасыр башында нигез салынуын әйтәләр. Таһир Кәримов, мәсәлән, 1747 елда авылда яшәүселәр исемлегендә Исәй **Әнәков** дигән кешенең булуын яза. 1762 елда, өченче ревизия чорында ул инде вафат булған. Димәк, **Әнәк** карттан башланған бу авыл” (“Ғасырлар аязы” журналы 2002 3/4), тип әйтәләр, -- шулайҙыр. Инде килеп сыға: Уралдағы **Әнийәк** ауылын нигезләгән **Әнийәк** уҙаман (йәки уның улы Усәй Әнийәков) яҙмыш елдәре тарафынан Миңзәлә өйәҙенә илтәп ташланып, яңы ерҙә яңы **Әнийәк** ауылын башлап ебәргән, ә Юлай улы Сөләймән тигән бөркөтөбөз ана шул әҙер ояға килеп кунған...

Ауыл халкының милләт күрһәткесе, Рәсәйҙәге кәзимгесә, башҡорттан татар яһау йүнәлешендә үзгәргән: 1841 йылғы хисапнамәлә ул тоташ башҡорт булһа, 1859 йылғы ревизияла башҡорттар, типтәрҙәр тип күрһәтелә, ә 1877 йылғы хисапнамәлә иһә башкәлләй типтәргә әйләндереләп, тоталитар совет хакимияты осоронда бөтә Миңзәлә өйәҙе халкы татар итеп яҙыла...

Төптәнерәк тикшерәү талап ителә: өстәрәк шәжәрәләр бүлегендә телгә алынған Камышлы ауылы уҙаманы **Баязит** Киләйев (1795 йыл март ревизияһы буйынса 1744 йылда тыуған) татар ғалимы (Казан) Таһир Тимерғазим улы Кәримов төзөгән шәжәрәләгә **Баязит** түгелме икән? Асылда ул, моғайын, дәүләт еңәйәтселәре (ворҙар) итеп ләғнәтләнемеш Юлай фамилияһынан (ғәҙәттә атай, картатай, бабай исемдәрен фамилия итеп йөрөткәндәр) икәнлеген йәшереп, “Юлаев”ты яҡын мәғәнәүи яңғырашлы “Киләйев”кә үзгәртеүе ихтимал. Йәнә килеп, ғүмерлеккә һөрөлгән Салауаттың бәхетһеҙ катыны Гөлбәҙерҙе катын итеп алыуында ла (башҡорт йолаһы) ғиллә бар. Әгәр шулай икән, безҙең тоғмал баяғы Т.Т. Кәримов төзөгән “Минтимер Шәймиев шәжәрәһе”нә бер кес кенә төҙәтеү аша тап килә, ә төҙәтеү бына нимәнән ғибәрәт: әйтелгән шәжәрәлә Юлай -- Минтимер араһы (8 быуын) 200 йыл тәшкил итә; кабул кылынған тәртип буйынса һәр быуынға 25 йыл һалһаҡ, был дөрөҫ (25x8=200). Әммә тәүге икенсе һәм өсөнсө быуындың урындары алмашынғандыр кеүек (шәжәрәләрдә бындай хәл булыусан); әгәр уларҙы тейешле үз урындарына куйһаҡ, барыһы ла калыпҡа ултыра, йәғни: Азналин Юлай (1722 й. тыуған) -- Баязит (1744 й. тыуған) -- Сөләймән (1770 й. тыуған) һәм артабан Т.Т. Кәримов төзөгән тезем ялғанып дауамлана: башҡорт Азналы улы Юлай -- Баязит -- Сөләймән -- Шаһиморат -- Шәмсимөхәммәт -- Вәлимөхәммәт -- Шәймөхәммәт -- Шәйшәрип -- Минтимер...

Башҡорттарҙан татар яһау осоронда Миңзәлә өйәҙе башҡорттарының ысын милләтен дә, ырыуын да, ырыу тамғаларын да онотторткандар, әммә-ләкин Әнийәк ауылындағы Юлай-баба нәҫеле кешеләре үзҙәренәң Уралдағы Тырнаклы аймағы башҡорттарының саталы **V** (һәнәк) тамғаһын, татар тарихсылары танығанса, быуындан-быуынға юғалтмай һаҡлап килгән.

6.09.2003.

МИРЗА АҒАЙ ХӘТИРӘЛӘРЕ

Һүр. 16. Мирза ағай Ғайсаров

Башкорт кавалерия дивизияһының полк разведка взводы командиры, 1943 йылдың февралендә дошман тылына тәрән рейдта батырзарса катнашыусы кыйыу яугир якташым Мирза ағай Ғайсаровтан да (күренекле языусыбыз Гөлсирә һылыу Ғиззәтуллинаның атаһы) иҫтәлек язып биреүен һорағайным. Ул быны үтәгән булған һәм аманаты кулыма, урауырак юлдар үтеп булһа ла, Сабир ағай Кадиров аркылы килеп юлыкты бер заман. Һуғыштан һуң күп йылдар үткәнлектән, әлбиттә, ветеран ағай кайһы бер исемдәрҙе, бәрелеш урындарын һәм даталарҙы яңылышырак хәтерләй (был хакта кулъязма биттәренән ситенә Сабир ағай киҫәтә барған, мин уларҙы иҫкәртмә рәүешендә килтерәм), ләкин уға был йәһәттән теүәл документаль эш итеүе мөмкин дә түгел ине, сөнки кулы

астында бит штаб кағыздары юк, һәм һуғышта ла уның барлык эшмәкәрлеге даими алғы һызыкта, күберәген уның арғы яғындағы хәтәр юсыкта.. Әммә язмалағы рейдта һәм рейдтан сыккан сактағы полк разведкаһы эшенә бәйлә дәнһәтле эпизодтар, көсөргәнешле кисерештәр үзкиммәтен юғалтмай; шаһәҙәтнама, кыйыу бер яугирҙең башынан үткәндәрҙе тасуирлаусы тарихи документ буларак, юйылғыһыҙ әһәмиәтен һаклай. Кереш һүз урынына авторҙың С.Р. Кадировка язған хатын күсерәм.

Һаумыһығыз, хөрмәтле Сабир ағай!

Мин һезҙең “Уттар, һыузар аша” тигән китабығыҙҙы укыу бәхетенә иреште. Ул китап ниһәлһәттер һезҙең як магазиндарына килеп етмәне. БДУ-ла укыған улым студент төҙөлөш әтрәтендә Белорет яғында эшләгәйне, шунан алып кайтып бирҙе. Китапты тулҡынланмайынса укыуы мөмкин түгел. Сөнки ул күп йылдар үтеү менән күңел дәфтәренән юйыла башлаган күп вакигаларҙы, күргән ауырлыктарҙы, бигерәген дә батырзарса һаләк булған иптәштәрҙе күз

алдына килтереп баһтырырға зур ярҙам итте. Минә лә хәтергә алғанығыҙ өсөн зур рәхмәт. Рейд ваҡытында һезҙең иң яуаплы өс вакифаны үтәп, дивизия алдына куйылған катмарлы, ауыр бурыстарҙы оҫта, батырлыҡ менән башкарыуға актив катнашып эшләүегеҙ, һәр нәмәгә зур игтибар биреүегеҙ, дивизия командованиеһының генерал Шайморатов етәкселегендә был ауыр бурыстарҙы һисек үтәүен дөрөҫ тасуирларға зур мөмкинһәллек биргән.

Рейдта сығыу һәр бер кешенең йөрөгөндә Ватан алдында айырыуса зур яуаплылыҡ тойғоһон уятты. Уның өҫтәүенә сәйәси-тәрбиәүи эштең киң йәһәлдәләүе массовый героизм тыуҙырҙы. Шуның аркаһында һәр кем үлем менән һисаплашмайынса фәкәт дошманды

еңеу теләге менән генә йәшәне. Был хакта ла китапта дөрөс язылган. Батырлык эпизодтары, айырым батырлык күрһәтеүселәр тағы ла бик күп күрһәтелгән булырзар ине, ундагы дәһшәтле, бик тиз, бик йыш үзгәрәп тороусан ауыр һуғыш шарттарында уларҙың барыһын да ишетеп, белеп өлгөрөү мөмкинселеге лә булманы бит инде. Дивизияның разведка начальнигы капитан Гулов үзенә лә, башкаларға ла талапсан, тынгыһыҙ батыр командир ине. Ул нишләптер китапта хәтергә алынмаған.

Һезең минән рейд хакында иҫтәлек һорап яҙған хатығыҙҙы ала алмауымды зур бәхетһезлек итеп һанайым. Бер Өфөгә барғанда ул хакта Йыһат кусты һорағас, язып ебәргәйнем, уға ла бирелмәгән. Кире кайтарып алдырҙым. Хәҙер үземдә ята. Өгәр һезҙе кызыкһындырһа, мин уны һезгә ебәрер инем.

Өгәр китаптың безҙең яктарға килеп етмәүе уның аз тиражлы булыуы менән бәйләнгән булһа, икенсе тапкыр баҫтырыу хәстәрән күрәү зә яҡшы булыр ине. Сөнки рейд Башкорт атлы дивизияһы эшмәкәрлегендә күренекле урын тота. Шуның өсөн халыҡ бик кызыкһына. Шул йәһәттән китап халыҡты, бигерәк тә йәш быуынды патриотик рухта тәрбиәләүҙә зур әһәмиәтле тип уйлайым.

Һезгә ихтирам менән **М. Ғайсаров**.

294-енсе полктың разведвзвод командиры,
өлкән сержант. 05.12.1977.

Рейд

Бик каты бәрелештән һуң дошмандың оборонаһын ярып, таң атып килгәндә тылына сыҡтыҡ һәм бер ауылда туктаныҡ. Был һуғышта сабельниктар за, артиллеристар за, минометчиктар һәм башкалар за бик зур батырлык күрһәтте. Һөжүм ойошканлыҡта, берҙәмлектә үттө. Һәр кем үзенә дошман тылында икәнән белә, һәр кем рейдка сығарылыуыбыҙҙы ватаныбыҙдың, баш командованиеның оло ышанысы тип карай. Алға куйылған ауыр заданиеларҙы намыс менән үтәүҙе һәр кем үзенә мөкәддәс бурысы итеп һанай ине.

Дошман контрһөжүмгә күсә алманы. Сөнки ул күп кенә юғалтыуға оһрап, байтак коралдарын ташлап һыпырткайны. Тыныслыҡ урынлашты. Мин полк штабына табан йүнәлдөм. Урамдан майор Ғафаров менән полк комиссары (фамилияһын онотканмын) килә. Ғафаровта йомошом бар ине, уларға табан атланым. Барып етеп һаулыҡ һорашып өлгөрмәнем, бер шальной снаряд безҙән 15-20 метр самаһы ерҙә төшөп ярылды. Мин йығылып шыуып киттем. Комиссар за минең эргәнән шыуа. Әйләнеп караһаҡ, Ғафаров баяғы торған урыныбыҙға йығылып ята. Барҙыҡ. “Аякты һындырҙы”, -- ти. Уны күтәрәп штаб йортона алып индек. Перевязка яһанылар. Без ярып ингән ерҙе немецтар ябып өлгөрмәгәндәр әле, тип, повозкаһына тейәп, ылаусыға тағы бер һалдат беркетеп өсәүһен ебәрҙеләр. Һуңынан сығып өлгөрмәгәнлектәре, немецтардың тотоп үлтерәүҙәре ишетелде...

Шулай итеп, оһо көндән дошман тылында хәрәкәт итә башланыҡ. Алға барыу күбеһенсә төндә, караңғыла үтә. Юл еңел түгел – тәрән кар, һыуыҡ. Бик эре булмаһа ла, бик йыш кына һәр ауылды дошман менән һуғышып үтергә тура килә. Һәр бәрелеш корбанһыҙ булмай. Тәүге һуғышта бер-нисә иптәште ерләп китһәк, был көндәрҙә лә юғалтыуҙар булып тора. Алға куйылған ауыр заданиеларҙы үтәү өсөн һәр бер һалдатты ғына түгел, һәр бер снарядты, патронды һаҡларға, аз көс түгеп

күберәк файза килтереү мәсьәләһе нык куйылды. Был хәл разведка эшен дә ифрат катмарландырҙы, ауырлаштырҙы.

Полк командиры Фондеранцев менән штаб начальнигы Красиков²²¹ иптәштәр заданиены ифрат нык һәм конкрет куялар. Дошман бармы, күпме, ниндәй корал менән коралланған; әгәр зә ул көслө булып, еңеп үтерлек булмаһа, кайҙан, нисек үтергә мөмкин? Был ғәзел һәм дөрөҫ задание ине. Сөнки төп заданиены үтәй торған урынға барып еткәнсе, без полктың көсөн һаҡларға тейешбез. Ә был еңел түгел. Һәр яктан уратып алған дошман да йоклап ятмай, безҙе тоткарларға, кыйратырға тырыша. Ауыл һайын уның зурмы, бәләкәйме гарнизоны торғанлыктан, ауыл араларында ла хәрәкәт өзөлмәй, йөрөп торалар. Шуға күрә юлда ла осрашырға, ауылға ингәс патруль менән йөзгә-йөз бәрелешергә, хатта дошман һалдаттары яткан өйҙәргә шаҡылдатырға ла тура килде.

Элек, фронт аша разведкаға йөрөгәндә, оккупация астында калған кешеләргә осратып, тиз генә уртаҡ тел табырға, үзебезҙе кызыкһындырған һорауҙарға яуап алырға мөмкин була торғайны. Хәҙер иһә, нисектер, гражданскийҙарҙы ла тап килтереү кыйын, осрашкан арала ла яуап алыуы аһһат түгел, сөнки бер яктан улар безҙең ысындан да совет һалдаттары булыуыбыҙға ышанмайҙар, икенсенән куркалар, карателдәрҙән, провакаторҙарҙан коттары осоп калған. Совет власына дошман катламдарҙан калған һатлык йәндәр зә юк түгел шул.

Шулай за иң ауыры кыш, тәрән кар, буран, һыуык булды. Дошман араһында йөрөгәс, һыбайлап разведкаға барыу мөмкинлегә лә бик кысылды.

Һуғыш – һуғыш инде. Ул бер ваҡытта ла еңел булмаған. Һәр һуғышта ла күп көс, тир, кан койолған, корбан бирелгән. Ләкин был һуғыштың үзенә хас айырмаһы бар ине.

Безҙең совет халкы Бөйөк Октябрь биргән емештән файзаланып тыныс кына тормош короп яткан бер мәлдә, безҙе колға әйләндереү ниәте менән кешелектең иң яуыз дошманы булған фашист илбаһарҙары илебезгә аңғартмастан ғына капыл баһып инделәр. Был һәр кемдең йөрөгәндә тәрән нәфрәт тыузырҙы, асыуын каһартты. Йөрөгәндә нәфрәт кайнаған башкорт егеттәре лә йән аямай еңүҙе тизләтеү ынтылышы менән һуғыштылар. Безҙең арала кыйынлыҡка зарланған бер тауыш та ишетелмәне. Киреһенсә, ниндәй генә ауыр шарттар булмаһын, халкыбыҙға хас түземлек, тапкырлыҡ, аҡыл менән уйлап эш ителде.

Тәүге кергән ауылда ял иттек, тамак туйзырҙыҡ, аттарыбыҙҙы, коралдарыбыҙҙы барланьк. Кояш байып барған сакта бынан биш километр самаһындағы ауылды тикшерергә бойорок алдык. Барыбыҙға ла һыбай барыуы куркыныс булғас, дүрт кешене атка мендереп, башкаларыбыз йәйәү куҙғалдык. Атлылар тейешле дистанция тотоп икеһе алдан, икеһе арттан барырға, берәй куркыныс хәл тыуһа, уртала барған безгә хәбәр итергә, шулай ук кәрәк ваҡытта полк командованиеһы менән тиз генә бәйләнеш булдырырға тейеш ине. Шулай за ауылға мәшәкәтһез, бәлә-казаһыз ғына якынлаштык. Бер ярым километр самаһы калғас, бер сокорҙа аттар янында ике кеше калдырып, ауылға индек. Бында дошмандың бер рота самаһы ғәскәре булыуын белдек. Һыбайлы ике иптәшкә был хакта полкка хәбәр итергә бойорҙом. Үзебез бындағы хәл менән яҡшыраҡ танышыу ниәте менән кәртә

²²¹ Красиков рейдта булманы. – С. Кадиров.

арттарынан ауылдың уртаһынарак йүнәлдек. Бер мәл арғы остан тауыш купты. Озақ та үтмәй, артиллерия, миномет һәм башкалар менән коралланған пехота үтә башланы. Күптәр. Был хәлдә полкка белдереү өсөн тағы ла ике иптәште саптырзым. Дошман ауылдың осонда ғына позиция алды. Барыһын да күзәтеп тороп, без полкка каршы йүгерзек. Ләкин кар калын, батабыз, барып булмай. Шулай за полкты дошман позицияһына якынлашмасы борон каршыланык. Беззең тәқдим шул ине: полкты һулға бороп, туғай кырлатып барып, дошмандың һул флангыһына ут асырға. Байрамов²²² эскадроны, аз ғына түбәнләп, дошмандың тылына сыға һәм арттан дөрөргә тейеш. Калған көс тирәк һәм талдарға ышыкланып, карзан шыуа-шыуа, дошман позицияһына якынлаша. Шул сак артиллерия һәм миномет установакалары, ут асып, фашистардың артиллерия орудиекаларын кыйратырға тотондо. Автоматчиктар за кереште. Тылдан һөжүм итеүсе Байрамов (?) участкаһында эш хатта кул алышына барып етте. Ләкин каршы як өсөн һуң ине инде. Ут нөктәләренән бөтөнләй, тиерлек, колак каккан дошмандың беззең ныкышмалы, көслө һөжүмгә түзерлек хәле калмағайны. Ул үзенең һуғыш техникаһын тулыһынса, тиерлек, ташлап, уң флангыһына боролоп касырға ашыкты. Фондеранцев ике эскадронды урамдан ебәрзе, улар ауылдың осонан әйләнеп, дошмандың касуу юлын киҫтеләр, калған көс арттарынан эзәрләне.

Был юлы фашистардың бәләкәй генә төркөмө урман шырлығында касып котолдо. Боеприпас, азык-түлек тейәлгән бәләкәй генә обозы беззең кулға төштө. Бөтә булған ауыр коралдары һуғыш яланында калды. Яраклыкарын, үзебезгә кәрәген алдык, әлбиттә.

Йәнле трофей менән маташырға бында, тылда, мөмкинселегебез юк ине. Шуға күрә әсир алыу булманы. Без за ун бер иптәшебеззе²²³, шул иҫәптән бер разведчикты, ерләнек. Полк алға кузғалды.

Бер бәләкәй генә ауылды үткәс, бынан алда яткан ауылды тикшерергә бойорок булды. Бөтә взвод һыбайлап саптык. Ауылға якынлағас, өс иптәште аттар янында калдырып, карзан шыуа-шыуа, ауылға индек. Иң остағы өйзә туктанык. Тик ул йозаклы ине. Икенсеһенә килһәк – ишек асык, ә тәзрәләр ватык. Инеп тәзрәнән тирә-якты күзәтергә булдык.

Төн болотло, караңғы, аз ғына кар төшә, ел дә юк. Ауыл тын, хатта эт тауышы ла ишетелмәй. Өс-дүрт минут самаһы вакыт үтте. Был – һуғыш өсөн бик күп вакыт. Бигерәк тә бына шулай хәрәкәтһез торһаң. Сығып алға барырға ғына иткәйнек, капыл тауыш ишетелде. Караһак, немецтар килеп, теге йозаклы өйгә инеп китте. Без²²⁴ – шыпырт кына шунда. Тәзрәнән караһам, тегеләр гәмһез генә тәмәке тартып ултыра. Ниәтләндем: өс кеше тышта һакта кала, калғандарыбыз, өйгә инеп, дошманға автомат тоҫкарға ла бирелергә кушырға, кәрәк икән атырға, шулай за, мөмкин булһа, береһен тере калдырып “тел” итеп алырға.

Атышырға тура килмәне, бирелделәр. Өсәүһен дә полкка алып килдек. Былар ауылда гарнизондың зур булмауын, һырткы урамдың арғы осонда ятыуы хақында әйткәндәр. Ләкин һалдаттарының юғалуын белепме, әллә башка сәбәптәнме, фашистар беззе урамдың был як башында ук каршыланы. Башта бик яман ут

²²² Байрамов үзе рейдта булманы. – С. Кадиров.

²²³ Кемдәрзе? – С. Кадиров.

²²⁴ Мәсәлән, кемдәр бар ине? – С. Кадиров.

астылар. Ләкин, беззең көс уларзыкынан артығырак булғас, озак карыша алманылар, 25-30 мәйет калдырып, ауылды²²⁵ ташлап кастылар.

Таң ата башлағайны инде. Полк ошо ауылда туктарға булды. Тамак туйзырып бер аз ял иткәнсе, төш тә аузы. Без, разведчиктар, алда яткан ауылды тикшерергә, әгәр унда дошман булмаһа, артабанғы ауылға юлланырға задание алдык. Ләкин көпә-көндөз нисек барырға? Ыбайлап түгел, бөтә взвод менән йәйәүләп барһаң да, әллә кайзан ук дошмандың игтибарын йәлеп итәсәк.

Ат егеп, ауылса кейенеп, дүрт кеше санала сығып киттек. Ауылға якынлашқас, бер уңайлы урында беззе күзәтеп торһон өсөн ике иптәште калдырзык та икәүбез ат менеп ауылға индек. Дошман юк икән. Дүртәүбез зә икенсе ауылға йүнәлдек. Бында ла ике иптәште ауыл осонда калдырып киткәйнек, тағы дошман булмай сыкты. Иркәнләп ауыл кешеләре менән һөйләшергә булдык. Немецтар, ауыл хәлдәре хақында һөйләштек. Кешеләр беззең совет һалдаттары булыуыбызға тиз ышанды. Сөнки совет армияһының ошо якка табан килеүе хақында ишеткәндәр икән. Полицайҙан бик зарландылар. Ул – ата-әсәһе ауылдан һөрөлгән кулак балаһы, совет армияһына сакырылыуҙан қасып, полицай булып алған да халыкты бик йәберләй икән. Башка яуызлыктарынан тыш, элекке активтарҙан дүрт кешене аттырткан, йәштәрҙе Германияға коллоқка оҙаттырған. Қысқаһы, фашистарға йәне-тәне менән брелгән һатлык йән икән. Тотоп ултыртып алдык. Юлға сыктык. Қояш байығайны инде. Қалқыулықка күтәрелеп еттек тигәндә генә, өсәр кеше ултырған дүрт ылау килгәнән күрҙек. Туктап якшылабырак қараһақ, немец һалдаттары. Иптәштәргә сананан төшөп, уңайлабырак ятып қаршыларға бойорҙом. Үзем аттың тамақбауы, арқалығы менән булыша башлаған кеше булдым. Тегеләр якынлашқас, атырға ишара иттем. Арттағы аттарҙан атышып қараған булдылар. Ләкин разведчиктарҙың мәргән пулаларенән бер-бер артлы дәмөктөләр. Әсәүһе қул күтәрҙе. Быларҙың берәүһе лә етер тип, офицерҙы ғына калдырзык. Қалғандарын “теге донъя”ға ебәрҙек.

Полицай ошо мәлдән файзаланып қасырға уйланы. Тик алыс китә алманы, бер пүлә уны аяқтан йықты. Офицер менән икеһен штабка илтеп тапшырзык.

Разведка дауам итә. Йәнә бер-нисә ауыл үттек. Шуларҙың береһендә бер ротаға яқын немец гарнизонына оранык. Был беззең өсөн бик киммәткә төшә яззы. Ауыл ситендәге өйгә килеп шақылдатқайнык, дошман һалдаттары атылып килеп сыкты. Безгә кәртә артына қасыуҙан башка сара қалманы. Фашистар ата-ата арттан қыуа башланы. Қар қалын, етмәһә, бер тәрән соқорға тура қилдек. Немецтарҙың бер төркөмө тақыр юлдан безгә арқыры төштө, қамалышта қалдык. Әш гранаталарға барып етте. Ярай, атыш тауыштары ишетелгәс тә, Фондеранцев тиз генә бер эскадрон ебәргән. Улар килеп етеп, тегеләрҙең үззәрен қаманы. Был бәрелештә бер генә фашист та тере қалмағандыр. Ә беззең бер иптәш яраланы, береһен²²⁶ шунда ерләп киттек.

Ни тиклем генә ашықһақ та, алға барыу бик ауыр ине. Бигерәк тә артиллерияны йөрөтөүе қыйын. Қар қалын, пушқаларҙың алдына қар тығыла. Соқорҙарҙан

²²⁵ Қайһы ауыл? – С. Қадиров.

²²⁶ Исем-фамилиялары? – С. Қадиров.

уларзы хатта күтәрәп, тигәндәй, сығаралар ине. Был хәл аттарзы ла, кешеләрзе лә бик йонсота.

Шул рәүешле килгәндә, разведка бер ауылда немецтарзың зур ғына төркөмө барлығын белде. Күрше ауылда тағы ла бер көслө төркөм ятканлығы асыкланды. Был тәңгәлдә²²⁷ тик тау аша ғына үтергә мөмкин. Тауға бик һаклык менән кистән үк артыла башланьк. Ул текә генә. Тәрән үзәктәр, сокорзар менән бүлгеләнгән. Кар калын, бигерәк тә сокор-сакырға нык һалған. Төн болотло, караңғы. Һыбайлылар – алдан. Улар за бик кыйынлык менән күтәрелә. Әммә артиллерияны, минометтарзы һөйрәп мендереүе әйтеп бөтөргөһөз ауыр. Юлды даими карап баралар. Көрәргә тура килә. Өстәүенә, көслө буран сыкты. Аяк, өс кейемдәре һыуланып, кабык кеүек катып бөттө. Аттар, кешеләр бөтөнләй хәлдән тайзы. Нисә километр үткәнбездәр, таңға табан бер үзәк буйлап тигезлеккә төштөк. Штаб начальнигы мине сакырып алып, алдағы ауылды тикшерергә бойорзо. Унда ла дошман ғәскәре бар, ләкин күп түгел ине. Бер быуа атышкас, ауылды ташлап касты²²⁸.

Кавалерист үзенән тәүзә атын туйындырырға, уны тәрбиәләргә тейеш. Бында, дошман тылында, бесән табып ат ашатыу үткән көндәрзә лә бик анһаттан булманы. Ә был ауылда һалам-бесән бөтөнләй юк ине. Ауыл халкынан һорашып, егеттәр ошондай күз аскыһыз буранда ла кайзандыр алыстан бесән алып кайттылар.

Кис булып, караңғы төшөп килгәндә, полк командиры менән штаб начальнигы безҙең взводка Чернухино касабанына разведка яһарға бойорзо. Дошмандың көсөн, оборона һызығын, артиллерия, миномет кеүек эре коралдарының кайза урынлашканлығын якшылап белергә, шул ук вакытта эште ғәзәттәгегә карағанда ла нык йөшөрөп, шау-шоуһыз ғына башкарырға талап кылдылар.

Касаба төньяктан көньякка табан һузылған. Төн як остан инергә булдык. Өс кеше касабәгә инәсәк, калғандарыбыз уның ситендәгә беренсе йорттоң һарай артында ышыкланып карап торорға тейеш. Былай эшләү, бер яктан, аз кешене дошман иғтибарға алмай, икенсенән, боһоп калған иптәштәр ярзам кәрәк булғанда полкка тиз генә хәбәр итә, үззәре лә һөжүмгә күсә алалар. Бигерәк тә ауылға инеүселәр бәхетһезлеккә осраһа, калғандар заданиены үтәргә тейештәр. Өсәүзең береһе алдан барасак, ләкин бер-береһен күз уңынан ыскындырмайсактар.

Шулай итеп тыкрыктан инеп киттек. Алдан барған Кәримов тыкрыктың зур урам менән тоташкан мөйөшөнән боролоп кире йүгерзе. “Немецтар килә!” – тине ул. “Йүгер, арттағыларға хәбәр ит!” тип кыскырып калдым. Үзебез бәләкәй капкнан бер өй алдына инеп киттек. Һарайға боһток. Мөйөштән немец һалдаты күренде. Тап ошо мәлдә Кәримов, атлап кына барып, иң ситтәгә өйзөң капкаһынан инеп юғалды. Немецтар йүгерешеп шул ихатаға керзе, һарайзы караны. Без, Кәримовты кайзан һөйрәп сығаралар инде тип, тын да алмай күзәтеп торабыз. Ахырза немецтар һөйләнә-һөйләнә китеп барзы. Кәримов иһә, былар улай-былай иткәнсе, ситән тишегенән икенсе якка сығып йөшөнгән икән.

Был тыкрыкта уңышһызыкка осрағас, касабаның көньяк башынан тикшеренергә тотондок. Был юлы уңышлы барып сыкты, задание үтәлде. Разведка мәғлүмәттәренә карап, полк командованиеһы һөжүмдә касабаның төньяк оснан башларға булды.

²²⁷ Был кайза? – С. Кадиров.

²²⁸ Был хәл касан булды? – С. Кадиров.

Шул ук вакытта бер эскадронды үзәк буйлатып касабаның көньяк осона ебәрзе. Был эскадрон үзәк көстө дошмандың көньяктан яһаясак ударынан һакларға тейеш ине. Алыш бик каты булды. Немецтар һәр бер өй өсөн һуғыштылар. Көнъякка ебәрелгән эскадрон уларзы тылдан дөрзө. Дошман күп мәйет калдырып, ауыр коралдарын ташлап, сокор астындағы урамға касырға мәжбүр булды. Шулай итеп, Чернухиноның бер урамын без биләнек²²⁹.

Төнө буйы позиция нығытылды, бөтә нәмә боевой тәртипкә килтерелде. Дошман да тик ятманы, ул да әзерләнде, уға өстәлмә көс килде.

Таң ата башлағанда, фашистар һөжүмгә күсте. Ләкин бик каты алыштан һуң обороноға ятырға мәжбүр булды ул. Фондеранцев полкты контрһөжүмгә күтәрзе. Бәрелеш кул алышына барып етте. Дошман сигенде. Һөзөмтәлә без сокор астындағы урамда ла позиция яулап алдык. Әммә фашистар за алыс сигенергә теләмәне. Ике позиция араһында ни бары 60-70 метр самаһы ғына киңлек. Һәр ике як өсөн дә ватылған, емерелгән һарай, кәртә-кура, ситәндәр нығытма вазифаһын үтәй. Был һуғыштарза Байрамов (? – С.К.) эскадроны, тағы бер өлкән лейтенанттың (исем-фамилияһын хәтерләмәйем) эскадроны айырыуса батырлык күрһәтте. Өлкән лейтенант үзе сокор астындағы урамда плацдарм өсөн һуғышканда батырзарса һәләк булды. Өлкән лейтенант Һабанбаев етәкселек иткән миномет эскадроны ла күп эш башкарзы. Расчеты сафтан сыккан минометтан Һабанбаев үзе ут асып йөрөнө. Минометсы Ибентаров Мөхәммәтхан Казихан улы был һуғыштарза айырыуса батырлык күрһәтте.

Чернухино урамында нығынып алғас, полктың бер өлөшө оборонала ятып²³⁰, дошмандың бер-бер артлы атакаларын кире кағып торзо. Башка өлөшө, төрлө урындарға барып, гитлерсыларзың айырым гарнизондарын тар-мар итеү, боеприпас складтарын шартлатыу, яндырыу, тимер юл коммуникацияларын өзөү, ғәскәр һәм боеприпас тейәлгән эшелондарзы кыйратыу кеүек эштәрзе башкарзы. Бындай объекттарзы табыу нигеҙҙә безҙең разведка взводына йөкмәтелде. Был бурысты үтәү өсөн көнөн-төнөн йөрөргә, ауыл кешеләре менән осрашырға кәрәк булды. Ләкин һуғыш барған ауылда кешеләрзе осратыу, улар менән һөйләшеү еңел эш түгел ине. Шулай булһа ла, халык күп ярзам итте. Разведка тапкан объекттарзан биш урында боеприпас склады яндырылды, һаксылары үлтерелде. Бер-нисә ауылда дошман гарнизоны тар-мар кылынды. Бер-нисә урында, бигерәк тә Чернухиноның көньяк-көнсығышында тимер юл емертелде, рельстар һүтеп алынды. Шул юлда бер эшелон шартлатылды. Айырым заданиелар менән хәрәкәт иткән көстәр бынан башка ла бик күп эштәр башкарзы. Разведчиктар тарафынан ғына ла ғәскәр тейәлгән бер эшелон “под откос” ебәрелде. Ике тапкыр дошман обозына осрап, береһендә һигез, икенсеһендә ун бер фашисты үлтереп, бер офицерзы әсир алып, тейәгән йөктәре менән туғыз ылау алып кайтып полкка тапшырылды.

Алғы һызыкта, һөжүмдә, сигенүҙә һәм башка ауыр хәлдәрҙә булып, үз башынан үткәргән кешеләр белә, әлбиттә: һуғышта үз ваҡытында тамак туйзырып булмай. Йә кухня килә алмай, йә башка сәбәптәр табыла. Тәүлек буйына, йәки унан да артык, ашамаған сактар йыш була. Шулай за интенданттар яугирзәрзе ас йөрөтмәс өсөн

²²⁹ Ә 15-енсе дивизия кайза ине? – С. Кадиров.

²³⁰ 2-нсе полк кайза? – С. Кадиров.

төрлө сараһын күрә. Кухняны килтерә алмаһалар, коро-һары менән булһа ла туйындырырға тырышалар. Әгәр килеп эләкһә, үзең дә ашаузың кәрәгенә бирәһең. Ә инде разведчиктар өсөн ял, йоко тигән нәмә бөтөнләй икенсе төрлө тора. Иң үзәккә үткәргәнә лә шул ине. Тамакты дүрт-биш минутта туйзыраһың, йоко өсөн бик күп – кәмендә бер-ике сәғәт вақыт кәрәк. Был бит инде разведчиктарға бик һирәк эләгә торған нәмә. Ә рейдта был мәсьәлә бигерәк тә кискенләште. Нисек, һиндәй ситуация булмаһын, азырак йокламай һис мөмкин түгел. Шуның өсөн Герасим Фондеранцев, дошман тылына кергәс тә: “Әгәр зә, уңайлы вақыт табып, ял итергә уйлаһа (разведчик), полктың команда пунктына килеп кенә йокларға мөмкин”, -- тигән бойорок бирзе. Был бойорок бик каты үтәлдә.

Шулай бер көн, таң һызылып барғанда разведканын кайтып, уның һөҙөмтәһе хақында һөйләгәс, Фондеранцевтан ял итергә рәхсәт һораным. Рәхсәт булғас, йокларға булдым. Йоко тигәнәң шул: кейемлә көйө изәнгә йығылаһың да йоклайһың.

Күзем эленә генә башлағайны, бер эскадрон командиры инеп: “Безҙең позиция алдынан немецтар юғалды. Разведка ебәргәйнем, 150 – 200 метр самаһы барып килделәр, дошманды осратманылар”, -- тип хәбәр һалды полк командирына. Фондеранцев: “Разведчик, ишеттеңме?!” – тине. Ырғып торҙом. “Тиз генә тикшер. Әгәр дошман Чернухинола булмаһа, Дебальцево калаһына тиклем бар”, -- тине ул. Дәрттәү взводты күтәрҙем. Киттек. Һарайҙар араһынан 300 метр самаһы ер үткәс, бер ишек алдына индек. Каршыла – ситән. Шуға етеп кенә барғанда, береһе – һарай мөйөшөнән, икенсеһе өй мөйөшөнән пулеметтарҙан ут астылар. Сигенәү юлыбыҙ киҫелде. Ергә йығылдык. Ишек асылһа, өйгә инеп кенә котолорға мөмкин. Мин өй мөйөшөндәге пулеметка яҡын инем, һарай мөйөшөндәгеләнә яҡын иптәшкә пулеметка граната ырғытырға ишара яһаным. Икебез икеһенә бер үк мәлдә ташланьк. Солан ишеген тарткайным, асылып китте. Шыуышып, барыбыҙ за өйгә индек. Тәҙрәләрең быялаһы юк, капкастары ябык. Инәү менән көнбайышҡа караған тәҙрәһе астым. Шунан көньякка сыккан тәҙрәгә барҙым. Бынан 15-20 метр ғына самаһы ерҙән, бейек итеп өйөлгән кар өҫтөнән, ак маск-халат кейгән өс немец безҙең якка тексәйеп ята. Һырындыға ышыклана-ышыклана, безҙең тарафка һалдаттары йүгерә. Күрәһең, камап алырға уйлайҙар. Тәҙрә рамын вата тибеп төшөп, Һырындыға ышыкланып яттым. Артымдан иптәштәр һикерешеп төштө. Фашистарҙы гранаталар менән каршыланьк. Шулар араһында теге күҙәтеүсә өс немецка ла автоматтан һиптергәйнем, береһе ятып калды, икеһе кар тауынан аунап төшөп китте. Без килгән юлыбыҙҙан кайтыу яғына йүнәлдек. Тегеләр автоматтарҙан атып озатты. Пулеметтарының тауышы сыкманы. Тимәк, гранаталарыбыҙ бушҡа шартламаған.

Дошман, тәүге позицияларын ташлап, төньяктан көнбайышҡа карабыраҡ һузылған озон урамға күскән икән. Теге өйҙә тәҙрәләре асып карағанда бер-нисә урында йөшөрөлгән пушка, миномет установкалары, урам буйлап тезелгән пулеметтары күренгәйне. Расчеттар пулемет янында ине. Башка һалдаттар за күп кенә. Гитлерсыларҙың, яңы урынга күсеп, һөжүмгә әҙерләнеүе ине был. Хәлдә һөйләгәс, полк командиры ла, штаб начальнигы ла минең фекер менән ризалашты. Хәҙер үк ныклы күҙәтеү ойошторорға, дошмандан бер генә минутка ла күҙ алмашҡа кушылды. Шунда ук егеттәрҙә күҙәтеү өсөн уңайлыраҡ урындарға куйҙым. Улар

тизгән немецларзың әүзем эш алып барыуларын, йөк машиналары килеп-китеп тороуын, төштән һуңырак касабаның көнбайыш осонан танк гөрөлтөләре ишетеләүен хәбәр иттеләр.

Кояш байып барған сакта көнбайыштан Чернухиноға табан килеүсә 150-200-ләгән кеше күренде. Обоздары бар. Ул яктан беззекеләрзең килеүе мөмкин түгел ине. Ни тиклем диккәт менән текләһәк тә, уларзың кем булуын белә алманык. Фондеранцев артиллерияға атырға бойорзо. Бер залп бирзеләр. Снарядтар төркөмдөң уртаһына төштө. Фондеранцев башка аттырманы. Миңә әйләненп: “Бар, разведчик, анык бел, кемдәр икән?” – тине. Шунда торған өлкән лейтенант Һабанбаев: “Иптәш подполковник, Ғайсаров менән барырға миңә дә рәхсәт итеgez?” – тине. Фондеранцев рәхсәт итте. Мин, коноводым Кәримов, Һабанбаев, уның коноводы – дүртәүләп ат менеп саптык.

Баяғы халык калкыулык өстөндә ята. Без ватык машиналар ышығында аттар менән коноводтарзы калдырзык та Һабанбаев менән: “Без – үзебеззекеләр!” – тип кыскыра-кыскыра калкыулыкка күтәрелдек. Тауыш-тын юк. Туктанык. Таныу түгел, йүнләп күреп тә булмай: куйы, бейек кыу әрәмәлектә карза яталар. Кыскырғанға яуап биреүсә булмағас: “Әллә үзегеззең бүркеgezзе дә танымайһығызмы?” – тип бүректе күтәреп кыскырзым. Шул мәл яныбызга ғына берәү бозок урыс телендә: “Руки вверх!” – тип акырзы. Әйләненп ситкә һикерзек тә карза йөзөп киттек. Безгә тоскап көслә ут астылар, баш калкытырлык түгел. Азырак узғас әйләненп караһам, Һабанбаев өс-дүрт азым да китә алмаған, һәләк булған... Йөзөп бара-бара, үзәк һымак иңкеүлектә төштөм. Коноводтар аттарзы килтерзе. Без кайтканда караңғы ине инде. Озакламай фрицтар, танкылар менән сығып, баяғы төркөмдә Чернухиноға алып төштө.

Беззең взвод тағы ла разведкаға китте. Караңғынан файзаланып, дошман позицияһына мөмкин тиклем якынлаштык, төркөмдәргә бүленеп бер-нисә ергә урынлашып, күзәтергә тотондоқ. Теге якта шау-шоуһыз ғына эш бара. Дүрт автомашина менән алғы һызыктың үзенә үк һалдаттарын килтереп төшөрзөләр. Былай за килгән-киткән машина тауыштары, тягач тауыштары килә. Танкыларзың килеп туктауы ишетелде. Төн урталары ауғас, хәрәкәт басыла төштө. Таң алдынан бөтөнләй тынды. Алғы һызыкта ятыусыларын да һирәгәйттеләр, төнө буйы окоп һаклап туңған фрицтарзы йылындырырға, ял иттерергә тип алып киттеләр, булһа кәрәк.

Мин күзәткән тәңгәлдәнерәк, урамдың теге башындағы будка һымак өй мине бик кызыкһындырғайны. Сөнки уға өсәр-дүртәр, бишәр кеше инеп-сығып йөрөй ине. Ә хәзер ундайзар күренмәй. Йоклайзар, ахыры. Шул ерзә “тел” төшөрөп булмағмы тип, өс кеше, урам аша сығып, өй янына бостоқ. Байтак кына вақыт үткәс, ике немец өйгә инеп китте. Без – арттарынан... Беренен бысак менән дәмөктөрөп, икенсенен урам аша һөйрәп алып сыктык, штабка тапшырзык.

Дошмандың планын һизгәс тә, беззең командование тейешле сараһын күрзе, бөтә эскадрондар за алғы һызыкка һалынды. Артиллерия, миномет установкалары, яңы шарттарға бәйле, тейешле урындарға куйылды. Теләһә қасан дошманды лайыклы қаршылау өсөн, бөтә саралар күрелде. Штаб начальнигы теге без килтергән фашистың киммәтле мәғлүмәттәр биреүе һақында әйтте.

Икенсе көндө төш вакыттарында Чернухиноны калдырзык. Бер өс километр самаһы көньяк йүнәлештә барғас, уңға боролоп, үзәк буйлай урманға инеп туктанык. Ул арала ла булмай, көн кискә ауышты. Эскадрондар шахта касабаһына ебәрелде²³¹. Бер аззан һуң полк командиры миңә эскадрондарзы кире борорға кушты. Минен взвод та ярзамсым етәкселегендә шулар менән киткәйне. Штаб янында без Кәримов менән икәү генә калғайнык. Шул сәбәпле икебез генә елдерзек. Туңмай яткан йылыулы йылғаға осранык, төбө баткак булғанлыктан, аттар сыға алманы. Мин яңғызым йәйәү китергә булдым. Кәримовка: “Фондеранцевка, Ғайсаров яңғыз йәйәү китте, тип әйтерһең”, -- тип киңәттем. Бара торғас, йәнә бер йылғаға тап булдым. Уны сыккан ерзә һулғарак – бер юл, уңғарак икенсәһе китә. Кайһыныһынан ыңғайларға белмәй аптырап торзом да кире боролдом. Кәримов минең хәбәрзе кайтып әйткәс, полк командиры штабтың өс офицерын һәм Кәримовты минең арттан юландырған икән. Ярты юлда улар менән осрашып, кире киттек. Теге юлдарзың уң яктағыһынан йүнәлдек. Без барып өлгөрмәстән, эскадрондар касабаға һөжүм башланы. Бик озакка һузылһа ла, бик каты бәрелештән һуң, дошман касабаны ташлап касты. Шунда тукталып төн үткәрзек тә, таң яктырып килгәндә кузғалып, тура көнсығышқа карай юландык. Төшкә табан бер бәләкәй генә ауылға еткәс, дошман көслө ут менән каршыланы. Һуғыш бик каты булды. Дошман түзмәне – ауылды ташлап касты. Ләкин күп тә үтмәне, безең өскә артиллерия ут асты, самолеттар бомба яузыра башланы. Күп һанлы дошман пехотаһы контрһөжүмгә күсте. Фашистар башта куйы тал араһынан килһә лә, безең позицияға 200 – 250 метр тирәһендә асыклык кала. Бына шул ерзә кырылалар. Сигенергә итеп торалар за тағы-тағы ынтылалар. Айырым төркөмдәре безең позицияға килеп етте. Штык менән каршылайбыз. Ике бронемашина арабызға килеп инде. Берәһен яндырғас, икенсәһе кире һыпыртты. Һуғыш менән Фондеранцев үзе етәкселек итте. Шундай хәл иткес мәлдә уң яктан танкылар килеүен хәбәр ителәр. Фондеранцев миңә: “Взводың менән танкыларзы каршыла, һеззән башка көс ебәрергә мөмкинселек юк. Нисек тә булһа танкыларзы үткәрмәгез!” – тине. Был вакытта минең взводта туғыз кеше бар ине. Уның да берәһе яралы. Ул Чернухинола сағыбызза разведкаға барғанда бик көслө артобстрел полосаһына эләккән, ярык тейеп, һул күзенә алмаһын алып ырғыткан. Санчәстә бер кис булды. Күзен бәйләп сығарғайнылар, шул көйә йөрөп-ята ине... Ысынын әйткәндә, дошмандың тәрән тылында көн һайын барған каты һуғыштарза, шулай ук айырым операция үткәргәндә бик күп корбандар була. Аяғында йөрөрзәй, кулы корал тота алырзай яралылар үз урындарында калып, һуғышыуын дауам итә. Әммә ятып калыусыларзың һаны артқандан арта. Шул сәбәпле полктың личный составы бик нык кәмегәйне. Күп һанлы, һәр төрлө корал, техника менән нык коралланған дошмандың бер-бер артлы бик ныкышмалы атакаһын кыйынлык менән кире кағып торған ошо сәғәттәрзә танкыларға каршы разведка взводынан башка өстәлмә көс ебәрергә мөмкин булмағандыр шул. Дүрт танк безең позицияның уң яғынан 200 метр арырак ерзән килеп, уратып төшөп, тылыбызған дөрөргә самалаған. Таузан төшөп киләләр. Иптәштәрәмә: “Был танкылар тылдан удар яһаһа, полкыбызған бер кем дә исән калмаясак. Тимәк, әгәр үтә калһалар, безең үлек кәүзәләребез аша ғына үтһендәр,

²³¹ Булманы. – С. Кадиров.

тере сакта без уларзы үткәрмәскә тейешбез!” – тип аңлаттым. Килгән танкыларзың каршыһында карға йығылып, алға шыуыша башланык. Йығылып өлгөрмәгән бер душты пүлә бәрәп тә йыкты... Танкылар килә, без шыуышабыз. 45 – 50 метр самаһы ара калғас, алдағы танк туктаны – фашистың нервыһы түзмәне. Без һаман туктамайбыз, алға шыуышабыз. Ахырза алдағы танк боролдо, уның артынан башкалары ла боролоп китеп күззән юғалдылар. Полк командирына хәбәр иткәс: “Минең айырым бойороғом булмайынса, ул урындан китмәгез!” – тине. Ә теге тошта дошман атакаһын туктатмай – һуғыш һаман дауам итә.

Бер вакыт танк тауыштары ишетелә башланы. Танкылар хәзер десант менән киләләр²³². Эш насар, нишләргә? Тиз генә гранаталарзы йыйып алдым, бөтәһе танкыларға каршы алты граната. Иптәштәргә: “Танкистарзың игтибарын үзегезгә йәлеп итеү өсөн, күренеберәк хәрәкәтләнегез. Без алға киттек, гранаталарзы танкыларға ырғыткас та, һез десантка ут асыңыз!” – тинем. Ике иптәште алып, өсәүләп алға шыуышабыз. 60-70 метр самаһы барып, йәшеренеп яттык. Танкылар якыная. Безҙең янға килеп етеүзәре менән мин тороп, бергә бәйләнгән өс гранатаны тәүге танктың астына ырғыттым. Иптәштәр тороп арттағы танкыларзы яндырзы. Тегендә калған иптәштәр, десантсы һалдаттарға ата-ата, шәпләп шыуыша башланы. Көтмәгәндә ташланған гранаталар, калғандарыбыздың, ата-ата, шәпләп якынлашыуы фашистарзың нервыларын какшатты, танкыларзың береһе лә боролоп китә алманы – дүртәүе лә янды. Безҙең пүләләр экипаж һәм десантсыларзы аяктан йыкты.

Караңғы төштө, тегендә атышыу тауыштары туктаны. Элемтәсе килеп, безгә кайтырға кушты. Командный пунктка индем. Штаб начальнигы йәнә, йәһәт кенә барып, немецтарзың көндөзгө урындарындамы икәнән тикшереп килергә, әгәр ҙә унда булмаһалар, тимер юлға тиклем етеп урарға бойорзо. Көндөзгө урында фашистар осрамағас, тимер юлға төшөп, берәз барып, әйләнеп киләбез. Көндөз дәмөккән немецтарзың кәүзәләре якында ғына аунап ята. Һалдат – һалдат бит инде ул, иптәштәр: “Иптәш командир, рәхсәт итегез, без барып трофей алып киләйек”, -- тинеләр. Трофей тигәнә – тартырға тәмәке-фәлән тигән һүз инде. Сөнки дошман тылында хатта был нәмәгә лә мохтажланып йонсойбоз. Рәхсәт бирзем. Тегеләр мәйеттәргә барып та етмәне, фашистар тал араһынан ут асты. Арттан баһтыралар. Йүгереп килгәндә, үзебеззекеләр яңылыш ут асты. Карға йығылдык. Ике ут араһында ятабыз. Байтак яткас, беззекеләр туктаны. Ахырза немецтар ҙа китте. Шулай яңылышлык аркаһында сак һәләк булманык²³³. Штабка барһам, бер кизермән (дежурный) офицер ғына ултыра: “Штаб яңы ғына китте. Һиңә йәһәт кыуып етергә куштылар”, -- тине.

Кыуып еттем. Унда безҙең полк штабы ғына түгел, дивизия штабынан да кешеләр күп.

Тимер юлды аша сығып, көньяк-көнсығыш якка йүнәлдек. Төнө буйы калын кар ярып барзык. Таң һызылып килгәндә бер ауылға якынлаштык. Унан бик көслө ут астылар. Алда нигеззә һыбайлылар ине. Ауылдан күп һанлы пехота сыкты ла, безҙең араға кереп, колоннаны икегә бүлдә. Был һис көтөлмәгәндә килеп сыккан

²³² Был кайза ине? – С. Кадиров.

²³³ Был хәл кайза булды? – С. Кадиров.

ситуацияла безгә, алда барған һыбайлыларға, алда күренгән кыуаклыктар яғына ынтылыуҙан башка сара калманы. Ләкин дошман унан да көслө ут асты. Инде тауға – көнбайышка карап сабыуҙан башкаһы юк. Әммә унда карға күмелгән тәрән сокор булған икән. Аттар бер-бер артлы шунда сумды. Мин дә, атым һөрлөккәс, әллә кайза осоп барып төштөм. Ярһыған атты тотоп-тыйып булмағас, йәйәү йүгерзем. Үзебезҙең штаб начальнигы Красиков (? – С.К.) иптәш берәй хужаһыҙ атты тотоп менергә кәңәш итеп кыскырҙы. Тирә-яғыма бакһам – мәхшәр. Дошман бөтә төр коралдан ут яҙыра. Сокорҙа әллә күпме кеше ятып калған. Эргәмдән генә елеп барған бер ерән атка һыбайланып, яқындағы һирәк имәнлектә йыйылған үзебезҙекеләр яғына саптым. Атлы, йәйәүле кешеләр килеп өстәлеп тора. Шулай ваҡыт килеп туктаған бер һыбайлынан: “Генерал кайза?” – тип һоранылар. Теге кеше нимә тип яуап бирергә лә белмәне. Эҙләргә кушып, кире ебәрҙеләр. Ләкин бындай йәһәттә уты кайнағанда кемде генә булмаһын эҙләп табыу мөмкин түгел ине. Шулай итеп 1943 йылдың, минеңсә, 23 февралендә көндөзгө сәғәт туғыҙ менән ун икеләр (? – С.К.) араһында һөйөклө командирҙыбыҙ генерал-майор М.М. Шайморатов шундай шарттарҙа һәләк булды.

Был урындан һырткараҡ күтәрелеп, тағы туктап торҙоҡ. Ахырҙа бер тәрән сокорло йылға аша сығып, бер үзәк башына, эре имәнлек араһына, етеп туктаныҡ. Дошман артыбыҙҙан эҙәрләмәне, бүленеп калған төп көс өстөнә бөтә утын йүнәлтте. Уларға ярҙамға барырға йәки уларға кушылыу өсөн тырышырға безҙең көстән килмәй ине. Кеше һаны ла самалы, ә корал хақында бөтөнләй әйтеп тораһы ла юк. Артта калғандар араһынан ысқынып, тағы берәҙ кеше килеп кушылды. Араларында минең разведчиктарҙан бер кеше, Кәримов, һәм хәрби трибунал ағзаһы Грязнов та бар.

Бында килгәс разведтөркөм начальнигы итеп тәғәйенләнгән өлкән лейтенант мине һәм Кәримовты, тағы ике кешене алып, биш кешенән торған разведтөркөм төҙөнө, көнсығыштарак урынлашҡан ике ауылды тикшерергә задание алдыҡ. Уң яктағы ауылда дошман гарнизоны барлығын беләү кыйын булманы. Ә тау бите асыҡлығында урынлашҡан икенсе ауылға яҡынлашыу ауырыраҡка төштө, ләкин унда ла дошман торғанын белдек. Әйләнеп килеп разведка мәғлүмәттәрән хәбәр итеп өлгөрмәһек, -- урмандағылар, безҙе күрә, әле генә дошман барлығын беләп килгән ауылға карай сапты. Без нимә эшләргә лә өлгөрмәһенсә аптырап калдыҡ. Өлкән лейтенант Кәримов менән миңә асыулы карап куйҙы. Немецтар тураһында мәғлүмәттә без беләп килгәһек. “Яңылышыуыбыҙ мөмкин түгел ине бит”, тип уйланып тора инем, шулай арала ауылдан ике станковый пулеметтан ут астылар. Былар әйләнеп килеп, яңынан баяғы урынға туктанылар. Без урманға килеп еткәндә дивизияның оператив бүлек начальнигы майор Черник, безҙең Фондеранцев, тағы ла бер-ике кеше килеп каршыланы. Майор Черник өлкән лейтенантты: “Ниңә һин, разведкаға барғас, ауылда немецтар барлығын хәбәр итмәнең?” – тип һүгә башланы. Өлкән лейтенант каушап калды. Түҙмәнем: “Без хәбәр иткәндә көтмәһенсә, үзегеҙ китеп барҙығыҙ бит, иптәш майор!” – тип әйтеп тә бөтмәнем, арттарак торған Фондеранцев мине ишара менән генә туктатты. Былар бороллоп киткәс, иптәш Фондеранцев мине сақырып алды ла: “Мине командир итеп тәғәйенләһек. Һине разведка начальнигы итеп куям. Күпме кеше кәрәк, шунсаны алып разведтөркөм төҙө. Теләһәң кайһы атты һайлап алырға ла рәхсәт”, -- тине. Күп кешелек разведканың әлегә кәрәге юк ине. Шуға күрә өс кешенән генә торған төркөм

төзөнөм. Беренсе задание – бүленеп калган көстөрзөң хәлен белергә, мөмкин булһа, элемтә булдырырға ине. Сөнки һаман көслө һуғыш бара. Ике яктан да юғалтыузар күп. Элемтә урынлаштырыу мөмкин түгел.

Иптәш Фондеранцев “зур ер”гә сығыу өсөн юл табырға бойорзо. Озак кына эзләгәндән һуң, фронттағы ундай йөйзө лә таптык.

Төн. Юлға сыктык. Минең разведчиктар иң арттан бара, яралылар ятып калмаһын өсөн курсалай. Үзебеззекеләр менән осрашыузы түземһезләнөп көтөбез. Бик-бик озак барабыз һымак тойолдо. Бына бер заман: “Тукта! Кем килә?!” – тигән таныш тауыш яңғыраны. Уның кемгә ниндәй тәһсир яһауын язып кына аңлатып булмай... Шулай итеп рейдты тамамлап, “зур ер”гә әйләнөп кайттык. Калған көстөр зә дошмандың оборонаһын өзөп, шул ук төндә үзебеззөң ятка сыкты. Ләкин уларға бик ауыр булған, күп юғалтыу менән сыккандар.

Был рейд һуғыштарында ла артиллерия үзенең бурысын якшы үтәне. Кызғаныска каршы, был сактағы командирзың фамилияһы хәтерзә калмаған. Орудие командиры Ишмырзин Дәүләткилдә Нәжмитдин улы күп батырлыктар күрһәтте. Бер алышта расчет һәләк булғас, үзе генә эшләп, дошмандың танкыларын, артустановкаларын кыйратып, сабельниктарзың дошмандың зур көсөн еңеуен тәһмин иткәнөн һөйләнеләр. Ишмырзин Д.Н. 1943 йылдың баяғы 23 февралендә батырзарса һәләк булды.

Мирза Ғайсаров, 294-енсе кавалерия полкының разведка взводы командиры, өлкән сержант. 15.11.1973.

Иптәш Ғайсаров!

Һезгә бөтә корпус, күрше дивизиялар, хатта үзебеззөң дивизия хәрәкәтен тасуирлау, әлбиттә, мөмкин түгел. Яугирзәрзөң исем-фамилияларын хәтерләй алмайһығыз. Красиков һәм Байрамовтар рейдта булманы. Һез айырым бер-ике фактты алып, урынын, вақытын күрһәтөп, кемдәр катнашканын асыклап язығыз.

Ихтирам м-н С. Кадиров. 20.02.1981.

НА ПУТЯХ К ПОБЕДЕ

Прорыв

В последних числах декабря 1942 года немецко-фашистская группировка Паулюса под Сталинградом была окружена. Как только было замкнуто кольцо окружения, как бы стальным кругом, но кольцо напоминало стальную пружину, то сжималась, то разжималась, имея угрозу разрыва с юго-запада под ударами немецкого генерала Манштейна. Поэтому для ликвидации угрозы войска левого фланга Юго-Западного фронта, куда входила 5-я танковая армия и 8 кавалерийский корпус имели задачу отражая атаки немцев, расширять территорию внешнего кольца, чтобы возможно дальше отогнать немцев от Сталинграда на запад. 8 конный корпус получает боевую задачу прорвать оборону немцев в направлении населенных пунктов Сиволобово – Чернышки. В дальнейшем наступать на станцию Лихая за р. Северский Донец.

Состав 8 конного корпуса:

21-я кавалерийская дивизия, командир дивизии генерал-майор Н.П. Якунин;
 55-я кавалерийская дивизия, командир дивизии генерал-майор И.Т. Чаленко.
 Большинство личного состава этой дивизии были сибиряки – алтайские конники;
 112-я Башкирская кавалерийская дивизия, командир дивизии генерал-майор Шаймуратов М.М., личный состав более 90% башкиры и татары;
 148-й артиллерийско-минометный отдельный корпусной полк 8-го конного корпуса, командир полка майор С.Н. Сайтов (т.е. автор этих строк). Полк состоял из дивизионов: 1-ый артиллерийский дивизион -- 76 мм пушек ЗИС обр. 1942 г. 40 калиберная; 2-ой дивизион – 120 мм минометы и 3-й -- противотанковый. До 1 декабря 1942 г. этим полком командовал майор Тырук, после его гибели с 5 декабря 1942 года командующий Юго-Западным фронтом генерал Ватутин назначил меня. До этого, с декабря 1941 года я находился в 112-й Башкирской кавалерийской дивизии, командовал 101-м отдельным артиллерийско-минометным дивизионом, куда я прибыл из Дальневосточного фронта.

В ночь с 31 декабря 1942 года на 1 января 1943 года 148-й артиллерийско-минометный полк поддерживал наступление 112-й Башкирской кав. дивизии, мы выступили из района обороны севернее жел. дор. станции Обливская. Переехав жел. дор. линию направились на хутор Красный Яр, это южнее г. Чернышки. Мы шли с генералом Шаймуратовым во главе колонны 112-й Башкирской кав. дивизии. Ночь была морозная, стояла туманная мгла. Не доходя километров до Красного Яра нас встретила наша разведка и доложила, что в клубе народного дома полно немецких офицеров, пьянствуют, встречают Новый год, посредине зала громадная елка, у подъезда стоит часовой в соломенных башмаках. Генерал Шаймуратов приказывает командиру взвода разведки без шума снять часового, взводом окружить клуб, немцев уничтожить и занять клуб. Выполняя приказ в считанные минуты развед. взвод 112-й БКД окружил и уничтожил более 100 чел. немецких офицеров-летчиков. Остальные эскадроны расчищали хутор. Штаб дивизии расположился в клубе.

По приказанию начальника артиллерии 8-го конного корпуса генерал-майора Ричарда Давыдовича Головановского мною были подготовлены данные и по моей команде был нанесен сосредоточенный огонь артиллерийско-минометной группой по площади аэродрома, что восточнее Чернышки. После чего войска 8-го конного корпуса перерезали железнодорожную линию западнее Чернышки и во взаимодействии с танковыми подразделениями 7-го танкового корпуса 5-ой танковой армии овладели г. Чернышки. В этих боях были уничтожены около 500 солдат и офицеров немецких войск. Взяты сотни пленных, несколько радиостанций, 12 мотоциклов, 7 легковых и 90 грузовых автомашин, санитарный и продовольственные склады, склад боеприпасов. 83 самолета были уничтожены на аэродроме и захвачены 17 самолетов (неповрежденных).

В г. Морозовском находился штаб тыла противника по снабжению армии Паулюса, аэродром (около 200 самолетов, в основном транспортные), гарнизон войск около 3,5 тыс. человек. Два дивизиона артиллерии и один танковый батальон во взаимодействии с подразделениями 7-го танкового корпуса с северо-востока и 8-го конного корпуса с юго-востока наступили на г. Морозовский и он был окружен. После шестичасового ожесточенного боя немцы были прижаты к центру Морозовска, частично уничтожены, взяты в плен. Остатки спешно отступили на

запад. В дальнейшем 8-й конный корпус наступает на Тацинскую вдоль жел. дороги; справа -- с частями усиления 7-го танкового корпуса 5 танковой армии, 21 кав. дивизия и 112 Башкирская кав. дивизия; слева -- 55-я кав. дивизия и 148-й артиллерийско-минометный полк. Немцы упорно сопротивляются на каждом выгодном рубеже, но советские воины в наступательном порыве проявляя мужество и героизм, ломая всякое сопротивление немцев, без передышки, неотступно преследуют противника. Видно, что моральный дух врага сломен. Немцы прикрывая свое отступление аръергардами, для задержки нашего наступления немецкие офицеры предпринимают любые хитрости по отношению своих солдат. Вот например такой факт, которого я сам был свидетелем: двигаясь вдоль жел. дор. линии впереди на нашем пути на бугре жел. дор. насыпи обнаружили станковый пулемет, у пулемета двоих немцев, но они почему-то по нас не стреляют. Подходим вплотную и все выясняется, -- они встать не могут, так как были прикованы их ноги железными цепями к верстовому столбу. Мы их освободили, оказав медицинскую помощь и отправили в плен.

Приближаемся к Тацинской. Горит элеватор и некоторые дома. Обычная картина немецкого варварства. Немецкие войска отступали по жел. дороге, позади них курсировал специальный бронепоезд, который двигаясь по жел. дороге срезал каждую рельсу на куски, тем самым жел. дор. путь выводил из строя, так было до Усть-Белой Калитвы.

Выпавший глубокий снег под Новый год 1943 года и в начале января создал крайне тяжелое положение. Особенно трудно было для артиллеристов на конной тяге. Тяжело груженые повозки врезались в глубокий снег. Некоторые лошади обессиленные падали на дороге, другие с помощью усталых солдат еле двигались, запасных лошадей не было. В ходе боевых действий конский состав имел значительные потери, поэтому, чтобы не задерживать движение колонны, приходилось их опрокидывать в кювет вместе с повозками. Бойцы мотоциклетного батальона из 7-го танкового корпуса свои "ИЖ"ы буквально тащили на себе.

Союзники Гитлера итальянские и румынские солдаты по всему пути отступления выбрасывали свои велосипеды. Зимние условия никого не пощадили.

Каждая наша победа воодушевляла наших воинов. Под руководством партийной организации полка, политических органов, комсомольской организации, каждый воин постоянно находился в курсе ежедневных событий. Коммунисты и комсомольцы всегда находились впереди, своим героизмом воодушевляли остальных воинов. Ряды партийно-комсомольских организаций ежедневно пополнялись новыми членами.

Забота Родины о своих воинах была вполне достаточна. Наши воины в любых условиях боевой походной жизни получали достаточное питание, были тепло одеты и обуты, только достаточного отдыха не имели. Когда я спрашивал: "Как, товарищи, устали? Сегодня кушали?" Они отвечали в один голос; "Ах товарищ майор, если всегда бы так гнали немцев, мы готовы дойти до Берлина!".

К исходу дня 18 января 1943 года мы достигли железнодорожного разъезда Дороговский. С этой возвышенности ясно видна была Нижняя Поповка на реке Белая Калитва на расстоянии от жел. дор. разъезда 8-9 километров.

Ратный воинский труд даром не пропал, разжимая стальное кольцо окружения Сталинградской группировки немецких войск, остальные их войска оттолкнули от Сталинграда на 250 км на запад.

Надежда Манштейна выручить Паулюса была нами похоронена.

Освобождение Усть-Белой Калитвы

Как сейчас помню на разъезде Дороговский домик железнодорожника. Колонна 55-й кав. дивизии остановилась. Заходя в домик увидел такую картину: от порога по всему полу лежали, сидели и стояли усталые воины, а в далеком углу вокруг стола сидели командиры полков 55-й кав. дивизии. Поздоровавшись, спросил почему остановились? Надо наступать на Усть-Белую Калитву. Они в ответ: “Переходим в оборону, вон справа со стороны Н. Поповки двигаются немецкие танки”. А я им говорю: “Видел я эти танки, это же танки 7-го танкового корпуса, которые поддерживают наступление нашего корпуса. По приказу командующего корпуса мы должны безостановочно двигаться на Усть-Белую Калитву!” Но они мне в ответ: “Ты еще молодой нас учить!”. С одной стороны они были правы, они были старше меня и по годам и по званию, подполковники, а я моложе и звание майор. Я понял: не мне их убеждать в правоте. Принимаю решение уточнить обстановку своими силами. Вызываю начальника штаба полка старшего лейтенанта Владимира Дубровского и начальника разведки полка старшего лейтенанта Сагитова. Даю указание немедленно выслать двух разведчиков в У.-Б. Калитву с задачей уточнить оборону противника, если можно то проникнуть в У.-Б. Калитву. О результатах доложить через два часа. Были назначены командир взвода разведки лейтенант (фамилию не помню) и один разведчик. Получив указание они тотчас же отправились.

Начальнику штаба полка ст. лейтенанту В. Дубровскому приказываю вести полк в Н. Поповку. Владимир Дубровский по национальности мариец, член КПСС, окончил до войны Казанский государственный университет, защитил диссертацию – кандидат химических наук. Невысокого роста, очень проворный, подвижный, был грамотный офицер. Ему можно было доверить все, никогда не подведет.

Сам с адъютантом, зам. политруком Юрием Алексеевичем Завитаевым садимся на трофейный немецкий мотоцикл, едем в Н. Поповку. Когда мы доехали Н. Поповке, 112 Башкирская кав. дивизия передовыми частями уже подходила к Н. Поповке. А севернее 112 БКД и Н. Поповки действительно на запад двигались в боевом порядке танки 7-й танковой бригады.

Не долго думая решил ехать в У.-Б. Калитву. Мотоцикл – немецкий со всеми номерами и знаками, в коляске мотоцикла был установлен немецкий универсальный крупнокалиберный пулемет, из которого можно было стрелять и по танкам и по самолетам бронебойными, зажигательными и трассирующими пулями, которые были укомплектованы в соответствующих лентах и уложены в коляске, машина была надежная. Мы были в белых маскировочных халатах с большими башлыками. Дорога прокатана, прямая как стрела. Подъезжаю к У.-Б. Калитве, у первого домика справа на Вокзальной улице стоит немецкий часовой, он нас не останавливает, а приветствует вытягивая правую руку; уже стемнело, на улице ни живой души, никого нет, стоит мертвая тишина, никакого освещения не видно. Проехав примерно

200 метров, заметил в окне одной их хат слабый свет. Мы останавливаемся у калитки. Адъютанта посылаю в хату узнать кто там и что? У т. Завитаева поверх халата на груди висит немецкий автомат, а сам остаюсь в коляске за пулеметом в готовности на все случаи, неожиданности, рассматриваю кругом. Выбегает мой Завитаев из хаты с двумя чемоданами. Я их в коляску подсебя. Тов. Завитаев говорит шепотом: “Здесь живет немецкий офицер, он вышел проверять посты”. Поварачиваемся обратно и на большой скорости уже по знакомой нам дороге – в Н. Поповку.

Наш полк уже подходил к Н. Поповку. Встретил нас старший лейтенант Дубровский и доложил, что начальник артиллерии корпуса генерал Р.Д. Головановский находится в Н. Поповке вот в этом доме и вызывает меня к себе. Захожу и докладываю, что 148-й артиллерийско-минометный полк прибыл в Н. Поповку. Принял меня хорошо, поднялся из-за стола, поздоровался за руку и спросил: “Где находятся полки 55-й кав. дивизии?” Я ответил, что они у жел. дорожного разъезда занимают оборону, показал на карте. А он: “Почему они переходят на оборону? Нужно безостановочно наступать на Усть-Белую Калитву!” Генерал вызвал офицера связи из штаба корпуса и срочным приказом послал на разъезд Дороговский, чтобы немедленно поднять 55 кав. дивизию и выступить на У.-Б. Калитву. Мне поставил задачу: огнем всего полка поддержать наступление 55-й кав. дивизии. Потом генерал начал жаловаться на снабженцев 8-го корпуса, что они всегда отстают от штаба корпуса, целый день ничего не кушал, даже курить нет ничего. Я вышел в другую комнату, подзвав тов. Завитаева сказал: “Принесите из немецкого чемодана пять коробок сигар и плиток пять шоколада для генерала”. Генерал крутил кругом в руках коробку с сигарами, рассматривая, и улыбнулся: “Откуда у вас эти подарки?” Я ответил: “Трофеи, тов. генерал”. А он: “За последнее время никаких трофеев не должно быть”. Пришлось признаться, я сказал: “Из Усть-Белой Калитвы”. – “Как из Усть-Белой Калитвы? Там немецкий гарнизон”. – “Мы, товарищ генерал, с адъютантом только что оттуда”. – “Кто вам разрешил ехать в Усть-Белую Калитву? Ты кто? Командир корпусного полка или мальчишка? Если бы вас схватили немцы? Тогда пришлось бы расформировать 148-й арт.-минометный полк и раздать личный состав полка по другим частям корпуса. Я вас аттестовал на эту должность, командующий фронтом Ватутин назначил, как бы после этого я стал объясняться перед Ватутиным?”... и т.д. Короче говоря крепко мне досталось от генерала Р.Д. Головановского за такую нашу храбрость. Ради справедливости нужно сказать: Ричард Давыдович был прав, зло не срывал, а воспитывал нас молодых командиров. Он обладал прекрасной памятью, вот и теперь он вспомнил июнь 1942 года, когда я на Брянском фронте проник в передний край обороны немцев за колючую проволоку для уточнения огневых точек противника, которые на правом фланге Башкирской дивизии нашим воинам не давали покоя, но с наблюдательного пункта дивизиона не просматривались, где пришлось мне пролежать в течении двух часов под огнем противника, поэтому он еще говорил “Что с Вами, второй раз идете на рискованное дело?” и предупредил, чтобы подобных фокусов больше не повторялось. Когда я отдал генералу кое-какие документы захваченные нами в У.-Б. Калитве из “немецкого чемодана” он успокоился.

В ночь с 18 на 19 января 1943 года воины 8-го кавалерийского корпуса наступая: на северную окраину 112 Башкирская кав. дивизия; в центре – 55-я кав. дивизия и 148

артиллерийско-минометный полк и южнее города 21-я кав. дивизия, слолив сопротивление противника овладели городом Усть-Белая Калитва. Штаб 148 арт.-минометного полка -- на Вокзальной улице в здании жел. дорожного вокзала, а огневые позиции на восточной окраине Усть-Белой Калитвы. Кроме того мы занимали маленькую хатенку напротив вокзала. Она стояла посреди двора в окружении деревьев молодого фруктового сада. Если память не изменяет, хозяйку, кажется, звали Ниной Васильевной. Жила она с двумя дочерьми, которые до начала войны учились в пединституте в г. Ростове на Дону.

Грохот боя стоит над городом. Центр сражения переместился на восточный берег реки Северский Донец. Звонит командир 55-ой кав. дивизии генерал И.Т. Чаленко: "На западном берегу Сев. Донца большое скопление немецких войск, затор в дефиле, не могут разъехаться. Координаты (отмечаю на карте), немедленно артиллерийского огня!" По указанной цели—по два снаряда пять залпов беглого огня. Как только затихли разрывы слышу голос генерала Чаленко, кричит во весь голос: "Объявляю благодарность всему личному составу вашего полка за отличное выполнение боевого задания!"

Наша разведка, посланная с жел. дор. разъезда Дороговского 18 января не вернулась. Утром 19 января был пойман сержант австрийский немец. При допросе и по показаниям свидетелей лейтенант Н. трагически погиб. После пропажи чемоданов немецкий офицер поднял тревогу и начал прочесывать дворы и случайно наткнулись в одном дворе на лейтенанта, его схватили и сожгли на костре, а солдату удалось спастись.

Далее при прочесывании У.-Белой Калитвы 19 января 1943 года наши бойцы в каком-то помещении за колючей проволокой обнаружили 15 человек пленных красноармейцев. Они не могли стоять даже на ногах, были истощены от голода, страшно было смотреть на них, при виде их сердца наших бойцов были наполнены пламенем жгучей ненависти к фашистским захватчикам. Они клялись мстить за своих мучеников. Под руководством нашего полкового врача капитана медицинской службы тов. Карпова была оказана медицинская помощь, питание и они были организованно отправлены в госпиталь.

К вечеру 19 января приехал генерал Р.Д. Головановский. Вышел ему навстречу, доложил, что ведем артиллерийскую перестрелку. Объяснил обстановку, он стал доволен. Улыбаясь сказал: "Но Усть-Белокалитвенский полк! До вас добраться не так-то просто. Ваше оцепление и многочисленные посты своими проверками чуть меня не заморозили, бдительность у вас на должной высоте. Это хорошо". Генерала пригласили погреться в хату. На кухне жарко топилась плита. Наш штабной повар Иван Анисимов готовил ужин. И. Анисимов мастер своего дела, он до войны работал поваром Пензенского вокзального ресторана. Прекрасно играл на гармоне. Трудно выговаривал слова, был заика. У Анисимова нашлись для гостя пара бутылок хорошего французского портвейна, из трофейных запасов из-под Чернышки.

За ужином Ричард Давыдович опять говорил, что очень плохо работает военторг, который обслуживает штаб корпуса. Он болел катаром желудка, трудно было ему в боевой обстановке с питанием. Потом угостили горячим чаем со сгущенным молоком. Он любопытствовал: "Откуда это у вас берется?" Я объяснил, что это молоко ехало с нами с Нового года. Дело было так: в одном небольшом хуторе при

наступлении мы захватили скромную кладовку румынского генерала. Оттуда выкатили большую деревянную бочку, погрузили в машину. Заместителю по снабжению старшему лейтенанту Габдулле Набиуллину дал указание без моего указания не трогать, беречь на “черный день” (мы думали бочка с вином). По прибытии в У.-Б. Калитву вспомнил и отдал распоряжение открыть бочку и по норме раздать личному составу полка. А в бочке оказалось стуженное молоко с сахаром. Дружно посмеялись. Через несколько дней и сам румынский генерал попал в наши руки. Это случилось так. В ходе нашего наступления, в ночном походе наши повара во главе старшины со своими походными кухнями несколько поотстали. В это время на развилке дорог какая-то одинокая легковая машина то останавливается, то медленно движется, а потом поворачивается и – по направлению наших походных кухонь. Нетрудно было догадаться, что заблудились. Повара по команде старшины разворачивают свои походные кухни и опустив трубы в горизонтальное положение направляют на легковую машину. Машина останавливается, из машины вылезает старый румынский генерал с белым платком, повязанным на тростик. Когда привели его ко мне, я спросил, как вы попали? Он объяснил, что потерял ориентировку и заблудился. А машину румынского генерала подарили заместителю командующего армии генералу Пушкину.

Немцы 17 – 18 января 1943 года на поддержку отступавших войск на западный берег Сев. Донца подбросили значительные силы с других направлений и заняли заранее подготовленную оборону на высоком берегу Северского Донца. Ввиду этого наше дальнейшее наступление на ст. Лихую было приостановлено. Да и нам тоже необходимо было пополнение.

Начались обычные бои местного значения. Ни одного дня не прекращалась перестрелка с обеих сторон, артиллерийско-минометная дуэль.

Вечером 20 января 1943 года в наше расположение прибыла из политуправления агитационная радиопередаточная машина. Мы посоветовавшись с комиссаром нашего полка майором Василием Мифодеевичем Мирза (он кубанский казак) указали выгодное, замаскированное место для агитмашины, недалеко от переднего края обороны. Перед микрофоном выступил немецкий коммунист, читал сообщение Совинформбюро на немецком языке о ходе боевых действий по уничтожению под Сталинградом 330 тысячной армии фельдмаршала Паулюса. Рупор оглашал, как гром перед грозой, слышно было кругом на несколько километров. На высоком западном берегу Сев. Донца немецкие солдаты стоя слушали передачу. Только к концу передачи немецкие офицеры под выстрелами начали загонять в окопы своих солдат. Но уже было поздно, дело было сделано. Машина ушла из У.-Белой Калитвы. Немцы открыли артиллерийский и минометный огонь по У.-Белой Калитве. При этом обстреле один из немецких снарядов разорвался в саду нашей хатенки. Осколком перебил ноги обоих наших верховых лошадей. В это время я сидел за столом у окна, отмечал обстановку на карте. Один из осколков влетел в окно, перехватил будильник со стола, со звоном ударил его о косяк кухонной перегородки, на кухне разрушил горящую плиту. Лошадей прирезали, мясо раздали казачкам.

В полночь 21 января 1943 года патрули задержали немца, привели ко мне. Немецкий солдат дал ценные сведения в своих показаниях и сказал, что он перешел

добровольно на нашу сторону, больше не хочет воевать за Гитлера – “Гитлер капут!”. Просил разрешения вернуться на тот берег так как там есть еще трое его товарищей, которые тоже желают перейти на нашу сторону, они меня будут ждать, если он получит от меня такое разрешение, то через 30 минут он их приведет сюда. Я ему дал разрешение. Патрулям приказал проводить его до переднего края и ожидать его возвращения. Они ушли. Приходит мой комиссар полка В.Т. Мирза, об этом рассказал ему. Он говорит: “Зачем его отпустил? Вот увидишь – он не придет. Какой ты чудака!”. Я говорю ему, если не придет, черт с ним, один немец не решает. Проходит примерно час. Пришел “мой немец” да привел с собой еще двух, а третьего—при переходе линии немцы открыли огонь, он погиб. Василий Мифодеевич смотрит на меня и улыбается, а я ему: “Ну как тов. Мирза, кто из нас чудака?” Он говорит: “А все же рискованно”.

25 января 148 артиллерийско-минометный полк получает приказ выступить из У.-Белой Калитвы в южном направлении в хутор Богатов в 15 км от У.-Белой Калитвы для поддержки действий на плацдарме кавалерийского полка 55-й кав. дивизии на западном берегу Сев. Донца до подхода своих сил 5-й танковой армии. Один из полков 55-й кав. дивизии занимал плацдарм напротив хутора Богатов, за последние сутки неоднократно танковыми атаками пытались наших кавалеристов сбросить на восточный берег. Плацдарм был очень важный, его отдавать было нельзя, он нам нужен для дальнейшего наступления в направлении жел. дор. узла западнее ст. Лихая. За три дня боев на плацдарме наши артиллеристы уничтожили семь танков противника и сотни солдат и офицеров немецких войск. А плацдарм не только удержали, даже расширили.

27 – 28 января 1943 года по прибытии других мы сдали свои позиции. Получили приказ о переходе 8-го конного корпуса на усиление 3-й гвардейской армии генерала Д.Д. Лелюшенко, которая наступала на Ворошиловград – на Донбасс.

Прощай, Усть-Белая Калитва.

Счастливого оставаться.

Не забывают нас!

С.Н. Сайтов,

гвардии полковник в отставке.

Несколько эпизодов из боевой жизни С.А. Ахметовой

Я, Ахметова Сулу Ахметовна, родилась 4 июня 1918 г. в семье крестьянина-батрака. Отец умер в 1921 году от голода, на иждивении матери остались мы, пять человек девочек. Самой младшей из них была я. Умерла мама в 92 лет от старости. Я после окончания 4-х классов начальной школы в селе Б. Киги БАССР была привезена в г. Уфу на подготовительные курсы при Башмедтехникуме; через два года после окончания подготовительных курсов переведена в медтехникум, который окончила в 1936 году (фельдшеро-акушерское отделение). С августа 1936 года по декабрь 1938 работала

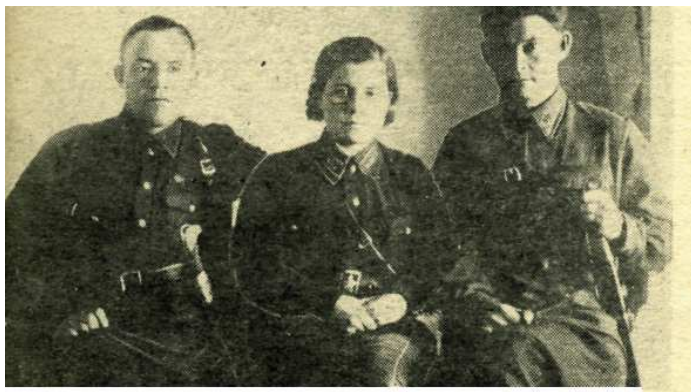
в Кигинском районе зав. фельдшерским пунктом села Еланлы, затем зав. амбулаторией в райцентре. В июне 1938 года (в 20 лет) была избрана депутатом Верховного Совета БАССР 1-го созыва из Кигинского избирательного округа. В дальнейшем в связи с началом Великой Отечественной войны срок полномочия депутатства был продлен до 1947 г.

С начала 1939 г. по май – студентка подготовительных курсов при Башкирском медицинском институте (БМИ), а с сентября 1939 г. студентка 1-го курса. Но учиться в вузе мне пришлось недолго, т.к. в связи с началом войны с белофинами была мобилизована в феврале 1940 г. на службу в ряды Красной Армии как имеющая средне-медицинское образование и была зачислена в 154 МСБ 170-й стр. дивизии в должности лекпома. По окончании этой войны была демобилизована в июне 1940 г. и вновь командирована в БМИ для продолжения учебы. Окончила успешно 1-й курс, но в связи с началом Великой Отечественной войны 22 июня 1941 г. на второй день войны вновь была призвана в Красную Армию и оставлена в эвакугоспитале №1741 г. Уфы медсестрой, где я прослужила до января 1942 г. В ноябре 1941 г. по просьбе башкирского народа и правительства и с разрешения Генштаба начали формироваться две башкав. дивизии – 112, 113. Вот в эту 113 башкавдивизию я 19 января 1942 г. добровольно и пошла. Затем из двух башкавдивизий оставили одну – 112. В числе других национальных офицеров была переведена и я в 112 Башкирскую кавдивизию. Вместе с этой прославленной дивизией, которая затем стала гвардейской и Черниговской, прошла путь от ст. Дема (места формирования) – Сталинграда, Варшавы и до Берлина. В июне 1945 г. я вместе с моими боевыми друзьями оставила свою подпись победителя на стене Рейхстага. За время службы в Советской армии в период Великой Отечественной войны я награждена орденами Отечественной войны 1 степени, Красной Звезды и 11 медалями, пятью благодарностями от Главнокомандующего. В июле 1945 г. я снова вернулась в родной мединститут для продолжения учебы на 2-й курс. Будучи студенткой БМИ 3-го курса в 1947 г. была вновь избрана депутатом Верховного Совета БАССР 2-го созыва из Фрунзенского избирательного округа г. Уфы, таким образом я была депутатом Верховного Совета БАССР 1-го и 2-го созывов, с 1938 по 1951 г. – 13 лет...

Мой муж Саттаров Тауфик Ситдинович вместе со мной служил в 112 Башкирской кавдивизии, погиб смертью храбрых в глубоком рейде в тыл врага в феврале 1943 года...

* * *

Кавалерия и приданный ей медсанэскадрон не может оставаться долго на одном месте. В период наступления от нас требовалась чрезвычайная активность, оперативность. Если не успевали эвакуировать раненых воинов после операций, медсанэскадрон (МСЭ) уходит вперед вслед за боевыми подразделениями, а кто-нибудь из медиков остается с группой раненых в ожидании транспорта для эвакуации, так было и со мной несколько раз.

Һүр. 18. Яугирзэр – БАССР Верховный Советы депутаттары: (һулдын уңға) Я. Ғималитдинов, Һ. Әхмәтова, Д. Аритколов. 1942 йыл.

Иногда под твоей опекой сто, а то и полтараста раненых. Надо добыть для них пищу, найти транспорт, погрузить

и отправить, а за тем в одиночку догонять свою часть.

Я досих пор помню, как мне пришлось всю ночь пробить одной в глухом лесу со всем имуществом нашего взвода.

Һүр. 19. Ундан һулға: һылыу Әхмәтова, НиғмәтБикмәтов,

Мария Ткаченко. 1945

Санитары остались в деревне с ранеными, командир уехал на передовую. Возле Днепра где-то недалеко слышится шум обстрелов боя. Было очень темно, зажечь свет или развести костер нельзя. Нельзя даже громко звать кого-нибудь. В этом лесу разместился штаб дивизии, да разве найдешь? Так просидела до рассвета не сомкнув глаз. Утром за мной

приехали свои и мы двинулись к Днепру.

Почти всегда приходилось работать в палатках в лесу под ураганным огнем дальнебойной артиллерии или под бомбежкой. В тяжелую переделку попали мы в районе Красноярска (?)²³⁴. Дивизия с боями ушла вперед, МСЭ развернул свою работу для приема раненых. Я была в операционной, которая разместилась в двухэтажном школьном здании стоящем на пригорке. На втором этаже расположились операционная и шокковая палата (шоковые раненые – это тяжелейшие раненые требующие первоочередной обработки ран, они с упадком сердечно-сосудистой системы, без пульса, без АД и т.д.). Остальные раненые более 700 человек устроились внизу. Мы начали работу при первых лучах солнца. Наступал ясный, теплый осенний день. И вдруг над самой головой загудели, завывали самолеты, стали рваться бомбы. Здание сотрясается от разрыва снарядов, в окна залетают осколки, визжат пули, в операционной вспыхнул огонь. Раненые волнуются, кричат, цепляются за наши халаты, просят не покидать их. “Если будете

²³⁴ Должен быть известный уже читателю Красный Яр.

отступать пристрелите нас, -- умоляют. – Лучше смерть от своих, чем от фашистского зверья!” Весь персонал и все раненые кто мог передвигаться и держать оружие, вышли на оборону. Меня и врача-стоматолога А.Н. Маневич оставили в операционной с тяжелоранеными. А мы то бросаемся к раненым и успокаиваем их, то тушим пожар, с трепетом прислушиваясь к звукам боя. Немцы совсем близко от нас, четко слышны гогот, слова команды на немецком языке, они буквально в нескольких метрах от школы. Потом выяснилось, что прорвалась из окружения и с боем пробивается через нашу деревню немецкая мотомехколонна. Наша операционная в школе стала мишенью для немцев. Стекла здания выбиты, стены изрешечены, ползком обслуживаем раненых, многие тяжелораненые погибли от дополнительных осколков, пульей...

Неужели пришел нам конец, думаем с Анной Наумовной Маневич. Она предложила на всякий случай переодется в чистое. Что-то будет дальше?..

Но наши – молодцы, дружно бьют по немцам, заняв крутовую оборону вокруг нашей школы -- “госпиталя”. Постепенно шум моторов слабеет, выстрелы стихают, самолеты уходят прочь. Пронесло и на сей раз. Но сколько это продолжалось? Кто знает, может 12 часов и больше. К вечеру прибывает нарочный из штаба, там считали нас погибшими. Немцы ошиблись, думая, что в этой деревне крупное военное подразделение, не вступили в бой.

Жизнь и борьба за жизнь продолжалась. Мы обработав и эвакуировав раненых продвинулись снова вперед к своим.

В сентябре 1943 г. мы попали в тяжелую обстановку в Березне. Наши полки освободив утром город прошли вперед. Я была в то время в передовой хирургической группе от МСЭ. Нас было пять человек. Мы оказывали срочную медицинскую помощь раненым. Штаб дивизии и наша передовая хирургическая группа были в Березне. Мы развернули операционную, выделили и послеоперационную палату. Подготовили стерильный материал и инструменты. Кто-то раздобыл трофейные халаты. За окнами ликовал народ освобожденный от длительной оккупации. Мы во дворе, получаем привезенный санитарной машиной трофейные инструменты, аппаратуру. Услышав сильный гул моторов взглянули в небо и не поверили своим глазам: 33 самолета со свастиками развернулись над нами и начали бомбить нас. Мы попрятались где могли. Я легла у забора, головой ко мне капитан из штаба. Он хладнокровно сосчитал число фашистских стервятников и засек время бомбежки – 30 минут. Над городом поднялась пламя. Загорелся и наш дом, где любовно подготовили все для приема раненых. Солнечный день обернулся для нас темной ночью. Город пылал. На развороченной мостовой валялись раненые, в предсмертной агонии бились кони. Вытащив раненых из загоревшей операционной, мобилизовали людей подбирать пострадавших, быстро оборудовали снова операционную в соседнем уцелевшем доме. Только успели мы сделать две операции, над городом снова появились немецкие бомбардировщики. Едва успели укрыть своих раненых, как загорелась операционная. Пришлось вытаскивать людей и имущество через окно горящего дома и переносить их на себе в сравнительно безопасное место. Когда затихла бомбежка, мы перебазировались в другое помещение. Штаб дивизии ушел в лес. А наша передовая хирургическая группа с более чем 200 ранеными осталась в пылающем, горящем городе. К нам несли и

несли покалеченных горожан и воинов, взрослых и детей. Все больше попадались раненых в голову, в живот с вывороченными внутренностями, оторванными конечностями и т.д. Мы оказывали им первую помощь, делали инъекций, кормили, успокаивали и т.д. Работали всю ночь, а наутро началась новая бомбежка с числом самолетов 33-35 и продолжалась весь второй день с перерывом между бомбежками два часа. Снова город превратился в один огромный костер. Казалось, что горят давно остывшие руины и даже камни. Горели и рушились строения над погребями и подвалами, где размещались теперь наши раненые. Снова уносили их на себе в другое безопасное место. Несли осторожно, перебегая от одного укрытия до другого. Если бомбежка длилась долго, мы ползком пробирались в убежище, поили, давали лекарства, делали уколы и т.д. Только поздно вечером второго дня бомбежки нам удалось эвакуировать своих раненых. Связной из штаба дивизии разыскал нас и вывез ночью из этого горящего города. В те дни мы забыли о еде, о себе вообще. Представьте себе пустой, окаменевший, горящий город. В часы затишья появляется пять человек и начинают как муравьи перетаскивать свои “добычи” из одного места в другое...

Ахметова Сулу Ахметовна.

Домашний адрес: 450054, г. Уфа, проспект
Октября, 84/1, кв. 27, тел. 4-54-39.16.10.1979.

Ватан алдындағы изге бурысты намыс менән үтәnek.

Немец-фашист ғәскәрҙәренәң Сталинград төркөмөн тар-мар иткәндән һуң, Совет армияһы сафтарында данлы Башкорт дивизияһы ла дошмандың каршылыҡтарын емереп, көнбайышка табан көслө ташкын булып хәрәкәт итте. Башкорт дивизияһы яугирҙәре гилерсыларҙы Орлов – Курск дуғаһында тар-мар кылыуға ла зур батырлыҡтар күрһәтеп алышты.

Гитлер командованиеһы Днепрҙың уң яҡ ярында ғәскәрҙәрен нығытып, уны үзәренәң көслө оборонаһына әйләндермәксе булғайны. Совет армияһы уларҙың уйҙарын емерҙе һәм юкка сығарҙы.

Башкорт дивизияһы, командованиеһының Днепрҙы кисеү, уның аръяғында плацдарм алыу һәм һөжүмдә тағы ла нығырак арттырыу эмерен үтәү буйынса, бер төндә 50 км юл үтте. Көзгө төндәрҙең береһендә, массив артиллерия һөжүменән һуң, эскадрондар Днепр йылғаһы аша һалдарға һәм башка кулайланмаларға йөзөп сыҡтылар һәм без дошмандың яр буйы оборонаһын кыйратып, зур булмаған плацдарм яуланыҡ. Эскадрон менән бергә миңең орудие расчеты ла сыҡкайны. Һөжүм ваҡытында орудиеһы ком ярзан үзебез һөйрәп мендерҙек, дошман өстөнә көслө ут астыҡ. Фашистар безҙе яңынан Днепрға бәрәп төшөрөү өсөн өстәлмә танкылар ебәрҙеләр. Без, башкорт халкының улдары, үлһәк үләрбез, ләкин яулап алған ерҙе дошманға бирмәбез, тип ант иттек. Был һуғышта миңең орудие расчеты артиллеристары иҫ киткес батырлыҡтар күрһәтте. Расчеттағы һигеҙ кешенән без өсәү – тоҫкауһы, короусы һәм мин генә калдыҡ, башка иптәштәрәм яраландылар һәм үлделәр, ләкин позициябыҙға дошман танкыларын яҡын ебәрмәnek. Миңең орудие тарафынан дошмандың туғыз танкыһы яндырылды. Азак килеп үзем

яраландым, ләкин урынымда калдым. Дошмандың атакаһын кире кағып, каһарман ғәскәрзәребез сафында алға – көнбайышка табан хәрәкәт иттек.

Днепрзы кисеү өсөн булған был дәһшәтле һуғыштарза катнашкан йөзәрләгән батырзар менән бергә миңә лә Герой исеме бирелде.

Ходат Булатов,

Советтар Союзы Геройы. 18.02.1952.

СИБАЙЗАН ХӘТИРӘЛӘР

Хөрмәтле Йыһат кусты!

Сәләм һезгә.

Хатыгыззы алдым, рәхмәт. Истәлектәрзе ебәрәм. Языузар хөрт булды, аңларга тырышырһыгыз.

Иптәш Сәйфуллиндың да истәлеген ебәрәм. Ул дивизия штабында связист булды. Һуғышты бөтөрөп кайтты.

Кәрәкме-юкмы, -- һуғышка бәйлә вакигаларзы яззым, үзегез беләһегез калганын. Минең язган эпизодтар Беловтың, Әлибаевтың, Ә. Ихсанның, С. Кадировтың китаптарында һәм башка очерктарза ла кыскаса искә алынған һәм төрлө гәзиттәрзе язылгыланы.

Иптәш Сәйфуллин тураһында мин үзебеззең кала гәзитенә лә материал язып бирзем, ул басылып сыгасак. Кәрәкһә, ебәрермен – тулырак аңлашылыр.

Укып аңлагас, эш барышында, әгәр кәрәк булһа, вакытыгыз булһа, языштырырһыгыз. Балки өстәлмә материал, йә аңлатмалар кәрәк булыр, кем белә. Языусыларзың эше бик катмарлы бит.

*Һезгә һаулык, озон гүмер теләп: **Бәзри Мәмбәтколов.***

PS. Башка иптәштәр язһа, ебәрә торорбоз, артык булмаҫ.

15.02.1980.

Ғ.Ғ. Сәйфуллиндың кыскаса истәлеге

Мин, Сәйфуллин Ғәлиәхмәт Ғәйетбай улы, 1908 йылдың иҫкесә 10 февраль, яңыса 23 февралендә Түбәнге Ғәзелбай ауылы I Эткол ауыл советы Баймак районында ярлы ғаиләлә тыуғанмын. Мәктәптә 4 класс белем алдым, 1924 йылда үз хужалығыбызза эшләй башланым. 1928 йыл башынан шул ук ауылда 12 хужалык әртилгә кереп, бергәләп иген сәсә башланым. Мин -- әртилдә хисапсы, Каскынов Шәрифүлла әртил рәйесе булды. Шунан колхоз зурая барзы, мин дә шул колхоз кеүек үсә барзым, тиһәм дә буш булмаҫ—ферма мәдире, бригадир, колхоз рәйесе урынбаҫары... 1936 йылдан 1942 йылға тиклем “Кубан” колхозында колхоз рәйесе булып эшләнем. Әртил төзөгән вакытта ауыл кулактары менән булған мажараларзы язып тормайым. 1942 – 1945 йылдар – минең һуғыш юлым.

1942 йылда иген бик уңды, ауылдан ир-егеттәр һуғышка озатылып тора көн һайын. Колхозда кул көсә бөлөп, йыйын карт-коро, бала-саға, катын-кыз менән эшләргә тура килде. Көз урылған игенде ер өстөнә әскерткә өйөп бөттөк, кар иртә жузы. Колхозда тәгәрмәсле бер трактор, бер һуккыс бар – шуның менән иген һуғабыз.

Кыш кар бик калын яузы, көн дә күз аскыһыз буран. Эскерттәр кырза анда-бында өйөлгән, иген һуккысты көн һайын бер урындан икенсәһенә карзы көрәп алып барырға кәрәк. Төш еткәс кенә иген һуға башлайбыз, ул иген дымлы ине -- өй һайын киптерергә таратып бирәбез, кипкән берен дәүләт казнаһына озатып торабыз. 3ур кыйынлыктар менән 1942 йылдың 22 февраленә иген поставкаһын сак 80%-ка үтәnek. Шул 22 февралдең кисенә үк мине партия райкомына бюроға сакырзылар, райком секретаре Биктимеров иптәш ине. Хисапнамәде тыңлағас, мине бик нык куркытырға уйланылар: халыкты эшләтә алмайһың, һуғышка ебәрәбез, тип янанылар. Мин дә бик бирешмәнем: ебәрәгез, мин бөгөндән китергә әзер, тинем. Шул ук минутында райком секретаре район хәрби комиссары Кирсановка телефондан шылтыратып, Сәйфуллинға бөгөндән повестка тоттор, тип, мин шул 1942 йылдың 22 февралендә үк повестка алып, 23 февраль көнө колхозды тапшырып, ғаиләм менән хушлашып, изге юлға сыктым. Мин военкоматка килгәндә төркөмләп озатырға 25 кешелек команда йыйыла ине, мин медкомиссиянан үткәнсе, улар китеп тә барғандар. Инде 20 кешелекте йыялар. Мин, ни булһа ла булып, тип, баяғы 25 кешелек команданы кыуып киттем. Магнитогорскиға барһам, улар вагонға тейәлгән, китергә торалар икән, мин дә инеп ултырзым. Юлда барғанда озатмалы пакетты асып каранык -- исемлектә минең исем-фамилия юк ине. Дим станцияһында туктаттылар, унда беззе каршы алып, Башкорт атлы дивизияһы штабы урынлашкан бинаға алып барып, төрлөбөзгә төрлө часка бүлделәр. Минең исем исемлектә булмаһа ла, дивизия янындағы элементә эскадронына алдылар, ә ул тимер юлсылар клубында урынлашкан икән. Өс катлы нарзан мин дә урын алып, хәрби өйрәнәүзәр башланып китте, улар бик каты булды -- иртәнге 6-нан төнгө 11 сәғәткәсә тынғы юк. Мин ни, элек армияла булмағас, бер азна бик кыйын булды: тәрән карза телефон сымдары һузабыз, көндәр күз аскыһыз буран. Кайһы бер иптәштәр сабата, иске көпәйкә кейгән -- өшөйзәр. Ашаузы инде ни тип кенә әйтергә дә кыйын -- хөрт! Мин өйзән арыу ғына азык алып барғайным да, күрше бүлмәләге ике аяклы сыскандар, үзем юкта токто тишеп, якшы ғына ярзам иттеләр... Шулай итеп ике ай самаһы вакыт үтеп тә китте. Бер көн безгә кейем бирзеләр: бушлат, гимнастерка-салбар, итек. Китәбез икән, тип уйлаштык. Күп тә үтмәй, дивизияға Байрак тапшырзылар бөтә составты йыйып, тантаналы доклад булды. Башкорт АССР-ы Верховный Советы рәйесе Ибраһимов иптәш командирыбыз Шайморатовка Байракты тапшырып, һуғышта дошманды тиз көндәрзә еңеп кайтыуыбыззы теләне. Шайморатов, Байракты үбеп, телмәр һөйләне. 12 апрелдә бойорок булып, шул көнө вагондарға аттарзы тейәп, көнбайышка карап кузғалып киттек. Без 1-се полк (командиры Кусимов) эшелонында булдык. Юлда барғанда паровоздан алып иң арткы вагонғаса элементә һуззык. Бер вагонда 16 ат, 4 яугир барабыз. Аттарзы тазартабыз, тукталған урындарза һуғарабыз. Шулай биш көн барғас, аттарзы вагондан төшөрөп, йөрөтөп алдык, тик тороп бәғзеһенең аяктары шешеп киткән. Шулай байтак юл узғас, һуғыш булып үткән ерзәр осрай башланы: һалам түшәлгән окоптар, ак карза канлы һаламдар за яткылай. Мин бер тапкыр паровоздың иң алдында моронда һаксы булып барзым, шундай за һыуык булды! Мылтык кулда, тик уның, исмаһам, бер генә патроны булһасы! Ошолар нисә тәүлек барғанбыззыр, бер төндә Ефремово станцияһында тукталып, беззе вагондарзан төшөрзөләр. Шул төндә үк 7-8 километр үтеп, бер ауылға барып кундык. Иртән тороуыма,

дошмандың бер самолеты дөһөрзәп килеп зур-зур мал һарайзарына ут һалып китте, бөтәһе дөрләп яна. Ә мин, фургон егеп, тимер юл станцияһында калған әйберзәрҙе алырға тип яланда китеп барам. Бына арттан миңә табан дошмандың бер самолеты шыкайып килә, пулеметтан һиптереп китте, ләкин тейҙерә алманы – юл ситендәгә түңәләскә ышыкланып ятып калдым. Станцияға барһам, вокзалды пырт-туззырып киткән, шундағы халыктарҙың һыйырҙары үлеп ята, мәрийәләр илашалар... Әйберзәрҙе йәһәт тейәп алдым да кире ауылға кайттым. Унда 15 көн самаһы торҙок, әммә тынғы булманы: йә телефон төбөндә кизеүләйһең, йә аттарға көнлөксө (дневальный) булаһың. Башкалар тейешһеҙ сәғәттә йоклапмы, нисек тә булһа язалы “нәрәт” алып, хужалыҡ взводуна озатылалар за, шунда 3-4 көн йөрөп ял итеп, берәр бүкәнкәй (буханка) икмәк алып кайталар, ундағы тук тормошто мактайҙар. Мин дә бер көн кизеү торғанда, ни булһа ла булыр, тип, йоклап ултырғанмын. Бер ваҡыт взвод командиры Чернышов килеп кыскырып ебәрҙе: “Встать!” – тип. Ырғып торҙом. “Өс тәүлек нәрәт. Сними ремень!” – тине. Мин, Хозай бирҙе ләһә, тип, кайышты ыскындырып бирҙем, ул миңә хужалыҡ взводы яғына китергә кушты. Бер 20-30 азым узғайным, йәнә: “Стой!” – тип команда бирҙе, әммә туктаманым. Кире кил, тип йәнә кыскырҙы. Кире килгәйнем, одевай ремень, тип кайышымды бирҙе лә, кабат йоклама, тип китеп барҙы. Мин дә уға һүз биреп калдым – баяғы рәхәт тормошҡа тарып булманы....

3-4 тәүлек торғас, төндә кузғалып киттек. Төнөн барабыз, ә көндөзөн кайҙа ағаслыҡ – шунда туктайбыз. Китә торғас, алыштағы туп тауыштары яҡын ишетелә башланы. Бер төндә Әлем (Олымь) йылғаһы буйында оборонаға туктап, бер йырынты-сокорҙа артыҡ нәмәләрҙе калдырып, алғы һызыкка еттек. Йылға буйында карамалыҡ араһына кереп окоп казып, телефондан 1-енсе полк менән элемтә тоташтырғанбыз. Бер ваҡыт элемтә өзөлдө -- дошман артиллерия, миномет менән көслө ут асты. Ағастарҙың ботаҡтары кыйылып бөттө, баш калкытыр әмәл юҡ. Шул ваҡыт яныма шыуышып взвод командиры килде: “Когти кейеп анау телеграф бағанаһына мен дә, аппаратыңды тоташтырып, һөйләшеп кара”, -- тине. Бағана башына менеүем булды, шрапнель менән бәрҙеләр – нисек тәкмәскәнемдә белмәй зә калдым, ләкин зыян теймәне. Шул арала ер ябып акландан фашистар килә. Яҡында вак кына таллыҡ бар ине, шунда безҙең “Катюша”лар торған икән: колак тондороп дошман өстөнә ут яуырҙы. Күпме фашист үлгәндер, ләкин кабат калкып тороусылары булманы. Һауала самолеттар айкалып һуғыша, ерҙә тамук... Ул ваҡытта немец самолеттары өстөнлөк итә ине. Шул бәрелештә якташым Йәнбәков Исхак, Мәликов тигән иптәштәрәмдә калдырып сыктыҡ. Бер баһыуҙа буйға үскән арыш араһына йыйылып, қараңғы төшкәс икенсе урынға китергә булдық, ә 12 һыбайлы барлыҡ кабелдәрҙе йыйып алырға калдыҡ. Безгә маршрут алып калған иптәш Абдрахманов ине.

Таң алдынан кузғалып киттек, таң атып килгәндә бер калкыулыҡка барып сыктыҡ. Юлдың ян-яғында окоптар төсмөрләнә. Вахитов тигән беребезҙе белешергә ебәргәйне, ике яклап өстөбөзгә ут яуыра башланалар, кире тайзык. Аз ғына баһа атһалар, бер кемебез зә калмаһ ине. Шулай за Вахитов шунда ятып калды. Ике көндән һуң без ул урынды кире алдыҡ, пүлә Вахитовтың қарынына тейгән булған, үзе күлдәгә менән яраһын бәйләп қараған, меһкенкәй...

Беззең был бәрелешкән ер Курск өлкәһе булһа кәрәк, оборона һуғышы алып барабыз. Бер көн бик каты һуғыш башланып китте, дошман бер калкыулыкты биләп ултыра, шул калкыулык өсөн алыш бара. Мин телефон менән алғы һызыкта ултырам. Яралылар артка ағыла. Күз аскыһыз саңмы, томанмы, әллә төтөнмө, -- бер нимә аңлап булмай. Снаряд гөрһөлдәүҙәре колакты тондорҙо, һис нимә ишеткәһез. Сым өзөлә -- шыуышып барып ялғап киләм. Атыш өс сәғәт дауам иткәндер.

Шул оборонала ятканда мине дивизия штабына сақырттылар, штаб ике бүлмәлә өйгә урынлашкан. Һаксынан рәхсәт алып, өйгә инһәм, Шайморатов өҫтәл кырында нимәлер һыҙғылап ултыра, мине дивизия комиссары Мөбәрәк Нәзирев каршы алды. Тура карап торҙо ла: “Һуғыш яланындағы арышты күрәһең бит – ниндәй үскән! Дошман кулына калдырырға ярамай. Ошо ауылда ике колхоз бар, һин шуларҙан кешеләр алып, уңған игенде кул салғылары менән саптырып өйзөрт!” – тине. Бердина ауылы ине был. “Есть!” – тинем дә, ике колхоздан кешеләр алып, -- 6 август көнө ине, -- 11-12-ләп кул салғыһы менән саба ғына башлағайнык, -- тел катын-кыҙҙар ине, араһында бер йәш балалыһы ла бар, -- 15 минут үттеме-юкмы, дошман снаряды арабызға килеп тә төштө, баяғы балалы катынды снаряд тупракка күмгән. Барып ярҙамлашып коткарып алып, якында бер тәрән үзәк бар икән, кешеләрҙең бөтәһен дә шунда йәшерҙем дә кире штабка килеп, йәнә Нәзиревка мөрәжғәт иттем: “Эшләргә яй бирмәһеләр, снаряд менән аталар”, -- тинем. Алай булһа төндә эшләргә кәрәк, ярҙамға һалдаттарҙы бирербез, ә дошман күрмәгән ерҙәрҙе катын-кыҙҙар менән көндөз сабығыз, тине. Шунан эш кызып китте – 15-ләп яугиребез эшкә тотондо. Сапкан арышты ат менән ташып, ырҙында баһабыз. Ауылдың уртаһында бер һыу тирмәне булған икән, ватыктарын йүнәтеп, эшкә етек. Арыш һалдырып, үзебезҙең дивизия ондоң файҙаһын күрҙе. Мин как уполнамус булып йөрөйөм, мине якшы ашталар. Шулай итеп, 20 көн самаһы рәхәтләнеп йөрөп калдым. Тизҙән безҙе икенсе йүнәлешкә ебәрҙеләр. Ә бындағы хеҙмәтем өсөн мин “За боевые заслуги” миҙалы алдым.

Бер мәл дошман самолеттары көндөң башынан ук бомба яузырып, без тукталған ауылды утка тотто. Ауыл уртаһында бер зур бина бар, унда бер кем дә тормай. Мин шунда телефон менән ултырам. Бына бомба килеп төштө, бинаның яртыһын бүҫереп алды, мине саң капланы, колак тонған. Арылы-биреле саңды кағыштырып, урамға сыкһам, самолеттар китеп бөткән, унда-бында һалдаттар күренгеләй. Телефон сымын йыйыштырып алып, икенсе урынға күсергә кәрәк. Хәҙер Озерки тигән ауыл өсөн каты һуғыш бара, дошманды шул ауылдан кыуып сығарырға әмер бирелгән безгә, ләкин фашистар нык тора. Сәғәт ярым самаһы артиллерия утына тоткандан һуң, безҙекеләр ат өҫтөндә “ура!” кысқырып дошман өҫтөнә ташланды, ләкин ауылды ала алманы. Азыраҡ юғалтыуҙар булды. Үз окоптарыбызға кире килеп урынлаштык, мин ул сакта 1-енсе полкка элементә бирә инем.

Йәнә икенсе урынға күстек. Поповка тигән зур ғына ауыл яртыһында – немецтар, яртыһында безҙекеләр. Урам һуғышы башланып китте. Безҙең штаб торған өйҙөң башына шрапнель төшөп ярылды, мин соланда телефон төбөндә ултыра инем, еңелсә яраландым. 5-6 көн санчәстә булып, кире урыныма кайттым. Шунда тәүтапкыр ауылдан посылка алдым. Поповканы 3-4 көндә дошмандан тазартып, ары киттек. Мине ошо яраланыуымдан һуң 148-енсе артполкка ебәрҙеләр, шунда штаб батареяһында парторг итеп һайланылар, утыҙлап коммунист бар ине.

Инде озон маршга сыгып, Сталинград йүнәлешенә дәрзәк, кызыулатып ат өстөндә 1500 километр юл үтергә тура килде. Төндә генә барабыз, ә көндөззәрен – болотло булһа (дошман самолеттары оса алмай) ғына; ал-ял юк, көнө-төнө эйәрзә, кайһы көндәрзә 60-70 км үтәбез. Күпме тәүлеккә һузылғандыр, Дон йылғаһына барып еттек, унда Калас тигән калала безгә илдән делегаттар килеп, һәммәбезгә бүләктәр өләштеләр, баш калабыз Өфө әртистәре уйын куйзы. Улар менән һабуллашып, илгә сәләмдәр әйтеп ебәрзек.

3-4 көн торғас, Донды кисергә әмер булды. Саперзәр һалған пантон күпергә якынлагас, дошман самолеттары ябырылып, бомба ташларға маташып карай, зенитчиктар ебәрмәй. Бына беззең бүлек сыға башланы, күпер бәүелеп тора, һыбай сабып үтәбез. Сыгып та өлгөрзәк, фашист самолеттары килеп күперзә емереп тә китте...

Ун километр самаһы үткәс, бер тәрән йырын-сокорға барып туктанык, бер азна самаһы торзәк. Ошонда азырак асыктык – арттан тәминәт килеп етмәгән. Буш вакытта унда-бында йөрөштөрөп, кар өстөнән һерәйеп ултырған бойзай башактарын сүпләп ашайбыз. Күп тә тормай, азык килә башланы.

1942 йылдың 19 ноябрь таңында безгә, атығыззы эйәрләгез, тип бойорзәлар. Аттарзы эйәрләп, әзер торабыз, таң якшы яктыра башлағайны. Тәүзә “Катюша”лар уйнап ебәрзә, артынса артиллерия телгә килде – атыу бер сәғәткә һузылды. Һис нимә ишетеп булмай, бөтәһе геүләп тора. Аттарға атланып, дошман яуына атакаға саптык – румын һалдаттары булған икән, кәрәктәрәнә бирзәк. Шул көндә 70 километр алға киткәнбез, бик күп ауылдарзы дошмандан тазарттык. Икенсе таң һызылғанда Облиевский тимер юл станцияһына килеп еттек, дошман бында бик нык оборона тоткан икән, беззә бик каты каршыланы. Сөнки аңһызырак барып, тап каршыһына сыктык та көслә утына юлыктык. Тирәбез тип-тигез ялан – самолет хатта яңғыз кешене дә бастырып йөрөп ата, бомбалар ямғырзай яуа. Шул көн әсендә бер мең яугиребеззә, мең дә биш йөз атыбыззы юғалттык, кисенә йыйылғанда Мөбәрәк Нәзирев миңә шулай тип әйтте. Был станцияны ла 3-4 көндән һуң фашистарзан тазартып, күп кенә трофей, шул исәптән азык-түлек, беззең кулға төштө.

Декабрзәң 25-тәрәндә Красный Яр станцияһына якынлап барабыз, дошман ерзән дә, һауанан да бик нык каршылык күрһәтә. Тип-тигез ялан. Фашист самолеттары, бомба язуырыузан тыш, өстөбөзгә рельс һыныктары, тимер мискәләр ташлай...

28 декабрзә Миняшов тигән бер офицер менән күзәтеү пунктында ултырабыз. Ул биноклдән карай, ә мин телефондан артка хәбәр бирәм. Бер мәл офицерым артка карап қасып бара; алды караһам, дошман танкылары якынлап килә имеш. Аңарсы офок артынан самолеттары калкып сыкты, дошман танкылары беззең оборонаға бәрәп керзә, беззекеләр қаушабырак калды. Шулай за бик нык каршы торзәк, яландағы ак кар һөргән ергә әйләнде. Өзлөкһөз яуған бомбалар астында минең ике ауылдашым ятып калды: Солтангәрәйев Сәғәзизе станковый пулеметы менән куша, окобын емереп, ер астында калдырып киткән, Моталов Ямалды танкы пүләләре киқкән, Фәйзуллин тигән бер иптәш нык яраланған – шунда ятып йән бирзә. Һөжүм итеүсә дошман менән аралашып киттек, мин дә ике танкисын дөмөктөрзәм – танкыһы кыйралған да кайза боқорға урын табалмайзар ине...

Яңы йылға каршы төндә станцияны алырға әзерләнәбез. Төнгө сәғәт 2-3-тәр булғандыр, урамдарына бәрәп керзәк. Фашистар Яңы йыл табынында бик нык кунак

булғандар, күптәре каршылык күрһәтмәй касты, күбеһе әсир булды. Мин бер өйгә инһәм, караңғыла бер нәмә бысқып кына янып тора. Һәрмәненп барып иҫерек радисты тотоп алдым, тышқа һөйрәп сығарып, приклад төйзәһе менән тукмап үлтерҙем. Унда алынған трофейзар тураһында язып тормайым, ул турала матбуғатта күп язылды. Минең өсөн шул якшы булды: бер складтан 24 килограмм һарымай алып сығып, яуҙашым Ирһазаров менән бүлөшөп һалып алдык; аҙлап ашағас, ризык байтакка етте. Ирһазаров Ниғәмәт әле лә иҫән, Түбә руднигы касабаһында тора.

Дошман ғәскәрҙәрен артабан кыуып, бер ауылға бәрәп индек. Бик нык һыуһап, ишеге асык өйгә инһәм, бер катын үлөп ята – фашист атып киткән, эргәһендә 5-6 йөшлек кызы илап ултыра. Ошоларҙы күргәс, йөрөгемә кан һауып, нәфрәтем шундай артты!

10 февраль төнөндә Усть-Белая Калитва тигән калаға дөрөп керҙек, дошман ғәскәре машиналарын шарылдатып сығып касты. Дивизиябыҙ каланың бер яғын биләне, башка дивизиялар – башка өлөштәрен. Без, элемтәселәр, кала янындағы бер шахтала телефон менән ултырабыҙ, урам һуғышы бара, безҙең һуҙған сымдар әйләнгән һайын өзөлә. Ирһазаров менән алмашлап сығып ялғайбыҙ. Тағы ла сым өзөлгән, инде минең сират. Баш калкытырлык түгел: өҫтә пүлөләр тауҙағы ташка тейеп шатыр-шотор каклыға. Сыккым бик килмәй, әлбиттә, ә шулай за элемтәне булдырырға кәрәк. Сымды тотоп алдым да әленән-әле тәгәрәп, кайһы ерҙә шыуышып, 200 метр самаһы барҙым, теге як осто сак табып алып ялғап, кайтып киттем. Шундағы хеҙмәтем өсөн “За отвагу” миҙалын бирҙеләр. (Һүрәттә: дивизияның санэскадрон яугире Һылыу (Әхмәтова).

Усть-Белая Калитва калаһынан һуң без фронтты өзөп, йырык аша немец ғәскәрҙәренең тәрән тылына рейдка кереп киттек. Минең менән бергә барған Көмөшкөлов тигән иптәшем шул беренсе көндәрҙә үк ятып калды. Мине, аяғыма пүлә тейеп, санчасть арбаһында 3-4 көн тейәп йөрөткәс, өс фургонда яралыларҙы, шул иҫәптән мине лә, бикләненп өлгөрмөгән фронт йырығы аша кире үзебезҙең якка кайтарып ебәрҙеләр. Каменьково тигән касабаға килтереп, 18 кешене бер өйгә һалдылар. Бик каты яралылары, тома һуқырҙары бар. Мин, акһаклап йөрөп, нисек тә тамак туйзырам. Биш көндән һуң безҙе Миллерово тигән зур калаға килтереп дауаланылар. Егерме көн ятҡас шөйлә хәл кереп, бер полкташымды эйәртеп базарға сыкһам, Сәғит Әлибаев осраны, Өфөнән килгән өҫтәлмә көс менән китеп бара икән. Ашык-бошюк һөйләшкәс: “Хәҙер үк килегез, ана тора эшелон”, -- тип станцияны күрһәтте лә ашығып күзҙән юғалды. Без кайтып, госпиталдән кағыздарҙы яҙырып сыккансы, эшелон кузғалып киткән. Ни эшләргә лә белмәй, уҙғынсы бер поездға ултырып йүнәлдек, бер тәүлек асығып килә торғас, сыҙамай төшөп калдык. Ашарға юк, ауылдан-ауылға йөрөп, бер ай тигәндә сак табып алдык үзебезҙекеләрҙе. Инде май айы ине, безҙең аяктарҙа быйма, табандарына ағас бәйләп алғанбыҙ, өҫ-баш шапшак, ямаулы – мине күргәс Нәзирев аптырап көлдө. Кейем алып, ял итеп, ике айлык полковой курста укыным. Яраткан командирыбыҙ М.М. Шайморатов баяғы дошман тылына тәрән рейдта батырҙарса һәләк булған, дивизия менән Белов командалык итә ине. Владимир-Волынский тимер юл станцияһынан дошман безҙе кысырыклап сығарҙы, зур юғалтыуҙар булмаһа ла, 3-4 кешебез дошман кулында калды.

Дивизия бер заман ялға сыкты, һабан туйы ойошторзок, төрлө уйындар булды, көрәштә мин дә катнаштым, бүләктәр бирзеләр...

Днепрзы башлап кисергә беззең дивизияға кушылған икән. Төндә яр башына барып етеп, окоптар казып алдык. Мин бер янып бөткән өйзөң нигез буйына ике кешелек итеп каздым, 1-енсе полкты элемтә менән тоташтырып ултырам. Окобыма Сәғит Әлибаев килеп төштө, уның менән шунда якындан танышып киттек. Ул йәш сағында беззең Баймак районы I Эткол ауылындағы мәктәптә укыткан икән, ундағы кешеләрзе һорашты.

Бер төндә яугирзәребез, кәмәләргә тейәлеп, Днепрзы сыктылар, беззең артиллерия ярзам итте. Артынса ук бөтә дивизия йылғаны кисеп, 7-8 километр ясылык ерзе биләп, ике көнмө яткас, без йәнә кире сыктык, сөнки был урын бик уңышһыз булды. Артыбызга дошмандың бер радисы тороп калған да беззең кайза – штаб, кайза блиндаж, --шуларзы әйтеп торған.

Бына кабат Днепрзың һул ярында торабыз. Иптәшем линияны ялғарға киткәйне, мин ултырған окоптың янына снаряд төшөп, мине тупрак басып, иптәшем казак егете Масказов казып алды. Колағым тонған, ишетмәйем...

Йылғаны был урындан кисә алманык, инде икенсе тәңгәлдәрәк әзерләнгән күперзән сығырға булдык. Һауала баш өстөндә самолеттар һуғыша, күперзән һыбай йән-фарман сабып үттек. Урман араһында бер кис кундык та иртәгәһенә дошманды кыуып киттек, төндә бер ауыл кырындағы ағас араһында туктанык. Мин был вақытта старшина булып хезмәт итә инем. Ялан кухняһын алып барып, ауыл ситендәге өйзән һыу алдык, нисек беззе дошман эләктермәгән – ауыл тулы немец һалдаттары икән! Иртәгәһенә уларзы кыуып сығарзык. Төндә тағы алға китеп, бер урманда туктала-туктала барабыз. Көтмәгәндә колоннабыз аркылы ун һигез власовсы “ура” һөрәнләп автоматтан һиптереп үтте, без өс кеше һөйләшеп тора инек: бер казак егете, бер осетин һәм мин, -- өсөбөз зә тәгәрәнек. Арттарынан ут астык – шул урында ятып калғандар, иҫерек булғандар. Берененә биләндә ике фляга аракы бар ине... Ике иптәшем дә нык яраланды, мин иҫән-имен калдым.

Фашистар фронтка йөк ташыған тимер юлды алырға тип, юлдың буйына окоптар казып яттык. Төн-карала окобымды бик йыуан бер ағас төбөнә каздым – рельстәр минән утыз метр самаһында ғына. Таң һызылып килә. Бына бер заман таш юлда немецтар күренде: алдан бер танк, артынан автомашинаға тейәлгән һалдаттары якынлай. Ут астык. Танкыһы емерелде, һалдаттары машинаһын ташлап касты, байтағы ятып калды. Бераззан һуң дошман иҫән йыйып, контратакаға ташланғайны, бик якшы каршыланык: бер юлы ун ике танкыһы яндырылды, күп кенә һалдаты дөмөктө.

Артабанғы һуғыштарза, кыскаса ғына әйткәндә, Мозырь, Коленкивич, Чернигов калаларын һуғышып алып, беззең дивизияға, уның полктарына шул калаларзың хөрмәтле исемдәре бирелде. Мозырь калаһын алғанда бик кызык булды: капыл төндә барып бастык, немецтар эске күлдәксән сығып кастылар, күп коралдары беззең кулға төштө.

Польша еренә аяк бастык, ауылдарзы, калаларзы бер-бер артлы дошмандан тазартабыз. Бер касабаға кереп барғанда балалар беззе сәскәләр менән тәбрикләп каршыланы. Бераз барғас, былар капыл юк булды, ә ике яктағы йорт кыйыктарынан безгә пулеметтан һиптерә башланылар. Менге атымды арба артына

тағып, ултырып килә инем. Автоматымды алып, таш койма аша ырғып төшһәм, бер поляк касып бара. Уға бер һиптерзем дә, өй башынан аткан пулеметка якынлап, уға озон пүлә ямғыры озаттым. Пулеметты тонсоктороп, кире әйләнәп килә ятһам, капитан Мартохин тап булды ла: “Ни эшләп бында яңғызың йөрөйһөң?” – тип төпсөндө. “Мынауы кыйыктан атып торған пулемет утын тонсокторзом”, -- тигәс, “матъестная!” тип мактап куйзы. Күп тә үтмәне, шул хезмәтем өсөн Кызыл Йондоз ордены бирзеләр.

Варшаваны алыуға катнаштым. Уны үтеп, Люблин тигән зур каланы көтмәгәндәрәндә барып бастык та немец ғәскәрзәрен уғата көнбайышкарак бырактырзык. Бер генерал Ханс менән немкәһын урамдан тотоп алдык, касып өлгөрмәгәндәр...

Шул калала концентрацион лагерь бар, уны “үлем лагерьы” тип атағандар, бер-нисә гектар ерзе биләгән, әйләнәһен бетон койма менән уратып, тимер сымға электр тогы ебәргәндәр, һәр бағана башында громкоговоритель булған, әжәлгә дусар кылынған халыктың илашканы калаға ишетелмәһен өсөн, ул даими музыка яңғыраткан. Тәүзәрәк үлгәндәрзең йөзәрләбен-йөзәрләбен ер казып күмәп торғандар, ә һуңырак, шул эштән йонсоғас, мунса индерәбез, тип бикләп, тереләтә үртәй торған булғандар. Унда үлтерелгән кешеләрзең кейемдәре 2-3 зур һарай тулы түшәмгәсә өйөлөп ята ине...

Сандомир тигән урындан Висла йылғаһын аша сығып, фашистарзы кыуып киттек, ундағы кыйратылған дошман техникаһының иҫбе-һаны юктыр. Юлдан барырлык түгел – үлектәр өйөлөп ята... Шул китеүзән Германия еренә барып сыктык, Берлинды уң яклап үтеп, 250 километр китеп, Эльба йылғаһы янындағы Бранденбург калаһын һуғышып алдык, бер зур концлагерьға бикле торған совет иле кыздарын коллоктан коткарзык, уларзың иҫбе-һанына сығырлык түгел ине. Шундағы ике катлы өйгә бер иптәш менән керәйек тиһәк, ишек бикле, эстән атыш гөрһөлдәй. Һарайынан һөймән алып, ишеген кайырып керһәк, ике катын, ун йәштәрзәге бер малай һәм бер ир үлеп ята. Был фашист тәүзә тегеләрен аткан да, азак үзенә башына пүлә ебәргән. Өс сумағанға иң затлы әйберзәрен тултырғандар, тик касып өлгөрә алмағандар...

Үлемесле уттар-һузар аша һузылған иң изге яу юлыбыззың азағы шунда – Эльба ярында булды, унда союздаш америка ғәскәрзәре менән осраштык, бөйөк Еңеү көнөн дә шунда каршыланык. Ике катлы өйзә дивизияның тантаналы партия йыйылышы үткәрелде, мин штаб батареяһынан 66 коммунисты алып барзым. Азактан уйын булды, милли моң һәм бейеү күреп, мин дә “Әрме” көйөн йырлап ебәрзем... Күп тә торманык, һағыныслы үз илебезгә карап юл тотток...

Сәйфуллин Ғәлиәхмәт Ғәйетбай улы.

Сибай калаһы, Ленин урамы, 19, кв. 4.

19.02.1980.

Кәзерле Йыһан Солтанов туғаным!

Һезгә күп сәләмдәр менән шатлыклы озон гүмер теләп хат языусы Сәйфуллин тип белерһең. Мин һау йәшәйем, һинәң Б. Мәмбәтколов аркылы язып ебәргән сәләмеңде алып укыным, зур рәхмәт.

Миңа йәнә өс төрлө һорау куйып ебәргәнһең, бына шуларҙы язмак булам.

1. Мин 1908 йылдың иҫкесә 10 февралендә Түбәнге Ғәзелбай ауылы I Эткол ауыл советы Баймак районында ярлы ерекмән ғаиләһендә тыуғанмын. 14 йәштән атам менән старатель булып алтын йыуыҡ. Атай карт булғас, мине 16 йәштән өйләндерҙе. 2 атыбыз, 1 һыйыр, 5-6 баш вак мал бар ине. Атам менән бергә торһам да, 1928 йыл октябрь айында 12 хужалыҡ әртилгә ойошток, мин бер атты алып, шул артилгә кереп киттем, шунда хисапсы эшен алып барҙым. Колхоз зурая барҙы, мин дә уның менән куша үсә барҙым. Алдағы хатымда аңлайышлы итеп язғайным.

2. Дивизия төзөлөп яткан сак ине, без барғанда кешеләрҙе төрлө бүлектәргә бүләләр ине, мине дивизия штабы янындағы элемтә эскадронына алдылар, без Дим станцияһында дивизия штабы менән бергә клубта урынлаштыҡ. Дүрт катлы нарҙа 60-70 кеше ятыҡ, радистар һәм элемтәселәр. Иртән торһак, шул һуғыш һөнәрен өйрәндөк.

3. Мин рейдка кереп, төрлө ауылдарҙы азат итеп барғанда аяктан яраланып, санбүлектә эләктем, бер төркөм яралылар менән бергә рейдтан сығарылып, Миллерово калаһында ятып дауаландым. Төзәлгәс, кире үзбөзгә бүлектә килдем. Артабан, һуғыш бөткәнсә, 148-енсә арtpолкта хөзмәт иттем.

4. Мин батареяла парторг булдым. Оборонала ятканда Дәүләтов Мөхәммәт тигән иптәшем радист ине, уның менән иртәле-кисле Мәскәүҙе тыңлап, яҙып алып, иртән тороуҙарына һалдаттарыма һуңғы хәбәрҙәрҙе еткерә инем. Үзбөзгә күрә Ленин исемендәге кызыл мөйөш булдырҙыҡ, төнгө 11 сәғәттәге отбойғаса бер генә минут та бушҡа үтмәне. Бына шулар минең өстәп яҙаһы нәмәләр.

Өстәллә һаләм менән һаулыҡ теләп, Сәйфуллин Ғ.Ғ. 03.04.1980.

Б. М. Мәмбәтҡоловтың иҫтәлегә.

Йыһат кусты!

Һаләм һезгә.

Һезгәң һорау буйынса иҫтәлектә яҙып, күсереп бөттөм. Яҙған хатыма яуап булмағас, ебәрмәйерәк торам. Сөнки кире уйлауығыҙ мөмкин, балки, уның хәҙер кәрәге булмайҙыр, тип, икеләнеп торам. Хат язығыҙ бер-ике һүз, ваҡытығыҙ булла.

Һүр.15. Б.М. Мәмбәтҡолов

Тағы ла бер фронтовик иптәш яҙа. Ул да яҙып бөтә.

*Ихтирам итеп һаләм менән **Бәһри Мәмбәтҡолов.***

453640, г. Сибай, пр. Горняков, 3 – 9. 06.02.1980.

Һаумыһығыҙ, Йыһат кусты!

Һаләм һезгә һәм тормош иптәшегеҙгә 8 Март байрамы менән тәбрикләйем. Тормошогөҙҙә, эшегеҙҙә зур уңышлыҡтар, үзегеҙгә һаулыҡ, шатлыҡ, озон гүмер теләйем. Шундай ук тәбрикләү һәм изге теләк һүзҙәрән безгәң һөйөклөбөҙ Гөлфиә Юнысоваға²³⁵ ла еткерәүегеҙгә һорайым.

Һезгәң һуңғы хатығыҙҙы 28 февралдә алдым, рәхмәт, ә 29-ында ял итергә сығып киттем Йоматауға.

²³⁵ Гөлфиә Юнысова-Изелбаева, билдәле шағирәбез.

Өстәллә иштәлектәрзе ялдан кайткас язып ебәрермен. Бында язырга мөмкинселек юк. Буштан бушап булмай.

Ихтирам менән **Бәзри Мәмбәтколов**.

06.03.1980.

Хөрмәтле Йыһат кусты!

Сәләм Һезгә һәм гаиләгезгә.

Һезгә тыныслык бирмәйем булһа кәрәк үземдең хатым менән.

Мин 3 – 26 мартта Йоматауза булып, ауырып кайттым. 4 апрелдә Өфөгә килеп, больницага индем.

Һезең һораузарга яуап булманы, шуға күрә Һезең алда уңайһың һизәм үземде. Шунның өсөн, больницала булһа ла, тормош юлымды ишкә төшкән тиклем яздым. Һезгә ебәрәм. Калган һораузарығызга хәзер генә яуап язып ебәрә алмайым. Һуңынан. Улар Һезгә билдәләләр тиш уйлайым.

Танып, аңлап укыһагыз ярай. Ауырыу кешенең рәте буламы һуң...

Ғалиәхмәт Ғәйетбай улына хатығызды укыным, һораузарығызды язып бирзем. Ул язып ебәрергә тейеш.

Сәләм менән **Б. Мәмбәтколов**.

12 апрель 1980 й.

Кыскаса тормош юлым.

Мин, Мәмбәтколов Бәзри Мөжәүир улы, 1911 йылдың 1 майында (яңыса) Башкорт АССР-ы Баймак районы Темәс ауылында ярлы ерекмән гаиләһендә тыуғанмын. Атайым беренсе бөтә донъя һуғышында һәләк булған. Мин өс йәштә калғанмын. Атайымды белмәйем. Алты айлык һеңлем Бибинур, биш йәшлек ағайым Нуритдин, ете йәшлек апайым Шәмсиямал калып, без дүрт йәтим бик ауыр тормош шарттарында әсәйем менән йәшәй башлайбыз. Бөйөк Октябрь революцияһы безгә якты юл асты, аслыктан, үлемдән һакланы. Әсәйем иргә тормошқа сыға атайымдың кустыһына (Мөхәммәтша), мине Билалда асылған балалар йортона урынлаштыралар. Бара-тора апайымды йәшләй генә кейәүгә бирәләр, ағайым байзарға батраклыкка ялланып, йыл әйләнәһенә шунда йөрөй унар йыл буйына, һеңлем әсәйемдәр менән кала.

1920 йыл башланғыс мәктәптә укый башланым. Йәтим һәм ас балалар бик күп булып китеү сәбәпле, кемдең атаһы йәки әсәһе булһа, өйҙәрөнә кайтарҙылар. Шулай икән мин дә ауылға кайтып, әсәйемдәр менән йәшәй башланым. Тормош ауыр булды, бигерәк тә 1921 йылғы аслыкта. Нимәләр генә ашап тукланманың без ул йылдарҙа! Ат менән һыйырҙы һакларға тырыштың, ә башка вак малдарҙы ашап бөтөргөк. Йәй буйы урманға барып һарана, әтлек һ.б. тамыр казып, үлән, еләк-емеш йыйып кайтып тукландың. Әсәйем ите ашалған һөйөктә кул тирмәненән үткәреп, майға бешереп, икмәк итеп тә ашатып караны.. Ирәндек тауына барып, таш араһынан мышар²³⁶ йыйып, һыуҙа кайнатып киптереп, ауызға алғыһың әсәне ашай инек. Кыш көнө һеңлем менән мине приютта – ашханала ашаттылар, бөтә йәтим

²³⁶ Мышар – миләш.

Һәм ас балалар менән бергә. Хөкүмәт ашатты. Уны “Америка” тип тә йөрөтәләр ине халык телендә. Һеңдем, мин етәкләшеп барып ашап кайтабыз. Бер бал калағы вак шәкәр, бәләкәй генә ак икмәк һәм какао бирәләр ине. Эс күпкәнсе шәкәрһез какао эсеп кайта инек. Ауыр булуға карамастан, укыуы ташламаным. Үгәй атай за укытырға бик тырышты. 1922 йылдың язында Темәстең без йәшәгән Шырзы йылғаһы яғындағы ауыл карттары, әсәһе менән генә бик ауыр шарттарға йәшәгән Зөлкәрнәйев Мөхитдин тигән малай менән мине, ауыл халкының һыйыр малдарын көтөргә өгөтләй башланьлар һәм көтөүгә яландык. Ауылдан 4-5 километр алыслыкта Урал яғына Талашты йылғаһы буйына алып барып, көзгә тиклем һыйыр көттөк. Безгә өсөн был бик файзалы булып сықты. Йылға бәрзе балығына бай ине. Йылғаға 3-4 урынға морза һалдык. Иртәнсәк без барыуға күп кенә балык төшә. Көнөнә өс мәртәбә ала инек балыкты морзанаң. Һуға бешереп, туйғансы ашай башланьк. Ә һуңыраҡ йыуаш кына һыйырзарзы аҙлап-аҙлап кына һауып, балыкты тик һөткә генә бешереп ашайбыз за һуңынан күтәрәп кайнаған һөттә әсәбез. Хәл китте бит рәтләһеп! Йәй буйы тазарып алдык. Балыктан тыш, төрлө үләнәр ашай инек. Арткан балыкты өйгә алып кайтабыз...

1922 йылдың көзөндә иген бик якшы уңды. Кешенең күзе асылды, шатлыҡ килде илгә.

1924 йыл пионерға алдылар, беренсе кызыл галстук тактылар һәм 1 Май байрамында беренсе мәртәбә демонстрацияға сығып, Хөрриәт капкаһынан үттек.

1925 йылдың көзөндә Темәс ауылында башкорт милләтенән булған ярлы һәм батрак балалары өсөн дүрт йыллыҡ башланғыс кластар укытыусылары әзерләү мәктәбе асылды. Педагогик уклондағы икенсе башкыс мәктәбе тип атаньлар. Тулыһынса хөкүмәт иҫәбенән ине: бер иш кейендерзеләр, ашаттылар, дөйөм ятакта йәшәһек. Кыш укыным, йәйгә айзарға үгәй атайға ярҙамлаштым. Уның менән Уралға Бетәрә йылғаһы буйына барып, дегет яктык, короған карағай кыркып алып кайта инек. Дегет менән әрзәнәһе ағайым (үгәй атайы ағай тип йөрөтә инек) ялан яғына алып барып, урыстарға һатып, азыраҡ он, шәкәр, сәй алып кайта ине.

1926 йылда комсомолға индем. Шулар йылдан башлап бик активлашып киткән булдым. Йәмәғәт эштәрәндә әүзем катнаша башланым. Мәктәптәң ячейка ағзаһы итеп, иптәштәр суды рәйесе итеп һайланьлар. Мәктәптә генә түгел, комсомолдың ылыс²³⁷ комитеты тарафынан да йомоштар бирелә ине (Тәмәстә ылыс ине, Йылайыр кантоны). Художестволы һәүәскәрҙә актив катнаштым. Темәс халкы өсөн генә түгел, ә тирә-яктағы ауылдарға ла барып спектакль, концерт күрһәтеп, доклад һөйләп, йәнле гәзит ойоштороп йөрөнөк. Төп тема – партия һәм хөкүмәттең сәйәсәтен аңлатыу, яңылыҡка өгөтләү, синфи дошманды һәм муллаларҙы фаш итеү булды. Был өлкәлә комсомол зур эш башкара ине.

1927 – 1928 йылдарҙың йәйендә кулактарға бәһән сабырға малайлыҡка ялланып эшләп, ғаиләгә ярҙам итә инем. Ә көз көнө ялан яғында Иске Сибай ауылы байзарына ялланып ураҡ урып, иген алып кайтырға тура килә ине, ә кышкыһын – укыу.

1928 йылдың кышынан башлап ауылдарға тәүге ауыл хужалығы әртилдәре (товариществолар) төзөү башланды. Партияның ылыс комитеты ауыл советы һайын

²³⁷ Ылыс – урысша власть.

берәр коммунисты уполнаму с итеп ебәрзе. Комсомолдың ылыс комитеты уларға ярзамға берәр комсомолец билдәләне. Коммунистар етешмәү сәбәпле булһа кәрәк, иң актив комсомолецтарзан бер-нисә кешене партияның ылыс комитетының яуаплы уполнаму стары итеп билдәләнеләр (беззең мәктәптән алты кеше), шулар араһында мин дә бар инем. Миңә ярзамға һабакташым Ғәзизов Кәүизе беркеттеләр. Волкомда инструктаж алғас, 1928 йылдың ноябрендә Ғәзизов менән мин Әбделмәмбәт ауыл советына киттек. Ул советка 5-6 ауыл (Әбделмәмбәт, Мәхмүт, Хөсәйен, Калмак һ.б.) карай ине, хәзер улар Әбйәлил районында.

Башлап әртил төзөүе еңел булманы. Ауыл һайын йөрөп йыйылыш үткәрәбез, халыкка аңлатабыз, өгөтләйбез. Ярлылар комитеты һ.б. активтар менән бергәләп эш иттек. Өс кешене комсомолға ылықтырзык, беззең менән бишәү булды – зур яугир йәзрә. Ярлылар һәм батрактар ғариза биреп әртилгә инә башланьлар. Ауыл һайын, вак булһа ла, бригадалар барлыкка килде. Беренсе колхозға – ауыл хужалығы әртиленә -- “Ударник” исеме бирзек. Әммә эш ауырлаша барзы – кулактар каты каршылык күрһәтте. Шулар коткоһона бирелеп, кайһы берәүзәр әртилдән бер сығып, бер инеп йөрөнө. Без зә эште көсәйтә төштөк. Бер көн кулак малайзаны Ғәзизов Кәүизе сак-сак үлтермәнеләр, тиз генә белеп калып коткарзык. Ауырлыктарға карамастан, без, 17 йәшлек комсомолец егеттәр, колхоз төзөп кайттык. Ул ауылдар хәзер бригада һанала, Киров колхозына карай (ул ауылдарза орашыуларза булғаным бар).

1929 йыл дәүләт имтихандары тапшырып, аттестат алдык. Шул йылдың көзөндә волком беззең мәктәпте бөтөүсә иң актив комсомолецтарзан биш кешене (Ушанов Ш., Дияров К., Мәүлетколов Х., Хәлисова С. һәм мин) Өфөгә пединститутка укырға юлландырзы. Бер курс бөткәс, укыуы ташларға мәжбүр булдым. Сөнки 1930 йылдың язында ауылыбыздың 40 өйө янып киткән, шул иҫәптән беззеке лә. Әсәй илай: “Китмә, эшлә, ағайыңа ярзам ит!”

Укырға бара алманым.

1930 йылдың августында Баймак районы Мостай ауылына укытыусы итеп ебәрзеләр. Юк урында мәктәп астым, ябай ғына парталар һ.б. эшләп, укыта башланым. Көндөз балаларзы, ә кисән өлкән йәштәге наһандарзы укытам. Комсомол ячейкаһы ла ойошторзөк.

Кулактарға каршы киҫкен көрәш барзы. Төндәрзә колхоз байлығын һаклау өсөн кизеү ойоштора инек.

Шунда бер укыу йылы эшләгәс, 1931 йылдың августында мине Темәсөмдең Терәк (Опорная) мәктәбенә укытыу бүлгә мөдире итеп күсерзеләр, ике ауылға берәү ине ул вазиға. Терәк мәктәп башка күп кенә мәктәптәргә методик ярзам күрһәтә ине. Эш уңышлы барған һымак тойолдо. Район һәм район мәктәптәре менән бәйләнеш көсәйзе. Йәмәғәт эштәрөнә лә нык егеләргә тура килде. Кулактарзы фаш итеү, уларзы һөрөү, мөлкәттәрен “торг”ка куйып һатыу, колхоз милкен һаклау һ.б. эштәрзең уртаһында кайнаным. Темәс ауыл советы каршыһындағы халык йәки иптәштәр суды рәйесе булдым (дөрөсөрәк исеме иҫкә төшмәй). Налогын үз вақытында түләмәгән, игән орлоғо тапшырмаған һ.б. шундай гонаһтары өсөн кешеләрзе сакыртып алып хөкөм кыла инек.

Кайһы бер кулактарзың касып китеп йәшеренгән орактары ла булды, уларзы эзләп тә табалар ине. Район ГПУ-һы мине лә бер-нисә иптәш менән Магнитогорскиға

таныш кулактарзы табып килтерергә юлландырғаланы һәм табып килтергәләнек. 1932 йылдың йәйендә кулак ғайләләрен Алыс Көнсығышга һөрөү башланды. Безҙең ауыл советына карағандарын Сара тимер юл станцияһына алып барырға райондан мине яуаплы итеп билдәләнеләр һәм тағы ла бер-нисә кеше (Буранғолов Фәхритдин, Ниғәмәтуллин Фазлыяхмәт һ.б.) тәғәйенләнде. Темәс, Муллакай, II Эткол ауыл советтарындағы ғайләләргә арбаларға тейәп, станцияға килтереп еткерзек. Ундағы көтөп торған ирҙәрәнә кушып, бөтәһен дә тимер юл буйынса Черемховаға озаттылар (һәр һигеҙ хужалыҡка бер егеүле ат, бер һабан, бер тырма һ.б. корамалдар биреп ебәрелде).

1931/32 укыу йылында Темәс педучилищеһы эргәһендә алты айлыҡ башланғыс мәктәп-кластарға укытыусылар әҙерләү курстары асылды. Мин унда ла укыттым бераз. Үгәй атайзы ла шул курстарға укытып сығарзык һәм ул 1933 йылдан 1942 йылда БВ һуғышына киткәнәнә тиклем укытыусы булып эшләне, һуғышта һәләк булды.

1931 йылдың көзөндә мин өйләндем. Катыным Ғиззәтуллина Биби Минһаж кызы шул ук Баймак районының Юлык ауылында тыуып үскән. Ул да атаһынан йәшлэй – бала сағынан калған, апалары аслык йылдарында үлгән. Ул да әсәһе менән ауыр тормош шарттарында интеккән. Темәстә мин укыған мәктәпте бөттө, 27 йыл укытыусы булып эшләп, 50 йәшендә пенсияға сықты. (Һау булһаҡ, 1981 йылда уның менән бергә ғүмер иткәнгә 50 йыл, ә миңә 70 йәш тула).

1932 йылдың көзөндә мине Ирәндәк тауы аръяғына Татлыбайға күсерзеләр, мәктәпкә укытыу бүлеге мөдире итеп. 14-15 ауылды берләштергән Төбәк берекмәһе методисы итеп тә билдәләнеләр. Татлыбайға ШКМ (школа крестьянской молодежи) һәм башланғыс мәктәп бар ине, йәмәғәтем менән шунда укыттым. Унда ла колхозды нығытыу эшендә катнашырға тура килде.

1933 йылдың көзөндә I Эткол Үрнәк мәктәбенә (Образцовая школа) укытыу бүлеге мөдире итеп күсерзеләр, ул мәктәп райондың методик үзәге булып һаналды, юғарынан методик материалдар шул мәктәп исеменә килә ине. Укытыусылардың район конференциялары, семинарҙар, йыйылыштарҙы шунда үткәрзек.

Укыу йылы тамамланыу менән мине Мәскәүгә өс айлыҡ инспекторҙар әҙерләү курстарына ебәрзеләр (Мәғариф наркомы Бубнов ине). Укып кайтһа, Баймак РОНО-һына мәктәптәр инспекторы итеп алдылар. 1938 йылға тиклем – инспектор, шунан һуң 1941 йыл БВ һуғышына киткәнәмсә РОНО мөдире булып эшләнем, 1939 йыл партияға алындым. Шулай булһа ла, БВ һуғышына барғанға тиклем комсомолда торҙом, сөнки даими комсомолдың район комитеты пленумы һәм бюро ағзаһы инем. (Һуғышта һәм армияла булған осор һезгә билдәле).

БВ һуғышынан кайтһа, 1944 йылдың сентябренән 1945 йылға тиклем ВКП(б) Баймак райкомының хәрби бүлек мөдире булып торҙом. Ике култыҡ таяғы менән командировкаларға йөрөүе ауыр ине, РОНО-ға күсерзеләр һәм унда 1947 йылдың майынаса эшләнем дә Түбә касабаһындағы 2-һе һанлы башкорт урта мәктәбенә директор булып киттем, 1963 йылдың июленә тиклем шунда эшләнем.

Эш бик ауыр булды. Мәктәп матди-хужалыҡ һәм башка яктан да бик тузған-емерелгән ине. Һуғыш башланғандан алып миңә тиклем ете директор алмашынған. Күп көс һалырға тура килде. Күп йылдар эшләү һөҙөмтәһендә коллектив зур ғына уңыштарға өлгәште: яҡшы кадрҙар тупланды; мәктәп матди-техник яктан нығынды;

зур ғына емеш-еләк, йәшелсә баксаһы барлыкка килде; хезмәт тәрбиәһе көсәйзе; районда һәм республикала беренселәрҙән булып мәктәп 100% өлгәшеү бирзе. Юғарынан комиссиялар, делегациялар, корреспонденттар килде, уҡытыусылар йыйынында безгә арналған зур ғына күргәзмә ойошторолдо. Партия һәм хөкүмәт безҙең тырыш хезмәттә юғары баһалай барзы. Мәсәлән, миңә 1952 йылда Халыҡ мәғарифы отличнигы исеме, 1954 йылда Башкортостандың атказанған уҡытыусыһы, 1957 йылда РСФСР-ҙың атказанған уҡытыусыһы исеме бирзеләр. 1960 йылда уҡытыусыларҙың Бөтә Рәсәй йыйынына делегат итеп һайланылар. Унда – Кремлдә -- мине Ленин ордены һәм Ушинский миҙалы менән бүләкләнеләр. Башкортостан уҡытыусылар йыйындарының алтыһында ла катнаштым. Мәктәбебезҙә тағы ла бер-нисә кешенең хезмәте юғары баһаланды.

Сибай педучилищеһын ойоштороу һәм унда эшләү өсөн 1963 йылдың июлендә мине директор итеп билдәләнеләр. Хатта бер генә бүлмә лә бүленмәгәйне училище өсөн, ә уҡыу йылын башлап ебәрергә кәрәк...

Райондарҙан тиз генә уҡыусылар кабул итеп, сентябрҙа уҡыу башлап ебәрҙек. Бина булмау сәбәпле, училище ике йыл буйына “квартирант” булып йөрөнө. Шунан һуң ғына бер бөләкәй иҫке мәктәп йортон бирзеләр, өс смена эшләнек. Хөкүмәттән юллап йөрөй торғас, өс катлы яңы уҡыу йорто, спортзал, 240 кешелек оҫтахана төҙөлдө; 360 кешелек биш катлы дөйөм ятак һалына башланы; матди-техник база нығый барзы; коллектив яҡшы педагогтар менән тулыландырылды.

1966 йылда, йәғни 55 йәшемдән (БВ һуғышы II төркөм инвалиды) миңә РСФСР-ҙың персонал ғәмәлһе билдәләнде. Шулай булһа ла эшләнем, тик 1972 йылдың ноябрҙә генә һаҡлы ялға сыҡтым.

Түбә мәктәбендә эшләгәндә йыл һайын поссовет депутаты булып, Сибайҙа эшләгәндә кала советы депутаты, партияның кала комитеты ағзаһы булып һайлана килдем.

Пенсияла булһам да, йәмәғәт эштәренән айырылғаным юҡ. Лекциялар уҡыйым, йыш кына оҫрашыуҙарҙа булам, БАССР Мәғариф министрлығының штаттан тыш инспекторы һәм партияның кала комитеты мәктәп бүлегенең штаттан тыш ағзаһы буларак, күп кенә эштәр башкарырға тура килә.

Алты бала үҫтерҙек -- өс малай, өс кыҙ. Ләкин бөләкәй улыбыҙ ҡапыл ауырып, 1967 йылда 25 йәшендә үлеп китте, ауыр кайғыға һалды. Бер кыҙ һәм малайҙар Сибайҙа тора. Кыҙ күп йылдар Башкорт бакыр-көкөрт комбинатында, малай “Башмедстрой” тресында эшләй, урта техник белемләләр. Ике кызым Өфөлә тормошта. Беренсе БДУ бөтөп, инглиз теленән уҡыта. Ире хәрби заводта өлкән конструктор-инженер, шунда партком секретары. Икенсе кызым авиаинститутты бөтөп, хәрби заводта инженер-конструктор, ә иптәше авиаинститутта уҡыта.

Үҙемдең Ленин һәм дүрт яугир ордендарым, 13 яугир, хезмәт һәм юбилей миҙалдарым һәм күп кенә төрлө Хөрмәт грамоталарым бар.

Хезмәт стажым 42 йыл, партия стажым – 40, белемем юғары.

Б. Мәмбәтҡолов.

12 апрель 1980 йыл.

Онотолмас йылдар. Һуғыш.

Фашистик Германияны тар-мар кылыуға күп йылдар үтһә лә, һуғыш яралары хәтерзән сыкмай.

1941 йылдың ноябрәнән Башкорт атлы дивизияһы төзөлә башлай. Ул тулыһынса республикабыҙың үз сарыфтарынан төзөлә. Ошо айканлы округтарҙан, хатта фронттарҙан элекке кавалерия командирҙарын саҡырырға рөхсәт ителә.

1941 йылдың авгусында ук мине фронтка озатып калдылар. Атлы артиллерияға барып эләктем. Сөнки, кавалерист булһам да, Фин һуғышында разведчиктарҙың атлы артиллерияһында взвод командиры булыуым сәбәпле, артиллерияға тәғәйенләнеләр. Унда батарея менән командалыҡ иттем.

Һүр. 20. Б.М. Мәмбәтҡолов.

Фронт, 1942

Ләкин шул 1941 йылдың ноябрь аҙағында мине бик ашығыс Өфөгә ебәрҙеләр һәм 28 ноябрҙә Өфөлә булдым. Башвоенкоматта эштең нимәлә икәнән аңлаттылар һәм, кулға документ тоттороп, һис кисекмәстән дивизия төзөлөү урынына китергә, уны төзөү эшендә катнашырға бойорок бирҙеләр. Ике генә көнгә кайтып ғайләмде күрергә һораһам да, рөхсәт булманы. 29-ынсы ноябргә караған төндә Дим станцияһында булдым, ә штаб кешеләре, медицина, мандат комиссиялары һ.б. иптәштәр күптән үк бында инеләр. 1 декабрҙә райондарҙан яҡшы кейенеп егеттәр, яҡшы аттар, обоздар, азык-түлек һәм комсостав килә башланы. Көн-төн, тип әйтерлек, эшләгән медицина һәм мандат комиссияларынан үткәрәп, егеттәрҙе полктарға бүлөп, полктар урынлашкан ауылдарға озата торҙок. Аттарҙы ла төсөнә карап бүлдек полктарға. Кешеләр ҙә, аттар ҙа

төрлө райондарҙан төрлөсә килә ине. Ул көндә ауылға барғанда берәүҙәре атка атланһа, икенселәре уларға эйәрәп, ат эзенән йәйәү көрт йырып китәләр (ул йылда кар калын бурап, еле көслө һәм һыуыҡ булды). Аттар күп килеп, кешеләр аз булған көндәрҙә бер кеше атка атлана ла калғандарын бер-береһенәң койроғона тағып озата инек. Эш бик кызыу барҙы. Райондарҙан иң яҡшы егеттәр килеүенә карамастан, медицина һәм мандат комиссиялары уғата нығырак һайлап, тикшереп үткәрҙе. Медицина комиссияһы егеттәрҙең һаулығын, тазалығын караһа, мандат комиссияһы уларҙың социаль сығышын һәм әхләки яғын тикшерҙе. Һөҙөмтәлә кайһы берәүҙәр хатта кире кайтарылды. Комиссия штаб йортоноң өскө катында эшләне (тимер юлсылар клубы). Комиссия эшен тизләтер өсөн, каралыусыларҙы алдан ук сисендереп, коридор буйлатып бастыртып куя инек. Медицина комиссияһын үткәс тә, тиз генә кейенеп, мандат комиссияһы каршыһына барып баһалар. Мәҫәлән, 14 декабрҙә Баймак районынан 208 кеше қабул иттек, комиссиянан һуң 17 кеше кире кайтарылды. Яңы килгән егеттәр клубтың асҡы катында урынлаштырылды, комиссия үткәнсе. Унда зур залда өс кат нарҙар эшләнде.

Һүз ыңғайында шуны ла әйтеп үтергә кәрәк: Баймак районынан килгән егеттәр дивизия комиссары Мөбәрәк Нәзирова шул райондағы 46-нсы конезаводтан зур булмаған, ләкин бик сос бер һары ат, ә миңә шул ук райондың Богачевка колхозынан бик шәп бер саптар айғыр килтереп бүләк иттеләр. Ләкин безҙең

БАШКОРТОСТАН АССР ВЕРХОВНЫЙ СОВЕТЫ ПРЕЗИДИУМУНЫҢ УКАЗЫ

112-се Башкорт кавалерия дивизияһына Башкортостан АССР Верховный Советы Президиумының байрағын тапшырыу тураһында.

112-се Башкорт кавалерия дивизияһына Башкортостан Автономиялы Совет Социалистик Республикаһы Верховный Советы Президиумының байрағын тапшырырға.

Башкортостан АССР Верховный Советы

Президиумының Председателе **Р. Ибраһимов**,

Башкортостан АССР Верховный Советы

Президиумының Секретары **М. Вальшин**.

Өфө калаһы, 22 март 1942 йыл.

1-енсе полкта (Т. Кусимов полкы) гел генә, бөтәһе лә ерән дә көрән ат булды. Шуға күрә лә штаб кешеләре минең айғырҙы тарта ла алалар ине. Шуны белеп калған М.М. Шайморатов кире кайтарып бирергә куша ине. Шулай итеп, ул айғыр менән мин фронтка киттем һәм үзем фронтты калдырғанға тиклем унан айырылманым.

Килгән яугирҙәр менән шунда ук кызыу яугир әҙерлек башланып китте. Килгән бер командир уларҙы өйрәтә башланы. Әҙерлек бик ныкышмалы алып барылды. Булған хәтһеҙ ауырлыҡтар за тоткарлыҡ итмәне, уларҙы ла еңделәр. Һуғышҡа киткәнсә, тип әйтерлек, яугир утлы корал булманы, бигерәк тә тәүге осорҙа. Тик ул әҙерлектә туктатманы. Егеттәр ағас мылтыҡ, кылыс, пулемет, хатта арба тәғәрмәсенә нығытылған пушкалар эшләп, әйәрһеҙ аттарға атланып, бер-нисә тиҫтә километрҙар үтеп, Һуғыш һөнәренә өйрәнәләр ине. Уларға яйзак (әйәрһеҙ) атланған килеш тиҫтәләгән сакрымдар йөрөп кайтыуҙары бик еңелдән булманы. Шуның өстәүенә яланға сығып киткәндә аттарын тейешле барьерҙарҙан ырғыттыртып китәләр, ә инде йөрөп, арып кайтҡас та, тағы ла ырғыттыртып үтәләр ине. Кайһы берәүҙәр ултыра алмай йығылып та төшә.

Командный состав та ырай башланы. Полк командирҙарынан Таһир Кусимов, Макаев, Нафиковтар, комиссарҙар һ.б. командирҙар, политработниктар килде. Әммә бүлексәләр командирҙары араһында пехотанан килеүселәр ҙә бар ине. Безҙең 1-енсе полкка иң алда комиссар булып Сәғит Әлибаев килде. Званиеһы батальон комиссары ине. Ул килгәндә мин комиссия эшендә инем. Бер көн өскө катта шул ғәм менән йөрөгәндә Сәғит Әлибаев минең алға килеп басты ла, мәрәкәләптер инде, кулын маңдайына куйып: “Иптәш лейтенант, батальон комиссары һеҙҙең карамаҡка килде, -- тине лә -- минең штаб кайҙа булыр?” – тип һораны (ул мине электән яҡшы белә ине). Уның менән аҫкы каттағы залға төштөк тә, юддан арып килеп йоклап яткан яугирҙәрҙе аша баһып, бер кысыҡ мөйөшкә барғас: “Ошо була һеҙҙең штаб, ә бына боецтар”, -- тинем. Ул көлөп: “Миңә боецтар булғас – булды”, -- тине лә эшкә тотондо.

Дивизия нигеҙҙә төҙөлөп бөткәс тә (22 көн эсендә!), 1-енсе полктың полк батареяһы командиры итеп күсерзеләр мине, ә Һуңыраҡ, кавалерист командирҙар етешмәүе сәбәпле, эскадрон командиры итеп билдәләнеләр һәм фронттан кайткансы мин эскадрон менән командалыҡ иттем.

Һуңынан Таһир Кусимов килде. Ул бөтә полкты йөрөп карап сыкты һәм кабул итте. Ул сакта мин эскадронда инем. Полк командирын беренсе күреүзә үк ул беззә тәрән һәм иң якшы тәһсир калдырзы. Уны күргәс тә командирзәр һәм яугирзәр: “Бына был, исмаһам, командир тиһәң дә командир, бының менән хур булмабыз!” – тип үз-ара һөйләшеп тә алдылар. Ысынлап та уның хәрби белемле, оҫта-етеҙ командир булыуы асыҡ күренеп һәм һизелеп тора ине. Былар барыһы ла һуғыш осоронда асыкландылар.

Командный составты ат уйынына һәм атта йөрөргә өйрәтеү ифрат та кызыу барзы. Күбеһе пехотанан килделәр бит. Уларзы өйрәтеүзә Кусимовка тапшырзылар. Тынғы бирмәне, тиз өйрәтте уларзы. Өзәнгәһез, йәғни өзәнгәгә баһмайынса өйрәнгәндә кайһы берәүзәр, ултыра алмайынса, аттан колап та төшәләр, ләкин Таһирзың оҙон сыбырткыһы атка туктарға ирек бирмәй, командир иһә йүтереп барып атына һикереп менеп ултырырға мәжбүр була. Тиз өйрәнерһең шул!

Мәһәләһ, полк комиссары Сәғит Әлибаев та бала сактан һыбай йөрөргә өйрәнмәгән. Полк командиры Кусимов үз комиссарына етеҙ аттар бирергә тырышты, ләкин Әлибаев тыныс, баһалкы ат менән йөрөргә теләне. Әҙерлектәң тәүге осорзарында бүлексәгә килгәнендә Әлибаевка атынан төшөргә, ә киткәндә атланырға ярҙам итә инек. Атлы комиссар булыуы шулай баһланды уның. Күп тә үтмәне, ул һыбай етеҙ йөрөргә, уның өҫтөнлектәрен өйрәнеп өлгөргә һәм үзә лә баһкаларға өйрәтәбаһланды. Ә индә фронтка барғанда ул ат өҫтөндә оскон һымак осто һәм күз асып йомғансы теләгән еренә барып етте. Уһал, етеҙ аттар уға ла күберәк кәрәк булды. Ә индә Таһирзың ат танып белеү оһталығына без кавалерист командирзәр за аптырап кала инек. Алыһтан ук китеп барған күп аттарға карап тора ла, араһынан берәһенә таяғын тоһкап: “Ана якшы ат, командир аты, ал шуны үзәң”, -- тип әйтер ине һәм дөрөһ булып сыға.

ГРАМОТА

Президиум Верховного Совета Башкирской АССР, вручая от имени башкирского народа знамя 112-й Башкирской кавалерийской дивизии, уверен, что дивизия на полях борьбы с немецкими оккупантами оправдывает доверие башкирского народа и правительства Башкирии.

Личный состав дивизии должен драться не жалея сил, энергии, крови и самой жизни с тем, чтобы полностью выполнить приказы Командования, правительства Союза Советских Социалистических Республик и Народного Комиссара Обороны, любимого вождя, гениального полководца товарища Сталина.

На полях великой отечественной войны, плечом к плечу с русскими, украинцами, белоруссами, узбеками, казахами и бойцами всех других народов страны Советов, отстаивают и защищают свою родину, беспощадно бьют врага доблестные сыны башкирского народа.

Товарищи бойцы, командиры, комиссары и политработники! Правительство Башкирии уверено в том, что 112-я Башкирская кавалерийская дивизия вместе с другими частями славной Красной Армии очистят нашу священную землю от немецких оккупантов и обеспечат полную победу над фашистской бандой.

Смерть немецким оккупантам!

Президиум Верховного Совета Башкирской АССР.

г. Уфа, 22 марта 1942 года.

Һүр. 21. Дивизияға Байрак тапшырыу. Һулдан уңға: дивизия командиры М.М. Шайморатов, БАССР Верховный Советы Президиумы Председателе Р. Ибраһимов. Дим станцияһы, 1942 йыл.

Ат ярыштары һәм башка төрлө ярыштар за күп үткәрелде полктарза һәм дивизияла. Улар барыһы ла яугирзәрзе һуғыш шарттарына күнектерергә һәм физик яктан сынығырға ярзам итте. Бик ауыр ярыштар за бар ине. Мәсәлән, саңғыға баһкан килеш шәп сапкан ат артынан бауға йәбешеп сокор-сакыр, урмандан бер-нисә километр араны үтеүзәре еңелдән түгел ине. Ләкин былар барыһы ла безҙең яусыл әзерлекте нығытты. Хәрби округтан килгән комиссия быны тикшереп, фронтка озатырға мөмкин тигән һығымта яһаны һәм кыска ваҡыт эсендә безҙең дивизия яугир хәрби берәмек булып өлгөрөп етте.

Фронтка китеребезҙән алда дивизияға Башҡорт АССР-ы Верховный Советының яусыл байрағын тапшырҙылар. Оғотолмаһ ул көн зур байрам һәм тантана булып үттө. Республикабыҙ етәкселәре, эшсе, колхозсылар вәкилдәре катнашты. Был тантанала халкыбыҙдың наказдары, яҡшы теләктәре һәм ышаныстары әйтелде, ә инде безҙең өсөн был көн халкыбыҙдың изге наказдарын намыһ менән үтәрбез тигән ант итеү менән осланды.

Байрак тапшырыу тантанаһынан һуң дивизия яугирзәренәң парады булды, шуған һуң төрлө ярыштар үткәрелде: ат ырғылдыртыу, кылыһ менән сабыу һ.б. Командирҙар ярышында беренселекте, ярыштарҙың һәр төрөндә лә, Таһир Кусимов яуланы, тип әйтерлек. Ул бик юғары оһталыҡ күрһәттө. 2-һсе полк командиры Нафиковтың ярышта етезлеге, оһталығы хәтерзә калған. Был ярыштарза ла әлек бик һирәк оһрай торған ауыр, кыйын шарттар куйылғайны. Мәсәлән, карзы һепереп, ер өһтөнә биһ тинлей акса һалынған. Ярышыусы шәп сабып барған аты өһтөнән әйелеп шул аксаны алып китергә тейеш. Уны ла тик Кусимов һәм мин алдым.

Фронтка китер ваҡыт яҡынлашты. Көн-төн, тип әйтерлек, кызыу әзерлек бара. Личный составты, аттарзы һәм башка нәмәләрзе ныклап барланык. Китер көн дә килеп еттө.

Беззең полк беренсе эшелонда юлланырға тейеш. Эшелон да бирелде. Аттарзы вагондарға индерең урынлаштырзык. Был еңелдән түгел ине. Сөнки аттар ярһуу, бер вакытта ла вагон күрмәгәндәр, караңғы, тар вагондарға керергә бик ынтылып тормайзар ине. Койроктарын сепрәк менән сорнап куйзык – юлда өйкәлеп, кырылып бөтмәһен өсөн. Тейешле азык һ.б. нәмәләрге әзерләнек. Төйөклө (туклы) бесәнде асык платформаға тейәнек. Эшелон кузғалып китте. Хуш, Башкортостан! Станциялағы халык безге йылы озатып калды.

Полк командирзари Кусимов та, Әлибаев та һис тынғы бирмәнеләр, өзләкһөз һәм бер-бер артлы тикшереп барзылар.

Брянск фронтына 8-енсе кавалерия корпусына барып кушылдык. Башта Тула өлкәһе Каменск районында туктанык. Мин үземдең 2-нсе эскадрон менән Ситово ауылында торзом. Полк штабы ла шунда урынлашты. Фронт һызығы алыс түгел. Хәрби техника һәм корал алдык, уны кызыулатып өйрәнәү башланды.

Окоптар, траншеялар казынык һәм тактик өйрәнәүзәр үткәрзек. Бигерәк тә яугирзәрзе мәргән атырға өйрәтеүгә ныклы игтибар бирелде. Сөнки күбеһе утлы корал менән эш иткәне юк, тип әйтерлек. Шулай итеп ике ай буйына хәрби техника үзләштереүзе һәм тактик өйрәнәүзәр үткәрәүзе дауамланык.

Хәрәкәттәге армия шарттарында 600 километрлык марш үтеп, Олым йылғаһы буйындағы Борки ауылы янына килеп туктанык. Ул элекке Курск өлкәһе Тербуны районына инә ине. Беренсе каты һуғыш ошонда башланды ла инде.

Беззән алыс түгел йылға аръяғына дошман урынлашкан. Июль башынан алып улар безге атакалай башланы, безге кыйратып тылга үтергә маташтылар. Егеттәр һынатмай, нык тора, кыйыу һуғышалар, ә дошман артиллерия һәм минометтан өзләкһөз яузыра ғына, араһында самолеттары тынғы бирмәй. Беззең полк уң як флангыла тора, оборона һызығы озон – 8-9 километр.

Минең эскадрон полктың уң флангыһында оборона тотто. Был бик яулы һәм куркыныс тәңгәл ине. Сөнки беззән уңдарак урынлашкан башка ғәскәрзәр менән ике арала бушлык бар. Дошман шундай урынға ташланыусан була.

Олым йылғаһы буйындағы һуғышта беззең дивизия яугирзәре беренсе каты һынаузы үтеп сирканыс алдылар һәм зур көс, өмөт менән килгән немец илбасарзариның һөжүмен туктатып данландылар, фронтта зур ышаныс казандылар. Дошман ғәскәре бер-нисә тапкыр йылға аша сығып, беззең оборонаны өзөргә маташып караны, ләкин барып сыкманы.

Безгә каршы һөжүм итеү өсөн немец ғәскәренә уңайлы тәбиғи шарттар за бар ине. Арыштың буйға озон үскән вакыты. Кайһы бер үзәгерәк, уйһыуырак урындарза хатта һыбайлы күренмәй. Фашистар шунан файзаланып, күп вакыт арыш араһынан дөрзө, тылга ла үтеп кергән осрактары булды. Бынан тыш, йылғаның без биләгән яғы һирәк туғайлык, тигез ер һәм асык ялан булды, ә дошман биләгән яктың ярзари бейек, сукай-сукай күбәташ та һазлык – улар өсөн уңайлы шарттар ине. Ләкин арыштың озон һабаклы булыуы дошман тылына инеү өсөн безгә лә бик кулайлы.

6 июлгә караған төндә гитлерсылар үззәре һалған күперзән сығып, беззең позицияны алырға ныкыштылар. Бер төндә 3-4 тапкыр атакаланылар, артиллерия һәм минометтан көслө ут яузыралар. Беззең полкка ауырлык төшә, штабка куркыныс килә. Дошман йылғаны узып, туғайға урынлаша. Ул арала айырым бүлексәләребез (3-өнсө эскадрон, артиллерия) артка сигенеп өлгөрәләр. Уларзы

кире бороу сараһы күрелә, ә Кусимов үзе бөтә көстө, хатта штаб кешеләрен алып дошманға каршы каһармандарса һуғыша башлай.

Беззең эскадрон егеттәре үззәре биләгән алғы һызыкта дошман яғына тоҫкалып, бөтәһенә әзер рәүештә, ырғылырға бойорок көтөп яталар. Мин телефондан китмәйем. Таңға якын Кусимов бик көслө, кабалаң тауыш менән кысқыра: “Эскадроның менән йәһәт йылғаны аша сығып, Сирикиноны уратып үтеп дошман тылына керегез зә беззең каршылағы дошманды тылынан атакала, бында һуғыш көслө бара, дошмандың умырткаһына каты бир!” – тине. Тиз генә күтәрелеп, Сирикино утары каршыһындағы кисеүгә ташландык, йылға буйлап дошман снарядтары, миналары яуып торзо. Коновод менән мин ат өстөндә, калғандарыбыз йәйәү. Ни булһа ла булып, тип, егеттәрзе рухландырыу максатында йылғаны иң алдан һыбай сығып, яр башына күтәрелгәйнем, ауылдан немецтар миңә тоҫкап атып та ебәрзеләр. Ырғып төшөп, коновод менән атты һазға ышыклаттым, ә үзем яр кырыһында яткан килеш артқа әйләнеп караһам, яугирзәрем кисеүзе йәйәүләп кисеп сығып ярға ынтылып киләләр, иң алда минең политрук Сөнәғәт Әхмәтов йүгерә (Туймазы районы Чукадыбаштан, Сталинград һуғышында һәләк булды). Был ни хәл! – йылғаның арғы яры башында һыбай, яланбаш, муйынына автоматын асқан, кара көйгән, йөзөнә асыу сыккан Кусимов кайкайып тора, эргәһендә коноводы Абдуллин Фитрат (Сибай калаһынан). Полк командиры беззең хәрәкәтте шәхсәнә үзе күзәтеү һәм тизләтеү өсөн килгәндер. Кусимов кул болғап: “Һин ниңә ат өстөндә дошман ауызына инеп бараһың, был һиңә Чапаев осоро түгел бит!” – тип кысқырзы. Ә мин уның шундай куйы ут әсендә яр башында тороуына ғәжәп калдым һәм: “Һин дә Чапаев түгел бит, йәһәт бынан китегез, без үзебез зә дошмандың кәрәгенә бирербез!” – тип яуаплауым булды, ул күз асып йомғансы юк булды – үзән буйлап сабып китте.

Беззе был яктан көтмәгән фашистар ауылды ташлап, йылға буйлап, үззәренә төп көсө яғына кастылар, ә без, ауылды уратып үтеп, бейек арыш араһынан дошман тылына кереп тә киттек. Ауыл янына еткәс, биноклдән йылға аша үзебеззең штаб яғына караһам, унда йылға аша сығып тулған немецтарзы күрзем һәм уларға тылдарынан ут асырға карар иттем. Политрук Әхмәтов эскадронды арыш араһына алып китте. Мин ике пулеметсыны яр башына бер уңайлы урынға һалдым да туғайзағы немецтарға тоҫкап ут асырға бойорзом һәм шулай булды ла. Тылдан көтмәгәндә яузырылған пүлә дошмандың котон алды, улар, ни эшләргә дә белмәй, кирегә әйләнеп үз күперзәренә йүгерзеләр; һарык көтөүе һымак бер-береһен төртөшөп, күпергә ташландылар. Пулеметсыларым инде тик күпер өстөнә генә һиптерзеләр. Күп кенә фашист һалдаттары Олым йылғаһында үззәренә тыныслык тапты.

Дошман тылында без арыш араһынан бер үзәккә якынлашканда, үзәк буйлап йылғаға табан һузылған бер батальон самаһы фашистарзың тегеләренә өстәлмә көс булып килгәнән күрзек тә арыш араһында тыныс кына һағалап яттык. Һис тауышланмаҫка, кузғалмаҫка, коралдарзы һәм берәр граната әзерләп команда көтөргә, тип бойорзом. Улар һис хәүефләнмәй, тыныс кына киләләр ине. Үззәренә тылында арыш араһында Салауат токомдары ята тип һисек уйларға мөмкин һуң?.. Алдан килгән офицерзари ла, йылмайышып-көлөшөп, сигареттарын тартып ғәмһез генә атлайзар. “Килә бирегез, көлкөгөззө яңыртырбыз әле”, -- тип уйлайым әстән

генә. Кайһы берәүҙәр ут асыуҙы ашықтырырға теләне, тик ул якшы һөҙөмтә бирмәс ине. Дошман каршыбызға тиңәлгәс кенә: “Гранаты к бою! Огонь!” – тип команда биреү менән үк һәр кем берәр граната ташлап, бөтә коралдан ут астык, хатта ПТР за дөңкөлдәй башланы. Дошман иһә атырға ла, хатта иҫен йыйырға ла өлгөрмәне: үзәктең бер – теге ярына, бер – был яғына йүтереп йөрөп, күз алдында мәйеткә әйләнделәр, тик аз ғынаһы кирегә йә йылға яғына касты, ә без тиз генә үзәкте аша сыктык та тылдарының төбөнәрәк ынтылдык, шунан тороп ут астык – көслө һуғыш-атыш башланып китте. Полкыбыз каршыһында тупланған төп көстәрәнең бер өлөшөн немецтар тап безҙең өскә ташларға мәжбүр булдылар. Тау артынан атып торған артиллериябыз зур ярзам итте безгә. Дошман тылындағы таңдан башланған каты һуғыш кискә тиклем һузылды. Эңер төшөгүгә без дошмандың полкыбыз каршындағы ағаслы-ташлы бейек яр башында биләгән позицияһына барып еттек. Безҙең артиллерия, миномет, күрәһең, уларҙы бик нык изгән. Унда уларҙың күп кенә мәйете, техникаһы, хатта атка егелгән тачанкаһы калғайны. Әжәлдән котолғандары йылға буйлап дивизиябыздың һул флангыһына 2-нсе полк яғына күстеләр. Эскадроныбыз яусыл бурысты намыс менән үтәне, әммә үлеүселәр зә, яраланыусылар за булды. Мин үзем дә баштан яраландым, суйын ярсығы менән. Ергә йығылғанмын. Бер мәл күзгә асып ебәрһәм, башымды марля менән урағандарын күрәм. “Ни булды?” – тигәс, яраландығыҙ, тинеләр. Өс-башым, бинокль һ.б. канға буялған. Бер-нисә минут хәл алғас, һуғыш менән етәкселек итеүгә дауамланым.

Бирелгән бурысты үтәгәс тә, яңы бойорок һорап штабка элемтәселәр юлландырҙым, сөнки телефон бәйләнеше өзөлгәйне. Көттөк-көттөк, ә элемтәселәр әйләнеп кайтманы, дошман иһә һаман да снарядын, минаһын йылға буйына язуыра ла язуыра. Күп тә үтмәй, штаб элемтәсеге килде, йылғаны кире кисеп, үз оборонаһына кайтһындар, тигән бойорокто тапшырҙы. Үлгәндәрҙе лә, яралыларҙы лә алып, йылға буйлап үзебезҙең тәүҙә килгән кисегә киттек. Иң алда үлгәндәрҙе, яралыларҙы сығарҙылар, һуңынан калғандар кисте. Иң азак политрук Әхмәтов менән мин һәм тағы ла бер-нисә кеше кисеп сыктык. Йылға уртаһына еткәс, һалкын һыу тәҫиренән, буғай, капыл башым әйләнде лә, йылғаға йығылғас, үзем белмәйем, мине күтәреп алып сығалар за өйгә илтеп һалалар. Шунда иҫемә килеп, башты тотоп яттым. Кусимов санэскадронға озатырға бойорҙо. Китергә теләмәһәм дә, бойорок каты булды, үтәргә тура килде. Минегә урынға капитан Ғайсинды ебәрҙеләр. Полктың санбүлегенән тиз үк әйләнеп кайтырмын, тигән уй менән калдырҙым эскадронды. Минегә менән хушлаштылар за, бер атка атландырып, ике һыбай ярышлап кулдарҙан тоттолар за алып киттеләр. Тылда ялан тулы армия, хәрәкәт көслө. Кемдең кайза барғанын белер хәл юк. Барабыз за барабыз. Полктың санбүлеген дә, дивизияның санэскадронын да табып булманы. Бара торғас, емерелеп бөткән Долгорукий станцияһына килеп еттек, унда яралыларҙы вагондарға тейәйҙәр икән, тылға озатыу өсөн. Мине күргәс тә, тиз зә тиз тип, аттан төшөрҙөләр зә, һорашып та тормайынса, алып барып тауар вагонына тыктылар, эшелон кузғалып та китте, сөнки дошман самолеттары тынғы бирмәй ине.

Кайза барғанды белгән юк. Хәрби тәртип буйынса мин һуғыш коралымды хәрби бүлектә -- санэскадронда калдырып китергә тейеш булһам да, унда эләкмәү сәбәпле, тулы яусыл формала киттем, хатта кылысым да үзем менән ине. Шулар рәүешле безҙе

Тамбов калаһына килтереп, госпиталгә тапшырзылар. Коралдарымды госпиталдең комиссарына бирзем, ә ул горвоенкоматка тапшырып, миңә документ бирергә булды ла сейфка бикләп куйзы.

Безҙең дивизиянан бында бүтән егеттәр зә бар ине: Вәлиәхмәт Йәрмөхәммәтов, полк элемтәсене, хәзерже көндә Сибай калаһында йәшәй; Мансур Вахитов, безҙең полктың эскадрон командиры. Бик каты шаңкытылған – ишетмәй зә, һөйләшмәй зә, тик дерелдәп кенә ята. Мин киткәндә лә бик ауыр хәлдә калды, үлгәндәр тип тә уйлай инем.

Ул үлмәгән. Һуғыш бөткәс, 17 йылдан һуң уйламастан Йоматау санаторийында осраштык һәм косаклашып үбештек, илаштык, фотоға төштөк. Ул, Кариҙел районында йәшәйем, тине. Таныштарҙан башкалар зә булды (онотолған).

Госпиталдә бер ай самаһы яттым. Көнөнә бер мәртәбә баш әйләнеп йығылып, бер ике минут иҫһез ятҡас тороп китә инем. Башкаса ауырыу булманы. Йығылыу төрлө вақытта һәм һиндәй урында тура килһә -- шунда була ине. Урамдамы, баксаламы, баҫкыстамы, бүлмәләме – билдәһез урында тота. Шуның өсөн миңә бер өлкән сестраны беркетеп куйзылар. Ул янымда йөрөнә, ә өйәнәк һизелә башлаһа, палатаға алып инергә тырышты, өлгөрмәһә, йығылған еремдә тулатмайынса тотоп, иҫемә килгәс кенә калдырып китә ине. Ай эсендә ул өйәнәгем бөттө, ләкин һул күзҙең күреүе, һул колақтың ишетеве кәмене. Бер-нисә йылдан азлап үтер, тинеләр һәм комиссия миңә һигез айлык отпускы биреп, өйгә кайтырға кушты. Кәтғи риза булғаным, фронтка кире ебәрәүзә һорап госпиталь һәм гарнизон комиссияларына, шулай ук госпиталдең комиссарына ғаризалар бирзем, ныкышмалы рәүештә һораным, сөнки өйгә кайтҡас та күп тормайынса фронтка китәсәгемде аңланым, һәм, берзән, ғаиләмде, туғандарымды тағы ла борсорға, қауғаландырырға теләмәнем, ә икенсенән, тизерәк үз дивизияма барып эләгәһем килде. Үтенесемде кәнәғәтләндерҙеләр, запасной полк карамағына барырға кулға кағыз тотторҙолар. Комиссар сакыртып алды ла: “Коралдарығызды һәм башка моһаяттарығызды (һаған, кылыс, бинокль, портупея, шинель һ.б.) горвоенкоматка тапшырырға өлгөрмәнем, вақыт булманы; мә, үзегеҙ менән алып китегеҙ”, -- тип кире кайтарып бирзе. Тулы яусыл формала запас полкка киттем. Ул иһә тимер юлдан әллә ни алыс түгел, тирә-яғын урман каплаған бер зур ғына ауыл эргәһенә урынлашқан. Ауыл осона барып ингәс тә, үзебезҙең дивизияның ике егетен осраттым. Дивизияға бынан өстәлмә алырға килгән икән, тип шатландылар улар. Мин үземдең хәлдә аңлатҡас, күңелһезләнеп: “Бында, кем булыуыңа карамастан, пехотаға ебәрәләр; көнөнә 14-15 сәғәт шөгәлләнәү, ашау зә хөрт”, -- тип зарланып алдылар. Кис, әңер төшкән вақыт ине. Ауыл осондағы бер өйзә йоклап, таң атыуға станцияға барып, һисек тә үз дивизияма кайтырға булдым, яусыл формала булыуымдан файҙаланып.

Сәғит Әлибаев хатында Олымдан йәғни Боркиҙан кайһы йүнәлештәрәк, сама менән күпме километрҙа булғандарын тумбытҡайны, шул якка юсыкланып, төн уртаһында ук станцияға төштөм. Унда бер кем дә юк, тик бер-нисә тауар вагоны тағылған поезд тора, йүнәлеше нәк мин бара торған якка тоҫкалған. Поезд кузғалыуға, арттағы вагонға инеп ултырҙым да киттем, таң атқансы күп юл үтелгәндәй тойолдо.

Поезд туктағас та, вагондан ырғып төштөм. Яктыра башлағайны. Зур ауылдың үзем бара торған юсыктағы осона сығып, бер өйгә индем. Әбей менән бабай алсақ

каршыланьлар, берәз тамак та туйзы. Ял иткәс, ауыл осондағы оло юлға сыктым. Унда йөк машиналары бик күп йөрөй икән, хәрби машиналар. Эйәртенешкән өс машинаны туктатып, старшинаны ризалатып, берененә ултырып киттем. Тағы ла күп кенә юл үтелде. Юл саттарында туктатып документ һорайзар ине, миндә ул юк. Ләкин офицер формаһы, коралы бар. Мин машина кабинаһынан күренеп: “Иптәш һалдат, танымайһыңмы әллә совет офицерын, тотма беззе, ебәр!” – тип әйтеү менән үткәреп ебәрәләр. Шулай итеп машинанан машинаға элэгә-элэгә елтерәп килә торғас, элегерәк үзебез булып киткән Долгорукий станцияһына килеп еттем. Унда вагондарзан он һәм башка азык-түлек бушаталар, машиналарға тейәп, төрлө якка алып китәләр. Мин үземдең юсыктағы бер он тейәгән машинаға ултырып киттем һәм, байтак кына озон юл үткәс, ул башка йүнәлешкә боролдо; мин машинанан төшөп калдым да юлдан ситкә сығып уйланып ята инем, ат юлы буйлап кушарлап ат еккән биш-алты ылау килә. Алдарына сыкһам, үзебезҙең дивизия кешеләре икән! Улар за азык-түлек тейәгән. һаулык һорашып күрештек, косаклаштык. Олым буйындағы һуғыш өсөн 97 яугиребезҙең орден һәм мизалдар менән бүләкләнеүен һөйләһәләр һәм мине лә бүләк менән котланьлар.

Дивизия торған II Тербуниға килеп еттек. Ялан кухняһы ашын якшы ғына менгереп тамак туйзырғас, уйға калдым. Дивизия штабына күренергә курктым, сөнки касып килдем; йөрәк тыныс түгел; ә үземдең полк оборонала беренсе һызыкта тора икән. Ни булһа ла булыр, тип, үзебезҙең полкка – Кусимовка йүнәлдем, ялан кухняһына әйәреп. Кыуаклык буйлап китеп барһам, блиндаж алдында Кусимов ултыра. Ситтән карап торам: ул нимә тураһындалыр уйланған, бошонко һымағырак тойолдо – уғата шомлана төштөм. Сөнки без уның йөзөнә карағас та кәйефен белә инек. Шулай за тура атланым. Мине күрзе лә: “Ә, Мәмбәтҡолов кайтқан!” – тип кыскырып ебәрзе. Шул арала блиндаждан комиссар Әлибаев килеп сыкты, өсәүләшеп күрешеп-һаулаштык. Кусимов: “Бик якшы иттең кайтып, әйзә, эскадроныңды кабул ит. Унда берәүзе тәғәйенләгәйнек, уңманык”, -- тине. Комиссар за шуны кабатланы. Нисек кайтқанымды әле белмәйзәр. Аңлаттым, запас полкка тип бирелгән документты һондом. “Чепуха!” – тине полк командиры һәм дивизия штабына шылтыратып һөйләште лә документтарзы йыртып ташланы. “Вот, ошо минуттан һин эскадрон командиры, бар, эскадроныңды кабул ит”, -- тип кулды кысты. Шулай итеп мин яңынан үз эскадронымдың командиры булдым.

Оборона. Оборонаға күсерзән алда II Тербуны районында, Лобановка, Озерски тирәһендә бик каты һуғыштар була. Дошмандың 14 меңлек армияһына каршы безҙең 4 меңлек ғәскәр һуғыша һәм безҙең яугирзәр дошман һөжүмен туктата, оборонаға күсә. Озон үзәк аръяғында немецтарзың оборонаһы, был яклап безҙеке, ара ни бары 800 метр, ә урыны менән алдыңғы позицияға 300 метр. Оборонала торғанда ла каты ғына бәрелештәр була ине. Дошман безҙең оборонаны өзөргә нык тырышты, күп кенә контрһөжүмдәргә күсте. Ләкин егеттәребез йомшаклык күрһәтмәһәләр, дошманға нык каршы тороп, йәнле көсөн һәм техникаһын кыйраттылар. Оборона һуғышында бигерәк тә снайперзар дошманды күпләп сүпләһә. Разведка зур урын алды. Разведкаға йыш йөрөйзәр ине. Дошман тылына инеп, хатта уның штабын туззырып “тел”, документтар алып кайттылар. Шуны ла әйтергә кәрәк: разведкаға барғанда кайһы берәүзәр, сығып өлгөрмәһенсә, дошман тылында кала ине лә бер-нисә көндән һуң (2-3, хатта 5-6 көн) ябығып, һарғайып,

һакалы үсеп, өс-баштары баткакка катып кайтып киләләр ине. “Кайза йөрөнөгөз, нимә ашанығыз?” – тигән һорауға: “Һазлыкта яттык, уңайлы мәлен көттөк, үлән тамыры ашап-сәйнәп йөрөнөк”, -- тип яуап бирәләр ине.

Дошман оборонаһы алдан ук якшы нығытылған, ә без оборонаға күскәс кенә төндәр буйы окоптар, траншеялар, блиндаждар казынык һәм төзөнөк, шул ук вакытта дошманды ла һағаларға кәрәк ине. Былар барыһы ла акыл менән эшләнде.

Дошман тынғы бирмәне. Көн һайын, тигәндәй, аш вакытында снаряд йәки мина яузыралар, кайһы берәүзәр һәләк булғыланы. Ашағанда бер урынға тупланырға рөхсәт ителмәне, икешәрләп кенә барып аш алдылар. Полк һәм дивизия кешеләре алғы һызыкта бик йыш булды, өzlөкһөз тикшереп йөрөнөләр.

Бер эпизод искә төштө: бер көн көндөз эскадрон хәлен белеү өсөн Кусимовтың ярзамсыһы Ғайсин килде. Шунан күрше эскадронға китергә булды. Мин уны бер аз озатып барзым. Ике ара траншеялар менән тоташтырылған, ул арала кыуаклык юк, асык. Ғайсин траншеяға төшмәй, өстән китергә булды. Мин каршы килдем, ул тыңламан. Үзе бик таза, йыуан корһаклы ине. Киттек өстән. Ул – алдан, мин артта калыбырак барам. Күзәтеп, аңдып яткан дошман һалдаттары атып та ебәрзеләр, без ергә йығылдык. Мин ергә баткан һымак ятам, ә ул түмәр шикелле калкыуырак, ә үзе: “Һәләк булабыз!” – тип өзәләнә. “Кыскырма, кыбырзама, сокорға ырғырға әзерлән!” – тинем дә үзем туп кеүек тәгәрләп траншея төбөнә аузым, ә ул ята, еңел генә ырғып төшөрөнә ышанмай, күрәһең. Ярай әле атыу кабатланманы. Ул да ышылдап килеп төштө лә траншея буйлап үз юлына китте.

Дошман йокламай. Азлап-азлап төрлө яктан “тел” сүпләй һәм унан файзалана. Оборонала озак кына торзок, шуға ла немецтар безең командирҙарың фамилияларын беләләр ине. Иртә менән: “Шаймуратов жив? Кусимов жив? Айда, покурим!” тип кыскырған сактары ла булды.

Кара көз етте, яугирҙәр өшөй башланы. Якын ауылдарға икешәр һалдат ебәрәп, тимер мейестәр эшләтеп, блиндаждарға куя башланык.

Оборонала торғанда партия, актив йыйылыштары йыш кына үткәрелде. Дивизия политработниктарынан Мөбәрәк Нәзиров, Әхмәт Абдуллин, Сабир Кадилов һ.б. полктарға, полк бүлексәләрендә йыш булалар, яугирҙәр араһында күп кенә тәрбиәүи эштәр үткәрәләр ине. Шуның өсөн дә егеттәр уларҙы яқындан белде.

Оборонаны калдырып озон юлға сығасағыбыз һизелә башланы. Сөнки личный составты, аттарҙы, техниканы ентекләп әзерләттеләр. Кузғалып китеү минуттары ла етте. Октябрь урталарында безең дивизияны Сталинградка табан йүнәлттеләр. Фронт буйлап (алғы һызыктан 8-12 километр) бик катмарлы шарттарға айзан артык һузымда тукталышһыҙ, тип әйтерлек, меңгә якин километрҙы яусыл маршта үтеү еңел булманы. Тау-таш, һыу-һазлыҡ, сокор-сакыр, урман аша таныш булмаған ерҙәрҙән барырға тура килде. Уның өстәүенә, уйламағанда, дошман самолеттары тынғы бирмәй. Фронт һызығы якин булыу сәбәпле, тик төндәрҙә генә хәрәкәт иттек, ә көндөзҙәр урманда, бакса араһында, һазлыкта, тәрән сокорға торорға тура килә ине. Караңғыла таныш түгел ерҙәрҙән барғанда кайһы бер яугирҙәрҙең, хатта вак бүлексәләрҙең азашып китеү осрактары ла булды. Ат өстөндә барғанда йокһона баш булмағандар аттан колап та төшә ине, ә атын етәкләп барғанда йәйәүләгән килеш йоклап теҙемдән ситкә сығып китәләр, йә булмаһа йоклап барып, алдағы

атка бәрелеп уяналар. Шуның өсөн якшы тәртип һакланырға һәм теземдәгеләр бер-береһен якшы күзәтеп барырға тейеш.

Ямғырлы бысрак вакыттар бигерәк тә ауыр. Айырыуса тау менгәндә, тау битенән, кырын урындарзан, күперзән, һазмат урындарзан үткәндә бысракка батып, һыуланып, артиллерияны, машиналарзы, обоздарзы яугирзәр үззәре этәрәп баралар. Ләкин ошо маршты ла “отлично”ға үттек. Марш яугирзәрзән яусыл һаләтлеген, тәртибен, һизгерлеген уғата нығытты.

Төнө буйы арып килгән колонналарға ял итергә лә вакыт етмәй кала. Килеп туктағас та, иң элек атты кайғыртаһың. Уларға урын әзерләйзәр; шунда эйәрән алып һыуытырға, ашатырға, һуғарырға, тазартырға, дағаларын тикшерергә, бушағандарын нығытырға кәрәк. Артынса коралыңды, бөтә техниканы тазартырға, ипкә килтерергә, котелогыңды тотоп ашқа йүгерергә, тамак туйзырырға кәрәк. Ул арала яугирзәрзә йыйып, үткән төндәге маршты йомғаклайһың, полктан да килеп тикшереп китәләр. Бөтә бүлексәләрзә карап энә күзенән үткәрәләр. Бигерәк тә Кусимовтың шәхсәнә үзә тикшермәгән көнө юк. Туктағас та, штабтан фарман килтерәләр, унда шул төндәге сәфәрзән һөзөмтәһе язылған була, кемгәлер мактау, кемгәлер шәлтә эләгә. Ял итергә вакыт ысынлап та аз кала, көндөң үткәнән белмәйһен, ә алда тағы ла сәфәр көтә...

Башкортостан халкы беззә онотманы. Дивизияға бер-нисә мәртәбә делегация килде, маршта барғанда ла, һуғыш вакытында ла. Улар араһында партия, хөкүмәт, эшсе синыйф, колхоз-совхоз вәкилдәре, артистар, языусылар булды. Сталинградка барған әлегә марш вакытында шундай делегация Калас калаһында беззә кыуып етте. Артистарзан Бәзәр Йосопова, йырсы Хәбир Ғәлимов, курайсы Ғата Сөләймәнов һ.б. бар ине (дөйөм фото һакланған, исем-фамилияларын белмәйем). Дивизияға күп кенә бүләк – азык, кейем, аттарға һоло, бик күп хат һ.б. күстәнәс килтерзеләр. Хаттарзың күбеһен пионерзар, укыусы балалар язған. һәр береһендә, тип әйтерлек: “Дошманды тизерәк тар-мар итеп кайтығыз, без көсөбөззән килгән тиклем һезгә ярзам итербез”, -- тигән һәм башка йөрәкте һызландырырлык та, шатландырырлык та һүззәр әйтелгән. Бүләктәрзә, күстәнәстәрзә бүлексәләргә өләштеләр. Кунактар һәр урында яугирзәр араһында булып танышып сыкты. Полктарза митингылар үткәрелде. Беззекеләр унда каты һуғыштарза егеттәребеззән батырлыктары тураһында һөйләнеләр, ә кунактар республика хезмәтсәндәрәнен тылдағы намыслы эштәре менән фронтка нисек ярзам итеүзәрән әйтеп, илдән кайнар сәләмдәр тапшырзылар.

Кунактарзы озаткас, килтерелгән күстәнәстәр менән бер көн яугирзәрзә һыйларға булдык. Каз, тауык, йылкы һ.б. ит қазанға төштө. Аш өлгөргәс кенә, көтмәгәндә, офок артынан фашист самолеттары калкып сыкты. Тревога менән кубынып, каланы калдырып тиз генә юлға сыктык. Бешкән тозлокло ит тә, поход қазанында борколдап, тәмле естәре менән кытыклап барзы...

Шуны ла әйтеп китәһе килә: һуғыш шарттарында ла, оборонала торғанда ла, бигерәк тә ғәскәребез ялға сыкканда дивизияның үзәшмәкәр художество түңәрәге якшы эшләне. Улар беззән полктарза, хатта корпусың башка дивизияларында яугирзәрзән күңелән асты, уларзы рухландырзы. Өззөрөп бейеүселәр, йырсылар, курайсылар бар ине. Беззән полктан Бакый Вәлиев, Бәзри Исәнов, әғзәм

Сәлихколов, Ғәйфулла Сарбаев, Фәхрази Ибраһимов һ.б. әүзем катнаштылар һәм батыр заһуғыштылар (былар барыһы ла Баймак районы егеттәре).

Алда данлы Дон. Көнәлгәре һалынған күпер аша йылғаны сыға башланьк. Алдан безҙең 1-енсе полк үтте һәм һазлыктарға таралышып ышыкландьк. Безҙән арттағы полк сыккан сакта (Макаев полкы булһа кәрәк) дошман самолеттары күтәрелеп, бомба ташлай башланы. Төндәр буйына бөтә дивизия аша сығып, Дондың уң ярында Көнъяк-Көнбайыш фронттың 5-енсе танк армияһы биләгән плацдармға килеп, фашистарға һиззертмәй генә Еланская станцияһына каршы бик тәрән бер йырын-сокорға урынлаштык, сөнки фронттың алғы һызығы яҡын ине. Дошман самолеттары көнө-төнө, тип әйтерлек, оса.

Һүр.22. С.Р. Əлибаев

Тәрән сокор эргәләүен казып урын эшләнек тә, ерҙән баһкыс киртләсләп, аттарзы шунда төшөрөп куйзык, ә кешеләр окоптарза, блиндаждарза урынлашты.

Тыл алыһта калды (150 – 200 километр самаһы, тинеләр). Аттарға азык етмәй, ә яугирҙәр озак вакыт хат-хәбәр алманы, үззәренә лә язырға форсат тәймәне, -- бошоналар. Төндә бөтәбөз кырға сығып, вак көрәктәр менән, кул менән Дон далаһының бүтәгә үләнән йолкоп ташынык, ә көндөз шул кыу үләнде һыуға болғап, ебетеңкерәп, аттарзы һыйлайбыз.

Бер көн ток-ток итеп хат килтереп тараттылар, егеттәрҙең күңеле күтәрелде. Шул көндә безҙең эскадронға Нәзирев, Кусимов, Əлибаев һ.б. иптәштәр килде. Эскадронды йөрөп карап сыккас, без йәшәгән блиндажға инделәр. Бер

хатты Əлибаев күрзе лә: “Был һиңә килгән бит, укымай нисек түзеп тораһың?” – тип, өсмөйөшлөнө миңә һуззы, барыһы ла, укы ла укы, тинеләр. Хатты ашам, унда икенсе класта укыған кызым Клараһың фотоһы бар ине, уның артына үз кулы менән бер-нисә һүз сәләм язған һәм бер ус аяһындай ғына еләк кағы һалып ебәргән. Быны күргәс барыбыз за шаркылдашып көлдөк, ләкин күззәрҙән йәш килде. Еләк кағын биш-алты кеше бүлешеп каптык.

Алда һиндәйҙер оло һуғыш көткәнән бөтәбөз за һизендек. Кызыу әзерлек бара. Яугирҙәребөз за, сокорза боһоп яткансы, тизерәк илбаһарзарға каршы йөзгә-йөз килеп алышырға ашкына.

Бөйөк Ватан һуғышындағы данлыклы 19 ноябрь килеп етте. Безҙе йәғни командирҙарзы төндә штабка сакырзылар за бүлексәләрҙе күрһәтелгән урындарға иртүк сығарырға куштылар. Шунда сығып тезелгәс, Фронт советының яугирҙәргә мөрәжәғәтен укығастары, тубыкланып ултырып, кулдағы коралдарзан һауаға берәрҙе аттык. Шунан бөтә фронт буйлап артиллерия һайрай башланы – Сталинград һуғышының башланыуы ине. Сәғәт буйына барған артиллерия канонадаһы шул тиклем көслө булды, хатта шартлаузан сорғолған тупрак кап-кара булып күккә тоташкандай тойолдо, ә һауаға йөзәрләгән самолет күтәрелеп, дошман тылын актара башланылар. Шунан һуң бөтә төр ғәскәр кузғалып һөжүмгә китте. Безҙең Башкорт атлы дивизияһы ла өзлөкһөз һуғышып барып, бер-нисә көн эсендә йөзәрләгән километр ер үтеп, дошманды кыуып китте. Ауыл артынан ауыл, станица артынан станица фашистарзан азат ителде. Алға атқан артиллерия уты, һауанан

ташланған бомба афәттәре шул тиклем көслө, хатта бөтә нәмә яна, бөтә нәмә ут эсендә һымак күренә. Ысынлап та ауылдар дөрләй, ер үзе дөрләй кеүек. Үлгән фашист һалдаттары аяк астында ята, касырға өлгөрмәгәндәре кулдарын күтәрәп әсир төшәләр. Һуғыш уңышы барғас, егеттәрҙең дә күңеле күтәрәнке. Бер көн шулай алға дөрөп барғанда эргәмдәге Хозайғолов Сәлихйән (Күгәрсен районы Юлдыбай ауылынан, шул Сталинград һуғышында һәләк булды) шатлығынан: “Иптәш командир, фашистарҙың кәрәгенә бирәбез генә, былай булһа без тиз генә Берлинға ла барып инербез әле!” – тине. Мин, шулай булырға тейеш, тик Берлин бик алыс бит әле, күренмәй, тигәс, үзе лә көлөп куйҙы.

Блиновский утары эргәһендә бик каты һуғыштар булды. Бында немецтарҙың бик нык оборонаһы булған, километр һайын нығытма эшләгәндәр. Дошман армияһы үзе биләгән позицияны бирмәс өсөн ныкышмалы каршылыҡ күрһәтә ине. Безҙең полк (Кусимов) дивизияның алдыңғы әтрәте булып хәрәкәт итте. Ә полктың головной әтрәте булап 4-енсе эскадрон (командиры Сабитов) һөжүм итә, ул полкка юл асып барырға тейеш. Без алға барған һайын, дошман уғата карышты, ә утарға яҡынлағас та бөтә коралдан утасты. Асыҡ яланда беззекеләргә ысын һәләкәт янаны (аттар за безҙең менән). Полк төрлө яҡка таралып ышыкланырға ла уңайлы позиция биләргә булды. Кусимов, Әлибаев һ.б. алда барған минең эскадрон менән киләләр ине, яҡындағы бер үзәккә карай йүгерҙек тә шунда яттыҡ. Сабитов та үз кешеләре менән шунда ята ине. Ни өсөн полкка хәбәр итмәгәндер, белмәйем. Кусимов уны күреп асыланып: “Ниңә бында туктап калдың?” – тип һорауына ул: “Баш күтәрәп булмай, кырып һалалар”, -- тине. Кусимов уны бик нык әрләне лә миңә карап: “Күпмә көшә кәрәк – алығыҙ за тиз генә алға ынтыл, утарҙы үтеп калкыулыҡты ал да (*картаға карап*) шунда нығын, безҙе көт, без һезҙең арттан барырбыҙ, өстәлмә көс ебәрербез”, -- тип каты бойорҙо. Политрук Әхмәтов менән без иң яҡшы 120 кеше, боеприпас, бигерәк тә гранаталар алып алға ташландыҡ. Без яуларға тейешле калкыулыҡ 2-3 километр самаһы алда ине. Тура утарға түгел, ә һулдарак һузылып яткан, үтә бейек булмаған һырт буйлап ынтылдыҡ. Еүеш карҙы йырып йүгерә-шыуа һыртка күтәрелә башланьыҡ. Һизеп калға дошман безгә пулеметтан да, автоматтан да көслө ут яуҙырҙы. Шуға карамастан, үргә күтәрелдек, пулялар баш осонан жыйылдап үтеп торҙо. Атырға рөхсәт итмәнем, алдыбыҙҙа нығытма барлығын аңлап, уны тик атака менән алырға кәрәк тип уйланым һәм шулай булды ла. Фашистар атып яткан позицияға яҡынлашҡас, ура кыскырып ташландыҡ, берәр граната ырғытып, уларҙың нығытмаһына – окоптарына барып еттек. Тороп артка кастылар, безгә шул ғына кәрәк ине. Касырға өлгөрмәй калғандары менән берәз кул һуғышы булып алды, ләкин туктап тормайынса алға ынтылдыҡ – каскан дошманды кыуып киттек һәм өстөнлөктө кулға эләктерҙек. Ләкин немецтар за иҫенә килде – тағы көслө каршылыҡка ораньыҡ. Шуға карамастан, шыуыша-шыуыша алға барҙыҡ. Һырт буйынан узыуы кыйынлашты, сөнки ул тигеҙ ерҙә егеттәр яралана, һәләк була башланылар. Караңғы төштө, йәш карға өс-баш һыуланды. Шуға карамастан, ярты төн үтеүгә немецтарҙың ике нығытмаһын алдыҡ. Кеше кәмей, ә өстәлмә көс юк та юк. Тик төн урталарында ғына Абдуллин Фитрат (Баймак районынан) 20 автоматсы менән ярҙамға килде. Шунан файҙаланып, тағы ла алға киттек. Тирә-якта ла көслө атыштар ишетелә. Безҙең алда румындар ине: кайберәүҙәре касмайынса әсир төшә башланылар. Шуныһы кызык: берәүҙәре

караңғыла босоп ятып калалар за, без үтеп киткәс тороп, коралдарын ташлап кулдарын күтәреп, беззең якка атлайзар. Уларзы тылга озатабыз, кешеләр тагы ла кәмей, ә ярзамсы көс һаман юк, әммә алға барырға, яусыл бурысты үтәргә кәрәк.

Штабка барып килергә булдым, һәм бер-ике яугир менән йүгерә-шыуа киттек артка. Үзебеззең тәүзә алған окопка ырғып төшһәк, унда Кусимов, Әлибаев һәм башкалар картанан карап яталар. Хәлдәрзең торошоп кыска ғына аңлатып, кеше һораным. Бакһаң, улар йүнәлткән ярзамсы көс беззең флангыла дошманға оспрап, һуғышка бәйләнгән. Беззең исемгә мактап йылы һүззәр әйткәстәре шөйлә дәртләнеп киттем. Ләкин Кусимов миңә карап: “Ниңә “ура”ны ул тиклем күп һөрәнләйһегез, бында ла ишетелеп кала”, -- тине. Мин, “ура”һыз атака булмай, без “ура” менән нығытмаларынан кыуып сығарабыз, унан килеп, “ура” егеттәргә дәрт бирә, ә дошманда куркыныс тыузыра, тинем. Ул йылмайып: “Улай булһа кыскырыңыз”, -- тине. Өстәлмә көс булыуына өмөтләнеп, егеттәрем янына килдем дә һөжүмде дауам иттерзек.

Бер мәл комиссар Әлибаевтың тауышы ишетелде. Әйләнеп караһам, ысынлап та – ул, безгә табан шыуышып килә. Ниңә килдегез, йәһәт кире китегез, тинем. Ул: “Хәлегеззе белә килдем”, -- тине лә “ура” кыскырып егеттәрзе дәртләндереп алға йүгерзе. Ләкин уны тиз генә кире озаттык.

Тирә-якта гөрһөлдәгән атыш тауышын да тыңлап, күзәтә-күзәтә барабыз, шактай ғына алға инеп киткәнбез, булһа кәрәк. Ошо төнгө каты һуғыштар барғанда күп кенә һалдаттар, командирзар яраланды һәм һәләк булды. Шулар араһында взвод командиры лейтенант Миңнәхмәт Хәйруллин (Татарстандан), старшина Ғафаров, рядовой Салихйән Хозайғолов һ.б. батырзарса һәләк булды. Фитрат Абдуллин (Баймактан), Шакир Насиров (Өфөнән, языусы, һуғыштан кайткас мәрхүм) һәм башка күптәр яраланды. Күз алдында һәләк булыусыларға карауы бик ауыр ине, тик нимә эшләйһең, Тыуған ил шуны талап итә бит. Үлеүселәр араһында бигерәк тә лейтенант Хәйруллиндың бик тә кызғаныс яфаланып йән биреүе бөгөн дә күз алдымда йөрәкте һыزلандырып тора. Минән бер-нисә генә метр алыслыкта

Һүр.23. Сөнәгәт Әхмәтов

яраланып, кар өстөндә тәгәрләй башланы. Түзә алмай үзе һызлана, үзе һөйләнә. Ярзам итергә куштым, ләкин кан сыккан урын да юк, яраһын да таба алмай ызаланалар. Ябык яра булған, әс-карындарын өзгөләгән, күрәһең. Эргәһенә килдем, ул һөйләнә: “Иптәш командир, мин үләм, онотмағыз, йәнемде аямай һуғыштым, мин бит комсомолец, әсәйемә, туғандарыма язығыз”, -- тип бер әйләнде лә йән бирзе. (Үзем язам, ә күззән йәш аға).

Хәйруллин, 22 йәшлек лейтенант, Ырымбурза Чкалов исемендәге хәрби училищене вақытынан элек тамамлап, дивизиябыз төзөлгән беренсе көндәрзә үк килеп, минең эскадронда взвод командиры булды. Бик акыллы, аз һүзлә, һөйкөмлө, еңел генә кәүзәле сос

кына командир ине. Бөтә һуғыштарза ла батыр һуғышты. Һуғыштан һуң бер-нисә йыл үткәс, уның туғандарын эзләнем. Йорт адресын белмәүем сәбәпле, Татарстандың өлкә гәзитенә, Татвоенкоматка язып, адресын таптым. Мәктәпкә, ауыл

советына язып яуап алдым. Миңнэхмәттең әсәһе улы өсөн пособие алып торған, ләкин, кызғаныска каршы, әсәһе үлгән ине, ә атаһы әсәһенән алда киткән. Ауылда бер туғандарынан бер кеме лә йәшәмәй. Бер туған ағаһы кайзалыр төньякта хәрби хезмәттә, апаһы Урта Азияла тормошта, адрестарын табып ебәрә алманылар. Хәйруллиндың тыуған, үскән ере Татар АССР-ы Саба районы Килдебәк ауылы, почта индексы 422061.

Хозайғолов Салихйән бик етез, кыйыу һуғышсы ине. Ул һакланмайынсараҡ һәләк булды, бер һүз зә әйтә алманы. Дошман бөтә коралдан көслә ут яузыра. Кола ялан һырт өстөндә карға һеңеп, баш та калкыта алмай, атыузың азыраҡ тукталыуын көтөп ятабыз. Шул хәтәр мәлдә Салихйән тубыкланып ултырзы ла дошман яғына әйелеберәк автоматының дискаһын алмаштырырға маташа. Шуны күргәс, ят, һәләк булаһың, тип кыскырзым. Ул: “Мин тиз генә!” – тине лә алға әйелеберәк ергә ятты, без эргәһенә барғанда якты донъянан китеп өлгөргәйне. Түбәһенә пүлә инеп киткән, кара-көрән кан аға. Шул тыклем көсөргәһенеп йән биргән, күрәһең, култығына кысқан автоматын ике кеше көскә һурып алды. (Күгәрсен районы Юлдыбай ауылынан, катыны, балалары ауылда тора. Мин катыным менән уларҙа булдым, ә улар безгә килеп йөрөйҙәр).

Күп юғалтыуҙарға карамастан, таң беленеүгә изге хәрби бурысыбыҙҙы намыс менән үтәnek – бейеклекте алып, шунда нығындыҡ. Немецтар артка сигенде. Күрәһең, безҙең дивизия полктары башка тәңгәлдәрҙә лә дошманды кире сигенергә мәжбүр иткәндәрҙер.

Бейеклекте алғанда йөззән артыҡ (140) кешенән 40-50-ләгән кеше калды. Боеприпас та кәмегәйне. Штабка элементәселәр ебәрҙек тә һирәкләп кенә атып яттыҡ, ярҙам көс тә килмәне. Тирә-якта ла көслә атыштар бара. Моғайын, безҙең хәлдең мөшкөлөрәк икәнән һизеп, немецтар безҙе камап алырға булдылар, ә арттағылар әле булһа күренмәй. Уң яктан калкыулыҡты буйлап дошман танкылары килә. Ләкин улар безҙең якка боролмай алға үттеләр, ә безҙең артиллерия уларҙы дөмпөлдәтә башланы. Һул як һырт битләп үзәктән өс катар (шеренга) булып дошман һалдаттары автоматтан ата-ата тура безгә табан күтәреләләр. Булған көс менән йәнә ике-өс сәғәт буйына карыштыҡ, ләкин күмәк дошман һаман безҙе уратып якынлай ине. Боеприпас бөттө, тип әйтерлек. Уң яктарак тәрән сокор бар ине, шунда күсергә, артка сигенмәскә, кул менән булһа ла һуғышып, калкыулыҡты тоторға каты әмер бирҙем. Егеттәр тиз-тиз генә сокорға табан шыуыша башланылар. Политрук Сөнәғәт Әхмәтов менән мин, тағы ла бер-нисә һалдат азакка калып атып яттыҡ та, улар китеп бөткәс без зә шыуыштыҡ – тороп йүгереп мөмкин түгел ине. Ошо хәтәр, сиктән тыш кискен минутта мин каты яраландым. Һис кенә лә шыуышып булмай, һул аяктың тик төбө генә кыбырлай. Боролоп караһам, һул аяктың башы бөтөнләй артка әйләнеп ятканын күрҙем. Бакһаң, һөйгө төбөнән һынған икән – кызулыҡ менән һизелмәгәндәр. “Мин яраландым, тиз генә килеп алығыз!” – тип кыскырзым политрукка. Ул бер һалдат менән әйләнеп килде лә яткан килеш икеһе ике кулдан тотоп һөйрәп маташтылар, барып сыкмай. Дошман етеп килә, китеүгә ышаныс бөттө. Ахырҙа уң яктан урабыраҡ егеттәрҙе алып китергә, камауҙа калдырмаһка политрукка бойорок бирҙем дә, уның менән бәхилләшеп ятып калдым, улар киттеләр. Автоматты ситкәрәк ырыттым – патроны юк ине. Кобуранан алып нағанды күкрәк астыма һалдым – ике генә патроны бар. Әгәр зә бер-ике немец

минен тере икәнде белһә, уларзы атырға; әгәр зә күп булһалар, үземде атырға – тереләй дошман кулына эләкмәскә, тигән һуңғы өмөт менән тәүәккәлләндем. Карзы аз ғына сокоп, ике кулды аркыры куйып башты һалдым да үлгән кеше булып йөзтүбән яттым. Минен тирәлә башка үлгәндәр зә бар ине. Башымда йылы кәпәс, кулда тиренән тегелеп тышланған йылы бейәләй, өстә көпәйкә һәм портупея, сөмкә, ә аякта әле итек ине.

Немецтар ата-ата килеп, беззекеләр яғына үтеп киттеләр, минен егеттәр зә юк булдылар. Яңы төркөм һалдаттары ла килеп, йәнә беззең якка үттеләр. Шулай итеп, дошман тылында ятып калдым, тауыштары алыслаша барзы. Һуғыш барышын тыңлап ятыузан башка эш калманы миңә. Бына көслә атыш тауыштары кайһылыр бер урында тоткарланып калды, беззең төп көс менән осрашкандарын аңланым. Немецтар яңынан-яңы ғәскәр килтереп каранылар, ярты көн үтеп китте. Әммә һуғыш-атыш бара һаман. Өшөй башланым, өстәге тир катыра, аяктан туктауһыз кан аға. Немецтар пушкаларын да калкыулыкка якын килтереп, беззекеләргә аталар. Беззең артиллерия ла эшен кызыулатты, снаряд алыс түгел төшөп ярыла. Кем белә, минен әжәл, бәлки үзебеззең снарядтан да булыр ине. Көнә буйы, тигәндәй, һуғыш һөзөмтәһендә беззекеләр немецтарзы ситендерзеләр, улар каса башланы.

Исем дөрөс ине. Ләкин өшөп каткайным, хатта ауыз за карышкан – тауыш та сыкмай, хәл дә бөтә башланы. Ун бер сәғәткә якын дошман тылында яттым, көнә буйы кан акты. Өстәүенә, немецтар артка касканда ике немец минен йылы кәпәсте, бейәләйзәрзе һалдырзылар, кайыш менән сумканы ла кыркып алып киттеләр, шунан һуң уғата туңа башланым. Быйма талап ителгән осорза итек булыу сәбәпле, аякка теймәнеләр. Итек мине үлемдән дә, плендан да коткарзы – зур рәхмәт итеккә! Был ятыуза мин бөтә үткән тормош юлымды, ғәзиз әсәйемде, балаларымды берәм-берәм күз алдынан үткәрзем. Үлемде лә уйламаным, ләкин үлгән сүрәттә лә үлеүемә үкенмәнем һәм куркманым, сөнки ни өсөн үлеүемде якшы аңлай инем. Ошо ауыр минуттарза тик бер генә нәмә үкенесле лә, кызканыс та тойолдо: минен үлгәнде – нисек ғазапланып һәләк булғанды бер кем дә күрмәй, бер кем дә белмәй; исмаһам, бер генә кеше булһа ла карап торһасы, күрһәсе тигән аяныслы уй килде башыма. Әгәр зә тапмаһалар, күрмәһәләр ниндәй уйзар, ниндәй һүззәр булмаһ ине һуңынан, кем белә. Ләкин Хозай араланы. Боронғолар әйтмешләй, әсәһе һыуым, ашайһы ризығым булғандыр.

Немецтарзы кыуып киткәс, политрук Әхмәтовтың һәм егеттәрзең: “Ошонда булырға тейеш, ошонда калды”, -- тигән тауыштары колакка салынып кала. Ләкин “мин бында” тип кыскырырға тауыш та сыкмай, баш та калкынмай. Улар за мин кәпәсһез, кайыш һәм сөмкәһез ятканға шәйләп етмәгәндәрзәр, бәлки. Берәүе килеп, тиргә өтөрәеп туңған сәстән тотоп калкытты ла: “Бында ята иптәш командир!”, -- тип кыскырып ебәрзе һәм мине әйләндереп нимәгәләр һалдылар за үзебеззең якка тау түбәнәнә һөйрәп алып киттеләр. Тәнем бер нимә лә һизмәй, ауыртмай за ине, кулым нисек ятып каткан – шулай һерәйеп килә, тауыш сыкмай, күз асылмай... Шунан, һөйрәлеп килгәнгәләр инде, тән кызыша башланы, һерәйгән кулдар за төштө. Аяк ауыртыуы беленде, сызай алмай кыскырғайным, тауыш та сыкты, күз зә асылды. Абайлаһам, плащ-палаткаға һалып дүрт кеше дүрт мөйөшөнән тотоп илтәләр. Бер ни тиклем барғас, кушарлап ат егелгән бричкаға һалдылар за ауылға

санбүлектә алып килделәр, бричкала старшина Ғафаров та ята ине. Емерек бер өйгә индереп һалдылар. Шул арала хәл дә бөткән, сак тын алып ятыла, кан да күп түгелгәйне. Ғафаровтың хәле дә бик ауыр, күрәһең, нык хырылдап сак-сак һулай. Комиссар Әлибаев менән полк врачы Хомяков эйелде эргәмә. “Хәле нисек?” – тип белеште Әлибаев. Врач: “Күп булһа бер егерме минут ятыр, хәле бик насар”, -- тине. Мин үз колағым менән ишеттем һәм күземде асып көс менән: “Мин үлергә йыйынмайым!” – тинем дә күззәремде йомдом, ә комиссардың күззәрендә йәш күрҙем. Ул башымдан һыйпап торҙо. Улар сығып та китте, Ғафаровтың хырылдауы ла өзөлдө -- үлгәйне...

Блиновский эргәһендәге был каты һуғыш уңышлы бөттө, утар безҙең кулға күсте. Дивизия, немец-фашист илбаһарҙарын кыйрата-кыйрата, уңышлы һөжүмән дауам итте.

Мине машинаға һалып, дивизияның санэскадронына алып киттеләр. Озатыусылар хушлашып, бәхилләшеп, һез илгә кайтырһығыҙ, безҙекеләргә сәләм әйттегез, тип кыскырғандары колакка салынды, ә политрук Әхмәтов машинаға ынтылып карап калды. Мин уны башкаса күрмәнем, һуғышта һәләк булды. (Туймазы районы Чукадыбаш ауылынан, өс балаһы кала. Бер кызы Өфөлә, икенсеһе Бәләбәйҙә тормошта, ә өс кенә йәшендә калған улы Урал Салауат калаһында йәшәй, ике бала үстәрә. Әхмәтовтың әсәһе 1980 йылдың ғинуранды ғына вафат булды).

Санэскадронда мине тағы ла бер бүлмәгә индереп тактаға һалдылар. Хәле насар, тип, канмы әллә башка бер нәмә бирергә дә операция эшләргә булдылар. Ләкин дивизияның баш хирургы Әхмәт Дәүләтов мине караны ла: “Хәле хөрт, 15-20 минуттан артык ятмаҫ”, -- тине. Ул һүззәрҙе мин икенсе тапкыр үз колактарым менән ишеттем. Һәм миңә бер ярҙам да күрһәтмәй, дөрөҫөн әйткәндә, әжәлдең эш бөтөрөүөн көтәләр һымак тойолдо. Хомяков, киреһенсә, тизерәк ярҙам итеү яғында булды. Азырак һүз көрәштергәс, Хомяков: “Мин хужалардың²³⁸ бойороғон үтәйем!” – тине дә аякка, кулға энә қазап йылы ғына бер нәмә ебәрә башланы, ә мин ойоп кына ята бирҙем. Күпмелер ваҡыт үткәс, хәл өстәлгәндәй булды. Дәүләтов (Өфөнән, профессор, һуғыштан һуң үлдә; без уның менән бер-нисә осрашып, һөйләшеп көлөштөк) мине яңынан караны ла: “Молодец, йөрәгең нык икән”, -- тине һәм операция яһарға булдылар. Наркоз бирмәнеләр. Ниндәйҙер дарыу менән энә қазанылар за итекте, салбарҙы һәм эске кейемде кайсы менән ярғыслап алып, эшкә керештеләр. Баш менән ике кулды бер ир санитар, һау аякты икенсеһе тотто; аякты кырҡкылап вак һөйәктәрән сүпләп изәнгә ырғыта барҙылар. Шартлағыс пүлә тейеп, аяк һөйәгенең бер сирек самаһын ваткан. Теге йылы нәмә энә буйлап һаман да аға, тыныс кына ятырға тырышам. Дәүләтов миңә караны ла: “Түз, командир, түз, булған ярыҡтарҙы сүпләп бөтөрәбездә – бер ваҡытта ла ыҙалатмаһындар үзеңдә”, -- тине.

Операция тамамланғас, аяктың ике яғына ике таяк куйып бәйләнеләр зә бер бүлмәгә яралылар йәнәшәһенә индереп һалдылар. Араларында Кусимов, Макаев һәм башка күптәр бар ине. Кусимов мине үз эргәһенә изәнгә һалдырҙы: ул һәм Макаев – карауатта, калғандар изәндә.

²³⁸ Дивизия, йәки полк командирҙарының.

Операциянан һуң, артык нәмә ашатып, эсереп куймаһындар, тип һәм һыу-фәлән биреү өсөндөр инде, дивизия комиссары Нәзировтың һеңдеһе Бибинурзы (ул да дивизия штабында ине) яныма ултыртып куйзылар. Нимәлер ебетеп, аҙлап-аҙлап кына ашата. Бер аҙан һуң дивизияның “Кызыл атлылар” гәзите редакторы языусы Али Карнай яныма килде лә: “Һеҙ үткән төндә алғы һызыкта бик каты һуғышканһығыҙ икән, шул турала һөйләгез әле, безгә материал кәрәк”, -- тип блокнотын алды, ә миндә ул кайғы юк ине. Эргәлә яткан Таһир Кусимов уның һүзен ишеткәс, асыуланып: “Командирҙың хәле насар, күрәһегеҙ бит; материал кәрәк булғас, һуғыш майзанына барып күрергә лә язырға кәрәк!” – тип бик каты ғына әйтеп туззырып ташланы, башкалар за уның һүзен хупланы...

Шулай көндәр үтә тора, без ятабыз. Бераз хәл кәргәндә күрҙе лә Кусимов миңә аз ғына хәмер эсерергә уйланы, Бибинур, быға каршы булһа ла, командирҙың һүзен кыя алманы. Аз ғына эсерзеләр. Ысынлап та, еңелерәк булған һымак һиззем үземде, аяктың һызлауы ла кәмегәндәй тойолдо...

Бер көн дошман самолеттары ябырылып, тирә-якка бомба ырғытып китте, былай за емерек өй дер-калтыраны, тәҙрә быялалары сылтыраны. Кискәрәк безҙе машиналарға тейәп, йәһәтләп тылға озаттылар. Без дүрт кешене бер йөк машинаһына тезеп һалдылар, хәлләрәктәр тирәләп ултырыштылар, Кусимов шофер янында кабинала барҙы. Ул да аяктан яраланған. Һуғыш булып үткән ялан буйлап, төрлө техника йырғыслаған карлы юлдан төнө буйы илттеләр. Машина һикертә-бәрә, сызар ғына әмәл юк, һызланабыз, юл буйынса акырабыз, улай ғына ла түгел, етмәһә, меҫкен шоферҙы әрләйбез, ул ни эшләһен инде. Кусимов тәҙрәнән әйләнәп безгә кысқыра, акырмағыз, ти...

Таң беленеп яктыра башлағанда килтереп бер йорткамы, әллә һарайғамы төшөрзөләр за киттеләр. Хәл бөтөп, һызланып, көнө буйы ятабыз. Әллә бөтәбезгә бер санитар -- өлгөрмәй, өлгөрөп та ни кыйратһын инде, еңел яраны бәйләүҙән башка. Ашау-эсеү кайғыһы юк, ярау итеү за онотолдо. Аяғы һаузар юл буйлап атлап китәләр...

Эңер төшөүгә машиналар килә, безҙе сығарып тейәйҙәр за йәнә акыртып төнө буйы алып баралар, тағы ла бер урынға төшөрөп китәләр. Шулай ызалай торғас, тик сыкмаған йән менән туғызынсы тәүлектә сак тимер юлға килеп еттек. Аякты бәйләгән таяктар бушап, теге якка ла, был якка ла шыуып ызалатты, яңыртып бәйләү булманы, һызланыу үзәккә үтте. Беренсе төндә үк мин Кусимовтан айырылыштым, күрәһең, ул, тукталып тормайынса, тизерәк артабан киткәндәр.

Безҙе инде вагондарға тейәнеләр. Өс тәүлектән һуң Балашово калаһына сортировочная госпиталгә килеп эләкте. Зур залға индереп һалдылар за һәр кемдең хәлен тикшереп, дарыу қазап, яраларын бәйләп, йәһәт кенә сығарып ялан госпиталенә йәғни вагондарға тейәй башланылар. Был госпиталдәге яралыларҙың күплегенә аптырарһың. Тәүлегенә мең кеше килеп, шул тиклемә тылға озатыла, тип һөйләнеләр. Сират миңә лә етте. Хирург караны ла: “Тиз генә тазартып бәйләгез за 7-нсе палатаға озатығыз”, -- тине. Был миңә аңлашылманы башта. Башкаларҙы тышқа вагондарға ташыйзар, мине иһә шул әйтелгән палатаға индереп һалдылар за сығып киттеләр. Хәле бик насар, тейешле урынға барып етмәҫлек кешелрҙә шул бүлмәгә һалалар икән. Ысынлап та ауыр хәлле, ышанышсыз 13 кеше ятабыз. Ысынлап та тәүлегенә 2-3 кеше үлә. Уларҙы алып китәләр, урындарына яңылар килә.

Шулай итеп, дөрөсөн әйткәндә, әжәл көтөп ятабыз. Тәүте көндәрзә миңә лә бер төрлө лә игтибар булманы, тип әйтерлек. 3-4 көн үткәс, врач караны ла дарыу казарға кушты. Тағы ла бер-нисә көндән һуң карап, аякка ике кирбес тағып тарттырып куйырға бойорзо. Доктор минең үлмәсемә ышана башланы, буғай. Айға якын яттым – үлмәнем дә куйзым. Ахырза хирург караны ла: “Сердце хорошее, выдержит, отправить в глубокий тыл”, -- тине һәм ялан госпитале вагонына индереп, стенаһына носилка менән әлделәр зә төпкөлгә озаттылар. Игтибар за артты, ашау-әсеү зә ипләнде, аяк та нык бәйле, урын да шөйлә уңай. Комиссар көн дә политинформация үткәрә.

Озак килдек. Маршрут үзгәрә барзы. Башта Ташкентка, унан Омскиға, Казанға тинеләр, азак үзебеззәң Өфөгә килтереп, 2575-енсе эвакогоспиталгә урынлаштырзылар (Ленин урамы, тимер юл вокзалы яғындарак).

Каты яралы 20-ләп кеше, күбеһе офицерзар, бер бүлмәлә ятабыз. Мине бүлмәнең бер мөйөшөнә ишеккә каратып һалдылар за, операция яһағандан һуң 14 килограмлы гер тағып, станок аша аякты тартырып куйзылар. Бау тағыу өсөн тубыктан түбәнерәк ике урындан һөйәкте быраулап тиштеләр.

Аяк һөйәге тиз ялғанмайынса, шул гер менән озак ятырға тура килде. Тик алты ай үткәс кенә ул ялғанып үсте, шунда ғына герзә ыскындырзылар. Өс айым урындан тороп, йөрөп өйрәнеүгә үтте. Алты ай буйына тәзрәнән дә күрмәнем тышты, тик ишек башына ғына карап яттым, сөнки артка боролоп булманы. Аркам уйылып бөттө, уны спирт ишараты менән ыуған булалар. Күрмәгәнде күрһәтте был аяк, тик йән генә сыкманы. Боронғоларзың: “Әзәм тигәнең – эт йәнле”, -- тигәндәре дөрөс икән.

Яраланғас айзан артык вакыт үтте, хат языу тураһында уйларға ла мөмкин түгел ине, унан алда ла язып булманы. Тимәк, өйзәгеләр хәлемде белмәй.

Өфөгә килгәс тә телеграмма һуктырттым (Баймакка). Ике көндән һуң катыным килеп өстәмә йығылды... Ул бер-нисә тапкыр шулай булып, калала фатирға урынлашып, унар, егермешәр көн тороп, яныма килеп йөрөнө. Район етәкселәре һәм башка иптәштәр зә хәлемде белде, өлкә етәкселәре лә хөрмәтләнеләр. Бүлмәбеззә артистар концерт куйзы, языусылар за булды. Үземде, азык алып тороу өсөн, Хөкүмәт ашханаһына беркеттеләр (ашау хөртөрәк ине). Азыкты йә катын, йә сестра килтереп торзо.

Дивизия комиссары Мөбәрәк Нәзиров менән Таһир Кусимов та килде (Нәзиров дивизияға өстәлмә көс алырға кайткан, Кусимов госпиталдән сыжкайны).

Яраланғандан һуң ун ай үткәс кенә ике култык таяғы менән өйгә кайтып индем һәм шул көндән алып икенсе төркөм инвалиды булып калдым.

* * *

Тағы ла бер-нисә һүз.

Һуғыш – һуғыш инде ул. Уйламаған төрлө хәлдәр, вакиғалар булып тора. Уларзың барыһы ла һуғыш шойканы. Үлде йәки хәбәрһез юғалды, тигән хәбәр қағызы килһә лә, күп вакыттан һуң ул әзәм үзе кайтып килеү осрактары ла була. Йәиһә башка төрлө юлдар менән дә хәбәрзәр килеп етә берәүзәрзәң өйөнә һәм ауыр кайғыға һала.

Миненң турала ла үзебезең дивизия күләмендә төрлө хәбәрҙәр таралып өлгөрә. Уны ла һүз ыңғайында язып китәйем. Берәүҙәр – үлгән, тип, икенселәре каты яраланған да дошман тылында калған, тип (быныһы дөрөс), өсөнселәре уның кайза булыуын бер кем дә белмәй, тип һүз таратып йөрөгәндәр. Ә бына Зекериә Кунакбаев тигән бер егет (Баймак районы Юлык ауылынан -- йәмәғәтем Биби һәм уның әнейенең ауылдашы), безең дивизияла хеҙмәт итеүсә (мин уны белә инем), Юлыкка әнейенә хат яҙған. Хатында ул, элекке район мәғариф бүлеге мөдире, Биби апаның иптәше, Камилә әбейең кеҫйүе командир Бәзри Мәмбәтҡолов каты һуғыш ваҡытында һәләк булды, уң кабырғаларын снаряд актарып ташлаған, мин уны үз кулым менән ерләнәм, тип хәбәр иткән. Хат минең ғайләгә килеп эләгә. Оло кайғыға тарып, көн дә “кара қағыз” көтә башлайҙар. Миненң айлата ебәрәп торған аксаны ла барып алмайҙар, акса урынына “кара қағыз” тоттороп сығарырҙар, тип куркалар.

Баймак районы Муллакай ауылы егете Билалов Рамазан да фронттан шул ауыл советы рәйесе Хәйритдинова Әминәгә ебәргән хатында, иптәш Мәмбәтҡолов дошман тылында һәләк булған тип ишеттем, дөрөс булһа, бик кыҙғаныс, тип яҙған. Ул хатты район советы башкарма комитеты рәйесе Һиҙиәт Нәзиров та укыған, өйгә лә ишетелгән.

Тағы ла шул: дивизия комиссары Мәмбәрәк Нәзиров дивизияға өстәлмә көс алып кире фронтка китерҙән алда ғайләһен күрергә Баймакка кайта, район активы йыйылышында уның менән осрашыу үткәрәләр. Шунда кемдер берәү: “Иптәш Мәмбәтҡолов һәләк булған, тигән хәбәр йөрөй, дөрөсмө?” -- тип һорағас, Нәзиров: “Мин киткән төндә ул дошман тылында калды тигән хәбәр ишетелгәйне, нисек булғандыр, дөрөсөн белмәйем, тип яуап кайтарған. Шундай икеле хәбәрҙәр айҙар буйына гизгән. Актив йыйылышының иртәгәһенә минән баяғы телеграмма килә лә катынымды Нәзиров менән бергә Өфөгә озаталар.

Йәнә бер кызыклы иҫтәлек. Мин өйгә кайтып бер-нисә көн үткәс тә, өстөнә көнгә уңған, һарғайған һалдат гимнастерка-салбары, пилотка кейгән бер егет килеп иңемә башын һалды ла илап ебәрҙе. Үҙен танымайым, тик кейеменә карап һалдат булыуын аңланым. “Һин кем? Ниңә илайһың?” – тип һораным. Ул бераз тынысланғас, йәнә илай-илай: “Ғәфү итегеҙ, иптәш командир, мин – Кунакбаев Зекериә, һеҙҙе, ул һәләк булды, үз кулым менән ерләнәм, тип хат яҙған кешемен”, -- тине. Ниңә дөрөс булмағанды яҙдың, тигәс, ул: “Үз кешебез ерләгән икән тип тынысландырҙар, күңелдәренә яҡшыраҡ булыр тип уйлағайным”, -- тине. Хәҙер мин өйҙә инде, иламағыҙ, тип тынысландырҙым уны. Яугирем, яраланып, минән алда кайткан булған икән. Хәҙергә көндә Әбйәлил районы Йәнгел совхозында йәшәй, осрашып йөрөйбөҙ...

Бәзри Мәмбәтҡолов.

Сибай калаһы, ғинуар – февраль 1980 й.

Полк командиры Т. Кусимов мәкәләһенән.

Һуңғы көндәрҙәгә һуғыштардың берендә Мәмбәтҡолов командалыҡ иткән эскадрон ҡаршылыҡ күрһәтеүсә дошман ғәскәрен кыйрата һәм уның менән аралашып һуғыша башлай. Бына шул сәк Мәмбәтҡолов Бәзри каты яраланып немецтардың тылында тороп кала. Эскадрон яугирҙәре быны беләү менән кайтанан

атакаға ташланып, дошманды артка сигенергә мәжбүр итәләр зә үззәренең һөйөклә командирын коткарып алып сығалар. Хәзер иптәш Мәмбәтколов икенсе тапкыр юғары наградаға күрһәтелде. (“Кызыл Башкортостан”дың 1943 йыл 7 ғинуар №5 һаны).

Генерал Шайморатовты һәм Башкорт дивизияһы югирзәрен мактап языу – ярамаған “милләтселек”...

Һүр. 24.. Генерал М.М. Шайморатов.

Сталинград фронты, 1942

Кадир Даян фажиғәһе.

Протокол №1 общегородского собрания писателей Башкирии от 17 и 18 августа 1951 года.

Повестка дня:

1. Идеологические извращения в литературе, вскрытые статьями в газете “Правда” и задачи писателей Башкирии.
2. О переводах башкирской поэзии.

Слушали: по первому вопросу доклад т. Валеева А.;

По второму – т. Харисова А.

Доклад Валеева А.

...серьезные успехи нашей литературы были достигнуты после исторического решения ЦК ВКП(б) по идеологическим вопросам... Но это вовсе не означает, что мы гарантированы от проявления националистических тенденций в нашей литературе. Тем более, что отдельные

башкирские писатели в свое время были раскритикованы в партийной печати и в литературной критике. Я имею в виду пьесы поэта-драматурга Б. Бикбая, роман Дж. Киекбаева и отдельные стихи и песни К. Даяна...

В 1943 году К. Даян опубликовал свое стихотворение “Сынам Башкирии”, где он пытался дать характеристику воинственности башкирского народа вне времени и пространства:

Спокойные, хладнокровные
Башкиры, живущие на Урале.

Если уж вскипит у них ненависть –
 Огонь забушует.
 Из древних времен
 Башкир был мужественным батыром.
 Он, как тигр, набрасываясь,
 Гнал своих врагов.
 Он батыром родился,
 В боях победами прославился.
 Врагам он – яд.
 Другьям – исцеление.

И на основе такой, с позволения сказать, исторической характеристики Кадир Даян делает вывод, что из этой войны башкиры будут возвращаться с победой...

Наша советская армия победила потому, что она была армией социалистического государства, руководимого великой Коммунистической партией, гениальным полководцем тов. Сталиным. А не потому, что башкиры или другие народы “родились батырами” и испокон веков были героями, как это неуклюже пытался доказать поэт Кадир Даян.

В текущем году Башгосиздат выпустил в свет книгу избранных произведений Кадира Даяна. Стихотворение, о котором сейчас только шла речь, конечно, в избранный сборник не вошло. Тем не менее рецидивы идейных ошибок, приводящих в конечном счете к *национализму*, нашли место и в этой последней книге поэта.

Очевидно многие товарищи, сидящие здесь, знают песню Кадира Даяна об отважном *генерале Шаймуратове*, которая начинается следующими словами:

Уезжали башкиры на войну,
 Провожал их голубой Урал.
 Впереди на играющем коне
 Ехал Шаймуратов генерал.

В “Избранном” песня “Генерал Шаймуратов” имеет примечание “измененный вариант”. Вариант изменился, а существо ошибки осталось. В измененных строках говорится о боевых делах генерала, о том, что он “проходил через огонь и воды”, “огненную бурю поднимал”, “когда чужую свору громил”. И далее говорится:

Урал растил сыновей
 Со славными сердцами и мужественно-честных.
 Вот с ними врагов громил
 Шаймуратов-генерал.

И опять получается так, что башкирские воины хорошо воевали только потому, что их растил Урал, а советское государство тут не при чем. При этом не надо забывать: говоря об Урале, Кадир Даян не имеет в виду весь Урал, а имеет в виду только Башкирию... На 107-й странице “Избранного” напечатана другая песенка о гнедом коне большегривом – в третьей строфе песни говорится:

На седле отважный егет –
 Сокол голубого Урала.

Едет, как батыр Салават,
Высоко подняв саблю свою.

Опять едет отважный потому, что он – “сокол голубого Урала” и потомок Салавата, а советское государство тут не при чем.

Или вот на 113-й странице книги напечатан “Марш Кусимова”. Опять “как молния блеснит сабля и “из-под копыт искра летит” – едет “отважный сын башкирина – Кусимов”...

Все эти факты говорят о том, что поэт Кадир Даян до сих пор не сумел освободиться от серьезных идейных ошибок своего творчества, которые, в конечном счете, приводят к националистическим ошибкам...

А. Валеев. (Үз култамгаһы).

Выступления в прениях:

6. Х. Каримов.

...Те ошибки, о которых речь шла выше, особенно ярко проявились в творчестве поэта Кадира Даяна, о чем убедительно говорил первый докладчик, о чем основательно по-партийному писала газета “Кызыл Башкортостан” (статья Г. Амири “Против искаженного изображения социалистической действительности в поэзии”). Многие стихи Кадира Даяна действительно далеки от нашего времени, ничего не имеют общего с действительными чувствами и переживаниями советских людей...

Ряд его песен не опубликованы в печати, ибо этого не могут претендовать. Но почему же они поются по радио? Почему же наши талантливые композиторы порою впустую затрачивают свои творческие энергии, сочиняя музыку на подобные тексты Даяна?..

Может возникнуть вопрос: неужели только сегодня обнаружены эти ошибки Даянова? Нет. На эту тему не мало выступлений и в секции драматургии ССП, и на партийных собраниях. Но беда в том, что т. Даянов до сих пор не прислушивается к этой справедливой критике. В этом ему мешали зазнайство и высокомерие.

Идеологические извращения в произведениях поэта Кадира Даяна и некоторых других авторов говорят не только об идейном отставании этих авторов, но они говорят также о серьезных недочетах в целом в работе СП, и его правления...

9. Р. Габдрахманов.

В докладе было умолчено о *теме любви* в нашей литературе. Разрешать тему любви – задача наших писателей. Наши юноши любят и любят они сильно и искренно, как не могут любить другие юноши в капиталистическом обществе.

В этой области имеются извращения, особенно в произведениях Кадира Даяна. Даян по своим произведениям выступает как человек, который не умеет по-настоящему любить. Герои его произведений о любви – бездельники, живущие какими-то непонятными для наших людей чувствами. Они любят друг-друга за “красивые глаза”. А где же душевные качества этих героев? Герои Кадира Даяна могут влюбиться друг в друга за какие-либо минуты, а забывать могут так же в один миг. А наши люди любят друг друга не за их внешнюю красоту...

11. Р. Нигмати.

...“Правда” в своей передовой статье от 16 июля 1951 года указывает: “Известно, что существо национализма кроется в стремлении обособиться и замкнуться в рамках национальной ограниченности, не видеть того, что сближает и соединяет трудящихся национальностей Советского Союза. Одним из своеобразных проявлений национализма является уход от тем современности в далекое-далекое прошлое, идеализация старины, наблюдающиеся у отдельных писателей”.

В своей редакционной статье газета “Кызыл тан” совершенно правильно вскрыла идейные пороки в творчестве поэта Кадира Даяна. Разъе Кабир Даян явно не отходит от тем современности? Отходит. Разъе Кабир Даян не идеализирует прошлое? Идеализирует. Разъе Кабир Даян не воспекает в 1950 году допотопные орудия труда – серп и косу? Воспекает. Да, серп и коса нам еще бывают нужны. Но не они решают успехи социалистического сельского хозяйства. Не их нужно воспекаать, а воспекаать нужно современную передовую советскую технику...

15. А. Усманов.

...У Даяна нет партийности, целеустремленности. Он любит сам собой, в итоге получается искусство ради искусства...

Другой факт. Даян популярный поэт среди народа. Он популярен не потому, что заслуживает этого, а потому, что его сильно пропагандируют и композиторы, и комитет радиоинформации и т.д. Пора положить конец такому факту.

Решение собрания:

...наряду с достижениями в башкирской советской литературе – в творчестве отдельных писателей все еще имеет место факты идеологического извращения и ошибки, приводящие в конечном счете к национализму. В песнях и стихах башкирского поэта Кадира Даяна башкирский народ, сама Башкирия и ее столица Уфа изображается вне времени, вне эпохи, поэт не замечает великие социалистические преобразования, происшедшие в Башкирии, старательно перечисляя в своих песнях и стихотворениях растительный и животный мир и богатства Урпала вообще, поэт Кабир Даян не видит советских людей, строящих коммунизм, а в тех редких случаях, когда поэт берется за показ людей, он не уходит дальше изображая их отсталыми в экономическом, техническом, культурном и идейном отношениях, с примитивными орудиями труда “дедовских времен”. Эти порочные песни Кадира Даяна без разбора принимаются союзом Композиторов для переложения на музыку и усиленно пропагандируются комитетом Радиоинформации и бригадами Башфилармонии...

Председательствовал **Х. Каримов.**

Протокол вел секретариат: **Ш. Биккулов, Галиев.**

(Все подписи подлинны)

Подготовка к декаде башкирской литературы и искусства в 1952 году.

Справка о состоянии башкирской советской литературы на 1 марта 1952 года. *(Оригинал от руки Мустая Карима).*

...Идейные ошибки одного из башкирских поэтов К. Даяна на протяжении нескольких последних лет служили предметом суровой критики партийной печати и читательской общественности...

Председатель правления ССП Башкирии **М. Каримов**. (*Үз култамгаһы*).

Шулай итеп, Бөйөк Ватан һуғышы йылдарында данлы Башкорт атлы дивизияһында хезмәт иткән, уның бөтә батырлыктарын үз күзе менән күреп, үз иңендә татып белгән һәм шулар хақында язырға тырышкан әзибебез Кадир Даян шул изге теләге һәм эштәре өсөн каты тукмала... Был, әлбиттә, КПСС-тың Башкортостан өлкә комитетының электән үк килгән яһил сәйәсәте ине, ә баяғы йыйылышта сығыш яһаусылар, теләйме-теләмәйме, уның бойороғон үтәне. Тимәк, был темаға башкаларзың тотонмауы, дивизия тураһында оҙак йылдар һузымында тос әсәрҙәр ижад ителмәүе өсөн аптырарға ярамай...

Өфө, 2006.

АҖАК ҺҮЗ

Билдәле булыуынса, немец-фашист илбасарзарына каршы һуғышга Ватаныбыздың күп милләтле бөтә халыктары берзәм күтәрелә, “Все для фронта! Все для разгрома врага!” тигән лозунгы астында илдең бөтә көс-кеүәте егелә. 1941 йылдың һуңы алты айында ук республикабыздың хәрби хезмәткә яраклы 297.190 кешеһенен 231.993-ө һуғышга озатыла, мөмкин булган бөтә матди байлыктар, шул иҗәптән яу аттары, техника, азык-түлек, кейем-һалым һ.б. халык хужалыгынан фронт файҙаһына кырсып алына. Кыска арала ерле халыктан дивизиялар, бригадалар, авиаполктар, дивизион һәм бронепоездар төзөлөп өлгөртөлә, фронт өсөн, еңеү өсөн үтә кәрәкле һәм ауыр тыл хезмәте ас-яланғас карт-коро, катын-кыз, бала-саға иңенә аузарыла. Ошоға миҗал итеп ВКП(б)-ның Башкортостан өлкә комитеты бюроһы карарзарынан бер-нисә өзөк алайык:

“Обязать секретарей горкомов и райкомов ВКП(б), председателей исполкомов городских и районных советов на смену рабочих, призванных из промышленных предприятий, мобилизовать женщин и мужчин, годных к физическому труду” (13 апрель 1943 йыл).

“Некоторые руководители предприятий, хозяйственных, советских и партийных организаций, исходя из местнических интересов, игнорируют первоочередные задачи непрерывного пополнения рядов Красной Армии свежими резервами, не освобождают для Красной Армии людей под предлогом “незаменимости”, хотя часть из них в народном хозяйстве вполне может быть заменена нестроевыми, годными к физическому труду, и женщинами...”

Осудить факты проявления со стороны отдельных руководителей предприятий, хозяйственных, советских и партийных организаций местнических настроений, выразившихся в нежелании высвободить из народного хозяйства людей для пополнения Красной Армии, вполне могущих быть замененными нестроевыми, годными к физическому труду, и женщинами”... (29 март 1944 йыл).

Тимәк, һуғышга яраклы бөтә кешеләребез, матди маяларыбыз айзыкын-айға, йылдыкын-йылға кырсып алынып тора, шуңан да артык көсәнергә хәл калмай кеүек...

Көрсөккә таянған ошо афәтле көндәрҙә республика халкының, етәкселәренең бөтә биргәндәргә өстәлмә рәүештә өр-яңынан, бөтәһен дә республиканың тулайым үз иҗәбенән һәм, ул ғына ла етмәгәндәй, ылғый башкорттарҙан ғына торған тағы ла ике дивизия, атлы дивизиялар, төҙөп бирергә көс-кеүәте, дәрте ташып торғандай итеп күрһәтелә тарих китаптарында, “хезмәтсәндәрҙең шул берзәм теләктәрен” бойомға ашырыуы республика етәкселеге бик үтенеп һорағас, Дәүләт Оборона Комитеты Председателе Сталин быны кәнәғәтләндөргән, тиеп яҙыла. Әммә большевистик-тоталитар режимдың күп карарзарының, шул иҗәптән хезмәтсәндәрҙең ете кат тиреһен тунап ала торғандарының да, “хезмәтсәндәрҙең үззәренең үтенеп һорауы буйынса” тип кабул кылынғанлығы мәғлүм...

Ә ғәмәлдә был “башланғыс”, һис шикһез изге башланғыс, республикаға юғарынан, Мәскәүҙән, төшөрөлә: тәүҙә Дәүләт Оборона Комитеты 1941 йылдың 13 ноябрөндә республиканың тулыһынса үз иҗәбенән ике башкорт кавалерия дивизияһы төзөргә №894-СС карарын кабул кыла. һәм шуңан һуң өс тәүлек үткәс, 1941 йылдың 17

ноябрәндә, ВКП(б)-ның Башкорт өлкә комитеты бюроһы был карарҙы “одобрить и принять к неуклонному исполнению” тигән карарын сығара...

Әйтергә кәрәк, баштан-аяк фәкәт республика елкәһенә яткан бындай милли дивизия ул ваҡытта Башкортостандан башка бер республика ла төҙөлмәй, был эшкә, моғайын, Сталинды 1919 йылда башкорт атлыларының “революция бишеге” Петроградты һаләкәттән коткарып калыу иҫтәлегә этәргәндер. Ләкин иҫкене кабатлау, беренсенән, яңы шарттарға үз-үзен акламауы, хатта зыянға килтереүе билдәле. Икенсенән, атаклы маршал Тухачевскийҙың алда буласак һуғыш хақындағы доктринаһында кавалерияның инде көнә бөтөүе, моторҙар һуғышы буласағы тураһында бик дөрөҫ әйтелгәйне. Тухачевский юк ителгәс, өҫтөнлөк алған кавалерист маршал С.М. Буденный кавалерияны әүәлгесә төп көстәрҙең береһе итеп һананы. Германия армияһында иһә, киреһенсә, кавалерия бөтөрөлөп, моторҙарға өҫтөнлөк бирелде...

Һәр хәлдә, республика етәкселеге был аһәмиәтле башланғысты дәррәү бойомға ашырырға тотондо. Башкорттар йәшәгән ауылдарға, калаларға халыҡка социалистик Ватаныбызды һаләкәттән һаклап калыу өсөн актык көстә егеп тырышырға – тулыһынса үз иҫәбебезҙән милли дивизиялар төҙөп озатырға кәрәклеген паңлатып йыйылыштар үткәрелде һәм күптәр был дивизияға үзҙәре теләп язылды. Дивизия комиссары М.З. Нәзировтың Дала Хәрби Округы Хәрби Совет ағзаһы Мехлиһка язған рапортына карағанда, дивизияла башкорттар – 89%, татарҙар – 7%, башка милләт кешеләре 4% тәшкил иткән. Борондан ук ата-бабаларыбыз зур Ватаныбыз Рәсәйҙең именлегә хақына һуғыш кырҙарында йәнен аямаған башкорттоң был патриотизмы, әлбиттә, һокланғыс күркәм күренеш, ләкин ғәскәрҙәрҙә күпләп кырыу коралдары кулланылған яңы заман һуғышында безҙең кеүек аз һанлы милләт өсөн был ифрат хәүефле. Сөнки милли ғәскәри төркөм һуғыш кырында шул милләттең үзен генә һайлап алып онтаклаусы хәтәр әжәл тирмәненә әүерелә...

Шулай итеп, 112-һсе Башкорт дивизияһы башкорт халқының каймағынан ғына һайлап төҙөлдө һәм уның һәр яугире үзен ата-бабаларының данын, аҡ намысын тап төшөрмәй һаклаусыһы итеп тойҙо, шул аркала дивизия утқа кергән тәүте көндәренән үк сая алышты, һәр ваҡыт алдан барҙы, һис сигенәү белмәне.

1942 йылдың көзөндә Сталинград янында фашистар фронтын ярып, 5-һсе танкы армияһы менән берлектә көньяк-көнбайышҡа табан Усть-Белая Калитва калаһынаса ғәрәсәтле 360 км араны бер туктауһыҙ һуғышып үткәндәрендә Башкорт дивизияһы гел корпусының алдында бара һәм шактай ауыр юғалтыуҙар кисерә, быны иһә республика халқы үз иҫәбенән ямарға тейеш була. 1942 йылдың 3 ноябрәндә республика етәкселегенә аткарылған, дивизия башлыҡтары Шайморатов, Нәзиров, Абдуллин кул куйған рәһми хатта ошондай юлдар бар: “Дивизия имеет потери в конском составе, около 1000 бойцов сейчас без лошадей. Поэтому убедительно просим, если возможно, пополнить конским составом за счет народного хозяйства Башкирии... Просим, если возможно выслать нам (для медсанэскадрона) 100 комплектов теплой постельной принадлежности (одеяла, белье, простыни)”...

Бигерәк тә Обливская тимер юл станцияһы янындағы һуғыш һаләкәтле була. Ул сактағы дивизия командирының урынбаҫары Г.А. Белов языуынса, баш өҫтөндә илле

самолет өзлөкһөз осоп йөрөп ата, ә дивизияның уларға атырзай зениткалары юк, совет самолеттары ла ярзамға килмәй...

Өлкән лейтенант Ғәлиәхмәт Ғәйетбай улы Сәйфуллиндың да иштәлегә шул хакта: “Облиевская тимер юл станцияһында дошман бик каты каршыланы. Аңһызырак барып, тап каршыһына каптык та көслө утына юлыктык. Тирәбез тип-тигез ялан – самолет хатта яңғыз кешене лә бастырып йөрөп ата, өстөбөзгә бомбалар, рельс һыныктары язуыра. Шул көн эсендә бер мең яугиребеззе, мең дә биш йөз атыбыззы юғалттык; кисенә йыйылғанда дивизия комиссары Мөбәрәк Нәзирев миңә шулай тип әйтте”... Һәм тағы баяғы Г.А. Белов язмаһы: “В течение 25 ноября противник сделал не менее восьмисот самолет-вылетов, не давая возможности конникам подняться. Как только какое-либо орудие или пулемет открывали огонь, на него немедленно набрасывались самолеты врага. За один только день из строя выбыло 4 командира полка, начальник штаба дивизии, 12 командиров эскадронов, свыше пятисот человек личного состава и до 1500 коней”... Ә һауанан ярзамға бер самолет та килмәй... Бына шул мәхшәрҙе дөрөсләүсә рәсми документ:

“Письмо управления генерал-инспектора кавалерии Красной Армии в Башкирский обком ВКП(б) с просьбой о пополнении личного состава 112-й Башкирской кавалерийской дивизии. 30 декабря 1942 г.

112-я Башкирская кавалерийская дивизия героически сражается в составе войск Юго-Западного фронта. В результате упорных боев дивизия понесла большие потери и крайне нуждается в срочном пополнении. В соответствии с письмом заместителя народного комиссара обороны т. Щаденко № 1/3107-Ш от 16-го декабря 1942 года, прошу Вас принять все меры к выделению в кратчайший срок людских и конских ресурсов.

Для практического разрешения вопросов в приеме для дивизии пополнения, от управления генерал-инспектора кавалерии Красной Армии командировается заместитель командира дивизии по политчасти подполковник тов. Назыров, которому прошу оказать всемерное содействие и помощь в получении пополнения для восстановления 112-й Башкирской кавдивизии.

*Врид. генерал-инспектора кавалерии Красной Армии
генерал-майор Обухов”.*

Иғтибар итегез: дивизияны тергезеү (“для восстановления”) тураһында һүз бара, тимәк, ул ифрат нык какшатылған...

Көсәнә-көсәнә көрсөккә таянған республиканың етәкселеге, әлбиттә, ашығыс карарҙар қабул кылып, дивизия өсөн кешеләр ҙә, аттар ҙа, башка нәмәләр ҙә хәстәрләп ебәрергә нык тырыша, тик быны тиз араларҙа аткарырға насип булмай. Һөҙөмтәлә атлыларыбыз сафтары һирәкләнгән, канһыраған килеш һаман һуғышыуын дауамлай. Дивизияның рейд ваҡытындағы политбүлек башлығы вазифаһын башкарыусы С.Р. Кадиоровтың КПСС өлкә комитетына аткарган бер аңлатмаһынан күренеүенсә: “Назыров поехал в Уфу 17 ноября 1942 года за пополнением и прибыл в дивизию только 27 марта 1943 года. За это время не было ни от кого ни одной телеграммы. Мы продолжали выполнять нагрузку за полноправную дивизию, хотя активных штыков было всего лишь 52%”... Ошондай хәлдә яугирзәребез дошман тылына тәрән рейдка керергә тейеш була...

Ворошиловградты фашистарҙан азат итеү өсөн был рейд һис шикһез кәрәк булғандыр һәм ул, әлбиттә, яңы заман һуғышының талаптарына ярашлы итеп һәр

яклар үлсәнергә, кавалериянан тыш, танклар, авиация ярзамында аткарылырга тейеш ине. Тик үкенес: Кызыл Армия генералитеты был юлы ла искереп бөткән үткән заман өлгөһөндә эш итә -- маршал С.М. Буденныйның Атлы армияһының 1919 йылда Дебальцевоға тәрән рейдын үзгәрешһеҙ кабатлай...

Рейд барышы баштан ук хафаға һала: дошман фронтын өзөп бирергә тейешле 3-өнсө гвардия аомияһы (генерал Д.Д. Лелюшенко) быны эшләмәй; корпустың күрше дивизиялары ла уңышка ирешә алмағас, Башкорт дивизияһы алға дөрөп, фронт һызығында ике км озонлоғонда “капка” асып, бөтә корпусты әйәртеп кереп китә. Тик баяғы армияның ярзамһызлыгы аркаһында “капка” арттан бик тиз ябылып, һуғыш монаяттары тейәлгән дивизия обоздары бүленеп тороп кала, яугирзәребез һуғыш кәрәк-ярактарын дошман кулынан тартып алып һуғышырга мәжбүр була...

Корпус командиры генерал-майор М.Д. Борисовтың үзенә һүз бирәйек:

“Корпуска, көнбайышка табан барғаныбыз һайын, немецтардың каршылык күрһәтеүе бермә-бер артты. Корпус дошмандың торған һайын көслөрәк танк һәм пехота һөжүмдәренә тарыны. 12-һенән 18 февралгә тиклем булған арауыкта, немец-фашист ғәскәрҙәренең тылында Бронская, Чернухино, Городище станциялары төбәген үз кулдарында тотоп, 7-енсә гвардия атлы корпусы дошмандың күп тапкырға артык пехота һәм танк көстәре менән каты һуғыштар алып барҙы. Дошман байтак дивизияларын, фронттың башка участкаларынан күсереп, ошо төбәккә тулларға мәжбүр булды. Шуға ла карамастан, биләнгән төбәкте корпусыбыз частәре үз кулдарында нык тотоп, азык һәм һуғыш монаяттары һаклауыктарына (складтарына), яғыулык баззанына өҙлөкһөҙ сапкындар яһауын дауам итте, уларҙы шартлатты һәм яндырҙы. Бынан тыш, кыйыу һәм тәүәккәл эш кылып, атлылар дошмандың яғыулык һәм башка хәрби материалдар тейәлгән эшелондарын түңкәрҙеләр, шуның менән уға зур зыян килтерҙеләр.

Атлылардың уңышлы хәрәкәт итеүҙәренә лә карамастан, хәл шактай катмарлана бара, сөнки корпустың тороп калған тылы менән бәйләнеш юк ине. Дошман кеүәтләнгән һайын, һуғыш монаяттарыбыз етмәй башланы. Атлылар бер килке күләмдә немец-фашистар иҫәбенә, нигеҙҙә уксы коралдары менән, коралландылар. Әммә һуғыш монаяттарына кытлык бөтмәне. Безҙең 3-өнсө гвардия армияһы командалығына йүнәлтелгән бөтә үтенестәр яуапһыз калды”...

Тимәк, дошмандың тәрән тылында үлемәле һуғышкан атлы корпус фронт штабы тарафынан “онотолған”, бер ниндәй зә ярзам күрһәтелмәйенсә, яҙмыш кулына тапшырылған...

“Дошмандың танклары менән көрәшеү өсөн артиллерия снарядтары кәрәк ине, — тип дауамлай М.Д. Борисов. — Корпус шул йәһәттән яман кытлык кисерҙе. Дошман танкларына каршы куйыу өсөн атлылардың бер генә лә танкһы юк ине.

Камау балдағын кысып, дошман үзенә көстәрен ашығыс рәүештә үстәреүен дауам итте. Катастрофа янаны атлыларға. Корпус командиры 3-өнсө гвардия армияһы командующийынан, ә унан һуң Көнъяк-Көнбайыш фронт командующийынан басып алынған төбәкте калдырып китергә һәм үз карамағында хәрәкәт итергә рөхсәт биреүҙәрен һораны. *Быны эшләү рөхсәт ителмәне. Биләгән районды кулда тоторға кушылды, шул ук вақытта безҙең 7-нсе гвардия корпусына ярзамга танк һәм механикалаштырылған корпустар йырып үтеп бара, тип вәғәзә ителде. Әммә был*

корпустар кавалеристарга һис бер касан килеп етмәне. Һугыш монаяттары ла килтерелмәне”...

Ни өсөн?!

СССР Оборона министрлыгындағы архив материалдарына таянып, Д.Д. Лелюшенко үзе асы хакикатте асып һала: фронттагы шарттар үзгәрәү сәбәпле, ти ул, 2-нсе танк корпусы был вакытта, 7-нсе кавалерия корпусы тап Чернухинола сакта ук, 17 февралдә үк, кешеләр һәм матди яктан тулыландырыу өсөн, ут һызыгынан алып тылга фронт резервына ебәрелә, ә 22 февралдә 2-нсе Тацинский гвардия танк корпусы ла тылга күсерелә. **Тимәк, командующийлар М.Д. Борисовты һыйлаган вәғәзаләр — шыр-ялган, бушкыуык булып сыга.**

М.Д. Борисовтың аңлатмаһын артабан ентекләйек.

“17 февралгә карай ошондай шарттарга калдык: беззек 7-нсе гвардия корпусына йә һис бер ниндәй файзаһызга һәләк булырға, йә камау кулсаһын өзөргә лә дошмандың тылында, уны югалтыузарга юлыктырып һәм тылын какшаттып, йылгыр хәрәкәткә күсергә. Корпус командиры 18 февралгә караган төндә камау кулсаһын өзөргә әмер бирзе...

18 февралгә караган төндә, фронтты йырып сыгыу урынында ойошкан каршылыкка озрамай, Фащевка станцияһының көньяк-көнсөгөш йүнәлешендә дошман тылындагы камаузан сыкты корпус, әммә тәрән рейдта килеш калыуын дауам итте. Шул ук 18-енек иртә таңында корпус командиры әмер алды: үзе белгәнсә эш итергә. Дошман беззек көтмәгән Фащевка станцияһы һәм Покровский касабәһына килеп етеп, алгы частәребез немец-фашист көстәрән юк ителәр, һәм корпус, тукталып тормай, артабан көньякка китте. Әсир төшкән немец офицерларынан гитлерсы командование тарафынан әллә нисә дивизияһының, шул исәптән, танк дивизияһының, фронттан бында күсереләүгә, улар алдына корпусты уратып алып юк итеү бурысы куйылганлығы беленде...

Ошоларзың бөтәһе тураһында 7-нсе гвардия кавалерия корпусы командиры, йәғни мин, Көнъяк-Көнбайыш фронттың командующийы генерал Ватутинга еткерзем һәм унан корпусты кисекмәстән һугыш монаяттары менән тәъмин итеүен һораным.

Фронт командующие шунда ук яуап бирзе. Ул, биләнгән һызыкты калдырмаска кушып, корпус командиры карарын хупланы һәм, 19 февралдә бөтә фронт авиацияһы корпуска эшләйәсәк, һугыш монаяттары ла алып барасак, тиш ышандырзы. Эштең былайга боролошона шатланып, 19 февралдә корпус бүлектәре самолеттарга төшөү майзансыктары әзерләнеләр, унда танытыу билдәләре күрһәтеп кизеү торзолар, оскостарзы көттөләр. Ләкин самолеттар булманы... 7-нсе гвардия корпусына бер үзе генә дошман пехотаһына, танкларына каршы ауыр һугыштар алып барырға һәм рейдтан, фронттагы гәскәри бүлектәрзек ярзамын күрмәйенсә, үзе генә йырып сыгырға тура килде”.

Корпус командиры М.Д. Борисовтың шаһәзәтнамәһе тамам.

Ләкин ошо ифрат катмарлы һәм аяныслы шарттарга ла тәрән рейдтан зур югалтыузарһыз сыгырға мөмкинлек булған, әгәр зә ки корпус командиры актык сәғәттәрзә үзенең штабын да, Башкорт дивизияһының йөзәрләгән яугирзәрен дә һәләк иткес дыуамаллыкмы, акылһызлыкмы кылмаһа...

1943 йылдың 22 февралендә дивизиялар, план буйынса Көнъяк-Көнбайыш фронттың 3-өнсө гвардия гәскәрзәре каршы яктан ярзам итеү һөжүменә күсергә тейешле (ләкин үтәлмәгән!) фронт һызыгына терәлгәнсә якынлашып, уны йырып сыгырға әзерләнә.

Инде С.Р. Кадиров шаһитлығы:

“Ошо мәлдә арттан корпус командиры генерал-майор М.Д. Борисовтан ашығыс әмер килде: һис тукталып тормаҗка, Штеровкаға карай боролорға. Ләкин командир менән штаб начальнигы һаман, һағайып, Штеровка яғын тыңлайзар ине әле. Колонналар җа тукталды.

Яндырай холокло ике турат егелгән, айыу тиреһе көпләп йылытылған санаһында, кар бураны уйнатып, Шайморатов башлап барған урта колонна янынан корпус командиры М.Д. Борисов саптыртып килеп етте, киҗкен тауыш менән Шайморатовка: “Ниңә катып калдығыз? Куркаһығызмы?! Алға! Алға!” — тип, кулын болғай-болғай оранлап, ылауын Штеревка яғына тура дондорзо. (Корпус командирының был имәнес кылығын уның янында булған, иҗән калған рейдсыларзың күбеһе асык хәтерләй). Корпустың штаб начальнигы И.Д. Сабуров санала корпус командиры менән кушарлап ултырғайны. Улар “дошман фронты аша юл асык — Штеревка үзебеззең 3-өнсә армия ғәскәрзәре кулында” тип белде, буғай. (Азак мәғлүм булуынса, шул Штеревка юлында фашистар тозағына барып капкан баяғы ылаузағы И.Д. Сабуров һәләк була; М.Д. Борисов үзе, яраланған килеш дошман кулына эләгеп, әсирлектә йөрөп кайта). Сана күззән юғалды. Шайморатов дивизияны шул корпус командиры менән штаб начальнигы олаккан якка борзо ла кызыу темп менән алға әйзәне. Күп тә үтмәй, Штеревка яғынан атлыларыбызға каршы бөтә төр коралдарзан шквал ут асылды”...

Һәм тағы:

**“Председателю Президиума Верховного Совета Башкирской АССР
т. Нигмаджанову Г.В. СПРАВКА**

112-я Башкирская кавалерийская дивизия в составе 7-го кав. корпуса в конце января 1943 года получила приказ войти в глубокий тыл противника по маршруту: Ворошиловград – Дебальцево.

Применяя обходные маневры, с большими боями нам удалось занять хутор Чернухино, что северо-восточнее 3 км от узловой ж.-д. станции Дебальцево Ворошиловградской области.

Во время прорыва и дальнейшего наступления 112-я дивизия во главе со своим командиром генерал-майором Шаймуратовым М.М. шла головной дивизией в корпусе. В боях за Дебальцево 112-я дивизия также принимала на себя главные удары противника. После выполнения задачи было решено с боями выходить из этого района. Перед снятием корпуса с Чернухино 17 февраля 1943 года командир корпуса генерал-майор Борисов решил снова направить головной дивизией дивизию Шаймуратова, хотя эта дивизия в период указанного рейда имела наибольшие потери, чем другие.

Несмотря на это Борисов настоял на своем, хотя Шаймуратов и командиры других дивизий (генерал Якунин, генерал Челенко) были другого мнения. Нужно сказать, в период рейда отношения Борисова к Шаймуратову были неделовые. Это объясняется по-видимому тем, что перед рейдом командиром корпуса был назначен Шаймуратов вместо Борисова. (Шаймуратов работал больше 15 дней командиром корпуса, а Борисов находился в резерве).

На обратном пути дивизия Шаймуратова поскольку шла головной, также имела значительные потери, в особенности в боях за шахты № 5, 6, 12 и на станции Петровки. К 5 часам 23 февраля 1943 года корпус вплотную дошел до обороны противника, которая занимала линию от хутора Юлино 1, 2, Фромандировка до хутора Штеровки Ивановского района Ворошиловградской области. От Штеровки до хутора Елизаветовка и Мало-Ивановка, где проходила оборона Красной Армии, составляет не более 7 – 8 километров. Командир направляющей дивизии тов. Шаймуратов в Юлино 1, 2 решил остановиться и заняться разведкой, но в это время он был вызван Борисовым (в это время Борисов и его начальник штаба полковник Сабуров были пьяными), который приказал Шаймуратову немедленно начать активное наступление на противника без всякой разведки.

Попытки Шаймуратова объяснить обстановку Борисовым не были приняты. На основании приказа Борисова Шаймуратов с Юлино 1, 2 в 5,25 утра 23 февраля 1943 года дал приказ наступать по направлению Мало-Ивановки. Сам со штабом дивизии двигался между двумя колоннами (слева конники во главе с нач. штаба Голеневым Иваном Ивановичем, а справа – пешая группа во главе с командиром 64-го полка подполковником Фондеранцевым). Когда голова группы конников равнялась с хутором (с правой стороны) Фромандировка, то противник с трех сторон открыл сильный огонь. Через 10-15 минут немцы пошли в атаку под прикрытием танков. В это время генерал Шаймуратов всеми силами стремился организовать управление боем, но это ему не удалось, ибо с частями нашей дивизии смешались корпусные части и отдельные эскадроны 15-й дивизии, которые действовали левее нас. От центра боя правее 600 – 700 метров находился небольшой лесок (лощина Романовка), что северо-восточнее от хутора Штеровки не более одного километра, генерал Шаймуратов по-видимому решил занять этот лес, направился туда. Мы тоже хотели направиться за ним, но в это время был убит мой конь и был ранен начштаба подполковник Голенев И.И. Когда мы с боем, защищая раненых, добрались до этого леса, генерала Шаймуратова там не оказалось, а лес был занят немцами. От этого леса в направлении Мало-Ивановки находится балка, которая соединяется с хутором Штеровка. Генерал Шаймуратов, когда убедился, что лес занят немцами, направился в эту балку, но и здесь он встретил большое сопротивление противника, где в неравном бою был убит.

Место гибели Шаймуратова от центра боя находится не более 700 – 800 метров.

Я как участник с начала до конца этого рейда глубоко убежден, что генерал Шаймуратов М.М. до последнего момента находился в центре своей дивизии и непосредственно руководил всеми боями.

Оценка активной роли дивизии Шаймуратова в этом рейде правильно дана в книге “История Отечественной войны” том 1 изд. ГлавПУРККА.

Бывший зам. нач. политотдела

112-й Башкирской кавалерийской дивизии

зв. майор **С. Кадыров.**

Шул бер көндә шул урында бер юлы Башкорт дивизияһының 749 (ете йөз кырк туғыз) яугире ятып кала (ә Чернухино – Дебальцевола һәләк булғусылар һаны 415)... Бынан азак 112-нсе (16-нсы гвардия) атлы дивизияһы яңы командир Г.А. Белов етәкселегендәге төрлө милләтле дивизияға әйләнде һәм, немец-фашист илбаһарҙарын тукмай-тукмай һүрелмәс дан қазанып, Эльбағаса барып етте.

02.11.2007

ЙӨКМӨТКЕҢЕ

КОРНИ	
Все мы братья по крови.....	
Еще раз об Аркаиме и Атлантиде.....	
Еще раз об Атлантиде.....	

ЯЗМАЛАР	
Китғалағы бөтә алфавиттардың башланышы.....	
Месопотамия... шумер һүрәт-языуы.....	
Кесе Азия... катый (кат, хет) һүрәт-языуы.....	
Кесе Азиялағы һарт-лид-әтерсәк языуы.....	
Һарт-әтерсәк (этруск) языулары.....	
“Авл Фелуск” тораташындағы языу.....	
Надписи на этруском бронзовом зеркале.....	
Изображение на саркофаге.....	
Иссык корғанында... ырын языуы.....	
Асылыкүл буйы тәуырын языуы.....	
Асылыкүл ядкәренең укылышы.....	
Древние... надписи... у озера Кандракуль.....	
Куңғырат (Түңгәүер)... һүрәт-языуы.....	
Турбаслынан иероглиф-һызык языуы.....	
Солоксо баба... тораташындағы ырын языуы.....	
Родоптағы... ырын языуы.....	
Катай-көзәндәрзең... иероглиф языуы.....	
Силәнгә -- Өргөн ырын язмалары	
Ташъядкәрзең тексы.....	
Белге Утан Укымышлығы язған ядкәр.....	
Юлыктуған язған зур ядкәр.....	
Ядкәрзең укылышы.....	

КАЙҢЫ БЕР КАРТАЛАР	
Сандыр ауылында табылған.....	
Бабаларыбыз эз калдырған ерзәрзәге ташкарталар.....	
Ер шарының географик атластары.....	
Күк Уралдың асабалары.....	

БАБАЛАР ТУРАҢЫНДА ТӨРЛӨ МӘҢЛҮМӨТТӨР	
Кытай йылғызмаларында башкорт.....	
Тупо или Тукюе.....	
Боронго башкорт һәм кытай... императорлары.....	
Кәбиләләр.....	
“Бүреләр токомо” үсәргәндәрзең.....	
Кытай йылғызмаларында Башкортостан.....	

ШАҢДАУ	
Бөйөк Ватан һуғышы яугирзәренең хәтирәләре	
Милли дивизияның физакәр йылғызмасы.....	
Рейдка инер алдынан һәм рейдта.....	
Инеү һәм сығыу (кыскаса).....	
Рейдтан сығыу йүнәлешендә.....	
Рейдтан сыккас, дивизияның хәле.....	
Хакикәткә тоғролок өсөн.....	

Аңлатма, “Ағизел” журналы редакцияһына.....	
“Ағизел” журналы редакторы ип. Низамовка.....	
Черниговты азат иткәндә.....	
Тарихты бозоусыларға.....	
Тарихты дөрөс язайык.....	
Ветерандарҙың рәсми мөрәжәғәтнамәләре.....	
Төрлөләрҙән.....	
Якын коралдаш душым.....	
Кавалерия аттары.....	
Корос ат.....	
Рухи-мәзәни мөхит.....	
Яутир тураһында һуңғы иҫтәлек.....	

ОБСТОЯТЕЛЬСТВА ГИБЕЛИ М.М. ШАЙМУРАТОВА.....	
САЛАУАТ ЮЛАЕВ ШӨЖӨРӨҺЕН ТЕРГЕЗЕҮ.....	

МИРЗА АҒАЙ ХӘТИРӘЛӘР.....	
Рейд.....	

НА ПУТЯХ К ПОБЕДЕ.....	
Прорыв.....	
Освобождение Усть-Белой Калитвы.....	
Несколько эпизодов из боевой жизни С.А. Ахметовой.....	
Ватан алдындағы изге бурысты үтәnek.....	

СИБАЙҒАН ХӘТИРӘЛӘР.....	
Ғ.Ғ. Сәйфуллиндың кыскаса иҫтәлегә.....	
Б.Б. Мәмбәтколовтың иҫтәлегә.....	
Кыскаса тормош юлым.....	
Онотолмас йылдар. һуғыш.....	
Полк командиры Т. Кусимов мәкәләһенән.....	
Генерал Шайморатовты һәм Башкорт дивизияһы яугирҙарен	
мактап языу – ярамаған милләтселек.....	
Кадир Даян җажигәһе.....	
Азак һүз.....	